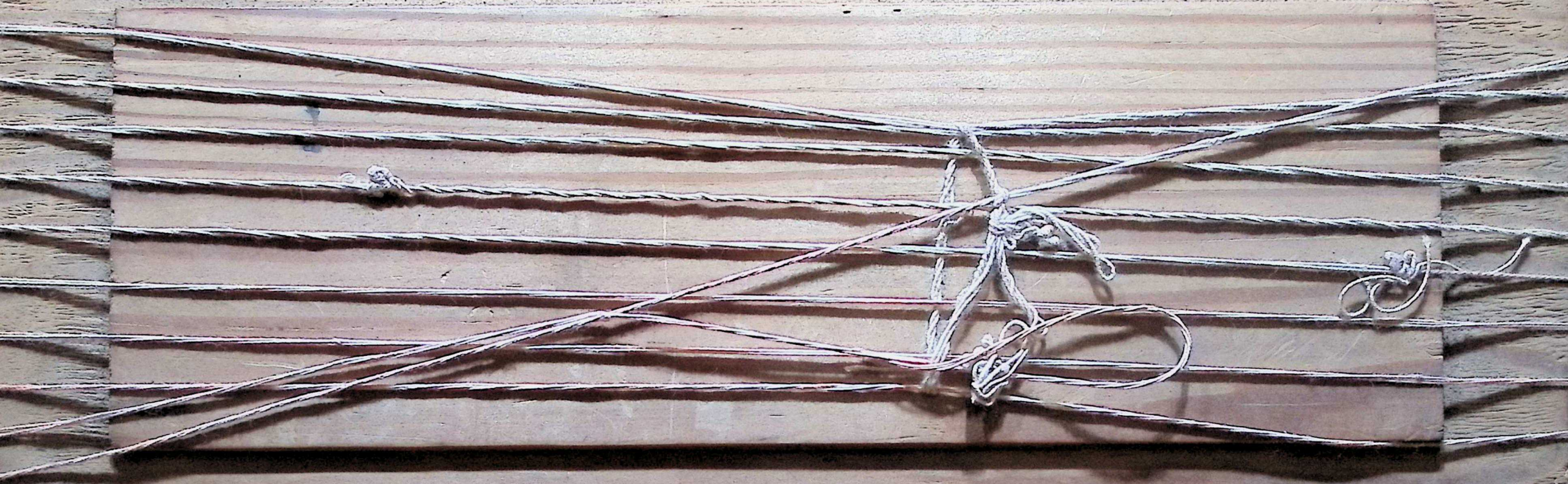


Almira 1
Shelf 2
5



३३६६

भीदानदिनकरोद्योनाउ

क्रमशीका

दानलक्षणम्. १

दानभेदाः. ४

दानकालाः. ५

अथदानदेशाः. ७

अथदानलक्षणानि. ८

अथदेयनिरूपणाः. ८

अथदेयमानैमुवर्णमानं. १०

अथरजतमानम्. ११

अथताम्रमानम्. १२

अथभूमानम्. १२

अथधान्यमानम्. १२

अथगवादिमूल्यम्. १३

अथदानप्रकारः. १३

अथदानपात्रम्. १४

अथप्रतिग्रहप्रकारः. १५

अथद्रव्यदेवता. १६

अथप्राचीमंडपभङ्ग. १७

अथपताकादि. १८

अथकुशानि. १८

अथासुकुंडलीप्रकारः. २१

अथमैखलाप्रकारः. २२

अथग्रहस्थापनप्रकारः. २३

अथग्रहप्रतिमा. २४

अथाधिदेवतादिस्थाः. २४

नमस्प्रतिमा. २६

नमस्त्यागनदेशाः. २६

नमंत्राः. २७

अथग्रहचन्दनादि. २८

अथनुलाप्रतिमा. ३३

अथषोडशारप्रकारः. ३५

अथनुलाविधिः. ३४

अथनुलाप्रयोगः. ४२

अथनुलाविधिः. ४२

अथनुलाविधिः. ४२

अथनुलाविधिः. ४२

अथनुलाविधिः. ४२

अथनुलाविधिः. ४२

अथनुलाविधिः. ४२

६. ३ १६८८
मूल रू ६०८

श्रीदानदिनकरोद्योतानु
क्रमिका

दानलक्षणानाम् १

दानभेदा ४

दानकाला ५

अथदानदेशा ७

अथदानलक्षणानि ८

अथदेयनिरूपणम्

अथदेयमानेसुवर्गमाने

अथरजतमानम्

अथताम्रमानम्

अथभूमानम्

अथधान्यमानम्

अथगवादिमूल्यम्

८ अथदानप्रकारः

१० अथदानपात्रम्

११ अप्रतिग्रहप्रकारः

१२ अथदुव्यदेवता

१२ अथप्राचीमराडपभट्ट ११

१२ अथपताकादि

१३ अथकुराजानि

१३

१४

१५

१६

१८

१८

अथाञ्जकुण्डलीप्रकारः	२१ तन्मन्त्राः	३७ अथताम्रादितूला	६८
अथमेखलाप्रकारः	२२ अथग्रहचन्दनादि	२८ अथद्रव्याधिदेवता	७१
अथग्रहस्थापनप्रकारः	२३ अथतूलाप्रतिमा	३३ अथघृतादितूलाप्रयोगः	७२
अथग्रहप्रतिमा	२४ अथघोडशारप्रकारः	३१ अथहिरण्यगर्भदाविधिः	७३
अथाधिदेवतादिस्था	२४ अथतूलाविधिः	३४ अथहिरण्यगर्भदानप्रयोगः	७७
तत्प्रतिमा	२६ तद्रव्यारव्याः	ब्रह्मराडदानविधिः	८२
तत्स्थापनदेशा	२६ अथतूलाप्रयोगः	४३ ब्रह्मराडदानविधिः	८६

बह्माराड दानप्रयोगः ८६ हिरण्य^{श्च}दानविधिः १११ विश्वचक्रदानविधिः १२१ रत्नधेनुदानप्र १४२
 कल्पवृक्षदानविधिः ८८ हिरण्यगजरथदानवि ११५ विश्वचक्रदानप्रयोगः १३२ महाभूतघटदा १४४
 कल्पवृक्षदानप्रयोगः १०० हिरण्यगजरथदानप्रयो ११७ कल्पलतादानविधिः १३४ नविधिः १
 गोसहस्रदानप्रयोगः १०२ पंचलांगलदानविधिः ११८ कल्पलतादानप्रयोगः १३६ महाभूतघटदा
 हिरण्यधेनुदानवि. १०७ पंचलांगलदानप्रयोगः ११९ सप्तसागरदानावधिः १३८ नप्रयोगः १४६
 हिरण्यधेनुदानप्रयो १०८ धरादानविधिः १२२ सप्तसागरदानप्रयोगः १३९ सकलवस्तुदा
 हिरण्यश्चदानवि. ११० धरादानप्रयोगः १२५ रत्नधेनुदानविधिः १४० नसन्त्रः १४७

जम्बू दीपदानम्

१५७ अश्वदानम्

१६५ तिलसृगदानम् ११२ गन्त्रीदा ११५

सप्त दीपदानम्

१६० श्वेताश्वदानम्

१६६ गजदानम् ११३ शिवका

दशदानान्तर्गतसुवर्णदानं १६४ तिलदानम्

१६७ शिवगजदानम् ११३ दानम् ११६

सुवर्णदानप्रयोगः

१६४ तिलशशिदानम्

१६७ विष्णुगजदानम् ११४ भूदानं ११७

हेमदानप्रयोगः

१६५ तिलपद्मदानम्

१६८ सूर्यगजदानम् ११४ ग्रामदा.

शतमानदानम्

१६५ रुद्रैकादशतिलदानं

११० दासीदानम् ११४ नम् ११८

रजतमानदानम्

१६५ तिलगर्भदानम्

११० रथदानम् ११५ गृहदानं १८०

गृहदान

गृहदानप्रयोगः	१८१ कपिलादानम्	१८५ उभयतोमुखीदानं	१८३ वृषभः
गृहसमुदायदानप्रयोगः	१८२ समानवत्सकपिलादानं	१८६ उभयतोमुखीदा.प्र.	१८४ दानम् १८८
मठदानम्	१८३ अतिदानम्	१८७ बैतरणीदानम्	१८५ विद्या.
धर्मशालाकरणम्	१८४ गोदानविधिः	१८८ मोक्षधेन्वादिदानं	१८६ दानम् १८८
कन्यादानम्	१८५ गोदानप्रयोगः	१८९ गृष्टिदानम्	१८६ वेदाध्या.
कन्यादानप्रयोगः	१८६ दशवर्षोधेनुदानं	१८२ त्रिशत्रुगोदानम्	१८७ पत्तम् १८८
कन्यागृहभोजननिषेधः	१८७ समानवत्सगोदानम्	१८३ देवतागोदानम्	१८७ वेदप्रति. सादानम् १८८

धान्य

सास्त्रदानम्	२०० धान्यपर्वतदानम्	२०६ रत्नाचलदानम्	२१३ गुडधेनुदानम्	२२३
स्मृतिभेदाः	२०१ लवणाचलदानम्	२०७ रजताचलदानम्	२१४ हिरण्यधेनुदानम्	२२३
पुराणदानम्	२०२ गुडाचलदानम्	२०८ शर्कराचलदानम्	२१४ धान्यधेनुदानम्	२२३
ग्रन्थश्रव्याच	२०२ सुवर्गाचलदानम्	२१० त्रैलोक्यप्रयोगः	२१५ कर्पूरधेनुदानम्	२२३
हरिवंशदानम्	२०५ तिलाचलदानम्	२११ द्वादशमेरुदानम्	२१८ कस्तुरीधेनुदानम्	२२३
लेखन्यादिदानम्	२०५ कार्पासाचलदानम्	२१२ शिखरदानम्	२२२ रत्नधेनुदानम्	२२३
पर्वतदानम्	२०५ घृताचलदानम्	२१२ दशधेनुदानम्	२२३ गन्धधेनुदानम्	२२४

दधिधेनुदानम्	२२४ देवतादानम्	२२८ लोकपालाष्टकदानम्	२३३ पापपु	२४१
रसधेनुदानम्	२२४ ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदानम्	२२८ नवग्रहदानम्	२३४ रुचदानम्	
सुवर्णधेनुदानम्	२२४ त्रिमूर्तिदानम्	२३० दशावतारदानम्	२३५ आत्मप्र	
सप्तव्रीहिधेनुदानम्	२२५ विपुरुषदानम्	२३० द्वादशादित्यदानम्	२३६ कृतिदानम्	२४२
गुणादिवृषदानम्	२२५ चतुर्भूतिदानम्	२३० मरुदानम्	२३७ कालच	
रूपवृषदानम्	२२६ पञ्चभूतिदानम्	२३१ चन्द्रादित्यदानम्	२३८ ऋदानम्	२४२
सर्वधेनुदानप्रयोगः	२२७ शालग्रामदानम्	२३३ कालपुरुषदानम्	२४० पात्रदानम्	२४३

अलंकारदानम्	२६६ दीपदानम्	२६७ उदकदानम्	२७१ शय्योदानम्	२७३
वस्त्रदानम्	२६६ महावर्तिदानम्	२६७ अपरजलदानविधिः	२७१ मृत्शय्यादानम्	२७४
रुद्रेकादशवस्त्रदानम्	अन्नदानम्	२६७ प्रपादानम्	२७१ शय्यादानप्रयोगः	२७४
उत्सीधादिदानम्	शतभोजनविधिः	२६८ क्षणिकदानम्	२७२ आयुधादिदानप्रयोगः	२७५
यज्ञोपवीतदानम्	२६६ सहस्रभोजनविधिः	२६८ वापीदानम्	२७२ चासरादिदानम्	२७५
गन्धादिदानम्	२६६ अयुतभोजनविधिः	२७० कूपदानम्	२७२ छत्रोपानदानम्	२७६
पुष्पदानम्	२६७ लक्षभोजनविधिः	२७० ताम्बूलदानम्	२७२ अग्नीष्टकादानम्	२७६
धूपदानम्	२६७ आमन्नदानम्	२७० ताम्बूलोद्यापनम्	२७३ अमृतगदानम्	२७६

तिलकांशयपात्रदानम्	२४४ महिषीदानम्	२४२ तिथिदानं	२५१ मासदानं	२६२
आपाकदानम्	२४६ उष्ट्रदानम्	नक्षत्रयुक्तपौर्णमासीदानं	२५१ ऋतुदानं	२६३
स्थालीदानम्	२४५ अश्वतरीदानम्	२ वारदानम्	२५८ सैवत्सरदानं	२६४
मेघीदानम्	२४७ कृत्ताजित्तदानम्	२५० नक्षत्रदानम्	२५२ कल्पदानं	२६४
मेघदानम्	२४८ आर्द्रकृत्ताजित्तदानं	२५४ योगदानम्	२६१ युगादिदानं	२६४
अजादानम्	२४९ दशदानम्	२५६ करणदानम्	२६१ उपस्करदानं	२६५
अजदानम्	२४९ दानाष्टकम्	२५६ सैक्राजित्तदानम्	२६१ रत्नदानम्	२६५

यचीदानम्	२१६
यत्यादिवपनम्	२१७
तरुदानम्	२१९
पान्थोपचारम्	२१९
प्रतिग्रहप्रायश्चित्तोपरिपणम्	२१८
अभयदानम्	२१८
पदलक्षणम्	२१४
पददानाङ्गभूतमुक्तैतवैव	२१४
इतिदानदिनकरोद्योतानुक्रमणिकासमाप्ताः शुभम्	

४-१४६

बुद्धाङ्गदानविधिः ८२ पंचलांगलदानविधिः ११८ रत्नधेनुदानविधिः १४० हेमदानप्रयोगः १६५
 बुद्धाङ्गदानप्रयोगः ८६ पंचलांगलदानप्रयोगः ११९ रत्नधेनुदानप्रयोगः १४२ शतमानदानम् १६५
 अथकृत्यवृक्षदानविधिः ८७ धरादानविधिः १२३ महाभूतघटदानविधिः १४४ रजतदानम् १६५
 कृत्यवृक्षदानप्रयोगः १०० अथधरादानप्रयोगः १२५ महाभूतघटदानप्रयोगः १४५ अभ्युदानम् १६६ ५
 गोसहस्रदानप्रयोगश्च १०२ विश्वचक्रदानविधिः १३१ सकलबलुदानमंत्रः १४७ भूताभ्युदानम् १६६
 हिरण्यधेनुदानविधिः १०१ विश्वचक्रदानप्रयोगः १३२ जेद्वीपदानम् १५१ निलदानम् १६७
 हिरण्यभाभ्युदानप्रयोगश्च १०३ कृत्यलतादानविधिः १३४ सप्तद्वीपदानम् १६० निलराशिदानं १६७
 हिरण्यभाभ्युदानविधिः ११२ कृत्यलतादानप्रयोगः १३६ दशदानोत्तर्गतसुवर्णं १६८ निलयमदानं १६८
 हिरण्यगजरथदानं १११ सप्तसागरदानविधिः १३८ दानं १६९ रुद्रैकादशनिलदानं १७०
 योगश्च ११५ सप्तसागरदानप्रयोगः १३९ सुवर्णदानप्रयोगः १६९ निलगर्भदानम् १७०
 हिरण्यभाभ्युदानं ११५ हिरण्यगजरथदानविधिः ११५ ११५ योगः ११५
 प्रयोगः ११५

हिरण्यधे
 नुदानप्र
 योगः
 १०८
 हिरण्य
 नुदान
 विधिः
 ११०

१-१८६

निलम्बगदानम् १७२	ग्रामदानम् १७५	समानवत्सकपिलादानं	गृष्टिदानम् १८६
गजदानम् १७३	गृहदानम् १८०	अनिदानम् १८१	त्रिरात्रगोदानम् १८७
शिवगजदानं १७३	गृहदानप्रयोग १८१	गोदानविधिः १८७	देवतागोदानम् १८७
विलुगजदानं १७४	गृहसमुदायदानम् १८२	गोदानप्रयोगः १८७	वृषभदानम् १८८
सूर्यगजदानम् १७४	नरदानम् १८२	दशवर्णधैनुदानं १८२	विद्यादानम् १८८
दामीदानम् १७४	धर्मशालाकरणां १८२	समानवत्सगोदानं १८२	वेदधापनं १८८
रथदानम् १७५	कन्यादानं १८३	उभयनोमुखीदानं १८३	वेदप्रतिमादानं १८८
गङ्गादानम् १७५	कन्यादानप्रयोगः १८४	उभयनोमुखीदानप्रयोगः	शास्त्रदानं २००
शिवकादानं १७६	कन्यागृहभोजननिषेधः	वैनरणीदानम् १८४	प्रज्ञाधेद २०१
भदानम् १७७	कपिलादानम् १८५	मोक्षधेन्वादिदानं १८५	उत्तराण्येधसंज्ञा २०१

२-१८५+३-१८५

श्रुतिभेदः

स्मृत्यापनं २०१

प्रसक्तानम् २०१

पराणादानम् २०२

हरिवंशदानम् २०५

लैख्यादिदानम् २०५

पर्वतदानम् २०५

धाम्यपर्वतदानम् २०६

लवणाचलदानम् २०७

गुडाचलदानम् २०८

सुवर्णाचलदानम् २१०

निलाचलदानम् २११

कार्पासाचलदानम् २१२

पुताचलदानम् २१२

रत्नाचलदानम् २१३

रजताचलदानम् २१४

शर्कराचलदानम् २१४

शैलदानप्रयोग २१५

षोडशमेरुदानम् २१५

शिखरदानम् २२२

दशधेनुदानम् २२३

गुडधेनुदानम् २२३

पुतधेनुदानम्

निलधेनुदानम्

निलधेनुप्रकारान्तरदानं

नवनीतधेनुदानम्

जलधेनुदानम्

क्षीरधेनुदानम्

मधुधेनुदानम्

शर्कराधेनुदानम्

लवणाधेनुदानम्

कार्पासधेनुदानम्

कर्पूरधेनुदानम्

सुवर्णाधेनुदानम् २२४

धाम्याधेनुदानम् २२३

कस्तूरीधेनुदानम् २२३

दधिधेनुदानम् २२४

रसधेनुदानम् २२४

सप्तवीहिधेनुदानम् २२५

गुडादिद्वयदानम् २२५

४-२२०

रूपहृषदानम् २२६	लोकपालाष्टकदानम् २२७	पात्रदानम् २४३	उद्युदानम् . . .
सर्वधेनुदानप्रयोगः २२७	नवग्रहदानम् २३०	निलकास्पपात्रदानम् २४४	अभ्यन्तरीदानम्
देवतादानम् २२८	दशावतारदानम् २३१	भौतपात्रदानम् २४५	कृष्णाजिनदानम् . . . २५०
बुद्धविष्णुमहेश्वरदानम्	षादशादिमदानम् २३६	आपाकदानम् २४६	आर्द्रकृष्णाजिनदानम् २५०
त्रिमूर्तिदानम् २३०	मरुदानम् . . २३७	स्थालीदानम् २४५	दशदानम् . . . २५६
त्रिपुरहृषदानम् २३०	चन्द्रादिमदानम् २३८	मेघीदानम् . . २४७	दानाष्टकम् . . . २५६
चतुर्भुजादानम् २३०	कालपुरुषदानम् २४०	मेघदानम् . . २४८	निधिदानम् . . . २५७
पंचभुजादानम् २३१	पापपुरुषदानम् २४१	अज्ञादानम् . . २४९	नक्षत्रगुरुपौर्णमासिदानम् २५७
शालग्रामदानम् २३३	आत्मप्रकृतिदानम् २४२	अजदानम् २४९	वारदानम् . . . २५८
लिंगदानम् . . २३३	कालवक्रदानम् २४२	महिषीदानम् २४९	नक्षत्रदानम् . . . २५९

३

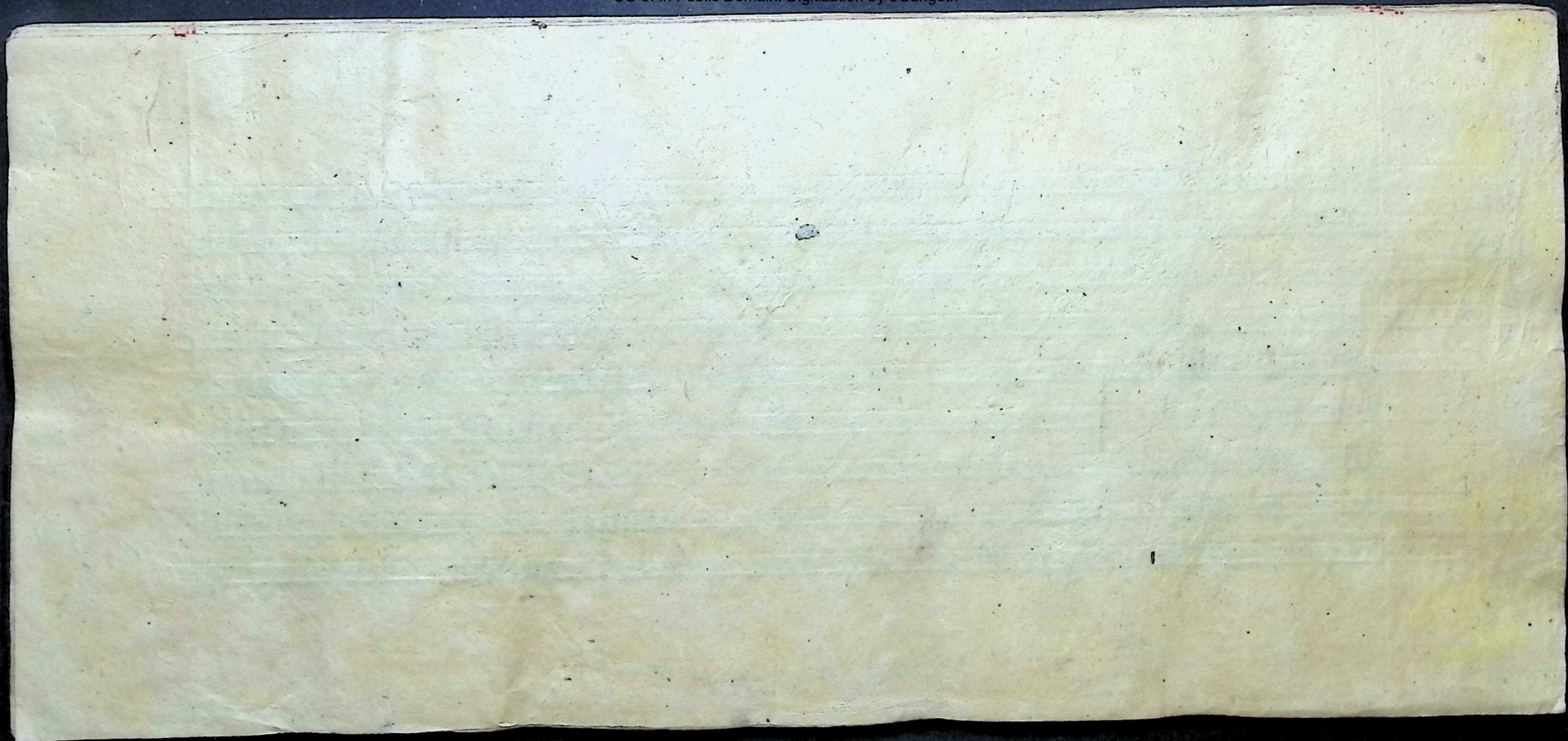
४-२६९

योगदानम् २६१ अलंकारदानम् २६१
 करणादानम् २६१ वस्त्रदानम् २६१
 संक्रान्तिदानम् २६१ रुद्रैकादशवस्त्रदानम्
 मासदानम् २६२ उल्लिषादिदानम्
 ऋजुदानम् २६३ यज्ञोपवीतदानम् २६६
 संवत्सरदानम् २६६ गंधादिदानम् २६६
 कल्पदानम् २६७ पुष्पदानम् २६७
 पुष्पादिदानम् २६७ धूपदानम् २६७
 उपस्करदानम् २६७ दीपदानम् २६७
 रत्नदानम् २६७ महावर्त्तिदानम् २६७

भन्नदानम् २६७ प्रसादानम् २७१
 शतभोजनविधिः २६७ मणिकदानम् २७२
 सहस्रभोजनविधिः २६७ वापीदानम् २७२
 सहस्रभोजनप्रकारान्तरं कूपदानम् २७२
 अयुतभोजनम् २७० नावलदानम् २७२
 लक्षभोजनम् २७० नावलौघायनम् २७३
 अग्र्यदानम् २७० शय्यादानम् २७३
 आमान्नदानम् २७० मृत्तशय्यादानम् २७४
 उदकदानम् २७१ शय्यादानप्रयोगः २७४
 अयरजलदानविधिः २७१ आयुधादिदानप्रयोगः २७५

वामरादिदानम् . . . २७५ इतिदानदिनकरोद्योतात्र
 छत्रोपानदानम् . . . २७६ कमणिकासमाप्ता ॥
 अग्नीष्टुकारानम् . . . २७६
 अभंगदानम् . . . २७६
 यष्टिदानम् . . . २७६
 पत्मादिवयनम् . . . २७७
 नरुदानम् . . . २७७
 पांथोयचारम् . . . २७७
 प्रतिग्रहप्रायश्चित्तनिरूपणं २७८
 अभयदानम् — २७८

पदलक्षाराम् . . . २७४
 पदलक्षाराम् . . . २७४
 त्रैव . . . २७४



जनक राज १९६६।

॥ वि. भ. ॥

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायण षण्णैत्रः केसरि देवस्य दौहित्रः ॥ श्रीरामकृष्णपौत्रो दिनकरसुनुस्तनोति दा
नातिनंत्वा दिनकरं तानं सौगम्या च उपेक्षितं ॥ दाने दिनकरो यो न संयूरयति - तः ॥ १ ॥ तत्र दानस्तुतिः ॥ तैत्र
रीयश्रुतौ दानं यज्ञानां वरुण्य दक्षिणा लोके दानं सर्वभूतान्युपजीवति दानेन रात्री नयानुदत्त दानेन दिवं
तोमित्रा भवंति दाने सर्वं प्रणिश्चिन्तनं स्माहानं यरमं वदति ॥ मनुः तपः परं कृतपुण्यं त्रेतायां ज्ञानमुन्नम ॥ वा
परे यज्ञमेवाहुर्दाने मेकं कलौ युग इति ॥ शनपथे मैत्रा देवी वाग्दह इति दमं दानं दयामिति ॥ नदिपुराणे
पि व्याधिर्दानेन नश्यतीति ॥ तथा हिरण्यदा उमृतत्वं भजने ॥ तमनं वेदानुवचनेन वा सखा विविदिष्यति
यज्ञेन दानेन तपसा नाशकेनेत्यादि श्रुतेर्मोक्षार्थं त्वज्ञानार्थं त्वं वस्यस्य मेव ॥ दानं त्वं नुस्वत्वध्वंसपरस्वत्वो
त्तमनुकूलवापारत्वं ॥ सचवापार इदं तुभ्यं संपद देन ममेति शब्दाभिव्यज्यो ज्ञानविशेष इच्छाविशेषो वा
अत्र पत्नीस्वत्वोत्तमनुकूलैर्यत्नशीलं न च दीयमित्यर्थं कनानि च रासीति शब्दाभिव्यज्य इच्छाविशेषो

॥ राम ॥

॥ १ ॥

निषसंगवा राणाय स्वत्वं निवृत्तीति ॥ यागश्चा द्वादिवा रणाय परस्वत्वेति ॥ तत्र देवतायाः पितृणां प्रतिग्र
 हावाभावेन परस्वत्वं न्यभावात् ॥ मासिमासिपितृभ्यो दशादिं जायददातीत्यादिप्रयोगस्तु ताक्षणिकः
 अनुकूलत्वं जनकत्वं तत्रौभयत्र फलौ यहितं बोध्यं ॥ तेन देशान्तरस्थपात्रो देशेन संकल्पे व्यापारस्य स्वत्वं
 निवृत्तौ फलो यहितजनकत्वेऽपि परस्वत्वं न्यत्रौ फलौ यहितजनकत्वाभावाच्चातिव्याप्तिः ॥ तेन न तत्र मुख्यं
 दानत्वं ॥ अतएव समनसायात्रमुद्दिश्य जलमध्ये जलं क्षिपेत् ॥ तदा तत्फलमाप्नोति षडिति चाहीनदोषभा
 कइति स्मृतौ तत्फलमाप्नोतीत्युक्तं ॥ दानुफलसमानजातीयं फलान्तरमाप्नोति न्यर्थः ॥ एतेनाश्वमेधफलं
 लभेद्गंगास्नानफलं लभेद्वाजपेयसमं स्मृतमित्यादि व्याख्यानि व्याख्यानप्रायाणि ॥ न च तत्र समत्वं द्वेष
 कल्पयदित्यादिवाक्यपर्यालोचनया द्वैफलकत्वमिति वाच्यं ॥ तस्य प्रायश्चित्तपकरणाधीनत्वेन तन्मा
 त्रविषयत्वात् ॥ अन्यथा प्रयोजके त्वद्वैकल्यतापत्यागंगास्नानं कुर्विनिप्रयोजकस्याप्यद्वैकलायतिः अ

॥ विभ ॥

॥ २ ॥

नष्टवसंध्याशेषोदकं पीत्वा सुरायानसंभवेदितादौ न पायश्चिन्नार्धकल्पनमया करणिकं रिच्य रूपा सक्ता
 नुषसक्तं ॥ सर्वथा नादृशसंकल्पेन मुखं दानत्वं ॥ केचित्त्वारुः ॥ नस्य संकल्पस्य स्वत्वनिवृत्तावपि न फलोपहि
 तं जनकत्वं ॥ अन्यथा स्वत्वनाशोऽद्विष्टविषेणा मंगी करणे पात्रां न रायदानं जलक्षेपो वा न स्यात् ॥ परस्वा
 यहारस्य वैर्यं न या न दयहारे वैर्यं न स्यात् ॥ न चास्वायहारश्चौर्यमिति वाच्यं ॥ अविभक्तधनाय हारे चौर्यं ना
 पन्त्यायो वै भागात्तु दत्त इत्यादि श्रुतिविरोधा यत्नेरिति ॥ न च ॥ न च स्वत्वानुवृत्तौ न स्य यथेष्टविनियोगाप
 न्नेः ॥ न च सिद्धावारविरोधादविनियोग इति वाच्यं ॥ नन्मूलभूतप्रमाणा स्याच्चैव विचार्यत्वात्तत्पन्नक्रमे
 न मंगी कौरपात्रां न रायजक्षेपो वा न स्यादिति ॥ न च ॥ सिद्धहृदि डावदावनिकपत्तियनौ बाधकाभावात्
 विनियुक्तविनियोगसंभवेन निरिष्टिकतया दत्तस्य दानां न रासंभवेन पत्तियनौ स्वयाप्यंगीकारात् ॥ य
 त्तु न च दानुः स्वत्वपुनरुत्थाय न इति स्मार्त्तभदाचार्यः ॥ न च ॥ स्वत्वोत्पादकपत्तिग्रहणभावेन स्वत्वोत्पन्ने

॥ राघ ॥

॥ २ ॥

रसंभवात्तन्वपरिश्रुस्वत्वोत्पादहः॥ स्वत्वाभावविशिष्टद्वयपरिश्रुस्वत्वोत्पादकत्वात्॥ यदपु क्रंतदप
 हारेचौर्यनस्यादिति॥ नदपिनलाघवेनास्वापहारस्यचौर्यत्वात्॥ यथेष्टविनियोगायोग्यापहारश्चौर्यमिति
 यावत्॥ तेनारंणस्कृत्तृणाकाद्याश्रयहारेनचौर्यनिर्ध्याश्रयहारेणचौर्यमिति॥ अविभक्तधनेपितादशाप
 हारस्वत्वान्तिष्ठंचौर्यमितिदिक्॥ तन्नुक्तसप्तक्षरास्यकथविक्रयोरतिव्याप्तिः॥ तत्रापिउक्तव्यापारंस्वत्वा
 त्॥ नचाहयोद्देशकत्वविशेषणोनतत्परिहारः॥ यागांगभूरभिरितेतिचिदिता॥ अन्यथाअनियहस
 मर्थोपिप्रसंगंतत्रवर्जयेदितिस्मृत्याप्रतियहस्यापिनिषिद्धतपास्वत्वोत्पायानानस्यात्॥ अनयोनेया
 पुरुषार्थतांजैमिनिनोक्ता॥ तेननिषिद्धोपायार्जितेनदानयागाद्यनुष्ठानेयुरुषस्यप्रत्यवापोनदानादि
 वैगुणमितिदिक्देवलः॥ द्विहेनुषडधिव्यानंषडंगंषड्वियाकयुक्॥ चतुःषकारत्रिवि॥ धंविनाशंदा
 नमुच्यते॥ द्वेहेतुभक्तिश्रद्धे॥ आराध्यत्वेनज्ञानभक्तिः॥ वेदार्थनिश्चयःश्रद्धा॥ स्कांदे. दानंदशास्त्रयत्नेनश्रद्धा

॥ विभ ॥

॥ ३ ॥

पूनमनंदिनः ॥ अद्वाकृतं स्वतं मपि दानमानं नमश्चने ॥ अश्रुयानुयदन्तं सर्वस्वमपि सनम ॥ ननत्फल
 मवाप्नोति नस्माद्द्वं समाश्रयेत् ॥ मनुः ॥ अश्रुयेष्टं च पूर्त्तं च अद्वाकृतं न्ययत्नः ॥ अद्वाकृतं दृष्टयेते भव
 तः स्वागतैर्धनैः ॥ वसेवेवर्त्त ॥ फललाभारिणं पाहुः ॥ अद्वाकृतं सर्वस्वभार्गव ॥ तीर्थे वैदेगुरौ वापि भेषजे धर्मसा
 धने ॥ अद्वाधर्मसुता देवी साधनभृगुनंदन ॥ देवलः ॥ षडयशाकमुष्टिं च यस्तु अद्वासमन्विनः ॥ महते
 पात्रभूताय सर्वाभ्युदयमाप्नुयात् ॥ भारते ॥ अश्रुयासाधने धर्मो महद्भिर्नीर्यराशिभिः ॥ निः किंच नापि
 मुनयः ॥ अद्वावन्तो दिचंगताः ॥ धर्मार्थकाममोक्षारां अद्वायरमकारणं ॥ पूंसामश्रुदधानानां नु धर्मो
 नापि नत्फलं ॥ हृदयनिः ॥ मंत्राज्यदोषा द्रोमे नु नयसीं दियदोषनः ॥ नूननास्यान् दाने नु अद्वायुक्ते भ
 वत्कचित् ॥ षडधिस्यानान्हा ॥ देवलः ॥ पात्रे भो दीयते नित्यमनये क्षयप्रयोजनं ॥ केवलं धर्मवुद्ध्या य
 द्धर्मदानं न दुच्याने ॥ केवलं धर्मवुद्ध्यानेन निःकाममेव दानमुच्यते इति केचिन्नन्तस्वर्गोऽर्थदानस्या

॥ राम ॥

॥ ३ ॥

संयस्यन्तेः अतो यस्मात्तद्धर्मो दयस्व दर्मदानं ~~अथ~~ दानादिषु नूनतथा धर्मो दयः ॥ पयोजनमप्येक्षेव य
 त्वसंगात्प्रदीयते ॥ तदर्थं दानमित्याहु रैहिकं फलहेतुकं ॥ ऐहिकं पयोजनमित्यन्वयः ॥ स्त्रीयानमृग
 याक्षाणां प्रसंगात्प्रदीयते ॥ अनर्हेषु च रागैराका मदानं न उच्यते ॥ संसदि व्रीडया कृत्वा वा योर्थिभ्यः
 प्रयाचितः ॥ प्रदीयते च यद्दानं व्रीडादानं न उच्यते ॥ दृष्ट्वा प्रियाणि श्रुत्वा वा हर्षाद्यनुप्रदीयते ॥ हर्षदान
 मिनिषाहु र्यनं न द्रमचिंतकाः ॥ आक्रोशनांर्थं हिंसां प्रतीकाराय यद्भवेत् ॥ दीयते नापकर्तव्यो भय
 दानं न उच्यते ॥ तथा च धर्ममर्थचक्रामं जीडा हर्षमयानि चेति षडधिया नानि प्रयोजकानीत्यर्थः ॥
 अंगानि च ॥ दाता प्रियहीता च भ्रात्रे देयं च धर्मपुक् ॥ देशकालौ च दानानामंगान्येता नि षड्विदुः ॥ स
 एव ॥ पत्रयुतं भद्रं यस्मिन्काले पि वा पुनः ॥ दानार्हेतौ देशकालौ स्मृतौ श्रेष्ठौ न चान्यथा ॥ अन्यथा
 सुतमत्तैविषाकाश्च उक्तनिःफलं हीनं तुल्यं विपुलमक्षयं ॥ षड्विपाकयुगुदिष्टमिति ॥ पत्तितादिसंप

॥ वि.भ ॥

॥ ४ ॥

दानकंदुःफलं ॥ अद्याहीनं निःफलं ॥ इव फलकमित्यर्थः ॥ यो व्यजनयीडा करहीनः ॥ यो व्यवाधाकरं डव्यपर
 मपूनतां बजे दित्युक्तेः ॥ पथे ॥ क्रमपिय डव्यं चिन्नै न कतुषेणानु ॥ तत्तत्संकल्पदोषेण दानं तु त्यक्तं भवे
 त् ॥ संकल्पो देय डव्यतो भादिः ॥ युक्तांगैः सकलैः यद्भिर्दानं स्याद्विपुलौ दयं ॥ अनुक्रोशवशाद् दत्तं दानमक्ष
 यतां बजेत् ॥ अनुक्रोशो दपा ॥ चत्वारः प्रकाराश्च ध्रुव नित्यं काम्य नैमित्तिक मिनिषया दानं तडागादि सर्व
 कालफलं ध्रुवं ॥ तदास्विकमित्याहुर्दीयते यदि नैदिने ॥ अयत्नविजयैश्चर्यस्त्रीवालां र्थयदिष्यते ॥ इह
 संस्थं तु यद्दानं काम्यमिषमिधीयते ॥ कालापेक्षं क्रियापेक्षमर्थापेक्षं तथैव च ॥ त्रिधानै नैमित्तिकं योक्तुं स
 होमहोमवर्जितमिति देवलोक्तः — — — मानिवत्त्वारि मध्यमानि विधानतः ॥ अधमानि तु शेषाणीति
 त्रैविध्यं ॥ इष्टं दत्तमधीतं च विनश्यत्तु कीर्त्तनान — — — घातुशोचनाभ्यां च भयने जो विषय्यते ॥ अ
 नुशोचनयश्चाज्ञायः ॥ गारुडे ॥ कायिकवाचिकदानं मानसं च त्रिधामनं ॥ अर्हते यत्तु वर्णादिदानं तत्का

॥ राम ॥

॥ ४ ॥

पिकंमनं ॥ अर्त्तिनामभयं दृष्टीत्येतैवाचिकं स्मृतं ॥ विषयास्पाशथायोगीतदानंमानंमद्विजाः ॥ भगवद्गी
 तासुनुचैविध्यमन्यथोक्तं ॥ दानव्यमितियदानं दीयतेनुयकारिणो ॥ देशकालेचयात्रैवतदानंसात्त्विकंस्मृ
 तं ॥ यन्नुपत्तुपकारार्थेफलमुद्दिश्यवापुनः ॥ दीयतेचयस्त्रिक्लिष्टंतदानंराजसंस्मृतं ॥ अदेशकालेयदानमया
 त्रैभ्यश्चदीयते ॥ असत्कृतमविज्ञानंनदानंतामसंस्मृतं ॥ विष्णुधर्म ॥ तामसानांफलंभुंक्तेनिर्यस्वेमानचः
 सदा ॥ अतोन्मथानुमानुष्येराजसानांफलंभवेत् ॥ सात्त्विकानांफलंभुंक्तेदेवत्वेनात्रसंशयः ॥ फलभोक्ता
 श्रयश्चयिनस्तद्विहितोस्तीनित्यायेनत्रैवर्षीकाएवतथापिवर्णानामाश्रमाणांचचानुर्वरेण्यमुधिष्ठि
 र ॥ दानधर्मेष्ववश्यामियञ्चव्यासेनभाषितं ॥ अधिकारीभवेच्छ्रुःपूर्तधर्मेननैवैदिकइतिव्यासवचनात्
 भ्रूदस्यापिफलभोक्तृत्वं ॥ पूर्वमाहनारदः ॥ ग्रहोपरागेयदानंसूर्यसंक्रमणोत्तथा ॥ द्वादश्यादौचयदानं
 तदेतन्पूर्तमुच्यते ॥ हेमाद्रौजातूकर्षः ॥ वापीकूपनडागादिदेवतायननानिच ॥ अत्रषडानमारामःपू

॥ विभ ॥

॥ ५ ॥

नमिन्मभिधीयने ॥ स्मृत्यनरे ॥ बृहिर्वेदिचय दानंनयौर्निकमुदाहृतमिति ॥ अत्रस्त्रीणां मथधिकारः ॥ अ
 मंत्रकवस्त्रहिरण्यदिदानेचचांडालादीनामपि ॥ अहिंसासत्त्वमसेयंशौचमिंदियनिग्रहः ॥ दानंदमोदया
 क्षान्तिःसर्वेषांधर्मसाधनमितियाजवल्क्यस्याचांडालसाधारणत्वेनचिज्ञानेश्वरेणावाख्यानादिनि ॥ अ
 थदानांगानि ॥ तत्रदानवादाः ॥ शान्तानयः ॥ संक्रान्तौयानिदन्तानिहव्यकवानिदानृभिः ॥ तानिनिर्णयददा
 त्यर्कःपुनर्जन्मनिजन्मनि ॥ शतमिदुक्षयेदन्नसहस्रंनुदिनक्षये ॥ विषुवेशतसाहस्रंवनीयानेत्वननकं
 दिनक्षयलक्षणां एकस्मिन्नावनेत्तन्नीनां त्रितयंयदा ॥ तदादिनक्षयः प्रोक्तः ॥ दानंसारस्विकं कृतमिति
 वसिष्ठेनोक्तं वनीयानश्चतुर्धा ॥ आशमाहवृद्धमनुः ॥ श्रवणाश्विधनिष्कार्जनागदैवतमस्तके ॥ यद्य
 मारविवारेणवनीयानःसउच्यते ॥ मस्तकःप्रथमःयादः ॥ सचसर्वेषां ॥ जनैस्त्वत्प्रोक्तःपंचाननस्यैग
 रूभूमिपुत्रैर्मघैरविःस्याद्यदिशुक्लयक्षे ॥ याशाभिधानाकरभेणयुक्तातिथिर्वनीयानइतीहयोगः ॥

॥ राम ॥

॥ ५ ॥

पंचाननः सिंहः ॥ पाशो द्वादशी ॥ करभो हंसः ॥ भृगुस्वल्पमाह ॥ कान्तिसाम्यसमयः समीरितः सूर्यपर्वसदृ
 शो मुनीश्वरैः ॥ तत्र जसु न दत्त पूजनकोटिकोटिगुणमाह भार्गवः ॥ चतुर्थस्तु सप्तदशयोगः ॥ अयनेषु
 च यद्दत्तं पञ्चदशीति मुरैषु चंडसूर्यो यरगे च दत्तं भवति चाक्षयं ॥ बलं वैवर्त्त ॥ अष्टादशयोरिषा मावमा
 वास्यादिने तथा ॥ पितृमानृक्षया हे --- कल्पयुगादिषु ॥ एकादशीषु सर्वासु विशेषा द्वादशीदिने ॥ प्र
 दत्तमक्षयदानं पात्रे अष्टापुनः सरं ॥ विस्रधर्मे ॥ द्वादशीषु च यद्दत्तं शुक्लासु च विशेषतः ॥ अवरो न च यु
 क्तासु न चापि द्विजसत्तमाः ॥ विशेषा दुधयुक्तासु यक्षांतेषु च यन्नथा ॥ जूतीयासु च सर्वासु शुक्लासु च विशेष
 यतः ॥ आषाढे कार्त्तिके चैव फाल्गुने च विशेषतः ॥ निस्रसेना पौर्णमास्या दाने विप्रमहाफलाः ॥ बनीया
 नेषु यद्दत्तं जन्मर्क्षे च द्विजोत्तमाः ॥ ग्रहसंक्रमकाले च नीक्षारश्मेर्विशेषतः ॥ उत्तमेषु च वैशे च त्यागे च मि
 धुनस्पच ॥ रवेर्महाफलं दत्तं तेभ्योपि स्यान्महाफलं ॥ पदाष्टविंशते भानुर्मकरं द्विजसत्तमाः ॥ आषाढे

॥ विभ ॥

॥ ६ ॥

श्रयुगेणैवेचैत्रेशुक्लेतथैवचक्षादशीषभृनिषोक्तं पुराणं दिनचउद्ययं ॥ अह्निनाशांयदन्तं पुत्रैजानेधि
 जोन्नमाः ॥ संस्कारेषु च पुत्रस्य न दक्षयं षकीर्त्तिनं ॥ मत्स्यपुराणे ॥ युगादिष्वयरागे युनथा मन्वेनं रादिषु
 संक्रांतौ वै धृतिदिने च नृदंश्यमीषु च ॥ यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ उद्यवासरात्राभे च श्र
 द्धावाय च जायते ॥ पद्मपुराणे ॥ युगादिषु युगांते वृत्तानदानजयादिकं ॥ यत्किंचि क्रियते तस्य युगांतां
 कर्मसाक्षिणः ॥ युगांतां शशिपुराणे ॥ सूर्यस्य सिंहसंक्रांत्या मंतः कृतयुगस्य च ॥ हस्तिकस्य तु संक्रांत्या म
 चस्त्रेतायुगस्य च ॥ ज्ञेयस्तद्वयसंक्रांत्या दायरात्कृतसंख्यया ॥ तथा च कुंभसंक्रांत्या मंतः कलियुगस्य च ।
 वारहे ॥ दर्शशनगुणां दानं न छत घं दिनक्षये ॥ न छत घं च संक्रांतौ शत घं विषुवे नतः ॥ युगादौ न छत
 गुणामयने न छताहतं ॥ सोमग्रहे न छत घं न छत घं रचेर्यहे ॥ न छत घं बतीयाने दानं वैदविदो विडः ॥
 स्कांदे ॥ अर्धषसृतां गां दशात्कालादिनविचारयेत् ॥ कालः स एव ग्रहणाय दास्यादिमुखीतुगौः वास

॥ राम ॥
॥ ६ ॥

आसत्रमृत्युना देयागौः सवत्सानुपूर्ववत् ॥ तदभावे तु गौरेव नरको क्षरणयेवे ॥ तदा यदि न शक्नोति दातुं वै
 नरागीतुगां ॥ शक्नोत्यो रुन्नरा दत्त्वा दद्याद्ध्रयो मृतस्य तु ॥ वाराहे ॥ पुण्यकालात् सदा सर्वे यदा मृत्युर्यस्मिन्
 विस्मधर्मे ॥ नहिकालं पनीक्षेत जलं दातुं नृणां विने ॥ अत्रोदकं सदा देयमित्याह भगवान्मुनिः ॥ अछि
 न्नना - पद्मं पुत्रे जाते द्विजोत्तम ॥ संस्कारेषु च यद्दत्तं न दक्ष्यमुदाहृतं ॥ कालः सर्वोपि निनिर्दिष्टः
 पात्रं सर्वमुदाहृतं ॥ अन्नस्य संयदाने तु नात्र कार्यं विचारण ॥ पूजनं त्वन्निधीनां च यथा नानामपि पूज
 नं ॥ तच्च रात्रौ तथा ज्ञेयं गवामुक्तं च पूजनमिति ॥ अर्धरात्रादिकालनिषेधः सर्वदानेषु ज्ञेयः ॥ सर्वक
 र्मसाधारणान् ॥ अथ देशाः ॥ वासः ॥ गंगाद्वारे प्रयागे च अविमुक्ते च पुष्करे ॥ नगरे च दृष्टे च गंगासा
 गरसंगमे ॥ कुरुक्षेत्रे गवायां च तीर्थे च मरकटके ॥ एवमादियुतीर्थेषु दत्तं मक्षयनामियान् ॥ सर्वती
 र्थमयी गंगा तत्र दत्तं महाफलं ॥ स्कांदे ॥ वाराणासी कुरुक्षेत्रे यथांगं पुष्कराणि च ॥ गंगा समुद्रतीरं च

॥ वि. भ ॥

॥ ७ ॥

नैमिषामरकंठके ॥ श्रीपर्वतं महाकालं गो --- दपर्वतं शृङ्गायाः कीर्त्तिना देशाः सुरसिद्धनिर्वेदिनाः ॥ स
 र्वेशिलो वृषासुराणाः सर्वा नद्यः ससागराः ॥ स्रष्टुत्वर्थि --- फलस्यानंत्यहं वेत्तु ॥ मार्कंडेय ॥ स ह्यस्य
 चोद्भवो यत्र यत्र गोदावरी नदी ॥ पृथिव्यामपि कृत्स्नायां स पदेशो निपावनः ॥ विष्णुधर्म ॥ गंगाद्वारे कुशा
 वर्त्तवित्त्वके नीलपर्वते ॥ तथा कनखले तीर्थे शालग्रामे तथैव च ॥ विष्णुगानां च तीरेषु दत्तं बहु फलं भवे
 त् ॥ भविष्ये ॥ कौशमात्रं भवेत्क्षेत्रं शिवस्य परमात्मनः ॥ प्राणिनां तत्र यंच त्वं शिवस्य पुण्यकारकं ॥
 फलं दत्तं हुतानां च अत्र न परिकीर्त्तितं ॥ मनुजैः स्थापिते लिंगे क्षत्रमानमिदं स्मृतं ॥ स्वयं भुवि सरस्व
 स्पादार्धये च न दर्धकं ॥ याम्ने ॥ गंगा चोदस्युखी यत्र यत्र याची सरस्वती ॥ तत्र क्रतुशतं पुराणं स्नानदान
 वृक्षादिषु ॥ लिंगं वापि निमाचापि दृश्यते यत्र कुत्रचित् ॥ तत्सर्वं पुण्यताया निदाने शुचमहाफलं ॥ प्र
 तिमा लिंगस्थावरे च ॥ ब्रह्मसूक्तैः ॥ अभिहोत्रे गवांगो ये वेदो ययवित्रिने ॥ शिवाय न न संस्थानेय

॥ रा. ॥

॥ ७ ॥

दत्तमपि शीयते ॥ तदनंतफलं ज्ञेयं शिवक्षेत्राजुभावतः ॥ तथा ॥ नदीतीरंगवांगौष्टे वा सराणां च वेदमनि
 दत्तं शतगुणं पादुर्लक्षमादित्यसन्निधौ ॥ शिवस्य विष्णोर्वक्त्रे च सन्निधौ दत्तमक्षयं ॥ मां त्वे ॥ ज्ञातव्यम
 समुद्भूतः शैलश्चक्रांकमंडितः ॥ तिष्ठने यत्र वसुधैतत्क्षेत्रं योजनत्रयं ॥ दारवत्याः शिला देवी मुदिता
 मम मुद्रया ॥ यत्रापि नीयते न तस्यात्क्षेत्रं दशयोजनं ॥ देवीपुराणे ॥ सर्वेशिवाश्रमाः पुराणाः सर्वानघः
 सुभषदाः ॥ दानस्नाने यवासादिफलदाः सत्तनंतृणां ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ अनंतफलदं नृणां दानं च शिवसन्नि
 धौ ॥ सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वदेवमयो हरिः ॥ सर्वधर्ममयो विप्रस्तन्ययोगो विमुक्तये ॥ अथ दत्ता ॥ दे
 वतः ॥ अथापरेण गीर्धर्मत्वादित्सुखसतः भुविः ॥ अग्निं याजीवकर्म च यद्भिर्दाता प्रशस्यते ॥ अग्निं घः
 मनिषिद्धं याजीवकर्म जीवनवृत्तिर्यस्येत्यर्थः ॥ वाराहे ॥ कामक्रोधविहीनश्च पाखंडस्य ईवर्जितः ॥
 जिनेन्द्रियः सत्यवादी दाने दाता प्रशस्यते ॥ सभ्यः प्रतिग्रहे प्रायश्चित्तमाह सुमुतः ॥ एतेषां वा सराणामुक्ता

॥ वि.भ ॥

॥ ८ ॥

दत्त्वा कृत्वा प्रणिग्रहं ॥ याजायत्येन वच्चेनेन तस्मात्त्यापात्तमुच्यते ॥ एतदपवादः स्कंदपुराणो ॥ दुर्भिक्षे दारुणो
 याज्ञे कुटुंबेसीदति क्षुधा ॥ असाधोरपि गृह्णीयात्प्रतिग्रहमनंदिनः ॥ अणायकरणार्थे च प्रतिग्रहाद्यधि
 जोत्तमेः ॥ विकीर्षया च यज्ञस्य मानुषित्रार्थमेव च ॥ गृह्णीयात्स्वात्सरा देव नित्यमाचारवर्त्तिनः ॥ अथ
 यापि जलं दत्तं तथा धर्मो न दीयते ॥ अथ स्मरा कृता दानादिभ्युदादपि सर्वजः ॥ वात्सरो न कृतं ग्राह्यं वि
 षिष्ठमपि जानता ॥ निषिद्धं कृत्वा जिन दानादि ॥ अथ देवं ॥ यद्यदिष्टं विशिष्टं च न्यायशास्त्रं च यज्ञवेत्तः ॥
 तन्न दुरावने देयं न देवाक्षयमिच्छता ॥ कात्यायनः ॥ सर्वसंगृहवर्जं कुटुंबभरणाधिकं ॥ पशुपदं स्वकं
 देयमदेयं स्यादन्नोत्पत्त्या ॥ समागमगृहक्षेत्राद्यघत्क्षेत्रं दीयते ॥ पित्राय वा स्वयं शास्त्रं न दत्तं देवं विव
 क्षितं ॥ क्रमागतं प्रीतिदानं शास्त्रं च सहभार्यया ॥ अविशेषेण वर्णानां सर्वेषां त्रिविधं धनं ॥ वैशेषिके
 धनं ज्ञेयं वात्सरास्य त्रि लक्षणं प्रणिग्रहं देवाय ध्वज्या ज्यतः शिष्ये न स्तथा त्रिविधं क्षत्रियस्यापि साहुर्वै

॥ राम ॥

॥ ८ ॥

शेषिकंधनं ॥ युद्धोपलब्धं कारुण्यदं अत्र व्यवहारः ॥ वैशे - - - न ज्ञेयं वैश्यापि त्रितक्षणां ॥ कृषिगोर
 क्षवाराण्यैः श्रुदस्यैत्यस्त्वनुग्रहान् ॥ सर्वेषामेव वर्णावामेव धर्म्ये धन - - - ॥ विपर्ययादधर्मस्यान्तर
 चेत्तपद्गरीयसी ॥ शिवधर्मे ॥ तस्यास्त्रिभागं विनश्यतीवनाय प्रकल्पयेत् ॥ भागद्वयं तु धर्मार्थमनित्यजी
 वनं यतः विशेषो भविष्यत्युत्तरो ॥ गोभूतिर्लहिरणादिदृष्टान्तिन्यमनं दिनः ॥ तथाऽप्यविशेषांश्च दद्या
 त्पञ्चविशेषतः ॥ आर्त्तानां मन्त्रदानं च कुटुंबिनां ॥ आर्त्तानां शुद्धार्त्तानां तथाऽपि विद्यादीनां क्षेत्रदानं प्रश
 स्यते ॥ सुवर्णं यस्मिन् शिकानां चैवोद्धरेत्सं ॥ कन्याचैवानयत्यानां ददनां गतिरुत्तमा ॥ कालिकापुरा
 णो ॥ ग्राहयेदग्निहोत्राणि द्विजैर्धर्मविचिंतकः ॥ विधिपूर्वकं यथान्यायमात्मनः श्रेयसेनरः ॥ यज्ञदानं वृ
 त्तार्थं च तीर्थयात्रादिकं च यत् ॥ यस्त्वयैः कारयेन्ननुजनेन सर्वमनुष्ठितं ॥ स यात्यर्कविमानाभविमानं रत्न
 मालिनं आरूढ्य नमदं पुराणं सुरस्त्रीभिरलंकृतं ॥ विमानं च परैर्दिव्यैः सहस्रैः परिवारितः ॥ सर्वलोकगता



भोगाभुक्ता तस्मिन् पश्यते ॥ विष्णुपुराणे ॥ यज्ञोपकरणं सर्वं वा स गेयं महफलं ॥ पुत्रोपकरणं सर्वं क्ष
त्रिये द्विजपुंगवाः ॥ पराये ययोगिन वैश्वे श्रूयेशितो पयोगि च ॥ पश्यो ययोगिय इदं देयं तस्यैव न जवे
त् ॥ येन येन च भांडेन यस्या हस्तिरुदाहता ॥ न तस्यैव पदानव्यं पराण कामेन धीमता ॥ दंडं कृष्णाजीनं चैव
नथाविशः कमंडलुं ॥ वीरपुरुषमवाप्नोति दत्तेनान्वसचारिणे ॥ वस्त्रं श्यामं संधान्यं वेष्ट्य वेष्ट्य परिहृ
यं ॥ गृहस्था यत्नं न हर्त्तुं ज्ञेयं बहु फलं सदा ॥ नावारवत्कलं शाकं फलं मूलं च गोरसं ॥ वानपस्थाय यद्दत्तं
मननं परिकीर्त्तितं ॥ भिक्षाप्रदानं यनयेद्यच्च दानं तथा हितं ॥ गंधमागल्यनां वूलरक्तवस्त्रादिकं स्त्रि
याः ॥ स्त्रीणां दानं पदानव्यं भर्तृहस्ते नूनान्यथा ॥ योक्तं संग्रहरां स्येन दुष्टं भर्तुः प्रपद्यते ॥ अन्नं यतिश्च
यंचैव पांथे दत्तं महाफलं ॥ विवाहादिक्रिया कालेन क्रिया सिद्धिकारणं ॥ यः प्रपद्यति धर्मज्ञः सो भवे मेध
मवाप्नुयात् ॥ आनुरोधेन दत्त्वा दानं बहु फलं लभेत् ॥ बालैः क्रीडनं दत्त्वा मृष्टमन्नं तथैव च ॥ फलं मनो

॥ राम ॥

॥ २ ॥

हरं वापि अग्निष्टोमकलंतभेत् ॥ मृष्टात्रं मानवो दत्ता मृष्टान्नं येन कांक्षितं ॥ अक्षयं फलमाप्नोति स्वर्गलो
 कं च गच्छति ॥ श्रीविहीनेन तथा दत्ता भोजनं दिजसन्नमाः ॥ वस्त्रं शुभं वा धर्मज्ञाः पुण्यं महदुपाश्नते ॥ यव
 सानां पसानेन धेनुमन्सुद्विजानियुः ॥ लवणानां च धर्मज्ञाः फलमक्षयमश्नते ॥ पसवे युतय इत्तं व्यभना
 र्थिभयेषु च ॥ तद्वानमक्षयं षोक्तं पुरुषस्य वियश्चितः ॥ दत्ता वा स्रगा शार्दला जलयात्र मथार्थिने ॥ फल
 मक्षयमाप्नोति नात्र कार्यं विचारणा ॥ अंगिराः ॥ देवतानां गुरुणा च मातापित्रोस्तथैव च ॥ पुण्यं देयं य
 यत्नेन नापुण्यं चोदितं क्वचित् ॥ ॥ नंदिपुण्ये ॥ ॥ तथा यात्रविशेषेण दानं स्यात्तु नरेत्तरं ॥ पितृमातृ
 गुरुवत्सवादिनां दीयते च यत् ॥ तद्धक्षगुणितं विद्यात्पुण्यं वा यायमेव च ॥ ॥ व्यासः ॥ ॥ कुंडुं वयीड
 यित्वापि वा स्रगायमस्तमने ॥ दानव्यं भिक्षवे चात्र मात्मनो भूतिमिच्छता ॥ भिक्षुर्यत्पतिष्यादिः ॥ ॥
 याज्ञवल्क्यः ॥ देयं य-----व दत्तानां यदहरेत्युतः ॥ पञ्चवाचा प्रतिज्ञातं कर्मणो यथादितं ॥ तद्वनं

॥ वि. भ. ॥

॥ ९० ॥

अणसंयुक्तमिह लोके परत्र ॥ अण - - - मित्यर्थः ॥ महाभारते ॥ संश्रुत्य यो न दिक्षेत् तया चित्ताय श्रनेष्य
 नि ॥ उभाव नृत्तिका वेतौ हृथा पापमवाप्नुत ॥ शुद्धित्वे - त्याय न ॥ सुस्तेनार्त्तनवा दत्तं श्रावितं धर्मकारणा
 न् ॥ अदत्तानुमृते यथ सत्सु तोनात्र संशयः ॥ इदं धर्मार्थे न रदान परं ॥ गौतमः ॥ प्रतिश्रुत्या य धर्मसंयुक्ता
 य न दद्यात् ॥ कात्यायनः ॥ प्राणसंशयमापन्नं यो मायुजा रयेदितः ॥ सर्वस्वनेष दद्यात्मीत्युक्तेऽपि न तथा भ
 वेत् ॥ कात्यायनः ॥ कन्याशय्या गृहं चैव देवं यज्ञे स्त्रियादिकं ॥ तदेकस्मै यदा न वदुभ्यः कथंचन ॥ स्कान्दे
 अध्वयावारा युक्ता च न संदिग्धान चो रवरा ॥ न न दीकृतनिकटाभूमिर्देया कदाचन ॥ स्कान्दे ॥ पापदूष
 पमाप्नोति न रौलक्षगुणं सदा ॥ तस्मान्न दद्यात्मेधावीयान कं जानु कस्यचित् ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ भुवं धेनुं त
 या भवं चरत्नानि कनकं तथा ॥ नितो अकुंडलं दद्यात्ता विज्ञापगुणं गुणात् ॥ यमः ॥ सुवर्णं रजतं ताम्रं यनि
 भ्यो यः प्रपद्यति ॥ न नत्फलमवाप्नोति न चैव परि वर्त्तते ॥ अथ देयमातानि ॥ तत्रादौ हेतुः याज्ञवल्क्यः

॥ राम ॥

॥ ९० ॥

जालसूर्यमरीचिस्त्वं सरेणरजस्मृतं ॥ तेष्टोतिक्षानुतास्त्रिषोराजसर्वयउच्यते ॥ गौरस्तनेत्रयः यदनेय
 वोमध्यस्तनेत्रयः ॥ कृष्णतः पंचनेमायस्त्रे सुवर्णसुबोडश ॥ पलं सुवर्णं अन्वारः पंचवापिप्रकीर्त्तितं ॥ तेम
 ध्ययवास्त्रपः कृष्णतः ॥ गुंजारक्ति केनिपर्यायाः ॥ कर्षसुवर्णशब्दाः पर्यायाः तेष्टोडशाक्षः कर्षोस्त्रीयलं कर्षच
 तुष्टयमिति निघं हक्तेः ॥ तथाचष्टोडशभिर्मायैः कर्षः ॥ बृहत्पराशरस्तु कर्षमन्यथाह ॥ पंचगुंजोभवेन्मायः
 कर्षोष्टादशभिश्चने ॥ तैश्चउर्भिः पलंष्टोक्तदानेमानंचपेक्षसः ॥ येशः कनकमिति निघंडः ॥ लीलावत्यां ॥
 तुल्यायवाभ्यां कथितात्रगुंजावध्वस्त्रिगुंजोधरणांचनेष्टौ ॥ दशार्धगुंजं प्रवदंति मायं मायैस्तथाष्टोडशभि
 श्चकर्षमिति ॥ अत्रगुंजाद्विपवापूर्वं त्रियवा ॥ अक्षार्धं तु द्वादशमायाः ॥ तथाचहेमादौ विष्णुः ॥ यवत्रयं
 कृष्णतंतमंवकं मायसद्वादशकमक्षार्धं सचतुर्मायकं सुवर्णं चतुः सौवर्णिको निष्क इति ॥ चतुः सुव
 र्णोरुधस्यापि निष्क इति वक्ष्यते तेन मनुनाचतुः सौवर्णिको निष्क इति निष्कशब्दस्य रजनपरिभाराएवोक्तेरा

॥ वि. ५ ॥

॥ ११ ॥

जतसौवर्णीचतुष्कमेवनिष्कशब्दवाच्यमिति न भ्रमिनव्यं ॥ अतोपत्रगवामभावेनिकं स्यान्नदर्थयादसवचे
 त्पुक्तं न च सुवर्णरजतनिष्कयोर्विकल्पः ॥ हेमाद्रौ वृत्तशोक्ते ॥ पालानां विंशतिर्वीर्या यंचवीर्यस्य स्रुता ॥ उ
 त्तैलिकः स एव स्यादशरो विंशतिनौलिकः निशं दुः ॥ मानं जुतांगुलिप्रसैर्गुजाः यंचायमायकः ॥ नेषोडशाक्षः
 कर्कोस्त्रीयतं कर्षचतुष्टयं ॥ सुवर्णविसौ हेमोक्षे कुरुविंदस्तन्यले ॥ जुतास्त्रियां यतशतं भारः स्याद्विंश
 तिस्तुता ॥ अचिनोदशभारास्तुः शाकटो भारश्चाचितः ॥ अधरजनस्य ॥ मनुः ॥ द्वैहृत्सले समध - - - यो
 रुथमायकत्रियवः कृष्णलस्तद्वयं माय ॥ नेषोडशस्याधररां पुराणश्चैव राजनः ॥ धरणा निदशज्ञेयः शा
 तम - - - राजनः ॥ चतुःसौवर्णीको निष्को विज्ञेयस्तुष्टमायकः ॥ धरणास्यैव संज्ञा न रं पुराण इति ॥
 सुवर्णस्य चतुर्वर्णपरि - - - चतुष्टयमितं रजतं रजतो निष्क इत्यर्थः ॥ विष्णुगुप्तः ॥ रूपस्य सुवर्णी
 द्विन्नमानमभिधीयते ॥ अष्टाशीनिगौरसर्षपारूप्यमायकः नेषोडशधरणां निष्कावा विंशतिर्वीर्य

॥ राम ॥

॥ ११ ॥

पतं वदशधरणि नन्यत्तानां शतं ननु ताननुत्ता विंशतिर्भारइति ॥ अथ नान्यस्य ॥ मनुः ॥ कार्षीयणस्तु विज्ञेयः ता
 त्रिकः कार्षीकः पणः ॥ कर्षशब्दवाच्यं यन्तु वर्याय रिमाणां नन्य रिभिर्न इत्यर्थः ॥ बृहस्पतिः ॥ नाप्रकर्षकृताप
 डा विज्ञेयस्तत्रिकः पणः ॥ मण्वचारिकाज्ञेयानां शतं सस्रधानकः ॥ अथ भूमेः ॥ ॥ आदित्यपुराणे ॥ जा
 तां नरगतेभानौ यन्महं दश्यते रजः ॥ पथमं नममाणां नानं च सरेण्डवक्षते ॥ त्रमेरेण्डस्तु विज्ञेया अ
 द्यौये परमाणावः ॥ त्रमेरेण्डस्तु ते ह्यद्वौ रथे रण्डस्तु सस्मृतः ॥ रथरेणवस्तु न ह्यद्वौ वताग्रं नस्मृतं बुधैः
 वताग्रं ह्यष्टलिङ्गास्तु कालिङ्गास्तु कंबुधैः ॥ अद्वौ युकाय वं पाऊरं गुलतनुयवाष्टकं ॥ द्वादशांगुलमात्रे वै
 विनसिस्तु प्रकीर्तितः ॥ अंगुष्ठस्य प्रदेशिता व्यासः प्रादेश उच्यते ॥ तालः स्मृतो मध्यमयागोकराध्यायना
 मया ॥ कनिष्ठया विनसिस्तु द्वादशांगुलमानिकः ॥ रलिस्त्वं गुलियर्चाणि विज्ञेयस्ते कविंशतिः ॥ चत्ता
 रि विंशतिश्चैव हस्तः स्यादंगुलानि नु ॥ किं कुः स्मृतौ दिरलिस्तु विचत्तारिं द्वादशांगुलः ॥ पणनवत्यंगुलश्चै

साः कुभोजोरा हयेनवा ॥ पंचसहस्रयत्नमिनः कुंभइनुक्तं ॥ द्वादशाधिकपंचशतपत्नमिनइतिगोपथवास्त
 रौ ॥ इवइयेनुक्तां दे ॥ पलदयेनपसृत्तविगुणांकुंडवमर्त ॥ चतुर्भिः कुंडवैः यस्य आट्कसैश्चतुर्गुणैः ॥
 चतुर्गट्कोभवेजोराइयेनइवमानकं ॥ यं थां नरे ॥ लाजायायसनलिकेरमलिलेसूत्रेजलेकां --- वि
 श्रान्तिकः पत्नैर्धृतिमिनैः प्रस्थोगुडेसम्पत्तः ॥ नैलशौड्यनेषुविंशतियत्नैर्दध्नस्तुपंचोन्नरे ॥ प्रस्थ ---
 नोबुधैर्निगदिनस्त्रिंशत्यत्नैरेवतु ॥ धृतिरष्टादश ॥ अथनेहृषादिमूलं ॥ भूतपणौ संवर्तः ॥ गवामभा
 वेदानव्यनन्मूलं ननु संशयः ॥ मिनाक्षरायां ॥ गवामभावेनिकस्यान्नदध्नपादमेवच ॥ निकश्चतुः सु
 वर्योरुप्यसुवर्यस्यावा ॥ नाशदौनिकपरिमाणानुक्तेः ॥ अथशतौ नत्समंधानादिवाह्यादिनिस्सुप्त
 र्थसारः ॥ भूतपणौ षड्विंशत्यने ॥ धेनुः पंचभिराव्यानां मध्यानां त्रिपुराणिका ॥ कार्ष्णपणौ कमूलादि
 कनिष्ठानां षकीर्त्तिना त्रियवपरिमितकृष्णलषोडशकं रजनं पुराणाः ॥ कार्ष्णपणौ पिसरव ॥ कान्या

॥ विभ ॥

॥ १३ ॥

यनपरिशिष्टे ॥ द्वात्रिंशत्तरिकाणां वः श्रुतः कार्ययणो वरः ॥ ह वै कार्ययणाः षट्सुरष्टावनडुहि स्मृताः
 दशकार्ययणा वैनोरश्चैवं च दशैव तु ॥ हिरण्यकार्ययणा कः पणानवतथाविके ॥ वस्त्रे कार्ययणा भू
 गेदौ पणान् दशाधिकाः ॥ हवस्यामय पंचाशन्मृत्यं कार्ययणाः स्मृताः ॥ निष्के पंचाशदेव स्याज्जेयं च
 शतानि तु ॥ यंच कार्ययणाः षोक्ता दोलायां वदथे तथा ॥ गेहेष्वे कार्ययणा कास्ताश्च कार्ययणाः स्मृतः ॥
 अथ दानप्रकारः ॥ त्रिः संपूज्य ततो दयं वा स्रगां चिः प्रपूजयेत् ॥ जलेनाभ्युक्ष्य च दयं दद्यादेष्टावधिः
 स्मृतः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ इव सनाम गृह्णीयाद् दत्तानि तत्रावदेत् ॥ तोयं दद्यात्तथा दत्ता दाने विधिरयं
 स्मृतेः ॥ गोभिलः ॥ अंतर्जी नु करौ कृत्वा सकुशं नु तिलोदकं ॥ फलं समन्तिसंधाय यदद्यात्तत्र दयात्विनः
 परितुष्टेन भावेन नु भ्यं संपददेदिति ॥ नामगोत्रे समुच्चार्य प्राप्नुवो देवकीर्त्तनात् ॥ नुदं मुखाय विषाय द
 यादुदकपूर्वकं ॥ नामगोत्रे आत्मनः संपदानस्य च ॥ नामगोत्रे समुच्चार्य संपदानस्य चात्मनः ॥ संपदेयं च

॥ राम ॥

॥ १३ ॥

यद्यनिकमादानेन यस्त्वयमिति हेमाद्रवुक्ते ॥ व्यासः ॥ श्रद्धायुक्तः भुविर्दानोदानं दद्यात्तदक्षिरां ॥ अक्षि
 रानुयदानं नत्सर्वं निःफलं भवेत् ॥ तथा ॥ दक्षिराभिरुपेनं हि कर्म सिध्यति मानवे ॥ सुवर्णं मेव सर्वं सु
 दक्षिरासुविधीयते ॥ सुवर्णं यस्मिन् दानं सुवर्णं दक्षिरायश ॥ अत्र सुवर्णं यथाशक्तीति गोदानं यद्यनौ वक्ष
 ते ॥ कचिद्विशेषो मात्से ॥ पिहृणां रजनं यात्रमथवा रजनाविनं ॥ शिवनेत्रो अत्र यस्मात्तस्मान्नपि नृवक्ष्यते ॥ अ
 मंगलं च यज्ञेषु देवकार्येषु वर्जितं ॥ रजनं दक्षिरा माहुः पितृकार्येषु सर्वदा ॥ दक्षिरा परिमाणं स्कां दे ॥ देय
 यवतृतीयांशं दक्षिरापरिकल्पयेत् ॥ अनुक्तदक्षिणो दाने दशांशं चापि शक्तिः ॥ विशेषोत्तरे ॥ अष्टयष्टि
 पत्नीन्मातृदद्याद्दक्षिणं गुरो ॥ होहृणां चैव सर्वेषां त्रिशत्यलमुदाहृतं ॥ अधेहृणां तद्वर्धनवारपानां
 हर्षतः ॥ दक्षिणां च शतं सार्धं तद्वर्धवापदययेत् ॥ अन्तिजां चैव सर्वेषां दशानिकां दाययेत् ॥ एतदय
 वादमाह व्यासः ॥ सुवर्णं रजनं तावन्नं दुलाधानमेव च ॥ नित्यश्राद्धं देवयूजा सर्वमेतदक्षिरां ॥ अयंचरा

॥ विभ ॥
॥ १४ ॥

मान्यप्रकारः --- स्तुतन्नदानप्रकारेण स्फुटः ॥ अध्यासः ॥ नैत्रं यं भ्रूने ॥ यावतीर्विदे देवतासाः सर्वा वे
दविदिवास्तरो वसंति - म - शीलं संवसनात् ज्ञेयं शैवं संववहारतः ॥ प्रज्ञा संकथनात् ॥ ज्ञेया विभिः पात्रं
परीक्षते ॥ प्रज्ञा धर्म धर्म वासना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ सर्वस्वप्रभवो विद्याः श्रुताध्ययनशान्तिनः ॥ तेभ्यः क्रिया य
गः श्रेष्ठः सैभ्योऽथ ध्यातुमविन्नमाः ॥ तद्विद्यया केवलं यातव्यं सा वापि यात्रता ॥ यच्च ह तन्मि मे चोभे तद्विपात्रं प
चक्षते ॥ ब्रह्मन्तरदीये ॥ सत्कर्म निरुनेत्यश्वश्रोत्रियाया हिना ग्रये ॥ ब्रह्मिहीना यवेदेयं श्रोत्रियाय कुतुं
विने ॥ कौर्म ॥ श्रोत्रियाय कुलीनाय विनीताय न पस्विने ॥ वनस्थाय हरिश्चाय प्रदेयं शक्ति पूर्वकं ॥ मनुः
सममवस्तुनो दानं द्विगुणं वास्तुनो बुवे ॥ सहस्रगुणमाचार्ये त्वनंतं वेदपारगे ॥ आशा वा ह व्यासः ॥ ब्रह्म
वीजसमुत्पन्नो मंत्रसंस्कारवर्जितः ॥ जानिमात्रो यजीवी च भवेद्वास्तुनाः सत्तु ॥ गभीधानादिभिः पुक्त
स्तथोपनयनेन च ॥ न कर्म विन्नवाधीतः स भवेत् ॥ वास्तुना बुवः ज्ञानानयः ॥ अवास्तुना स्तुतव्यो

॥ राम ॥
॥ १४ ॥

क्लाअविः शान्तपोववीन् ॥ आघोरजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयः विक्रीय ॥ ततो यो वड्याज्यश्च उर्थो या
 मया जकः ॥ पंचमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्य तगरस्य व ॥ अनागतानुयः पूर्वसादिनां चैव यश्चिमां ॥ तोपासीन
 द्विजः संघां सयस्ते वा सृणः स्मृतः ॥ स्कांदे ॥ पथमं नुगुरो हौ नंदत्वा ज्येष्ठं मनु क्रमात् ॥ ततो न्येया उविषा
 रणा दद्यात्प्राप्तानुसारतः ॥ प्रभासखंडे ॥ ये पूर्वयजिना ये च पूजिता य पितामहैः तात्रिण कृत्य चाने सुद
 दृष्टं यतस्तथः ॥ भविष्यपुराणे ॥ संनिधानस्थितान् विद्यान् दौहित्रं विद्वन्ति तथा ॥ भागिनेयं विदो
 येणानथा बंधून् गृहस्थि यः ॥ नानि कामेन रस्ते तान् मुमूर्खान् पिगो यने ॥ अतिक्रम्य मारौ डं रौ र्वन
 रकुं वजेत् ॥ चिद्विजो माता ॥ मातृस्य सा स्वसा वैवतथैव च पितृस्य सा ॥ मातामही भागिनेयी भागिनेयं
 तथैव च ॥ दौहित्रश्चापि जा मातानेभ्यो दत्तं मदाफलं ॥ श्रीभृष्टे पितृथा दत्तं तदप्यक्षयमुच्यते ॥ माता
 पित्रोर्गुरोर्मित्रे विनिने चोपकारिणि ॥ दीनानाथविशिष्टे मोक्षनयं भूतिमिच्छता ॥ यामे ॥ दानेषु कृप

॥ वि.भ ॥

॥ १५ ॥

रानाथवाग्निक्षिनेषुयन्त्रया ॥ विकलेषुतथात्नेषुजडवामनयंगुषु ॥ रोगार्त्तेशुचयदन्तनत्पादजफलं
 न ॥ व्यासः ॥ मातापितृषुयदन्तेभान्तृषुसुतासुच ॥ ज्ञायात्मजेषुयदन्तंसौमिन्याःसर्गसंगमः ॥ पितुःज्ञान
 गुणंयानं सहस्रंमानुरुच्यते ॥ अनेनैतद्विदुर्दानं सोदर्येदन्तमक्षय ॥ दातृदोषाः पात्रदोषाश्च कलावज्ञेय
 त्वात्रोक्ताः ॥ ॥ अथप्रतियहप्रकारः ॥ ॥ हारीतः ॥ प्रतियहमात्रेयेन गृह्णीयात् ॥ आत्रेयं तीर्थं करम
 धः ॥ आदिन्यपुराणौ ॥ ॐ कारमुच्चरन् प्राज्ञोऽविणसकृशो दक ॥ गृह्णीयादक्षिणो हस्तेन दत्ते स्वस्ति की
 र्त्तयेत् ॥ विष्णुधर्मोदानुर्मेत्रप्रयोगान्ते ह्यमुकस्यैश्वर्यवैदग्ध्यं प्रतियुक्तामिदं दत्ते स्वस्ति कीर्त्तयेत्
 तथाचामुके दैवत्यममुकं द्रव्यं ॐ प्रतियुक्तामिदं स्वीत्युच्चारः ॥ क्वचित्तु देवस्य त्वेति मंत्रा --- त्वावरु
 णो नयतु देवि दक्षिणोऽमुकस्यैश्वर्यमुकं ॥ तेनामृतं त्वमश्वावयो दात्रे मयो मयमस्तु प्रतिय ---
 नुः कामस्तुति ॥ ॐ स्वस्ति मंत्रः पठितः ॥ विष्णुधर्म ॥ भूमेः प्रतियहं कुर्वन् कुर्याद्भूमिषदक्षिणं ॥ करेया

॥ राम ॥

॥ १५ ॥

हा तथा कन्यादा सदासोर्द्धिजो नमाः ॥ करंतु हृदिविन्यस्य धर्मो ज्ञेयः प्रतियहः ॥ दा सदासोर्द्धिकं रविम
 सेत्यनयः ॥ आरुह्य वगजस्योक्तः करौ चाध्वस्य कीर्त्तिनः ॥ तथैकशकानां तु सर्वे वामविशेषतः ॥ प्रतियह
 स्ती नगां पुच्छे पुच्छे कृष्णाजिनं तथा ॥ करौ जाः यशवश्चान्नेत्याह्या पुच्छे विचक्षरौः ॥ प्रतियहमथोद्युस्य आ
 रूह्यैव तथा भवेत् ॥ वीजानां मुष्टिमादाय रत्नानां दाय सर्वतः ॥ वस्त्रं दशांता दादशान्य रिधीय तथा पुनः
 आरूह्योपान होयानमारूह्यैव च पादुके ॥ ईषायां नुरथो ग्राह्यश्च त्रंदंडं वधारयेत् ॥ उमारा मथ सर्वे
 वां मूलेन स करो भवेत् ॥ आयुधानि समादाय तथा मुच्य विभूषणं ॥ आयुच्य परिधायः ॥ चर्मध्वजौ न
 पास्य द्वापविश च तथा गृहं ॥ अवतीर्य च सर्वाणि जलस्थानानि वैधियाः ॥ वासरा गृहे कृपादिक रसोऽ
 दंत उगादिदाने प्रतियही च भावात् ॥ उपविश्य च शय्यायां स्पर्शयित्वा करेण चै ॥ इमान्यन्या तथा दाय स्पृष्ट
 वा वासराः पठेत् ॥ पठेत्पूर्वं स्वस्ति पदपाठत् स्वस्ति यठेदित्यर्थः ॥ केचिन्नुदानकृति पठेदिताडः ॥ तत्पमारात्

॥ वि.भ. ॥

॥ १६ ॥

भावाच्चिंत्यं ॥ गृह्णीयान्महिषीभृंगेखरंचैर्युष्टदेशतः ॥ प्रतिग्रहरथोद्युस्ययानानां वाधिरोहरात् ॥ ॥ अ
 थययदेवतानि ॥ ॥ तैत्तिरीयधर्मसूत्रे ॥ सोमायवासौरुद्रायगावरुणायाश्चंद्रायनेयेषु रुषं मनवेन
 त्वं त्वष्ट्रे जां पूषे विंतिर्जात्याश्च नरगर्दभौ हिमवने हस्तिनं गंधर्वां पुरोभ्यः स्वर्गलंकरणे विश्वेभ्यो देवे
 भ्यो धाम्यं वाचे त्रं वसुणो दने समुद्रायायः उन्नानायांगिरसाय अन्नः वैश्वानराय रथमिति ॥ विष्णुध
 र्मे ॥ अभयं सर्वदेवतं भूमिर्वै विष्णुर्देवता ॥ कन्यादासस्तथा दासी प्राजापत्याः प्रकीर्तिताः ॥ प्राजापत्याः
 गजः प्रोक्तस्तं रगो यमदेवतः ॥ तथा वै कशपं पूर्वकथितं यमदेवतं ॥ महिषश्च तथाप्युद्योचैर्नै
 र्ऋतो भवेत् ॥ रौद्रीधनुर्विनिर्दिष्टा छागश्चाग्नेय उच्यते ॥ मेघं तु वारुणं विद्या वराहो वै ह्यवः स्मृतः ॥ अ
 रणः पशवः सर्वकथिता वायुदेवताः जलावायानि सर्वाणि वारिधीनि कमंडलुः ॥ कुम्भं च कंचैव वारु
 णानि विनिर्दिशेत् ॥ समुद्रजानिरत्नानि सामुद्राणि तथैव च ॥ आग्नेयं कनकं प्राक्तं सर्वलोहानि वायव्यं

॥ राम ॥

॥ १६ ॥

पुजायत्नानि सस्यानि यक्ता च मपि च विजाः ॥ ज्ञेयानि सर्वं गंधानि गांधर्वाणि विचक्षणे ॥ वा ईस्पत्यं स्पृष्टं वा
 सः सौम्या ज्ञेयारमास्तथा ॥ यक्षिणाश्च तथा सर्वं वा यथाः परिकीर्त्तिताः ॥ विद्या ब्राह्मी विनिर्दिष्टा विशो य
 करणानि च ॥ सारस्वतानि ज्ञेयानि पुस्तकाद्यानि पंडितैः ॥ सर्वं वांशित्तिमात्रां विश्व कर्मानु दैवतं ॥ दुमा
 रणमथ पुष्पाणां शाकैर्हरिकैः सह ॥ फलानामपि सर्वं वा तथा ज्ञेयो वनस्पतिः ॥ मत्स्यमासे विनिर्दिष्टे
 षाजाय --- वच ॥ छत्रं कृष्णाजिनं श्यामं रथमासनमेव च ॥ उपासनं होतृत्वा यानं यज्ञान्यन्यानि वर्जितं
 ओन्नातांगिरस --- तिष्ठन् स्नानमा नवः ॥ यज्ञं न्यायनथोशीरं वस्त्रं चर्मध्वजादिकं ॥ रणोपकरणं स
 र्वं कथितं शक्तं दैवतं ॥ गृहं तु सर्वं दैवतं यदनुक्तं द्विजोत्तमा ॥ न ज्ञेयं विष्णु दैवतं सर्वं वा विष्णु दैवतं
 ॥ ॥ इति श्रीमन्नारायण - दत्तस्मृत्यनु श्रीमद्वायं चाननरामकृष्णभट्टस्मृत्यनु दिनकरभट्टस्मृत्यनु विश्वे
 श्वरकृष्णाय विभवे श्वरीयदत्तौ दत्तौ पयोगि निर्णयः ॥ ॥ अथ महासत्तौ पयोगिभूतसमन्तादि निर्णयः ॥

॥ विभ ॥

॥ १७ ॥

कारः ॥ नत्रमामकाः श्लोकाः ॥ गाठयेका हने नो ये स्थाप्यं दंडव उच्यते ॥ नो यो परिसमं सान रातं न दीर्घ सूत्रतः ॥
 दंडधृत्ताखने इमौ परये वापि युक्तिनः ॥ यावदंडस्य साम्यं सा इरेव समं न बजेत् ॥ अथवाची ॥ मध्याक्रे
 सूक्ष्मं शंकोर्या खायासा दक्षिणोत्तरा ॥ दिशानया प्रतीची च पाची सा ध्या च मत्सतः ॥ जावू केशाचमरोपि बो
 उशांगुलसमुच्चवहने वा दशांगुलक कीलकभायं ॥ यत्तु च वनिं हनिं स्थल युग्मे तत्र पात्रां शान मनुदिशो
 मः ॥ सिंहात्कुंभात्रिकेषां च - कायुग्मेन बालयेत् ॥ एकपायनदिश उक्षिप्त वृद्धिके कर्कुटे मृगे ॥ उक्षिप्त
 यमे ॥ नत्रपंचशंकु यक्षोरामवाजयेयां ॥ रज्जोरंता र्द्धमध्ये पंचशंकु निख ॥ नयेत् ॥ पाशावुपान्ययोर्द
 तादक्षो दक्षधर्मणो ॥ चिह्नव्याप्ततत्त्वत्रे समं मध्ये तयो ह्ययोः ॥ पाशाद्वये मध्यकवीचतु रस्त्रमुदी
 रितमिति ॥ अथ मंडपभेदे मामकाः श्लोकाः ॥ दशाष्टैरधरः मणिकौ दशादिनैस्तु मध्यमः ॥ मनुष्योऽष्ट
 भिः षोडशः उन्नमो मंडपः करैः ॥ नुतायां दनि दशभिः कैश्चिद्विशतिभिश्च सः सभाः शारक्षयां ॥ षोडशसंभ

॥ राम ॥

॥ १७ ॥

संयुक्तं च त्वारसेषु मध्यमाः ॥ अष्ट हस्त समुद्रायाः संस्थाप्याथ दशाभिनः ॥ पंच हस्त प्रमाणा सै निदिष्टा जवः
 भुजाः ॥ तत्पंचमांशं निखने न्मेदिन्यां न च विन्नमः ॥ निखननं सूत्रं संयानं शंकोर्वहिः ॥ अथेय्यादि क्रमेण च ॥
 स्तं भो ह्येति नान्या सै सूत्रयोजन कीलके ॥ खनने वटसंस्कारे शरं भो च क्रिचर इति पंचरात्रात् ॥ संभका
 छानिक्रियासारे ॥ हृक्षस्याद्यज्ञियो वैरुः क्रमुकसंभकर्म्मणि ॥ अने विशुद्ध हृक्षावाभवे युर्न न्य भूरुहाः ॥
 धारणि मुक्तावल्यां ॥ कनीयसि स्याद्विकरं च नु रंगल हृदि नः ॥ मध्यमे न मयोर्ध्वमिति ॥ तोरणानि मास्ते
 वक्षन्ते ॥ विशेषो वासुशास्त्रे ॥ अथ भ्यो दुर्वर हृक्षवटशाखा हृतानि नु ॥ मंडपस्य प्रतिदिशं धारणे तानि
 कारयेत् ॥ पंच हस्त प्रमाणा सै विस्तारेण हस्तकाः ॥ अष्टंगुलाभि हृक्षसु सप्त हस्ता यथोत्तमा ॥ मस्तके
 षादशांशेन शंखचक्रगदां वृजं ॥ पागादि क्रमयोगे न न्यसेनीयां स्वदारुजं ॥ पंचमांशं न्यसेद्भूमौ सर्वसाधा
 रणे विधिरिति ॥ शैवे कर्म्मणि कर्म्मरिवाशंखादि स्थाने यस्मिन्माणां तदयुक्तं त्रिभुक्तमेव कार्यं ॥ भूलेन चि

॥ वि. भ ॥

॥ १८ ॥

हिताः कार्याहारशाखासुमस्तके ॥ भूलनवांगुलं दैर्घ्यं नृश्यासेन विसृजति ॥ अजुवै मध्यभृङ्गं स्यात्किंचिद्वक्त्रं
 च यक्षयो रिति पिङ्गतामनवचनात् ॥ वेदिमूलागमे ॥ ततो मंडपसूत्रं नृविगुणं यरिकल्पयेत् ॥ पूर्वादिषु
 क्रमान्तस्य मध्यगर्भे नृवेदिका ॥ वेदिकोशेषु विन्यसेत्संभावे दस्वरूपकान् ॥ आयेयादिक्रमेणैव लोके
 शांदिष्विदिषु च ॥ इष्टकाभिर्मृदावापि वेदीर्धरा सन्निभा ॥ राजहस्तोद्धृया कार्या विदुषा सिद्धिमिद्वता
 राजो यजमानः ॥ मात्स्ये नृ ॥ वेदेः सप्तहस्तमितत्वं पंचहस्तमितत्वं चोक्तं ॥ तोरणस्थायने विशेषः सिद्धांत
 शेखरे ॥ अग्निमीलेति मंत्रेण विन्यसेत्पूर्वनोरणं ॥ इवेत्त्वैर्जेति मंत्रेण दक्षिणेन निवेशनं ॥ असमा
 याहि मंत्रेण यश्चिमस्यां निवेशनं ॥ शन्नो देवीति मंत्रेण दद्यात्तदनोरणमिति ॥ पताकाध्वजाभ्यं
 च संग्रहे ॥ सप्तहस्ताः पताकाः स्युः सप्तमांशेन विसृजताः ॥ लोकपालानुवर्णेन नवमी नृहिमषभा ॥ पीतर
 क्तादिवर्णाश्च पंचहस्ता ध्वजाः स्मृताः ॥ द्विपंचहस्तैर्दंडैश्च वंशजैः संयुतास्तथेति ॥ द्विपंचहस्तैः दशहस्तैः

॥ राम ॥

॥ १८ ॥

लोकपालवर्णस्मृत्यन्तरे ॥ इन्द्रः पीतो यमः श्यामो वरुणः स्फटिकप्रभः ॥ कवैरश्वसुवर्णभजग्निश्चापिसुवर्णभः
 तथैव निशतिश्यामो वायुर्धूमः प्रशस्पते ॥ रश्मानुभवेदक्ष एवंध्यायेत्कुमानिति ॥ मंडयेकुंभस्थायनं मू
 लागमे ॥ गंधपुष्पाक्षतोपेताकुंभास्त्रेयुनिवेशयेत् ॥ ध्रुवं धरं वाक्यं च विघ्नेशं तेषु पूजयेत् ॥ मंडयस्त्रु
 कोणेषु कलशेषु क्रमादमी ॥ अमृतोर्जयश्चैव सिद्धार्थो भगवत्सथा ॥ पूज्यादारस्य कुंभेषु शक्राद्यामन्त्रन
 मैरिति ॥ तन्मन्त्रं नमैः सन्मन्त्रैः ॥ मंडयवास्तुः प्रपंचसारे ॥ भुभकर्मणि दीक्षायां मंडय करणौ गृह्यदिविधि
 पुनथा ॥ विहितो वास्तुवलिः स्यादक्षो विघ्नाय शान्तिसंपदा ॥ मंडये चोत्तरद्वयोर्मध्ये हस्तोच्छ्रितावेदि
 मीत्स्ये ॥ गर्तस्थोत्तरद्वयोर्वा विनस्ति द्वयविस्तृता ॥ वषट्पयस्युतां वेदिं विनस्ति स्तुत्याय संयुतां ॥ स्यापनाय
 च देवानां च नुरस्वामुदकस्तवामिति ॥ वषट्पयस्युतां मात्स्ये द्विरंगुलौच्छ्रितौ वषः प्रथमः समुदाहृत
 त्र्यंगुलौच्छ्रयसंयुक्तं वषट्पयस्योपरि ॥ घृगुलस्तत्र विस्तारः सर्वेषां कथितो बुधैरिति ॥ अथ कुंडानि मात्स्य

॥ दावि ॥

॥ १९ ॥

सागुन्नरं समासाद्य देशं मंडपस्य नु ॥ शोभनं कारयेत् कुंडं यथावक्ष्य क्षणान्तिनं ॥ पाकपूर्वं उन्नरमुत्कृष्टं
 मध्यदेशं प्राप्येत्यर्थ इति पितामहचरणाः ॥ भविष्ये ॥ मध्येयि मंडपस्यापि कुंडं कुर्याद्विचक्षणः ॥ अस्य हस्तप्रमा
 र्णो न आया मे न तथैव च ॥ तानि च नवयं च चत्वार्येकं वा ॥ भविष्ये वैदिपादांतरं यत्का कुंडानि नवयं च च ॥ वे
 दाध्यानेषु वतानि सुर्वर्तुता न्यथवा क्वचित् ॥ आश्राय रहस्ये ॥ कुंडानि च नुरस्त्राणि ह्यननाना कृतानि वा ॥ नवयं
 चाथ वैकं वा कर्त्तव्यं तक्षणात्तिनं ॥ ॥ नवकुंडी विधाने तु दिक्षु कुंडा यके स्थिते ॥ नवमं कारयेत् कुंडं पूर्वज्ञान
 दिगंतरे ॥ विधाने यं च कुंडानां मीशाने यं च मं भवेत् ॥ ॥ नारदः ॥ यत्रो यदि शनैः कुंडं च नुक्कं तत्र कर्मणि
 वेदाध्यामर्धं चंडं च ह्यनं यमनि मंतथा ॥ ॥ मात्से ॥ कुर्यात् कुंडानि चत्वारि याच्या दिक्षु विचक्षणः ॥ कुंडवैद्यं
 तरं चैव सपादकर संमितं ॥ ॥ मदनरत्ने स्मृतं नरे च ॥ वेदिभिर्जिनय रित्यजत्रयो दशभिरंगुलैः ॥ हस्तमा
 त्राणि कुंडानि च नुरस्त्राणि सर्वतः ॥ ॥ सपादकरस्यास्य मंडपात्पत्नमहत्वाभां व्यवस्था ॥ कुंडैको नु न दायै

॥ राम ॥

॥ १९ ॥

यामीशान्यां प्रतीच्या मुन्नरस्यां वा ॥ जायेयां कारये कुंडं हस्तमात्रं सुशोभनं ॥ मेखलात्रयसंयुक्तं यो न्यावापि
 विभूषितमिति महार्णवोक्तेः ॥ एकं वा शिवकास्यां प्रतीच्या वापि कारयेदिति सोमशंभूक्तेः ॥ अथवादि
 शि कुंडमुन्नरस्यां प्रविष्ट्या च नुरसमेकमेवेति मूलागमोक्तेः ॥ तच्चोदीच्यां च नुरसमेवाविशेषवच-
 नान् ॥ ईशान्यां च नुरसं हनमस्यास्ति वा प्रतीच्या च नुरसं हनं वा ॥ जायेयां नु च नुरसं हनं यो न्याकारं वा का-
 र्यं ॥ नवकुंडीयक्षविहिताकारयस्मिन् गेनैवैककुंडविधानोपपत्तेः ॥ तच्च योनिः पञ्चिमेखलागमिन्या
 म्पकुंडानां कार्यो यो निरुद्धमुखीत्यस्य उच्यते नवकुंडीमात्रयत्नान् ॥ नवकुंडीचसिद्धांतशेखरे ॥ च
 नुरसं च यो न्याभमर्धचंडं त्रिकोणाकं ॥ ॥ हनं षडस्रकुंडं च यस्याभं चाष्टकोणाकं ॥ इडादीशानयर्थे न न
 वमं च नुरसकं ॥ तथा ॥ परंदरे शयोर्मध्ये हनं वा च नुरसकं ॥ तदाचार्ये विनिर्दिष्टं नवकुंडक्रमोक्षयं ॥ श-
 नार्धमुष्टिमात्रे स्याच्छने चारत्निमात्रकं ॥ हस्तमात्रं स हस्ते स्याद्दिहस्तवायुनेमनं ॥ तक्षार्धं त्रिकरं कुंडं

॥ वि. भ ॥

॥ २० ॥

१

क्षहोमेचतुःकरं ॥ कुंडं यंच करं शोक्तं दशलक्षवधिकमात् ॥ षट्सहस्रं लक्षविंशत्यां कोट्यर्धे सप्तहस्रकम् ॥ कोटि
 होमेचाष्टहस्रं कुराडं नोक्तं नतोर्ध्वतः ॥ पंचाशतः प्राकस्यंडितमेव ॥ भविष्यपुराणे ॥ मुखिमात्रं शानार्धं तु
 शाने वारत्तिमात्रकम् ॥ सहस्रे त्वथ होतव्ये कुर्यात्कुराडं कलात्मकम् ॥ द्विहस्रमयुनेतदध्वक्षहोमेचतुःक
 रम् ॥ दशलक्षमिते होमे षट्करं संप्रवक्षते ॥ अष्टहस्रात्मकं कुराडं कोटिहोमे तु नाधिकम् ॥ इदं यं वनिता
 दिविरसाहिप्रवयरम् ॥ घृतापाशुवादिलोमे तु शारदायां ॥ एकहस्रमितं कुराडमेकलक्षे विधीयते ॥ त
 क्षाणां दशकं यावत्तावद्भूतेन वर्धयेत् ॥ दशहस्रमितं कुराडं कोटिहोमे पिशाचने इत्युक्तम् ॥ कुराडफला
 निशारदायाम् ॥ सर्वमिष्टिकं कुराडं चतुरस्रमुदाहृतम् ॥ पुत्रप्रदं योनिकुराडमर्धे वा भंभुभयदं ॥ शत्रु
 क्षयकरं त्र्यसंवर्तलं शान्तिकर्मणि ॥ छेदमारणयोः कुराडं षडसं यमसन्निभं ॥ हृष्टिदं रोगशमनं कुराड
 मष्टास्रमीरितम् ॥ विषाणां चतुरस्रं शान्तं वर्तलमिष्यते ॥ वैष्णवानामर्धचन्द्राभं भूषाणां त्र्यस्रमीरितं

॥ राम ॥

॥ २० ॥

०

म॥ चतुरस्रं नु सर्वेषां केचिदिच्छन्ति तां त्रिकाः॥ कौशिकयोरिशिष्टे॥ सर्वकर्मसु विज्ञेयं कुराडं यच्च निभं नु यत्
 चतुरस्रं च सर्वत्र समं स्याद्विजयावहं॥ सर्वसिद्धिकरं कुराडं यथाकारं विशेषतः॥ अथाष्टकं करसायकारं
 तत्र चतुरस्रमुक्तं॥ अथ येनिकुराडम्॥ कामिके॥ यत्र मांशं पुरो न्यस्य मध्ये वेदांशमा नतः॥ अमादश्च तथ्य
 त्रामं कुराडं माग्रे यमुच्यते॥ कोणरज्जोश्च नु र्थांशमा नत इत्यर्थः॥ अथार्धचंद्रं॥ तत्रैव॥ चतुरस्रे यद्द्वैर्भक्तै
 त्पञ्चाघं तौ न दंशकौ॥ मध्ये स पञ्चाश भाने नत कुराडं खेडवद्भुमान्॥ त्रिकोणं तत्रैव॥ त्रिभागवद्विज्ञो मत्स्ये
 स्त्रिभिर्नैशा चरं भवेत्॥ इदं च पागं निर्जने दिक्षित कुर्याद्वेद्यैर्वेदिगयकमिति सिद्धं न शोखरात्॥
 हतं कामिके॥ करार्धं यस्मिन्मासा हृत्त कुराडमिहोदिनम्॥ अष्टादशांशक्षेत्रस्य न्यसेदकं वहिर्बुधः॥ ग्राम
 येनैव मानेन हतं कुराडमनुजमम्॥ षडस्त्रिंशं तत्रैव॥ षड्भागवद्विज्ञो मत्स्येश्चतुर्भिः स्यात्पुत्रस्य कम्॥ शारदायां
 नु॥ अष्टधा विभजेत्तत्र मध्यसूत्रस्य पार्श्वयोः॥ भागं न्यसेदकं हस्तमानेनानेन मध्यतः॥ कुर्यात्पार्श्वगतं

॥ वि.भ. ॥

॥ २१ ॥

मत्स्यचतुर्कं न च विन्नमः ॥ पञ्चकुण्डमध्यसूत्रचतुर्विंशनिधा भवेत् ॥ आ मये कर्त्तरि का ह्यत्र चं श ह्यत्रार्थमान
 तः ॥ षडंशह्यनार्धमानत्रमिह चैतुके स ए ॥ नवांशह्यनार्धमानैह चैतुके स्यात्त्रमध्यभूः ॥ द्वादशांशानुह्यनार्ध
 र्धह्यनार्धभूः स्पृजा ॥ दशांशानुह्यनार्धकृत्वा पञ्चदशांशकैः ॥ नूनैः पञ्चभिरेकांशचतुः षष्ठांशकैर्ध
 मान् ॥ रेखायेभ्यः पञ्चसीश्रो दत्ताया शिषकल्पयेदिति ॥ तानि चत्वार्यष्टौ वा ॥ अवशिष्टदत्तं वेददत्तमष्टद
 त्तं तु वेनिका मिकोक्तेः ॥ तानि चतुः पक्षे दिक्षु अष्टयक्षेष्टदिक्षु ॥ चतुर्दिक्षु चतुः पञ्चपञ्चाभं कुण्डमीरितम्
 अथ वाष्टदत्तं कुण्डं कुर्याच्छास्त्रोक्तमार्गनश्निसिद्धान्तशेखरादिनिकेचित् ॥ पितामहचरणान् ॥ नार्यये
 क्कण्डकोणेषु वेदीनां न च विन्नम इति शारदाया दत्तोपरि योनिनियेधा दत्तद्वयसंघेऽश्रुण्डकोणान्ना
 वादष्टयक्षेदिगंनरातेषु चतुः पक्षे च विदिक्षु दत्तानीत्याहुः ॥ दत्ताग्रप्रकारः पितामहचरणोरुक्तः ॥ दिवि
 दिक् सूत्रसंयानाद्या ह्यदत्तद्वयं कथेत् ॥ वा ह्यह्यनार्धविदिक्षु ह्यदत्तद्वयं कथेत् ॥ मध्ये च सवदेन

॥ राम ॥

॥ २१ ॥

स्पादकात्रु ग्रामये वहिः॥ खवमेवान्न तश्चापि ग्रामये त्स्याच्चतुर्दलम्॥ दिकविदिकन दंतरेषु वा स ह्यन्न द्वयैक
 येत्॥ वा स ह्यन्नानां काच्च मध्य ह्यन्नदिगंकनः॥ अंकयेन्न खवन्मध्ये न दच्च विदिगंकनः॥ अस्मां काभ्यामुपग
 तो ग्रामये च वहिः समः॥ एवं समंततः कार्यमेव मष्टदलं भवेत्॥ नतः खान्तमध्ये अंश ह्यन्नै न कर्णिका॥ उ
 न्ननापि तावन्मेव॥ उत्तमेधं च तथा कुर्यात्कर्णिका व्यासमानतः॥ तद्वहिस्त्वेकभागेन केशराणि प्रकल्पयेत्तद्व
 निकामिकोक्तेः॥ अष्टाभिकामिके॥ क्षेत्रे द्वादशभागं चतुर्दिक्षु न दंतरे॥ वित्त्यस्य नत्यमारो ननु र्ण्याभ्रम
 परं नयेत्॥ नर्णायमारो न ननु जास्वपितां ह्येत्॥ तत्राष्टसूत्रसंयोगादस्यासं कुंडमुच्यते इति॥ ततः समे
 खनं नाकुण्डसंख्येन॥ याद्वान्कुण्डस्य विस्तारः खननं नावदीरितमिति शारदाक्षे॥ खननं कुण्डप्रमारां
 स्पादूर्ध्वमेखतया महेर्निसिद्धान्तो खराच्च॥ कुण्डकंठमानं कातोन्नरे॥ खान्नाद्यासंगुलः करदः सर्वकुंडेषु
 यं विधिरिति॥ सिद्धान्तो खरेपि॥ कुंडे हस्तमिने कंठं कुर्यादेकांगुलं न न इति॥ इदं चैककरमिने॥ दिक

॥ विम ॥

॥ २२ ॥

राधैनुवा सचनुर्विशंशेन ॥ कुंडानायश्चनुर्विशोभागः सोगुलसंज्ञितः ॥ विभज्यानेन कर्तव्या मेखला कंठनाभ
 चत्रनि सोमत्रां भूक्तेः ॥ मेखलाः पिला मने ॥ खात्ता देकांगुलं मन्त्रा मेखला विधिर्भवेत् ॥ मेखलैकाथवानि
 सोभूत संख्यायवापिये ॥ एकाष्टांगुलोत्सेधविस्तार मेखला मनेति ॥ भूतानियं च ॥ एकमेखला मात्रसे
 चतुरंगुलविस्तार मेखला न द्वाद्विना ॥ न दयं न चानरे ॥ षष्ठांशेनाप्यष्टांशेन मेखला दिनयं मतं ॥ न च
 यंसिखं न शेषरे ॥ चतुर्भिश्च त्रिभिर्द्विभ्यामूर्ध्वमध्यांश्च गतानि स्वः षोक्ताः क्रमादेव विस्तारादुद्ग्रादपि
 क्रिया सरेपि ॥ प्रधानमेखलोत्सेधमुक्तमत्र नवांगुलम् ॥ न द्वाष्टमेखलोत्सेधयं चांगुलमिह स्मृतं ॥ न
 द्वाष्टमेखलोत्सेधमंगुल दिनयं क्रमात् ॥ चतुस्त्रिंशंगुलोवा सो मेखला त्रिनय स्यात् ॥ प्रयोग सारे नु सर्वाश्च
 चतुरंगुला उक्ताः ॥ सानिकी मेखला पूर्वाष्टोत्सेधा द्वाष्टांगुला ॥ द्वितीया राजसी षोक्ता मेखला द्वांगुलैस्तना
 तृतीया मेखला खानानामसी चतुरंगुला ॥ पृथुविस्तार स्यात्तु चतुरंगुलमानः ॥ सत्त्वादियं देः श्वेतास्तु

॥ राम ॥

॥ २२ ॥

राणा मरजां सुचने ॥ पंचमेखलाः सिद्धांतशेखरे ॥ षड्दशां चिबहिने च मिताः सुः पंचमेखला ॥ यद्यदा
 कारकुंडननकाकाराः कार्याः ॥ यादृकुंडस्याहनिः संशीदयतादयं पंचमेखलाया विदधादिनि हेमाद्रिकैः
 विहस्तादि कुंडे मेखला परिमारा विशेयाः सारसंग्रहे ॥ विहस्तस्य च षडेदचंगुलैर्मखलात्रयम् ॥ मेखलाः
 सुखिहस्तस्य सप्त पंचगुणांगुलैः ॥ चतुहस्ते मेखलाः सुरष्टर्जु चतुरंगुलैः ॥ मेखला यंच हस्ते स्यान्निधिषी
 पशरांगुलैः ॥ षड्द्वारस्य च त्रयोक्ताः विश्वरुद्रनवांगुलैः ॥ दशहस्तमिने कुराडे मनुमानुदशांगुलैरिति ॥ गुणा
 स्त्रयः ॥ ज्ञानवः षट्तीनधयो नव ॥ दीयाः सप्तशराः पंचरुद्रा एकादश ॥ अकानव ॥ भानवो दश ॥ दिशो द
 श ॥ वसवो उद्यौ ॥ विश्वे च यो दश ॥ मनवश्चतुर्दश ॥ यो निर्मान्ये ॥ विनस्तिमात्रा यो निःस्पान्द्यटमसांगुल
 विस्तृता ॥ कर्मपृष्ठोन्नता मध्ये पार्श्वयोश्चांगुलानिना ॥ गजोद्युसदृशी न दशयता छिद्रसंयुता ॥ एतत्सर्वं
 पुकुरेडुयो निलक्षणा मिध्यने ॥ विनस्तीत्येकहस्तकुराडभिषायम् ॥ षट्सप्तैत्यरनिमिन कुराडभिषाय

॥ वि.भ. ॥

॥ २३ ॥

म्॥ मेखला मभि नो यो निः कुरा षा चं श विस्तु ते नि स्वा यं भुवो क्तेः॥ अंगु यो च्चा फल करु पां यो निं मेखलो प रि-
 स्था पये दि त्प र्थः॥ यो निः स्था न्मे खलो प शी ति मि श्रं त शे ख रान्॥ पंच रा त्रे तु स्था ला दार भ्य यो नि स्था वा ह्य
 मेख लया ममा मेख ला स मन्वं च तु रंगु ल त्रि मे ख न्व यक्षे॥ य न्नु र्य व द्वा द शं शै र्यो नि कुरा य ते भ वे दि ति
 व च नं न छि द्वा ना च र सा डु ये क्षं स्प च कुं ड मध्ये र कां गु ल प्र वि द्वा॥ र कां गु लो छि ना सा नु प्र वि द्वा भ्यं न रे न थो
 नि त्रै लो क्य सा रा न्॥ यो नौ व व षं निर्म ल म्॥ यो नि कुं डे न यो निः य म कुं डे व न ना भिः॥ यो नि कुं डे यो नि म ब्र
 कुं डे ना भि विं व र्ज ये दि ति शा र दो क्तेः॥ अ स्थां दि द्वा व स्था स्वा यं भुवे॥ प्रा गग्नि या म्ये कुरा नां यो क्ता यो नि
 रु द द्यु खी॥ पूर्वा मुखाः कृ ताः शो वा य था शो भं स न्वि ना इ ति॥ पूर्व शा न म ध्य वे षां ग्र हा दि दे व ना स्था प न म्
 स्ता दे॥ मध्ये तु भा स्करं विं श च्छि नं पूर्व द क्षि णे॥ द क्षि णे लो हि नं विं शान् बु ध पूर्वो न र णान्॥ उ न्न रे
 तु गुरुं विं शान् पूर्वो न व तु भा र्ग वं॥ पश्चि मे तु शनि विं शान् द क्षि णा यश्चि मे॥ पश्चि मो न्न र नः के न् न स्था

॥ राम ॥

॥ २३ ॥

णानैभुक्तं दुतैः ॥ अथ वा वर्णकैः कार्याः स्वस्ववर्णादिधानुभिः ॥ तथा ॥ भानुं नुमण्डलाकारं च नुरखं नुमो
 मकं ॥ अङ्गारकं त्रिकोणं च बुधं वारुणकं निन्नथा ॥ दीर्घं च नुरखं गुरुं पंचाश्रं भार्गवं तथा ॥ धनुस्तुल्यं शनिं
 विंशतिं शङ्खं शूर्याकृतिं तथा ॥ केतवश्च धजाकारं गणेशं तत्त्वरूपिणं ॥ धनुस्तुल्यं धनुःकारं ॥ पतिमा इ
 वाशिमास्ये ॥ ताम्रकात्स्फटिका इकं च दनात्स्वर्णजातुभौ ॥ रजनादयः सीसात्कां स्यात्कार्या ग्रहाः क्रमा
 त् ॥ वसुधामलेन ॥ ताम्रेण कारयेद्भानुं रजनेन निशाकरं ॥ कुजज्ञे जीवरूपणि सुवरीं ननु कारयेत् ॥ र
 जनेन नतः भुक्तं कल्पलोहेन सूर्यजं ॥ नागेन कारयेद्गुरुं केतुं कांसेन कारयेत् ॥ स्वांगुलैर्नोद्धिताः सर्वे ग्र
 हाः कार्या विधानतः ॥ अथ वा स्वर्णमात्रेण पतिमां कारयेत्सुधीः ॥ पतिमा ताम्रमात्रेण निमत्से ॥ पद्मा सर
 नः पद्मकरः पद्मगर्भः समश्रुतिः ॥ सप्तारंभः सप्त रज्जुश्च विभुजः स्यात्स दारविः ॥ श्वेतः श्वेतां वरधरो दशा
 श्वः श्वेतभूषणः ॥ गदायाणि विवारुश्च कर्तव्यो वरदः दशग्री ॥ रक्तमात्रां वरधरः दशग्रीभूतगदाधरः ॥ च

॥ विभ ॥

॥ २४ ॥

नुर्भुजो मेघगमो वरदः स्यात्तरासुतः ॥ पीतमात्मां वरधरः करिणिकारसमश्रुतिः ॥ खड्गचर्मगदायाशिः सिं
 हस्यो वरदो बुधः ॥ देवदेवगुरुनवमीनभ्वेनौ च नुर्भुजौ ॥ दण्डिनौ वरदौ कार्यो साक्षसूत्रकमरादत्तः ॥ इ
 जनीतश्रुतिः श्रुती वरदो गृध्रवाहनः ॥ वाणवाणासनधरः कर्णवोर्कसुतः सदा ॥ कण्ठवदनः खड्गच
 र्मश्रुती वरदः ॥ नीलसिंहासनस्थश्चराहुरत्रयशस्यते ॥ धूम्रादिवारुवः सर्वगदिनो विकृतानाः ॥ गृ
 ध्रासनगतानित्यं केतवः सुर्वरदः ॥ सर्वे किरीटिनः कार्याग्रहालोकहितावहा ॥ ह्यांगुलेनोद्धिताः सर्वे
 शानमद्योन्नरंसदा ॥ अधिदेवतापत्यधिदेवताभ्यामस्ये ॥ भास्करस्येभ्वरं विन्वातुमां च शशिनस्तथा
 स्कंदमंगारकस्यापि बुधस्य च तथा हरिं ॥ ब्रह्माणां च गुरोर्विद्यालोकस्यापि शचीयनिं ॥ शनैश्चरस्यापि य
 मंगरोः कालनथैव च ॥ केतूनां चित्रगुप्तं च सर्वेषां अधिदेवताः ॥ अग्निरायः क्षिनिर्विष्णुरिंद्रं च दे
 वताः ॥ यज्ञायतिश्च सूर्याश्च ब्रह्मापत्यधिदेवताः ॥ एतस्य निमाः विष्णुधर्मोन्नरे ॥ पंचवक्त्रो ह्यारूढः प्रणि

॥ राम ॥

॥ २४ ॥

वक्रवितोचनः॥ कपालभ्रतस्वहांगीचंडमौलिः सदाशिवः॥ अक्षसूत्रचक्रमलंदर्पणचक्रमण्डलं॥ उभावि
 भर्तिहस्तेषु प्रजिताविद्वैरपि॥ कुमारः यशस्वः कार्यः शिखण्डकविभूषणः॥ रक्तोवरधरः कार्यो मयूर
 रवरवाहनः॥ कुकुटभ्रतथाघंटौ तस्य दक्षिणहस्तयोः॥ पताकावैजयंताख्याशक्तिः कार्यचक्रमयोः॥
 प्रदक्षिणदक्षिणाधः करद्वयनित्यदाः॥ विष्णुः कौमोदकीयमहाशक्तचक्रधरः क्रमात्॥ यज्ञोपवीति
 सिंहस्थ एकवक्रभ्रतर्भुजः॥ अक्षसूत्रं सुवं विभक्तुगिरिकाचप्रजापतिः॥ चतुर्दक्षगजारुखेवत्रीकुलि
 शसंकरः॥ प्राचीपतिः प्रकर्तव्यो नानाभरणभूषितः॥ प्राचीपतिर्दिग्द्वयमीनो यमः कार्यो दरादह
 सो विजानता॥ रक्तदृक्पाशभृत्कृष्णो महिषस्थो विभूषितः॥ कालः करालवदनो नित्यमप्यतिभीषणः
 पाशहस्तो दरादहस्तः सर्पहृष्टिकरो महान्॥ उदीचवेद्यं रक्ताक्षं द्विभुजं सौम्यदर्शनं॥ पुस्तकालोकनपर
 चित्रगुणं विनिर्दिशेत्॥ दक्षिणे लेखनी तस्य वामे यंत्रं तु कारयेत्॥ पिंगभूषमश्रुकेशांतः पिंगाक्षत्रित्त

॥ वि. भ. ॥

॥ २५ ॥

योरुणा ॥ छागस्थः साक्षसूत्रश्च सप्तार्चिः शक्तिधारकः ॥ विहितं च चरेणास्य करमन्यं तु कारयेत् ॥ जायः
 स्त्रीरूपधारिणः श्वेतामकरवाहनाः ॥ दधानाः पाशकलत्रौ मुक्ताभरणभूषिताः ॥ भुक्तवर्णमहीकार्या
 दिव्याभरणभूषिताः ॥ चतुर्भुजासौम्यवपुश्चंद्रांशुसदृशावराः ॥ रत्नपात्रं सस्यपात्रं यात्रमोयधिसंयुतं ॥
 पद्मं करे च कर्तव्यं भूयो यादव नंदन ॥ दिङ्मगानां चतुरांगी साकार्या पृथगज्ञानतथा ॥ विहितं द्वयोर्लक्षणं प्रा
 गुक्तं ॥ वामे दद्यात् करे कार्यसौम्यासेनानमज्जरी ॥ वरदामं डिता कार्यं द्विभुजा च तथा शची ॥ प्रजाप
 तिलक्षणमपि प्रागुक्तं ॥ भक्षसूत्रधारः सर्पाः कुण्डिकापुच्छसंयुताः ॥ एकभोगास्त्रिभोगा वा सर्पाकार्या
 श्वभीषणाः ॥ पद्मासनस्थो जटिलो वृत्ताकार्यश्चतुर्भुखः ॥ अक्षमालाभ्रवं विभ्रतुस्तकं च कमण्डलुं ॥ वा
 सः कृष्णजिनंतस्य पार्श्वे हंसस्तथैव च ॥ विनायकादिषु निमालक्षणा निविस्तधर्मे न्नरस्य ॥ चतुर्भु
 जस्त्रिनेत्रश्च कर्णवो वगजाननः ॥ नागयज्ञो यवीनश्च शशांककृतशेखरः ॥ वेतं दक्षकरे दद्याद् द्वितीयेत्या

॥ राम ॥

॥ २५ ॥

क्षसूत्रक॥ तृतीयोपरभुंदशाच्चतुर्थे मोदकं तथा॥ शक्तिर्वीर्यास्तथाभूलं खड्गं चक्रं च दक्षिणे॥ चन्द्रविंमयो
 वामे रवे रर्धकया लकं॥ सुकटं कंच विभ्राणमिह रूखानुदिनुजा॥ स्यादेवी समुद्दिष्टा दुर्गा दुर्गा सुहारिणी
 धावहरिणा पृथुस्थो ध्वजधारी समीरणा॥ वरदानकरो ध्वजः कार्यो विजानता॥ नीलोत्पलाभंगगनं नक्षत्रं
 वरधारिच॥ चन्द्रार्कहस्तकर्तव्यं विभुजं सोम्यस्वरूपवत्॥ विभुजो देवभिषजौ कर्तव्यौ देहसंयुतौ॥ तयोरो ध
 धयः कार्यो दिव्यदक्षिणा हस्तयोः॥ वामयोः पुस्तकौ कार्यौ दर्शनीयौ तथा हि जाः॥ एकस्य दक्षिणोपार्धे वामे
 वातस्य यादव॥ नारीयुगं प्रकर्तव्यं सुरूपं चारुदर्शनम्॥ रत्नभाण्डकं रेकार्यं चन्द्रभुक्तां वरे तथा॥ ॥ दिक्पा
 यनिमालक्षणा निवृत्त्या मले॥ ॥ इन्द्रसैशवना रूढो वज्रपाणिः शची सखः॥ स्वर्णवर्णः सहस्राक्षो नाक
 यस्तु सुरेश्वरः॥ यमपर्वदलस्याग्ने इन्द्रमिन्द्रं च इत्युवा॥ अग्निसुखं विष्णुर्भः सप्तार्चिः सप्तहस्तकः॥ स्वा
 हा सखो मे षवाहः सीवो हसै सुवादिभृत्॥ आदिशब्देन जुह्वयन्मृदुवागृह्यते॥ अग्निहोतमित्यनया ज्ञात्वा

॥ विभ ॥

॥ २६ ॥

त्रेयदलायके ॥ इति पियोदराधरो यमो महिषवाहनः ॥ दुर्ध्वकेशो विरूपाक्षः करतः कालिकापियः ॥ मोषु
 रास्तेति मंत्रेण नैत्रनेत्रदलायके ॥ मोषु राः परायदेति त्रामे देवसिद्धो मंत्रः ॥ नागयात्राधरो रक्तभूषणः
 पद्मिनीपियः ॥ वरुणो वृषतिः स्वर्णवर्णो मकरवाहनः ॥ पूज्यः यश्चि मदिभागे त्वनो अग्ने ज्ञानथा ॥ पा
 राभूतो हि जगतो वायुः कृष्णमृगासनः ॥ हेमदराधरः श्मो वर्णो मोहनीपियः ॥ नववायो इत्युवाच पू
 ज्यो वायुर्मरुदिशि ॥ अश्वारूढः कुन्तपाणिः कुबेरश्चित्रिणीपियः ॥ निधीश्वरः स्वर्णवर्णो धनदोरूपवास्य
 भुः ॥ सोमो धेनुमनैर्नैव हीज्यस्त्वेदलायके ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशो गौरीशो वृषवाहनः ॥ वरदाभयभूता
 क्षसूत्रधृक् परमेश्वरः ॥ कद्रुजायेति मंत्रेण याज्यः सागुन्नरेदले ॥ अत्रे इव इत्युगादिपदैः स्वस्वशरी
 यतत्र देवता प्रकाशक मंत्रा इत्यलक्ष्यं ने ॥ ॥ अत्राधिदेवतादीनामपि स्वस्वपुति मासु अक्षतपुंजेषु वा
 पूजाकार्या ॥ ॥ अधिदेवतानां स्थापनप्रदेशा उक्तास्तन्त्रपुराणे ॥ ॥ वक्ष्ये स्थानानि देवानामीश्वरा

॥ राम ॥

॥ २६ ॥

दिवधाक्रमं ॥ सूर्यस्येवोन्नरेशभुजसांसोमसदक्षिणो ॥ स्कन्दमंकारकस्यैव दक्षिणास्यानिवेशयेत् ॥ सौ
 म्यात्पश्चिमतोविस्त्रुसायांजीवपूर्वतः ॥ इन्द्रमैत्रासिनादिद्विमंदादामेयतोयन्यं ॥ राहोः पूर्वोन्नरेकालं
 सर्वभूतभयावहं ॥ केतोर्नैऋत्यदिभागेचित्रगुप्तनिधाययेदिनि ॥ अन्धधिवेवनास्थापनयदेशउक्तो
 गोभिलीये ॥ ग्रहदेवनयोर्मध्येअधिदेवाभिवेशयेदिनि ॥ उत्पलपरिमलेनग्रहस्यदक्षिणोपार्श्वेस्थापये
 दधिदेवतां ॥ ग्रहस्योन्नरपार्श्वेन्यसेत्यन्धधिवेवनामिति ॥ स्कान्दे ॥ उन्नरेशनिसूर्याभ्यांग्रहकेतोश्चदक्षि
 णो ॥ गरुडधियःपुनिसाप्यःसर्वदेवनमस्कृताः ॥ संग्रहे ॥ राहुर्मंददिनेशानांमुन्नरस्यांयथाक्रमं ॥ मरुतांशु
 र्गवायुश्चराहुकेतोश्चदक्षिणो ॥ आकाशमश्विनौचेतियंचैतास्थापयेन्नतः ॥ मात्स्ये ॥ आदिनामिमुखा
 त्सेर्वसाधियन्धधिवेवनाः ॥ स्थापनीया मुनीश्वेष्टनोन्नरेशायरासुखाः ॥ स्कान्दे ॥ वर्गारूपगुरोर्युक्तान्वा
 हत्यावहयेत्तुनान् ॥ विनायकंनथाउर्गावायुमाकाशमेवच ॥ आवाहयेद्याहतिभिसयैवाश्वकुमारकौ

॥ वि.भ. ॥

॥ २७ ॥

आहूतमेनसहस्रांशोरिमन्देवास्तथैन्दवे ॥ अग्निर्मूर्धेतिभौमायउदुधस्ववुधायच ॥ बृहस्पतेइतिगुरोःशु
 काऽन्नापरिश्रुतः ॥ इतिश्ररस्यमंत्रोयंशन्नोदेवीरुदाहृतः ॥ कथानइतिराशेश्वकेतुंहरुवंसुकेतवेइति ॥
 अधिदेवतायन्मधिदेवतामन्त्राश्चोक्तास्तत्रैवईश्वरंयं वकंवेतिश्रीश्चनेवेतिपार्वती ॥ यदकंदेतिचस्कंदं
 विष्णुविष्णोरराटनः ॥ आवसुनिनिबुद्धारां सजोयेन्देनिवासवं ॥ यमायत्वेतिचयमं कालंकार्षिरसीति
 च ॥ चित्रावस्विनिमंत्रेणचित्रगुणंनिधाययेत् ॥ अग्निंइतिमितिह्यनेर्वरुस्यउदुन्नमं ॥ स्योनायुधिवीनि
 मेदिनाइदंविष्णुस्तुविष्णवे ॥ इन्द्रायेंद्रोइतींद्रस्योन्नानयरीशचीस्थितौ ॥ पुजायनेपुजेद्रास्यएषवसेति
 वैविधेः ॥ मन्त्रोनमीस्तुसर्पेभ्यः सर्पाणांस्थायनेमनः ॥ विनायकंगणानांत्वाउर्गावैजानवेदसे ॥ वायोये
 नेतथावायुंघृतंघृतेनिचावरं ॥ चावां कशेनिसंपूज्योवावयेतौध्विनावयि ॥ व्याहृतिमन्त्राणामावाहनेस
 मुच्चयइतिकेचित् ॥ व्याहृत्यावाहमन्त्रैः स्थापयौदत्यन्ते ॥ स्मृत्यंजरे ॥ इंदंपूर्वेनुसंस्थापयेत्तेशदक्षिणे

॥ राम ॥

॥ २७ ॥

तथा ॥ वरुणं पश्चिमे भागे कुवेरं चोत्तरे तथा ॥ अग्न्यादित्यौ कपालांश्च कोशाभागे युविन्यसेत् ॥ इन्द्रः पीतौ यमः
 श्यामौ वरुणास्फटिकप्रभः ॥ कुवेरश्च सुवर्णाभः अग्निश्चापि सुवर्णाभः ॥ तथैव निर्वर्तिनः श्यामौ वायुर्धूम्रः प्रश-
 स्यते ॥ ईशानस्तु भवेत्कृष्णवर्णः यदि तिक्रमात् ॥ इन्द्रस्य दक्षिणोऽर्धे वसूनां बाहये दुधः ॥ ध्रुवो ध्वजस्त-
 था सोमभायश्चैवानिती नलः ॥ सत्यश्च प्रभासश्च वसवो द्यौषकीर्तिनाः ॥ देवेशे शानयोर्मध्ये आदित्यातां
 तथा यमं ॥ धातार्यमाचमित्रश्च वरुणोऽश्वभगस्तथा ॥ इन्द्रो विवस्वान्वाच यर्जन्यो दशमः स्मृतः ॥ ततस्त-
 द्द्याततो विष्णुरजघन्यो जघन्यतः ॥ इत्येते द्वादश आदित्यानां मभिः परिकीर्तिताः ॥ अग्नेः पश्चिमभागे नुरुद्राणां
 मयनं विदुः ॥ वीरभद्रश्च शंभुश्च गिरिशश्च महायशः ॥ अजैकया दहिर्बुध्न्यः पिनाकीनायराजिनः ॥ भुव-
 नाधीश्वरश्चैव कपाली च विशांपतिः ॥ स्थाणुर्भगश्च भगवानुरुद्रास्त्वेकादश स्मृताः ॥ ये ते शरक्षो मध्ये
 च मातृस्थानं प्रकल्पयेत् ॥ मातरो गौरीयाः निर्वर्तिने रुद्राभागे गणेशाय ननं विदुः ॥ कुवेरमरुतो मध्ये

॥ विभ ॥

॥ २८ ॥

नरुतां स्थानमुच्यते ॥ मरुतो नाम तो देवा गणा वै सप्त सप्तकाः ॥ आवहृषवहृश्चैव उदहः संवहसथा ॥ विवहः
 परावहृश्चैव तथा परिवहो नितः ॥ अत्रैव वसन्ति वाचुता नानां स्थायनं ॥ शौनकः ॥ ग्रहाणां शंभुकोरो वासो म्ये
 वायमया लिखेत् ॥ नन्मध्यैवारुणं कुंभं धामस्योय रिविन्त्यसेत् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ यथा वर्णं षडयानि वासा
 सिकुसुमानि च ॥ गंधाश्च वलवंश्चैव धूपो देयश्च गुग्गुलः ॥ मान्दव्यः ॥ धूपो देयो न सुरभीरुपरिष्ठादिना न कं ॥ शौ
 भनं स्थापयेत् याज्ञः फलपुष्पा समन्वितं ॥ स्कान्दे ॥ दिवा करकुजाभ्यां हि दाययेद्रक्तचंदनं ॥ यं देवभार्गवै चैव
 मितवर्णं षडाययेत् ॥ कुंकुमेन तु संयुक्तं चंदनं जीवसौम्ययोः ॥ अगुरुं चंदनं दद्याद्वाहुकेन च कर्जेषु च ॥ ग्रह
 वर्णानि पुष्पाणि गायत्र्या धूपमाददेत् ॥ रवेः कुंडुरुकंधूपं शशिनस्तृणं शिना ॥ भौमे सर्जरसं चैव अगुरु
 श्ववुधे स्मृतः ॥ सित्कंकु रवे दद्यात्कुक्कुटं विल्वगरु तथा ॥ गुग्गुलं मंदवा रे तुला क्षारा होश्च केन वै ॥ कुंडुरुस
 धकी निर्यासः सित्कंकं सित्हा रसः ॥ उदिव खेति मंत्रेणादीयं दद्यादनां दिनः ॥ गुडोदनं रवे दद्यात्सोमाय घृत

॥ तम ॥

॥ २८ ॥

पायसं ॥ लोहिताय हविष्यान्नं बुधाय क्षीरपायिकं ॥ दधोदनं गुरोर्दद्याच्छुक्राय च घृतोदनं ॥ मिश्रितं निलमा
 वैश्वनैवेद्यं शुक्रनैश्वरे ॥ राहोर्मासौ दत्तं दद्यात्केतोश्चित्रोदनं तथा ॥ हविष्यान्नमुत्पन्नादि निलमायैर्मिश्रि
 तमन्नमिति शेषः ॥ नैवेद्यानि मात्स्येपि ॥ गुडोदनं रवेर्दद्यात्सोमाय घृतपायसम् ॥ अंगारकाय संयावं बु
 धाय क्षीरपायिकं ॥ मसुरंश्च कुजे दद्यादि निक्वचिन्ता ॥ अस्मिन्वाढे मसुरमिश्रितमन्नं दद्यादित्यर्थः ॥ द
 धोदनं तु जीवाय शुक्राय च घृतोदनं ॥ शनैश्च राय कृशरमाजं मां संचराहवे ॥ चित्रोदनं च केतुभ्यः सर्वैर्भक्षे
 र्थार्चयेत् ॥ विनायकादिपूजासु शतपत्रचंदनादीनि यास्युः ॥ पुष्पाणि शतपत्राणि च दत्तं च विलेय
 नं ॥ एतेषां गुणैर्धैर्यैर्नैवेद्यं च घृतोदनं ॥ सर्वेषां लोकपालानां च दत्तं च विलेयनं ॥ शतपत्रादिपुष्पाणि
 दद्याद्गुणवर्धकं ॥ दीप्यं घृतसंयुक्तं नैवेद्यं स घृतोदनमित्युत्पन्नपरिमतो दाह्यतवचनान् ॥ उक्तानां
 ताने यथा लाभं मुक्तकालोद्भवैरनिषिद्धैः पूजाविधेया ॥ ग्रहसमिधो याज्ञवल्क्येनोक्ता अर्कः पलाशः खदिरः

॥ वि. भ ॥

॥ २९ ॥

स्वयामार्गोऽथपिप्यतः ॥ औडुंबरः शमी उर्वी कुशश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य त्वष्टा शतमष्टाविंशतिरेव वा ॥
 होतव्या मधुसर्पिभ्यां दध्नाक्षीरेण वा युता ॥ अथ जुता दैवतप्रतिमा तक्षणा निजत्रगोविंदप्रतिमा यंत्ररात्रे ॥
 अधश्चक्रं गदा मूर्ध्वं दक्षिणो वामयोः क्रमात् ॥ उर्ध्वं शंखमधः पद्मं गोविन्दः कपिलांगकः ॥ ईशादिप्रतिमा वि-
 श्वकर्मणोक्ता ॥ पूर्वोत्तरे त्रिनेत्रश्च हृषभश्च भूतधृक् ॥ कपालधारिणश्च नन्दार्धभूषणः परमेश्वरः ॥ श्वेता-
 श्वरथगः सोमो गदाधारिर्बदधः ॥ धावहरिणः पृष्ठस्थो ध्वजधारी समीरणः ॥ रक्तवर्णास्त्रिनयनादि-
 भुजाश्चन्द्रमौलयः ॥ जटिलाश्च पकर्तव्या रूद्रावाराधनुर्धराः ॥ सूर्यविश्वकर्मप्रतिमा विष्णुधर्मोत्तरे रवि-
 कार्यः शुभश्च शुभः सिंहरूपः सप्तनः ॥ यमासनः पद्मकरो भूषितो रश्मिना धरः ॥ विश्वकर्मानुकर्तव्यः शम्भु-
 लो रश्मिना धरः ॥ स दंष्ट्राधारिर्दिभुजः सेजो मूर्तिरधोमुखः ॥ गुरुप्रतिमा ब्रह्मांडप्रणाली ॥ पीतांबरः पीतव-
 पुः किरीटी चतुर्भुजो देवगुरुः प्रज्ञातः ॥ अंगिरोऽग्निप्रतिमा विश्वकर्माये ॥ कमंडलुं सुवंचैव शक्तिधर्मयदि

॥ तम ॥

॥ २९ ॥

क्रमान् ॥ कलयन्तगिरोनाम्नः करग्राणिसमन्ततः ॥ पाण्यश्चाग्निनापि कलयन्ति जयस्रजं ॥ शक्तिंच पुस्त
 कंचैव क्रमादेव कमण्डलुं ॥ अनयोश्चमिति नयोर्देवतान् ॥ षष्ठापति षष्ठिमेका ॥ विश्वे देवतक्षणमाह्वयः
 विश्वे देवास्तु सर्वेपि दक्षिणे वायापाणयः ॥ कर्तव्या वामपाणे च मशरासनपाणयः ॥ सर्वे दशक्रतुर्दक्षौ
 वसुः सत्यः कालकामौ धूरिलोचनौ ॥ पुरुरवा र्दवश्चैनि विश्वे देवा दशस्मृता इति वायुपुराणात् ॥ विधान्तु
 पञ्चापति समं ॥ पर्जन्यतक्षणां सिद्ध्यर्थं संहितायां ॥ पर्जन्यनामा विज्ञे योगज वक्रनयान्वितः ॥ योधन्ने स
 र्वजीवात्मा वरं वीजं च शंखकम् ॥ कुण्डलं च योजं च विं नारत्नं महाभूति ॥ पाशं च क्रंकिशलयं कुराडी च दश
 भिः करैः ॥ शंभुरीशवन् ॥ अनयो रपिमिति नयोः ॥ पितृषु निमाय मदीपिकायां ॥ कुशविष्टरपमस्थाः पि
 नरः पिरुपात्रिणाः ॥ सौम्यतक्षणं वृक्षां डपुण्यो ॥ पीतावरः पीतवपुः किरीटी चतुर्भुजो दंडधरश्च हाशी
 चर्मासि धृत्वा मसुजः सदानः सिंहादिरुढो वरदो बुधश्च ॥ धर्मपतिमा विष्णुधर्मं ॥ चतुर्मुखश्चतुर्विडुः सि

॥ वि. भ ॥

॥ ३० ॥

नमास्तुः सितां वरः ॥ सर्वाभरणान्ध्वेनो धर्मः कार्यो विज्ञानता ॥ दक्षिणो वाक्षमाता च न स्पृशामे सुपुत्रकं
 दंष्ट्राभिवरुणाक्षरानुक्तानि ॥ मित्रस्वरूपमाहविश्वकर्मा मित्रकमलयाणि श्वकमलासनसंस्थितः ॥ दि
 भुजः श्वेनमूर्तिश्च सर्वलोकहिते रतः ॥ वरुणाः पूर्ववत् ॥ मरुत्पतिमावृत्तां उपशरणो देवा एको नयन्वाश देवेंद्र
 समनेजसः ॥ भ्रानरः पुरुहूतस्य मरुतः सूर्यवर्चसः ॥ किरीटीहारकेयूरकटकादिविभूषिताः ॥ खड्गचर्मधरा
 नित्यं शक्रस्यानुचराः सदा ॥ धनेशस्वरूपं श्रीपञ्च ॥ ह्रस्वमापिंगने च च गदिनं पीतविग्रहं ॥ पुष्पकस्य धना
 ध्याशं ध्यायेच्छिवसखं सदा ॥ गंधर्वस्वरूपमाह्वयमः ॥ वरदो भक्तलोकानां किरीटीकुंडलीगदी ॥ कार्यः सु
 र्यो गंधर्वो वीणावाघरत्नसूता ॥ वरुणाः पूर्ववत् ॥ विष्णुलक्षणमुक्तं ॥ एताश्च मात्स्यानुक्तान्नावशका
 शीनवक्ष्ये ॥ मंडपमध्यावेष्टा षोडशारचक्रानि मारुतकारो मातस्य ॥ तडागोत्सर्गप्रकरणो ॥ वेदप्रमाणकं
 वेद्यां रजोभिः पंचवर्णकैः ॥ मंडलं वर्णयेत्वा ज्ञानमूनं नाधिकं क्वचित् ॥ शालिचूर्णोऽवध्वनं कौभुंभलो

॥ राम ॥

॥ ३० ॥

हितं भवेत् ॥ पीनं निशा भवं ज्ञेयं कृष्णं वै देयं भस्मजं ॥ हरितं विलयत्रोभं मंडलार्थं रजः स्मृतं ॥ पधानं ह्यासनं
 त्वेन न्यानसूत्रेण सूत्रयेत् ॥ पूर्वेषु सारयेत् सूत्रं मृजुमुकुं यथा भवेत् ॥ संवृधः स्रजुनः सूत्रं मंकये विंडना म
 तः ॥ याम्ये वायं कये देवं कौवे रं संपसारयेत् ॥ कोशाभ्यो मीयने भूयो दत्तं विंडुचनु ययात् ॥ सर्वनः समतां तु
 ध्यायं भुसूत्रं नितानयेत् ॥ चतुर्दिक्षु सार्यैवं सूत्रं गच्छात्तयेत् समं ॥ अष्टौ भागांश्च कुर्वीत मंडले तु कनीय
 मि ॥ सूत्रार्धेन भजेत्तावन्न स्यार्धेन पुनस्ततः ॥ तस्याप्यर्धेन संभज्य सर्वा विंडुभिर्वंकयेत् ॥ अंकेभ्यः समतां
 ज्ञात्वा पांशुसूत्रं सारयेत् ॥ एवं विभज्य तत्सूत्रं मुभाभ्यामवधा समं ॥ तस्मिन्नाशदिसिख्यार्थं कोष्ठकानि वि
 लोपयेत् ॥ पंक्तिष्वंत्या सुचत्वारिंशि तीया सुद्वयं द्वयं ॥ मध्यवर्तीनिकोष्ठानि लोपनीयानि देशके ॥ कोशा
 ज्ञानानिकोष्ठानि कपोलार्थं न लोपयेत् ॥ गार्थश्च विलोप्या नियंचयेत्तदंति के ॥ अतः षोडशकानीह
 कोष्ठकानि स्थितानि वै ॥ तेषां चत्वारि मध्यानि तत्काशे वा शिलोपयेत् ॥ तद्विलोपाद्भवेत्पीठं चतुरस्रं

॥ विभ ॥

॥ ३१ ॥

मंतनः ॥ मानसूत्रमथादायदेशिकः खटिनीं तथा ॥ एकतः सूत्रमारोप्यमध्ये सव्येन याशिना ॥ अंगुलानिव
 हिः पश्चात्तन्नायीठे समंतनः ॥ ग्रामयेदपसव्येन सूत्रकं खटिकां चितं ॥ मंडलं जायते न स्मात्पीठे स्मिन्सर्वतः
 समं ॥ चतुरस्रे चतुर्कोष्टे यमक्षेत्रे तथा पुनः ॥ चतुरस्रं गुलं मध्ये कुर्याद्वैर्मंडलद्वयं ॥ अंगुलानि चतुर्विंश
 वहिस्तस्यापि मंडलं ॥ नतः षोडशभिर्भागैः यमक्षेत्रं विभाजयेत् ॥ दिग्बिदिग्भ्यस्तथानिर्यक्यां भुसूत्रेण
 देशिकः ॥ एवं सकलमासूत्रं मंडलं वैदिमध्यगं ॥ रजःपातं नतः कुर्यादपसव्यकरेणानु ॥ प्रथमं कीर्णं कावि
 र्धं मिनेन रजा सातिखेत् ॥ पश्चात्तं पूर्ययीनेन याशिना दक्षिणेन नु ॥ भुक्तलोहिनयीनेन केशराणि द्धि
 तीयके ॥ दलसंधिगतरेखाः भुक्तैकांगुलमुवृताः ॥ दलान्माह्वयभुक्तैर्न दद्यादत्रैषु याठलं ॥ दलान्तरालं क
 स्मेन रजसा कादयेन्नतः ॥ पमस्यावरणं भुक्तैरेखा सममनुत्तमं ॥ अतः परं लिखेच्चक्रं यंच वरणी समुच्च
 ल ॥ श्यापीनारुणभवेतान्मध्यभागे यवाहूनीन् ॥ आरात्समालिखेन्न न दक्षिणिकाभिः सुशोभनात् ॥ आरा

॥ राम ॥

॥ ३१ ॥

नराणि सर्वाणि यथा शोभं विभूषयेत् ॥ रजोभिः पांशुभिः पंचचक्रधारवहिरिखेत् ॥ सितपीतारुणश्यामर
 हिताः क्रमउर्वला ॥ चक्रस्य वा घनः पीतं भूषयेत् श्यामवर्णिकैः ॥ रजोविस्मरयेद्दिक्षुरेखादृशादिदिक्षुवै ॥
 चतुरस्यांतिखेदेखांसिनेन रजमानतः ॥ वक्षीनितकयात्राणि दद्यात्पीठे यथेक्ष्या ॥ उपवीठं नृनीयं नृयथा
 शोभं विभूषयेत् ॥ ततो द्वाण्णि चत्वारि रेखायांसि नयातिखेत् ॥ पीनश्यामसितहरितानि द्वास्याभ्यं नराणि
 वै ॥ पूर्वादिक्रमयोगेन रजोभिर्भूषयेत् नृपक ॥ मात्रकं रक्तमाश्रयं हरितं नैत्रातं तथा ॥ वायव्यं श्यामवर्णं भि
 मेशानंधवलं तथा ॥ कपीलाः कोणसंकीर्णावर्णां त्रिनयभूषणाः ॥ चतुरस्यांसि तां रेखां बाह्ये दद्यात्तमंत
 न इति ॥ वेदप्रमाणकं वेदसंख्याकं मंडलं चत्वारि मंडलानीत्यर्थः ॥ यत्तु क्वचिक्वर्णिकाकेशरदलदलाग्रव
 हिर्मण्डलरूपं मंडलयंचकं मुक्तं दलदलाग्रयोर्विभागान्तर्यकं ॥ वर्णयेत् रवयेत् ॥ दलाग्रकरोक्तं
 उवत्क्षेत्रपरिमाणं नावश्यकं ॥ मानाधिके भवेद्भोग इत्यादेः प्रकरणेन कुंडं विषयत्वात् ॥ निशा हरिद्राघ

॥ वि. भ. ॥

॥ ३२ ॥

धानमिनि यत्र चकं लेखनीयं न तन् स्थानमित्यर्थः ॥ एतन्मानसूत्रेणोति ॥ एतस्य षोडशारस्य मानसूत्रेण ॥ न च
 तुर्हसमिति दामोदरः ॥ त्रिहसमिति मदनरत्नः ॥ अजुसंयुध्य अजुज्ञानेत्यर्थः ॥ पांशुसूत्रं खटिकायुतसूत्रं ॥ क
 नीयसीति कनीयस्त्वं मंडलान्तरावेक्षया ॥ अष्टभागकराष्टकारमाह ॥ सूत्रार्थेनेति ॥ सर्वान्भागान् उभा
 भ्यां उभयत इत्यर्थः ॥ देशिकैर्देशविभागचतुरैरित्यर्थः ॥ गात्रं पीठयादाः ॥ अंतःपंक्तिचतुष्टयात्मकचतुर
 स्वपीठे इत्यर्थः ॥ पीठचतुःकोष्टात्मकचतुरस्रमित्यर्थः ॥ न देवैकहस्तायामर्देष्यमयोठयमकराष्ट
 कारमाह ॥ मानेति ॥ एकहसमध्ये यंचांगुलान्युभयतो वहिस्तक्ता एकोनविंशत्यंगुलैर्हृत्तं कुर्यात् ॥ आरे
 ष्यं कृत्वेत्यर्थः ॥ अयस्येन दक्षिणेण त्वर्थः ॥ चतुरष्टांगुलव्यासार्धमित्यर्थः ॥ अंगुलानीति ॥ न स्यैकोनविं
 शमंडलस्य वहिश्चतुर्विंशंगुलं मंडलमित्यर्थः ॥ इदंच दत्ताग्रमंडलं ॥ न तश्चिदुक्तं यमक्षेत्रं षोडशभि
 र्भागैर्विभजेद्व्याग्रकराण्यमित्यर्थः ॥ विभागप्रकारमाह ॥ दिग्बिदिग्भ्य इति ॥ इदंच सूत्रपाननमाशकर

॥ एम ॥

॥ ३२ ॥

र्णार्थं चक्रमंडलपर्यंतं कार्यं ॥ अपसव्येन दक्षिण करेणोत्तरार्थः ॥ यजुदामोदरेणाग्रे दक्षिण करश्च वरुणादय
 सव्ये करेणो निव्याख्यानं न निर्मलं ॥ अत इति चक्रं चक्रपीठ इत्यर्थः ॥ उपपीठचक्रपीठाद्विर्हृतं ॥ यजुदा
 मोदरेणोपपीठं च पीठाद्विः सर्वतः कोष्ठं दयं दयमिति व्याख्यानं न च्छिन्नं ॥ कोरासंकीर्णाः कोरास्थिता इ
 त्यर्थः ॥ ॥ इति श्रीमन्मन्त्रायणभट्टसूरिसूनु श्रीमन्मन्त्रायणभट्टसूनुदिनकरभट्टसूनु
 विश्वेश्वरकृपायां विश्वसूरीयदेवो मंडपादिनिर्माणायकारः ॥ ॥ अथ महादानानि ॥ ॥ तत्र सर्वदा
 नपक्वनिवृत्तान्मथ मंजुतादानम् ॥ मात्स्ये ॥

॥ विभ ॥

॥ ३३ ॥

॥ राम ॥

॥ ३३ ॥

निसयज्ञपात्राणि सविष्टराणि ॥ हस्तयमाणा निनिलाज्जपुष्पधूपोपहारानि सुशोभनानि ॥ पूर्वोत्तरेहस्त
 मिताचवेदीयहादिदेवेश्वरपूजनाय ॥ अर्चार्चिनं वसुशिवायुतानां नत्रैव कार्यं कलमात्यवशैः ॥ लोकेश
 वर्याः परितः यनाकामध्ये ध्वजः ॥ किंकिरीकायुतः स्यात् ॥ घारेषु कार्याणि च नोरणानि च त्तर्यपि क्षीरिवा
 नस्यतीनां ॥ घारेषु कुम्भद्वयमत्र कार्यं स्वगन्धधूपांवररत्नयुक्तं ॥ आकेसु दीचंदनदेवदारुश्रीपरिणीवित
 थियकांजननां ॥ संभक्ष्यं हस्तयुगावस्वानकृन्ताञ्जुं यंच करोद्धितंच ॥ तदनरहस्तचतुष्टयं स्यादथोत्तरां
 गंचनदंगमेव ॥ समानजानिश्चतुष्टयं वलं वा हेमेन मध्ये पुरुषेण युक्ता ॥ दैर्घ्येण साहसचतुष्टयं स्यात्
 युक्तमस्याश्च दशांगुलानि ॥ सुवर्णपद्माभरणान्च कार्या सलोहपाशाद्वयभृत्स्वताभिः ॥ युजासुवर्णानवर
 त्तमालाविभूषितामात्यविलेयनाभ्यां ॥ चक्रं लिखेच्चरिजगर्भयुक्तं तानारजोभिर्भुवि पुष्पकीर्णं ॥ विज्ञान
 कंचोपरि पंचवर्णं संस्थापयेत्पुष्पकलोपशोभिः ॥ अपर्चिजो वेदविदश्च कार्याः सुरुयवेद्यान्वयशीलसु

॥ विभ ॥

॥ ३४ ॥

क्ताः ॥ विधानदक्षाः पठवो नुकला ये चार्यदेशप्रभवा विजेन्द्राः ॥ गुरुश्ववेदान्नविदार्य देशसमुद्रवः शीलकुला
 भिरुयः ॥ आन्नः पुराणाभिरनोति दक्षः प्रसन्नगंभीरसरस्वतीकः ॥ मिनां वरः कुंडलहेमसूत्रकेयूरकंठभ
 रणाभिरामः ॥ पूर्वशास्त्रवेदविदो भवेतां यजुर्विदो दक्षिणान्त्रकार्यैः ॥ स्थायौ विजो सामविदौ च यश्चादा
 थर्वणावुन्नरनश्चकार्यैः ॥ विनायकादिग्रहलोयालवस्वष्टकादिन्यमरुद्रणानां ॥ वृक्षान्युनेशार्कवनस्प
 तीनां स्वमंत्रनो होमचतुष्टयं स्यात् ॥ जायानि सूक्तानि नथैवनेषामनुक्तमेणो वयथा स्वरूपं ॥ होमावस्था
 ने कृतं तूर्यनादो गुरुर्गृहीत्वा वलिपुष्पधूपं ॥ आवाहयेद्भौकपनीनूक्तमेणो मंत्रैरमीभिर्यजमानयुक्तः ॥
 एहो हि सर्वा मरसिद्धसाधौ रंभिष्टुतो वज्रधरामरेश ॥ संवीज्यमानो यूरसांगणोनरक्षाध्वरं नो भगवन्
 मत्से ॥ एहो हि सर्वा मरहव्यवाहमुनिषवीरै रंभि नो भिजुष्ट ॥ ते जीवन्तलोकगणोन सार्द्धं ममाध्वरं रक्षक
 वेतमत्से ॥ एहो हि वैवस्वतधर्मराजसर्वा मरै रं चितधर्ममूर्ते ॥ भुभाभुभानंदभुचामधीश शिवायनः पा

॥ राम ॥

॥ ३४ ॥

हिमखंतमस्ते ॥ एहो हिरक्षोगणनायकस्त्वं विशालवेनालपिशचसंधैः ॥ ममाक्षरं पादिपिशचनाथलो
 केश्वरस्त्वं भगवन्नमस्ते ॥ एहो हियादोगणवारिधीनां गणोनयर्जन्यसहास्रशेभिः ॥ विशाधरेन्द्राम
 रगीयमानयाहित्वमस्मान् भगवन्नमस्ते ॥ एहो हियज्ञेममरक्षणाय मृगाधिरूढः सहसिद्धसंधैः ॥
 प्राणाधियः कालकवेः सहायगृहारायूजां भगवन्नमस्ते ॥ एहो हियज्ञेश्वरयज्ञरक्षां विधत्स्व नक्षत्रग
 णोनसाई ॥ सर्वेयधीभिः पितृभिः सहैव गृहारायूजां भगवन्नमस्ते ॥ एहो हिविश्वेश्वरस्त्रिशूलकपालखट्वांगध
 रेण साई ॥ लोकेशभूतेश्वरयज्ञसिद्धैर्गृहारायूजां भगवन्नमस्ते ॥ एहो हियातालधरामरेन्द्रनागामनाकि
 न्नरगीयमान ॥ यक्षोरगेन्द्रामरलोकसाई मननरक्षाध्वरमस्मदीयं ॥ एहो हिविष्वाधियने मुनीन्द्रलोकेन
 साई पितृदेवताभिः ॥ सर्वसधानास्पमि नष्टभावो विशाध्वरन्नः सतनं शिवाय ॥ त्रैलोक्यानि भूतानि
 स्थावरगणिरगणिव ॥ वसविष्णुशिवैः साई रक्षां कुर्वन्तु नानि मे ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसयन्त्रगाः ॥

॥ वि.भ. ॥

॥ ३५ ॥

त्रयसोमनवोगावो देवमानरसवच ॥ सर्वममाधरेरक्षां कुर्वन्नुचमुदन्विताः ॥ इत्यावाहसुशुद्धाहृन्विग्भो
 हेमभूषणां ॥ कुंडलानि च सूत्राणि हेमानिकटकानि च ॥ तथांगुलीयवित्राणि वासांसि शयनानि च ॥ विगुणं
 गुरवे दद्याद्भूषणाद्यादनादिकं ॥ जपेयुः शान्तिकाध्यायजायकाः सर्वतोदिशं ॥ तत्रोषितास्तनः सर्वे ह्येवम
 धिवासनं ॥ आदावंते च मध्ये च कुर्याद्वा सखावाचनं ॥ ततो मंगलशब्देन स्थापितो वेदपुंगवैः ॥ त्रिःषदक्षिरा
 मावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ भुक्तमाह्वा वयोभूत्वा तानुतामनुमंत्रयेत् ॥ नमस्ते सर्वदेवानां शक्तिस्त्वं स
 त्पमाश्रिता ॥ साक्षिभूता जगद्वात्री निर्मिता विश्वयोनिता ॥ एकतः सर्वसत्त्वानि तथा नृनशतानि च ॥ धर्म
 धर्मकृतां मध्ये स्थापिता सिजगदिने ॥ त्वं तु ले सर्वभूतानां प्रमाणाभिहर्तीर्निता ॥ मां तोलयती संसारादुद्ध
 रस्व नमोस्तुते ॥ यौ सौ नत्वा धियो देवः पुरुषः पंचविंशकः ॥ स एषो धिष्ठितो देवि त्वयि न स्मान्नमो नमः ॥ तमो
 नमसे गोविंद नुता पुरुष संज्ञकः ॥ त्वं हरे नारय स्वास्मान् स्मात्संसारसागरात् ॥ पुराणं कालमथासाद्य ह्येव

॥ राम ॥

॥ ३५ ॥

मधिवासनं ॥ पुनः पदक्षिणं कृत्वा तानुतामरुहे दुधः ॥ सखद्रुचर्मकवचः सर्वाभरणभूषितः ॥ धर्मराजमथा
 दायहेमं सूर्येण संगतं ॥ कराभ्यां वद्वमुष्टिभ्यां पश्यन्नासौ हरेर्मुखं ॥ जनोपरेतुताभागेत्यसे मुदिजपुंगवाः ॥
 समादभ्यधिकं यावत्काचनं चानि निर्मलं ॥ पुष्टिकामस्तु कुर्वीत भूमि संस्थं न रेभ्वर ॥ क्षणमात्रं नतः स्थिता पुन
 रेव मुदीरयेत् ॥ नमस्ते सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि ॥ पितामहे न देवित्वं निर्भिता परमेष्ठिता ॥ त्वया धृ
 तं जगत्सर्वं सहसा वरजंगमं ॥ सर्वभूतान्मभूतस्थेन मसे विश्वधारिणि ॥ नत उन्नीर्य गुरवे पूर्वमधर्ष
 निवेदयेत् ॥ ज्ञानिभ्यो परमर्षं वदशा दुदकपूर्वकं ॥ गुरवेशा मरुत्तानि ज्ञानिभ्यश्च निवेदयेत् ॥ प्राप्य ते
 वामनुज्ञानं तथा न्येभ्योऽपि दाययेत् ॥ दीनानां तीव्रशिष्टादीन् जयेद्वासरौः सह ॥ न चिरंधारयेद्देहे सुवा
 रं यो क्षितं बुधः ॥ निष्टेद्रयावदं यस्माच्छोकवाधिकरं नृणां ॥ शीघ्रं परस्वीकरणां कुर्यात् ॥ प्राप्ते निपुक्कलं ॥ अ
 नेन विधित्वा यस्तु तापुरुषमाचरेत् ॥ षण्णिलोकाधियस्थानेषु निमन्त्रनं वसेत् ॥ विमानैर्नार्कवर्णैर्न किं

॥ वि. भ. ॥

॥ ३६ ॥

किरीजालयातिना ॥ पूजमानोऽसौ भिश्चततो विष्णुपुरं वजेत् ॥ कल्पकोटिशतं यावन्नत्र लोके महीयते ॥ क
 र्मस्य यदि ह पुनर्भुवि राजराजो भूयात्तमोऽस्ति मणिरजितयादपीठः ॥ अर्चन्विनो भवति यज्ञसहस्रयाजी दीप्त
 प्रतापजित सर्वमहीयतोक्तः ॥ यो दीयमानमपि यज्ञपतिर्भक्तिमुक्तः कालान्तरे स्मरति वाचयतीह लोके ॥ यो
 वा श्रुणेति पठतीह ममानरुयः प्राप्नोति धामसपुरं हरदेवनृपं ॥ आद्यं सर्वमहादानप्रकृतिभूतमिति समो
 दहः ॥ ननु ॥ द्वादशं विश्ववक्त्रं चेत्पञ्चदशेन स्थानुययन्तैः ॥ प्रकृति त्वं तेन त्वत्करणे बहुधर्मा म्माना देवसि
 धयति ॥ अतः प्रथममित्यर्थः ॥ तस्मादित्यनेन गोविंदादित्रयपूजा सर्वमहादानांगत्वेनोक्ता ॥ अत्र दानक्रमो
 नुकीर्तनार्थः ॥ ननु नुष्ठाने क्रमः ॥ फलभेदेन प्रयोगविधिभेदे च कांश्चेति वक्तुं क्रमाकांक्षाभावात् ॥ एषा
 मन्यतमं कुर्यादा सुदेवप्रसादनश्च निवचनाच्च ॥ वस्तुनो वचनमेवैतेषां मयि मेनानुष्ठानबोधकम् ॥ अन्य
 थानुष्ठानप्रकृतेर्विकृतावधिकारित्वेन नुत्तादानस्य सर्वदानप्रकृति त्वेनाह ननुत्तादानस्य दानान्तरेन धिका

॥ राम ॥

॥ ३६ ॥

रित्व प्रसंगान् ॥ पुराणानि धिमिति ॥ भद्रादिदोषरहितानां महादानयोग्यां पूर्वोक्त युगाद्यादिरूपां ॥ आसाय आसनां शा
 न्वा ॥ महादानदिनात्पूर्वदिनं प्राप्येत्यर्थः ॥ ब्राह्मणवाचनं ॥ पुराणहवाचनं ॥ आदावंते च मध्ये च कुर्याद्ब्राह्मणवाच
 नं ॥ आदौ कर्मरंभे ॥ अन्ते दानान्ते ॥ मध्ये अधिवासनांते ॥ अरतिमात्रमिति ॥ अत्रारतिशब्दो हस्तयः ॥ अंगुल
 स्पृशमाणं तु यद्द्रव्यं पार्श्वसम्पिनाः ॥ चतुर्विंशो गुलोरतिस्तद्वद्विंशतिः स्मृता इति मदनरत्नैकान्यायनः ॥ शदं
 शंकरज्ञानियरं ॥ यस्मिन्देशे च काले च समुत्पन्ना यथा यथा ॥ तेषां च दशराणां स्यादंगुलं तद्विजन्मनां ॥ सप्तोद
 रैस्तु भूजराणां शंकरद्वयं यथा रसेरिति मेरुतत्रवचनान् ॥ चतुर्भुजाननमिति ॥ चत्वारिभद्राणि शोभनानि आ
 सनानि द्वा रा शि यस्यैत्यर्थः ॥ संपूर्णं जंभानीति ॥ जलपूर्णं शान्तिकलशवंतीत्यर्थः ॥ महासना नीति ॥ होतृव
 र्लोपवेशनार्थं आसनद्वयवन्ति ॥ सुनामेति ॥ आज्यस्थाली निलस्थाली रूपताम्रपात्रद्वययुतानि ॥ सयज्ञया
 चाशिषोक्षणादीनि काष्ठमयानि ॥ नच तावन्नमयत्वं शोक्षणादिद्वये भवत्विति वाच्यं ॥ तत्र काष्ठमयत्वविधा

॥ विभ ॥

॥ ३७ ॥

नेनाविरोधसंभवेविरोधायोगात् ॥ सविद्याराशिसकृशानि ॥ अथवानन्नदत्तिकमधुपर्कार्थविष्टरसहिना
 नि ॥ अनेनचकुंडसमीयेमधुपर्कः कार्यइतिघोतिनं ॥ पुष्येति ॥ वह्निञ्चत्तिकपञ्चार्थकपुष्यध्यापुष्यहारपु
 क्तानि ॥ पूर्वोत्तरेद्वनिमहावेशाईशान्यामित्यर्थः ॥ नक्षत्राणां पूर्वमुक्तं ॥ ग्रहादिनि ॥ अत्रादियदेनाधिदेवता
 दि ॥ अर्चति ॥ अर्चयतिमा ॥ नक्षत्राणां मुक्तानि ॥ एतेनैववस्तुशिवाद्युक्तानां पतिमानियमः ॥ फलमात्यवर
 स्त्वेरितिगंधादीनामपुष्यलक्षणं ॥ लोकेशेति ॥ लोकेशवर्णाः प्रागुक्ताः ॥ मान्यानुक्तत्वात्पूर्वोक्ताध्वजानाव
 श्पकाःपरितः ॥ मंडयसमंतात् ॥ एतन्नालक्षणां मुक्तं ॥ चारेष्टिनिक्षीरिवनस्यतयः पूर्वमुक्ताः ॥ चारेष्टुकं
 भद्रयमिति ॥ सर्वघारसंभसमीयइत्यर्थः ॥ स्वगंधेत्पादिसमस्तप्रकारेयलक्षणार्थमिति केचित् ॥ अप
 रेनुयथाश्रुतामेवकुंभोयकरणनीत्याहुः ॥ नन्मध्येतोरणं कुर्यादिति सामान्यनठक्तुलानोरणं विशदय
 ति ॥ शाकीनः शकः सायः ॥ इंगुदी इंगुआः ॥ पुत्रजीवइतिरूपनारायणाः ॥ श्रीयर्णा कंभाशेषियकस्तमालः ॥

॥ राम ॥

॥ ३७ ॥

कदवश्निकेचित् ॥ अंजनो अंजनः कंचनारतुत्पपत्रोत्तक्षविशेषः ॥ संभक्षयमिनि ॥ इदं संभक्षयं पूर्वय
 श्रिमयोर्दक्षिणोत्तरयोर्वानिखेयं ॥ दक्षिणेन सुवर्णस्याङ्गुत्तरेण नखधियश्निगोपथवास्त्रास्य ॥ दामार्थे इ
 द्यमारण्यपूर्वशिको नृपो नमश्निस्कादस्य च मात्स्याविशेधात् ॥ अवसानं भूमध्यगन्तं ॥ उच्छ्रितं भूम्यपरिवर्त
 मानं ॥ तथा च सप्तहस्तसंभक्षयं निखननं ॥ एकहस्तचूडा ॥ चतुर्हस्तो मध्यः ॥ तथा च दामोदरीये ह
 त्ना रदः ॥ हस्तक्षयं नृवैखानं मध्ये हस्तचतुष्टयं ॥ हस्तमात्रं पञ्चमारां तु स्याद्द्वयक्षयोर्द्वयोः ॥ चतुर्ध्वनिचयार्धेषु
 मानं स्याच्चतुरंगलमिति ॥ एतेन तोरणकाष्ठत्रयस्यापि चतुरंगुलचतुरस्रतोक्ता ॥ यत्तु दामोदरेण उत्तरं ग
 त्त्वं चतुरंगुलं चतुरस्रत्वं संभक्षयोस्तदशांगुलसूत्रेण वर्जितस्यौत्पमाचारानुरोधादित्युक्तं न त्वमारणाभावाच्चि
 त्तं ॥ उत्तरं गं संभक्षयोपरिकाष्ठं ॥ तदंगं नक्षत्रातीत्यं ॥ तुलालक्षणा माहसमानेति ॥ संभक्षयसजातीयकाष्ठ
 निर्भिन्नेत्यर्थः ॥ अवलंब्या उत्तरं गतमाकुटे अंगुटेनावलंब्येत्यर्थः ॥ अकुटपञ्चमारावक्ष्यते ॥ पुरुषेण गोविंदस्य

॥ वि भ ॥

॥ ३८ ॥

निमया ॥ नञ्क्षरणमुक्तं ॥ नृत्तापमाराणाहर्देर्धरोति ॥ पृथुतंस्थोतं दशांगसूत्रवेष्टनपरिमितवर्जुलं ॥ मध्ये
 प्रांनयोश्च उक्तस्थूलत्वापरित्यागेन च नृत्तस्येति दाक्षिणात्याः ॥ वशिष्ठावत्सर्वावर्जुलेनि दामोदरः ॥ सुवर्णेनि ॥ य
 थाशक्तिमध्ये प्रांनद्वये सुवर्णपत्राभरणयुतेनार्थ इति दामोदरः ॥ सलौहेति ॥ लोहयाशद्वयेन वर्जनेन याः भृंख
 लास्ताभिर्गुनेनार्थः ॥ भृंखलाः लोहस्पतत्रैव निरूपयदप्रयोगात् ॥ भृंखलास्त्रिष्वश्वनसोवा ॥ सुवर्णेनेति शोभा
 र्थं मुखे सुवर्णमिति दानसागरः ॥ रत्नमालां मुक्ताहारः ॥ विभक्तमपि ॥ नृत्तापमाराणस्मृतमंगुलानि देर्धे श्वि
 लेषस्मवन्ति प्रमाणैः ॥ प्रांनद्वयेन गुलसद्वमुक्तं प्रांनं नृत्ताद्येन रमंगुलानां ॥ सुर्विशतिः पंचवधानुबंधाबंधेष्ट
 धिष्ठान्तसुरा निवेशः ॥ ईशः शशीमारुत रुद्र सूर्याः स्याद्विभक्तमंगुलं रंगिरेयी ॥ प्रजापतिर्विभक्तमंगुलं द्विधा
 नापर्जन्यशंभुपितृदेवताच ॥ सोमश्च धर्मा मरुता जसा भिजलैश्च मित्रावरुणैर्मरुद्गणः ॥ धनेशं धर्वजले
 शविष्मरेने च नृर्विशतिरेव देवाः ॥ स्यान्त्ये च विंशः पुरुषः स एकोयसोत्यमानस्कृत्या महात्मा ॥ एताविधेया

॥ राम ॥

॥ ३८ ॥

स्तपनीयमप्यारत्नाश्रितादैवमूर्तयस्ताः॥ षडंगुलः स्याच्चतुरस्रपिण्डः प्राञ्चद्वयेविष्णुर्नननामा॥ तुलार्धभा-
 गेकलशद्वयं स्यान्नथांकुठद्वयमधस्तलान्ते॥ षडंगुलीयांकुठकश्चपिण्डोपेकांगुलेविष्णुर्नननामा॥ पाञ्चद्वयं
 तच्चतुरंगुलं स्यादेवमयानैकथिनं प्रमाणं॥ मध्यांकुटेसंकलिनांगुलानियन्त्राधिकाविंशतिरेवदैर्घ्यं॥ एकांगु-
 लोऽस्यभवतीहृदिउत्तत्राधिदेवः किलवासुकिः स्यात्॥ एकैकरज्जुर्लभनेंगुलानि त्रिःसप्ततिपिण्डगतांगुलाच-
 नच्चैलकद्वयमथांगुलानि विंशन्नथायन्त्रदशाधिका स्यात्॥ नक्षत्रवन्धंभुभकाष्टवाठपिण्डेगुलद्वयमथोवि-
 धेयं॥ भाञ्चद्वयेभूम्पधिदेवतास्यानुलां नरेभूमियनिर्निवेश्य इति॥ ईशादिदेवतावारुनमास्यानुक्त्वा दना-
 वशकमिन्द्रा मोदरः॥ विशेषोलैंगे॥ भुल्वजो नृदौ विधान्वधनेननुकारयेत्॥ शिखाधस्तात्पुनर्नवौ यन्त्र-
 देशविसरौ॥ सहस्रेणानुकर्तव्यौ यलैराधारकावुभौ॥ शतवक्त्रेनवाकुर्यात्पतानां षड्दशनेनवा॥ चतुस्ताल-
 विसारं मध्यमं परितीर्त्तनं॥ सार्धत्रिंशत्तलविसरंकनीयश्चविधीयते॥ पञ्चमात्रं चतुर्मात्रं त्रिमात्रं फलमुच्यते॥

॥ वि.भ ॥

॥ ३९ ॥

चनुर्धरसमोयेनं दारमंगुलिनाथवा ॥ कुंडलैश्चसमोयेनं भ्रूयसि कसमचिंतैः ॥ कुंडलेकुंडले कार्यभृं खलाप
 रिमंडिनं ॥ भृंखलाधारवलयमवलंबेनयोजयेत् ॥ यादेशं वाचनुर्मंत्रं भूमिं तन्नावलंबयेदिनि ॥ भृंखलायं
 आधारकौ यजमानसुवर्णधारणार्थेयात्रे ॥ पूर्वशिरोनृपोन्नमइति स्कांदात् ॥ शिखमपीत्यने ॥ अंगुष्ठमध्य
 मांनरंजतः ॥ चक्रमिनिषोडशारमित्यर्थः ॥ पुष्पकीर्णमिति ॥ षोडशारेषु विकीर्णं कुर्यादित्यर्थः ॥ नन्निर्मरां
 षागुक्तं ॥ होमचनुष्टयमिति कुंडचनुष्टयाभिषायं ॥ होमइदं च यथाजं इदमनादेशो होमेषु च विधीयते ॥
 मंत्रस्य देवतायाश्च यज्ञापरिनिश्चिन्निरिति हूं से गयरिशिखात् ॥ आज्यमेव युज्यते तथापि नित्याज्यपुष्पधूयो
 पल्लवानीत्यभिधाना न्नितानां इदं त्वं ॥ कात्यायनः ॥ पाण्डुराहुनिर्धदशपर्व प्ररिकारसादिना चैव वमात्रपरि
 का ॥ दैवेन तीर्थेन च ह्यने हविः संगारिणि स्वर्विधिनश्च याचके ॥ विशेषेणोभिले ॥ उक्तानेनैव हस्तेन अंगु
 लाग्रेण पीडितं ॥ संहतांगुलिपाणिस्तु वाग्यनौ जुहुयाद्विः ॥ देवीपुराणे ॥ होमिभोजनकाले च संध्यायोरुभ

॥ राम ॥

॥ ३९ ॥

योरपि ॥ आचानः पुनराचामेदमत्रनुमहृत्साहृत ॥ गणाधिपतये देमापथमातु वराहृतिः ॥ अन्यथाविफलं विप्र
 भवतीह न संशयः ॥ न त्रैव ॥ होमेषादि पूजार्थांश्च नमसाधिकं भवेत् ॥ अष्टाविंशतिरष्टौ वा यथाशक्ति विधीय
 ते ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा न त्संख्या परिकीर्त्तिता ॥ यकृते अष्टोत्तरं नमसा विंशत्यष्टान्यनमान्वयो नापरस्य ॥ एत
 कस्यां एवौ कर्तुं मशक्यत्वात् ॥ अत्र इदमनयेन ममेतच्छास्त्राणां नंतरमाहृतिष्वेयः कार्य इति केचित् ॥ सच प्र
 ति कुंडं पत्न्याहृति कर्तुं मशक्यत्वादेकदेव होमं भक्तैः कार्यः ॥ तथा स्नानं स्तुवरुणासेजु हनोभि ॥ धियं हरेत्
 पुं जानसयमस्त्वायुसस्मान्वाहरेत्त्रिषु ॥ स्वमंत्रं तत्र निसंस्वशाखीयमंत्रैरित्यर्थः ॥ न तत्र देवतापकाशकैरित्य
 ने ॥ जपानीति होमकाले जपानीत्यर्थः ॥ गंधपुष्पैरलं कृत्य दारयात्वात्तमं नतः ॥ पठध्वमिति नाचूयादाचार्ये
 स्त्वभिपूजयन् ॥ यजध्वमिति च द्रुयाद्रौ नृकानु नरेव नु ॥ उक्तमंत्रं जपेन निष्ठध्वमिति जायकानि नित्तगो
 त्सर्गस्थमात्से होतृसाहचर्येण जायकानां नियो गदर्शनान् ॥ यथास्वरूपमिति दशर्चं यंचर्चमिच्छादि न तत्त्व

॥ वि. भ ॥

॥ ४० ॥

रूपमननिष्कमेत्यर्थः ॥ होमावसान इति अत्र चावाहनपदं पूजनस्याप्युपलक्षकं गृहीत्वा वलिपुष्पधूपामेन्युप
 क्रमात् ॥ इदं चावाहनादिमहावेदेः पूर्वदिशि निदामोदरः ॥ अत्र यजमानमुक्त इत्यनेन न स्थाप्यावाहनादिकर्तृ
 त्वं ॥ अथ था इत्यावाहसु राक्षसा इति ग्भो हेमं भूषणमिच्छा यमि मशं थानु य पत्नेः ॥ त्रैलोक्यानीत्यादि इदं च
 पूजनमाचारात्मं उय पूर्वदारी निदामोदरः ॥ न च मंत्रैरेवन मंत्रनामोः समुच्चयः ॥ आहूति कल्पने मानाभावा
 त् ॥ केचिन्नुपनेकमेव त्रैलोक्येभ्यः स्थावरेभ्य इति क्रमेण पूजनमाहुः ॥ दिगुणमिति दिगुणमूल्यकं न संख्या
 कं वेत्यर्थः ॥ जयेयुरिति ॥ अधिवासनसमाप्तौ पुनर्जयेयुरित्यर्थः ॥ न च विना इति ॥ एवमधिवासनं कृत्वा ते स
 र्वे न चैवमंडये उषिताः सुरित्यर्थः ॥ उपोषिता इति याठेप्ययमेवार्थः ॥ अथवा कृतौ यवासा इत्यर्थः ॥ अस्वास्यादौ
 नुसशोषधिवासनं ॥ सशोधिवासनमपि कुर्यादशोषिकत्वेऽपि इति दामोदरीयवचनात् ॥ एतेनोपरागादव
 पिसशोधिवासनमिति दामोदरः ॥ अधिवासनशब्दस्य वासवचित्वादिनां तरेदानमिति ह्यहकालत्वमिति

॥ राम ॥

॥ ४० ॥

सर्वनिबन्धाः॥ पितृवरणास्तु अधिवासनशब्दस्य अधिवास्यन्ते देवा अस्मिन्निनिकर्मणियोगरूढत्वेन ततो मंगल
 शब्देनेत्यत्र ततः शब्दस्य अधिवासना व्यवहितानन्तरं वाचित्वा दानानामेकादशाध्यत्वा मिनिमात्स्या शयइत्याहुः
 आदाविनिर्कुर्यादिनिशेषः॥ मध्ये अधिवासनसमाप्तावित्यर्थः॥ इदं चाधिवासनस्या होराजनाधनत्वेष्टानः॥ अ
 न्यथा तदानीमेव॥ यमः॥ पुण्या हवावनं देवैवास्त्राण्यविधीयते॥ एतदेव निरोकारं कुर्यात्क्षत्रियवैश्ययोः॥
 तत इत्यादि मंगलशब्दो मृदंगादिध्वनिर्मेघघोषाश्च स्त्रापिन इति वैदिकयौग्यमंत्रैः शान्तिकत्वशो दकेनाभिषि
 क्त इत्यर्थः॥ अभियेकदेशो मंडपेशानभागे॥ अथ यजमानो ग्रहवैशाः प्रागृहीत्वां भुजौ देशे इत्याभ्युक्ता यनवर
 नान्॥ अनुमंत्रणं च पश्चादुपविष्टेन कर्तव्यं॥ कुसुमांजलिं चानुमंत्रणोत्तरं तु लोपरिक्षिपेत्॥ अन्यत्राविनि
 योगात्॥ पुण्यं कालमित्याशुनुवादः॥ यदभिशां कृते नित्रिरिति पूर्वोक्तं संवध्यत इति केचित्॥ आरुहोदिनि उ
 त्तरफलक इति शेषः॥ दक्षिणेन सुवर्गस्या दुर्गरेण नराधिप इति गोयथवा स्मरणम्॥ सखक्रेनिशुद्धहस्तिक

॥ वि.भ ॥

॥ ४९ ॥

त्वविषयं ॥ ननु स्वकादीनां राजधर्मव्यवस्था राजा बोद्धव्य इति नानि नंदिना कथितानि च ॥ तुलाधिरोहणाद्यानि शृणुना
 नियथागतं ॥ आरोह्येदिधानेन रुद्राध्यायेन वैद्यमिति तैंगान् ॥ पुष्टिकामस्तु कुर्वन् भूमि संख्यं नराधिय
 इति मात्स्या च क्षत्रियारणा मेव तुलादानादावधिकार इति चेत् ॥ वर्णानामाश्रमाणां च चानुवर्णं पुष्टिश्चिरेत्
 च चानुवर्णं पदेन सर्वेषां अधिकारवोधनात् ॥ अतो राजयदंति ह्यसमवायेन क्षत्रिशब्दवशाज्जा राजपरं ॥
 नराधियनृपादियदं नु योगिकत्वा रुविरुद्धमेव ॥ धर्मराजमिति ॥ धर्मराजं सव्येन सूर्यं दक्षिणेन ॥ सौवर्णं ध
 र्मराजं नु सव्ये धृत्वा करेन नः ॥ भास्करं दक्षिणे चैव मुखे त्वक्षा यत्नत इति रामोदरीयवचनात् ॥ हरेति तु
 त्वा मध्यस्थितगोविंद इति माया इत्यर्थः ॥ न तो य र इति ॥ अत्रावरोहणं नं न रं न तो य रे तुला भाग इत्यभिधा
 नाश्रजमानाधिरोहणं नं न रं सुवर्णं प्रक्षेपः सिध्यति ॥ नयनीयमग्रतः कृत्वा यश्चान्नौ लो नराधिय इति गोप
 थवा स्तरां नु सुवर्णं मानी येमर्थादविरुद्धं ॥ पुष्टिकाम इति गुण फल संबंधः ॥ न तो वनी र्येत्यादि ॥ निवेदयेत्स

॥ राम ॥

॥ ४९ ॥

वेदव्यसैकदासंकल्पकृत्वागुर्वर्त्तिग्न्यः पत्न्या दयेदित्यर्थः॥ दामोदरदानसागरौ॥ निवेदयेत्पुण्यदशादित्यर्थः कृ
 त्वासंकल्पद्वयमिन्निरूपनाय यणरत्नाकरपृथ्वीचंद्रोदयहेमादयः॥ यच्चत्रवाचस्पतिमिश्रैः संकल्पद्वयेदान
 द्वयपक्षे सैवामाद्यनुज्ञादानमिति बोधितवानेकत्वबाधइत्युक्तं नञ्चित्॥ राजसूयवत्समुदाये एकत्वान्वय
 संभवादिनि॥ पितृचरणरक्तज्ञानिभ्यो यस्मिन्मित्रनेनाद्यैः संकल्पाविधीयंत इत्याहुः॥ अपिनामहचरणरक्त
 एकसंकल्पपक्षे सर्वैर्निर्दिष्टोपरिगुरुहसंकल्पासंकल्पइतिवदन्ति नुतानोवतीर्यनुज्ञाद्वयमर्द्धगुरवेर्द्ध
 त्विग्न्योदेयमिति समुदायार्थः॥ अमेनि॥ नवग्रामा इत्येके॥ एको गुरवेऽतिजामेकइति न द्वयमित्यन्ये॥ सर्वे
 ग्रामेकइत्यपरे॥ अत्र केचित्॥ अनेन ग्रामादिदानेन पूर्वोक्ता र्द्धदानेन विकल्पः॥ तथा च गुर्वर्त्तिग्न्योर्द्ध
 र्द्धनदेयं किं नुनेभ्यो ग्रामादिदत्तानुज्ञाद्वयं नेभ्यो न्येभ्यो यीक्षा कृतविभागेन देयमपि शक्यं॥ यच्च दामोदरे
 रणास्मिन्नपि पक्षे गुर्वर्त्तिगुद्देशेनार्द्धसंकल्पो नुज्ञानस्य दृष्टार्थत्वादित्युक्तं नञ्॥ तस्याग्नौ करणानुज्ञानवद

॥ वि.भ. ॥

॥ ४२ ॥

दृष्टार्थत्वात् ॥ दीनानाथेनादिना अन्येषु दर्शिता इत्याहुः ॥ अत्रैयहिरण्यदानवज्जुलाघानांगभूतमहृष्टार्थगमा
 दिदानमित्यने ॥ दक्षिणान्तेन दानमित्यपरे ॥ केचिज्जगामादीनां दक्षिणान्ताभ्रवणान् ॥ आत्मातंकारं कर्त्तुं द
 शाक्षहस्रं दक्षिणाग्रामवरं चेति निगोयथवा स्रणोसाकाक्षसहस्रवाद्यस्य सुवर्णविषयत्वावधारणान्तर्व
 षामेव दानानां सुवर्णं दक्षिणायरेति भ्रवणान्नन्तं स्रणोसाकाक्षसहस्रं दक्षिणान्तेन दानं पश्चाच्च जगामादिदा
 नमित्याहुः ॥ अत्र पितृवरणाः ॥ सहस्रसुवर्णं दक्षिणविधाय कगोयथवा स्रणस्य देय्यव्यवहृतीयांशद
 क्षिणां परिकल्पयेत् ॥ अनुक्तदक्षिणादाने दशांशं वापिशक्तिनश्निष्कां देनोपसंहारश्च सहस्रत्रयसुवर्ण
 स्तोतनं न विषयमिदं ॥ नचगोयथवा स्रणस्य जुलादानविषयस्य सर्वदानविषयेण स्कां देनोपसंहार इ
 ति वाच्यं ॥ अस्यापि सहस्रत्रयासहस्रत्रयस्तोतनविषयत्वेन सामान्यशास्त्रत्वादिनाहुः ॥ यजुमदनरत्ने गोयथे
 वा स्रणोक्तं संस्कारत्वेनैव नीत्युक्तं ॥ नदुक्तं ॥ ग्रामेपितदन्वयायने ॥ प्रापेति ॥ अनुज्ञानस्याहृष्टार्थत्वादन

॥ राम ॥

॥ ४२ ॥

इयं क्षिणानाथेभ्यो देयमिति केचित् ॥ अनुज्ञानस्य दृष्टार्थत्वाद्गुर्वर्त्तिभ्यो यथा शक्तिदत्त्वाद्भवमेवान्मेभ्योऽपि देयमि
 त्यने ॥ न तपक्षेच पूर्वोक्तो विभागो नास्ति ॥ पूजयेत् ॥ दानेनेति शेषः ॥ शेषं स्पष्टं ॥ अत्र पितृवरणाः हिरण्यग
 र्भपरिमारो कामिकोक्तमपि सहस्रकर्षादि सुवर्णपरिमारां मात्स्यानुक्तत्वात्तस्य चान्येनानुपसंहारादनावश्य
 कमिति सर्वनिबंधाः ॥ तथा चत्रापि यत्नाकापरिमाराधजनतात्पर्येणारोपणेदिङ्मयमयजमानसुवर्णाधार
 पात्रयोस्ताम्रयत्ननुताबंधेषु देवतावाहनाद्यकुंड्यादिसर्वमनावश्यकमित्याहुः ॥ ॥ इति श्रीमन्मारायणा
 महस्वरिसुग्रीमज्ञादयंचाननरामकृष्णसुनिनकरभट्टसुविश्वेश्वरकृष्णायविश्वेश्वरीयज्ञनौनुतादा
 नेविधिः ॥ अथ मात्स्योक्तत्वाच्चतुःकुंडीयक्षेत्रनुतादानप्रयोगः ॥ कर्त्तृशुभदिने मंडपदेशे गत्वा गणपति
 कूर्मपृथ्वीः पूजयित्वा तत्र पात्रेषु पादियुक्तमर्घ्यं गृहीत्वा ॥ आगच्छ सर्वकल्याणिवसुधे लोकाधारिणी ॥ उद्धृतासि
 वराहेण सद्यैतव न कानना ॥ मंडपं कारयाम्यघनदूर्ध्वं शुभलक्षणं ॥ गृहाराधनं यादन्नं प्रसन्नाशुभदा भवेत् ॥

॥ वि.भ ॥

॥ ४३ ॥

र्घ्यं दत्त्वा पूर्वोक्तप्रकारेण भूयः सन्तपाची साधने कृत्वा पूर्वोक्तोक्तममध्यमाधमानान्यनममंडपं कुर्यात् ॥ मात्स्येन विं
 शत्यष्टादशहस्रो नोक्तो ॥ मंडपकरणं च यंच शंकुविहारेण च नुरसं कृत्वा मंडपकरणं चैधा विभज्यां कयित्वा तां च
 तुदिक्षुयानयित्वा चिह्नेषु कोशेषु च च्छां त्यक्त्वा यंच हस्तान् संभान् दृष्ट्वा ॥ न न स्तां कोशेषु सृती यभागे यानयित्वा
 मध्यगत्तत्तं यानेषु च नुरः संभान् च्छां त्यक्त्वा हस्तान् निखनेत् ॥ ततो दिक्षु नममध्यमाधमेषु अष्टांगुलाधिक
 द्विहस्तचतुरंगुलाधिक द्विहस्त द्विहस्तमितानि द्वा रणि कार्याणि ॥ न न संभेषु निर्यक्त्वा स्थापित्वा मध्ये कलशा
 कारमुच्चं कृत्वा कटैर्मंडपं षष्ठादयेत् ॥ ततो द्वा र द्विहः करमात्रे अश्वत्थोऽं वरहक्षवटकाद्यैः कृत्वा नूतनमादि
 शुसप्तषट्पंच हस्तप्रमाणान् तोरण संभान् निखनेत् ॥ सर्वसंभानां स्थितता दशांगुलसूत्रेण कार्या निखननं
 पंचमांशेन ॥ न न स्तुडयिरक्तमेणो न्नामादिषु सार्धं द्विहस्तसयाद्विहस्तमितफलकानि दत्त्वा तडपरिशंखच
 क्रगदापमानि कार्याणि ॥ कर्मणः कर्तुं वां शैव त्वेति श्रुत्वा ॥ ते च नवांगुलदीर्घाः ॥ एवं मंडपं कृत्वा तन्मध्ये सप्तक

॥ राम ॥

॥ ४३ ॥

रां पंचकरां वा हस्तमात्रोद्धितां हेमादिमने विनशितमात्रोद्धितां वैदिक्यान् ॥ न तो वेदेष्वनुर्दिक्षन् न ममध्यममंड
 पयोः संचारार्थं सपादकरं मेखलार्थं च न वा गुणानि विहाय पूर्वादिचतुरस्रार्धचंद्रवृत्तयमाकराणि सर्वाणि वा
 चतुरस्राणि वृत्तानि वा हस्तमिना निरुण्डानि कुर्यात् ॥ न च चतुरस्रप्रकारः ॥ पूर्वमुक्तः ॥ अर्धचंद्रनुषाची सूत्रं
 चतुर्विंशतिधा विभज्य पूर्वतः पश्चाच्च पंचांगुलानि तन्नामधेयकोनविंशत्पंगुलव्यासार्धं न पश्चिमतो वृत्ता
 र्धं कृत्वा पूर्वभोग्यां समनयायानयेदिति ॥ वृत्तकरां नुसारं त्रयोदशांगुलैर्न व्यासार्धं न भ्रमणं कुर्यादिति ॥ प
 मकरां चतुरस्रं कृत्वा चंगुलषडंगुलनवांगुलषडशांगुलपंचदशांगुलमिनेर्वासाधेयं च वृत्तानि कृत्वा ने
 पुचत्वार्यष्टौ वा दत्तानि कुर्यात् ॥ चतुर्दशपक्षेनानि विदिक्षुः अष्टदशपक्षेनानि दिग्विदिगं न रातेषु ॥ न त्रय
 थमेव तैः कुण्डलिसारचतुर्थी शोच्चां करिकां द्वितीये के शराणि न तीयचतुर्थयोर्दशमध्यानि कृत्वा पंचमे
 दत्ताग्राणि कुर्यात् ॥ न त्करणाप्रकाररूपिनामहोक्ती लिखते ॥ अष्टदशपक्षे दिग्विदिक्तदं न रातेष्वष्टौ

॥ विभ ॥

॥ ७४ ॥

सूत्राणि दत्ता वा ह्यहन्नसंवंधिनो दिग्विदिश्वसूत्रां कस्य उपां न ह्यहन्नसंवंधिनश्च दिगं कस्य यावदं न रंजा वता सूत्रै
 रा कर्कटेन वा उभयां कत उपां न ह्यहन्नमध्ये कपित्वा वहिर्भूमयेत् ॥ एवं दत्ता शार्ङ्गं कुर्यात् ॥ एवं च नुर्दत्त यक्षे दिग्वि
 दिक्षु च न्नादि सूत्राणि दत्ता दत्ता शारिण कुर्यात् ॥ स्त्री कर्तृ कदाना दौ नु सर्वा शियो निकुंडान्येव ॥ तत्सकारस्तचतु
 रसं कृत्वा षाची सूत्रं पूर्वतः पंचांगुलानि वर्द्धयित्वा तदंता उदक् सूत्रां नयोः सूत्रे दद्यात् ॥ ततः कर्ण सूत्रं चतुर्थं
 शो न प्रणीत्यां ह्यत्रार्द्धं दयं कुर्यात् ॥ ततः सर्वकुंडानां मेखलाः कुर्यात् ॥ तत्र पथगया सुचनं विस्तारौ छांगुला द्वितीया
 यां चंगुलो नृतीयायां चतुरंगुलौ सर्वासुवा ॥ ततः पूर्वदक्षिण कुंडयोर्दक्षिणतः पश्चिमोत्तर कुंडयोः पश्चिमतः कुं
 डा र्द्धीर्घा कुंडां चार्द्धेन पश्चिमतः कृत ह्यत्रार्द्धं दयं कुंडमध्ये एवं गुल पविष्टां पश्चिमतः कृत नाहा मेकांगुलव
 संयोनिं कुर्यात् ॥ ततो मडपेशान नवमभागमध्ये हस्तमितां हस्तौ च्छां सर्वशममशमं वा वेदिं कुर्यात् ॥ ततो नै
 र्जनेना दृशी मेव वास्तु वेदिं कुर्यात् ॥ ततः षोडशारं कुर्यात् ॥ तत्र तथा वेगुपरिमध्ये त्रिहस्ताया मत्र हस्त विस्तारं

॥ राग ॥

॥ ७४ ॥

नवनवरेखाभिः चतुःषष्टिकोऽष्टात्मकं चतुरस्रमुद्धरेत् ॥ एवं च नवनवांगुलकोऽष्टानि संपश्येत् ॥ ततोऽन्यपंक्तिषु
 चतुर्दिक्षु कोऽष्टद्वयं द्वयं मन्त्राचत्वारि मध्यकोऽष्टानि मार्जयेत् ॥ तत उपात्तपंक्तिषु पार्श्वयोः कोऽष्टत्रयं त्रयं मन्त्रा
 मध्यकोऽष्टद्वयं द्वयं मार्जयेत् ॥ तेन चतुर्दिक्षु षट्पदानि चत्वारि द्वाशणि भवन्ति ॥ ततो मध्ये स्थितकोऽष्टयोऽ
 शके मध्यानि चत्वारि कोऽष्टान्यवशिष्य परितः पंक्तिचतुष्टयस्थितानि द्वादशकोऽष्टानि मार्जयेत् ॥ यत्र नीठं ॥ त
 तो वास्यं पंक्तिषु एकैकं कोराकोऽष्टं विहाय द्वाशं नृत्तवर्ती नियं च यं च यदनि मार्जयेत् ॥ तेन मध्यस्थचतुरस्र
 पीठस्य पादाः सुः ॥ ततो मध्यकोऽष्टचतुष्टयं मार्जयित्वा तन्मध्ये त्रयोदशांगुलमिनेन वा साधेन षड्विंशत्यंगुलं ह
 त्तं संपाद्य तन्मध्ये द्वादशांगुलमिनेन चतुर्विंशत्यंगुलं हत्तं संपाद्य पुनस्तन्मध्ये चतुरंगुलमिनेन द्वादशांगुलं हत्तं ह
 त्वा तन्मध्ये पिष्टंगुलमिनेन चतुरंगुलं कर्णिकात्मकं हत्तं हत्वा तन्मीठेन रजसापूरयित्वा तदवधिरेखां सिनेन
 रजसा हत्वा तदहिरवांगुलात्मकं हत्तं पीठरक्तमिनेन रजोभिः संपादिनमूलमध्याग्राणि योऽशके सराणि कुर्यात्

॥ विभ ॥

॥ ४५ ॥

तदवधिरेखा मपिसिनेन रजसा कृत्वा वज्रविंशत्यंगुलात्मकेन वहिर्हर्त्तने सिने रजसा यदि शुखा याराप्यो वात्राणि
 हरितरजोरंजिता शशि कृत्वा रत्नानरेखा मपिसिनेन रजसा कृत्वा तद्वहिरेकांगुलव्यवहिनां वहिर्हर्त्तने रेखा मयि
 तेनैव रजसा कृत्वा हस्तद्वयांतरपरितो दृष्टत्वा यसे धिविहैः योऽत्राधा विभज्य प्रतिभागं यवाकारान्वयी उच्चार
 न्श्या मयी तारुणा रजोभिः कृत्वा नदनर्यथा शोभं रजोभिः पूरयेत् ॥ तद्वहिः सिने पीनारुणा श्या महरिताः यश्च
 रेखा लिखेत् ॥ तद्वहिः पीठक्षेत्रं चतुरस्रं यथा शोभं रजोभिर्भूयित्वा पीठावधि रेखां सिनेन रजसा चतुरस्रां
 लिखेत् ॥ चारक्षेत्राणि पूर्वादितः पीनश्या मध्येन हरितरजोभिः पूरयित्वा नेयादिकोणकोष्ठचतुष्टयं लोहित
 हरितश्या मधवलैः पूरयेत् ॥ आग्नेयादि पीठयादचतुष्टयं क्रमात् सिने रक्तपीन कृष्ण रजोभिः पूरयेत् ॥ ततः
 सिनेन रजसांगुलौ ननेन वाहश्चतुरस्रे रेखां कुर्यादिनि ॥ ततो वेद्युपरि पूर्वयश्चि मयोः समां भूमिं विहाय स
 मंततश्चतुरंगुलं चतुरस्रं सप्तहस्तं हस्तं चतुष्टयं तत्तत्तुक्तकाष्ठं संभक्ष्यं निखेयं ॥ सप्तहस्तमध्ये भूमौ ह

॥ राम ॥

॥ ४५ ॥

सद्यः॥ सकलस्य चूडा॥ ननस्तत्तद्दृशमेवोन्नरंगं यंच हस्तं वडंगुलदीर्घतोरु कटकयुनंदशात् ॥ ननः सार्धं
 चतुर्हस्तां द्वादशांगुलसूत्रवेद्यनयोग्यां मध्येषान्नयौश्चतुरंगुलं त्वनुरस्तामन्यत्र वर्जुलां पांनयोरधः कृतकरकां
 मध्ये चोपरिकृतवडंगुलां कटका मुन्नरंगे वलं वयेत् ॥ एतानि च त्वार्यपिकाद्यामेकजातीयहृक्षजानि ॥ ते च
 हृक्षामात्स्यान्जेयाः ॥ ननस्तत्तां नुता समदीर्घैः यथाशक्तिसुवर्णयष्टैः संयोज्य पंचविंशतिसुवर्णयष्टैर्वंधये-
 त् ॥ ननस्तस्मिन्प्रयत्नानां सहस्राष्ट्रशतवदृशैः क्रमान्च चतुःसार्धं त्रिषादेशविस्तारं वर्जुलं यंच चतुरंगुलं
 छिन्नं भृंखलानि वेशार्थं चतुर्भिर्वलये रन्विनमाधारद्वयं तोरुभृंखला चतुष्टये ननुता पांने वलं वयेत् ॥ मा-
 त्सेनाप्रमयाधारानुक्तेः काष्ठमया वपि नौ भवनः ॥ आधारभूम्योः चतुरस्रगुलं प्रादेशमात्रं चान्नरं कार्यं ॥
 ननो यजमानो दानदिनात्पूर्वादिने आचार्यं ज्ञानिभिः सहोपवाससौरे कृत्वा देशकालो संकीर्त्य ॥ ॐ षण्णिलो-
 काधियस्यानाधिकरणैकमन्त्रं नरुत्तर्कवर्णकिंकिरीजालमालिविमानकरणकवहूत्सरः पूज्यमा

॥ विभ ॥

॥ ४६ ॥

नात्मकर्तृकविष्णुपुरगमनकल्पकोटिशतावहिनविष्णुलोकमहिनत्वनउन्नरैहलोकिकभूयातमौलिमरंजि
 नयादपीठश्रद्धाविनसहस्रयाजिदीपयनायजिनमहीपलोकराजराजत्वभवनकामःश्चसशोवानुतांपुरुष
 महादानंप्रतिपादयिष्येइतिवा ॥ तदंगनयागणेशपूजनंगोविंदोमायनिविनायकपूजनंपुराणाहवाचनं
 मानकापूजननांदीश्राद्धमाचार्यन्विगृजापकशान्तिपाठकानावरणंकरिष्ये ॥ इति संकल्प ॥ विनायकपूजनां
 नं कृत्वा ब्राह्मणान्वस्त्रादिभिःपरितोष्यामुकद्रव्यनुत्तादानमहंकरिष्ये तत्र भवंतो मामनुजानं नित्युक्ता क्रिय
 नामिनिवाचयित्वापुराणाहवाचनान्दिनांदीश्राद्धानेकनेत्रास्त्राणामगोत्रे समुच्चार्य अस्मिन्कर्मणि आचार्य
 त्वेनत्वामहंहरो इति हृत्वा आचार्यस्तु यथास्वर्गशक्तादीनां हृदस्य निः ॥ तथा त्वं मम यज्ञेस्मिन्नाचार्यो भवसुव
 नेनिप्रार्थयेत् ॥ नतः पूर्वकुंडे होमं कर्तुं अन्वित्वेनत्वामहंहरो इति द्यौःत्रायेदिनौ ॥ अथेदः पश्चिमपक्षाक्षोगाय
 त्रः सोमदैवतः ॥ अत्रिगोत्रस्तु विषं द्रव्यं कृत्वा मे मखे भवेति ह्यगुयान् ॥ दक्षिणकुंडे होमं कर्तुं अन्वित्वेन

॥ राम ॥

॥ ४६ ॥

त्वामहं हरो इति क्षोयजुर्वेदिनौ ॥ कानराक्षोयजुर्वेदस्त्रैस्तुभौ विष्णुर्देवतौ ॥ काशपायेयस्तु विषं उच्चानिक्कं मे मखे
 भवेति यश्चि मकुं डे होमकर्तुं चानिक्केन त्वामहं पृणो इति सामवेदिनौ ॥ सामवेदस्तु पिं गाक्षो जागनः शक्रदेवनः
 भार्वाजस्तु विषे चानिक्कं मे मखे भवेति ॥ उत्तरकुं डे होमकर्तुं त्वामहं हरो इत्यथर्ववेदिनौ ॥ बृहन्नेत्रोथ
 र्ववेदो नुसुभोरुददेवनः ॥ वैशंपायनविषं उच्चानिक्कं मे मखे भवेति ह्युयात् ॥ न तोष्टोच नुरो वाजाय कान्दार
 यतांश्च ह्युयात् ॥ शक्रौ सतां सर्वेषां साचार्यं निर्जां वा मधुयर्कं कुर्यात् ॥ तत्र प्रथममाध्वलायनानां ॥ अर्चके
 न विष्टरो ऽगृह्यतामित्युक्ते ॥ अर्च्यः प्रतिगृह्णामीति प्रतिगृह्य अहं वर्ष्म सज्जानां विष्णुतामिव सूर्यः ॥ इमं
 नमभिनिष्णामि यो मा कश्चाभिदासजीत्युदये विष्टरे उयविशेत् ॥ एवमर्चकेन पाशं ३ अर्घ्यं ३ आचमनीयं ३
 प्रतिगृह्यतामित्युक्ते ॥ अर्च्यः प्रतिगृह्णामीति प्रतिगृह्णीयात् ॥ न तोर्वकेन कांशपात्रे दधि मध्यानीयकांशप
 पात्रेणापि धाय मधुयर्कं मधुयर्कः प्रतिगृह्यतामित्युक्ते ॥ अर्च्यः मित्रसत्वा चक्षुषा प्रतीक्षे देवस्य त्वा सविनु-

॥ विभ ॥

॥ ४७ ॥

पसवेभिनलोद्यवसवस्वागायत्रेण छंदसाभक्षयंनु ॥ रुद्रस्वात्रैद्युमेन छंदसाभक्षयंतादितास्वाजागतेन कं
 दसाभक्षयंनु ॥ विश्वेता देवा अनुद्युमेन छंदसाभक्षयं त्विति मंत्रैः पूर्वदक्षिणायश्चि मो न रे यु किं चि किं चि न्यस्य
 भूनेभ्यस्ते नि त्रिरुर्ध्वं मुद्रुष्टा च मनीयेनामृतो यस्तस्यामसीत्या च म्यपुनर्लो कि को द के ना च म्यविराजो दोहो
 सी निषाद्या च म्यविराजो दोहमसीये नि द्वितीयं षाद्या च म्यमयि दोहः षाद्या वै विराज इति तृतीयं षाद्या च म्य
 मृतापिधानमसीत्या च मनीयेना च म्यपुनर्लो कि को द के ना च म्यसत्पं यशः श्रीर्मयि श्रीः श्रयता मित्या च म
 नीयेना च म्यपुनर्लो कि को द के ना च मेत् ॥ ननो र्च के न गौः ३ य नि गृह्यता मि न्युक्ते मा तारु द्राणामिति मंत्रं प
 ठित्वा मंत्रं पठित्वा ओमुत्तजनेत्युत्तजेत् ॥ ननो र्च कोची यवस्त्रा तं कारादि दद्यात् ॥ अथ कान्ता यनानां ॥ क
 र्त्ता साधु भवानास्तमर्चयिष्यामो भवं नमित्याह अर्चयेत्यर्चः ननो र्च का दये न विष्टरः ३ य नि गृह्यता मि नि
 त्रिरुक्ते निष्टनार्च के न दत्तं विष्टरं निष्टन्नर्च स्तूस्मी मा दा या सने नि धा यवर्षी स्मि स मा ना ना मु श्र न मि व सूर्यः

॥ राम ॥

॥ ४७ ॥

इदं नममधिनिष्ठमियोमाशायै विराजो दोह इति मंत्रावृत्त्या दक्षवामयादौ क्षातयेत् ॥ ततः पुनरप्येन पार्श्वे
 निवेदिनं विष्टरं वर्ध्मोस्मीति यज्ञा माक्रामेत् ॥ ततो न्येनार्धोर्ध्वोर्ध्व इति त्रिर्गंधपुष्पाक्षतकुशतिलसर्षपद
 क्षिपुर्वायुर्न निवेदिनमर्घ्यमायस्यपुष्पाभिः सर्वाङ्गमानवाप्तवानित्यादाय शिरो नमनीयममुद्रं वः प्रहिरणो
 मिस्वांयो निमगच्छत ॥ अरिष्टा अस्माकं वीरमायरासे विमन्यय इति भूमौ निनयेत् ॥ ततो न्येन त्रिर्निवे
 दिने कर्त्तुं इत्तमचमनीयमादाय आमागनयं शसास उत्सृजवर्चसा ॥ तमाकुरुष्वियं प्रजानामधिपतिन्य
 भूनामरिष्टं न नानामि निसृष्टा च स्य सार्नं आचमनं कुर्यात् ॥ ततो दधिमध्याज्यरूपं मधुपर्कं काश्यप्या
 पिहितं त्रिरत्नेनोक्ते ॥ कर्त्तुं निवेदिनं मधुपर्कमूनदस्य मेवोद्यय ॥ मित्रस्य त्वाचक्षुषा यतीक्ष इति दृष्ट
 मदेव सत्त्वा ॥ यनि गृह्णामीत्यनेन यनि गृह्यसवे पारौ कृत्वा दक्षानपि कथानमः इषा वास्यानशने यन्न आ
 विदं नन्ने निष्कृतामीत्यालोशत्स्मीमंगुष्ठानामिकाभ्यां पात्रादहिर्निमृज्य पुनरेवं द्विः कृत्वा यं मधुनो मध्व्यं

॥ वि.भ ॥

॥ ४८ ॥

परमेरुयमन्नाशनेनाहमधुनोमधवेनयमेणरूपेणानघेनपरमोमधवोन्नादोसानीति॥अनामिकांग
 स्थाभ्यांमंत्राहत्यात्रिःषाशपशोयमन्यस्मैदद्यात्सर्ववाश्रीयात्॥अथाचम्यवाग्रआसेस्तदितिमुखं॥नसोर्मेवल
 मस्तिनियुगपन्नासिके॥अक्षोर्मेचक्षुस्तिनियुगपञ्चक्षुषी॥कर्णयोर्मेभ्रोत्रमस्तिनिमंत्राहत्यादक्षवा
 मेभ्रोत्रे॥बाहोर्मेवलमस्तिनिमंत्राहत्याबाहू॥उर्वोर्मेओजोस्तिनियुगपदुरु॥अरिष्टानिमंगानिसंनु॥नन्
 स्तन्वामेसहसंतिनिशीर्षादियादांनमंगानिहस्ताभ्यां॥ननःकर्त्ताशस्त्रवाणिराचांनोदकायगौर्गौराक्षभ्य
 तामितिबदेत्॥अर्च्यःमातारुद्राणामित्युक्तोममाथ्यचयाप्याहनइत्येवंस्वसार्वकस्यामगृहीत्वाहुभित्तु
 पांभृक्ताउत्सृजतनृणान्यत्विन्युच्चैर्वदेत्॥ननःकर्त्तागन्धवस्त्रादीनिदद्यात्॥अथसामगानां॥कर्त्तात्रिरे
 गामुपतिष्ठेनवशिष्टेनिहृदनुषुयुधेनुः॥गोरूपस्थानेवि॥ॐअर्हणपुत्रवाससाधेनुरभवयमे॥सानः
 पयस्वतीउहाउन्नरमुन्नरांसमीननोर्यसिषुन्नासनंददद्यावसिष्टेयजुर्विराडासनं॥आसनोपवेशनेवि॥

॥ राम ॥

॥ ४८ ॥

इदमहमिमांशं विराजमन्नाद्यायाधिनित्यामीनि ॥ नतः कर्त्ता यंच विंशति कुशौघौ विष्टरौ विष्टरौ विष्टरौ य
 तितृष्टेतामिनिदद्यात् ॥ अर्चस्योरेकं वसिष्ठो नुष्टुवौ षधः विष्टरनिवेशने वि ॥ अं यां दुषधी सोमराजीव
 ह्रीं शतविचक्षणा ॥ नाममसिन्नासने छिद्राः शर्मय छने न्यासने निधाय द्वितीयं पादयो रधौ दद्यात् ॥ मं
 त्रेणा वसिष्ठो नुष्टुवौ षधः ॥ अं यां दुषधीः सोमराजीर्विदिताः पृथिवीमनु ॥ नाममसिन्नादयो रछिद्राः श
 र्मय छनेति ॥ नतः कर्त्ता गंधर्वाक्षतपुष्पो येन यमं त्रिनिवेदयेत् ॥ अर्चो गृहीत्वा तत्र दद्यात् मयश्च न वेक्षेत्
 वसिष्ठो यजुरायः पाशावेक्षणे ॥ अं यज्ञो देवीः प्रतिपत्ता म्यायस्तनो मादिराग छतु ॥ अर्चसेन पूर्ववामेन
 नो दक्षिणं नतो घौ स्वयं शातयेत्त्रिभिर्मन्त्रैः ॥ वसिष्ठो भूरिगायत्री सवपाद ॥ नत्थातने वि ॥ अं सवमवनेनि
 जेस्मिराष्टे श्रियमावेशयामीति दक्षिणं ॥ वसिष्ठो यजुरुभययादौ ॥ अं पूर्वमनमयरमनमुभौ यादाववने
 निजेराष्टुसर्धा उभयस्यावरुधौ इत्युभौ ॥ नतः कर्त्ता सकांचनेन जनेन नत्स्यादावाचारं नृणां यक्षात्प्राय

॥ द. वि ॥

॥ ४९ ॥

चिरर्घं निवेदयेत् ॥ अर्च्यस्तत्प्रतिगृह्यैकदेशं शिरसि क्षिपेत् ॥ वसिष्ठो भूरिगायत्रीराष्ट्रिः अर्घ्यग्रहो वि० ॐ
 अत्र स्पष्टिरसिष्टिस्तेभ्यसासं ॥ ननः कर्त्ता चिरचमनीयं निवेदिनमर्च्यः प्रनिगृह्यावसिष्ठो भूरिगनयस
 गायत्रीत्याचमनीयं देवता आचमने वि० ॐ यशोसि यशोमयि क्षिपेत् ॥ नन अर्च्यः कर्त्ता दधि मधु घृतं च
 कांस्पस्थं कांस्पेन पिहितं मधुयर्कं चिर्निवेदिनं प्रनिगृह्णा मांस्तुक्त्वा ॥ वसिष्ठो यजुर्मधुयर्कः न इन्द्रो विनि
 योगः ॥ ॐ यशसो यशोसी प्रनिगृह्य वसिष्ठो यजुर्मधुयर्कः ॥ न त्वाशने वि० ॐ यशसो भक्षोसि महसो भ
 क्षोसि श्रियं मयि धेही नि कनिष्ठो गृह्याभ्यां पथमं ॥ अनाभिकां गुह्याभ्यां द्वितीयं ॥ मध्यां गुह्याभ्यां तृतीयं
 मंत्रावृत्त्या ॥ तूष्णीं चतुर्थं प्राश्नशेषमत्यस्मै दत्त्वा वामेन ॥ ननो नापि ते न गौरिति त्रिर्दत्तां गामुत्तरे ॥ व
 सिष्ठो बृहतीगौः गोमोक्षो विनियोगः ॥ मुंचगावरुणायाश्च द्विषं तमभिधेहि नं जह्यमुष्यचोभयो रुत्तरे
 गामनुत्तरीति पिवत्तु दकं ॥ ननो अर्च्यो गामनुमंत्रयेत् ॥ मातारुद्राणामिति ॥ अयं वेदत्रयसमानः ॥ अथा

॥ राम ॥

॥ ४९ ॥

थर्वणानां ॥ आर्चको दर्भानां यविष्ठरान्नुर्वित्यर्थं वदेत् ॥ स च ज्ञानेन त्वा कर्मणा संन ह्यामीत्येव शाखं पाथा
 र्थं सत्येन तथा कर्मणा संन ह्यामीति द्विशाखं मासनाथं ॥ वचसा त्वा कर्मणा संन ह्यामीति त्रिशाखं मधुपर्कार्थं
 च अन्विष्टरक्षत्वा ॥ अतिमृष्टो द्वेष्टो यो स्पान्देष्टियं च वयं द्विष्टो स च दानुरित्यर्थं कंयश्च न रुसे दद्यात् ॥ ननः
 कर्त्तव्यां भो इति दत्तं पाशं मर्घ्यं भिमं त्रये च नुभिः ॥ हिरण्यवर्णाः भुवः पावकाया सुजातः सविता यास्व
 मिः ॥ या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तान् भायः शस्यो ना भवंतु ॥ या सां राजा वरुणो या निमये सत्ता नृने अव
 पश्यं जनानां या अग्निं गर्भं ॥ या सां देवा दिवि कुरुवंति भक्षं या अंतरिक्षे वरुधा भवंति ॥ या अग्निं गर्भं ॥ नतो
 र्चो मयि वसुचनयश्च धारणीनि या अथैकदेशे न दक्षिणं ॥ मयि क्षत्रं च विशं च धारणीनि वा मया दं
 प्रक्षाल्य ॥ इदं पादो वचनो ज्ञो वा सृणो यशसा च न ॥ अयः पादा वने जनीर्दिवं तं निर्दहं नु मे इति पादा वनु मे या
 संच दानुरिति वदन् ॥ नमीक्षेता न तो र्चः कर्त्ता स द्विशाखविष्ठरमास नं भो इति दत्तं मासने प्रतिगृह्य विस्मय

॥ दा. वि ॥

॥ ५० ॥

शिं पृथिवीमावदामिक्षमां भूमिं वल्लणावा ह धानां ॥ ॐ जः पुष्टिं विधुनी मंत्रभागं घृतं न्वाभिनिषीद भूमे इति स
 विष्टरेष त्वमुख उ पविशेत् ॥ तन एकशाखे विष्टरे द्वेष्टा योऽस्मान्नेष्टियं च वयं द्विष्टोऽस्य च दानु रितिनं यश्च न्या
 दौ स्थापयेत् ॥ तनो दात्रार्घ्यं भो इति निवेदितमर्घ्यं ॥ अन्मानां मुखमसि मुखमहं श्रेष्ठः समानानां भूयासं ॥ आ
 पो मृतस्था मृतं मातृणा दासा अस्माकं वहवो भवंतु अश्वा वज्रो मन्मथस्तृष्टो भूर्भुवः स्वर्जन दोमि न्यर्वको गृ
 हीत्वा भिमं च्छात्माभिमुखं निनीयते जोऽस्य मृतमसीति तेन ललाटं स्पृशेत् ॥ तनो दात्रां आचमनीयं भो इति द
 नं भुङ्जत मर्च्यं गृहीत्वा ॥ जीयास्था जीयासं सर्वमायुजीयासं उपजीवास्था पजीव्यसं सर्वमायुजीयासं
 जीवास्थसं जीयासं सर्वमायुजीयासं जीवनास्थ जीयासं सर्वमायुजीयासं मिं जीव देवा जीवाजीसमहं स
 र्वमायुजीयासं मिता चामेत् ॥ तनो दानादधि घृतं युनं मधुकां स्पृशंते नापि हितमधस्त्रिशाखं विष्टरमूर्ध
 स्थि नैकशाखं विष्टरं मधुयं कैभं निदन्तं नक्तस्स मेवाच्यं नुमंत्रयेन्मंत्रैः ॥ मधुवानां ॥ मधुनक्तम् ॥ मधु

॥ राम ॥

॥ ५० ॥

मान्न इति त्रिभिः॥ एनरेतैः पत्न्यभिर्मंत्रसूर्यस्य त्वाचक्षुषा यतीक्षे इति षेक्ष्य अयुनौ ह मयुनौ मजा त्वायुनं मे च
 क्षुरयुनं मे श्रोत्रमयुनो मे घ्राणोयुनो मे चानोयुनो मे व्यानोयुनो हं सर्वः देवस्य त्वा मविजुः प्रसवे भिजो वीरुभ्यां
 प्रसो हस्ताभ्यां प्रसूतः पशिया परिगृह्णातीति परिगृह्य स्थंडिलेषा गंडं निधाय॥ पृथिव्या स्वाना भौसा दया
 म्या दित्वा उयस्थे इति भूमौ निधाय गति दयेन प्रदक्षिणामासीशानामिका गुह्यांभ्यां गृहीत्वा द्वादशवारं प्राश्री
 यान्॥ यथा॥ ॐ भूः नत्वा विजुर्वरेणं भूः स्वाहेति पथमं॥ ॐ भुवः भर्गो देवस्य धीमही॥ ॐ भुवः स्वाहेति द्वितीयं॥ ॐ
 स्वः धियो यो नः प्रचोदयात्॥ ॐ स्वः स्वाहेति तृतीयं॥ जनत्वा हा॥ तृयत्वा हेति करत्वा हा॥ सहत्वा हा॥ मरुत्वा हा॥
 नत्वा हा॥ शस्वा हा॥ ॐ नित्येका दशां तूष्णीं द्वादशां चणचमो छिद्यं विषाय भूद्राय वा दशान्॥ न नो दाता गौर्गौ
 रिनि दशगं॥ भू नमसि भवदस्य चं घ्राणो बहुर्भवं॥ ज्येष्ठं यत्र मना गतं गौं भूर्भुवः स्वर्जनयदो मिन्यनि सुजं
 माना दित्यानां उहिता वसूनां स्वसारुद्राणां ममृ नस्य नाभिः पणवो च वधियो नृणां निगौरनु॥ सयवसा इग

॥ दा. वि ॥

॥ ५१ ॥

वति गच्छती मनुर्मय यजमानस्य मम च पाप्मा हन इति वदेत् ॥ न तो यजमानः स यत्नीकः पूर्णकलशहस्तो भद्रं
 करौ भिरिति मंडयं पदक्षिणी कृत्य पश्चिम घाटे राय विष्णो य विष्णु देशकालौ स्पृत्वा करिष्य माणा तुला सानां ग
 नया धिवासनं करिष्ये न दंगतया गणेश यजन मंडय देवता स्थापनादिकरिष्य इति संकल्प्य गणेशं पूज्य यद
 त्रसंस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा ॥ स्थानं त्यक्त्वा नूनत्सर्वं यत्र स्थितं तत्र गच्छतु ॥ अथ कां मंजुधनानि यि
 शाचाः सर्वतो दिशं ॥ सर्वेषां मविरोधेन वृत्तकर्म समा रभे इति सर्वया त्वि कीर्य यं च गच्छे न कुशैः भुवी बोह
 व्ये नितृचेना यो हि ष्ठे नितृचेन षो ष्ठ कृतां जतिः स्वस्त्वय नं ता र्षमिति मंत्रं ध्वयं पठेत् ॥ न तो नैऋत्ये वास्त
 वे शार्द्वानादिविदिक्षु विशंतु भूतलै नागालोकपालाश्च सर्वतः ॥ अस्मिन्मंडये निवृत्तु आयुर्वत्सकराः स
 देति चतुरः शं कूर्मो ययित्वा ॥ अग्निभ्यो व्यथस र्यभ्यो येना न्ये नत्समाश्रिताः ॥ तेभ्यो वसिष्ठय द्यामि पुरण मो
 दनमुन्नमी मनीनिशं कुपार्धे मा यमक्तवली न्दत्वा सुवर्णादिशलाकया ॥ शान्ताय शो वनीकां नाविशाला घारा

॥ राम ॥

॥ ५१ ॥

वहिनी ॥ सतीवसुमतीनदासुभडेनिषागायना ॥ हिरण्णसुवनालक्ष्मीविभूतिर्विमलाप्रिया ॥ जयाकाला
विशोकाचेनिदक्षिणोन्नयनावजुर्थेननमोन्ननामभिरेखाः कृत्वा मध्यकोष्ठचतुष्टयमेकीकृत्यकीरो
पुरेखादत्तादेवताआवाहयेत् ॥ मध्ययदक्षयदक्षिणस्तने उर्यमा ॥ दक्षिणा
पदद्वयेजठरदक्षिणेविवस्वान् ॥ यश्चिमयदक्षयेवामस्तनेयुधोधरः ॥ आग्नेयपदार्धयोर्दक्षिणाहस्तेसा
वित्रसविनारौ ॥ नैर्ऋत्यपदार्धयोर्दक्षिणामेंद्रयोर्विबुधाधिपजयौ ॥ वायव्यपदार्धयोर्वामहस्तेराजयक्ष्म
रूडौ ॥ ईशानेपदार्धयोरुरुमुखयोरुपायवत्सरौ ॥ ईशानदक्षिणाद्दक्षिणैश्चिरीशिसी ॥ नदक्षिणासार्धयदे
दक्षिणानेत्रेयर्जुनः ॥ नदक्षिणयदक्षयेदक्षिणाश्रौत्रेजयंत ॥ नदक्षिणयदक्षयेदक्षिणांसेकुलिशायुधः
नदक्षिणयदक्षयेदक्षिणावाहौसूर्यः ॥ नदक्षिणयदक्षयेदक्षिणावाहवेवसन्त्यः ॥ नदक्षिणासार्धयदेदक्षि
णाकूर्यरेभृशः ॥ नदक्षिणाग्रयेपदार्धदक्षिणावाकाशः ॥ नत्पश्चिमाग्रयेपदार्धदक्षिणापवाहवेवायुः ॥ नद

॥ दा.वि ॥

॥ ५२ ॥

क्षिरासाईयदेक्षिरामणिबंधेयथा ॥ नन्यश्चिमयदक्षयेक्षिरायाश्वेविनथः ॥ नन्यश्चिमयदक्षयेद
 क्षिरायाश्वेएवगृहक्षनः ॥ नन्यश्चिमयदक्षयेक्षिराशैयमः ॥ नन्यश्चिमयदक्षयेक्षिराजानौगंधर्वः ॥ नन्य
 श्चिमसाईयदेक्षिराजंघायाभृगराजः ॥ नन्यश्चिमनैर्जन्ययदाईक्षिरास्त्रिचिभृगः ॥ ननुत्तराईपादयोः
 पिनरः ॥ ननुत्तरसाईयदेवामस्त्रिचिदेवारिकः ॥ ननुत्तरयदक्षयेवामप्रवाहवेवअहिः ॥ नन्याक्यदक्षयेवा
 मकूर्परेमुखः ॥ नन्याक्यदक्षयेवामबाहौभध्नाटः ॥ नन्याक्यदक्षयेवामबाहवेवसौमः ॥ नन्याक्यदक्षयेवा
 मांसैसर्पः ॥ नन्याक्याईयदेवामभ्रोत्रअदितिः ॥ नन्यागईयदेवामनैत्रेदितिः ॥ उन्नदेवास्तोष्यतइतिवा
 स्तुप्रनिमां ॥ ईशानादिविदिक्षुः ॥ चरकी.विहारी.यूनना.पायराक्षसी ॥ पूर्वादिदिक्षुस्तं वदः ॥ अर्यमा ॥
 जंभकः ॥ पिलिपिच्छः ॥ नदस्तसंयज्यवृक्षणोएषयायसवलिर्नर्मइत्येववृक्षादिभ्यः पायसवलीन्द्रयात्
 चरकादिभ्योमायभक्तवतीन् ॥ ननः पावमानीभिरक्षोहराभिनिस्तुक्तेनवर्त्रिस्तुमंडपंवेष्टयेत् ॥ ननः

॥ राम ॥

॥ ५२ ॥

पूर्वस्यां अग्निमीले पुरो हितमिति सुदृढतोरणं निधाय पूजयित्वा न च राहु वृहस्पती न्यस्य कलशं संस्थाप्य न च
 कुवमा वाह्य पूजयेत् ॥ ततो दक्षिणे इत्येतेन सुभग इति तोरणं निधाय पूजयित्वा सूर्यो गारकौ न्यस्य कलशं
 संस्थाप्य धरमा वाह्य पूजयेत् ॥ ततः पश्चिमे अयमाया हीति सुकर्म तोरणं निधाय पूजयित्वा शुक्रबुधौ न्य
 स्य कलशं संस्थाप्य वाक्यं निमा वाह्य पूजयेत् ॥ तत उत्तरे शनो देवीरिति सुहोत्र तोरणं निधाय पूजयित्वा सो
 मकैतुशनी न्यस्य कलशं संस्थाप्य विष्णुश्च मा वाह्य पूजयेत् ॥ ततः पूर्वेषु निहारण स्वमेकैकं कलशं संस्था
 प्य न च ऐरावतं सं पूज्यः ॥ आग्नेदः पमय च शो गायत्रः सोमदैवतः ॥ अत्रिगोत्रस्तु विषेऽज्ञानिकत्वं मे मते
 भवेति आग्नेदिनौ हारया तावु यवेश्वाग्निमील इति पूजयेत् ॥ तत इंद्रं धाता एहो हि सवीमरसि द्रसा ध्ये र
 भिसुतो वज्रधरान देश ॥ संवीज्यमानो यारसा गरो न रक्षा ध्वरत्रो भगवन्मम से ॥ भो इंद्र इहा गच्छ इति
 ह्येतां दं कलशयोरा वाह्य ॥ आशुः शिशान इति यीनौ यनाका ध्वजो उद्धित ॥ जानारमिंदमितीं दं सं पूज्य

॥ दा. वि ॥

॥ ५३ ॥

इन्द्रः सुरपतिः श्रेष्ठो वज्रहस्तो महाबलः ॥ शतयज्ञाधियो देवस्तस्यै नित्यं नमो नम इति नत्वा ॥ इन्द्राय सांगा
यस्य परिवाराय सायुधाय सशक्तिकायै यमाय भक्तवलिं समर्पयामीति वलिं समर्प्या चामेत् ॥ नत आमेये
कलशं संस्थाप्य पुडरीकममृतं च तत्र पूजयित्वा शिं ध्यात्वा ॥ ॐ एहो हि सर्वा मरुदववा ह मुनिषवीरै रभिनी
भिजुष्ट ॥ तेजो वनां लोकगणो नसां द्रममा ध्वरं या हि कवे नमस्ते ॥ भो अमे आवाह्यः अग्निं नमिनि रक्षो य
नाका ध्वजा बुद्धिं त्याग्निं इति नित्यं शिं संयुज्य ॥ आमेयः पुरुषो रक्तः सर्वदेवमणो व्ययः ॥ धूमकेतुरजो ध्य
स्तस्यै नित्यं नमो नम इति नत्वा वलिं समर्प्या चामेत् ॥ ततो दक्षिणोर्ध्वं वक्त्रं कलशं संस्थाप्य तत्र वा
मनदिग्गजं संयुज्य कानराक्षो यजुर्वेदस्यै युभो विष्णु देवनः ॥ काश्यपेयस्तु विष्णुं दक्षान्तिकत्वं मे मखेभ
वेति यजुर्वेदिना बुधवेश्य ॥ इषो त्वेर्जं नि पूजयेत् ॥ ततो यमं ध्यात्वा ॥ एहो हि वैवस्वत धर्मराज सर्वा मरु
रर्चन धर्ममूर्ते ॥ शुभाशुभानंदभुवामधी शशिवाय नः पाहि मखं नमस्ते ॥ भो यम आवाह्यः ॥ आयं गौरि

॥ राभ ॥

॥ ५३ ॥

तिहृष्यताकाधजाबुद्धित्ययमायसौममिनि यमं सं पूज्य ॥ महामहिषमारुढं दंडरुखं महाबलं ॥ आवाह
 यामियज्ञेस्मिन् जयेत्पुनितृह्यतां इति नत्वा वलिं समर्प्या चामेत् ॥ ततो नैत्रात्मां कलशं संस्थाप्य नवकुसु
 दं उर्जयं च पूजयित्वा निजानि ध्यात्वा ॥ ॐ एहो हिरक्षोगरा नायकस्तं विशालवेतालपिशाचसंघे ॥ ममाध
 रं पाहि पिशाचनाथ तो केश्वरस्त्वं भगवन् नमस्ते ॥ भो निजाने आवाह्य मोक्षु रा इति नीलौपताकाधजाबुद्धि
 त्यमोक्षु रा इति निजानि सं पूज्य ॥ निजानि खड्गहस्तं च सर्वतो कैकया वनं ॥ आवाहयामियज्ञेस्मिन् जयेत्पु
 नितृह्यतामिति नत्वा वलिं समर्प्या चामेत् ॥ ततः पश्चिमे कलशद्वयं स्थापयित्वा तत्रांजनदिग्गजं सं पूज्य
 सामवेदस्त्रिपिंशाक्षौ जगत् शक्रदेवतः ॥ भारद्वाजस्तु विषं दक्षचिकित्त्वं मे भवेति सामवेदिनोऽप्यवेश
 अग्रा आयाहीति पूजयेत् ॥ ततो वरुणां ध्यात्वा ॥ ॐ एहो हिराक्षोगरा वारिधीनां गणो नयर्जन्य सहासरो
 भिः ॥ विशाधरं दामरगीयमानपाहित्वमस्मान् भगवन् नमस्ते ॥ भो वरुणा आवाह्य इमं मे वरुणो निश्चैतो

॥ दा. वि ॥

॥ ५४ ॥

पताकाधजावुद्धित्यनन्तायामीतिवरुणसंयुज्य ॥ पाशहंसंनवरुणमरीसांयतिमीश्वरं ॥ आवाहयामियज्ञेस्मि
 नवरुणायनमोनमइतिनन्तावलिसमर्प्याचामेत् ॥ ततोवायव्यंकलशंसंस्थाप्यतत्रपुष्पदंतंसिद्धार्थंचसंयु
 ज्यवाञ्छान्ता ॐ ह्येहियज्ञेममरक्षणायमृगाधिरुः सहसिद्धसंघैः ॥ प्राणाधियः कालकविः महायगृहारा
 यज्ञांभगवन्नमसे ॥ भोवायोआवाह्यवायोशानमिति ॥ धूम्रोयनकाधजावुद्धित्यनववायहृदस्यनइतिवाञ्छं
 संयुज्य ॥ वायुमाकाशगंचैवयवनंवैगवज्जति ॥ आवाहयामियज्ञेस्मिन्पूजैयंयतिगृहनां ॥ अनाकारेमहोजा
 श्रयश्चादृष्टगतिर्दिवि ॥ तस्मैयुज्यायजगतोवायवेहंनमामिचइतिनन्तावलिसमर्प्याचामेत् ॥ तनउन्नरेक
 लशद्वयंसंस्थाप्यतत्रसार्वभौमदिग्गजंसंयुज्य ॥ हहनैत्रोथर्ववेदोऽनुष्टुभोरुद्रदेवनः ॥ वैशंयायनविषेड
 ज्ञानिकत्वंमेमखेभवेतिअथर्वावेदिनौउपवेश ॥ दानोदेवीरिनिसंयुज्य ॥ कुवेरंक्षान्ता ॐ ह्येहियज्ञेय
 रयज्ञरक्षांविधत्स्व नक्षत्रगणोनसार्धं ॥ सर्वौषधीभिः पितृभिः सहैवगृहारायज्ञांभगवन्नमसे ॥ भोसोमः

॥ राम ॥

॥ ५४ ॥

आवाह्य आवायस्वेति हरितौ यत्नाकाध्वजावुद्धित्यसोमो धेनुमिनि सोमं पूजयित्वा ॥ सर्वनक्षत्रमध्ये तु सोमो रा-
 जाव्यवस्थितः ॥ तस्मै सोमाय देवाय नक्षत्रयनये नमः इति नत्वा वलिं समर्प्या चामेत् ॥ तत ईशान्यां कृतशंनि
 धाय नत्र सुयती कंमंगलं च संपूज्य ईशानं ध्यात्वा ॥ ॐ ऐहियज्ञेश्वर नस्त्रिभूल कपालस्वद्वांगधरेण सार्धं
 लोके रायज्ञेश्वर यज्ञसिद्धौ गृहण पूजां भगवन्नमस्ते ॥ ओ ईशान आवाह्य ॥ अभित्वा देवसविनरिनिश्वेतौ यत
 काध्वजावुद्धित्यतमीशानमितीशानं ॥ हवस्कंधसमारुह भूलहसत्रिलोचन ॥ आवाहयामियज्ञेस्मितपूजे
 यं यतिगृह्यतां ॥ सर्वाधियो महादेव ईशानः भुक्त ईश्वरः भूतयाशिर्विरुयाक्षस्तस्मै नित्यं नमोनम इति न
 त्वा वलिं समर्प्या चामेत् ॥ तत ईशानपूर्वयोर्मध्ये नतं ध्यात्वा ॥ ॐ ऐहियातालधरामरेन्द्रनागांगनाकिन्न
 रगीयमान ॥ यक्षोरगेंद्रामरतो कसंघैरननरक्षाध्वरमस्मदीयं ॥ ओ अनंत आवाह्य आयक्षोरिनिमेघ
 वशीयत्नाकाध्वजावुद्धित्य आचंगौरित्यनंतं पूजयित्वा योसावनंतरूपेण वृक्षांडं सचरचरं ॥ पुष्पवक्षारय

॥ दा. वि ॥

॥ ५५ ॥

न्मूर्ध्नि स्तस्मै नित्यं नमो नम इति नत्वा वलिं समर्प्य चामेत् ॥ ततः यश्चि मनेर्ज्ञान मध्ये वसारां ध्यात्वा ॥ ॐ
 हो हिसर्वाधियने सुरेन्द्रतो केन सा ईषित देवताभिः ॥ सर्वस्य धाता स्पमि न पभावो विशाखरं नः स न तं शिवा
 य भो वसन् ॥ आवाह्य वस जज्ञान मिनि रक्तौ पना काध्व जा बुद्धित्यने नैव वसरां मभ्यर्च्य ॥ यमयोनिश्चतु
 र्मूर्तिर्वैरावासः पिता महः ॥ यज्ञाध्यक्षश्चतुर्वक्त्र स स्मै नित्यं नमो नम इति नत्वा वलिं समर्प्य चामेत् ॥ ततः
 इत्यहं स्मो वरुणा ये निमहाध्वज मुद्धित्य वस जज्ञान मिनि तत्र वसारां संयुज्य मंडय संभेषु सर्वेभ्यो दे
 वेभ्यो नः वंशेषु किन्नरेभ्यो नमः ॥ पृथ्व्यंतं गेभ्यो नम इति पूजयेत् ॥ ततः पूर्वस्यां किंचिद्भूमिमुपलिय ॥ त्रै
 लोको यानि भूतानि स्थावराणि वराणि च ॥ वस विष्णु शिवैः सा ईरक्षां कुर्वन्तु तानि मे ॥ देवदानव गंधर्वा
 यक्ष राक्षस यन्त्रगाः ॥ अथ यो मनवो गावो देव मान र एव च ॥ सर्वे ममा ध्वरे रक्षां कुर्वन्तु मुदान्विताः ॥ वसा
 विष्णु श्वरुद्रश्चक्षेत्रपाला गणैः सह ॥ रक्षन्तु मंडपं सर्वे घ्नन्तु रक्षां मि सर्वशः ॥ त्रैलोक्यस्येश्वरेभ्यो भूतोभ्यो नमः

॥ राम ॥

॥ ५५ ॥

ब्रह्मणे नमः॥ विस्रवे नमः॥ शिवाय नमः॥ देवेभ्यो॥ गंधर्वेभ्यो॥ यक्षेभ्यो॥ राक्षसेभ्यो॥ पन्नगेभ्यो॥ ऋषि
 भ्यो॥ मनुष्येभ्यो॥ गोभ्यो॥ देवनातृभ्यो॥ संपूज्यमाय भक्तवर्तिन्यश्चात्॥ ननो यजमानः प्राग्द्वारेण षवि
 इषदक्षिणकुण्डयश्चिमे उयविश्य यथाविहितं कर्म कुरुते निगुर्वीक्ष्येयेत्॥ नन आचार्यः पूर्वादि कुण्डेशाने
 चतुरः कलशान् संस्थाप्य वरुणं संपूज्य यजध्वामिनिहीतुन् उक्तं सुमंत्रजाये न निषधमिति जायकान्॥
 यदध्वमिति धारयातांश्च प्रेष्येत्॥ ननोऽन्विजो देशकालौ संकीर्त्या सुकनुता कर्मण्यभिषन्निष्ठां करिष्ये तदं
 गनयामेखलायोनि देवतास्थापनं च करिष्ये॥ इति संकल्पाग्राय ननं संपूज्य षोडशोपरि मेखलायां इदं वि
 स्मृतिविष्णुं॥ मध्यमेखलायां ब्रह्मजज्ञानमिति वस्त्राणं॥ अधो मेखलायां कडुद्राये निरुद्धं॥ योनां गौरी
 मावाह्यं संपूज्याग्निं प्रनिष्ठापयेत्॥ नन आचार्यः महावेदे वैश्वान्त्यां ग्रहवेदिकायां सर्वतौ भद्रं डल देवता
 स्थापयेत्॥ ब्रह्मजज्ञानं गौ नमो वादे वो वस्त्रात्रिष्टुप्मध्ये॥ अथ उन्नरादि॥ अथाप्यस्वगौ नमः सौमोगाय

॥ दा. वि ॥
॥ ५६ ॥

त्रीसोमं ॥ अभित्वाजागर्निःश्रुनःशेषईशानो गायत्री ईशानं ॥ इंद्रवोमधुहृदं ॥ इंद्रो गायत्री ॥ इंद्रं ॥ अग्निका
रावो मे धानिधिरग्नि गायत्री ॥ अग्निं ॥ यमाय सोमं यमो यमो नुष्टुप् यमं ॥ योषुराणो घोरः करवो निजनिगीय
त्री निजतिं ॥ तन्वायामिवरुणं वायोशनं वामदेवो वायुरनुष्टुप् वायुं ॥ वायुसोममध्यादिषु जन्मया अत्र
मैत्रावरुणो वसिष्ठो वसवस्त्रिष्टुप् वसून् ॥ आरुद्रासः इषां वा अथ कादशरुद्रो जगती ॥ एकादशरुद्रा
न् ॥ त्वां नु सामदो मत्स्यो द्वादशादिन्या गायत्री ॥ द्वादशादिन्यान् ॥ अभिनावर्त्ति राहू गणो गौतमो ध्विना
वृष्णिक् ॥ अभिनौ ॥ अभित्यं देवं वामदेवः सप्तयथाः पृक्तनिः सप्तयक्षान् ॥ आयं गौः स र्यशशी स र्यगा य
त्री स र्यान् ॥ अक्षरसामैतसन्नख्यभृङ्गो गंधर्वा अक्षरसो नुष्टुप् गंधर्वा अक्षरसः ॥ वृक्षसोममध्ये कुमारं
नाकुमारः स्कंदस्त्रिष्टुप् कुमारं ॥ अथ मृषभो वैशजे ॥ अथ भो नुष्टुप् अथ नं ॥ अदिनिर्लेको हृदस्य निर्द
क्षो नुष्टुप् दक्षं ॥ वल्लेहमघोना मग्निवर्णा सोमरिदुर्गा त्रिष्टुप् ॥ दुर्गा ॥ इदं विष्णुर्मैधानि धिर्विष्णुर्गाय

॥ राम ॥
॥ ५६ ॥

त्रीविष्टं ॥ वसन्निमये ॥ उदीरजांशं स्वस्वधाविष्टं ॥ स्वधां वसन्निमयेर्मध्ये परं मृत्योः संकुसुको मृत्युरोगाः
 त्रिष्टुप् मृत्युरोगात् ॥ वसन्निमयेर्मध्ये गणानां गणयति ॥ वसन्निमयेर्मध्ये शन्नो देवीरां वरियः
 सिंधुदीप आयागायत्री आयः ॥ वसन्निमयेर्मध्ये मरुतो यस्मिन् गङ्गा मरुतो गायत्री ॥ मरुतः वसन्निमये
 दमस्ते स्योना मे धानि धिभूमि गायत्री ॥ भूमिं ॥ तत्रैव इमं मे गंगे सिंधुधि श्रियं मे धा गंगायमुना सरस्वत्यो ज
 गती गंगादि नदीः ॥ तत्रैव धाम्नो धाम्नो वा मदेवः सप्तसागरा अनुष्टुप् सप्तसागरात् ॥ सोमादिसन्निधौ वहिः
 आयुधानि ॥ गदां त्रिभूलं वज्रं त्रिदं स्वर्गं पाशं अंकुशं ॥ पुनरुन्नरादि गौतमं ॥ आरुद्राजं विष्णुमित्रं
 कश्यपं जमदग्निं वसिष्ठं अत्रिं अरुंधतीं ॥ पूर्वादि संदी कौमारीं वृक्षीं वारुणीं चासुंतां वैष्णवीं माहेंदी
 वैनायकीं तदस्तु गृहं वैष्णविषा ययूजयि त्वा वतिं दत्तान उपरिवस्त्रा दौ श्रुमं उलमालिख्य ग्रहणी ठ देव
 तास्थाययेत् ॥ न अथा आकृष्टेन हिरण्यसूयः सविता त्रिष्टुप् सूर्या वाहने विनियोगः ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः इत्यावा

॥ द. वि ॥

॥ ५७ ॥

एकलिंगदेशोद्भवकाश्यपगोत्रसूर्यइहागच्छइहनिष्ठेतिस्थापयेत् ॥ एवं सर्वत्र आयायस्वगौतमः सोमो मागा
 यत्री. ॐ भूर्भुवः स्वः यमुनातीरोद्भवआत्रेयसगोत्रभुक्तवर्णसोम ॥ अग्निर्मूर्धाविरूपो गारको गायत्री ॐ भूर्भु
 वः स्वरवतिसमुद्भवभारद्वाजसगोत्रपीतवर्णभोम ॥ नुदुष्यस्वबुधः सोमो बुधस्त्रिष्टुप् ॐ भूर्भुवः स्वः मग
 धदेशोद्भवआत्रेयसगोत्रपीतवर्णबुध ॥ हृहस्पतिर्गुप्तमदो हृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ॐ भूर्भुवः स्वः सिंधुदेशोद्भव
 आंगिरसगोत्रपीतवर्णहृहस्पते ॥ भुक्तः पाराशरः भुक्तोऽपि दाविराट् ॐ भूर्भुवः स्वः भोजकटदेशोद्भवभा
 र्गवसगोत्रभुक्तवर्णभुक्त ॥ पाशमभिरिति रि वि ठि शानि रूक्षिक ॐ भूर्भुवः स्वः सौराष्ट्रदेशोद्भवकाश्य
 पसगोत्रकृष्णवर्णशानैश्वर ॥ कयानीवामदेवोराहुर्गायत्री ॐ भूर्भुवः स्वः राठिनापुरोद्भवयैठीनसिस
 गोत्रश्यामवर्णराही ॥ केतुमधुच्छंदः केतवो गायत्री ॐ भूर्भुवः स्वः उत्तर्वेदीसमुद्भवजैमिनिसगोत्रचित्र
 वर्णकेतो ॥ अथाधिदेवताः ॥ ॥ अवकं वसिष्ठो रुद्रो नुष्टुप् ॐ भूर्भुवः स्वः इश्वरइहागच्छेति सूर्यद

॥ राम ॥

॥ ५७ ॥

क्षिरातः एवमयेपि गोरीर्मिमायदीर्घतमा उमा जगती ॐ भूर्भुवः स्व रुमेय दं सो दीर्घतमा स्कंदस्त्रिष्टु
 पू ॐ भूर्भुवः स्वर्विसो ॥ वसजज्ञानं गौतमो वामदेवो ब्रह्मा त्रिष्टु पू ॐ भूर्भुवः स्वर्वसन् ॥ इंदवो मधुच्छंदो इ
 जो गायत्री ॐ भूर्भुवः स्वरिं जाय ॥ यमं सोमं यमो यमो नुष्टु पू ॐ भूर्भुवः स्वर्षव्यः मायुराणो घोरः करावः का
 लो गायत्री ॐ भूर्भुवः स्वः कात ॥ उषो वाजं पक्षा रावश्चित्रगुप्तो हृदस्य नीः ॐ भूर्भुवः स्वश्चित्रगुप्त ॥ अथ पत्न
 धि देवता ॥ अग्निकाश्वो मे धानि धिरग्निर्गायत्री ॐ भूर्भुवः स्व रमे ॥ अस्य मे मे धानि धिरापो नुष्टु पू ॐ भूर्
 भुवः रयः ॥ सोता मे धानि धिर्भूमि गायत्री ॐ भूर्भुवः स्व भूमे ॥ इंद्रे स्यानि गृत्सम दं इंदस्त्रिष्टु पू ॐ भूर्भु
 वः स्वरिंदः ॥ इंशरणी च ह वा कपि रिंशरणी यन्किः ॐ भूर्भुवः स्वरिंशरणी ॥ प्रजायते हिरण्यगर्भः प्रजाय
 ति त्रिष्टु पू ॐ भूर्भुवः स्वः प्रजायते ॥ आयन्नोः स र्यराज्ञी स र्यगायत्री ॐ भूर्भुवः स्वः स र्यः ॥ वसजज्ञानं गौ
 तमो वामदेवो त्रिष्टु पू ॐ भूर्भुवः स्वर्वसन् ॥ तत उन्नरनो गणानां गृत्सम दोगराय निजगती ॐ भूर्भुवः स्व

॥ सवि ॥

॥ ५८ ॥

र्गणायने ॥ जानवेदसेकश्योतुर्गात्रिष्टुप् ॐ भूर्भुवः स्वर्ग ॥ न ववायो वध्वं आगिरसो वा युर्गायत्री ॐ भूर्भुवः
 स्वर्वायो ॥ आदिवत्स आकाशो गायत्री ॐ भूर्भुवः स्वर्गकाश ॥ एषो उवाच सुखावो धिनौ गायत्री ॥ ॐ भूर्भुवः स्व
 र्धिनौ ॥ नतो दिक्षु दिक्षानाम् ॥ यथा इदं वो विश्वतः ॥ अग्निं हतं ॥ यमाय नोमं ॥ सो षुणः ॥ नत्वायामि ॥ न
 ववायो ॥ सोमो धेनुं ॥ नमीशानं ॥ न न इन्द्राग्नि मध्ये उयया ॥ अत्र मैत्रावरुणो वसिष्ठो वसवस्त्रिष्टुप् ॥ ध्रुवो
 धरस्सुता सोम आयश्चैवानिलो नलः ॥ यत्पूयश्च प्रभासश्च वसवो द्यौषकीर्तिना इति वसून् ॥ इन्द्रे शानम
 धेन्यानु साम दोमत्सो द्वादशा दिक्षा गायत्री ॥ धातार्यमाचमित्रश्च वरुणोऽशो भगसुता ॥ इन्द्रो विव
 र्वायुश्चावर्जन्तो दशमः स्मृतः ॥ न न स्त्वष्टातातो विष्णु रजघ्नो जघन्यजः ॥ इत्येते द्वादशा दिक्षाना
 मभिः परिकीर्तिता ॥ इति द्वादशा दिक्षान् ॥ अग्नियममध्ये आरुद्रोऽसः श्वानाश्च एकादशरुद्रा जग
 नी ॥ वीरभद्रश्च शंभुश्च गिरीशश्च महायशः ॥ अजे कया ददितुं ध्यायिना कीचाय राजिताः ॥ भुवनाधी

॥ राम ॥

॥ ५८ ॥

भवत्तैव कपाती च विज्ञायति ॥ स्थागुर्भगश्च भगवान् रुद्रा एका दश स्मृता इत्येका दश रुद्रान् ॥ यमनिर्जनि
 मध्ये गौरी मिमाय दीर्घतमा गौरी दस्यो जगती गौरीत्यादिषोडश मान्ति निर्जनिवरुण मध्ये गणानां त्वेति गण
 पतिं ॥ वायुसोममध्ये मरुतो यस्य राहूगणो मारुतो गायत्री ॥ आवाहः परवहश्चैव उदहः संहहस्तथा ॥ विव
 हः परवहश्चैव तथाय विवहो निलइति सप्त मरुतः ॥ वेशा मेव यथावकाशं वसज्जानमिति वसरां ॥ इ
 दं विष्णुरिति विष्णुं ॥ कडुजाय घोरः करवोरुद्रो गायत्री ॥ भग्निरस्मि विश्वामित्रो र्कस्त्रिष्टुप् वनस्पतेर्गर्ग
 वनस्पतिस्त्रिष्टुप् ननस्तदस्तगृहा वै इति प्रतिस्याप्य संप्रज्येशां कलशं संस्थाप्य देवदानवसंवादे मथा
 माने महोदधौ ॥ उत्पन्नो सितसकुंभविधृत्ये विष्णुना स्वयं ॥ त्वन्नो ये सर्वनीर्था नि देवाः सर्वे त्वयि स्थिता ॥
 त्वयि निष्ठंति भूतानि त्वयि पाशाः प्रतिसृजता ॥ शिवः स्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च पजानि ॥ आदित्या वम
 वो रुद्रा विश्वे देवाः सपैतृकाः ॥ त्वयि निष्ठंति सर्वे पियतः कामफलप्रदाः ॥ त्वत्प्रसादमियत्तं कर्तुमीह ज

॥ रा. वि. ॥

॥ ५९ ॥

लोहव ॥ सान्निध्यं कुरु देवेश प्रसन्नो भव सर्वदेनि प्रार्थयेत् ॥ ननः कविजः स्वस्वशास्त्रीय मन्वाधानादि कुर्युः
 तत्र ज्ञायेदिनामन्वाधानं ॥ नवग्रहानधि देवताः पन्ध्रि देवता विनायकादि पंच देवताः दशदिक्पालान् ॥ अ
 षो वसुन्धा दशादिनान् एकादशरुद्रान्सप्त मरुतः ब्रह्मविष्णुरुद्रार्कवनस्पतीं पत्येक मष्टोत्तरशतान् ॥ अ
 विंशेन्यष्टान्यनमसं खयासमिदा ज्यतिताहुनिभिः पक्षे चतुर्वाहुनिभिश्च शेषेण स्विष्टकृत्तमित्याद्या ज्य
 भागां नैकुर्यात् ॥ एवमिदं देयि ॥ ततो यजमानो दक्षिणा उय विष्णु नक्षत्राखोक्त पूर्वोक्त देवताभ्यः यथा
 न देवताभ्य उत्तर देवताभ्य इदमुपकल्पितं तिलाज्यद्रव्यं संप्रददेन मम यथा देवतमस्तुत्यागं कुर्यात् ॥
 अथ प्रधान देवता होमं कुर्युः ॥ तत्र ज्ञायेदिनां तत्र नमं त्रास्यायन एवोक्ताः ॥ वस्वादीनां तु हेमादि मतेः अंध
 राय स्वाहेत्यादिनाम मंत्रैर्होमः ॥ मदन रत्न दोनुज्मया अत्रत्यादिकैरुक्तः ॥ ज्ञायेदजयानि ॥ हयामीत्ये
 कादशानां हिरण्यसूयः सविता त्रिष्टुप् आघनवमौ जगत्तौ जये विनियोगः ॥ त्वंसो मे नित्रयो विंशर्च

॥ राम ॥

॥ ५९ ॥

स्पगौनमः सोमस्त्रियुप्यंचम्यावितात्रियुदिदशागायत्र्यः सप्तदशुष्णिकजयेविनि० समिधानिमिनि
 त्रिंशतां विरूपांगिरयोऽग्निर्गायत्रीजयेवि० उष्टुमिनि द्वादशर्चस्य विध्वेदेवात्रावयः बुधो देवता आघास्तु
 यस्त्रियुभः चतुर्थीगायत्रीयंचमीहृनीयष्टीगायत्रीननोष्टे त्रियुभौ ननो जगनीजयेवि० यस्तसंभेमे
 कादशानां वामदेवतवाना हृहस्यनीरं पयो रिंशहृहस्यनी त्रियुप्यदशमीजगनीजये० भुक्तनइति चतु
 र्णीभरद्वाजः पूषा त्रियुप्युक्षिनीयजगनीजये० आयोहिष्टेति नवानां वरीयसिंघुक्षीय आयोगायत्रीयं
 चमीवर्धमाना सप्तमीपतिष्ठाभंत्येनुष्टुभौ जयेवि० कथानइति पंचदशानां वामदेव इंदो गायत्रीनृती
 चायादविहज्जयुजंतीनि दशानां मधुर्दक्षिणस्य सृणां भंत्योश्चंद्रः शेषाणां मरुतो गायत्रीजये० इमारु
 जायेत्येकादशानां कुत्सोरुद्रो जगनीभंत्ये त्रियुभौ आयोहिष्टेति नव॥ प्रातार्युजेत्येकविंशतीनां मे
 धानिधिश्चतस्रणामश्विनौ चतस्रणां सविता द्यौरग्निर्दयोर्देवो हयोऽशीवा पृथिवी पृथिवी विष्णु

॥ दा. वि ॥

॥ ६० ॥

गायत्री ॥ आतो देवे निषसां मे धानि धिर्वि सुर्गा यत्री ॥ अग्न आ या ही नि विंशानां भगो नि षगाथः ॥ इन्द्रं
 विभ्वे तपसा नमधुं ददं शे नु युयु ॥ आयं रैरिति नि सृणां स र्य रत्ना त्मा गायत्री ॥ परं मृत्यो नि नि सृणां संकु
 सुको मृत्यु स्त्रियुयु ॥ सवित्र चित्रं भरषा जेमरुत स्त्रियुयु ॥ अग्निं इत मिनि द्वा दशानां मे धानि धि रभि
 गायत्री ॥ कस्य नून मिनि यंच दशानां मा जी गर्ति भुनः शे फः आ या या कः धि नी या या अग्नि स न स्त्रियुयु स
 विना तनो वरुणां स्त्रियुयु गायत्री ॥ शे वा स्त्रियुयु भः य व मान सो मो गायत्री ॥ इमां खना मी निषसां ह व क पि
 रिं दार ण नु युयु अन्ता यन्तिः ॥ य ना य ने न न न ॥ कालि को ना मे त्प स व सि युः स र्यो अनु युयु ॥ व सा दे वा
 नां ष न र्द नो व सा चि युयु ॥ आ स न् इ नि न वा नां कु सी दौ ग रा य ति र्गा यत्री ॥ ज्ञा न वे द से ॥ ज्ञा रा णा शि भु
 त्रि तो वा पु रू ष्म क ॥ आ दि त्प त्त प्स्व ॥ स यो उ वा ॥ इन्द्रं विभ्वे तपसा नमधुं ददं शे नु युयु ॥ अग्निः स
 मि मि नि स ज्ञा नां सो ची को वै श्व न र ए नि स्त्रियुयु य रे पि वा म मि नि यो उ शानां य मः यं चानां य मः य स्या आं

॥ राम ॥

॥ ६० ॥

गिरसस्मि सृणां पितरस्मि सृणां भवानौ च तत्सृणां यमः त्रिष्टुप् ॥ अंते हृदयं जुष्टु भौ ॥ वेष्महि वै यश्चो नित्र
 निरुत्पिक् ॥ मोषु वरुणो नि पंचानां वशिष्ठो वरुणो गायत्री अन्त्या जगती ॥ वान आवात्ति नि नि सृणां मुलो वा
 युर्गात्री त्वं सोमे नित्र यो विंशतिः ॥ इमारुद्रा ये नैका दश सहस्रं शीर्षा यो दशान्वमित्वा यथा भर्गो भिहृती
 नि ॥ ज्या अत्र इमा गिरः आदिन्येभ्य इति सप्तानां कर्म आदिन्या त्रिष्टुप् ॥ आने पितरि नि पंच दशानां कुत्सा
 रुद्रस्त्रिष्टुप् ॥ मरुतौ यस्ये नि दशानां गोतमो मरुतो गायत्री ॥ हिरण्यगर्भ इति दशानां हिरण्यगर्भ कस्त्रि
 ष्टुप् ॥ सहस्रं शीर्षा यो दश ॥ आने पितः पंच दशः त्रिं देवानां षष्ठां कुत्साः सूर्यस्त्रिष्टुप् वनस्पते नि नि सृ
 णां गर्गो वनस्पतिस्त्रिष्टुप् ॥ ततः प्रधान होमो न्न रं स्रवे दीस्त्रिष्टुप् कदादिषा यश्चिन्न होमा न कुर्वात् ॥
 धारयात्स्वा होम श्री सूक्ता दीनि जपेयुः ॥ श्री सूक्तं यवमानं च सोम सूक्तं सुमंगलं ॥ शान्त ध्यायं चंद्रसू
 क्तं रक्षोघ्नं चेति बह्वचैः दक्षिणे नि धारयात्तौ रुद्रात्पुरुष सूक्तं ॥ श्लोका ध्यायः भुक्ति पंचमं उला ध्याय

॥ दवि ॥

॥ ६१ ॥

मेवच ॥ वामदेवहृत्सा मज्जेयसामरथंनरं ॥ तथापुरुषसूक्तं च रुद्रसूक्तं मनः परं ॥ आज्यदोहानि सामा
 निशान्तिकाध्यायमेवच ॥ मारुजानि च सामानि यश्चि मेघारपालकौ ॥ अथर्वगिरसं नीलं रुद्रं देवाय राजितं
 देवांच मधुसूक्तं इमं स्तोमं ॥ सुमंगलकनिकदन्तु वंशां न्य ध्यायः शन्न इन्द्राग्नी इन्द्रसूक्तं योजान् एवरक्षो
 घ्नतृणेष्वेति श्लोकाध्यायो देवसविनः श्रक्रेयं ज्ञा चं वाचं मंडलाध्यायो यदेन न्मडलमिति ॥ आदित्यो वा स
 य एतन्मंलमिति वामदेवं कथानः ज्येष्ठसाममूर्धनं दिवः ॥ रथंनरं अभित्वा भूरयोरुषं सहस्रशीर्षी
 रुद्रसूक्तं भवो राजानमिति ॥ द्यौवर्गो आज्यदोहानि देववृत्तानि ॥ शान्तिकाध्यायः ॥ अवोध्यनि मारुजानि
 इमं स्तोममित्यादीनि ॥ अथर्वं छंदोगाय हृद्राय ॥ आंगिरसं आंगिरसो जन्मानः नीलरुद्रं आरुद्रपत्रे
 शु ॥ अपराजिताय रिक्ता नीति ॥ मधुसूक्तं मधुवाताः रौक्षसं अभयं शावापृथिवी ॥ शान्तिकाध्यायः ॥
 शन्न इन्द्राग्नीति जापकास्तु ॥ शन्न इन्द्राग्नीति चाग्रे दिनौ च चं वाचमिति चतुर्विंशत्युचं यजुर्वेदिनौ ॥ अ

॥ राम ॥

॥ ६१ ॥

वो ध्यनिर्महित्रीणामिनिसामवेदिनौ ॥ शन्नं दंशरीत्यथर्ववेदिनौ जयेयुः ॥ नन्नद्रुदिसूक्तानि च जायक
 क्षारयाता जयेयुः ॥ अथ यजुर्वेदिनां होममंत्राज्यानि च ॥ आकृष्मेन इमं देवा वरुणं सोमो यजुः ॥ अग्निर्मु
 र्धा उदुध्य स्वाये परमेष्ठी बुधस्त्रिष्टुप् ॥ बृहस्पते ॥ अन्नात्तजायत अश्वि सरस्वतीं जाः भुक्नो जगती शन्नो दे
 वीर्दध्यज्ञाथर्वणाः शनिर्गीयत्री कयाज केतुं कुरुवन् ॥ अथाधिदेवादीनां ॥ अंवकं श्रीश्वेत्युत्तरनाराय
 ण उमा त्रिष्टुप् ॥ यदकं रु विष्णो रराट सुत्वर्धे विष्णु र्यजुः ॥ आवसन् प्रजापतिर्वसा यजुः ॥ सजो वा इदं
 विश्वामित्रं इदं त्रिष्टुप् ॥ असियमोभास्करजमदीमदीर्घथाश्वतायनस्त्रिष्टुप् ॥ कार्ष्णि रसि दध्यज्ञाथ
 र्वणाः कालो नुष्टुप् ॥ चित्रावसो जाययश्चित्रगुप्तो बृहती ॥ अमिन्द्रतं विरूयो मिर्गीयत्री ॥ अश्वतर्ह ह
 स्थितिरायः पुर उस्मि कः स्यो नायु धिवी इदं विष्णुः ज्ञानारमिदं ॥ अदित्यैर्दध्यज्ञाथर्वणा इंशरीयजुः ॥ प्र
 जायते नत्वं नमोस्तु देवाः स र्यं अनुष्टुप् ॥ वसुजज्ञानं ॥ गणानां त्वा ॥ अंवे अं वि के प्रजापति उगी नुष्टुप्

॥ रा. वि ॥

॥ ६२ ॥

वानोवा ॥ गंधर्वा न उस्मिक ॥ दुर्ध्वा स्पृजा पतिरा काश उस्मिक ॥ अभिनोरभिनो वभिनो यजुः ॥ ज्ञानारं अभि
 हतं असि यमः ॥ एव ते वरुणे निर्जति यजुः इमं मे भुनः शेषो वरुणे गायत्री ॥ वानोवा ॥ वयं सोम वंधुः सोमो
 गायत्री नमी शानं नमोस्तु सूर्यभ्यः वसुजज्ञानं सुगावो देवाः देवा वसवस्त्रिष्टुप् ॥ यज्ञो देवानां कुत्स आदि
 त्या वसवस्त्रिष्टुप् ॥ यज्ञा वं न श्रय रमेष्टी रुद्रा अनुष्टुप् ॥ मरुतो यस्य गौ नमो मरुतो गायत्री ॥ आव
 स्तन्य जायति र्वस यजुः ॥ इदं विष्णुः मानसो केचि चंदेवानां ॥ अयं हित्वा पजापति र्वनस्पति र्यजुः ॥ अथ
 जप्यानि ॥ विधाडिति सप्तदश ॥ आवाळं युत्वि निचतु र्णां गौ नमः सोमस्त्रिष्टुप् ॥ अग्निर्मूर्धा उदुध्य ह
 हस्यते ॥ अन्नात्परि शान्नो देवी कथान केतुं कुरुवन् नमस्ते रुद्रमन्यव इति रुद्रः श्रीध्वनेः यदकंदः सह
 स्वशीर्षो डश ॥ आवसन् आभुः शिशान इति द्वादशानां ॥ अपति रथ इष्टिष्टुप् ॥ असि यम इति भा
 र्गवजमदग्निदीर्घतमायमस्त्रिष्टुप् ॥ कार्ष्णि रसि दध्यद्वाथर्वण अनयोनुष्टुप् ॥ चित्रा वसवो जयपोरा

॥ राम ॥

॥ ६२ ॥

त्रिर्जगती ॥ अस्याजरासश्निसप्तदशानां वत्सपाचीरुयगौतमविरुयकुत्सवामदेवभरद्वाजविश्वामित्र
 मेधानिथियशशरात्रिदुहिताविश्ववाराभभरद्वाजवष्टिवामदेवतुशोधनकात्राययः ॥ आश्वोरिंदवा
 यूतनोमित्रावरुणभृकाश्रीन्नामग्निविश्वेदेवामग्निमरुतमरुदग्रदित्यग्निसवितारोदेवतात्रिष्टुप्ति
 स्त्रोगायत्र्यः ततस्त्रिष्टुप्जगतीत्रिष्टुभोगायत्र्योत्रिष्टुभौहृतीत्रिष्टुभोजयेवि. आयोहिष्ठानिस्त्रः स्या
 न्यायुधिवीसहस्रशीर्षासोडशआभुः शिशानोषादशः अदिनेरास्त्रा. दध्यङ्गाथर्वराइजराणां यजुः हि
 रण्यगर्भश्निचतुरां हिरण्यगर्भः पजायतिस्त्रिष्टुप् नमोऽस्तस्येभ्यः ३ वसजज्ञानं गाराणां त्वा. अंवे
 विकेनियुत्वा न्वायवश्निषसां गृत्समदपुरुमीळाजमीळपजायन्तांगिरसोवश्वोवायुर्गीयत्रीद्वि
 तीययंचस्यावजुष्टुप्त्रिष्टुभौ. उर्ध्वं अस्मेनिषाशानां पजायतिरग्निरुस्मिक. यावांकशामेधानिथि
 रश्विनौ गायत्री. आभुः शिशानः १२ अस्याजरासः १७ यमायन्ता. असुन्वन्तं इमं मेवरुरोनिदयोः भुभः.

॥ रा. वि ॥

॥ ६३ ॥

शेषो वरुणो गायत्री त्रिष्टुभौ. नियुत्तान् ह आषाढं रुद्रा ध्यायः नमो रक्तसर्पेभ्यः ३ वृक्षजज्ञानं सुगावो देवाव
 सवस्त्रिष्टुप् ॥ इमा गिरौ गृत्तमदजादिनास्त्रिष्टुप्. भुक् ज्योतिश्चेति यस्मां सप्तर्षयो मरुतो गायत्र्या यच्च
 तुर्था बुद्धिर्होयं च मीजगती. आवसन् इदं विष्णुः रुद्रः विआ इह हन्ति वतु १० वनस्पतेर्वीरुंगः ततस्त्रिष्टुक् कृता
 या यश्चिन्नहोयं तं कुर्यात् ॥ अथ सामगानां ॥ उडुचं च स्वरवः सूर्यो गायत्री होमे वि० यज्ञे ययां सि सोमः सो
 मो गायत्री. अग्निर्मूर्धा. अग्ने विवस्वन् जमदग्निर्वधो हृहनी ॥ हहस्पते य रिदीया पतिरथो हहस्पतिस्त्रि
 ष्टुप् भुक्तं भरद्वाजः भुक् त्रिष्टुप्. शनौ देवी कयानः केतुं कृण्वन् ॥ आवोरजानं वामदेवो रुद्रस्त्रिष्टुप्
 आयो हि सास्यो नापृथिवी. इदं विष्णुः त्वमित्सपथा गौ नमो वसा हहनी. इदमि देव नान शुक्ल मुनिं त्रिष्टु
 ष्टुप्. आयंगौ ॥ वृक्षजज्ञानं ॥ वित्र इशि शोश्चित्रगुप्तश्चित्रगुप्तो जगती. अग्निर्दत्तं उन्नमगौ नम आयस्त्रि
 ष्टुप्. पृथिव्यं न रिक्षं विष्णुः पृथिव्यस्मिन् सहशीर्षीः इन्द्रो येंद्रो इवो हृधी य इन्द्रो गायत्री ॥ एकाष्टका वसि

॥ राम ॥

॥ ६३ ॥

षडंशणीत्रिष्टुप् प्रजायते ॥ नवेदिंशवमं वसिष्ठसूर्यास्त्रिष्टुप् रथवसा आनूतो रनीतो गणयतिर्गीय
 त्रीः इमं सोमं कुत्से उर्गा जगती ॥ कारणादिभुरिंदौ वायु रूष्मिक आदित्यत्तस्य रथो उवात्त्वामिद्धि भरद्वा
 ज इंदो ह हनी अभिर्ह त्राणि श्रौनो निर्गायत्री नाके सुयर्णं यमस्त्रिष्टुप् चैथाहीत्यादिमो नित्रा निरूष्मिक
 इममेवानावान प्रतीचीनैकादशो तो वायुर्गायत्री स्वादिष्टया नक्षो गायरु इंदो गायत्री समानो अ
 ध्याउशना अनं तस्त्रिष्टुप् वसजज्ञानं तमग्निमसौ वामदेवो वसवो विराट् आदिनै रिंदभरद्वाज आदि
 न्यो विराट् आवोरज्ञानं वामदेवो रूद्रस्त्रिष्टुप् पवंमाना असुक्ष्म आस रसन्मरुतो ह हनी वसजज्ञानं इ
 दं विष्णु आन्वसोम इंदो गायत्री इंदो यमघने गौरिवीतो का गायत्री वनस्पते वीङ्गो वाध्रवो वनस्पति
 स्त्रिष्टुप् ॥ अथ जय्यानि ॥ तत्र ये वां मे त्राणां गीतिरस्मिन्ने वां सहितानां मे वज्रयज्ञि रूयना रायणा दयः
 उडन्य प्रकावमिनि द्वादशस्वाधानां तिस्रणां वाजजिदं नानमादित्य त्राधिः सोमो देवता म्रयास्त्रयस्त्रि

॥ दा. वि ॥

॥ ६४ ॥

पुमः शेषा गायत्री ज० अग्निर्मूर्धा अग्नेविवस्वज्जमदग्निर्वृधो वृहती वृहस्पते भुक्ते शन्नो देवी कयानः
 केतुं कृण्वन् आवो राजा नष्टा गाय आज्य रोहनि देवा निश्चि चतुष्टयं रुद्रसंहिता ॥ आमो हि व्या आमं जैः
 आ नो विश्वासु हवः प्रसे नारि निविनये स्कंदसूक्तं इदं विष्णुः प्रक्षस्य हवः प्रकाव्यमुशने चेति विनयं
 विष्णुसंहिता ॥ त्वभिन्नप्रपाः आयकौ ब्रह्मजज्ञानं चित्रश्छिद्रोः अग्निर्नूतं उदुत्तमं पृथिव्यं न रिक्षे
 सहस्रशीर्षा १६ इन्द्रायेदा एकाष्टका प्रजायते न वेदिदं एव प्रसा अददद् मुख्याणां स आत्तन इति
 त्रयोवर्गाः विनायकसूक्तं इमं स्तोमं प्राणादिभुः एषो उवाचा मिहि हवामहे ॥ अग्निर्हव्याणी नाके
 सुर्या विन्वाहि इममेवान्मावातु प्रकाव्यमुशने व १२ रुद्रसूक्तं ॥ विष्णुसूक्तं ब्रह्मजज्ञानं अदिन्यौ दिंद्य
 वमानाः ब्रह्मजज्ञानं विष्णुसूक्तं रुद्रसूक्तं चेति नतो व्याहृतिरोगादि ॥ पूर्णाहुतिग्राविशारेवाक्तं सामवेद
 दीं कुर्यात् ॥ अथाथर्ववेदिनां विद्यासहिमथर्वादिन्योजगती शकभूममथर्वासोमोनुष्टुप् त्वयामन्यो

॥ राम ॥

॥ ६४ ॥

वसामौमस्त्रियुष्-यज्ञानदिभजनविष्णुर्वधपंक्तिः॥ ब्रह्मनिर्नोवसाब्रह्मनिस्त्रियुष्-भुक्तोस्यथर्वाभुक्तोनु
 युष्-सहस्रवारुनीरयणाः शनिरनुयुष्-दिद्यंवित्रंकोशिकोरुस्त्रियुष्-यत्तेपृथुरथर्वाकेतवस्त्रियुष्-म
 नोविदन्वसेभ्वरोनुयुष्-आपोहिंसाअग्निरिवमन्योवसास्कन्दस्त्रियुष्-यत्तद्विष्णुरर्वाविष्णुर्गायत्री-वसन
 ज्ञानं॥ इंद्रेमंवसेंजोनुयुष्-यःपथमोवसायमस्त्रियुष्-रोहितःकालोथर्वाःकालोनुयुष्-यदाज्ञानंकोशिक
 भित्रगुप्तेनुयुष्-समास्त्वावसात्रिस्त्रियुष्॥ शन्नोदेवी-भूमेमतिर्वसाभूभिरनुयुष्-इदंविष्णुरथर्वाविष्णु
 र्गायत्री-इदंनुयुस्वसेंजोनुयुष्-येनपादानथर्वेजराणनुयुष्॥ तक्रंजानाथर्वाप्रजायतिरनुयुष्-सर्पानुस
 र्पाथर्वासर्पाःपंक्तिः॥ यदिशामथर्वावसात्रिस्त्रियुष्-निर्लक्ष्यद्विणोविनायकोनुयुष्॥ रत्नताजिनमथर्वा
 उर्गात्रिस्त्रियुष्-अंतरिक्षेवायवेवसावायुरनुयुष्-श्रामनेथर्वाकाशस्त्रियुष्-सन्नयाथांगिराअभिनाव
 नुयुष्-इममिंदवसेदस्त्रियुष्॥ अनेर्मन्वेवसात्रिस्त्रियुष्-यमोमृत्युर्वसायमस्त्रियुष्-अभिन्नंनिर्जीति

॥ रा. वि ॥

॥ ६५ ॥

रथवानिर्जतिरनुष्टुप्. येयश्चाजुहं नथर्वावरुणे त्रिष्टुप्. वायोः सवित्ररथार्वायुस्त्रिष्टुप्. ॥ यउन्नरतोवसा
 सोमस्त्रिष्टुप्. धानाददानंगिरा ईशानो गायत्री. अनंतं विनतमथर्वा नंतः पंक्तिः वसा परं युजतामथर्वा व
 सास्त्रिष्टुप्. प्राणा वहवसा वसवस्त्रिष्टुप्. आदिन्येभ्यो वसा आदिन्यस्त्रिष्टुप्. ॥ रुद्रजताशयं वसारुद्रास्त्रि
 पु. महतामन्ताथर्वा मरुतस्त्रिष्टुप्. इमावसवसास्त्रिष्टुप्. तद्विष्णोर्वसा विष्णु गायत्री वसो विराजो वसा
 केस्त्रिष्टुप्. वनस्पतेवीडुङ्गः. ॥ अथ जप्यानि. विषा सहि सहमानमिति वसा मथर्वा सूर्यो जगती. वाकधर्म
 मिति चतुर्णामथर्वा सोमोनुष्टुप्. भुकोशीत्यथर्वा भुकोनुष्टुप्. प्राणायनमइति निसृणां वसाशनिस्त्रि
 त्वयामनो इति सप्तानां वसाभौमस्त्रिष्टुप्. ॥ सोमस्याशौ इति चतुर्णामथर्वा बुधोनुष्टुप्. भद्रादभिध्रेयइ
 ति वसा बृहस्पतिस्त्रिष्टुप्. भुकोशीत्यथर्वा भुकोनुष्टुप्. प्राणायनमइति निसृणां वसाशनिस्त्रिष्टुप्. राहो
 राजानं वसाराहस्त्रिष्टुप्. यस्मै यधुरिति त्वस्याथर्वा केन वआघो त्रिष्टुभौ अं न्यानुष्टुप्. मानो विदीदति

॥ राम ॥

॥ ६५ ॥

चतुरां वसार्कस्त्रिष्टुप् अग्निरिव मन्यो वसार्कस्त्रिष्टुप् यन्न इन्द्र इति यन्तानामथर्वा विष्टुस्त्रिष्टुप् अन्त्या
 गायत्री वसजज्ञानमिति सप्तानामथर्वा वसार्कस्त्रिष्टुप् इन्द्रो जयति नृचस्य वसेन्द्रस्त्रिष्टुप् अन्त्या गायत्री य
 मो मृत्युरिति नृचस्य वसायमस्त्रिष्टुप् रोहितः काल इति द्वयो रथर्वाः कालो नृष्टुप् आपरस्तादिनि चतस्र
 णामथर्वा चित्रगुप्त्रिष्टुप् अग्नेर्मन्त्र इति नृचस्य वसाग्निस्त्रिष्टुप् शन्नो देवी रीति चतस्रणयोगायत्री स
 त्वहृत्तमिति वसा प्रजापतिस्त्रिष्टुप् इन्द्रो जयति वसेन्द्रस्त्रिष्टुप् येन यादवथर्वैर्दाराप नृष्टुप् प्रजा
 पते इति द्वयो र्वसा प्रजापतिस्त्रिष्टुप् शेरकेत्यस्यानां अथर्वास्योः पक्तिः वसजज्ञानमिति लक्ष्यं चतुरां इ
 विराणां विनायको नृष्टुप् पृथनाजिनं वायोः सवित्रिर्नि द्वयो र्वसुस्त्रिष्टुप् पुरंधो वसर्गा इति चतुरां
 वसाकाशो नृष्टुप् अश्विना वसर्गा वसाश्विनौ त्रिष्टुप् इन्द्रो जयति अग्नेर्मन्त्रः ३ यमो मृत्युः ३ यस्या
 रूआसनीति निसृणां वसानिर्जातिरुत्सिक उदुत्तमं वसावरुणास्त्रिष्टुप् वायोः सवित्रः २ शकधूमं ४

॥ दा वि ॥
॥ ई ई ॥

मानोविदन् ४ शरभकशोरमः वसुजज्ञानं ७ यानावरु. आदिनेभ्यो अंगिरोभ्यः मरुतामन्वे. वसुजज्ञानं ७
यन्नइडोअखनत्. मानोविदन्. ४ विद्यामहिं दवनस्यनेवीङ्गः ॥ नतोभ्यातानाहोमादिपूर्णाहुनिप्राग्भा
विजुर्ग्यात् ॥ नतःसावार्योयजमानःपूर्वघारादिनः. एष्टेहीत्यादिभिर्मन्त्रैर्दशदिक्यातानावाह्यगंधादिभिः
पूजयित्वा नाममन्त्रैर्मध्यमन्त्रवत्यादित्रैलोक्येयानिभूतानीत्यादिभूतवत्पुनःप्राग्वत्कुर्यात् ॥ नतःसूता
यज्ञस्य पूर्वस्यां सुभद्रनामनोरणं महावीर्यमहाकायं सुवर्णमदृशप्रभं. अत्रघारेस्थितः शैलो मातृवा
श्च महापुनिः ॥ ॐ एष्टेहि सुभद्रनोरणोत्पावाद्या श्रीमीलक्ष्मीपूजयेत् ॥ दक्षिणांशगनस्य भीमाख्यनाम
नोरणं ॥ महावीर्यमहाकायं भिन्नां जनचयप्रभं. तत्रघारेस्थितः शैलो विंध्यनाम महावयुः ॥ ॐ एष्टे
हि भीमनोरणोत्पावाह्य इष्टेत्वेनियूजयेत् ॥ पश्चिमांदिशमाश्रित्य सुदंष्ट्रनामनोरणं धारित्तत्रस्थितः
शैलो गंधमादनसंज्ञकः ॥ ॐ एष्टेहि सुदंष्ट्रनोरणोत्पावाह्य अग्नयाहीनिपूजयेत् ॥ उत्तरस्यांदिशि

॥ राम ॥
॥ ई ई ॥

तथा विकटं तामनोदरां महाकायं भृङ्गस्फटिकसन्निभं ॥ तत्र चरिस्थितः शैलो हिमवाश्च महापुनिः ॥ ए
 स्ते हि विकटनोरणोत्पावास्तन्मो देवीति पूजयेत् ॥ इदं च मान्सा नुक्त्वा दत्तावश्यकं ॥ ततोपजमानो वेश्यां यो
 उशरकृत्ता तत्र नुत्तामवस्थाप्य नुत्तायेन मश्निषोऽशोषचारैः संयुज्यत तत्रोदकं स्पृशति मासु नामभिर्म
 त्रैः देवता आवाहयेत् ॥ ताम् ईशाय शशिने मारुताय रुद्राय सूर्याय विश्वकर्मणे गुरवे अंगिरेयि
 भ्यां यजायतये विश्वेभ्यो देवेभ्यः जगदिधात्रे पर्जन्यशंभुभ्यां पितृभ्यः सौम्याय धर्माय अमरराजाय अ
 भिभ्यां जलेशाय मित्रावरुणाभ्यां मरुद्गणेभ्यः धनेशाय गन्धर्वाय जलेशाय विष्णवे इत्यावाह्यं
 न दयेत् ॥ न तं भृङ्गस्फटिकायां वासुकिं पीठधी भूमिपीठकमध्ये भूम्याधियनिं भृङ्गस्फटासु सूर्याश्वावाह्यं न दत्त
 गृहवैश्रानिषानिष्टाय संयुज्य च नुभुजगो विदधति मांसं पूज्य द्वादशांगुलमौक्तिवस्त्रजामधैवलं वयेत्
 ततः सूर्यधर्मराजयनिमे पूजयेत् ॥ ततः स्वस्वशारे वाक्त्रं शानं यठित्वा कृतस्फुटताधिवासनकर्मणाः सं

॥ द.वि ॥
॥ ६७ ॥

पूर्णातायै नमः ॥ आचार्यो यदक्षिणां दद्यात्. अस्मिन्दिने सर्वे उपवासं कृत्वा रात्रौ जागरणं कुर्यात् ॥ सशो वाधि
वासनं ॥ नतः प्रातर्यजमानः संक्षेपेण पुण्यं हवाचनं कुर्यात् ॥ नतः अतिजो यथासं पूर्णं रुत्नादिकर्म समाप्य
महावेदेः पश्चिमनः सकुण्डं यजमानं वैदिकैः सुरस्वेत्यादि पौरुषैश्चाभिषिञ्चयेत् ॥ नतः सर्वोषधिभिर
जुलिप्यततो यजमानो विभूतिं धारयेत् ॥ अत्र नृत्तायास्तद्देवानां च यज्ञं कुर्यादि निमदनरत्नः ॥ नतः कु
सुमांजलिं गृहीत्वा नृत्तां त्रिः प्रदक्षिणी कृत्य नृत्यश्चिमे उपविश्य प्रार्थयेत् ॥ ॐ नमस्ते सर्वभूतानां शक्ति
रत्नं सत्यमाश्रिता ॥ साक्षिभूता जगद्वाची निर्मिता विश्वयोनिनाः एकतः सर्वसत्त्वानि तथा नृत्तशतानि
च ॥ धर्माधर्मकृतां मध्ये स्थापिता मिजगदिते. त्वं नृत्ते सर्वभूतानां प्रमाणमिह कीर्तिता. यां नो लयंती
संसारोद्धरस्वनमोस्तुते ॥ यो सो नत्वा धियो देवः पुरुषः पंचविंशकः. स एको धिष्ठितो देवित्वयि न स्मा
न्नमो नमः ॥ ॐ नमो नमस्ते गोविंद नृत्तापुरुषसंज्ञक. त्वं हरे नारय स्वास्मान् स्मात्संसारसागरान् ॥ इति

॥ राम ॥
॥ ६७ ॥

तुलागोविंदयोरुपरिपुष्पाणि क्षिप्त्वा पुनः सांप्रदक्षिणी कृत्य दक्षिणा हस्ते सूर्यवामहस्ते धर्मराजमादाये
 ष्ट देवतां गृहीत्वोत्तरदिशो प्राङ्मुखो गोविंदं यज्ञनाडीतः ॥ दक्षिणे सुवर्णमधिकं भूषमेवावृणोत् सुव
 र्णं दत्त्वा यश्चादारुहेदिनिगोपंथवासरौ ॥ ततो यजमानस्तृताया मेव स्थित इमान्मंत्रान्यठेत् ॥ ॐ नमो
 सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि पितामहे न देवित्वं निर्मिता परमेष्ठिना त्वया धृतं जगत्सर्वं सहस्राव
 रजंगमं ॥ सर्वभूतान्मभूतस्येनमस्ते सर्वधारिणि ॥ पुनंनुमादेव जना इति ज्ञा च च यठेत् ॥ यथा यवित्र
 मनुत्तमपत्यं जानवे दसः ॥ तथा सेनयवित्रेण सुवर्णं हि युनातुमां ॥ रूद्रस्य तु महत्तेजः कार्त्तिकेयस्य संभ
 वः ॥ तथा सेनपवित्रत्वा यथा देवैः शिरसा धार्यते सदा ॥ तथा यथाग्निदेवताः सर्वाः सुवर्णं च न दातुम
 कं ॥ तथा यत्कृतं मे स्वकाये न मनसा वचसा तथा उः कृतं न तु सुवर्णं स्थ्यानुमुक्तिसदा भूमिमिय
 ठेत् ॥ ततो वनीर्य यश्चिमे उयविश्वकुशयाणि ॥ इवोपरितुलात्पादिषाक्षिप्य प्राणा नायम्पकुशानित

॥ दा. वि. ॥
॥ ६८ ॥

यवजलहस्रो देशकालौ संकीर्त्य अमुकशर्मा हंसकै कमन्वंत रावद्धिनेत्यादियुर्वोक्तं फलमुद्धिरव्यवसह
त्वादिसकलपायक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीतिकामो वागुर्वर्त्तिजांतामगोत्रे समुच्चार्यन्ति देवतं हिरण्यं
पितृदेवतं रजमात्मसमनो लिंगवर्त्तिगभ्यो हंसं षडदेन ममेति अन्तिकहस्रो यरिस्थितगुरुहसे संक
ल्पयेत् ॥ ननो र्द्धगुरवे र्द्धमृत्विगभ्यो दद्यात् ॥ जायकादिभ्यो धिवासनदक्षिणामात्रं ॥ यदा नु यथे छविभाग
पक्षस्तयो मे न यथा शक्तिरन्तैश्च गुर्वर्त्तिजः परितोष्य तुला द्रव्यं तेभ्यस्तदनुज्ञया जायकेभ्यो दारयात्तेभ्यो
ऽन्येभ्यश्च नानागोत्रेभ्यो दीनां धकृ यरोभ्यश्च यथा विभज्य दद्यात् ॥ ते च स्वस्तीत्युक्त्वा देवस्य त्वाष्ट्रिगृ
ह्णामि इत्युक्त्वा स्वशाखीयां कामस्तुतिं यठेयुः ॥ ननः कृतश्च तुला पुरुष महादानस्य प्रतिष्ठा र्थं मिमानु
वर्णान्मिदैवतां गुर्वर्त्तिगभ्यो हंसदक्षिणां सं षड् ददति स हंसं सुवर्णी नूनो लिन सुवर्णी नृतीयां दं दशा
ं वागुर्वर्त्तिगभ्यो दक्षिणां दद्यात् ॥ ग्रामरत्नानां वा दक्षिणां त्वेन दानं ॥ ननो यजमानो यथा शक्तिवासर

॥ राम ॥
॥ ६८ ॥

राभोजनसंकल्पकृत्वा पुनः पुण्याहवाचनं कृत्वा ग्रहादीनां मुन्नरयज्ञं कृत्वा उन्निष्टः याजुर्देवगणा इति
 विसृज्य पीठं मंडपविनानादिवाचार्यहस्तेषु निपाशासीनां उत्तरयज्ञं कृत्वा गच्छ गच्छेति विमर्जयित्वा यस्य
 स्मृत्या प्रमादात् कुर्वन्तामिति जपित्वा कर्म ईश्वरार्थं कृत्वा सुहृद्युक्तो भुंजीत ॥ एककुंडीयक्षेमंडपाकरणप
 क्षेचनयज्ञं विना एव मेव प्रयोगः ॥ गीर्मां सैकधुरंधरः श्रुतिधरो न्ययेपि वागीश्वरः साहित्यामृतसागरः
 मुजनतावद्धीरसालकुमः ॥ यं विदन्मिश्राशैखरे दिनकरः प्रासूनविष्वेभ्वरं तेनाकारि नवीनयज्ञनिरि
 यं नृद्यौवभूयाः सताम् ॥ अथ नामादिनुताविधिः ॥ ॥ गोयथवा सरो ॥ ॥ अथ चेन्निस्वयक्षः स्याद्य
 थासंयज्ञनेधनं धानुभिः सह तौ ल्यस्तु वा सोभिश्चरसैस्तथा वीह्यादभिः सर्वधानैर्यथासंयज्ञनेष्टुहे
 यत्पापं स्वकुलैर्जानां त्रिसप्तपुरुषैः कृतं ॥ तत्सर्वं नृपतिक्षिपमग्नेत्तुलं यथा तथा ॥ अनामयं स्थानम्
 वायुदेवैरलंघनीयं सुकृतं हिरण्यं ॥ समस्तदीवान्परिमुक्तपापो दिवीं वज्राजनिस्त्रलोके ॥ भविष्ये

॥ रा. वि ॥

॥ ६६ ॥

तथा मितृनीयायां नार्यः सौभाग्यदां तुलां ॥ कुंकुमेन प्रयच्छन् निलवरो नगुडे न च न तत्र मंत्राक्षो मो वार
 वमेव प्रदीयते इति विश्वामित्रः ॥ आदिन्ये राहुणा यस्ते सुवर्णे सोलये च नुं सोमग्रहे नुरुपे रायथा
 दानं तथा भृशुः प्रवर्ग्य समुखे जात उच्यन्तः पत्ति देह नः सर्वया यं हरायै न हृदामिषयनां विधुः ॥ इत्युच्चा
 र्य जलं तत्र निक्षिपेद्विजसन्नमः ॥ पीयंते पितरः कां स्पेता मे चैव पितामहाः ॥ लवरो सिंधुजे लक्ष्मीः पी
 यतां पार्वती गुडे ॥ गंधैर्गुडैर्वा वा सोभिः सौभाग्यं लवलेपयं पीयतां विश्वधात्री निदानमंत्रो विधीयते
 तुला पुरुषतो राजन्यानि तत्परमं यदं ॥ सर्वया यविश्रुद्धान्मा मुक्तिं यां त्युत्तर्भवां हन्ता नुवा सखां भू
 पतोलये दात्मान्मनः ॥ सुवर्णेनात्मजुल्येन वृषहृत्पां व्यपो हतिः स्कांदे ॥ तोहना मा भवन्पूर्वं दानवः सुम
 हा वलः स देवैः समरे कुद्वैर्वरुधा शकली कृतः ॥ न दंगमं भवं सर्वलो हं यदृश्यते क्षिणौ ॥ आत्मानं तोल
 यित्वा नु इमां तो हंचत त्ममं ॥ द्विजाय शिव भक्ताय तथा त्वस्मै द्विजा नये ॥ पाउकोयान ह ह्वचामरा स

॥ राम ॥

॥ ६६ ॥

न संयुतं ॥ अयने विषुवे पुरोषवानीयानादि यवसुः श्रमा युक्तः भुवौ देशे विशेषा दुन्नरा यणो ॥ पंचा मृनेन सं
 स्नाय देवदेवमुमायनिः केवलेन घृतेनाथपस्यमात्रेण धुर्जटिः सुगंधिवंदनजलैस्तनः संस्नाययेद्विभुं
 चंदनागरुककौलकर्पूरमृगनाभिभिः विलिप्य परमेशानं सुमनोभिरथार्चयेत् ॥ भक्त्या निवेशनैर्वेश
 मनवेद्यनवेन सा ॥ नतः प्रणम्य जगन्नामीश्वरं पार्थ येदिनि ॥ देवदेव जगन्नाथ कृपातो यर मे भ्ररः मा भु
 खरस्व संसारयेक संकोच दुःखितं ॥ इति संप्रार्थ्यो दद्याद्ब्रह्मात्मसमं नरः ॥ स या निशिव सा लोकया
 वदिता भूजुर्दश ॥ नत पुनरिहायानः पृथिव्या मे क रा दुवेत् ॥ एनेषु च सर्वेषु सुवर्णा दक्षिणा विमुं ध
 र्मिन्नरे ॥ तुलादानं प्रवक्ष्यामि सर्वया ययणाशनं ॥ यं द्यौ र्या चरितं यर्वं लक्ष्मी नारायणे न च ॥ पुरं पदि
 नमथा सा यत्तनीयायां विशेषतः ॥ गोमयो नो यति प्रायां भू मौ कुर्या दृष्टं भुजं ॥ दारवं भुभ कृत्स्न स्पच नु
 र्हं संप्रमाणतः ॥ सुवर्णं न च वधीयात्स्व शक्त्वा घटिनं धटे ॥ सौवर्णं स्थापयेत्तत्र वा सुदेवं चतुर्भुजं

॥ रा. वि. ॥

॥ ७० ॥

शिक्षयंनुवधीयास्थाययेन्पिठेकनन ॥ न चारुहेत्तवस्त्रश्चसर्वलंकारभूषितः ॥ अभीष्टदेवतांगृह्यस्त्रा
 पयित्वा घृतादिभिः ॥ नुलादानस्यसर्वस्यविधिरेष्यकीर्त्तिनः ॥ अत्रविधिरेष्यकीर्त्तिनश्चिवचनादेना
 वत्येवेनिकर्तव्यनेतिदामोदरः ॥ तत्रैव ॥ यथमानुघृतस्योक्तातेजोवृद्धिकरीनुला ॥ माक्षिकेरानुसौभाग्यं
 नैलेनवरुतापजाः ॥ वस्त्रेणदिव्यवस्त्राणिषाघ्नोतिनुलायाधुनं ॥ लवणेननुलावरणमरोगित्वंगुडेनच
 असपत्नीशर्करयासुरूपंनंदनेनच ॥ अविमुक्ताभवेधर्तानुलायाकुंकुमस्यच ॥ नसंतायोहृदिभवेक्षीर
 स्यनुलयातथा ॥ सर्वकामप्रदाःसर्वीसर्वयापक्षयंकरा ॥ योददतिनुलाःसर्वाःसगौर्यालयमाप्नुयात्
 मंत्रेणदद्यादभिर्मंत्रिनांनुसकृन्नुलामेकनमांदिजेभ्यः ॥ सयानिगौर्याःसदनंसुपुण्यंनशोकदोर्भाग्य
 मुयाश्रुनेपमान् ॥ त्वनुलेसर्वभूतानांयमाणांयरिकीर्त्तिनाःमानोत्तयंनिसंसारोद्धरस्वनमोस्तने ॥
 इत्यारुह्यक्षरांस्थित्वाचिंतीयत्वाहरिप्रिया ॥ अवरुह्यननोदद्याद्व्यादमथापिवा ॥ गुरुंसंपूज्यविधि

॥ राम ॥

॥ ७० ॥

वत्सर्वालंकारभूषणैः॥ अत्रार्द्धयादंवागुरवेदशादित्यन्वयः॥ शेषं द्विजैभ्यो दातव्यमित्ययेभिधानात्॥ वि
 सर्जयेन्नमस्कृत्यभोजयित्वाविधानतः॥ शेषं द्विजैभ्यो दातव्यं स्त्रीभ्यो न्येभ्यस्तथैव च॥ इष्टबंधुविशिष्टा
 नामाश्रितानां कुटुंबिनां॥ कदलीदलसंस्थानुयन्त्रपिराडाहिमादिजां कर्पूरस्यनुतां प्रजकुंकुमेनातभैजु
 तां॥ विधिनानेन यो दद्यात्तुलादानं विमत्सरः॥ सलोकमेति पार्वत्याः सैव्यमानोऽप्यरोगरौः॥ तत्रोष्णका
 लं सुविरमिह लोके नृपो भवेत्॥ वृद्धयशश्च॥ आत्मनुत्वं सुवर्णं वारजतं रत्नमेव वा यो ददाति वि
 जायमेभ्यस्तस्या येन तत्फलं भवेत्॥ एतत्पूर्वोक्तदानजं॥ न च ब्रह्म हत्यादिपापेभ्यस्तथा यदि युक्तो भवेत्॥ स
 तस्यापि विनिर्मुक्तः प्रोक्तं विष्णुपुराणजेत्॥ तुला पुरुष भूमी च दीयमाने च येन रा॥ यश्च नित्यानि तेपि
 पांये च सुरतमोदकाः॥ गुडं वा यदि वा खंडं लवणं वापि नो लिनं॥ यो दद्यात्तन्मनानुत्पन्ना री वा पुरु
 षोपि वा॥ पुमान्प्रभुत्ववत्सस्यान्ना री स्यात्पार्वती समा॥ सुभगरूपसंयन्ना भुजीतां नैत्रिविष्टयं॥ हिरण्य

॥ दा. वि. ॥
॥ ७१ ॥

दक्षिणा युक्तं सर्वस्वं भूषणं निजं ॥ अलं कृत्वा विजाग्रतं परिधाय च वाससी. खं आदिनो लितं यश्चादिषा
य यति पादयेत् ॥ सर्वकाम समृद्धात्मानं न कालं वसेद्वि ॥ रोगरुनुलागास्तडे ॥ जुता पुरुषदानं तु भृशं
मृत्युं जयेदितं ॥ अथ तो हं प्रदानं सर्वरोगो यज्ञां नये. कां स्पृचय क्षमरो देयं च पुण्यैर्विकारकै. अयस्मा
रेनुसी संस्थात्ता संकुशे सुदारुणो ॥ पित्र लं रक्तपित्रे च रुयं प्रदमेदयोः ॥ सुर्वर्गं सर्वरोगे युषदशान्
त्युनोदितं ॥ फलोद्भवं तथा दद्याद्गृहणी दीर्घवारुणो ॥ गौडं भस्मकरो गेच यौ गं तु गंडमालके. पौगं पूगीफ
लं ॥ जांगलं चाग्निमां देचरो मोत्याने तु पौष्यकं ॥ जांगलं कायुजं ॥ मधूद्भवं तथा देयं कासश्वासजतोदरे ॥ घ
नोद्भवं तथा देयं हृदि रोगो यज्ञां नये ॥ क्षीरं पित्र विनाशाय दधीस्थाद्भगदारुणं ॥ लवणं वेयनाशाय
पेषुं दद्रुविनाशने ॥ अन्नं च सर्वरोगस्य नाशने स्मृतमेव चैति ॥ स्याद्दद्यात्तामधिदेवतासु चैव ॥ अ
धिदेवं जुतो हेतुमहाभैरव उच्यते ॥ कां स्पृचया वभिनौ च वायुश्च सीसके स्मृतः ॥ ताम्रे सूर्यस्य तथा प्रोक्तः

॥ राम ॥
॥ ७१ ॥

पैत्रलेचक्रहस्तथा ॥ रौप्येचपिनरोज्ञेयाः सुवर्णे सर्वदेवनाः ॥ फलेसो गुडेचायसावूलेनुविनायकः ॥ गंधर्वी
 कुंकुमेचैवजंगलेमिस्तथा स्मृतः ॥ मधौयक्षाः प्रयत्नेन घृते मृत्युं जयः स्मृतः ॥ क्षीरेनारगणाः सर्वदधिस
 र्पाः प्रकीर्तिनाः ॥ लवणोयार्वतीदेवी समुद्रिहानुदेवता ॥ पिष्टेषजायति देवो अन्ने सर्वश्च देवताः ॥ आर्निर्घ
 दास्यान्नात्रं वा पापुया मरणदेशजं ॥ नित्यं मृत्युं जयं प्राप्नोति विनायकस्तदीयते ॥ तदेव सर्वज्ञानार्थं भव
 तीति न संशयः ॥ तुला पुरुषदानेन मृत्युं जयति मानव इति ॥ ॥ इत्युपयोगिनिर्णयः ॥ अथ प्रयो
 गः ॥ ॥ कर्त्तुं देशकालौ संकीर्त्तयामुककामनया श्रीयरमेश्वरपीत्यर्थं ममुक इत्यनुलादानमहं करि
 ष्ये इति संकल्पः ॥ यदा तु सुवर्णरजतादिमिति नास्मादिनुलाः क्रियन्ते न दायाय क्षय एव फलमुत्वे
 रयं ॥ रोगनिशमार्थं नुलायां नुस्वस्य शिशोर्वा मुक रोगनिशमनक्षिप्रारोग्यार्थमिति संकल्पः ॥ ततो ग
 रोशयूज नं प्रणवा हवा चने कृत्वा चार्धकृत्वा वस्त्रादिभिः पूजयेत् ॥ आचार्येणैरीषीत्यर्थं नुलायां कर्प

॥ रा. वि. ॥
॥ ७२ ॥

रक्तनयं च पिंडिकारूपां गौरीं कुंकुमेनालिप्य पूजयेत् ॥ ततो धर्मराजसूर्यविलुपनिमाः संपूज्य ॥ विष्णुश्च
निमांजुतामध्ये वधीयात् ॥ ततः पूर्वोक्तां तालनीयं दद्याद्विषतिमां द्रव्योपरि संपूज्य नुतायेन मद्रतिनुलां
च संपूज्य रक्तवस्त्रेणावेष्टयेत् ॥ ततः शक्तौ नुतायां धातुमयेषु सूत्रमयेषु वाचनविनिर्दिष्टां देवाः पूजयेत्
तांश्च ईशानाय नमः १ शशिने २ मारुताय ३ रुद्राय ४ सूर्याय ५ विश्वकर्मणोः ६ गुरवे ७ अंगिरेऽग्निभ्यां
८ षजाय नये ९ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १० विधात्रे ११ पर्जन्ये शंभुभ्यां १२ पितृभ्यः १३ सौम्यायः १४ धर्माय १५
अमरराजाय १६ अग्निभ्यां १७ जलेशाय १८ मित्रावरुणाभ्यां १९ मरुद्गणभ्यः २० धनेशाय २१ गंधर्वा
य २२ जलेशाय २३ विष्णवे २४ ततः कर्त्री लंकृतः कुसुमांजलिं गृहीत्वा नुलां चिः पदक्षिणीं हस्तोपविश्य
पार्थयेत् ॥ ॐ नमोऽस्य सर्वदेवानां शक्तिस्त्वं सत्यमाश्रिता ॥ साक्षिभूता जगद्वाची निर्मिता विष्णुयोनित्वा ॥
एकतः सर्वसत्त्वानि तथा नृजानानि च ॥ धर्माधर्मकृता मध्येऽपि तासि जगद्धिते ॥ त्वं नुले सर्वभूता

॥ राम ॥
॥ ७२ ॥

नां पमारायिहकीर्तिना ॥ मां नो लयंती संसारा दुःखं खन मोरुते ॥ यो मौ नत्वा धियो देवः पुरुषः पंचविंश
 कः ॥ सख्यो धिष्ठितो देवी त्वयि न स्मान्नमो नमः ॥ नमो नमस्ते गोविंद जुता पुरुष संज्ञक ॥ त्वं हरे नारय स्वा
 स्मान् स्मात्संसारसागरात् ॥ इति पठित्वा तु लोयस्मिन् प्राणं लिखित्वेत् ॥ पुनस्तु तां चिः प्रविश्या कृत्य वा
 महस्ते धर्मराजं दक्षिणे च सूर्यं मंके स्वेष्टे देवतां चादाय प्राप्नुयस्व सुता या उन्नर फलक आरुहेत् ॥ दक्षिणे
 न सुवर्णं स्यादुन्नरेण नरा विपश्चिन्मरुतात् ॥ ततो दक्षिण फलके आचार्यो घृतादि द्रव्यमा रोययेत् ॥ याव
 त्समादधिकं स्यात् ॥ पुष्टिकामेन भूयः प्रवधिकार्यः स्वयं च जुता स्थितस्व हरेर्मुखं यश्च निमंनं यठेत्
 ॐ नमस्ते सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि ॥ पिनामहे न देवि त्वं निर्मिता यर मेष्टिना ॥ त्वया धृतं जगत्सर्वं
 सहस्रावरजं गमं ॥ सर्वभूतान्मभूतस्ये नमस्ते विश्वधारिणि ॥ तनस्तु ता यावतीर्य नो लिन इवो नु तर्षी
 निक्षिप्य देवता लोपंती नी मुककाम इदममुक इव मात्मसमनो लिन माचार्या याये भो ब्राह्मणेभ्यः स

॥ दावि ॥

॥ ७३ ॥

माश्रितवंधुवर्गभ्यो दीनानाथेभ्यश्च संयददे ॥ नतः कृतनुतादानप्रतिष्ठासिध्यर्थं यथाशक्ति सुवर्णाचार
 चार्याय दक्षिणं संयददे ॥ नतोभूयसीं दक्षिणं वृक्षराभाजनं च संकल्पावाहितदेवताविसृज्याचार्याय
 जुतार्कपादं वा षणिमां च दत्त्वा जुता शेषं च यथोद्देशं दत्त्वा प्रमादयस्य स्मृत्येति जपित्वा कर्मभ्यचार्यं सां कृत्वा
 सुहृद्युतौ भुंजीत ॥ जुता षणिग्रहप्रायश्चित्तं च मन्त्रन्यायश्चित्तसारान् ज्ञेयं ॥ गीमांशौ कधुरंधरः शुनिध
 रेत्यायेपि वागीश्वरः साहिन्मा मृतसागरः सुजनतावद्धीरसालकुमः ॥ यं विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः पा
 सूर्नविश्वेश्वरं तेनाकारिघृतादिनोलनविधौ सन्वीतये यद्गतिः ॥ ॥ अथ हिरण्यगर्भमहादानं ॥ मातेय ॥
 अथानः संयवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं ॥ नान्नाहिरण्यगर्भीयं महादानकनाशनं ॥ पुराणं दिनमथासा
 य जुता पुरुषदानवत् ॥ चान्विष्णुं डयसंभारभूषणाद्यादनादिकं ॥ कुर्यादुपोषितस्तद्वधोके शावाहनार
 दिकं ॥ पुराणं हवाच न हन्तैव मधिवासनं ॥ वास्तुशैलानयेत्कुंडं तपनीयमयं शुभं ॥ चासन्नं गुलोद्वायं

॥ राम ॥

॥ ७३ ॥

हेमयंकजगर्भवत् ॥ त्रिभागहीनविस्तारं यशसं मुरजा कृतिं ॥ दशास्त्राणि सरत्नानि दात्रं सूचीं नथै
 वच ॥ हेमनालं सपिठकं वहिरादित्य संयुतं ॥ नथैवा वरुणा नाभेरुयवी नं त्वकांचनं ॥ पार्श्वेन स्था
 पयेत्तद्वक्त्रे मंदं डकमंडलुं ॥ पद्माकारं पिधानं स्यात्समं नादंगुलाधिकं ॥ मुक्तावली समोयेनं पद्मरागदत्ता
 न्वितं ॥ निवजोणोपरि गतं वेदीमध्ये नतौर्चयेत् ॥ ततौ मंगलशब्देन वस्त्रधोषरवेण च ॥ सर्वोद्युध
 कस्तानं स्नापितो वेदपुंगवैः ॥ भुक्तमात्मां वरुधरः सर्वां नरणाभूषितः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमं
 जलिः ॥ नमो हिरण्यगर्भीय हिरण्यकवचाय च ॥ सर्वलोकसुराध्यक्ष जगद्धात्रे नमो नमः ॥ भूर्लोक
 मुखालोकास्तव गर्भे व्यवस्थिताः ॥ वृक्षादयस्तथा देवानमस्तविश्वधारिणो ॥ नमस्तैभुवानाधारनम
 स्तैभुवनाश्रय ॥ नमो हिरण्यगर्भीय गर्भेयस्य पितामहः ॥ यतस्तमेव भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थिताः
 तस्मान्नामुद्धराद्यदुःखं संसारसागरात् ॥ एवमा मंत्रं नमो भाविश्यास्त उदमुखः ॥ मुष्टिभ्यां परि

॥ दा.वि ॥

॥ ७४ ॥

गृष्टाथ धर्मराजचतुर्मुखौ ॥ जानुमधेशिरः कृत्वा निषेडु ह्वासपंचकं ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमं नोन्नयनं
 तथा ॥ कुर्युर्हिरण्यगर्भस्य तनसैर्द्विजपुंगवाः ॥ गीतमंगलघोषेण गुरुस्थाययेन्नतः ॥ जानकमीदिकाः
 कुर्यान्क्रियाः षोडशचापराः ॥ सूत्रादिकंच गुरवे दत्त्वा मंत्रमिमं जयेत् ॥ नमो हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय
 यवैनमः ॥ चराचरस्य जगतो गृहभूताय वै नमः ॥ सात्रारुंजनिनः पूर्वमर्त्यधर्मानरोन्नमः ॥ त्वद्गर्भसं
 भवा देव दिव्य देहो भवाम्भुं ॥ चतुर्भिः कलशैर्भूयस्तदं नैर्द्विजपुंगवाः स्नानं कुर्युः प्रसन्नांगाः सर्वाभ
 रणाभूषिताः ॥ देवस्य त्वेति मंत्रेणा स्थितस्य कनकासने ॥ अग्रजानस्य तैंगानि अभिषेक्षामहे वयं ॥ दि
 येनानेन वपुषा चिरं जीव सुखी भव ॥ तनो हिरण्यगर्भं तं नमो दद्याद्विचक्षणाः ॥ ते यज्ञ्याः सर्वभावेन
 बहवो वातदाज्ञया ॥ तत्रोपकरणं सर्वं गुरवे विनिवेदयेत् ॥ पादुकोपानहस्तचामरासनभाज
 नः ॥ ग्रामं वा विषयं वा पितृदत्तमपि न द्रवेत् ॥ अनेन विधिना यस्तु पुरोष हविर्न वेदयेत् ॥ हिरण्य

॥ राम ॥

॥ ७४ ॥

गर्भदानं स ब्रह्मलोके महीयते ॥ पुरेषु लोकपातानां प्रतिमन्त्रं न रं वसेत् ॥ कल्पकोटिदानं पाव द्रु सलोके
 महीयते ॥ कलिकलुषविमुक्तः पूजितः सिद्धसंघैर्यमरचमरमातावीज्यमानो यारोभिः ॥ पितृशत
 मथ वधून्नुत्र पौत्रपौत्रानपिनरकनिमन्त्रां सरये देक सव ॥ इति यद्वय इत्थं यः शृणोतीह सम्पद
 मधुरियु पुरलोके पूज्यते सोऽपि सिद्धैः ॥ मन्त्रिमपि च जनानां यो ददति शिष्यार्थं विबुधयनि जनानां ता
 यकः स्यादमोघः ॥ तुलापुरुषवदिति विशेषो यदिष्टधर्मानि रिक्तसकलधर्मानि देहाः ॥ उपलक्षणात्
 यातुकानि चित्कृत्यानुक्तानि ॥ एते नो योषिन इति पुनरुपवासविधानमुपवासवति निधिनक्ता
 दिप्रतिषेधार्थं मिति परास्ते ॥ बालुरौरिति सहाये नृनीया बालुरौः सहस्रयमानयेदित्यर्थः ॥ य
 द्वा बालुराधारा आनाय येदिति कुंडया च नयनीयमयमिति ॥ यावन्ना सुवरो न दास प्रत्यंगुलोद्वा
 यंत नृनीयां शत्यू नमद्य चत्वारिंशत्पंगुलविसृजं मध्ये किंचिदुत्सृजं मध्यस्थिने सौवरीयमंयात्रं

॥ दावि ॥

॥ ७५ ॥

भवतिनावत्सुवर्णशास्त्रं ॥ मात्स्ये परिमाराजुक्तेः ॥ शौल्ये कलवैजान्मिति दामोदरहेमाशादयः ॥ एतेन कु
 र्यान्महत्सु कर्षेण अत्र पात्रं हिरण्यतः ॥ स दक्षजं वा तत्कृत्वा स्वर्णं यद्वैस्तु वैष्टयेत् ॥ मायकल्केन चातिथ्य
 पंचगव्येन पूजयेदितिका मकेन अधः पात्रं सहस्रेण हिरण्येन विधीयते ॥ दुध्वं पात्रं तदध्वं नैतिलैंगेन
 हिरण्यगर्भं तं कुर्याद्विरण्यं यत्तु ता कृतमिति विष्णुधर्मोत्तरेण च मात्स्यस्यानुपसंहार इति सर्वसंमत
 मिति सिद्धं ॥ प्रशस्ते निमृदंगाकारतो न्यामध्ये किञ्चिदुत्सृज्य नमिति दामोदरः ॥ क्वचिन्मृदंगसमत्वस्यापि
 दर्शनात्सममेवेति मिश्राः ॥ दानमागरे तु प्रशस्ते न्याज्यं क्षीराभिपूरितमिति यठिनं तस्य चाभिरभाग इ
 तिसूत्रे अभिशब्दस्यैकदेशवचनत्वेन व्याख्यानादाज्यं क्षीराभ्यां तथा पात्रं पूरणीयं यथा यजमानप्रवेशो ना
 छलनीत्यर्थः ॥ दशेति अस्त्राणि खड्गचक्रशक्तिदंडपाशध्वजगदाभूलपरभुक्लिशानिसरत्नेति ॥ रत्ना
 नित्यं च नववा ॥ वज्रं च मौक्तिकं चैव मणिं कण्ठी लमेव च ॥ तथा मरकतं ह्येयं महारत्नानित्यं च धेत्यागस्त्या

॥ राम ॥

॥ ७५ ॥

गमात् ॥ मुक्ताफलं हीरकं च वैडूर्यं यमरागकं ॥ पुष्परगंच गोमेदं नीलं गारुडं न तथा ॥ खवालमुक्तामुक्तानि
 महारत्नानि वै न वेति रूपं नारायणो विष्णुधर्मो नराज्ञा ॥ रत्नादीनि च बहिः पार्श्वे न इत्येतयोः सर्वत्र संबंधा
 द्विरण्यगर्भाद्वहिः पार्श्वे नः स्थापनीयानि ॥ दात्रं कर्त्रेयोदिस्त्विकर्णवेधार्थं ॥ तालनातवालनालाकारं पि
 टकं जानोयवेशनयदृकम् ॥ स्थालाकारं नदिनिकेचित् ॥ आदिन्यप्रतिमोक्ता ॥ नाभेरावरणं नाभ्या छादन
 वासः ॥ उपवितादौ कांचनं त्वश्रवणं दन्त्यत्नाह्वनमेव कार्यमिति केचित् ॥ तत्र कांचनं त्वश्रवणं पलक्ष
 रात्वात्सर्वाणि सुवर्णमयानीत्यन्ये ॥ रत्नान्ययद्यप्यसौवर्णानीति न व्याः ॥ एतानि वैदश्यायज्ञा युधानीनि
 वदायुधशब्देन रत्नादिकमेवोच्यते इति दानसागरः ॥ रूपं नारायणं नुदशां चारणीति यद्विन्वा सुवर्णं निर्मि
 तादशादशावत्तकसौहृदार्थं स्थापनीया इति व्याख्यानं ॥ दशाङ्गानि च रत्नानीति पाठः यंच रत्नानीत्यर्थ इ
 निविशायरः ॥ भन्वाद्यपक्षस्वानुष्ठेय इति दामोदरः ॥ यमाकारमिति वर्तुलनोच्यते इति दामोदरस्तत्र

॥ रा. वि. ॥
॥ ७६ ॥

लक्षणायां मानाभावात् ॥ युक्ते निस्वशं तसमया मुक्ता मा ल या यु क्तं ॥ प म रा ग स्य दत्तं खंडो न मध्ये चित
मित्यर्थः ॥ युष्टिभ्यामिति ॥ धर्मराजस्य दक्षिणमुष्टिना जुला द ने धारणो क्तेश्च नुर्मुखस्य वाममुष्टिना धा
रणां ॥ कुर्युरिति पिधानेन छादनं गुर्वर्त्विजो न वहिराण गर्भस्य यजमानस्य गर्भाधानादि त्रयं कुर्युरित्य
र्थः ॥ उत्थापयेद्यजमानमित्यर्थः ॥ षोडशसंस्कारान् गुरुदेवं कुर्यात् ॥ उत्थापनकर्तृत्वेन तस्योपस्थित
त्वात् कुर्यादित्येकवचनाच्च ॥ यजुर्दामोदरेण गर्भाधानादौ सर्वेषां कर्तृत्वात् सर्वसंस्काराणां समानकर्तृत्वं
नियमाच्च सर्वेषां षोडशसंस्कारकर्तृत्वं ॥ कुर्यादित्येकवचनं नुसाधुत्वमात्रार्थमित्युक्तं न दयुक्तं ॥ स
मानकर्तृकस्य वचनेन वाधात् ॥ गर्भाधानवैश्वदेवयोः समानकर्तृत्वाभावाच्च ॥ अत्र गर्भाधानादीनां
केषांचित्संस्काराणां कुंडे उभवा दयत्नां कस्य विवाहा संभवात्कृत्यां न रा नयने प्रयोजकत्वा यज्ञैः संस्का
रकरणीभूतमंत्रयाठमात्रमिति दामोदरः ॥ मंत्रा अपि न यजमानशाखा नुसारिण्येव ॥ नानाशाखी

॥ राम ॥
॥ ७६ ॥

यानां त्रिजातं स्थापयन् प्रयोजका यन्त्रैः ॥ स्त्रीभ्राजादीनामनधिकारयन्त्रैश्च ॥ नचेष्टायन्त्रि रिनिवाचं
 गुर्वन्विजामदृष्टार्थकमंत्रयादेन संस्कारसंभवेष्टधानविधिसंकोचेमानाभावात् ॥ तेच त्रयै देजातकर्म
 नामकरणां ॥ अन्नप्राशनं चूडाकरणं उपनयनं महानास्त्रीव्रतं महाव्रतं उपनिषद्व्रतं गोदानव्रतं
 मिनिचत्वारिवेदव्रतैर्निस्तानं विवाहः ॥ पंचमहायज्ञमिति तादृनि ॥ यजुर्वेदेनुप्राजायन्त्रमैन्द्रमासौ
 यसौम्यमिति ॥ वेदव्रतानि नामकरणां नास्तीति ॥ सामवेदेनामकरणास्थाने अन्नप्राशनं ॥ गोदानव्र
 तं केशान्तव्रतं ॥ महानास्त्रीव्रतं ज्येष्ठसास्त्रीव्रतमिति ॥ अथर्ववेदे ॥ जातकर्मनिष्क्रमणमन्नप्राशनं ॥ गो
 दानमुपनयनं सावित्रीव्रतं वेदव्रतं सावित्रीव्रतविसर्जनं समावर्तनं विवाहः ॥ पंचमहायज्ञमिति तादृ
 नि ॥ एतन्मंत्राभ्युपयोगे स्फुटाः ॥ रुयनायणस्तुजातकर्मनामकरणां निष्क्रमणमन्नप्राशनं चूडाकरणं
 उपनयनव्रतचतुष्टयविवाहपंचमहायज्ञरूपान् षोडशसंस्कारान् सामान्यतस्त्वगणयति स्म ॥ प्रयोगकाले

॥ दवि ॥
॥ ७७ ॥

चानिरिक्तानपिसंस्कारमंत्रानुलिखतिस्म ॥ नन् ॥ अनिरिक्तकरणोमानाभावात् ॥ शास्त्राभेदेनसंस्कारभे-
दाच्च ॥ सूत्रादिकमिति ॥ अत्रकेचिदिदानींरत्नादिदशकमेवदेयं ॥ खड्गादिदशकंनृक्षिणादानोन्नरमि-
त्याहुः ॥ नन् ॥ आदिपदेनसर्वेषांगुहणान् ॥ नचमंत्रेजनिनश्निपुष्टिगनिर्देशादपूर्वमंत्रदुहाभावा-
च्चस्त्रीणामनधिकारश्निवाच्यं ॥ आत्माभिषायेणपुष्टिगोययत्नेः ॥ नेभ्योगुर्वादिभ्यस्त्रयोदशभ्यः अत्र
तुलापुरुषवत्सर्वविभागोज्ञेयः ॥ तेयज्ञाः सर्वभावेनपर्याभक्त्येत्यर्थः ॥ त्रयोदशनेभ्योपिदेयमिति
पक्षांतरमाह ॥ नहवोवेनि ॥ अत्रापितुलावधिभागोज्ञेयः ॥ उयकरणापाडुकादीनिचगुरवेदेयानीति
केचिन् ॥ वस्तुनस्तुउयकारणादीनां प्रागेवदानोक्तैरुयकरणाशब्देनपाडुकादीन्वेवोच्यंने ॥ विषयो
यामसमूहः परिगणान्तिमध्यदेशोपसिद्धः ॥ ॥ इतिहिरण्यगर्भमहादानविधिः ॥ ॥ अथपयो-
गः ॥ ॥ कर्त्तादेशकादौसंकीर्त्तमहायानकनाशकत्पकोटिशतावच्छिन्नब्रह्मलोकमहितत्वप्रतिहो-
क

॥ राम ॥
॥ ७७ ॥

पातयुरधिकरणकमन्वन्तरेवासकलिकलुषविहीनवहुसिद्धसाध्यपूतिनवहुप्रारःकर्तृकामरु
 मरमातावीज्यमानत्वपुक्तपितृशनवहुबंधुपुत्रयौत्रन्यन्तारणकामभ्वोहिरण्यगर्भमहादानमहं
 यतिपादयिष्यन्निसंलपमधुयर्कानंतुतापुरुषवक्तृत्वाद्योडशारेयरिपुष्याणिविकीर्यनडपरिज्ञेण
 परिमितास्तितानिधायहिरण्यगर्भकुंडंअविगादिद्वारतन्नाहिनेनस्वयंवासमानीयनितोयरिसं
 स्थाप्यनन्मध्येष्टनक्षीरेनुत्ययरिमाणेयजमानस्थिनियोयेदेये॥ हिरण्यगर्भयार्ध्वचक्रचक्रश
 क्तिदंडयाशध्वजगदाभूतपरभुकुलिशरूपाणिदशस्त्राणिनथारत्नद्वयप्रसूचीनालपिंडकादिन्य
 यतिमानाभावरणयज्ञोपवीनदंडकमंडलुन्मशसुवर्णनिर्मितान्तनदशकृतीन्तथापाउकोया
 नहृत्त्रचामरसनभाजनयात्राणिशकृतान्येवस्थापयेत्॥ कुराडमध्येहेमंपमंत्यसेत्॥ कुराडोय
 रियमाकारंयूर्वैक्लिलक्षणापिधानंदशात्॥ अथसंधोन्नरमग्निस्थापनादिरात्रिकृत्येषानश्रय

॥ सा. वि. ॥

॥ ७८ ॥

जमानाभिषेकांते कृते यजमानो गृहीतपुण्यां जलिर्हिरण्यगर्भं त्रिःषदक्षिणी कृत्य मंत्रान्यठेत् ॥ नमो हिर
 ण्यगर्भाय हिरण्यकवचाय च ॥ सर्वलोकसुराध्याक्षजगद्भात्रे नमो नमः ॥ भूलोकप्रमुखालोकास्तव गर्भे व
 वस्थितः ॥ वसादयस्सुधा देवानमस्ते विश्वधारिणे ॥ नमस्ते भुवनाधार नमस्ते भुवनाश्रय ॥ नमो हिरण्य
 गर्भाय गर्भेयस्य पितामहः ॥ यत्स्वमेव भूतान्मा भूते भूतेष्ववस्थितः ॥ तस्मान्मा मुद्राशेष उःख संसा
 रसागरात् ॥ ततः पुण्यां जलिना हिरण्यगर्भं सं पूजयिष्यामि नमो सार्य हिरण्यगर्भे षड्विंशदक्षिणे नया
 णिना धर्मराजं वामे न च चतुर्मुखं धृत्वा जानुद्वयमध्ये शिरः कृत्वा दक्षमुखः श्वासयन् च कयासीन गुरुणा
 चोपरि पिधानं देयं ॥ गर्भनादद्यात् च गर्भाधानं पुंसवनं सीमं नोन्नयनं प्रधानं मंत्रान्त्वं स्वशास्त्रीया गु
 र्वन्विजः पठेत् ॥ तत्राश्वत्थाय नमः ॥ विष्णुर्ह्येति कल्पयन् तु त्वष्टारूपाणि पिंशतु ॥ आसिं चतुष्षजा य
 तिर्धाना गर्भं रूधादनुते ॥ गर्भं धेहि मिनीवा नि गर्भं धेहि सरस्वति ॥ गर्भं नै आश्विनौ देवा वा धंतां पुष्कर

॥ राम ॥

॥ ७८ ॥

स्वजां ॥ हिरण्येयी अरणीयनिर्मयातो अश्विना. तन्ने गर्भं हवामहे दशमे मासि सूनवे. नेज मे षय रायन सुपु
 त्रः पुनरायनः ॥ अस्मे मे पुत्र कामाये गर्भमाधे हियः पुमान् ॥ यथे यं पृथिवीमसुत्ता ना गर्भमादधे ॥ एवं तं ग
 र्भमाधे हि दशमे मासि सूनवे ॥ विष्णोः श्रेष्ठे न रूपेणास्या नार्या गवीन्यां ॥ पुमां संपुत्रमाधे हि दशमे मासि सून
 वे ॥ यजायते न त्वदेता न न्यो विश्वा जानानि यरिता वभूव. यत्कामस्ते जुहुमस्तनो अस्तवयं स्याम यत योरपी
 रां ॥ अयनः शोभु च दशमे शुभध्यायि ॥ अयनः शोभु च दशमे याः फलिनीयी अफला अपुष्यायाश्च यु
 धिराणीः ॥ बृहस्पति प्रसूतास्तानो मुंचन्तं हसः ॥ ॥ इति गर्भाधानं ॥ यत्ने सुसीमे हृदये हिनमंतः यजायतौ म
 न्ये हं मां नदिषां सं माहं यौ च मयं नियां ॥ इति पुंसवनं ॥ ॐ भूर्भुवस्स्वरोत्रि ॥ इति सीमं नो नयनं ॥ अथ
 कामायनानां ॥ ॐ भूवा भगं सविता दधानु रूद्रः गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि पृथुक्षुके ॥ गर्भं त अश्वि
 नौ देवा वाधांता प्रकरस्वजौ ॥ रे नो मूत्रं विजहानियो निंष विशदिद्विचं ॥ गर्भं जरा गुणा वत उल्वं जहति

॥ रा. वि ॥

॥ ७९ ॥

जन्मना ॥ यत्ने सुसीमे हृदयं दिवि चंद्रमसि श्रितं वेदा हं नन्मां न विंशान् पश्ये मशरदः शनं जीवे मशरदः श
 नं भृगुयामशरदः शनं ॥ ॥ इति गर्भाधानं ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तनाये भूतस्य जातः यनिरेक आसीत् ॥
 सदाधारपृथिवीं या मुने मां कस्यै देवाय हविषा विधेमः ॥ अद्वाः संभृतं पृथिव्ये रसाच्च विश्वकर्मणाः सम
 वर्त्तनाये ॥ तस्य चक्षुः विदधुः यमेति तन्मर्त्यस्य देवत्वमाजानमये ॥ ॥ इति पुंसवनम् ॥ ॐ भूर्भुवः
 स्वः विनयामि ॥ ॥ इति सीमन्तनयनम् ॥ ॥ अथ सामगानां ॥ ॐ विष्णुर्यो निंदधानुते ॥ गर्भधेहि पुच्छ
 रस्वजौ ॥ ॥ इति गर्भाधानम् ॥ ॐ पुमां सोमित्रा वरुणौ पुमां सावश्विता बुभौ ॥ पुमानग्निश्च वायुश्च
 पुमान्गर्भस्तबोदरे पुमानग्निः पुमानिन्द्रः पुमान्देवो ह्यस्यति ॥ पुमां संपुत्रं विदस्व तं पुमाननुजायतां
 ॥ ॥ इति पुंसवनम् ॥ अथ सूर्जावतौ हृक्षतुर्जावफलिनीभवपर्यावतस्य तैनुत्वा नुत्वा सूर्यातां रयिः ॥
 ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ येनादिनेः सीमानं नयति प्रजायतेर्महते सोमगायतेनाहमस्यै सीमानं नयामि

॥ राम ॥

॥ ७९ ॥

षजामस्यैजरदष्टिं कुरुमि ॥ राकामहंसुहवांसुष्टुतीहवैश्रुणोत्तनः सुभगावोयउन्मना ॥ सीव्यन्वयः स
 च्छिद्यमानयाददानुवीरंज्ञानयुमुखं ॥ यासैरौकैसुमनयः सुयेशसोयाभिर्ददासिदाभुवेवसूनि ॥
 नाभिर्नाअयसुमनाउयागहिसहस्रयोधंसुभगेरराणा ॥ ॐ किंयश्पसि चजांपश्चनौभाग्यंमसं दीर्घायु
 त्वं पत्युः ॥ इति सीमने नयने ॥ अथाथर्वणानां ॥ यवैनादिवोयोनेरंगादंगान्समाभृतां ॥ शोयोगर्भस्यवे
 नोधाः सरोपर्यामिवाद्धनूयथेयं पृथिवीमहीभूतानां गर्भमाधेद सवादधामिने गर्भनसैन्नामवसे
 हुवे ॥ गर्भं धेहि सिनीवाति गर्भं धेहि सरस्वति ॥ गर्भं ते अश्विनौवाधेनां पुष्करस्वजां ॥ गर्भं ते मित्रावरु
 णौ गर्भं देवो हहस्पतिः ॥ गर्भं न इन्द्रश्चाग्निश्च गर्भं धाता रुधातुने ॥ विष्णुर्योनिं दधातुने ॥ यद्वेदराजाव
 रुणौ यउ देवी सरस्वती ॥ यदि शो हवहावेद न ऊर्भकरां पिव ॥ गर्भो असीषधीनां गर्भो वनस्पतीनां ग
 र्भो विश्वस्य भूतस्य सो अग्ने गर्भमेहधाः ॥ अधिस्तु धवीरयस्व गर्भमाधो हियो न्या ॥ हवसि हस्पतिवया

॥ सवि ॥

॥ ८० ॥

जायैतानयामसि ॥ विजिहीषं वहिष्ता मे गर्भस्ते यो विनाशयान् ॥ अदुष्टे देवा पुत्रसो मया दभयादिनं
 धानः श्रेष्ठेन रूपेणास्यां नार्यावावीनोः पुमां संपुत्रमाधेति दशमे मासि सूतवे ॥ त्वष्टः श्रेष्ठेन सूतवे स
 विनः श्रेष्ठेन सूतवे यजायतेः श्रेष्ठेन सूतवे ॥ इति गर्भाधानम् ॥ येनेवे ह्युभयिष्यताशयामसि तत्त्व
 इदं न दं न्यत्र त्वदय इरे नि दधासि आने यो निंगर्भ एतु पुमान्वाणा इवे युधि ॥ आविरोत्र जायतां पुत्रस्ते द
 शमास्यः ॥ पुमां संपुत्रं जानयतं पुमाननुजायता ॥ भवासि पुत्राणां माता जानां जनयाश्च याः ॥ यानि
 भद्राणि बीजान्युषभाजनयन्ति च ॥ तैस्त्वं पुत्रं विंदस्व सायसूखेनुकाभवः कुराणो मिने या जायत्यमाया
 निंगर्भ एतु ते विदस्व पुत्रं नार्या सुभ्यं शमह्युतस्मै त्वं भव ॥ यासां शौपिता पृथिवी माता समुद्रो मूलं
 वीरुधां वभव ॥ तास्वा पुत्रा वेशाय देवीः प्रावतौ यधयः ॥ इति पुंसवनं ॥ याते मातो न्यमार्जं जानायाप्य
 निवेदनौ ॥ उर्नामानत्र माहूधी हलीं शठन वत्सयः ॥ पत्नी तानुयता लौशं कुंको कं मलिमुचयनी जकम्

॥ राम ॥

॥ ८० ॥

आशेषं वा विवासमृक्षी वं प्रमीलितं ॥ मासं हतौ मोयस्य उरुमाचन पोत्तरां ॥ कुराणो मय्येभे वजं
 दुर्गमवान्ननं ॥ दुर्गा मावमुना मावो भावमं हन मिच्छन ॥ अरापानपहन्मधुना मास्त्रेण मिच्छतां ॥ यः
 कृष्णः केशपुरस्त्रं वजउत नुडिकाः ॥ अरापानस्यामुष्काभ्यां भंसो पदहन्मसि ॥ अनुजिघंषमृशं नं क
 वादमुनरेरिहं ॥ अरापानश्च किच्छिरो वजयिद्रो अनीनशतः यस्त्वासने निययेते धाभ्रत्वापि नेव व
 जस्तो सहतामितः कीवरूपासिरीठिनः ॥ यस्त्वास्वयं तीसरति यथा दीप्तिजायनी ॥ कायामिव यता
 न्मूर्यपरिक्रामन्ननीनशत ॥ यः कुराणोति मृनवत्तामवनीतामिमांस्त्रियं ॥ त्वमोषवत्वेनां शयोः
 कमलमजिवं ॥ येशालायपरि नृत्पनिसा यंगर्दमनदिनः ॥ कुम्भलाये च कक्षिताः ककुभाः करुमास्त्रि
 माः ॥ तानोषधे त्वे गंधेन विष्चीना न्विनाशय ॥ इति सीमनोन्नयनम् ॥ ननो गुरुः भासय च कका
 लोन्नरंगी नमंगलध्वनिनापि धानमयनीय यजमानमुत्थाययेत् ॥ ननो वहिर्निःसृजे यजमानैस्व

॥ द. वि. ॥

॥ ८१ ॥

शारदीयान्योऽशसंस्कारसंवन्धिनः प्रवाधनमात्रान्यथेत् ॥ न चाश्वत्थानां ॥ प्रतेददामिमधुनो घृतस्य
 वेदं सविशेषसूतं मघोतां ॥ आयुष्मान्गुप्तो देवताभिः शतं जीवशरदो लोके स्मिन् ॥ मेधां ने देवः सवि
 तामेधां देवी सरस्वती ॥ मेधां ने अभिनौ देवा वाधंतां पुष्करस्रजा ॥ अस्याभव परशुर्भवहिरण्यम
 सूतं भव ॥ वेदो वै पुत्रनामासि स तं जीवशरदः शतं ॥ इन्द्रश्चेष्टानि इविरणानि धौहि विज्ञीं दक्षस्य सुभ
 गत्वमस्मै ॥ यो यं रणीया मरिष्टं तन्नां स्वादानं वाचः सुदिनत्वं मन्त्रं ॥ अस्मै प्रयं धिमश्च वं नृजीषि
 निं प्रशयो विश्ववारस्य भूरेः ॥ अस्मै शतं शरदो जीवसेधा ॥ अस्मै धीराश्च श्वन इन्द्रशिषित् ॥ जातकर्म
 त्वममुकनामासीति ॥ नामकरणं च ॥ अन्नयनेन स्य नो धे ह्यनमीव स्य भुक्षिणः खपदातारं तारिष्य
 दुर्जनो धौहि विद्यदेव तुष्यदे ॥ इत्यन्नप्रशनं ॥ येनावयक्तविता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विधा
 त् ॥ तेन वृक्षेणावयनेदमस्या युष्मान्जरदष्टिर्यथा सन् ॥ येन धाता हृदस्य नेरग्रे रिंदस्य चायुषे च यत्

॥ राम ॥

॥ ८१ ॥

तेन न आयुषेव यामि सुश्लोका यस्वस्तये ॥ येन भयश्चरायां ज्यो कयस्पति सूर्य ॥ तेन न आयुषेव यामि सु
 श्लोका यस्वस्तये ॥ एतानेव मंत्रान्तरि वारह्यं पठेत् ॥ इति चूडाकरणम् ॥ परावद्या हृति पूर्वसा
 विष्णुवचनमित्यनुमंत्रः ॥ त्वं वनानां वनयति रसि ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवान् भद्रं पश्येमाक्षभिर्य
 जत्राः ॥ स्थिरैरङ्गैः स्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेमधिदेवहितं यदायुः ॥ शन्न इन्द्राग्नी भवतामवोभिः शन्न इन्द्रा
 वरुणारानरुवा ॥ इमिंशसोमा सुविता यज्ञां योः शन्न इन्द्रा पूषणा वाजसा नो ॥ कयानश्चित्रा भुव इनी
 सदा हृधः सखा ॥ कयाश्चिद्व्याहता ॥ स्यो नायुधिवीनो भवानृक्षानि वेशनी यच्छनः शर्म सवथाः ॥ न
 चक्षुर्देवहितं भुक्नुमश्चरन् पश्येम शरदः शन्नं जीवेम शरदः शन्नं ॥ इति महानाग्नीवतम् ॥ त्वं वनानां वन
 यति रसि महावता यस्वाहा ॥ इति महावतम् ॥ त्वं वनानां वनयति रसि उयनिष दे स्वाहा ॥ इति उयनिष
 तीयेनावयन्तविनाशुरेणान्पदि चूडाकरणं मंत्रः ॥ पठेत् ॥ इति गोदानवतम् ॥ स्मृतं च मे अमृतं च मे

॥ दा. वि ॥

॥ ८२ ॥ ८३ ॥

नन्मउभयवृत्तं ॥ निंदाचमेनन्मउभयवृत्तं ॥ विशाचमेअविशाचमेनन्मउभयवृत्तं ॥ अज्ञाचमेअअज्ञा
 चमेनन्मउभयवृत्तं ॥ प्रज्ञाचमेअप्रज्ञाचमेनन्मउभयवृत्तम् ॥ इष्टं चमेअनिष्टं चमेनन्मउभयवृत्तम् ॥
 दत्तं चमेअदत्तं चमेनन्मउभयवृत्तम् ॥ अधिन्तं चमेअनधीन्तं चमेनन्मउभयवृत्तम् ॥ कृतं चमेअकृतं च
 मेनन्मउभयवृत्तम् ॥ सत्तं चमेअसत्तं चमेनन्मउभयवृत्तम् ॥ श्रुतं चमेअश्रुतं चमेनन्मउभयवृत्तम् ॥ वृत्तं
 चमेअवृत्तं चमेनन्मउभयवृत्तम् ॥ यदमे सेंद्रस्य सषजा पनिकस्य सत्राधिकस्य सत्राधिराजन्यस्य सपि
 तृकस्य सपितृराजन्यस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजन्यस्य साकाशस्य सानूकाशस्य सषतीकाशस्य सष
 तीकाशस्य सदेवमनुष्यस्य सगंधर्वाष्टस्य सहारणेश्वरपशुभिर्ग्राम्यैश्च यन्मआमनः ॥ आत्मनि वृ
 त्तं नन्मे सर्ववृत्तमिदमहमये सर्वज्ञो भवामि स्वाहा ॥ ममाग्नेवर्चो विरुवेष्टसूक्तवयं त्वं धानास्तन्वं पुषेम
 मद्यं नमंता यदि शश्नस्तस्त्वया ध्यक्षेम पृथना जयेम ॥ मम देवा विहवे संतु सर्व इन्द्रवृत्तममरुतो वि

॥ राम ॥

॥ ८१ ॥

सुरभिः॥ ममांतरिक्षसुरुलोकमस्तु मयं वाताः एव तां कामेऽअस्मिन्॥ मयि देवा इति रा मा यजं तां मया शी
 रस्तु मयि देव हूतिः॥ दैव्या होतारो जुषंत पूर्वे रिषा स्या मन्त्रा सुवीराः॥ मयं यजन्त मया निहव्या कृतिः स
 त्पा मनसो मे अस्तु॥ एनो मानिगां कनमच्च नाहं विश्वे देवासो॥ अधिवोचता नः देवीः बलुर्वीरुरुगाः क
 रोत विश्वे देवासऽइह वीरयध्वं॥ मा रुस्मदिष जया मानन्तुभि मरिधा मद्वियते सोमराजन्॥ अग्ने मनु
 षनि जुह्वरेषा मदध्वो गोपाः परियाहिनस्तु॥ यत्तं चो यन्त निगुरुः पुनस्त्वेदं मे वाचिन्तं षडुधां विनेशत्
 धाता धातृणां भुवनस्य यस्य यतिर्देवता तारमभिमानिवाहं॥ इमं यज्ञमधि नो मा ह्व हस्यति देवाः पांनु
 यजमानं न्यर्षीतुः॥ उरुवचानो महिषः शर्मयं सदस्मिन् वेयुरुहन्तः पुरुक्षुः सनः प्रजापे हर्यध्वमृत
 य हर्यध्वमृतयेऽमानो रिरियो मा यरादाः येनः स यत्नाः अयते भवन्ति शमिभ्यामववाधामहेतान्॥ वस
 वोरुद्रा आदिता उपरि स्मृशं गोयं चैतारमधिराजक्रमन्॥ अवीचमिन्द्रममुं नो हवामहे योगो जिह्वनजि

॥ हा. वि. ॥

॥ ८४ ॥

विश्वजिघः इमन्नोमज्ञं विहवेजुयस्वास्पकुत्सो हरिवो मेदिनं न्वा ॥ इति समावर्त्तनम् ॥ गृभ्णामि ते सो भग
 न्वाय हस्मं मया पत्न्या जददष्टिर्यथा सः ॥ भगो अर्यमा स विता पुरंधिर्मह्यं त्वा दुर्गा ह्यन्माय देवाः ॥ इति वि
 वाहः ॥ सूर्याय स्वाहा प्रजाय नये स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहा अग्नीषोमाभ्यां स्वाहा इन्द्राग्नीभ्यां स्वाहा
 घावा पृथिवीभ्यां स्वाहा धन्वंतरये स्वाहा इंद्राय स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा गृहाय स्वाहा गृहदेवताभ्यः
 स्वाहा इंद्राय स्वाहा इंद्रपुरुषेभ्यः स्वाहा यमाय स्वाहा यमपुरुषेभ्यः स्वाहा वरुणाय स्वाहा वरुणा पुरुषे
 भ्यः स्वाहा सोमाय स्वाहा सोमपुरुषाभ्यः स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्मपुरुषेभ्यः स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः
 स्वाहा सर्वेभ्यो भूतैभ्यः स्वाहा दिवाचा दिभ्यः स्वाहा रक्षोभ्यः स्वाहा ॥ इति भूतयज्ञः ॥ स्वधा पितृभ्य इत्येक
 एव यज्ञमंत्रः ॥ मनकादिमनुष्येभ्यो हंत्येकमनुष्ययज्ञमंत्रः ॥ गायत्रीं पठत्वा अग्निमीले पुरोहितं य
 ज्ञस्य देवमृत्विजं ॥ होतारं रत्नधानमं ॥ एवमादियथाशक्तिं त्रिवाचा पठित्वा नमो ब्रह्मणे नमो स्वप्नये न

॥ राम ॥

॥ ८४ ॥

मः पृथिव्यै नमः ओषधीभ्यो नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विश्वे महते करोमि ॥ इति वसु यज्ञः ॥
 अथ कात्यायनानां ॥ ॐ भूस्त्वयि दधामि ॐ भुवस्त्वयि दधामि ॐ स्वस्त्वयि दधामि ॐ भूर्भुवः स्वर्वे त्वयि द
 धामि ॥ अग्निरायुष्यान्सवनस्य निभिरायुष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि सोम आयुष्यान्सओषधीभिरा
 युष्यान्तेन त्वायुषा युष्मेन करोमि ॥ वसु आयुष्यान् वृक्षैरायुष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि ॥ देवा आयु
 ष्यान्तेन त्वायुष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि ॥ आयुष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि ॥ पितर आयुष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि ॥ यज्ञ आयुष्यान्स दक्षिणाभिरायु
 ष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि ॥ समुद्र आयुष्यान्स स्रवणीभिरायुष्यान्तेन त्वायुषा युष्मन्तं करोमि ॥ एतस्य
 मंत्रस्य वारत्रयं जयः ॥ ॐ त्रायुषं जमदग्नेः कश्यपश्चायुषं यदेवेषु त्रायुषं नन्नो अस्तु त्रायुषमिति नि
 र्जयति ॥ ॐ पाशा ॐ वाना ॐ अयाना ॐ उदान ॐ समान ॐ अश्मा भाव यरभुर्भवहिरण्यमस्तु नंभव ॥

॥ सावि ॥

॥ ८५ ॥

आत्मावैपुत्रनामासि सनंजीवशरदःशानं ॥ इति द्वादशज्ञानकर्ममंत्राः ॥ तच्चक्षुर्देवहिनं पुरसा कुक्कुच
 रत्नपश्येमशरदःशानंजीवमशरदःशानंशृणुयामशरदःशानं प्रववामशरदःशानमदीनाशमशरदः
 शानंभूयश्चशरदःशानं ॥ इत्येकएवनिष्क्रमणमंत्रः ॥ ॐ हन्ता इत्येकएवान्नष्टाशानमंत्रः ॥ ॐ येनावय
 त्सविताक्षुरेणसोमस्पर्शोवरुणस्यविद्वान् ॥ तेनबलणेवजीवनायसुश्लोक्यायस्वस्तये ॥ ॐ त्रायु
 यंजमदग्नेः येनभूयध्वरादिवज्रोक्लयश्चादिसूर्य ॥ तेननेवयामिबलरांजीवानवैजीवनायसुश्लो
 क्कायस्वस्तये ॥ ॐ यन्क्षुरेणमज्जयतासुपेशसावहावावयनिकेशंश्चिंधिशिरोमास्यायुःप्रमोषीः ॥ इ
 तिचत्वारश्चडाकरणमंत्राः ॥ सावित्रीमंत्रमात्रयाठः ॥ इत्युपनयनमंत्रः ॥ प्रजापतयेस्वाहा इन्द्रायस्वा
 हा अग्नयेस्वाहा सोमायस्वाहा अंतरिक्षायस्वाहा वायवेस्वाहा बलणेस्वाहा प्रजापतयेस्वाहा देवे
 भ्यःस्वाहा ऋषिभ्यःस्वाहा श्रद्धायैस्वाहा मेधायैस्वाहा सप्तस्यतयेस्वाहा अनुमनयेस्वाहा ॥ एतैर्यंच

॥ राम ॥

॥ ८५ ॥

रशवेस्वतचनुष्टयमंत्राः ॥ ॐ ये श्रंत रमयः प्राविष्टा गोक्षु उयगो लोमयू यो मनो हस्ववत्तुरेकविरुजस्तन
उद्युरिंदियस्तान्विजहामि यो रोचनस्तमिह गृह्णामि ते नरमामभिधिं चामि श्रिये यशसे वसुसे वरच
साय ॥ येन श्रियमकुरुतां येना वसुधातां सुरां ॥ येनाक्षावभ्यर्षिं च नां यदांत दध्नि नायजः ॥ ॐ आयो हि
ष्टा मयो भुवनस्तान दुर्जे दधानन ॥ महेरुणा यच क्षसै ॥ यो वः शिव नमो रसस्तस्य भाजयते हतः उशनी
रिव मानरः तस्माभरंगमा मवो यस्पक्षया यजिन्वथ ॥ आयोजनयथाचनः ॥ इति यच्च स्नानमंत्राः ॥ गृ
भ्रामि ते सौ गन्ताय हस्तं मया यत्पाजरदष्टि र्यथा सः भगो अर्यमा सविपुरं धिर्मह्यत्वा दुर्गा हं यत्पायदे
वाः ॥ अमोहमस्मि सान्तं सान्तं मस्य मोहं घैरहं पृथिवी त्वं ना वेहिविवहाव है सहरेतो दधाव है प्रजां पुज
नया व है पुत्रान्विंदाव है वरुन्ते संतुजरदष्टयः संप्रियो रे चिह्न सुमनस्य मानो यशे मन्त्रा रदः शतं जी
वे मशरदः शतं शृणुयामशरदः शतम् ॥ इति विवाहमंत्राः ॥ ॐ वसुसे स्वाहा ॐ प्रजायनये स्वाहा ॐ गृ

॥ रा. वि ॥

॥ ८६ ॥

ह्यभ्यः स्वाहा. कश्यपाय स्वाहा. अनुमनये स्वाहा. इति पञ्च देव यज्ञ मंत्राः ॥ ॐ पर्जन्याय नमः ॥ ॐ अश्विन नमः ॥
 पृथिव्ये नमः धात्रे नमः वायवे नमः ॥ इति मंत्राचारचतुष्टयं याज्ञेयैः नमः वायवे नमः प्रतीच्ये नमः उदीच्ये
 नमः वृक्षणे नमः अंतरिक्षाय नमः सूर्याय नमः विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः उद्यसे नमः ॥
 इति षोडशभूत यज्ञ मंत्राः ॥ ॐ पितृभ्यः स्वधानमः ॥ इति पितृ यज्ञ मंत्रः ॥ अतिथि यज्ञानुष्ठान मंत्रः.
 सनकादिमनुष्येभ्यो हतैः निमंत्रा वा यठनीयमिति मनुष्य यज्ञः ॥ यथाशक्ति इत्येतेर्जन्ता इत्यादि मंत्रा
 षोडश यज्ञ इति ॥ अथ सामगानां ॥ ॐ इयमा मे दमन्तमिदमायुरिदममृतं ॐ मेधां मे मित्रावरुणो
 मेधामग्निर्धातुनै मेधां नै अश्विनो देवा वा धंतां पुष्करस्वजो ॥ सदसस्पतिमभूतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यं
 सनि मेधामयाशिखं स्वाहा. नै जानकर्म ॥ ॐ कोसिकतमोस्येवोस्यमृतोसि ॥ अस्य त्वमासं प्रविश
 श्रीविष्णुश्चर्मन् ॥ ॐ सत्वात्केपरिददन्त हस्त्वावात्रैय रिददातु रात्रिस्त्वा होरात्राभ्यां परिददन्त होरा

॥ राम ॥

॥ ८६ ॥

त्रौतर्द्धमासेभ्यः यदि दत्तामर्द्धमासास्त्रामासेभ्यः परिद दत्तमासास्त्रुभ्यः परिद दत्तवस्त्रायुवेजजाये परिद
 दानुश्रीविशुशर्मन् ॥ इति नामकरणं ॥ ॐ यन्नेमुशीमेहृदयेहिनमंत्रः प्रजायतौ ॥ वेदाहंमन्येन ह्रस्वाहंयौ
 चमयन्निगाम् ॥ यत्पृथिव्या अनामृतं दिवि चंद्रमसि श्रितं ॥ वेदा मृतस्याहं यौ चमरिषं ॥ इन्द्राग्नीशर्मयच्छत
 प्रजायैमेप्रजायती ॥ यथायन्नप्रमीयेतपुत्रौ जनित्रा अधिनिष्क्रमणं ॥ आयमगाक्षविताशुदेरा ॥ उरो
 नवायु उदकेनैधि आय उदं तु जीवसे विस्रोर्दृष्टोसि ॥ ओषधे जायसे न स्वधिने मै न हि सीः ॥ ॐ यन पूषा
 ह्रस्वनेर्वा योरिंद्रस्य वा वयत् ॥ ते न ते वयमिब्रुसरा जीवानवे जीवनाय दीर्घायुस्वायवर्चसे ॥ अथ उदं
 तित्यादिमंत्रयंचकंपुनरपि वारदयं पठेत् ॥ ॐ आयुषं जमदग्नेः कश्यपश्चायुषमगस्त्यश्चायुषं
 यद्देवानां चायुषं ननु अस्तु चायुषं ॥ इति चंडाकरणां ॥ सावित्री हृदि मंत्रयाठः ॥ इत्युपनयनं ॥ ॐ अ
 नैव तपते वनं चरिष्यामि न त्रेष्वीमि न ह्येकं यन्ते न द्या समिदमहमनृतात्सात्यमुयैमि स्वाहा ॥ दुंवायो

॥ दा. वि ॥

॥ ८७ ॥

वृत्तपतेः सूर्यवृत्तपतेः चंद्रवृत्तपतेः वृत्तानां वृत्तपतेः ॥ अग्रे वृत्तपते वृत्तमचारिषंतनेषु वीमिन दशकं ते नारा
 त्तमिदमहमनुनात्तपुयागं स्वाहा ॥ वायो वृत्तपते सूर्यवृत्तपते चंद्रवृत्तपते वृत्तानां वृत्तपते इति वेद
 चतुष्टयं ॥ ॐ ये अस्ते नरनयः प्रविष्टा गो ह्युदय गो ह्यो मरौ को मनो हाः स्वसो विरजस्तनू धिरिहा अनिता
 नृजामि ॥ ॐ यदयां घोरं यदयां क्रूरं यदयामनितनृजामि ॥ ॐ योरोचनस्तमिह गृह्णामि तेनाहं माम
 भिषिंचामि ॥ ॐ यशसेने जनसो हवस्व वर्चसावलायेन्द्रियाय वीर्यायान्नाघाय रायस्योषाय त्विवा अयवि
 तै ॥ ॐ येन स्त्रियमहूतं ॥ येनायाममृशतसुरं ॥ येनाक्षामभ्यषिंचंतं येन मा पृथिवीमही ॥ यद्वादाश्विना
 यशस्तेन मामभिषिंचंतं ॥ एतेयं च समावर्तनं ॥ ॐ गृह्णामि ते सौभगत्वाय हस्तं मय यत्ताजरदष्टिर्यथा
 सः भगो अर्यमा सविता पुरंधिर्मह्यन्वा दुर्गा ह्यन्वाय देवाः ॥ ॐ अघोरा चक्षुरयति घो धि शिवाय भुभ्यः सु
 मनाः सुवर्चाः ॥ वीरसुर्देव कामासो नाशनो भवद्विपदे सं चतुष्टयदे आन प्रजां जनयतु प्रजापतिराजरसा

॥ राम ॥

॥ ८८ ॥

यसमनः कर्यमा ॥ अउर्मेश्वरीः पतिलोकमाविश्यात्तोभवद्विषदेशंचतुष्यदे ॥ इमांत्वमिदमीदृशः सुपुत्रां सुभ
 गां कृधि ॥ दशास्यां पुत्रानाधेहि पुनिमेकादशंकुरु ॥ संघ्राजीश्वशुरेभव संघ्राजीश्वश्रवाभव ॥ तनांदरिसंघ्रा
 जीभव संघ्राजीअदिने वषु ॥ ॐ ममवने हृदयंदधानु ममचिन्नमनुचिन्ने अस्तु ॥ ममवाचमेकवतो जुष
 स्व हृदस्यनिष्ठा नित्यं नक्तमहं ॥ इति विवाहः ॥ ॐ भुस्वाहाः भुवःस्वाहा ॐ स्वःस्वाहा ॐ भूर्भुवःस्वाहा ॥ ॐ दे
 वकृतस्यै नमो वयजनमसि स्वाहा ॥ पितृकृतस्यै नमो वयजनमसि स्वाहा ॥ ॐ मनुष्यकृतस्यै नमो वयजन
 मसि स्वाहा ॥ ॐ अस्मत्कृतस्यै नमो वयजनमसि स्वाहा ॥ ॐ यदिवानक्तं चैनश्वकृतमनस्यावयजनमसि
 स्वाहा ॥ ॐ यत्त्वयंतश्च जायतश्चैनश्वकृतमनस्यावयजनमसि स्वाहा ॥ ॐ यदिदांसश्चाविदांसश्चैनश्वक
 र्तमनस्यावयजनमसि स्वाहा ॥ ॐ एनस एनमसि स्वाहा ॥ ॐ अग्नयेस्विष्टकृते स्वाहा ॥ इति देवयज्ञः ॥ ॐ स
 र्वभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ ॐ सर्वभ्यो भूतेभ्यो नमः ॥ इति भूजयज्ञः ॥ पितृयज्ञस्वधेति पितृयज्ञमंत्रः ॥ अनिधिपू

॥ दा. वि ॥

॥ ८८ ॥

जानुधानं सनकादिमनुष्येभ्यो हंतेति वामनुष्ययज्ञः यथाशक्ति नृणां न्यादिमंत्रपाठो वसुयज्ञः ॥ इति पंचमः
 हायज्ञः ॥ अथाथर्ववेदिनां ॥ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादिनैरुत विश्वे देवैः ॥ अहं मित्रावरुणो भाविभ
 र्महमिंद्राग्निः अहमश्विनो भा. अहं राश्रीसंगमनी वसूनां चिकितुषीषथमायज्ञिया नां ॥ नामां देवा व्यदः पु
 रुषाभूनिश्चात्रां भूर्यावेशयंतः ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषाणां ॥ यं कामयेत न
 जुष्टं कृणोति तं वसूनां तमृषिं तं सुमेधां ॥ नया सो अन्नमति यो विषयपति यः प्राणिनियर्षभृणो नुक्तं
 अमं तो यो मां त उयक्षिपंति श्रुधिभुत भद्रिवं ते वदामि ॥ अहं रुद्राय धनु राननो मित्रसु द्वियेश रेव हं
 त वा उ ॥ अहं जनाय समदं कृणोम्यहं ग्रावा पृथिवी आ विवेशः ॥ अहं सोममाहृत सं विभर्म हं चक्षार
 मुनयूषां भगं ॥ अहं ददामि हविनां हविष्यते सुखा च्छायजमानाय सूतने ॥ अहं सुचेपितस्य मूर्ध्नम
 यो निरुद्धतः स जुष्टो न तो विनिष्टे भुवनानि विश्वनामो घावर्त्मणो यस्पृणामि ॥ अहमेव वा त इव प्रवा

॥ राम ॥

॥ ८८ ॥

सारभमायभुवता निविष्ठा ॥ परोदिवायरपृथिवीतावती माहेसां संवभूव अथां वैनेजानकर्ममंत्रा ॥
 शिवेनेसां यावापृथिवी असंताये अभिभ्रियो ॥ शनेयूर्यभाननयनुसस्वानो वाहयो शिवा ३ अभिक्षानुवा
 यो दिवाः पयस्वतीः शिवासे संनो वमयः उत्तारुर्ध्वगधरस्याउन्नरां पृथिवी मभि ॥ उदयंतमसस्परिरोहं
 निताकनुमम् ॥ देवं देवतासूर्यमगन्मजो निरुत्तमं ॥ एतैत्रयोनिष्कमणमंत्राः वौनेसां व्रीहियवा व
 वतासावशो मधौ ॥ एतौ यक्षं विवाधेने एतौ मुंचतौ मुंचनौ अहंसा ॥ यदश्रामियन्ति वमिधान्यं कृष्णाः
 पयः यशसाय दनाग्रं सर्वन्नमविषं कुरुणामि ॥ इत्यनयाशनमंत्रः ॥ येनावयन्तविनाशुरेणसोमस्य
 राशौ वरुणस्य विद्वान् ॥ तेन वसुराणो वयने दमस्य गोमानश्ववानयनरूपप्रजावान् ॥ इति गोदानमंत्रः
 प्रणवव्याहृतिपूर्वकं सावित्र्यनुवचनमित्युपनयनमंत्रः ॥ अनेन वनयने वनं चरिष्यामि नखकेयंत
 न्मराध्यानां तन्मे समुध्यतां तन्मे मायनशानराध्यासन्वने प्रवर्षीमि न इयावाशीम ॥ वायो वनयने इत्यादि

॥ सवि ॥

॥ ८९ ॥

सूर्यव्रतपने इत्यादि ॥ चंद्रव्रतपने इत्यादि ॥ आयोव्रतपने इत्यादि ॥ नक्षत्राणि स्थानेन दृश्यन्ते होमिविशेषः
 देवाव्रतपने इत्यादि ॥ वेदाव्रतपने इत्यादि ॥ व्रतानां व्रतपने इत्यादि ॥ एते अष्टौ सावित्रीव्रतवेदमंत्रः ॥ इहा
 वत्सरायपरिवत्सरायकृणुतावहन्नमः ॥ नैषां वयं सुमनौ यज्ञिया नामयिभदे सौमनसेभ्यः ॥ सानो
 देवा अहिर्बुध्नोः सानो कानसहस्ररुषा ॥ संयंतं न विष्य रथानं न संयमन्नमो देवजनेभ्यः ॥ नमो स्व
 सिताय नमस्तिरुध्विना जये स्वजाय च भवे नमो नमो देवेभ्यो जनेभ्यः ॥ इत्येहं हस्तिदत्ता दत्तः शाटने हत्वा ह
 नृशने जिह्वा जिह्वां शं वीसहः अस्याः ॥ अग्ने व्रतपने व्रतमचारिष्यं न दशकं तत्समाप्तं नमो राहुं नमो सप्त
 मं नमो माव्य सतं तेन राहो स्थित दृश्यं वृषीभित्तु पाकरोमि ॥ वायो व्रतपने इत्यादि ॥ सूर्यव्रतपने इत्यादि
 चंद्रव्रतपने इत्यादि ॥ आयोव्रतपने इत्यादि ॥ नक्षत्राणि स्थानेन दृश्यन्ते दृष्टव्ये विशेषः ॥ देवाव
 रतपने इत्यादि ॥ वेदाव्रतपने इत्यादि ॥ व्रतानां व्रतपने इत्यादि ॥ एते सावित्रीवेदव्रतविसर्जनमंत्रः ॥ अजं

॥ राम ॥

॥ ८९ ॥

सा यमयजा महेयाभ्यां कर्माणि कुर्वते. एते स दसिराजतो यज्ञं देवेषु यच्छतः ॥ त्राचं सामयदशाक्षं हविरो
जो हविर्बल एतमानस्मा माहि सी वेदः पृथः शची यते. एतावेव मंत्रैर्मितितौ पुनः पठनीयौ ॥ अनुमनये
स्वाहा ॥ एते त्रयः समावर्तनमंत्राः. येनाग्निरस्या भूभ्या हंसं जाना ह दक्षिणां. नैगृह्णाति नै हंसं मा व्यथिष्य मा
व्यथिष्य मया सह प्रजया च धनेन च ॥ देवसे सविता हंसं गृह्णातु सोमो राजा सुप्रजं स कुरुणोतु ॥ अग्निः सुभ
गां जानवे दाः यमे यन्तीं जरदष्टिं कुरुणोतु. गृह्णाति नै सो भगत्वा य हंसं मया पत्न्या जरदष्टिं यथा सः ॥ भगो भ
र्यमा सविता पुंश्चिर्मह्यन्वा उर्गा ह्यत्या य देवाः भगसे हंसं मग्रहीत्सविता हंसं मग्रहीत् ॥ यन्ती त्वमसि
धर्माणां हं यतिस्तवामनेयमस्तु योष्यामह्यन्वा दा हृहस्पतिः ॥ मया पत्न्या प्रजावती मनीषा रदः शान्ते ॥ ए
ते यंच विवाहमंत्राः ॥ ॐ भूः स्वाहा ॥ ॐ भुवः स्वाहा ॥ ॐ स्वः स्वाहा ॥ ॐ भूर्भुवः स्वाहा ॥ देवकृतस्यै न सो वयन
नमसि स्वाहा ॥ पितृकृतस्यै न सो वयन नमसि स्वाहा ॥ मनुष्यकृतस्यै न सो वयन नमसि स्वाहा ॥ आत्मा क

॥ दा. वि. ॥
॥ ६० ॥

तस्यै न सो वयं जनमसि स्वाहा अनाज्ञानाज्ञानस्यै न सो वयं जनमसि स्वाहा. यद्ये देवांश्च कृमजिह्वा गुरु
मनसो वायु युनी देव हेडनं ॥ आरावा योनो ३ अभि उहुना यने नस्मिन्त देनो वसवो निधे ननः स्वाहा ॥ यदेवा
देव हेडनं देवा सश्च कृमा वयम् ॥ आदिता सस्मानो प्रयमृत स्यान्ने नमुंचन ज्ञानसर्चन दिव्या यजज्ञा मुं
चने हनः यज्ञ यज्ञवा हसः शिक्षन्तो नो यज्ञो किमा मदस्वता यजमानास्तु वाज्या निजु हुता ॥ आकाशो विभ्वे
वो देवा ॥ शिक्षन्तो नो यज्ञो किमा यद्विवांसो यद्विवांसस्य नां सिव कृमा यम् ॥ ययं नमस्तस्मान्मंचन वि
भ्वे देवाः सजोषसाः ॥ यदि जाग्रद्यदि स्वपनेन एनस्यो करं ॥ भूत म्या नस्माद्भवां वडु यदा दिवमुंचनां ॥ दुपदा
दिवमुंचनाः स्विन्नः स्नानो मला दिवः पूत्रं यद्विचैरो वाज्यमापः भुंधंतु मे नमः ॥ अग्ने ये स्वाहा यज्ञा यज्ञये
स्वाहा अग्ने ये स्विष्टकृते स्वाहा ॥ एते तु नविंशति यज्ञमंत्राः ॥ वसुरो वलिं हरामिव वषट् वैश्रवणा वलिं ह
रामिव वषट् विभ्वेभ्यो देवेभ्यो वलिं हरामिव वषट् सर्वेभ्यो देवेभ्यो वलिं हरामिव वषट् एते वषट् भूत यज्ञ

॥ राम ॥
॥ ९० ॥

मंत्राः ॥ पितृभ्यः स्वधानमश्नपितृभ्यः ॥ सनकादिमनुष्येभ्यो हं नैति मनुयज्ञमंत्रः ॥ शन्नो देवी रुभि
सुयः ॥ आपो भवन्तु यी नये ॥ शं यो रभिस्रवन्तु नः ॥ इत्यादि यथाशक्ति मंत्रया दौ व स यज्ञमंत्राः अथ यज्ञ
मानः खड्गादिदशकं रत्नादिदशकं च संपूज्य जलेनाप्लाव्येदं विष्णुदेवतं नुभ्यमहं संपददइति गुरुवे दत्त्वा
हूतैर्न हानं प्रतिष्ठासि धार्थं मयि देवतममुं सुवर्णां दक्षिणां संपददे इति तं दत्त्वा हिरण्यगर्भस्य पश्चि
मतो जतिं वध्वा तं पार्थयेत् ॥ ॐ नमो हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय वै नमः चराचरस्य जगतो गृहभूताय
वै नमः नात्रा हजनिनः पूर्वं मर्त्यधर्मान रोक्षतमः ॥ त्वद्गर्भसंभवा देव दिव्य देहो भवा य्य ह मिति ॥ अथ
सर्वेशानि कलशचतुष्टयो दकेन पुनर्घनमानं स्थापयेत् ॥ नमः ॥ देवस्य त्वासविनुः प्रसवे भिनो
वीरुभ्यां प्रुष्टो हस्ताभ्यां ॥ अघजानस्य ते ज्ञानि अभियेक्षामहे वयः दिव्यो नानेन वयुषा चिरं जीवसु
खी भव ॥ नतो यजमान उन्नराभिमुखान् गुरुर्वर्त्तित्राय कक्षारया लाच वराक्रमेण संपूज्य सोपकरां

॥ रा. वि ॥

॥ ८१ ॥

हिरण्यगर्भो वो दास्यामीत्युक्त्वा ददस्वैन्युक्ते वरणाक्रमेणैव सर्वहस्तो यरिगुरोर्हस्तकृत्वा हिरण्यगर्भो य
 रिजलंदत्वा कुशादीन्मादाय देशकालौसेकीर्त्यकामानं संकल्पवडुच्चार्या मुनितपोरास्यं हेमयं कजग
 र्भवं नं मुक्त्वा वलीसमीयेनं यमरागान्वितपिधानमहिमं सुवर्णमयं हिरण्यगर्भं विष्णुदेवतममुका
 मुकामुकशोत्रेभ्यो मुकामुकशर्मभ्यो गुर्वर्त्विग्भ्यो युष्मभ्यमहं संपददइति गुरुहस्ते जलंदद्यात्. स
 र्वस्वस्मीनिवदेयुः कामस्मृतिं च यथेयुः पुनः कुशादीन्मादाय कृतस्य हिरण्यगर्भदानस्य पुनिसिद्धि
 र्थं एतान्सुवर्णानग्निदेवतान् गुर्वर्त्विग्भ्यो युष्मभ्यमहं दक्षिणां संपददइति हिरण्यगर्भं तृतीयांशं
 दशं वा दद्यात् यदानुजला पुरुषाक्तेयमादीनां दक्षिणात्वेन दानं न दानस्यैव संकल्पः ॥ दक्षिणां प्रति
 पादने च सर्वे यक्षास्मृता पुरुषवत् ज्ञेयाः ॥ दानोन्नयं यजमानः पुराणहवाचनमावाहितदेवताना
 मुन्नरपूजां विसर्जनं कृत्वा पातुकारिषद्वैडमोयकरणादि सर्वगुरवै प्रतिपाद्य यथाशक्ति ब्राह्म

॥ राम ॥

॥ ८१ ॥

णाभोजयेदिति ॥ ॥ मीमांसैकधुरंधरः भुक्तिधरो न्यायेषि वागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजनताव
ह्वीरसा तदुमः यं विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः प्रासूतविश्वेश्वरं नेनाकारिहिरण्यगर्भददौ सत्प्रीत
येपद्मनिः ॥ ॥ अथ वसुं डमहादानं ॥ मात्से ॥ ॥ अथातः सं प्रवक्ष्यामि वसुं डं विधिपूर्वकं ॥ यद्देष्टुं
सर्वदानानां महादानकनाशनम् ॥ ॥ पुराणं दिनमथामाश्रुता पुरुषदानवत् ॥ ॥ त्रिविष्टयसंभार
भूषणाद्यादनादिकं ॥ ॥ लोकेषां वाहनं तद्वदधिवासनकं तथा कुर्याद्विशयता इह मास हस्ताश्च शक्तिनः
शकलवयसंयुक्तं वसुं डं च नं वुध ॥ ॥ दिग्गजाष्टकसंयुक्तं वड्ढेदांगसमन्वितं ॥ ॥ लोकयाताष्टकौ येन
मध्यस्थितचतुर्मुखं ॥ ॥ शिवायुता कं शिखरमुमातक्षी समन्वितं ॥ ॥ वस्त्रादित्यमरुद्गर्भमहारत्नसम
न्वितं ॥ ॥ वितस्करंगुलशनं पावसायामविसरं ॥ ॥ कौशेयं वस्त्रं संवीनं तिलद्रोणोपरित्यजेत् ॥ ॥ तथाष्टाद
शधान्यानि समं तात्परिकलयेत् ॥ ॥ पूर्वेषां तंतश्च यनं यमुनं पूर्वदक्षिणे ॥ ॥ प्रकृतिं दक्षिणे पार्श्वे संक

॥ रावि ॥

॥ ९२ ॥

धरामनः परं ॥ पश्चिमे च नुरो वेदान निरुद्धमथायरं ॥ अग्निमुच्चरन्तो हेमं वा सुदेवं नः परं ॥ समं नाजु
 डयीठस्थानं च ये त्वां च नानुबुधः ॥ स्थापयेदस्वसंवीतान्मूरीकुंभान्शैवतु ॥ दशैव धेनवो देयाः सहेमां व
 रदो हनाः पाण्डकोपा न रुच्छत्रचामरासनदर्पणैः ॥ भक्षभोज्यान्नदीयेषु फलमात्मानुलेयनैः होमाधिवास
 नां ने च स्वापितो वेदपुंगवैः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं त्रिः कृत्वाथ प्रदक्षिणं नमोस्तु विश्वेभ्य रविष्वधामजगन्म
 वित्रेभ्य गवन्नमस्ते ॥ सप्ताधिलोका मरभूतलेशगर्भेणार्द्धं विनुराभिरक्षा ॥ ये दुःखितास्ते सुखिनो भ
 वंतु षण्णुयाणानि च राचराणां ॥ त्वहानशस्त्राह नयानकानां बुद्ध्या उदो वाः प्रलयं व्रजंतु ॥ एवं परा म्या
 मरविश्वगर्भं दद्याद्विजेभ्यो दशधा विभज्य ॥ भागद्वयं तत्र गुरोः प्रकल्पं समं भजेच्छेद्यमनः क्रमेणः अ
 त्यच देये गुरुरेक एव कुर्यादथैकानि विधानानुज्ञा ॥ सखं संपूज्य नमोत्य वित्रैर्यथोक्तवस्त्राभरणादिके
 न ॥ इत्थं य एतदीश्वरं पुरुषो नु कुर्याद्बुद्ध्या उदानमधिगम्य महदिमानं ॥ निर्दूतकल्पय विभु ननु मुंशरेश

॥ राम ॥

॥ ९२ ॥

नंदकृत्यमुपैनि सहासरोभिः ॥ संनारयेत्पितृपितामहपुत्रपौत्रवंशुषियातिथिकलत्रशताष्टकंसः वस्त्रां उग्र
नमकलीकृतपातकौघमानंदयेच्चजननीकुलमण्यशेषं ॥ इति गृहणानिवायस्तत्सुरभवेनेषु गृहेषु धा
र्मिकारां ॥ मयिमयि च ददनिमोदने सावमरयने भवने महास्यरोभिः ॥ अथान्नश्नि ॥ यद्यप्यत्र महा
पातकसर्वफलमुक्तं तथाप्यंते वक्ष्यमाणमपि फलं ज्ञेयं ॥ पुण्येनादिसार्धश्लोकेन विरुद्धं तु ता युस्त
षधमीति देशः क्रियते ॥ अविरोधप्रदर्शनार्थमेव च केवांचिदुक्तिः कुर्यादिनि पूर्वतः पश्चाच्च संव
ध्यते ॥ पतंसुवर्णाश्चत्वारश्चतुर्लपत्तविंशते यधिकंसहस्रपलपर्यंतं सुवर्णस्य च वस्त्रां उक्कुर्यात् ॥ दि
ग्गजाद्युपकरणसुवर्णमैतन्मध्यस्वनभिन्नं ॥ आकृत्यनिमासुवर्णानुभिन्नमिन्निकेचित् ॥ अन्ये तु
दिग्गजाद्युपकरणसुवर्णमपिभिन्नं ॥ अग्रेकांचनानि निपुनः कांचनश्रवणादिभ्याहुः ॥ शकतेति ॥ श
कलवयंसंयुक्तं यस्मिन्नित्यर्थः ॥ यथाशकलवयंचतस्रं युक्तं चेति समासः ॥ यथा पुरुषस्यां उदयं संयु

॥ दा.वि ॥

॥ ८३ ॥

क्लृप्तया सकलद्वयं कृत्वा संयुक्तकार्यमिति कश्चिन्नव ॥ ब्रह्मा उमित्येकवचनवाधाय तत्रैः ॥ ॐ भवत्यो भवे
 घाटकप्रतीच्यादिशि चन्द्रमाः ॥ उदेति भुक्तयक्षादौ वयुरंदुस्सता दृशमिति ब्रह्मा उपुराणात् ॥ अतएव दा
 मोदरेण चटका घंटा कारं वर्जुतं ब्रह्मा उमित्युक्तं ॥ अतएवा उद्व्यात्मकमिति दामोदरं यन्त्रधमिन
 वं ॥ एकस्यैव वर्जुताकारस्य सकलद्व्यात्मकत्वेनां उद्व्यात्मकत्वमपिसिध्यतीति न दर्शयितुं शक्यं यत्रो
 पर्यधोभावेन स्थापनीयं ॥ अन्यथा तन्मध्ये ब्रह्मस्थायानायोगात् ॥ दिगानेत्यादि. ऐरावतः पुरंदरीको
 वामनः कुमुदोजनः ॥ पुष्पादंतः सार्वभौमः सुषणीकश्च दिगा इत्युक्तं. दिगा जायते न संयुक्तं संतमं स्थाप
 नीयमित्यर्थः ॥ एतेषां लोकपालानां पञ्चशान्यादिक्रमेण ब्रह्मांडादहिरेवस्थापनमिति दामोदरः ॥ शि
 क्षाकल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषं तथा ॥ छंदश्चेति षडंगानि वेदानां वैषक्षत इति षडंगानि. तेषां चल
 क्षरां ॥ मूर्त्तानि ब्रह्मणो लोके साक्षस्त्राणि नानितु ॥ विभुजानि शुभास्यानि वामे दधनि कुंडिका इति. कुं

॥ टप ॥

॥ ८३ ॥

डिकाः कमंडलुम् एतासां वामे धारणे क्ते ॥ रक्तसूत्राणां दक्षिणे धारणां वेदानां यश्चिमे स्थापनस्य वक्ष्यमा
णात्वा दंगानामपि न त्रैवस्थापनमिति रूपनारयणः ॥ लोकयात्रादीनां लक्षणानि तु ताया मुक्ता नि ॥ न
त्र चैव वाहनगजौ गजाष्टकादिभिः ॥ अग्रादीनां वाहनानरेयदेशान् ॥ लक्ष्मीलक्षणं तु पाशाक्षमालिकां
भोजसुणिभिर्याम्यसौम्ययोः ॥ पद्मासनस्थं कुर्वीच्च न श्रीयं त्रैलोक्यमातदं गौरवर्णसु रूपां च सर्वा लंकार
भूषितां ॥ रौक्मयश्च करव्यां वरसं दक्षिणे ननु ॥ इयं चाद्युतमन्निधो स्थापनीया न न्यतीत्वान् ॥ वरवादि
नेति वरवादिभ्यमरुतां एकोनसप्ततिमूर्तयोगर्भे मध्ये यस्येत्यर्थः वसवो ह्येः आयोः कुवश्च सौम्यश्च धर
श्चैवानलो नितः ॥ प्रभुषश्च पद्मासश्चैति निगमात् ॥ एतद्वक्षणां प्रसन्नवदनाः सौम्या वरदाः शक्तिपाशा
यः पद्मासनस्थादिभुजावसवो ह्येः कीर्तिनाः ॥ आदिन्या द्वादशाः इंद्री विष्णुर्भगस्त्वष्टा वरुणोऽश्विनोऽर्यमा र
विः ॥ पूषामित्रो यमश्चैव यर्जन्त्या द्वादशाः स्मृतं इति हरिवंशान् ॥ एतद्वक्षणां ॥ पद्मासनस्थादिभुजाः य

॥ दा.वि ॥

॥ ९४ ॥

मगर्भगकांतयः ॥ करदिकंधपर्यंतनीलयंकजधारिणः अधःसंस्थितमेवादिशयः प्राह्वनाधिकच
 निमेवादीनां मूर्त्तयस्तत्राकारः धावन्कृष्णमृगारुध्वजधारिणः पुनर्यंचाशन्नरुतः ॥ महारत्नानियंचन
 ववाहिरण्यगर्भदाने उक्तानि ॥ एतानि यश्चि मनस्थाप्यानीति दामोदरः समन्वितमिति स मुपसर्गस्तं
 मनोक्ता ॥ विनस्तेरिति सुवर्णानुसादेणांगुलशतपर्यंतं नुल्लावायामविस्तरो यस्येति शकलवयस्य
 न्येकं विशेषणमिति दामोदरः पितृचरणस्तु वस्त्रांडविशेषणमित्याहुः ॥ वस्त्रांडोच्चतावायामविस्तार
 समैव ॥ वर्जुलत्वाभिधानादिति केचित् अन्ये नूचतायानियमानभिधानात्कुक्कुटादीनां दैर्घ्यस्यापि द
 र्शनादनियम इत्याहुः कौशेयकृमिकौशेयवांतसरयहकलादि तच्च न वस्त्रं चेति कर्मधारयः यद्यकौ
 शेयवस्त्राभ्यां संवीनमित्यर्थः शोणलक्षणमुक्तं हिरण्यगर्भं ॥ अष्टादशधा न्यानि मानस्य एवोक्तानि ॥ य
 दगोधूमधानानि निलाः कंगुः कुलत्थकाः मायापुजामसूराश्च कोऽवाः श्यामसर्वयोगवेधुकाश्च नीवारा

॥ राम ॥

॥ ९४ ॥

आठकाश्च कलायकाः चराकाश्चीनकाश्चैव धान्यन्यादौ वतुर्इति ॥ पुराणां नरेषु षकारं नरेणोक्तान्य
 पिनशाद्याणीति रामोदरः ॥ एतानि च परिमाराण्युपदेशाद्येच्छं नृत्तपरिमाराणि ग्राह्याणि ॥ पूर्वशो
 न्यादिपूर्वाद्यदिशुगुडनिर्मितपीठेषु अद्यावनं नशयनादीचस्थापयेदित्यर्थः ॥ अनंतः शयनं यस्येति
 व्युत्पत्त्या शेषशायी विभुश्च्यते ॥ तद्वक्षणां पीनवासाश्चतुर्बाहुः शंखचक्रगदाधरः योगनिद्राय राव
 स्थः सुप्तेन न ननु परि ॥ परासप्तान्वितो नंतः कार्यसंस्थापरिप्रभुः पूर्वदक्षिणोऽप्रभुः नक्षत्रां दु
 र्गेशं खमधश्चक्रं दक्षिणे वामतस्तथा ॥ यस्य मूर्ध्नि गदा बाधः प्रभुसौ यं प्रकीर्तितः दक्षिणोऽप्रभुः तिलक्ष्मीस्त
 दक्षिणं ॥ पाशाक्षमालिकेनाघुक्तमधस्तात् ॥ तैर्नीत्यां संकर्षणं नक्षत्रां ॥ दुर्गेशं खमधश्चैव गदां दक्षि
 णहस्तके ॥ वामे धश्चक्रमूर्ध्नि यमं संकर्षणं मतः ॥ यश्चि नै चतु रे वेदान्तलक्षणां चरन्वेदस्याक्षसूत्रं तु
 यजुर्वेदस्य यंकजं सामवेदस्य वीणा स्याद्वैरां दक्षिणा तो न्यसेत् ॥ अथर्ववेदस्य पुनः सुकस्तुवौ कमलं

॥ पा.वि ॥

॥ ९५ ॥

करे अत्र दक्षिणोक्तु कसुवौ वामे कमलं वायव्यामनिरुद्धं तद्वक्षणां दुर्ध्वं गदां च ध्वजं दक्षिणो वामे च ध्वजं
 समूर्ध्वस्थितेशं स्वमनिरुद्धो भवेदयं ॥ उन्नतस्यामग्निं न दक्षिणा मुक्तनुला दाने ईशान्यां वा सुदेवं तद्वक्षणां
 दुर्ध्वं शंखमधश्चक्रं गदां दक्षिणा हस्तके ॥ वा सुदेवस्य वामे ध्वजं समूर्ध्वं यथाक्रमं ॥ एवं च षट्तिमाः दिग्गजा
 अष्टौ वेदांगानि षट् ॥ सवाहनतौ कपाला अष्टौ वसाशाः षट् वसवोष्टौ आदित्या द्वादश नदधिसानं मेवां
 द्वादश मरुत एकोनपञ्चाशत् अनंतशयनाशा एका दश इति १२० हेमाक्षौ तु महा रत्न समन्वितमि
 त्तस्य स्थाने अनंतमिथुनान्वितमिति यठितं तत्र फणसप्तान्वितो नंतः पृथ्वीस्त्रीरूपधारिणीत्यनंतल
 क्षणां ज्ञेयं ॥ स्थापयेदिति समंतादित्यानुषंगः ॥ धेयास्थापनीया इत्यर्थः स्तासां स्थापनं मंडपाद्वहिरे
 व ॥ सौकर्यात् सहमेति हेमशृंग इत्यर्थः पारुणानि तान्मया नीति दामोदरः पादुकेत्यादि स्तैः सह
 वः स्थापनीया इत्यर्थः ॥ इदं च षट्तिगवं भित्तं ॥ पादुकां च स्वभक्ष्यभोज्यान्नीति पुनरुक्तिर्नाना प्रकारा

॥ राम ॥

॥ ९५ ॥

र्थोद्यमिति भागाष्टकं वृत्तिर्गोदेयमित्यर्थः ॥ एवं च द्वा रया तादिभ्यो न्या दक्षिणेति ज्ञेयं ॥ अपंच वृ
त्ता उं दानस्य सं प्र दानविशेषविधिः ॥ जुता पुरुषोक्तगुर्वर्ति स्मात्र सं प्र दानत्वविषयः ॥ नेन जुता पुरुषोक्त
इच्छा विभाग यक्षोपिषा षो निनीरुय नारायणाः ॥ उय देशाना निदेशा बाध इति जुक्तं पश्य मः ॥ स्वल्पे चेति
सहस्रस्य चतुर्थभागः स्वल्पमिति रूपा नाराणाः सुतरा मल्पमिति व्युत्पत्त्या यो उशो भाग इति दामोदरः ॥ स
हस्रपल यक्ष एवैकत्रिंशद्भागेनाल्पत्वमित्यने ॥ एकान्तिविधानेपि गुर्वनुज्ञा नानेभ्योपि दद्यादिति रूपा
नारायणाः ॥ अस्मिंश्च यक्षेयं किंचिच्छास्वी यो गुरुरिति दामोदरः ॥ इत्थमित्यादेरर्थः स्पष्टः ॥ इति वृत्ता उ
ं दानविधिः ॥ ॥ अथ यथेयः ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य महापात्रकनाशमहाविमानाधिगमयू
र्वकवहुष्मदः सहितनिर्धूतकल्पविभ्रुधनत्वात्पीयमानं दहन्तु रा रियदेयं गमयितृ पितामहपुत्र
पौत्रवंधुषियानि धिकलत्रशताष्टकसंनाररावृत्ता उं दानमकलीकृतकौघाशोयजननीकुलानंदका

॥ रा. वि ॥
॥ ९६ ॥

मन्त्रो वृत्तां डमहादानं प्रतिपादयिष्ये. इति संकल्प्य मधुपर्कं तु ता पुरुषवत्कृत्वा योऽशारोपरि पुण्याणि
विकीर्य ॥ न तु परिशेषापरिमितानि तान्निधाय वृत्तां डशकलं नित्यशरीरोपरि स्थकौशोयोपरि स्थाप
यित्वा नन्मध्वे वृत्तां वस्वष्टकमेवादि राशिस्थ द्वादशादिना नृमृगाधिरूढानूनयचाशान्मरुतश्च
स्थाययित्वा परिधिनीय वृत्तां डशकलेनापि दद्यात् ॥ न नो वृत्तां डघरिः पूर्वाघट्टदिक्षु रेखवतादिदि
ग्गजानूलोकयातांश्च प्रनीचां षट्पदं गानि महारत्नयचकंचस्थापयित्वा धः स्थितकौशोयेनोक्तांगसहि
तमावेष्टानस्य समंतादष्टादशधा न्यानि स्थापयेत् ॥ अथ पूर्वाघट्टदिक्षु गुडपीठेषु अननशयनं प्रशु
भं प्रकृतिं संकर्षणं चतुरो वेदान् अनिरुद्धं अभिवासु देवं च संस्थाप्य वृत्तां डं दिग्गजाष्टकं षट्पदं गा
नि लोकयाताष्टकं चतुर्मुखं उमासहितशिवं लक्ष्मीसहिताद्युतं अर्कवत्सूतं आदिना न्मरुतं ॥ अ
ननशयनादींश्च नमोननाममंचैः संपूज्य समता द्वादशकुंभान् स्थापयेत् नतः समंतात् यादुको यान ह

॥ राम ॥
॥ ९६ ॥

कृत्वा मणस न दर्पण भक्ष भोज्या न दिपेक्षु फल मात्मानु लै यनानि स्थापयेत् ॥ मंडपा वहिश्च सोयस्करा द
शधेनवः स्थाप्याः पूजाश्चः ततो महावेदीग्रहवेद्योरुपरिविनानेव धीयात् ॥ अथ संध्योन्नरं रात्रि कृत्येषां
श्रयजमानाभियेकानेक नैयजमानौ गृहीतपुष्पांजलिर्वृक्षांडं त्रिः प्रदक्षिणीयार्थयेत् ॐ नमोस्तु विष्णवे
श्वरविधामजगन्तु विवे भगवन् नमो ॥ सप्ताधिलोक सरभृतलैशगर्भे रासा र्द्धविनराभिरक्षां ॥ ये दुःखि
नास्ते सुविनो भवन् प्रयानु माया भिचराचराणां ॥ त्वहानशस्त्र हनयानकानां वृक्षांडं रोषा पल यं वजं नु ॥
पुष्पांजलिना वृक्षांडं गंधांशैर्गुर्वन्विज्जश्च संयज्य न दनुजानः कुशादीन्पादायदेशकालौ संकीर्त्य पूर्ववत्पल
मुच्चार्य मेव वृक्षांडं निलज्जोरोपरि स्थितं दिगा जाय क संयुक्तं षड्दो ग समन्वितं लोकपालाष्टको येन मध्य
स्थितं चतुर्मुखं शिवायुना कं शिखरं सुमालक्ष्मी समन्वितं वस्त्रादित्य मरुद्गर्भं महारत्न समन्वितं कोशे य
वस्त्रं संवीनं गुडपीठस्थानं शयनं प्रमुखा पकृति संकथं चतुर्वेद निरुद्धा मिवा सुदेव प्रतिमा युतमु

॥ दा. वि ॥
॥ ९७ ॥

लोपकरणसहितं विष्णुदेवतं सर्वेषां नाम गोत्रसमुच्चार्य गुर्वर्निग्भ्यो हं सं प्रददति सर्वं हस्तोपरि स्थितं
गुरुहस्ते सं कल्पयेत् ॥ ततो भागद्वयं गुरवे. भागाद्यकं बुद्धिर्निग्भ्यो विभज्य दद्यात्. यदा तु यथेष्टं विभा
गयश्च स्तदा ग्रामादिना गुर्वर्निजः परितोषते भ्यो न्येभ्यश्च बुद्ध्यां डं विभज्य दद्यात् ॥ ततः कृतस्य सोपक
रणबुद्ध्यां डमहादानकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं श्रमान् सुवर्णान्निर्देवतान्दक्षिणां सं प्रददति बुद्ध्यां डतृतीयां
शं दशांशं वा दक्षिणां दद्यात् ॥ ग्रामादीनां वा दक्षिणां तेन दानं ॥ ततो गुर्वर्निजः स्वस्वशारीयां कामस्तानि
पठेद्युः ॥ ततो यजमानः पुराणं ह वाचनमावाहितं देवतानामुन्नरपूजा विसर्जनं च कृत्वा मंडपोपकरण
दिसर्वं गुरवे प्रतिपाद्य यथा शक्तिं वा स्मरणं भोजयेदिति ॥ ॥ श्रीमां सैकधुरंधरः शुनिधरे न्यायेधि
वागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजननावध्वीरसालकुमः यं विद्वन्मरिाशेखरो दिनकरः प्रासूतविभवे
श्वरं तेनाकारि विचार्य यद्वनिरियं बुद्ध्यां डदाने धियः ॥ ॥ इति बुद्ध्यां डमहादानप्रयोगः ॥ अथ कल्प

॥ राम ॥
॥ ९७ ॥

दमहाशनं ॥ मात्से कल्पयादपदानाख्यमनः परमनुत्तमं ॥ महाशनं प्रवक्ष्यामि महापातकनाशनं ॥ पुराणं
दिनमथासायनुता पुरुषघनवन् पुराणा हवाचनं कुर्यात्क्षौकेशवाहनं तथा ॥ जन्ति स्म उदयसंभारभ्रवणा
छादनादिनादिकं ॥ कांचनं कारयेदृक्षं नानाफलसमन्वितं ॥ नानाविहगवस्त्राणि भूषणां छादनानि च ॥
शक्तिस्तियता इह मासहस्तात्सकल्पयेत् ॥ अर्घ्यं तूक्तप्रसुवर्णस्य कारयेत्कल्पयादयं ॥ गुडप्रस्थोपरिस्थं
च सितवस्त्रयुगान्वितं ॥ वसविष्णुशिबो येन यंच शारवं सभास्करं ॥ संतानं पूर्वतस्तदनुशेषांशेन कल्पये
त् ॥ कामदेवमधस्तात्सकलचंद्रकल्पयेत् ॥ मंदारंदक्षिणे पार्श्वे श्रिया सातार्चं घृतोपरि पश्चिमे पार्श्वे
भद्रं च सावित्र्या सहजीरके सुरभीसहितं तद्वन्नितैषु हरिचंदनं नुरियांशेन कुर्वीत सोम्येन फलसंयुतं
कौशेयवस्त्रं संवीनानि शुभाल्पफलान्वितात् ॥ तथा क्षौद्रं कलशात्पातुकासनभाजनं ॥ दीपिकोपानह
छत्रचामरासनसंयुतं ॥ फलमात्मायुतं तदुपरि दद्यात्ततः ॥ तथा दशधा न्यानि समं तात्परिक

॥ दा. वि ॥

॥ २८ ॥

त्ययेत् ॥ होमाधिवासनांने वस्त्रापिनो वेदपुंगवैः त्रिःषु दक्षिणमाहृत्य मंत्रमेनमुदीरयेत् ॥ नमस्ते कल्प
 हृक्षाय चिंतिनार्थं षडायिने ॥ विश्वं भगव्य देवाय नमस्ते विश्वमूर्तये ॥ यस्मान्न मेव विश्वात्मा वस्त्रास्था
 गुर्दिवाकरः ॥ मूर्त्तिमूर्तेयं रवीजमतः पाहिसनातन ॥ त्वमेवामृतम सर्वस्वमनंतः पुरुषोन्वयः ॥ संतानां श्रे
 रुयेतः सन्पाहिसंसारसागरात् ॥ एवमामं च नंदशाकुरवे कल्पयादयं ॥ चतुर्भ्यश्चापि अन्विग्न्यः संताना
 दीन्प्रकल्पयेत् ॥ स्वल्पे त्वेकाग्रिवक्तुर्याकुरोरेवाभिभूजनं ॥ न विज्ञशा यं कुर्वीत न च विस्मयवान्भवेत् ॥
 अनेन विधिना यस्तु महादानं निवेदयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ अक्षरोभिः
 परिवृतः सिद्धचारुणा किन्नरैः ॥ भूतान्भवांश्च मनुजान्स्तरयेदोमसंभिनात् ॥ स्तूयमानो दिवः पृथ्वे
 च पौत्रपौत्रवान् ॥ विमाने नार्कवर्णान् विष्णुलोकं स गच्छति ॥ दिविकल्पशतं निष्टेज्जराजो भवेत् ॥
 दः ॥ नारायणवलोपे नो नारायणाय नमः ॥ नारायणकथां स कौ नारायणपुण्यं व्रजेत् ॥ यो वा पठेत्

॥ राम ॥

॥ २८ ॥

सकलकल्पनरूपदानं योवाभृणो निपुरुषोत्पधनः स्मरेद्वा सोयीं डलोकमधिगम्य महासरोभिर्मन्त्रं नरेव
सतियापविमुक्तदेहः कांचनमिति यंच मुजात्यभिजापैरौकवचनं क्वचिज्जुकांचनानित्येव याठः ॥ चकारात्
लादियंचनामपिकांचनमयत् ॥ आछादनानि हृक्षस्पप्रहृतत्वादाछाद्यने हृक्षोयैस्तानियत्राणियत्
शब्देन कामनाविषयउच्यते ॥ तेन फलानि स्त्रीपुरुषगौगजवाजिमणिभस्पाजाछागरत्नानि घटितय
यैकवीजपूरफलाकाराणि यजमानाभिलाषितानि कार्याणीति पृथ्वीचंद्रोदयादयः ॥ अर्घादिनिहृष्टं
गृहीतं पनिमादिकमनन्मध्ये प्रस्थः षोडशयलौघाह्य इति दामोदरः ॥ तन्नः ॥ परिभाषायागुडयस्थ
स्पष्टात्रिंशत्पलिकलोक्ते ॥ बलेनि ॥ एताश्च पनिमा अधस्तात्स्थापनीयाः स्थानाकांक्षाया मन्त्रेन न स्याध
स्तस्योपस्थितैः ॥ एतद्वक्षणा मुक्तानि यंच शाखनादिभुमध्येच सतां नमिति पूर्वतः कलहृक्षस्य
नर्थः ॥ अवशिष्टार्कजुहीया शेन मंदारदीनामपीदमेव परिमारां समं स्यादश्रुतत्वादिनिन्यायान्

॥ रा. वि. ॥

॥ ९९ ॥

तद्वद्वेनयंचशाखत्तफलादिपंचकयुक्तत्वसितवस्त्रयुगान्वितलगुटपस्थाधारत्वात्सुचने ॥ मंदारादित्रयेनु-
 आधारेणपदेशान्नगुडस्मानिदेशः ॥ अधस्तादितिसंतानस्येतिशेषः ॥ कामदेवप्रतिमया नैराकाराक्षान्नद्वद्वे-
 नवसादिप्रतिमाचतुष्टयस्यनानिदेशः ॥ हेमाद्रौतुकामदेवमित्यर्घ्यपूर्वपाठान्कल्पहरीमूलेकामदेवोपि
 स्थापनीयः संतानेचनद्वदित्यनिदेशास्त्यनिमायेचकमप्यतिदिश्यते ॥ मंदारादिषुतुदेवतांनरास्त्रानानव-
 स्मादिप्रतिमानिदेशश्च्युक्तं ॥ कामदेवलक्षणंविष्णुधर्मेन्नरेः कामदेवस्तु कर्तव्योरूपेणाप्रतिमोभुवि ॥ अ-
 ष्टबाहुश्चकर्तव्यः शंखयमविभूषणः चापवाराकरश्चैवमदांबुचिनलोचनः रत्निः प्रीतिसुधाशक्तिर्मदश-
 क्तिसुथोज्ज्वला ॥ चतस्रस्तस्यकर्त्रे व्यापत्योरूपमनोहराः ॥ चत्वारश्चकरास्तस्यकार्यभार्यास्तनोयगाः ॥ के-
 तुश्चमकरः कार्यः पंचवारामुखो महान् ॥ मंदारमितिद्रव्यमितद्वदित्यनुवर्ज्यते ॥ श्रीलक्षणमुक्तं बुद्ध्या-
 राडदाने ॥ घृतौयरिमंदारधारुणासंभवात्पात्रांनरेष्टुनंधार्यं ॥ पारिभङ्गपारिजानः सावित्रीलक्षणा माह-

॥ राम ॥

॥ ९९ ॥

नारदः॥ यमासनाचसावित्रीसाक्षसूत्रकमंडलुः सुरभीलक्षणां वृत्तां उपुराणे॥ सवत्सासुरभीधेनुरागताष८
स्कृतसूनी॥ पचापिहृक्षाअश्वत्थनिर्वार्कपारिभट्टविल्वहृक्षाकाराः शिष्टाचारदिनिदामोदरः॥ कौशेयंयद्व
खं नचचनुर्वेवः आयस्यवस्त्रास्त्रानादिनिदामोदरः॥ एनस्यसाधारणत्वेनास्त्रानाम्यंचानामपिवस्त्रकौशे
ये नचवस्त्राणिभिन्नानि कौशेयंत्वेकं भट्टकल्पनेषमाणाभावादिनिजुयुक्तं॥ अशनभाजनंयक्षान्नपरि
भोजनपात्रं॥ अष्टादशधान्यानि वृत्तां डेभिहितानिः एतानि जोरापरिमितानीति मदनरत्नः॥ पश्चात्स्यो
पस्थितत्वात्परिमितानीतिजुयुक्तं मूर्त्तमहदादिः अमूर्त्तं प्रकृतिः स्वमितिः पंचभ्यो दक्षिणास्त्राना सोत
भ्य आचार्यो यच दानमन्येभ्यः पारिजेयिकीभिन्ना दक्षिणोतिदामोदरः॥ चतुर्थं इयस्य चतुःकुंडसंवंधिभ्य
इति व्याख्याना दृक्षा चतुष्टयस्याष्टभ्यो दानं दारपात्तादीनां चभिन्ना दक्षिणोतिमदनरत्नः पंचभ्यो दक्षि
णास्त्रानाम्यंचानामेव वरणं न दा च वस्त्रकार्यकर्तृत्वं होमकर्तृत्वं च चतुर्णां नेवेति पितृचरणाः अयं

॥ रा. वि. ॥

॥ १०० ॥

च दक्षिण विभागः पूर्वर्तिष्ठात्र संप्रदानं त्वयक्ष विषय इति रूपा नाशयणा दयः ॥ उपदेशेनातिदेशा बाध इ
 ति नुपुक्तं यशामः ॥ स्वल्पेन्यादिवृत्तां देवाख्यातं ॥ ॥ इति कल्पयादयमहादानविधिः ॥ ॥ अथ ययोगः ॥ य
 जमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ महापातकनाश सर्वपापविनिर्मुक्तात्मीयाश्वमेधफला भव ह्यस्तदः सिद्धिचा
 रणा किन्नर्यपरिहृतात्मकर्तृकस्वयेमसमिन्नभूतभव्यसर्वं शमनुजनादण्युपयुक्तं यमानपुत्रपौत्रव
 दात्मकर्तृकार्कवर्णाविमानकरणाकविस्मृतोक्तगमनदिवधिकदणाकल्पयानावस्थानतउन्नराजराजत्व
 भवननारायणवलोयेन नारायणाय रायणानारायणकथासंज्ञात्मकर्तृकनारायणपुरवजनकामः
 स्वः कल्पयादयमहादानं प्रतिपादीय्ये इति संकल्प्य मधुपर्काननुतापुरुषवत्कृत्वा षोडशारेपरिपु
 ष्याणि विकीर्य ॥ तत्र मध्ये गुडप्रस्थोपर्यश्वत्थाकारं सौवर्णाना फलविहगवस्त्वभूषणपत्रयुनंसि
 तवस्त्रयुगान्वितं कल्पवृक्षं नदधः पश्चिमाभिमुखं द्रुस्त्रिविष्टुशिवभास्करप्रतिमाश्च संस्थाप्य न स्पृष्ट्वा

॥ राम ॥

॥ १०० ॥

वर्तः गुडप्रस्थोपरिनिंवाकारकल्पहृक्षोगयुतं संज्ञानेन दधः कामदेवपतिमां च स्थापयेत् ॥ ततः कल्पपाद
पदक्षिणे घृतप्रस्थापर्यं कल्पहृक्षोकारकल्पहृक्षोगयुतं मंदारं न दधः श्रीपतिमां च स्थापयेत् ॥ कल्पहृक्षा
त्प्राश्चिमे जीरकप्रस्थोपरिभद्राकारकल्पहृक्षोगयुतं पारिभद्रं न दधः सावित्रीपतिमां च स्थापयेत् ॥ कल्प
हृक्षोत्तरं नलिलप्रस्थोपरिविल्वहृक्षोकारकल्पहृक्षोगयुतं हरिचंदनं न दधः सुरभीपतिमां च स्थापयेत् ॥
अर्द्धसुवर्णेन संगकल्पहृक्षः ॥ चत्वारश्च संग अर्द्धसुवर्णेन कार्याः ॥ ततो हृक्षान्पतिमांश्च नमो ततः तन्नाम
मंचैः पूजयेत् ॥ ततः सर्वानेकेन पदकलेन वेष्टयेत् ॥ एतेषां समांतात्फलमात्मधारिपूराकलशाष्टयादुका
सभक्ष्यभोजनयात्रादीपिकोपानच्छत्रचामरासनाद्यादशधा न्यानि स्थापयेत् ॥ ततो महावेदीयहवेष्टोरु
परिवित्तानेव धीयात् ॥ अथ संध्योत्तरं रात्रि कृतं शान्तश्च यजमानाभिवेकां नैकने यजमानो गृहीतपुष्पां
जलिहृक्षान्त्रिः पदक्षिणीकृत्य कल्पहृक्षं प्रार्थयेत् ॥ ॐ नमो कल्पहृक्षाय चिंतिनार्थप्रदायिने ॥ विश्वं भ

॥ दावि ॥

॥ १०१ ॥

रायदेवाय नमस्तौ विश्वमूर्त्तये ॥ यस्माच्च मेव विश्वान्मात्रं स्रष्ट्यागुर्दिवाकरः ॥ मूर्त्तिमूर्त्तयं रंवीजमनःपाहि
 सन्नाननं त्वमेवामृतसर्वस्वमनंतः पुरुषोद्वयः संतानाधैरूपेनः सन् यादिसंसारसागरात् ॥ पुष्पांजलि
 तावृक्षानां धात्रैर्गर्वन्निजं संपूज्य न दनुजानः कुशादीन्पादाय पूर्ववत्फलमुच्चार्य मंगुडप्रस्थोपरिस्थं व्र
 त्स्वविष्णुशिवभास्करप्रतिमासहितं सपरिकरकल्पवृक्षं कामदेवप्रतिमासहितं गुडप्रस्थोपरिस्थं सय
 रिकरसंतानसहितं श्रीप्रतिमासहितं वनप्रस्थोपरिस्थं सहितं सावित्रीप्रतिमासहितं जीरकप्रस्थोप
 रिस्थं सपरिकरपारिभद्रसहितं सुरभीप्रतिमासहितं निलप्रस्थोपरिस्थं सपरिकरहरिचंद्रनसहितं
 समंततो वस्थापिते शुभाल्पफलवारिपूर्णकलशाच्छुक्पातुकासभक्ष्यभोजनयात्रदीपिकोपानच्छ
 त्त्वारुमरासनाद्यादशधान्ययुतं विज्ञानसहितं विष्णुदेवनं सर्वेषां नामगोत्रैः समुच्चार्य गर्वन्निग्भ्यो हंसं
 पदद्वैत्रिसर्वहृत्सोपरिस्थितगुरुहंसोपरिसंकल्पयेत् ननःकृतस्पर्शोपकरणाकल्पपादपमहादान

॥ राम ॥

॥ १०१ ॥

कर्मणाः प्रतिष्ठार्थमिमांशुवर्णनमिदं देवतान् शुक्लभ्यं दक्षिणां संप्रददति पंचहृक्षमुवर्णनृतीयां शं दशा
 त् यदा जुजुतोक्तशमादीनां दक्षिणां न दानेन दानमेव संकल्पः ॥ ननः कल्पहृक्षं गुरवे सन्नादींश्च जुर्भञ्ज
 त्विग्भः प्रतिपादयेत् ॥ केचिदेतद्विभागं जुता पुरुषवदन्येभ्यो यीदृति ॥ ततो यजमानः पुण्या हवाचनमावा
 हिन देवतानामुन्नरपूजां विसर्जनं च कृत्वा मंडपे यकरणादिसर्वं गुरवे प्रतिपादयथाशक्तिवा सृणा भोज
 येदिति ॥ श्रीमां सैकधुरंधरः भुतिधरो न्यायेपि वागीश्वरः साहिष्णुः सृजनतावधी रसात्तुम्
 यं विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः पास्तविभ्वेश्वरनेनाकारिसुयर्वहृक्षदहनौ सत्वीनयेपद्विति ॥ ॥ श्रीनक
 त्पादयमहादानप्रयोगः ॥ अथ गोसहस्रमहादानं मात्स्ये ॥ ॥ अथानः संप्रवक्ष्यामिमहादानमनुन्नपं
 गोसहस्रप्रयदानाख्यं सर्वयापहरं भुभं ॥ पुराणं दिनमथा सायुगमत्वं नरादिकं ॥ पयोवतस्त्रिरात्रं सा
 देकरात्रमथापि वा ॥ लोकेशावाहनं कुर्यात्तुता पुरुषदानवत् ॥ पुण्या हवाचनं कुर्यादोमः कार्यसत्ये

॥ रा. वि ॥

॥ १०२ ॥

वच ॥ त्रानिष्पुंउयसंभारभूषणछादनादिकं ॥ वृक्षंलक्षणासंयुक्तंवेरीमध्येधिवासयेत् ॥ गोसहस्रादि
 निःकृष्यगवां दशकमेवच ॥ गोसहस्रं वहिः कुर्यादस्त्रमात्यविभूषितं ॥ सुवर्णभृङ्गाभरणंरूपयादसम
 न्वितं ॥ अतः प्रवेशदशकं वस्त्रमात्यैः प्रपूजयेत् ॥ सुवर्णघण्टिकायुक्तं ताम्रदोहनकान्वितं ॥ सुवर्णनिलको
 पेनं हेमपट्टैरलंकृतं ॥ कौशेयवस्त्रसंवीनं मात्यगन्धसमन्वितं ॥ हेमरत्नयुतैः भृङ्गैश्चामरैरुपदीपितं
 पादुकोपानहस्तत्राभजनासनसंयुतं ॥ गवां दशकमध्ये स्थान्कांचनो नंदिकेश्वरं ॥ कौशेयवस्त्रसंवीनो ना
 नाभरणभूषितः ॥ लवणाजोराशिरवेमात्यैः शुक्लसंयुतः ॥ कुर्यात्पलशानादूर्ध्वं सर्वमेतदशेषतः ॥ वा
 क्तिनः पतसाहस्रचित्रयंयावदेवजुः ॥ गोशनेपि दशांशेन सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ पुरणकालं समासाध
 गीतमंगतनिःस्वनैः ॥ सर्वैषधुदकस्नानस्त्रापिनोवेदपुंगवैः ॥ दममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः
 नमोबोविश्वमूर्तिभ्योविश्वमातृभ्यएवच ॥ लोकाधिवासिनीभ्यश्चरोहिणीभ्यो नमो नमः ॥ गवां मंगेषु

॥ रा. वि ॥

॥ १०२ ॥

तिष्ठन्ति भुवनान्येकविंशतिः ॥ बुद्ध्यादयस्तथा देवो हि रणा घातमानसः ॥ गावो ममाग्रतः संतु गावः पृष्ठ
 तत्पुत्रवच ॥ गावः शिरसि मे निन्यं गवां मध्ये वसा म्यहं यस्माच्च ह्यवरूपेण धर्म एव सनातनः ॥ अष्टमूर्तेरधि
 स्थानमनः पाहिसनातन इत्यामन्त्रात्ततो दद्याद्गुरवे नंदिकेश्वरं ॥ सर्वो यं करुणो येन गोपुंगं च विचक्षणाः
 अतिश्रुभोधेनु मे कैकांशकादिनिवेदयेत् ॥ गवां शतमथैकं वा तदर्द्धं वा यदि विंशतिं ॥ दशपञ्चाथ वा दद्या
 दन्येभ्यस्तदनुजया ॥ नैका बहुभ्यो दानव्या यतो दोषकरी भवेत् ॥ बह्वैकस्य दानव्याः श्रीमदारोग्यवृद्धये
 पयोवनः पुनस्त्रिष्टेदेकाहं गोसहस्रदः ॥ श्रावयेच्छृणुयाद्वापि महादानानुकीर्तनं ॥ तद्दिनं ब्रह्मचारी स्या
 अदिष्टे विपुलाभियं ॥ अनेन धिधिना यस्तु गोसहस्रपदो भवेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारुणा
 सेविनः ॥ विमानेनाकवर्णेन किंकिरीजालमालिना ॥ सर्वेषां लोकपालानां लोकैः संपूज्यते सुरैः ॥ प्रतिम
 त्वं तरन्ति ये त्रयोचसमीचतः ॥ सप्तलोकानति क्रम्यतः शिवपुरं व्रजेत् ॥ शतमेकोत्तरं तद्विपिन्दुरां

॥ रा. वि ॥

॥ १०३ ॥

नारये दुधः ॥ मातामहानां न दत्तं पुत्रपौत्रसमन्वितं ॥ यावत्कल्पशतं निष्ठे शत्रुराजोत्तमः ॥ अश्वमेधश
 तं कुर्याद्विद्वानयशयशः ॥ वैश्वं योगमासायतनो मुच्येत बंधनात् ॥ पितरश्चाभिनेदति गोसहस्रं
 दं सुतं ॥ अपि स्याच्च कुले स्माकं पुत्रो दौहित्र एव वा ॥ गोसहस्रं पदो भूत्वा नरकादुद्धरिष्यति ॥ न स्य कर्म
 कणो वा स्यादपि दृष्टान्तैव च ॥ संसारसागरादस्माद्योस्मात्सनादयिष्यति ॥ ॥ इति यथैतिसृष्टेः प्रस
 हस्य प्रदानं सुरभुवनमुपेयात्संस्मरेत्वाथ यथेष्टं ॥ अनुभवति भुदं वा वाच्यमानेनिकामं पश्यतः कलु
 षदेहः सोपियातींद्रलोकं ॥ यथोबुन इति ॥ यथोबुनमधिवासनदिनात्पूर्वं नदिनेनुतापुरुषानि देवो
 नोपवासः प्राप्तेः पथोबुनोत्तरमधिवासनोक्तेश्चानुयथोबुनमुपवासवाधकमिति चेन्न अविरोधा
 त् ॥ हेमाद्रौ नु अधिवासनमंतर्भाव्यैव यथोबुनमुक्तं ह्यमि निलक्षणं नरस्यानुक्तेर्मन्योक्तं ह्येवोक्तं
 गस्थलक्षणं पुक्तमित्यर्थः ॥ न च उन्नतस्कंधककुदमृदुता गलकं वलं ॥ महाकाटनटस्कंधे वै दूर्यमणि

॥ राम ॥

॥ १०३ ॥

लोचनं ॥ प्रवालशफभृगंचमुदीर्घचतुर्वाक्षिं ॥ नवाष्टदशसंख्यैर्वानीक्षायैर्दशनैः शुभैः ॥ मध्विकाक्षश्च
 भोक्तव्यो गृहेपि धनधान्यदः ॥ प्रवालेखवारक्तो शफभृगयस्यैवार्थः ॥ मध्विकाक्षो रक्ताक्षः गोसहस्रादिनि
 अत्रयामोदरः ॥ गवां दशकमित्यस्याधिवासयेदित्यनेन संबंधात्तस्य च वेदिस्थापनरूपत्वादर्थाद्देदिमं उप
 परिमाणं हविरिति व्याचरेद्यो ॥ अन्ये तु न मंडयादिहृदि ॥ गवां दशकमित्यस्य पूजयेदित्यनेनान्वयादि
 त्कारुः ॥ गोपदंधेनुपरं गोसहस्रादिनिष्कृष्य सवत्सदशकं गवामिति पुराणां तयात् ॥ अथैधेनूनां विनि
 योगाच्च ॥ इदंच गोदशकं सहस्राद्भिन्नं सहस्रस्यायेमुतः श्रवणात् ॥ सुवर्णेत्यादिपरिमाणं ॥ श्रवणाद
 परिमिनमिति केचित् ॥ हेमाद्रौ तु प्रत्येकं दशसौवर्णिके भृंगे तु राः पंचयत्न इत्युक्तं यादुकेति ॥ इदंच प्रत्ये
 कमितिकेचित् ॥ एकमित्यनेकांचनमिति ह्यसुवर्णे कदेशेन नंदिके श्रवणं ॥ अयंच ह्यवाकार
 धर्मोयं ह्यवश्यं एषानंदीनामगणाधिय इति मातृयोक्तेरिति केचित् ॥ अन्ये तु दुर्ध्वं स्त्रिनेत्रोधिभुजसो

॥ रा.वि ॥

॥ १०४ ॥

म्यास्योनंदिकेश्वर ॥ वामे त्रिभुलधृग्दक्षे त्वक्षमाता समन्विन इति हेमाद्रावुक्तेर्नराकृतिः कार्य इत्याहुः ॥
 असंगात् गोशानमप्याह गोशानेपीति दशांशेन गोसहस्राये स्यात्तु वार्त्तु वर्णस्य च दशनेत्यर्थः ॥ स
 कोत्तरशतं गावस्तत्रैकामध्ये सुवर्णां दशयत्ताधिकयत्त शतत्रयावधि दशादिनिगोसहस्रमिति शो
 यः ॥ उपक्रमे गोसहस्रपदानाख्यमित्युक्तेः ॥ नंदिकेश्वरमित्यस्य निवेदयेदित्यनौ नान्वयः ॥ दशकामूर्वासा
 दितान् ॥ तथा चामंत्रणानंतरं प्रत्यक्षहृष्याद्युपकरणमहितनंदिकेश्वरसहितगोसहस्रस्य कल्पः ॥ न
 तः सोपकरणनंदिकेश्वरस्य प्रत्यक्षहृष्यस्य गोदशकस्य च प्रतिपत्तिरूपं यथोक्तसंप्रदानकं निवेदनं
 कार्यमिति समुदायार्थः ॥ एतद्दर्शनादेव वहिः स्थितगोसहस्रे पिशानद्वयं गुरवे एकैकं शानमृत्वि
 ञ्म्यः ॥ अथवा शतं गुरवे यंचाशानं चाशहृत्विग्म्यः ॥ अथवा चत्वारिंशदुरवे विंशानि विंशानि मृत्वि
 ञ्म्यः ॥ अथवा दशगुरवे यंचयंचत्राविग्म्यः ॥ अवशिष्टा जायकतश्चिन्नबासुणादीनानाथेभ्य इति दामो

॥ राम ॥

॥ १०४ ॥

दरः ॥ नन्नासामान्यतो दृष्टस्य धर्ममावत्ताभावात् ॥ पथे ह्यविभागयक्षेपिनस्ते ह्यविभागः बहुषकारो पदे
 शेननवाधादिनिभूपातः ॥ अत्रचसंकल्पमेवमेदौ तु तापुरुष इव दृष्टव्यौ ॥ पथो वृत्तं दानदिने पुनः शब्दः
 पूर्वोक्तपथो वृत्ताभिषाय इति दिक् ॥ ॥ इति गोसहस्रमहादानविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ यजमानो धिवा
 सनदिनात् पूर्वमेक रात्रि रात्रं वा कृत पथो वृत्तो धिवासनदिने देशकालौ संकीर्त्य ॐ सर्वपापहरण सर्व
 पापविनिर्मुक्तसिद्धि चरणमेवितान्मकर्मक सर्वलोकपाललोकाधिकरण कवहुसुरकर्तृक पूजन पु
 त्रपौत्रसमन्वितात्मीय सर्वलोकपाललोकाधिरण कषतिमन्वनरावस्थानार्कवरीकिंकिणीजालमा
 लिविमानकरणा कसप्तलोकानि क्रमण पूर्वक नदयादान कशिवपुरवृजन पुत्रपौत्रसमन्विनैकोत्त
 रशानं पुत्रपौत्रसमन्विनैकोत्तरमातामहशानैवं विधत्तारण शिवपुराधिकरण ककल्पशानावस्थान
 नडुत्तरराजराजत्वभव नशिवध्यान यरायणान्मकर्तृकाश्च मेधशान करण कवैष्णवयोग शान्तिनडुत्त

॥ दावि ॥

॥ १०५ ॥

रतकेतुकवंधमोक्षकामः श्वेगोमहस्वमहादानमहं प्रतिपादयिष्ये **निःसंकल्पमधुयर्कानंजुलापुरुषव**
क्त्या षोडशारेयरियुष्याणि विकीर्य वेदीमध्ये पूर्वोक्तलक्षणयुतं प्रत्यक्षं वषट्पूजयित्वा गोमहस्वाधि
 कंच धेनुं दशकं वस्त्रयुगमाल्यसुवर्णघटिकानां द्वादशसुवर्णनिलकसुवर्णयादिका कौशेयवस्त्र
 रत्नखचिनहेमशृंगरत्नखचिनदंडाचिनं चामरयुतं वेश्यां द्वादशमंडपमध्ये मंडपाद्वहिर्वापूजयेत्
 मंडपाद्वहिश्च चतुर्दिक्षु गोमहस्वंप्रत्येकं वस्त्रयुगमाल्यसुवर्णशृंगरूप्यखुरंसंस्थाप्य पूजयेत् ॥ त
 नोवेश्यां पाउकोपातहस्तभोजनभाजनपीठानि स्थापयेत् ॥ ततोवेश्यामध्ये शरणपरिमितलवरणे
 परिहृया कृतिर्वीर्यवर्णानंदिकेश्वरः कौशेयवस्त्रसारायाभरणमाल्यक्षुफलमयुतः पूज्यः ॥ ततोम
 हावेदीग्रहवेश्यरूपरिविज्ञानेव ध्यायेत् ॥ अथ संध्योत्तररात्रिकृत्येष्टान् अयजमानाभिषेकांते कृते यज
 मानः प्रत्यक्षं वषट्पूजयेत् नंदिकेश्वरं धेनुदशकचित्रः प्रदक्षिणी कृत्य मंत्रं यठेत् ॥ ॐ नमो वो विश्वमूर्तिभ्यो वि

॥ राम ॥

॥ १०५ ॥

श्वमातृभ्य एव च ॥ लोकाधिवासिनीभ्यश्च रोहिणीभ्यो नमो नमः ॥ गवामंगेषु निवृत्तिभुवनान्येकविंश
 तिः ॥ वृक्षादयस्तथा देवारेहिणाशास्तु मानसः ॥ गावो ममाश्रितः संजुगावः पृथुत एव च ॥ गावः शिर
 सि मे नित्यं गवां मध्ये वसाम्यहं ॥ यस्यान्ने ह्यखरुखेण धर्म एव सनातनः ॥ अष्टमूर्ते रक्षिषानमनः पाहि
 सनातन ॥ अथ पुण्यां जलिना तान् प्रज्यसो यस्करुणो स हस्त्राय नमः इति गोसहस्रं गुर्वर्चिज्जप्य जपि
 त्वा नदनुज्ञानः कुशादीनां दाय पूर्ववत्कुलमुच्चार्य यत्पक्षह्वयसौवर्णतंदिकेश्वरधेनुदशकसहितं गो
 सहस्रं सपरिकरं विष्णुदेवतं सर्वेषां नामगोत्रं समुच्चार्य संषट्दश इति सर्वहसो परिस्थितगुरुहसो सं
 कल्पयेत् ॥ ततस्तैर्गोपुच्छं गृहीत्वा कामं स्मृतिं पठनीयाः ॥ ततः कृतं गोसहस्रदानं पतिव्यार्थं मिदं सुव
 र्णं गुर्वर्चिज्जप्यो दक्षिणां संषट्दश इति गोसहस्रं तृतीयां दशं दशं वा मूल्यभूतं सुवर्णं दद्यात् ॥
 ततो यजमानः ॥ यज्ञमाधनभूताया विश्वस्या यषणां शिनी ॥ विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनया गवा

॥ दावि ॥

॥ १०६ ॥

कपिले सर्वदेवानां पूजनीयासिरोहिणि ॥ तीर्थदेवमयीयस्मादनः शान्तिप्रयच्छ मे ॥ इति गवां धर्मस्वहृद्य
 रुये राजगदानं दकारकः ॥ अष्टमूर्ते रघिष्ठानमतः पादिसनातन ॥ इति हवय ॥ नतो यजमानः प्रत्यक्ष
 हृषसौवर्गानंदिकेश्वरधेनुदशकांतर्गतधेनुद्वयसहितं गोसहस्रान्तर्गतशतद्वयं गुरवेषु निपादयामी
 निप्रतिपादयेत् ॥ नतोऽन्विग्नः प्रत्येकं धेनुदशकादेकैकां धेनुं गोसहस्राच्चैकैकं शतं प्रतिपादयेत्
 यथेष्टं विभागपक्षेनुशामादिना गुर्वन्विजः परितोऽप्यन्विग्नः प्रत्येकं पंचाशद्विंशतिर्वा गुरवेषु विग
 रामवशिष्टं चान्येभ्यः प्रतिपादयेत् ॥ नतो यजमानः पुराणहवाचनमावाहितदेवतानामुत्तरपूजां वि
 सर्जनं च कृत्वा मंडपोपकरणदिगुरवेषु निपादयथाशक्ति वासुणाम्भोजयित्वा गोसहस्रदानीं वधिं
 शृणुयात् ॥ श्रीः कामेन दानदिने पिडुग्धमात्राहारः कार्यः ॥ श्रीमांसैकधुरंधरः शुनिधरो न्याये पिवा
 जीश्वरः साहित्यमृतसागरः सुजनतावद्धीरसालडुमः ॥ यं विद्वन्मशिबोश्वरौ दिनकरः पासूतविश्वेश्व

॥ राम ॥

॥ १०६ ॥

रंतेनाकरिगवंमहस्वददनौनुष्टौसनांयद्वतिः॥ ॥ इतिगोमहस्वमहादानप्रयोगः॥ ॥ अथहिरण्यक
 मधेनुमहादानमात्म्ये॥ ॥ अथान्तःशृणुभूयात्कामधेनुविधिंपरं॥ सर्वकामफलंनृणांमहायानकना
 शनम्॥ लोकेशावाहनंतद्वधोमःकार्येधिवासनं॥ जुलापुरुषवत्कुर्यात्कुंडमंडयवेदिकाः॥ स्वत्वेत्वेका
 ग्निवत्कुर्याद्गुरुरेवसमाहितः॥ कांचनस्यानिशुद्धस्यधेनुंवत्संचकारयेत्॥ उन्नमायतसाहसैस्तदर्थं
 ननुमध्यमा॥ कनीयसीनदर्शनकामधेनुप्रकीर्तितः॥ शक्तिनस्त्रियतादूर्ध्वमशक्तोपीहकारयेत्॥ वे
 शांक्रुष्टाजिनंत्यस्यगुडस्यसमन्वितं॥ तस्येउपरितांधेनुंमहारत्नैरलंकृतं॥ कुंभाष्टकसमायेनां
 नानाफलसमन्वितं॥ तथाष्टादशधात्यानिसमंतात्परिकल्पयेत्॥ इक्षुदंडाष्टकंनवन्नानाफलवि
 भूषितं॥ भाजनंचासनंतद्वन्नाश्रयेहनकांतथा॥ कौशेयेवस्त्रद्वयसंहतांगीदीयानपत्राभरणाभि
 रागां॥ साचाभरांकुंडलिनींसघंयंगणित्रिकायाडुकरोय्ययासां॥ रसैश्चसर्वैःपरितोभिजुष्टांहरिड

॥ दा. वि ॥

॥ १०७ ॥

यापुष्पफलैरनेकः ॥ अजाजिकुसुं वरुशर्कराभिर्वितानकंचोपरियंचवर्णः ॥ स्नानस्तनोमंगलनूर्यघोषैः
 प्रदक्षिणीकृत्यसपुष्पहस्तः ॥ आवाहयेत्तांगुडधेनुमंचैर्विजायदघादधर्भयाणिः ॥ त्वंसर्वदेवगरामं
 दिरमंगभूतविश्वं भरत्रियथगोदधियर्वतानां ॥ त्वादानशस्त्रशकलीकृतपातकैष्यः ॥ शप्नोस्मिनिर्ह
 निमनीवपरां नमाभिः ॥ लोकेयथेष्टितफलत्वविधायिनी त्वामासाद्यकोहिभवतुः स्वयैतिमर्त्यः सं
 सारदुःखशमनाय यत्नस्वकामं त्वांकामधेनुमिति देवगणावदन्ति ॥ आमं च रूपकुलशीलगुणान्वि
 ताय विप्राययः कृतकधेनुमिमां प्रदद्यात् ॥ प्राप्नोति धामसपुरंदरदेवजुष्टं कन्यागणैः परिवृतः प
 दमिंदुमौलेः ॥ सर्वे निष्पृतिस्मृतिक्लृप्तसर्वफलकं न च महादानं तदेष्टु प्रवृत्त्यापन्तिः ॥ गंगास्नानज्योति
 ष्टोमादिवत्फलैर्वैजात्यकल्पनात् ॥ एकान्निवदिनिः जहत् ब्रह्मा यदुदानोक्तरीत्या ॥ धेनुवत्संवेति व
 त्सनिर्माणां च यावता सुवर्णी न धेनुः क्रियते न च नुर्थांशे न गुडधेनौ न तथा दर्शनात् ॥ पलसाहसैरि

॥ राम ॥

॥ १०७ ॥

ति भवयौवनामेति वत्स हसं समूहः सा हसमिति नार्थः ॥ उन्नमाफलसाहस्रीति पाठं न रेण विरोधाय नैः ॥ किंतु
 सहस्रमेव सा हसं पलशकस्य च पूर्वनिधानार्थः ॥ तथा च सहस्रपलैरित्यर्थ इति रूपनारायणादयः ॥ वेद्या
 मिति योऽरावचक्रोपरिक्रमाजिनं प्राकृष्टं वमर्द्धलोमकृमासीत्यर्थः ॥ चर्मण्यपरिरोमाणि प्राकृष्टाणि
 चेति कान्यायनोक्तेः ॥ गुडस्थोऽर्द्धांशान्यलिकः ॥ धेनुमिति सबत्तामित्यर्थः ॥ वत्सस्य स्थानं नराश्रवणम् ॥ अ
 च गौः प्राशुखी गुडधेनौ तथा दर्शनादिति दामोदरः वयं नु सोमा न्यनो दृष्ट्या प्रमाणान्वा न्यसंमुखचविधा
 तात्तजकस्य प्राशुखता च प्रत्यक्षुखीति नुयुक्तं पश्यमः ॥ वत्सस्तननाभिमुखः प्रत्यक्षुखो वा महारत्ना मुक्ता निहि
 रणगर्भः समो येनामिति ॥ अष्टदिक्षु कुंभैः परिहृतं अष्टादशधा न्या मुक्ता निवृत्तांते ॥ नानाफलेति ॥ सूत्रादि
 नां प्रक्षुप्तफलानि बंधनीयानीति भावः ॥ कौशेय रूपवत्स द्वयेनेत्यर्थः ॥ आभरणानि वक्ष्यमाणान् कुंडलादिभि
 र्नानि ग्रैवेयकादीनि आभरणानि कुंडलादीनि हेमानि ॥ गणितिकायादकिंकिरी ॥ अक्षमालावाकर्णी

॥ द. वि ॥

॥ १०८ ॥

भूषणं वे नि दामोदरः ॥ गणितिकादिभिर्गुणयामि न्यर्थः ॥ रसैरिति मधुरादिषु समुत्तैर्भक्ष्यपदार्थैः पुनः फल
 लयहृषां प्रकारानेकत्वसूचनाय ॥ अजा जी जी र कं कु क्तं वु रूर्ध्वमकं ॥ हरिद्रादिभिः परितोभिर्जुष्टाग्रमि न्यन्वयः
 गुडधेनुमंत्राः प्रयोगे वक्ष्यन्ते ॥ द्विजाद्यदृशादिनिदानांगभूतमंत्रविशिष्टा मंत्राणां विधानार्थं वक्ष्यमाणा दाना
 नुवादः ॥ आमंत्रणार्थं न तथा च गुडवेनुमंत्रैरावाहनत्वं सर्वदेव्यादिभिश्च प्रार्थमि नि फलितं दामोदर
 क्तसर्वैरा मंत्रा मेवेत्याह ॥ क्वचिन्नुगुरुणोक्तमंत्ररिति याठ ॥ विप्रयेति गुरुवद्व्यर्थः ॥ इदं च गुर्विति स्था
 त्रसंघदानत्वं विषयं ॥ तेन ज्ञानिगादीनामधिवासनदक्षिणा मात्रं ॥ यदानुयथेष्टविभागपक्षस्तदग्रमा
 दिना गुर्वर्चिजः परितोऽष्टगुर्वर्चिग्भ्यो नेभ्यश्च यथाशक्ति दद्यादिति केचित् ॥ अन्ये तु विप्रयेत्येकवचनमे
 वान्निपक्षपरमि न्याह ॥ ॥ इति हिरण्यकामधेनुमहादानविधिः ॥ अथ प्रयोगः ॥ यजमानो देशकालौ सं
 कीर्त्य ॐ सर्वकामफलमहायानकनाशपु रंदर देवजुष्टकामप्राप्तिवहु कन्या परिहृता स्त्री ये दुर्मौलियद

॥ राम ॥

॥ १०८ ॥

प्राप्ति कामः शोदिराप कामधेनु महादानं प्रतिपादयिष्ये इति संकल्प्य मधुयकी नं तुला पुरुष वल्कलवोदशरो
 परिपुष्पाणि विकीर्य न च प्राकृती वेदुर्ध्वतो मके कृष्णजिने प्रस्थपरिमितं गुडं संस्थाप्य नडुपरिशक्नु सारे
 रात्रिपत्न्यधिकसहस्रयत्नयर्थं न सुवरो न नूपुरद्वयैवेयककुंडलघंटायादकिंकिराणां भरणयुक्तां स
 वत्सां सुवर्णधेनुं निर्माय वज्रमौक्तिकमणिमयनीलमरकतैरलंकृतां कौशेयद्वयसंहतां रौप्यपादचतुष्टयां सं
 स्थाप्य तत्समन्तात्काष्ठयातुकातामदोरुनचामरवारिप्रणीकुंभाष्टकाष्टादशधान्यफलान्वितैश्चुदंडाष्टकना
 नाविधफलपुष्पभोजनपात्रपीठदीपिकाच्छत्रवज्रसवद्व्याणि हरिद्राजीरकधान्याकशर्कराश्च स्थापयेत्
 वत्संश्च धेनुचतुर्थं शो न प्रत्यगुखसनाभिमुखो वा स्पर्धः ॥ ततो महादेशीघोरुपरिविमाने वधीयात् ॥ ततः
 कामधेनुं न मइति सवत्सां तां यजयेत् ॥ अथ संध्योन्नरं रात्रि कृत्ये प्रातश्च यजमानाभियेकांते यजमानो
 गृहीतपुष्पांजलिः कामधेनुं त्रिः प्रदक्षिणी कृत्य गुडधेनुमंत्रैरावाहयेत् ॥ ते च यातक्षीः सर्वभूतानां यावदे

॥ दावि ॥
॥ १०८ ॥

वेष्टवस्थिता ॥ धेनुरुपेणसा देवी मम शान्तिं प्रच्छनु ॥ देहस्थाय च रुद्राणी शंकवस्म स दक्षिणा ॥ धेनुरुपेणसा दे-
वी मम या पंथ्यो हनु ॥ विष्णो वक्षमि या तक्ष्मीः स्वाहा या च विभावसोः ॥ चंद्रार्कशक्रशक्तिर्या धेनुर्या सुसाश्रि-
ये ॥ चतुर्मुखस्या तक्ष्मीर्या तक्ष्मीर्धनदस्पच ॥ या तक्ष्मीर्लोकपालानां सा धेनुर्वरदास्तमे ॥ स्वधाया पितृभु-
ख्यानां स्वाहा यज्ञभुजां च या ॥ सर्वपापहरा धेनु सस्माच्छान्तिं प्रयच्छतु ॥ ततः प्रार्थयेत् ॥ त्वं सर्वदेवगुणमं-
दिरमंगभूता विश्वेश्वरत्रियथागादधिपर्वतानां ॥ त्वदा तत्रास्त्रशकलीकृतपातकौघः प्राप्नोस्मि निर्वृतिम-
नीव परं न मामि ॥ लोके यथेस्मि तफला नुविधायिनी त्वामासाश्रको हि भवदुःखमुपैति मत्पैः ॥ संसारदुःख-
शमनाय ययत स्वकामं त्वां काम धेनुमिति देवगणा वंदन्ति ॥ सर्वेऽपार्थनमिति केचित् ॥ ततः पुण्याज-
तिना धेनुं गंधाद्यैर्गुर्वर्त्विजश्च संयज्य तदनुजानः कुशादीन्पादाय पूर्ववत्फलमुच्चार्य मां कृष्णजिनस्य गुड-
पस्थगतां उक्तोपकरणा सहितां सवक्षां काम धेनुं विष्णुदेवतां गुरोर्नाम गोत्रे समुच्चार्य गुरवे हंसं प्रददद् ॥

॥ राम ॥
॥ १०८ ॥

निगुमात्रहस्तेसर्वान्कामधेनुं दद्यात् ॥ अन्विजं चाधिवासनदक्षिणमात्रं ॥ यदातु यथेष्टं विभागस्तदाश्रमा
 दिनागुर्वन्विजः परितोष्यते भोक्तृभ्यश्च विभज्य हि रण्यकामधेनुं दद्यात् ॥ ततः कृतस्य कामधेनुमहादानक
 र्मणः प्रतिद्वार्यमिमां सुवर्णान्निर्देवज्ञानमुष्णममहं दक्षिणां संषट् दशति कामधेनुसुवर्णानृत्नीयांश्च
 दद्यात् ॥ ग्रामादीनां दक्षिणान्वेनवादानं ॥ ततः कामधेनौ पुष्टं हस्ते गृहीत्वाचार्यः सर्वे वा कामस्तीति पठेयुः ॥
 ततो यजमानः पुराणं हवाच न मावाहित देवतानामुन्नरपूजां विसर्जनं च कृत्वा मंडोपकरणैः सर्वगु
 रवे प्रणिपाद्य तथा शक्तिं वासुणाभोजयेदिति ॥ श्रीमां सैकधुरधरः श्रुतिधरो न्यायेऽपि वागीश्वरः साहि
 त्यामृतसागरः सुजनतावद्धीरसातलदुमः यं विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः सासूतविश्वेश्वरं तेनाकारि हि
 रण्यधेनुं ददौ सन्वीतये पद्मनिः ॥ ॥ इति हिरण्यकामधेनुमहादानप्रयोगः ॥ ॥ अथ हिरण्यध्वज
 महादानं नाम ॥ अथानः संषट्क्षमिहिरण्यध्वविधिं यत् ॥ यस्य प्रसादाद्भुवनमननं फलमश्नुते ॥ पु

॥ दा. वि ॥

॥ ११० ॥

राणाणि धिमथासायकृत्वा ब्राह्मणवाचनं ॥ लोकेशावाहनं कुर्यान्नुता पुरुषदानवत् ॥ त्राविश्रं डयसंभारभूष
 राणा दनादिकं ॥ स्वत्येचैकान्नवक्तुर्याद्रेमवाजिनखंबुधः ॥ स्थाययेद्वेदिमधेनुह्मलजिनतिलोपरि ॥ कौ
 शेयवस्त्रसंवीनं कारयेद्रेमवाजिनं ॥ शक्तिस्तु यत्नार्हमासहस्रयत्ना दुधः ॥ पाण्डुकोयानहृच्छामरास
 नभाजनैः ॥ पूर्णकुम्भाद्यकोयेतं मातृक्षुफलसंयुतं ॥ दद्यात्सोयस्कृतं तद्वद्रेममार्तं उसंयुतं ॥ ततः सर्वै
 षधिस्नानस्त्रापिनोवेदपुंगवैः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः ॥ नमस्ते सर्वदेवेशवेदाहरणा
 लंपटः ॥ वाजिरूपेण मामस्मान्नाहिसंसारसागरान् ॥ त्वमेव सप्तधा भूत्वा ह्यंदोरूपेण भास्करं ॥ यस्मा
 द्भ्रामयसे लोकानतः पाहिसनातन ॥ एवमुच्चार्य गुरवे नमश्च विनिवेदयेत् ॥ सर्वत्राद्यादिकं दत्त्वा भुंजी
 तानैतमेव च ॥ पुराणश्राविशानं दत्त्वा रये ज्ञेयनादिकं ॥ इमं हिरण्यभविधिं करोति यः संपूज्यमानो
 दिवि देवतैर्दैः ॥ विमुक्तपापः स पुरं पुरारैः प्राप्नोति सिद्धैरभिपूज्यमानः ॥ इति पठति य एतद्विजिमेक्ष्य

॥ राम ॥

॥ ११० ॥

दानं सकल कलुष मुक्तः सौध युक्तेन भूयः ॥ कनक मय विमानेनार्क लोकं ययानि त्रिदश यन्ति स भूमिः पूज्यते यो
 धयते ॥ यो वाष्टुराति पुरुषो लघनः स्मरेद्वा हेमाश्च दानमभि नंदयतीह लोके ॥ सोऽपि ययानि हत किं लिख
 भुवदेहः स्थानं पुरंदरमहेश्वर देवजुषं ॥ भुवनमिति भुवनं त्रिलोक लक्षणया कर्तुं यदमित्येके ॥ पद
 त्रयस्य सामानाधिकरणेनान्वयं कृत्वा यतो भुवनान् च वनेना दृश भुवनरूपं फलं प्राप्नोतीत्यर्थ इति दामो
 दरः ॥ कृष्णजिनेन च ग्रीवमुपरिलो मकं कृष्णजिनं तदुपरि तिलान् नदुयरीत्यर्थः ॥ तिलपरिमाणं द्रो
 रा इति मदनरत्न दामोदरो ॥ ऐच्छकमिति रत्नाकरः ॥ पादुकेति पादुकाभिः सह पूर्य कं भाष्टको येन मित्य
 न्वयः ॥ हेमं वाजिनं कारयेन्नवकोशे यवस्त्रु संवीनं पादुकादिभिः सह कृष्णजिनं तिलोपरि स्थापयेदित्य
 र्थः ॥ अष्टादश धान्या न्यया सा दयेदयेनेवा विनियोगात् ॥ सोऽयं स्वरामिनि ॥ उयसंधानोत्तररुद्रतां व
 ल्दीपिकायानह छत्रा मणसनभाजनादी न्यय करणीनि दामोदरः ॥ केचित्तु पादुको फलपुष्पकं

॥ दावि ॥

॥ १११ ॥

कुमकर्पूरं चंदनदर्पणकेयप्रसाधनादीन् सुयकरणा नीत्वा हुः ॥ इयंच शय्या दक्षिणारूपशय्याभिन्नाविशोषवि
 धानान् ॥ हेमेनि ॥ सोवर्णसूर्यप्रतिमायुतामित्यर्थः ॥ हेमाद्रौ तु हेममार्त्तं उ संयुतमित्यश्वविशोषरां ॥ इम
 मिति ॥ त्रिःषदक्षिणीकृत्येति शेषः ॥ गुरवश्च निगुरुग्रहणं गुर्वर्चिः स्याच्च संप्रदानत्वं यक्षस्ववच्चत्तिकं प्र
 दानत्वं वाधेन गुरुमात्रं संप्रदानत्वं बोधकं ॥ तथा च चत्तिकगादीनामुक्तगोदक्षिणाधिवसन दक्षिणामा
 चं ॥ यदानुयथेष्टविभागयक्षस्तदाशमादिना गुर्वर्चिजः ॥ यरितोषगुर्वर्चिज्योत्प्रेभ्यश्च हिरण्यं भववि
 भज्यदशादितिकेचित् ॥ उयदेष्टेनानिदेशावाधश्चिनुक्तं यशामः ॥ अन्ये तु गुरुग्रहणमेकाग्रियक्ष
 परमित्याहुः ॥ सर्वमिति गुरवश्च निशेषः पुणरां एतद्दानीयं ॥ इति हिंदवणाश्वमहादानविधिः ॥
 अथ प्रयोगः ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ अन्नं फलं भुवनं प्राप्तिं वायुं क्षयहेतुकं शाश्वतं भानुलोकं
 काभिगमनं दिवाधिकं करणकं बहुदेवतैः संयुज्यमानं विमुक्तया यवहुमिद्राभिप्रजितात्मीयपुरारिषु

॥ राम ॥

॥ १११ ॥

रशप्रिकामः श्वोहिरण्याश्वमहादानमहं प्रतिपादयिष्ये इति संकल्पमधुयकी च नुला पुरुषवत्कृत्वा यो उडा
 रो यरिपुष्याणि विकीर्य नत्रपायी वेदुर्धलो मके कृत्वा जिने द्रोणपरिमितो सितान्निधाय तदुपरिशक्ता न
 सादेणात्रियताधिकसहस्रयत्नयर्थं ननु वर्णाघटिने हेमवाजिनं कौशेयवस्त्रं संवीनं प्रत्यक्षुखं संस्थाप्य न
 त्समं नान्तरा कुंभाद्यकपातुकोपानहृत्त्रचामरासनभोजनपात्रमात्येषु फलाद्या दशधान्यानि उयसंधा
 नोन्नरहृदनां वृत्तदीपिकापातुकोपानहृत्त्रचामरासनभाजनाश्रुयकरणासहिता मादित्यषविमासहि
 तां शय्यां चस्थापयेत् ॥ ततो महावेदी ग्रहवेशो रूपी रविना नेव धीयात् ॥ अथ संधोत्तरं शत्रिकृत्येषानश्व
 यजमानाभिषेकाने कृते यजमानो गृहीतपुण्यांजलिर्हेमवाजिनं त्रिःपदक्षिणी कृत्यनंपार्थयेत् ॥ ३० ॥ न
 मस्तै सर्वदेवेश वेदाहरणं पठुवाजिरूपेण मामस्मान्पादिसंसारसागरात् ॥ त्वमेव सप्तधा भूना ह
 त्सारुयेण भास्करं ॥ यस्माद्भामयसे लोकास्ततः पादिसंसारान्न ॥ ततः पुण्यांजलिना हेमवाजिनं गंधाद्यै

॥ स.वि ॥

॥ ११२ ॥

गुर्वर्चिजश्चमंपूज्य नदनुज्ञातः कुशादीन्पादाय पूर्ववत्फलमुच्चार्य कृष्णाजिनस्थितिलोपोपरिगतं कौशेयव
 स्त्रमंवीतं मसूर्यपतिमसौ पस्कराया पुतंडकोपकरा सहितं हेमवाजिनं विष्णुदेवतं गुरोर्नगोत्रे समु
 च्चार्य गुरवे हंसं प्रददइति गुरुमात्रहस्ते सर्वं हेमवाजिनं संकल्पयेत् ॥ अतिगभो यथाशक्ति गाः दद्यात्
 यथेष्टविभागयक्षैर्नृयामादिना गुर्वर्चिजः परितोष्य तेभ्यो नैभ्यश्च हेमवाजिनं विभज्य दद्यात् ॥ ततः कृत
 स्य हेमवाजि महादानकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं मिमांसुवर्णानग्निदेवतात् ॥ युष्मभ्यमहं दक्षिणां संप्रददइ
 ति हेमवाजि सुवर्णानृणीयांश्च दद्यात् शब्दादद्यात् श्रामादीनां वा दक्षिणां च नदानं ॥ ततो अतिजः काम
 स्तुतिं पठेयुः ॥ ततो यजमानः पुण्याहवाचनमावाहिन देवतातामुत्तरपूजां विसर्जनमचकृत्वा मंड
 पोपकरादि सर्वं गुरवे प्रतिपाद्य यथाशक्ति वासराभोजयेदिति ॥ श्रीमांसे कधुरंधरः श्रुतिधरो न्या
 येपि वागीश्वरः सहिन्नामृत्नसागरः सुजनतावक्षीरमालदुमः ॥ चं वि हन्मणि शोखरो दिनकरः वासुन

॥ राम ॥

॥ ११२ ॥

विश्वेश्वरं तेनाकारिहिरण्यवाजिददौ सन्वीनयेयद्वनिः॥ ॥ इति हिरण्यमहादानप्रयोगः॥ ॥ अथ
 हिरण्यमहादानमात्मने॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं॥ पुराणमश्वरथं नाम महायानकनाश
 नं॥ पुराणं दिनमथासायकृत्वा ब्राह्मणवाचनं॥ लोकेशावाहनं कुर्यान्नुता पुरुषदानवत्॥ अन्विष्टं डय
 संभारभूयसा दानादिकं॥ कृष्णजिने निनां कृत्वा कांचनं कारयेदथ॥ सम्राभचतुरश्वं वाचनुश्वकंस
 कवरं॥ ऐंद्रनीलेन कुंभेन ध्वजरूपेण संयुतं॥ लोकयालायको येन यमरागदलान्वितं॥ चत्वारः पूर्णा
 कलशा धान्यान्यष्टादशैव तु॥ कौशेयवस्त्रं संयुक्तमुपरिष्ठादिना नकं॥ माल्येषुकलसंयुक्तं पुरुषेण
 समन्वितं॥ छत्रचामरकौशेयवस्त्रोपानहपादुकाः॥ गोभिर्विभवनः सार्द्धं दशाञ्च शयनासनं॥ अ
 भावत्रियला इर्ध्वं शक्तिनः कारयेद्बुधः॥ अश्वाद्युकेन संयुक्तं चतुर्भिर्वथवाजिभिः॥ द्वाभ्यामथ युनं
 दद्याद्देमसिंहध्वजान्वितं॥ चक्ररक्षावुभौ न स्पृश्यावथाश्विनौ॥ पुराणं कालं नतः प्राप्य पूर्वव

॥ दा. वि. ॥

॥ ११३ ॥

क्षापितो द्विजैः ॥ शुक्लमात्मवरो दशदिमं मंत्रमुदीरयन् ॥ नमोनमः पापविनाशनाय विश्वात्मने वेदपुरं
 गमाय ॥ धाम्नामधीशाय भवा भवा यथा यौ घदावानलदेहेशानि ॥ वस्वष्टकादित्यमरुद्गरानां त्वमेव
 धाता परमनिधानं ॥ यत्तत्ततो मे हृदयं प्रयानुधर्मैकज्ञानं त्वमथौघनशान् ॥ इति नुरगरथप्रदानमे
 वं भवभयसूदनमत्रयः करोति ॥ सकलुषयदलैर्विमुक्तदेहः परममुपैति पदं पिता कपारो ॥ देदी
 प्यमानवपुषा विजितयभावगाक्रम्य मण्डलमखंडमचंडभानो ॥ सिखांगनानयनवद्वहमीयमान
 वक्त्रां वुनोन्वुजभवेन चिरं सहास्ते ॥ इति यद्वति शृणोति वा यस्य नक्तनकनुरंगरथप्रदानमेव ॥ त्य
 नरकपुरं वृजेत्कदाचिन्नरकरियोर्भवन्नं प्रयानिभूयः ॥ नितानितिः चक्रोपरिकृष्णजिनं न डुपरीत्यर्थः ॥
 नितानां गजरथदानादानादौ शोणपरिमाणाश्च वराणां शोणपरिमितानि दास्योदरः ॥ अनियमश्च निरन्ता
 करः ॥ सप्ताश्वचनुरश्वं वेनिका च नाश्वाभिषायेणाश्वायुकेनेति च प्रत्यक्षाश्वाभिषायेणाकाचनयदस्या

॥ राम ॥

॥ ११३ ॥

॥ रा. वि ॥

॥ ११४ ॥

ग्मो यथेह भागो वा प्राप्नोति ॥ ॥ इति हिरण्यभ्युपनिषद् महादानविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः यजमानो दे-
 शकालौ संकीर्त्य ॐ मरुता न कनाश भव न यस्मिन् वहु कनुष पटल विमुक्त देहात्मी यपि ना कपाणि
 परमपदो यगमदेदीप्यमानवपुर्विजितप्रभावा खंडा चंडभानुमंडला क्रमानं नरसिद्धांगना नयनय-
 द्यदपीयमानवक्रां वृजान्मीयां वृजभवं चिरमहावस्थानकामः श्वो हिरण्यभ्युपनिषद् महादानमहं प्र-
 निपादयिष्ये इति संकल्प्य मधुपर्कानंतुला पुरुषवत्कृत्वा योऽंशो परिपुष्या शिविकीर्य न च प्राप्नी-
 वे उर्ध्वलोमके कृष्णाजिने शोणाय परिमितां सिलान्निधाय तदुपरि शक्त्यनुसारेण यत्नाधिकमहस-
 द्ययत्नपर्यंतं सुवर्णानिर्मितं चतुरस्रं उपरि सर्वदिक्षु प्राकारं सहितं चतुश्चक्रं अग्रे कवरयुतं म-
 धो हरिष्यति मायुतं ईष्याये सौवर्णायुगकांश्चो योजितं सप्तचतुरस्रं तत्राश्वद्वन्द्वनीलखचि नकुंभहे-
 मसिं हयुतं ध्वजं मध्ये यदि क्षुद्रैर्मलौकपात्ताष्टकोपेनं यमरागांश्चि न चक्रं समीपेन रगारुणाभिवीकु-

॥ राम ॥

॥ ११४ ॥

मारुतिमाद्ययुतं स्थापयेत् ॥ तत्समेतात्तचतुरः पूर्णाकुम्भानद्या दशधान्यानि मातृक्षुफलस्य च चा
 मरकौशेयोपानहकाष्ठपादुकायथाशक्तिसौयस्कगंगाशय्यापीठं च स्थापयेत् ॥ ततः प्रत्यक्षाभ्यानद्यो
 चतुरेधोरथेव धीयान् ॥ ततो महावेदीयहवेशोरुपरिवित्तानेव धीयान् ॥ अथ संध्योत्तरं रात्रिहृत्ये प्रा
 तश्च यजमानाभिषेकानेयजमानो गृहीतपुष्पांजलिर्हमाश्वरथं त्रिःषदक्षिणीकृत्य पार्थयेत् ॥ ॐ
 नमोनमः पापविनाशनाय विश्वान्मनेवेदनु रंगमाय ॥ धाम्नामधीशाशायमवाभावाय यापो घदावान
 तदेहि शानिं ॥ वस्वष्टकादिन्यमरुद्रणानां च मेव धाता परमं निधानं ॥ यतस्ततो मे हृदयं प्रयातु धर्म
 कनामत्वमघो घनाशान् ॥ पुष्पांजलिना हिरण्यश्वस्यं गंधाद्यैर्गुर्विजश्वसं पूज्यत दनुजानः कुशादी
 न्यादाय पूर्ववत्फलमुच्चार्ये मं नितलोणोपरिस्थं सप्तचतुरन्यतमसुवर्णाश्वयुतं चतुरष्टयन्यतम
 प्रत्यक्षाश्वयुतं इन्द्रनीलकुम्भसिंहध्वजयुतं उक्तोपकरणसहितं च करक्षतुरगवाहनाभिनीकुमार

॥ दा. वि. ॥

॥ ११५ ॥

दययुतं हिरण्यध्वरथं विष्णुदेवतं सर्वेषां नाम गोत्रे समुच्चार्य गुर्वर्त्तिगभो हंसं प्रददति सर्वहसोपरि
 स्थितगुरुहस्तसंकल्पयेत् ॥ न तो र्दं गुरवे र्दं मृत्विगभो दद्यात् ॥ ग्रामादिना वा त्तात्परितोषायथे र्दं वि
 भजेत् ॥ न तः कृतस्य हेमाध्वरथदानकर्मणाः पतिस्त्वार्यमिमं सुवर्णानग्निदेवतानुयुष्मभ्यं दक्षिणां
 संप्रददति हेमाध्वरथसुवर्णानुतीयांशं दशांशं वा दद्यात् ॥ ग्रामादीनां वा दक्षिणां त्वेन दानं न तः सर्वं
 कामस्तुतिं यथेयुः ॥ न तो यजमानः पुराणहवाचनमावाहितदेवतानामुन्नरयज्ञां विसर्जनं च कृत्वा मंड
 पोपकरणदिसर्वं गुरवे प्रतिपाद्यथा शक्तिवात्सल्याभोजयेदिति ॥ ॥ सीमैसैकधुरधरः श्रुतिध
 रो न्यायेयिवागीध्वरः साहित्यामृतसागरः सुजनता वक्षीरसात्न दुमः ॥ यदि ह्यन्मशिरो सरोदिनकरः
 पामृतविभ्वेध्वरं तेना करिहिरण्यवाजिरथ केन नेधिया पद्यतिः ॥ ॥ इति हिरण्यध्वरथमहादा
 नप्रयोगः ॥ ॥ अथ हिरण्यगजरथदानमात्म्ये ॥ अथान्तःसंभवक्षणाभिहेमहस्तिरथं भुमं ॥ यस्य

॥ एत ॥

॥ ११५ ॥

यसादाहुवनं वैष्णवं याति मानवः ॥ पुराणं तिथि मथासायनुलायुरुदानवत् ॥ अन्विष्टमण्डपसंभारभूष
 णाद्यादनादिकं ॥ अत्रापुण्योयितस्तद्वद्वासरौः सहभोजनं ॥ कुर्यात्पुण्यरथाकारं कांचनं मीणा मडितं ॥ व
 लभीभिर्विविचित्राभिश्चतुश्चक्रसमन्वितं ॥ लोकपाताय कोयेनं वृत्ता केशिवसंयुतं ॥ मध्ये नारायणो येन
 लक्ष्मीपुष्टिसमन्वितं ॥ हस्माजिनेनिलदोरां कृत्वा संस्थापयेद्रथं ॥ तथा द्वादशधा न्यानि भाजनासनचंद
 नैः ॥ दीपिकोयानरुद्धवर्षापाडुकान्वितं ॥ ध्वजेन गुरुडं कुर्यात्कवराग्रैर्विनायकं ॥ नानाफलसमा
 युक्तमुपविष्टादितानकं ॥ कौशेयं पंचवर्णाचमस्नानकुसुमान्वितं ॥ चतुर्भिः कलशैः सार्द्धं गोभिरष्टा
 भिरन्वितं ॥ चतुर्भिर्हंसमानं गेमुक्ताशमविभूषितैः ॥ सूर्यनः करिभ्यांच युक्तं कृतानि वेदयेत् ॥ क
 र्यात्पंचयताङ्गुलमभावादपिशक्तिः ॥ तथा मंगलशब्देन स्त्रापिनौ वेदयुगवैः ॥ त्रिःषदक्षिणमाह्वय
 गृहीतकुसुमांजलिः ॥ इममुच्चारयेत्तत्र वासरौ भ्योतिवेदयेत् ॥ नमोनमः शंकराय मजार्कलोकेशवि

॥ दावि ॥

॥ ११६ ॥

शाधरवासुदेवैः ॥ त्वंसेव्यमेवेदपुराणयज्ञनेजोमयस्यंदनयाहितस्मात् ॥ यज्ञतदंयदमगुह्यतमंपुरारेचानंद
 हेतुगुरुपापविमुक्तमेतः ॥ योगैकमानसदृशोमुनयः समाधौयशंतिनत्तमसिनाथरथेधिरूढः ॥ यस्मान्न
 मेवभवसागरसंस्तुतानामानंदभांडभृतमध्वरयानयात्रं ॥ तस्मादशौघशमनेनकुरुषसादंचाभीकरेण
 रथमाधवंसंषदानात् ॥ इत्थंप्रणम्यकनकैभरथषदानंयः कारयेत्सकलपापविमुक्तदेहः ॥ विशाधराम
 रमुनीन्द्रगराभिजुष्टं प्राप्नोत्यसौ पदमतीन्द्रियमिंदुमौलैः ॥ कृतदुहितवितानषोज्वलद्वहिजातव्यतिक
 रहतदेहोद्देगभाजोयवंधून् ॥ नयनिचपि नृपोत्रारो रवादप्यशेषा नूतनगजरथदानः शाध्वनं पमविष्माः
 नद्वन्तुलापुरुषवत् ॥ ब्राह्मणैः सह पूर्वगुरुषोषितापरेषु भोजनं कुर्यादित्यर्थः ॥ पुष्परथः कीडार
 थः सचोपर्यंवाह्यादितोभवन्नितसमंतात् ॥ मणिः पमरागादिः वलभीष्ठाजेनिषसिद्धयुतमिनिशेषः
 लोकपालानंबुसांडइववहिस्थायनं मध्यश्निः ॥ ब्रह्मादिभिरपि संवध्यते ॥ नद्वक्षणा मुक्तः नारायण

॥ राम ॥

॥ ११६ ॥

लक्षणां नारदप्रचरात्रे ॥ नारायणो चतुर्वर्हो शंखचक्रं स दो नरे ॥ दक्षिरोत्तुगदां यमं नीलजीमूतसन्निभं वा
 मे श्रीर्वस्त्रकीहस्तायुष्टिः पद्मकरा पदे ॥ अत्र उन्नरेवामे दक्षिरोत्तुगयो हस्त इति शेषः ॥ वामे श्रीरिति वामभा
 गे नारायणस्य लक्ष्मीः ॥ दक्षिणाभागे युष्टिरित्यर्थः ॥ धामानि वसांडे उक्तानि ॥ चंदनैरिति सहार्थं नृनीया
 गरुडलक्षणां ॥ उयेन्द्रस्याग्रजः पक्षी गुहाकेवाः कृतां जतिः ॥ सद्यजानुगतो भूमौ मूर्खो दोषाणि मंडिता ॥ प
 क्षिजंघोनरांश्चिश्चतुंगतासौ नरांगकः ॥ क्षिवा ऊः पक्षयुक्तश्च कर्तव्यो विनता सुतः ॥ गुजकेशो वक्रकेशः
 विनायकं कूवरायेकीति नं स्थापयेत् ॥ वर्तुलैः स्थापना संभवान् ॥ विनायकलक्षणा मुक्तं ॥ नानेति ॥ रथ
 विशेषां विना न विशेषां वा ॥ अस्मान् पुष्पं वा राहक्षय्यमिति केचित् ॥ स्वरूपकरिणो दीनकालस्य
 वनियोजनं नाधिवासनं काले ॥ भार उक्तः निवेदयेदनुमंत्रणा नंतरमिति विशेषः ॥ अत्र चार्द्धगुरवेर्द्र
 मृत्विग्भोयथे ह्यविभागो वा इत्यव्यः ॥ ॥ इति सुवर्गी गजरथदानविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ यजमानो

॥ सवि ॥

॥ ११७ ॥

देशकालौसंकीर्त्य ॐ वै स्रवं भुवनगमनसकलपापविमुक्तदेहसमकर्तृकविद्याधरामरसुनीन्द्रगराभिजु
 ह्यानींद्रियेंडमौलिपदपात्रिवडुवंधुसमस्तपितृपुत्रकशाश्वतविष्णुसमनयनकामः श्वोहेमरुस्मिरथम
 हादानमहं प्रतिपादयिष्ये इति संकल्प्य मधुपर्कानंतुला पुरुषवत्कृत्वा षोडशारोयपरिपुष्पाणि विकी
 र्यतत्र पाणीवदुर्ध्वतोमके कृत्वा जिने प्रोशापरिमितं स्नानं निधाय न उपरिशक्त्यनुसारेण पंचपलाधि
 कपलसहस्रवयपर्यंतमुवर्णयित्वा त्रींशत्कारयमरागादिमंडितमनेकवलभीषु लोकपालाद्य
 कषणिमायुक्तं मध्ये ब्रह्मार्कशिवप्रतिमायुतं वा दक्षिणभागस्थं तस्मीं पुष्टयति माता रायरात्रिमायु
 तमीषाग्रकीलिनविनायकप्रतिमं गरुडप्रतिमायुतं भजमीषाग्रयोजितमुक्ताममविभूषितमुवर्णी
 मानं वाचतुष्टयं रथं संस्थाप्य तत्समं तादृशदशधा न्यानि भोजनपात्रपीठचन्दनदीपिकोपतरुहृत्त्रयं
 र्णीयाडुका पूर्णकलशचतुष्टयमष्टौ गणश्च स्थापयेत् ॥ रथोपरिकौशेयवस्त्रनिर्मितं नानाफलपुक्तं

॥ राम ॥

॥ ११७ ॥

चवर्गं वारा पुष्पा निनं विना नं वधीयान् ॥ नत्र पत्न्य क्षुल्लि दयं रान काले योजनीयं न दभावेन न्मृत्पत्रं श्वापयेत्
 न च पंचशतं रुष्य यत्नानीति हेमडौ ॥ अशीनिकार्य पणा इति मूल्याध्याये ॥ हस्तभावे ह्यद्वयमिति केचित् ॥
 न तोमहावेदीग्रहवेगोरुपरिवित्तानेव धीयान् ॥ अथ संध्योन्नरं रात्रि कृत्ये प्रातश्च यजमानाभियेकां नेहनेय
 जमानो गृहीत पुष्पांजलिर्हिरण्यगजरथं त्रिः प्रदक्षिणी कृत्य प्रार्थयेत् ॥ ॐ नमो नमः सांकरय मजार्कलोके
 शविद्याधरवासुदेवै ॥ त्वं मे व्यसे वेदपुराणयज्ञनेत्रो मयस्य दनपाहि नस्मान् ॥ यन्न न्यदं यरमगुह्य नमंगुर
 रेरानंदहेतुगुरारूपविमुक्तमनः ॥ योगैकमानसदृशो मुनयः समाधौ यशं नितत्त्वमसिनाथ रथे धिक्कृतः
 सस्माच्च मैवं भवसागरसंयुताना मानंदभांडभृतमध्वरपानपात्रम् ॥ तस्मादधौ घशमनेन कुरु प्रसादं
 चाभीकरेभरथमाधवसंघदानात् ॥ पुष्पांजलिना सुवर्णगजरथं गंधाद्यैर्गुर्वर्चिजश्च संयुज्यं न दनुजा
 तः ॥ कुशादीन्यादाय पूर्ववत्फलमुच्चार्य मंमणिमंडितकवराय स्थित विनायक प्रणिमंगरुडध्वजं म

॥ दावि ॥

॥ ११८ ॥

ध्यस्थितवत्सार्कशिवनाशयणलक्ष्मीपुष्टिप्रतिमं सौवर्णचतुर्मागं नृपक्षविभक्तं गं कौशेययंचवर्णाविना
 नकमुक्तोपकरणासहितं विसृष्टदेवतं सर्वेषां नामगोत्रेषु चार्यगुर्वर्त्तिग्यो हं संप्रददद्भित्तं सर्वहसोयारि
 स्थितगुरुहस्तैः संकल्पयेत् ॥ ननोर्द्धगुरवेर्द्धमृत्विग्यो दद्यात् ॥ ग्रामादीनां वा नान्यरितो व्ययथेष्टं विभजेत्
 ननः कृतस्य हेमगजरथदानकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं मिमान्सुवर्णां नृपक्षभ्यं दक्षिणां संप्रददद्भित्तं हेमग
 जरथसुवर्णतृतीयां दशां वा दद्यात् ॥ ग्रामादीनां वा दक्षिणां न्येन दानं ॥ ननः सर्वे कामस्तुतिं यथेष्टं
 ननो यजमानः पुराणा हवाचनमावाहितदेवतामुत्तरपूजाविसर्जनंच कृत्वा मंडूयोपकरणादिसर्वं गुर
 वेषु निपाशयथाश्चिन्तिवात्सराभोजयेदिति ॥ श्रीमांसैकधुरंधरः श्रुतिधरो न्यायेपि वागीश्वरः सहि
 तामृतसागरः सुजनतावक्षीरसालदुमः ॥ यविद्वन्मणिशेखरो दिनकरः सामनविश्वेश्वरत्नेनाका
 शि हिरण्यहस्तिरथ केदने धिया यदिति ॥ इति हिरण्यगजरथमहानपयोगः ॥ अथ यंचताग

॥ राम ॥

॥ ११८ ॥

तमहादानमात्म्ये ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ॥ पंचतांगतकं नाम महादानकनाशनम् ॥ पुराणां
 निधिमया सायुगदिग्रहरादिकम् ॥ भूमिदानं नरोदयानं च तांगतकान्वितं ॥ खर्वटं खेटकं वापिशामं
 वासस्पशालिनं ॥ निवर्तनशानं वापिनं दंडवापिशक्तिनः ॥ सारदारुमयान्कृत्वा हतान्यच विचक्षयाः ॥ सर्वेय
 करणैर्युक्तानन्यान्पंचचक्रां च नत् ॥ ह्यनृतक्षणा युक्ताश्च दशैव च धुरंधराः ॥ सुवर्णशृंगाभरणान्मु
 क्तां तांगतभूषितां ॥ रूपपादाग्रनितान् रक्तकौशेयभूषणान् ॥ स्वर्णमचंदनयुजान् शालाया मधिवा
 सयेत् ॥ पर्जन्यादिनरुद्रेभ्यः पायसं निर्वपेच्चक्रं ॥ एकस्मिन्नेव कुंडे तु गुरुर्यस्यै निवेदयेत् ॥ पलाशस
 मिधस्तद्वज्रं कृत्वा नितालया ॥ जुला पुरुषवत्कुर्याद्भोक्तेषां वाहनं ततः ॥ ततो मंगलशब्देन भुक्तमांसा
 वरो बुधः ॥ आहूय द्विजसं पश्येत् हेमसूत्रां गुह्यकैः ॥ कौशेयवस्त्रकटकैर्मणिभिश्चापि पूजयेत् ॥ श्यामो
 पस्करां न दृष्टुं मेकां पयस्विनीं ॥ तथा दद्याद्वाप्यानि समं तादृधिवासयेत् ॥ ततः प्रदक्षिणां कुर्यात्

॥ रावि ॥

॥ ११९ ॥

कृहीतकुसुमांजलिः॥ वममुच्चारयेत्तत्र मर्त्यसर्वनिवेदयेत्॥ यस्माद्देवगणाः सर्वे स्थावरगणिचरगणिच॥ धुरं
 धरांगेति यं नितस्माद्भक्तिः शिवे स्तुमे॥ यस्माच्च भूमिदानस्य कलां नार्हं निषोडशीं॥ दानात्यानि मे भक्तिर्धर्म
 यंच दृढा भवेत्॥ सप्तहस्तेन दंडेन त्रिंशदंशानि वर्तनं॥ त्रिभागहीनं गोचर्म मानमाह्वयजायति॥ मानेना
 नेन यादृशान्निवर्तनं शनं तु धः॥ विधिना नेन न स्य शुक्षीयते पापसंहतिः॥ तदर्धमपि यो दद्यादपि गोच
 र्मा मात्रकं॥ भवनस्थानमात्रं वा सेपि पापैः प्रमुच्यते॥ यावन्ति तां गतकमार्गं मुखानि भूमेर्भीसां यते ई
 हिनुरंगजरो मकानि॥ तावन्ति शंकरपदैः समाहिनि खेद्भूमिप्रदानमिह यः कुरुते मनुष्यः॥ गंधर्वकिं
 नरसुरासुरसिद्धसंघैराधूनचामरमुपेत्य महद्दिमानं॥ संपूज्यते पितृपितामहवंधुयुक्तः शोभोः पुरं वज
 न्निचामरनायकः सन्॥ नैऋत्यमप्यधिमनक्षयमभ्युपैति गोभूमि तां गतधुरंधरसंघदानात्॥ तस्माद्
 यौघपटलक्षयकारिभूमिर्दानविधेयमभिभूतिभवाद्भवाय॥ यंच त्वां गतकमिति॥ अत्र पंचलांगत

॥ राम ॥

॥ ११९ ॥

दानस्य प्रधानत्वावगतावपि भूमिदानं नरोदयान्यं च तांगलकास्त्रितमित्यत्र भूमिदानस्यापि प्रधानभूत्वा
 वगनेरनुमंत्रणमंत्रैव ह्यभूमिदानयोः ॥ प्राधान्यावगने मानेनातेन यो दद्यादित्यत्र भूमिदानस्य फ
 ले संबंधावगनेरुपसंहारे च भूह्यतांगलदानस्य प्राधान्यावगनेर्दानत्रयस्य प्राधान्यं भूमिदानमा
 चं प्रधानमिति दामोदरः ॥ भूमेः परिमाणमाह खर्वठमिति ॥ एतद्वक्ष्यमाणं मार्कंडेयपुराणे सोत्सेधन
 वप्यप्राकारं सर्वतः खानकाहनं ॥ योजनार्धं द्विविक्रमं भूभागाय नं पुरं ॥ नदर्थे न न दारं खट्वं न न्यादो न
 च खर्वठं ॥ तथा भूदजनशायामुसमृद्धकृषीवला ॥ क्षेत्रोपभोगभूमध्ये वसतिर्गामसंज्ञितेति ॥ विक्रमो
 विस्तारः ॥ निर्वर्तनमानं स्वयमेव वक्ष्यति ॥ सरेति ॥ सारदारवस्तुलाया मुक्ताः ॥ उपकरणानीषादंडु
 गकाद्योक्ता कीलकपत्तोदफालादीनि ॥ काचन हलानां काचनान्येषां उपकरणानि ॥ ह्यन्येषां न्यक्षह
 क्षान् ॥ न ह्यराणो सहस्रदान उक्तं ॥ सुवर्णेति ॥ सुवर्णभृंगरूपमाभरणं येषामित्यर्थः ॥ शैवेति ॥ शैव्यं पा

॥ दावि ॥

॥ १२० ॥

दायेखुरानिलकंचयेयामित्यर्थः शाखायामिति मंडप इति दानसागरः ॥ दामोदरस्तु प्रकृतिनस्य मंडप
 रूपशालायाः शालान् पुनः शाखाविधानवैयर्थ्याय नैः मंडपमिन्नाया शाखायामित्यर्थ इत्याह ॥ पर्जन्ये
 निः पर्जन्यादीनां च मिलितानां देवतात्वमिति केचित् ॥ पुन्ये कर्मिणि दामोदरः ॥ यस्या इति यस्मै एकस्मै
 ज्ञात्विजे गुरुर्निवेद्य निनैतस्वकुंडे होमः कार्य इत्यर्थः होमश्चाष्टविंशति संख्यायेति दामोदरः ॥ अयंचले
 मोलोकेशावाहनं न नदग्रहादिहोमसमये कार्य इति केचित् ॥ नतः शब्दश्च वराहनाम्नर्वमित्ये ॥ दांय
 तं गुरुतत्पत्नीरुपधा नत्वेनोपस्थिते ॥ दानार्थं गुरुपूजनमुक्त्वा न देयोपस्थितेः पुनरधिवासनीया
 न्याह शयामिति ॥ शयौपस्तुत उक्तो हेमवर्जि दाने धैनु दानस्य च नशाधानं संनान्तरिकल्पयेदित्ये
 नात्यदानचंद्रगत्वा वागतेः ॥ मन्त्रमिति ॥ श्लोकद्वयरूपमित्यर्थः ॥ निवर्तनलक्षणमाह सप्तेति ॥ इदंचप
 रिभाषायां व्याख्यानम् ॥ अत्रादिजदांयत्यस्य दानार्थं पूजनीयत्वे क्लेशस्यास्य सर्वदानं ज्ञात्विगादीनामधि

॥ राप ॥

॥ १२० ॥

वासन दक्षिणा मात्रमिति दामोदरः हेमवज्रि दानव दधे छविभागे यस्मीति युक्तं पश्यामः ॥ पावंतीति भासां
 पतेः सूर्यस्य उहितागौः भूर्वेधवी सूर्यस्युताश्च गाव इति संवर्तवचनान् ॥ तस्या अंगजाः उवाह वभाः ॥ ॥ इति
 पंचलांगल महादान विधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ महायानकनाशाय शीघ्रपा
 पसंहि क्षयदानवभूमिलांगलमार्गे पुरवभास्यति उहित्रं गजरोमसं खवर्षा वहिन्नशंकर उरवस्थान
 गंधर्वकिन्नरसुरासुरमिदं संहाधून चामरमहाविमानोपगमपूर्वकं प्रज्ज्वल्य पितृपितामहवधुपु
 त्रामरनायकान्तीयशंभुपुरगमगताक्षयेन्द्रानिभूतिभावोद्भवकामः ॥ भवः पंचलांगलमहादानमहं प्र
 तिपादयिष्ये इति संकल्प्य मधुपर्कानंतुला पुरुषवत्कृत्वा षोडशारोय रिपुष्पाणि विकीर्य तत्र शाके रुद्धि चं
 दनदेवदारुश्रीयर्षिवित्प्रियकांजनानां ॥ अन्यतमकाष्ठघटितानि ईयादरादुगकाष्ठयोक्ता फालप्र
 तोदाद्युपकरा सहितानि तथा कांचनोपकरा सहितानि पंचकांचनानि हलानि स्थापयेत् ॥ तत्समं

॥ द. वि ॥

॥ १२१ ॥

तानां वृत्तव्यजनोपसंधानदीपिकाया उकोपानहासनभोजनपात्रकर्पूरादिसहितां शय्यां धेनुमृष्टा दशधा
 न्यानि च स्थापयेत् ॥ मण्डपाद्वहिर्गोसहस्रदानोक्तलक्षणान्मौवर्णाशृंगानौषपादान्मुक्ताताम्रलभ्र-
 षिना नौषधिलकान् रक्तवस्त्रभूषितान् दशह्वयान्नातान् रेस्थापयेत् ॥ ततो महावेदीयहवेशोरुपरिवि-
 तानेव धीयात् ॥ ततो रात्रौ वनस्पतिहोमोत्तरं यस्मै त्रिविजे गुरुराज्ञां प्रयच्छति स स्वकुशोपर्जन्यादित्य-
 रुद्रदेवतं यायमंश्च पयित्वानेन यत्ना शसमिन्द्रिराज्येन तिलैश्च स्वशास्वीयतत्र देवताकैर्मन्त्रैरष्टाविंश-
 तिसंख्यया जुहुयात् ॥ तद्देवतमंत्राञ्च जयेत् ॥ तच्च पर्जन्याय प्रगायनेत्यस्याग्रे यः कुमारः पर्जन्योगाय
 त्रीत्यां तु सामदोमत्स्योद्यादशादित्यगात्री ॥ कडुजाय शौरः करवोरुद्रो गायत्रीरभिरेवमंत्रैः समिन्त्रिता
 ज्यानि जुहुयात् ॥ यजुर्वेदे तु शन्नो वात इति पर्जन्यस्य यज्ञो देवानामित्यादित्यस्य ॥ इमारुद्रायेति रुद्रस्य
 सामवेदे तु ॥ त्वष्टानौ देव इति पर्जन्यस्य ॥ आदित्यै रिन्द्र इत्यादित्यस्य आवोरानामिति रुद्रस्य ॥ अथर्व

॥ राम ॥

॥ १२१ ॥

वेदेन. अभिक्कदेनि पर्जन्यस्य आदित्येभ्यो मध्विदमिन्नादित्यस्य रुद्राजला यद्वनिरुद्रस्य ॥ अथ षा नर्यज
 मानाभिषेकांते कृते सयत्नीकंगुरुं हेमसत्रांगुलीयककौशेयकटकयमराणादिमणिभिः संपूज्य गृहीत
 पुष्पाजलित्वांगलादीनि त्रिःषदक्षिणीकृत्य प्रार्थयेत् ॥ यस्या देवगणाः सर्वे स्यावराणि चराणि च. धुरंध
 रांगेतिष्ठंति नस्माद्भक्तिः शिवेस्तु मे. यस्या च भूमिदानस्य कलां नार्हं निषोडशी मु ॥ दानान्यन्या निमेषां
 धर्मस्य वदन्ते भवेत् ॥ नतः पुष्पाजलिना भूमे न मश्नति वेशां भूमिं पंचलांगलादीनि च संपूज्य गुर्वर्चिगज
 ज्ञानः कुशादीनां दाय पूर्ववत्फलमुच्चार्य मांकां च न दारुमयपंचलांगलसो यस्करं दद्यात् धुरंधराणां धेनु
 सहितं निवर्तनशतवधिकां भूमिं सो यस्करं विष्णुदेवतां गुरोर्गमगोत्रे समुच्चार्य सयत्नीकाय नुभ्यमहं
 संपददइति गुरुहस्ते संकल्पयेत् यदानुयथेष्टविभागयक्षस्तदात्रा मादिना गुर्वर्चिजः परितोऽथ भूमिं तां
 गलानि च नेभ्यो न्येभ्यश्च विभज्य दद्यात् ॥ दद्यात् धुरंधरा धेनुशय्याः गुरवे दद्यात् ॥ नतः कृतस्य सो यस्कराण्य

॥ दा. वि ॥

॥ १२२ ॥

चलांगलसहितभूमिदानस्यप्रतिष्ठार्थमेतामुवर्णनमिदं देवतान्मुष्मभ्यंदक्षिणां संघददशनिदत्तभूमि
 नृत्तीयांशदशांशमृत्यभूतं सुवर्णं दद्यात् ॥ अमादीनां वा दक्षिणात्वेन दानं ॥ न तो गुरुः सर्वे वा कामस्कानि
 पठेयुः ॥ न तो यजमानः पुराण्यहवाचनमावाहितदेवतानामुत्तरपूजां विसर्जनं च कृत्वा मण्डपोपकरण
 दिसर्वं गुरवे प्रणिपाद्य यथाशास्त्रं वा सणाभोजयेदिति ॥ श्रीमांसैकधुरंधरः श्रुतिधरेन्यायेपि वागीश्व
 रः साहित्यामृतमागरः सुजनतावल्ली रसा लडुमः ॥ यं विद्वन्मशिरोरखरो दिनकरः प्रसूतविश्वेश्वरं ते
 नाकारिदशाईलांगलयुते दाने धियापह्निः ॥ ॥ इति पञ्चलांगलमहादानप्रयोगः ॥ ॥ अथ धर्म
 लदानं नाम ॥ ॥ अथानः संघवशा मिधरादानमनुत्तमं ॥ पापक्षयकरं नृणां मंगलविनाशनं का
 रयेत्पृथिवीं हेमीं जम्बूद्वीपानुकारिणीं ॥ मर्यादापर्वतवर्तीमध्ये मेरुसमन्वितं ॥ लोकपालाष्टकोपेतां न
 ववर्षसमन्वितां ॥ तदी नदशनोपोतां सप्तसागरवेष्टितां ॥ महारत्नसमाकीर्णां वसुरुद्रार्कसंयुतां ॥

॥ राम ॥

॥ १२२ ॥

हेमः पलमहस्येण तदर्थं ताथशक्तिः ॥ शतत्रयेण वा कुर्याद्दिशनेन शनेन वा ॥ कुर्यात्तत्र पला इर्ध्वं मशक्तोऽपि
 विचक्षणाः ॥ जुला पुरुष वत्कुर्याद्वो केशवाहनं ननः ॥ अन्विष्टमराउपसंभारभूषणाश्चादनादिकम् ॥ वियाहूः
 छाजिनेहत्वा निलानामुपरित्यजेत् ॥ तथाष्टादशधा न्या निरसांश्च लंवरणादिकान् ॥ तथाष्टौ पूर्णकलशास
 मंता न्यरिकल्पयेत् ॥ विज्ञानकञ्चकौशयं फलानि विविधानि च ॥ तथांशुकानि रण्याणि श्रीखण्डशकलानि
 च ॥ इत्येवं रचयित्वा तामधिवासनपूर्वकम् ॥ शुक्लमाह्वारं वरधरः शुक्लामरणाभूषितः ॥ षडक्षिणं नतः कृ
 त्वा गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥ पुरण्डालमथासद्यमञ्जानेनानुशीरयेत् ॥ नमस्ते सर्वभूतानां नमो मेव भवतन्यतः
 धात्री च सर्वभूतानां नमः ॥ पाहिवसुन्धरे ॥ वसुन्धारयसे यस्या वसुञ्जानी वनिर्मलम् ॥ वसुन्धरानमोजाना
 तस्या न्याहिभयादलम् ॥ चतुर्मुखोऽपि नो गच्छेत्तस्या दत्तं न वाचते ॥ अनन्ताय नमस्तस्या न्याहिसत्सार
 कर्दमान् ॥ त्वमेवलक्ष्मी गोविन्द शिवे गौरी नि संस्थिता ॥ गायत्री वृत्तः पाथर्वेजोत्सा च नैरवौ प्रभा ॥ बुद्धि

॥ दा. वि. ॥

॥ १२३ ॥

हृहस्यनौ खानामेधा मुनिषु संस्थिता ॥ विश्वं व्याप्य स्थिता यस्मान्न नो विश्वं भगवता ॥ धृतिः स्थितिः क्षमा क्षो
 रणी पृथ्वी वसुमती रसा ॥ एताभिर्मूर्तिभिः पाहि देवि सस्मरसागरात् ॥ एवमुच्चार्यतां देवीं वाक्पुत्रो भ्यो नि
 वेदयेत् ॥ धरा ध्वं वाच नुर्भा गं कुरवेष निपादयेत् ॥ शेषश्चैवाचान्तिगम्यः पुनिर्याय वि सर्जयेत् ॥ अनेन
 विधिना यस्तु दशा द्वैम धरां भुवाम् ॥ पुराणकाले तु सन्धात्रे सम्य दंशति वैष्णवम् ॥ विमानेनार्कवर्षो न किं
 क्ति रणी ज्ञातमालिना ॥ नाशयसा पुरस्कृता कल्पत्रयमसौ वसेत् ॥ पितृपौत्रपौत्राश्च नारये देकविंश
 ति इति यठ निषद्वयं संश्रुणोति प्रसन्ना दपि कलुषविना नैर्मुक्त देहस्तमन्नात् ॥ दिवममरवधूभिर्भ्यानि
 संपार्थमानः पदममरसहस्रैः सेविनश्चन्द्रमौले ॥ कारयेदिति ॥ पृथिवी त्रिकोणे निशमोदरः ॥ वर्जुले
 निरूपनाययसाः ॥ चतुरस्रे निदेमाद्रिः ॥ समस्तपृथिवी लक्षणा स्य जम्बूद्वीप लक्षणा स्य वाकर्जुमशकात्वा
 न्किञ्चिद्वक्षणा कर्तव्यता प्राप्नोति यममाहमर्यादेति ॥ जम्बूद्वीपस्य मर्यादा पर्वता इत्यर्थः ॥ ते च विष्णुपु

॥ राम ॥

॥ १२३ ॥

रागो जाठरो देवकूठश्च मर्यादा पर्वतावुभौ ॥ नौ दक्षिणोन्नयामावा नीलनिषधयनौ ॥ गन्धमादनकेलासौ
 पूर्वयश्चायनावुभौ ॥ मेरोः पश्चिमदिग्भागे यथा पूर्वतथा स्थितौ ॥ निषिद्धः परिमन्त्राश्च मर्यादा पर्वतावुभौ ॥
 त्रिभुजो जारुधिश्चैव उन्नये पर्वतावुभौ ॥ पूर्वयश्चायनावेतावर्गावान्नर्व्यवस्थिता विनि ॥ अतः शब्दस्य सन्निहि
 तवचनत्वेन जाठरादीनां भज्याश्चादि वर्धमध्यखण्डसमुद्रसन्निधौ निर्मोरा मिनिमदनरत्नः ॥ त्रयं त्वर्गावां त
 र्व्यवस्थिता विनि सर्वत्र संवध्यते ॥ अतः शब्दो मध्यवाचीनेन पर्यादिदिगंतस्थिन समुद्रमध्ये खजाठरादीनां
 यथा कथंचि निर्मोरा मिनिवदामः ॥ मध्योदितिसो यस्कर मेरुयुतामित्यर्थः ॥ उपस्करो विष्णुपुंगवो मेरो
 अतुर्दिशंतवनवसाहस्रविस्तृतं ॥ इलाहृतं महाभाग चत्वारश्चात्र पर्वताः ॥ विष्णुभारविना मेरोर्यो जनायु
 तमुच्छिताः ॥ पूर्वरागंदरेनाम दक्षिणो गन्धमादनः वैभाजः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वे चोन्नये स्मृत इति ॥ लोके
 नि ॥ लोकपातलक्षणा मुक्तं वृत्ताणो न वेति ॥ वर्षे वर्षे विष्टे दकपर्वने च समन्वितामित्यर्थः ॥ वर्षाणि वर्षे

र्वे २

॥ रावि ॥

॥ १२४ ॥

विह्वेदकपर्वनाशविष्णुपुराणो ॥ आरनं पथमं वर्धनतः किंपुरुषं स्मृतं ॥ हरिवर्धनं धेवस्यान्मेरोर्दक्षिणतो दि
ज ॥ रम्यकश्चोत्तरेर्वनं येवान्नैहिरण्यं ॥ उत्तराः कुरवश्चैव यथा वैभारनं तथा ॥ मेरोश्च नुर्दिशं तत्र नवसा
हस्विस्मृतम् ॥ इलाह्वनं महाभागवर्धमा रुर्मनीषिणा ॥ तथा हि मवान्मे कटश्च नि य धश्चास्य दक्षिणे ॥
नीलश्वेनश्च भृङ्गी च उत्तरे वर्धयर्वनाः ॥ मातृवाम्पूर्वतो मेरोः यश्चि मेगंधमादन इति ॥ यन्नुदामोदरेणैने मर्या
दा पर्वता इत्युक्तं ननु हं ॥ वर्धयर्वनमज्ज्ञानात् ॥ नदीति नयोगज्ञायाः नदाः शोणदयः सप्तैति ॥ तवरोक्षुमु
रासर्पिर्दक्षिणी रजतमयैः सप्तसमुद्रैस्तदन्नर्गनल्लक्ष्मालिकुशकोशककुक्षैः बद्धीपैर्वृतामिम
र्थः ॥ मसारत्नानुक्तानि हिरण्यगर्भैः वस्त्रादित्यानां लक्षणा मुक्तं वस्त्राण्डे ॥ रुद्रलक्षणं पंचरात्रे ॥ करे त्रिभू
तनीलो वामे दक्षिणे चाक्षमालिनः ॥ सकादशप्रकर्षव्यारुहस्यक्षेन्दुमौलिनः ॥ तेन निर्जनिश्चैव संप्रश्न
नृनीयोत्यजस्कयान् ॥ मृगव्याधः पिनाकी च दहनोथं धरश्च वै ॥ अहिर्बुध्नश्च भगवान्कपाली च पराजि

॥ राम ॥

॥ १२४ ॥

तः॥ सेनानीश्च महोनेजरुद्रा एकादशः स्मृताः॥ पृथिवी निर्मरा प्रकारश्च यो गोवक्ष्यते॥ तिलानामिति
 जोरा परिमितानामित्यर्थः॥ निवेदयेदितिः अत्र चार्द्धविभागयक्षः प्रकृतिप्राप्तसर्वविकल्पविधाना
 र्थमनूयते॥ अन्यथोपदेशिकेन चतुर्थोऽविभागयक्षेणानिदेशिकस्यार्द्धविभागस्य बाधायते॥
 तथा च गुर्वर्त्तिद्रुमात्रसंघदानन्त्यक्षे न त्यक्षद्वयं॥ प्रकृतिनः प्राप्ता यथेष्टविभागयक्षो वा इष्टव्यः॥
 इति धरा मरुदानविधिः॥ ॥ अथ प्रयोगः॥ तत्रासौ धरा निर्मरा प्रकारः॥ पलपञ्चकादारभ्य सहस्रप
 लपर्यन्तं यथा शक्ति सुर्वर्णो न वर्तुलं चतुरस्रं वा पञ्चकृत्वा तस्य चांते लवणादिसप्तसमुद्रपक्षादियद्दी
 पानि हतैश्चतुरस्रैर्वा निर्माय तन्मध्ये जं वक्षीयं लक्ष्यो जनं परिकल्प्य तन्मध्ये स्थं वा कपश्चिमायनं द
 क्षिणोन्नरायनं च रेखाद्वयं शनधा विभज्य ताभि नोष्टभिर्भागैः कृतेन हतै न ता वडुच्चं उपरिभागे मूल
 भागदिगुणा विसृज्य तन्मेरुपरिकल्प्य तन्पूर्वादिदिक्षु नवभिर्भागै रिला हतं कल्पयित्वा तन्मध्ये मेरुत

॥ दा.वि. ॥

॥ १२५ ॥

अत्रुर्दिक्षमन्तरगन्धमादनविपुलसुपार्धस्वमेववष्टंभभूतं पर्वतचतुष्टयमिलाह्वानार्तपर्यन्तकृत्य
 यित्वेलाह्वानाद्दक्षिणतोभागद्वयेनविस्तृतं पूर्वयश्चिमसमुद्रावधिलंवायमानन्निषेधं परिकल्पये
 त् ॥ ननोनियेधादक्षिणतोहरिवर्यरूपभागनवकंपरित्यज्यतदक्षिणतोभागद्वयेनविस्तृतं पूर्वय
 श्चिमसमुद्रवद्वष्टान्नद्वयन्मैमकूटपर्वतं परिकल्पयेत् ॥ एवंमैमकूटादक्षिणतः किंपुरुषवर्यरूप
 भागनवकंपरित्यज्यतदक्षिणतोभागद्वयेनविस्तृतं पूर्वयश्चिमसमुद्रसन्वरुष्टान्नद्वयं हिमवन्तं प
 रिकल्पयेत् ॥ एवंतदक्षिणतोभागनवकेनलवणोदयार्थं नंभारतवर्षं परिकल्प्यसमुद्रसन्निधौ स
 मुद्रमध्येवापूर्वं यश्चिमसमुद्रावधिलंवायमानकैलासपर्वतं तद्दक्षिणतः गन्धमादनञ्च परिकल्प
 येत् ॥ एवंमैमैरिलाह्वनसपारकभागनवकाञ्चोत्तरतोभागद्वयेनविस्तृतं पूर्वयश्चिमसमुद्रावधिल
 न्वायमानं नीलं पर्वतं परिकल्प्य ॥ तदुत्तरतोहिरण्मयवर्यरूपभागनवकंपरित्यज्यतदुत्तरतोभागद्व

॥ राम ॥

॥ १२५ ॥

येन विसृज्यते पूर्वयश्चिमसमुद्रावधिलं वायमानं भृङ्गिरां परिकल्पयेत् ॥ एवं न उन्नरतो भाग न वकेन स
 मुद्रयर्थेन मुन्नरकुरुसंज्ञं वर्षं परिकल्प्य समुद्रसन्निधौ समुद्रमध्ये वा पूर्वयश्चिमसमुद्रावधिलं वायमा
 नं त्रिभृङ्गन उन्नरन सथैव जारुधिं परिकल्पयेत् ॥ एवं मेरोरिता ह्यन संयादक भाग न वकाच्च पूर्वतो भाग
 द्ययेन विसृज्यते नीलनिषधावधिलं वायमानं मातृवंतं परिकल्पयेत् ॥ तत्पूर्वं एकत्रिंशद्दिर्मागे समुद्रय
 र्थं तं भजाभ्वं वर्षं परिकल्प्य समुद्रसन्निधौ समुद्रमध्ये वा नीलनिषधावधिलं वायमानं जाठरं परिकल्प्य
 तत्पूर्वन सथैव देवकूटं परिकल्पयेत् ॥ एतमेरोरिता ह्यन संयादक भाग न वकाच्च पश्चिमतो भाग
 द्ययेन विसृज्यते नीलनिषधावधिलं वायमानं गंधमादनं परिकल्पयेत् ॥ तत्पश्चिमत एकत्रिंशद्दिभा
 गैः समुद्रयर्थेन केतुमालवर्षं परिकल्प्य समुद्रसन्निधौ समुद्रमध्ये वा नीलनिषधावधिलं वायमानं
 निषधं परिकल्प्य तत्पश्चिमत सथैव पारिभद्रं परिकल्पयेत् ॥ ततो यथावकाशं गंगा यानघः शोणाद

॥ दावि ॥

॥ १२६ ॥

योनदाश्वपरिकल्पनीया इति ॥ ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ या यक्षया मंगल्य विनाशवैश्वयदग
 मनार्कवर्णा किङ्किरीजालमालिविमानकरणनारायणपुरगमनानंतरकल्पत्रयावहिननदधिकैक
 विंशतिपितृपौत्रपौत्रनारायणकामः शोधरादानमहं प्रतिपादयिष्ये इति सङ्कल्प्य मधुपर्काननुत्ताप
 रुषवत्कृत्वा षोडशांशपरिपुष्पाणि विकीर्य तत्र पाणीव बुध्नुं लोमकैः कृत्वा जिनेश्वरापरिमितां शिला
 निधाय तत्रोक्तं रुपांशे रूपरिधिरार्थं यद्विहृतं सुवर्णं निर्मितं लोकापा लाष्टकवस्वष्टकैकादशरुद्र
 प्रतिमा युतां यमरागवज्रमौक्तिकमणिं क्यमरकनैरलंकृतां धरं संस्थाप्य नत्समन्ना दद्याद् दशधा न्यय
 इसवद्व्यपूजां कलशाष्टकानां विधवस्त्रफलचन्दनखंडानि च स्थापयेत् ॥ महावेदीयद्वेशोरुप
 रिविज्ञाने वध्नीयान् ॥ ततो धरं नाम मंत्रेण पूजयेत् ॥ अथ संध्ये च रं रात्रि कृत्वा तत्र यजमानाभिषे
 कान्ते कृत्वा यजमानो गृहीतपुष्पाञ्जलिर्धरां चः प्रदक्षिणी कृत्य प्रार्थयेत् ॥ ॐ नमस्ते सर्वभूतानां त्वमेव

॥ राम ॥

॥ १२६ ॥

भवनंयनः॥धात्रीचसर्वभूतानामनःपाहिवसुंधरे॥वसुंधारयमैयस्मादसुचातीवनिर्मलं॥वसुंधरातनो
 जानातानस्मान्पाहिभयादलं॥चतुर्मुखोपिनोगद्वेयस्मादेतंनवाचले॥अनन्नायनमस्तस्मान्पाहिसंसा
 रकर्दमात्॥त्वमेवतक्ष्मीर्गोविन्देऽशवेगोरीति संस्थिता॥गायत्रीवसरणःपार्श्वेज्योत्स्नावन्देऽरवौयमा॥बु
 धिर्हृदस्थनौरवातामेधामुनिषुसंस्थिता॥विश्वंवावस्थितायस्मान्ननोविश्वंभरामना॥धृतिःस्थितिःक्षमा
 क्षोणीयृथीवसुमतीरसा॥रुताभिर्मूर्तिभिःपाहिदेविसंसारसागरान्॥ततःपुण्याजलिनाधरांगंधै
 गुर्वर्तिजम्भसंपूज्यतदनुजानःकुशादीन्यादायपूर्ववत्फलमुच्चार्यमांसौवर्णीजिन्मूषीयानुकारिणीम
 र्यादायर्वतवतींमध्येमेरुसमन्वितांलोकपालाद्युकीयेतांनववर्षसमन्वितांनदीनदशानोयेतांसप्तसा
 गरवैष्टितांमहारत्नसमाकीर्णवत्स्फुरदार्कसंयुतांसोयस्कराधरांविष्णुदेवतांसर्वयांनामगोचैसमु
 च्चार्यगुर्वर्तिगम्भोहंसंषट्पददशानसर्वर्तिगूरुस्तोपरिस्थितगुरूहस्तैसंकल्पयेत्॥ततोधराध्वनञ्चतु

॥ दावि ॥

॥ १२७ ॥

र्धोशंवागुरवेर्धमंत्रयंवाञ्जनिभ्योवा दद्यात् ॥ यदानुयथेहविभागयक्षसदाशामादिनागुर्वर्त्तिजःपरि
 तोष्यतेभ्योनेभ्यश्चविभज्ययथेहन्दद्यात् ॥ ननःकृतस्यधरादानकर्मणाःप्रतिस्वार्थमेतान्स्वर्णानिग्नि
 देवतानुर्वर्त्तिभ्योहंसंषददशनिधरासुवर्णानृणीयांशं दशांशंवा दद्यात् ॥ ग्रामादीनांवा दक्षिणान्वेनदा
 नम् ॥ ननःसर्वकामस्तुतिंयथेयुःनतोयजमानःपुण्याहवाचनमावाहितदेवतानामुन्नरपूजांविस्मर्जनं
 चकृत्वा मंडपोयकरणादिसर्वं गुरवेष्टनियाद्यथाशक्तिवाप्तुंशान्भोजयेदिति ॥ ॥ सीमां सैकधुवं
 धरःश्रुतिधरोन्यायेपिवाजीधरःसाहित्यामृतसागरःसुजनतावध्रीरसालडुमः ॥ ॥ यंविद्वन्मरिणो
 रवरोदिनकरःशासनविश्वेश्वरंनैनाकारिसुवर्णभूमिददनौसञ्चीनयेयद्विनिः ॥ ॥ इति सुवर्णधरा
 महादानप्रयोगः ॥ ॥ अथ विश्वचक्रमहादानं ॥ ॥ मात्से ॥ अथानःसंषवक्ष्यामिमहादानमनुन्न
 मम् ॥ विश्वचक्रमिनिख्यानं सर्वया यप्रणाशनम् ॥ नयनीयस्यशुद्धस्यविषुवादिषुकारयेत् ॥ श्रेष्ठंय

॥ राम ॥

॥ १२७ ॥

लसहस्रेणतदर्शनमधमम् ॥ तस्यार्धेनकनिष्ठंसाधिवचक्रमुदाहृतम् ॥ अन्यविंशयलादृष्टमश
 क्तोपिनिवेदयेत् ॥ षोडशरंजनश्चक्रभ्रमत्रैष्यकाहृतम् ॥ नाभियमेस्थितंविष्णुयोगारूढंचतुर्भुज
 म् ॥ शंखचक्रस्यार्धेनदेवयकसमाहृतम् ॥ द्वितीयावारणोतद्वत्पूर्वगौजलशायिनम् ॥ अत्रिभृगु
 र्वसिष्ठश्चवृक्षाकश्यपरवच ॥ मत्स्यः कर्मोवराहश्चनरसिंहोथवामनः ॥ रामोरामश्चरामश्चवृक्षः क
 ल्कीनिचक्रमात् ॥ तृतीयावारणोगौरीमानुभिर्वसुभिर्भुता ॥ चतुर्थोद्वा दशादिन्यावेदश्चत्वारस्पवच
 यश्चमेयश्चभूतानिरुद्राश्चैकादशैवतु ॥ लोकपालाष्टकंषष्ठेदिष्टानंगास्तथैवच ॥ सप्तमेस्त्राणिम
 र्वाणिमङ्गलानिचकारयेत् ॥ अन्नरात्ररत्नोदेवान्निन्यसेदष्टमेयुतः ॥ तुलापुरुषवच्छेषंमंतात्परि
 कल्पयेत् ॥ अन्तिम्यराउयसंभारभूषणाद्यादनादिकम् ॥ विश्वचक्रंनतः कुर्यात्कृष्माजिननिलोयदि
 तथाद्या दशधान्यानि रसाश्चलवणादिकान् ॥ पूर्णकुम्भायकञ्चैववस्त्राणिविविधानिच ॥ मत्स्येषुफ

॥ रावि ॥

॥ १२८ ॥

लरत्नानिविज्ञानं चापि कारयेत् ॥ ततो मङ्गलशब्देन स्नानः भुक्त्वा वरो गृही ॥ होमाधिवासनां नेजु गृहीत
 कुसुमाञ्जलिः ॥ इमं मुञ्चारेये नमस्त्रिः कृत्वा यथदक्षिणं ॥ नमो विश्वमयायेति विश्वचक्रात्मने नमः ॥
 परमानंदरूपी त्वं याहि नः पापकर्दमात् ॥ नेजो मयमिदं यस्मात्सदा यत्पुनियोगिनः ॥ हृदि त्वां त्रिगु
 णातीतं विश्वचक्रं नमाम्यहं ॥ वासुदेवे स्थितं चक्रं चक्रमध्ये तु माधवः ॥ अन्योन्याधाररूपेण प्रणमा
 मि स्थिता विह ॥ विश्वचक्रमिदं यस्मात्सर्वपापहरं यरं ॥ आयुधं चाधिवासश्च भवा उद्धर मामतः ॥ इ
 त्थामं त्रानो दयाधिश्चक्रं विमत्सरः ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विमुक्तो के महीयते ॥ वैकुण्ठलोका मासा
 यन्नुर्वाहः सनातनः ॥ सेवने परसां संपै सिद्धे कल्पज्ञानत्रयं ॥ प्रणमेदास्यं कृत्वा विश्वचक्रं दिने
 दिने ॥ तस्यायुर्वर्धने नित्यं लक्ष्मीश्च विपुला भवेत् ॥ इति सकलजगत्पुण्यधिवासं दितरति यत्नपनीय
 योऽपारं ॥ हविर्भवतमुपागतः ससिद्धेश्चिरमधिगम्य नमस्यते शिरोभिः ॥ असुदृशं नानां प्रयानि शत्रो

॥ राम ॥

॥ १२८ ॥

मदनसुदर्शनतांचकामिनीनां ॥ ससुदर्शनकेशवानुरूपः कनकसुदर्शनदानदग्धपापः ॥ कनकगुरुउरि
 तापिषोउशारप्रविनरणात्मवराकृतिर्गुरादेः ॥ अभिभवतिभवोद्भवानिभित्ताभवमभिनीभवनेभ
 चानिभयः ॥ नयनीयस्येतिविश्वचक्रमित्यनेनान्वेति ॥ षोडशारमितिचक्राकारेवर्तुलसुवर्णफलकं
 समान्तरालरेखाद्यकेनषोडशधाविभक्त्यामध्यात्षोडशरेखाभवेतिनाआगइत्युच्यते ॥ नष्टुक्रमित्यर्थः
 ध्रुमदिनि ॥ सुवर्णफलकार्धसूत्रमष्टधाविभज्यमध्यादेकैकांशहृत्वाष्टौहृत्तानिकुर्यात् ॥ हृत्तरेखानेभि
 सदृशत्वात्नेमिशब्देनोच्यते ॥ तासां सूत्रध्रुमशूनक्रियमाणत्वाद्भ्रुमदिनिविशेषणम् ॥ नाभीनि ॥ मध्य
 हृत्तमध्येष्टदलंलिखित्वानत्ररुद्देशगतसंपुटाकारपाणिद्वयवामहस्तधृत्तशंखंदक्षिणहस्तधृत्तचक्रं
 विस्मंस्थापयेदित्यर्थः ॥ अष्टदलेषुपूर्वादिक्रमेणादेवष्टकंस्थापयेदित्यर्थः ॥ नक्षत्रयन्त्ररात्रेविमलो
 कर्षिणीज्ञानक्रियायोगानथैवच ॥ षष्ठीसत्यातथेशानीदेवोष्टौपरिनोहरे ॥ वरदादक्षहस्तेनवाम

॥ दा. वि ॥

॥ १२९ ॥

षोभा गेषु पूर्वादिषा हस्तधृता युधाः ॥ अश्लक्ष्णरूपीरुपाभदौ देवः प्रकीर्त्तिनाः ॥ आयुधं चक्रम् ॥ द्वितीये
 नि ॥ षोडशभा गेषु पूर्वादिषा दक्षिणेन षोडशदेवताः स्थाप्या ॥ एवं तृतीया वरणादिषु द्रव्यं ॥ जलशा
 यीशेषशायीनः ॥ क्षणमुक्त्वा सारां ॥ अत्रादीनां लक्षणां यत्र रात्रे ॥ नटिताः समधुलाः शाक्ताः कृशाधा
 मजिसंनताः ॥ कुरिडकाक्षकराः कार्यस्य यो द्विभुजाः सदा ॥ धामनयः शिरः अक्षोक्षमालासा च दक्षि
 णाहस्रैजयानुरोधान् ॥ दशावतारलक्षणानि यंच रात्रे ॥ वामेशं खंगराचक्रं द्विभुजो मत्सरूपकः ॥ नरां
 घ्नित्स्वरूपो वामत्सरूपी जनार्दनः ॥ गदाचक्रं अर्थादक्षिणे हस्ते ॥ उक्तास्त्रपाणिर्द्विभुजो मत्सरूप
 धकः ॥ नरां घ्नित्स्वरूपः पक्षः सर्वमत्सरूपस्त्वेति विकल्पार्थः ॥ कर्मस्तकछपाकारो मत्सरूपो क्लृप्त
 वान् ॥ द्विभुजस्तदस्त्रो नरां घ्नित्स्वरूपः कांटेराकछपाकार इत्यर्थः ॥ वराहलक्षणां तत्रैव ॥ मधुपिङ्गल
 वर्णस्तदंशवचक्रगदाबद्धकः ॥ नरांगः भूकराश्च वामकूर्परके धरा ॥ बहुभीषणमूर्तिश्च वराहो

॥ राम ॥

॥ १२९ ॥

हरिरुच्यने ॥ कूर्परंदनायं ॥ नरसिंहलक्षणम् ॥ चलदग्निसमाकारं सिंहवक्त्रनराङ्गकम् ॥ दंष्ट्राकरालवदनं ल
 लज्जिह्वं सुशीघ्रं ॥ हन्तां सञ्जरितकुक्षमालीढपीनवक्षसं ॥ अभेद्यनीक्षणं नखरमात्मोरुहृत्तपानवं ॥ नवभो
 दारयन्त्रं चकराभां नखरैर्भृशं ॥ गदाचक्रधरं द्वाभ्यां नरसिंहं चतुर्भुजम् ॥ कुर्यादिनिशेषः ॥ कुराडी छत्रधरो
 द्विर्धौ वामभः परिकीर्तितः ॥ कमण्डलुं छत्रधरदक्षिणवामहस्तद्वयमित्यर्थः ॥ क्षत्रांतं करणं घोरमुग्रं
 परशुद्वरे ॥ जामदग्न्यः प्रकर्तव्यो रामो रोषारुणोक्षणाः ॥ युवायसन्नवदनः सिंहस्कन्धो महाबलः ॥ आजानु
 बाहुः कर्तव्यो रामो वाराधनुर्धरः ॥ मशयात्रं च सीरञ्च वामदक्षिणयोः क्रमात् ॥ गदामुशलवज्रं च हलीरामः
 एकीर्तितः ॥ मुशलरूपं वज्रमित्यर्थः धारयन्निनिशेषः ॥ एवं च चतुर्बाहुः वामहस्तयोरुपरिमशभाण्डं ॥
 अधश्च गदा ॥ दक्षिणयोरुपरिहलं अधो मुशलं धारयन् ॥ बलभजान्मकोरामः कार्यद्वयार्थः ॥ कयायव
 स्त्रसंवीनः स्कन्धसंसक्तचीवरः ॥ पद्मासनः स्पाहिभुजो ध्यायी बुद्धः प्रकीर्तितः ॥ चीवरं वल्कलं पद्मासनं

॥ दा. वि ॥

॥ १३० ॥

योगासनविशेषः ॥ ध्यायी ध्यानशीलः खड्गे घातकरः कुम्भे हयारुखे मण्डवतः त्रैलोक्यादकरः कल्कीविभुजः
 परिकीर्त्तितः ॥ नृनीयेति मातरो वसराणी रुद्राणी कौमारी वैष्णवी वाराही इन्द्राणी कौशिकीरूपाः ॥ अत्र
 चातुराडा स्यादयना रायसो नोक्तं ॥ नक्षत्रम् ॥ षोडशसुकोष्टेषु सप्तदशानां स्थायना संभवान् ॥ गौरी
 दीनां लक्षणां यन्त्ररात्रे ॥ गौरीं शंखेन्दुवर्णां भांसर्ववीरनिषेवितां ॥ हृद्ययमासनासीनां साक्षसूत्र
 कमण्डलुं ॥ वीराः यन्त्रियुत्र दयः ॥ हृद्ये परियमासनासीनां गौरीं कारयेदित्यर्थः ॥ वसराणी लक्षणां ॥ गौरी
 रीचतुर्मुखी योना अक्षमालासुवन्विता ॥ कुराडा जपाविनी वामे वसराणी हंससंस्थिता ॥ अक्षमालासु
 वान्वर्था दक्षिणे ॥ कुराडकमण्डलुः गौरी गौरवर्णा रुद्राणी लक्षणां त्रिनेत्राभूतहस्ता चन्द्रारवरोद
 मण्डिता कयालमालिनी भुक्ता रुद्राणी हृद्यमस्थिता ॥ कयालमाला रूपहारयुक्तेत्यर्थः कौमारी लक्ष
 णाम् ॥ रक्ताशक्तिधरा देवी रक्तमाल्यान्वगन्विता ॥ शिखिपृष्ठसमारुखा कौमारी स्कन्दरूपिणी ॥ वैष्णवी ल

॥ राम ॥

॥ १३० ॥

क्षणम् ॥ शोखचक्र धरावामेगदाहस्ताचनाक्ष्यगाः शृणु चतुर्भुजा देवी वैष्णवी वनमालिनी ॥ गदया यमस्यायु
 पलक्षणां नेत्रार्थं दक्षिणाहस्तैः वाराही लक्षणां कृष्णपीनोदरा कुशाभूकरा स्यात्तु कापिका ॥ सुवस्त्रा यौवनो
 द्विजानां र्याभरणभूषिता ॥ वाराही महिषस्था च मदिरादंडधारिणी ॥ खड्गखेटकसंयुक्ता अथ वापि चतुर्भु
 जा ॥ अथ चेत्सवयसमुदायः ॥ समुच्चयार्थः इन्द्राणी लक्षणां ॥ सहस्राक्षी गजारूढा हेमाभा वज्रधारिणी
 इन्द्राणी सर्वसिद्धार्थं सर्वाभरणभूषिता ॥ गजसेरावतः सर्वां सखा र्यां यूरामिनो रथतया प्रसन्नवदनेत्यर्थः
 कोशिकी लक्षणां ॥ गर्तीक्षी क्षीरादेहा चक्षामकुक्षिभयंकरी ॥ विह्वलं स्याच्च दंष्ट्रो याशो परिहि संस्थिता ॥
 चतुर्थेति द्वादशादिन्यवेदचतुष्टयं लक्षणां मुक्तं ॥ ब्रह्मरोपन्नम इति भद्रदामोदरः पञ्चभ्रूना धिष्ठान्त
 देवता स्थापनीयाः न नष्ट्रक्षरां मात्स्यैः वराहेणो हुनं न दत्तु र्यान्तर्धी सयंकजाः वरुणां चासनगतं कान्त
 नंमकरोपरिः हुनाशनं मेघगनं वायुहूतं मृगासनं ॥ तथा काशाधिपदुःर्यान्मूयकरं विनामकमित्याह

॥ दा.वि ॥

॥ १३१ ॥

मदनरत्नरूपयन्त्रभूतयदस्यनदधिसुानुदेवतालक्षणायां मानाभावात्तच्च भूतान्येव स्थायनीयानि ॥ तद्ध
 क्षणं विशुद्धमौन्नरे ॥ शुभ्रवर्णमहीकार्यादिव्याभरणभूषिता ॥ चतुर्भुजासौम्यवपुश्चंद्रांभुसदृशां वरा
 रत्नपात्रं सस्यपात्रं यात्रमौषधसंपुतं ॥ यमं करे च कर्तव्यं भुवो यादवनंदन ॥ तस्य ध्यानवनः पूर्वमायः प्र
 मक्षणांगताः ॥ स्त्रीरूपाः शुभ्रवर्णाश्च धिभुजाश्चेतवाससाः ॥ दधानाः पाशाकलशैः करयोर्मकरासनाः भ
 सिवायोर्लक्षणां नुलायमुक्तं ॥ नीलोत्पलाभङ्गनं नद्वर्णां वरधारिच ॥ चन्द्रार्कहस्तं कर्तव्यं द्विजं सौम्यवि
 ग्रहं ॥ द्विरष्टवर्षाकारं च स्त्रीपुंसव्यं जनान्वितमित्याह ॥ रूडलक्षणां धरादानउक्तं ॥ यष्ट इति लोकपाला
 यकदिङ्मानझाष्टकलक्षणां वृत्ताशेडउक्तं ॥ सप्तमेस्वारीति ॥ खड्गचक्रशक्तिदण्डपाशाध्वजगदाभूतार
 पाणि ॥ मङ्गलानि दक्षिणावर्तं चैव कौस्तुभं चामरद्वयं पर्यङ्कं भस्वरूपवैजयंती हृषगजान्मकानीति दा
 मोदरः ॥ एधीचंद्रस्तखड्गभूलगदाशक्ति कुंजां कुशाधनं चिच ॥ स्वधितिश्चेति वास्त्राणि नेषु चायं प्रशस्य

॥ राम ॥

॥ १३१ ॥

ते शनिगारुडोक्तानि शास्त्राणि ॥ दक्षिणावर्तशंखश्चरोचनाचंदनं तथा ॥ मुक्ताफलं हिरण्यं च खड्गं चामरमेव च
 आदर्शश्चेति विज्ञेयं मंगलं मंगला वह्मिनि यशशरोक्तानि मङ्गलानीत्याहुः तानि च सुवर्णमयानीति दामोद
 रः ॥ अथ क्षाणीत्यन्येः अंतरं नरन इति द्वितीयाद्यावरणेष्वपि संबध्यते ॥ तथा च द्वितीयाद्यावरणगतरेखाद्य
 कजनिजबोडशान्तरेषु पूर्वोक्ताः षोडशदेवताः स्थापयेदित्यर्थः ॥ अथ म इति अथ म ह त्रस्थ षोडशकोष्टे
 पुर्वोक्तानेव देवाः स्थापयेदित्यर्थः ते चाग्रहं त्रस्था विष्वाद्योनवद्वितीयह त्रस्थाश्चाद्याः सप्तनेषां प्रथमो
 पस्थितैरिति दामोदरत्नाकरौ द्वितीयह त्रस्थाः षोडशेति दानविवेकमदनरत्नौ ॥ विनायकनवग्रहसंज्ञाधि
 नी कुमारसागरलक्ष्मीगङ्गाधरयमुना इति दानसागरः ॥ अनंतरत्वात् सप्तमावरणस्था इति पितृचरणाः ॥ द
 शादिनिदानैश्च नृत्तापुरुषवदङ्गुलवेर्द्धं नृत्विग्भोयथेष्टविभागो वा इष्टवः ॥ ॥ इति विश्वचक्रमहासा
 नविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ सर्वपापापराधाः सर्वपापविमुक्तास्मीय

॥ दा.वि ॥

॥ १३२ ॥

विष्णुलोकमहिनत्ववैकुण्ठलोकप्राप्तनंतरचतुर्विहसनातनालीयवहूष्मरसः संसेव्यत्वनधोकाधिकर
 णाककल्पशतत्रयावस्थितिबहुसिद्धकर्तृकाधिगमोन्नरवहुशिरः करणाकहुरिभवनोयगमनात्तचिर
 नमस्तत्त्वशत्रुकर्तृकासुदर्शनकर्मत्ववहुकामिनीकर्तृकमदनतुल्यसुदर्शनकर्मत्वससुदर्शनकेशवा
 नुरुपत्वदधिपायत्वबोडशारषविनरणादेनुकमुगरिषवराहनिस्वकर्तृकवहुगुरुदुरितोछेदोन्नरभू
 योभवामितोभवनिमित्तकभवोद्भववहुभयानिभवकामः भवोविभवचक्रमहादानमहंप्रतिपादयिष्ये
 इतिसङ्कल्पमधुयर्कानंतुलापुरुषवत्कृत्वाबोडशारेपरिपुष्पाणिविकीर्यनदुपरिहृत्माजिनंप्रसार्य
 तदुपरिषोणामित्तासंदुलान्निधायनदुपरिविंशतियत्ताधिकसुवर्णनक्तनवर्तुलपत्रंस्थापयित्वा
 दध्मस्त्रमष्टधाविभज्याष्टौहजानितिरिवत्वादिविदिधुनदनरात्तैस्त्र्यष्टौसञ्चारिदत्तामध्यहनेष्टपलक
 मलंकृतवानाभौविष्णुपूर्वादिदलेषुविमलांउत्कर्षिणीज्ञानांक्रियायोगां प्रह्लासत्यांरंशानींदिनीयवृत्तस्य

॥ राम ॥

॥ १३२ ॥

षोडशभागेषु पूर्वादिक्रमेण जलशायिन भक्तिभृगुं वसिष्ठं बुधसायं कश्यपं मत्स्यं कर्म वराहं नारसिंहं वा
मनं रामं रामं मं बुधं कल्किं ॥ तृतीयहन्त्रस्थो षोडशभागेषु गौरीं वृक्षारणीं रुद्राणीं कौमारीं वैष्णवीं वारा
हीमिन्द्राणीं ह्यैशिकीं ॥ आयं ध्रुवं सौम्यं धरं अनिलं नलं पृथ्व्यं प्रभासम् ॥ चतुर्थहन्त्रस्थो षोडशभागेषु
इन्द्रविष्णुभगं त्वष्टारं वरुणं अंशं भयं मरुं रविं पूषं मित्रं यमं यज्जन्मं ज्ञातृदं सामवेदं अथर्ववेदम्
पञ्चमहन्त्रस्थो षोडशभागेषु पृथिवीं वरुणं हुनाशनं वायुं विना कं निजा निं सूर्यं अजैकपादं मृग व्याधं
पिनाकिनं दहनं ईश्वरं अहिं बुधं कपालिनं अपराजितं सेनान्यं ॥ षष्ठहन्त्रस्थो षोडशभागेषु इंद्रं अग्निं
यमं निजा निं वरुणं वायुं सौमं ईशानं ऐरावर्तं पुंडरीकं वामनं कुमुदं अंजनं पुष्पदन्तं सार्वभौमं सुप्रती
कं ॥ सप्तमहन्त्रस्थो षोडशभागेषु खड्गं भूतं इन्द्रं शक्तिं कुचं अरुणं धनुः स्वधितिन्दक्षिणावर्तं शंखं रोच
नां चंदनं मुक्ताफलं हिरण्यं हन्तं चामरं आदरीम् ॥ अष्टमहन्त्रस्थो षोडशभागेषु आघहन्त्रस्थान्न वदेवा

॥ दावि ॥

॥ १३३ ॥

नृदिनीयहन्स्यांश्चसप्तदेवान्स्यापयेत् ॥ विश्वचक्रमन्तादद्यादशधान्ययद्रुसचद्वयपुर्णकुंभाष्ट
 कानेकवस्त्रमात्येषु फलानिवज्रमौक्तिकमणि कपीलमरुकताखमहारत्नानि स्यापयेत् ॥ ततोम
 हावेदीग्रहवेद्योरुयदिवितानेवधीयान् ॥ अथसंधोन्नरंरात्रिकृत्यैषानश्चयजमानाभिषेकान्नेकृत्यैय
 जमानोष्टृदीनपुष्पाञ्जलिर्विश्वचक्रंविःषदक्षिणीकृत्यार्थयेत् ॥ ऊंनमोविश्वमयायेतिविश्वचक्र
 त्मनेनमः ॥ परमानंदरुयीत्वंयाहिनःपापकर्दमान् ॥ तेजोमयमिदंयस्मात्सदापश्यन्नियोगिनः ॥ हृ
 दितांविगुणानीनंविश्वचक्रंनमाम्यहं ॥ वासुदेवेस्थितंचक्रंचक्रमध्यतुमाधवः ॥ अतोन्माधाररूपे
 राषणाममिस्थिताविह ॥ विश्वचक्रमिदंयस्मात्सर्वपापहरंभुभं ॥ आयुधंचाधिवासश्चभवाउद्गर
 मामितः ॥ ततःपुष्पाञ्जलिनाविश्वचक्रंगंधाद्यैर्गुर्वर्चिजश्चसंपूज्यतदनुज्ञातःकुशादीन्पापपूर्वक
 न्फलमुच्चार्यइदंविष्णुविमलौक्तधिरिणीज्ञानाक्रियायोगाघट्टीसत्पेशानीजलमायात्रिभृगुवशिष्टव

॥ राम ॥

॥ १३३ ॥

सकश्यमन्त्यकुर्मवराहनसिंहवामनरामरामरामं बुधकल्किगौरीब्रह्मणीरुद्राणीकौमाशीवैष्णवीवा-
 राह्मिंजाणीकौशिकायधुवसौम्यधरनितानलपद्मप्रभासेंद्रविष्णुभगवत्पुरुषांशार्थमरविप्रथमि-
 त्रयमयर्जन्यर्वेदयजुसामवेदायर्ववेदपृथिवीवरुणरुद्राशनवायुविनायकनिर्ज्वातिसर्पाजैकपाद-
 मृगबाधपिनाकिदहनैश्वराहर्षुश्चाकयास्यराजिनसैनानींद्राग्रियमनिन्ननिवरुणावायुसोमेशा-
 नैशवनपुरांडीकवामनकुमुदाञ्जनपुष्पदन्तसार्वभौमसुप्रतीकरवङ्गभूतगदाशक्तिकुन्ताङ्कशधनुः-
 स्वधिनिदक्षिणावर्त्तशंखरेनावन्दनमुक्ताफलहिरण्यचक्रचामरादर्शविष्णुविमलौत्कर्षिणीज्ञाना-
 क्रियायोगप्रह्लासतैशानीजलशायत्रिभुगवशिष्टब्रह्मसकश्यमन्त्ययनिमायुनंसोयस्करंविश्वच-
 क्रंविष्णुदैवतंसर्वेषां नामगोत्रेषु उच्चर्यगुर्वर्त्तिगभोहंसं षडदशनिगुर्वर्त्तिगृहसोपरिस्थितगुरुहस्त-
 सङ्कल्पयेत् ॥ नतौर्द्ध्वगुरवेर्ध्वमृत्विग्भोदशात् ॥ यथेच्छविनागपक्षौनुशमादिनागुर्वर्त्तिजःपरितोष्यते

॥ सा. बी ॥

॥ १३४ ॥

भोत्येभ्यश्च विज्य दद्यात् ॥ तन हूनस्य सोपस्करविश्वचक्रमहादानस्य प्रतिष्ठार्थमिमांस्ववर्णान्निर्देव
 नानुर्वर्तिभ्यो हं दक्षिणां संप्रददे ॥ विश्वचक्रसूवर्णान्नीत्यां शं दशां शं वा दद्यात् ॥ ग्रामादीनां वा दक्षिणा
 त्वेदानं नतः सर्वे कामस्तुतिं पठेयुः ॥ ततो यजमानः पुण्याहवाचनमावाहितदेवतानामुत्तरपूजां विसृ
 र्जनं च कृत्वा मण्डपोयकरणादिसर्वगुरवे प्रतिपाद्य यथा शक्तिवा स्रणा भोजयेदिति ॥ श्रीमं सैकधुरं
 धरः श्रुतिधरो न्यायेपि वागीश्वरः सादितामृतसागरः सृजनतावल्लीरसालद्रुमः ॥ यं विद्वन्मणिशेख
 रो दिनकरः प्रासूतविश्वेश्वरं तेनाकारिसूविश्वचक्रदहनौ सन्धीतये पद्यतिः ॥ इति विश्वचक्रमहा
 दानप्रयोगः ॥ अथ कल्पलतामहादानमात्मै ॥ अथ नः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ॥ महाक
 ल्पलतानाममहापानकनाशनं ॥ पुण्यानिधि मथासाश्रकृत्वा वा स्रणा वाचनं ॥ ज्ञानिभू मण्डपसंभारभू
 षणा छादनादिकं ॥ तुलापुरुषवत्कुर्याद्भोक्तेशावाहनादिकं ॥ चाभीकरमयीः कुर्याद्दशकल्पलताः शुभा

॥ राम ॥

॥ १३४ ॥

नानापुष्पफलोपेनानानाभुक्विभूषिताः॥ विद्याधरसुवर्णानामिधुनेरुपशोभिनाः॥ हासनादिस्त्रुभिसि
 द्वैःफलानिचविहङ्गमैःलोकयात्रानुसारिणःकर्तव्यासासुदेवताः॥ ब्राह्मीमनंतदाक्षिञ्चलवर्णस्योपरित्य
 मेत्॥ अधस्ताह्वनयोर्मध्येयमशंखधरेउभै॥ इमासनस्थानुगुडेपूर्वतःकुलिशायुधा॥ रजन्यजस्थिताज्ञे
 यास्कवपाशिरथानले॥ यामेचमहिषारुखागदितंतंडुलोपरि॥ घृतेननैजानिस्थाप्यासखञ्जादक्षिणा
 परे॥ वारुणोवारुणीक्षीरेयूयस्थानागशायिनी॥ यताकिनीचवायवेमृगस्याशर्करोपरि॥ सौम्येतिने
 पुसंस्थाप्यांशरिनीनिधिसंस्थिता॥ माहेश्वरीवृषगनानवनीनेत्रिधूलिनी॥ मौलिन्योवरदासदत्तकर्त
 व्यावालकान्विताः॥ शक्रापञ्चपताहर्षमासहस्रात्तत्त्वयेत्॥ सर्वासानुपरिस्थाञ्चयन्त्रवर्णविनानकसू
 धेनवोदशकुंभाश्चवस्त्रपुष्पानिचैवहि॥ मध्यमेदेतुगुरवेजानिभ्योन्मासथैवच॥ ततोमङ्गलशब्देनस्मार्
 तःभुक्तांवरौतुधः॥ त्रिषदक्षिणमाह्वनमंजानेनानुदीरयेत्॥ नमोनमःपायविनाशिनीभ्योवस्त्राण्डलोके

॥ स. वि ॥

॥ १३५ ॥

श्वरपालिनीभ्यः ॥ आशंसिताधिक्यलषदाभ्योदिग्भ्यस्तथाकल्पलतावधूभ्यः ॥ इति सकलदिगङ्गनाप्रस
 नं भवभयसूदनकारियः करोति ॥ अभिमनफलदेशनागलोके वसन्ति पितामहवत्सराणि त्रिंशत् ॥
 पितृशतमथनारयेन्नवाच्चेर्भवपुरिजौ च विनाशभृद्देहः ॥ सुरयनिवनितासहस्रसंघैः परिवृतमं
 वुजसंभवाभिवंशः ॥ इति विधानमिदं तु दिगङ्गनाकनककल्पलताविनिवेदने ॥ यठनियः स्मरतीह न
 थं सने सपदमेति पुरंदरसेविनं ॥ नानेति यययत्रलताविशेषाकाशीनोक्तास्तथापि यज्ज्ञानी यानि पु
 ष्पाणि कर्तव्यानि तदाकारा एव लताः कार्या इत्यर्थः ॥ न तथा च मालतीमाधवीचंयककेसरयथीकु
 न्दजपासेनतीकनैरवंधकादिरूपादशलनायथे ह्यर्था इत्यर्थः ॥ फलपदेनाभिलषमाणं स्त्रीपुरु
 षगजवाजिलडुकादिवीजपूरादिफलंचोच्यते ॥ मालत्यादीनां फलाभावान् ॥ अंभुकानि हेमान्येव सु
 पर्णानराकाराः पक्षिमुखाः किन्नरा इति न विहंगमयदेनयौ नरत्नं ॥ लोकपालानुसारिराणो लोकपाला

॥ राम ॥

॥ १३५ ॥

कारः तासु अवष्टुत्वा इति शेषा देवताः शक्तयः अष्टदिक्ष्विति शेषः वासीमित्यादि दिगद्यगनलतानां मध्ये
 दक्षिणो गवाक्षितयोः पूर्वयश्चादवस्थितयोर्वालनयोर्मध्ये भूमिस्थापितलताद्वयसंतग्रतवराण्यो य
 रिवासी शक्तीभवनस्याधस्तात् **॥** नन्तशक्तिं स्थापयेत् **॥** नेच शक्ती यथाक्रमं यमशंखधरे कार्यः लो
 कया तानुसारिण्य इत्युक्तेर्वासी ह स वादना कार्यः **॥** एवमग्रेपि अनंतस्य क्वापि वादनाभ्रवराणां च डा
 हिन्यमिति रुपनारायण दयः **॥** इमेति गुडोपरिलतां स्थापयित्वा नमूना वष्टुवामिन्द्रशक्तिं स्थाप
 येत् **॥** गुडलतयोर्द्वयो रयाधारत्वं भ्रवराणां एवमग्रेपि ज्ञेयं रजन्तां हरिद्रायां स्थितो योऽजभ्रगस्त
 त्रस्थितेन्यर्थः **॥** आनले आग्नेयकोणे दक्षिणायदे मिर्चैति कोणौ इयं च नरस्या दुषामकरः क्षीरेक्षीर
 भारुडे सौम्ये उत्तरे सौमशक्तिरिति शेषः माहे भवरी चार्वाक्षी शान्ताः मौलिन्य इति दशार्पदे वा मुकुटभाजो
 विभुजा वामहस्तेनोक्तशस्त्रधारिणो दक्षिण हस्तेन वरदाः **॥** कदां कान्यात एस्थितवानकाः कार्याः तवराणा

॥ रावि ॥

॥ १३६ ॥

दिपरिमाणं च शक्तेरुक्त्या कल्पयादयवत्तस्यो वेति इष्टं ॥ महासुतार्थं सुवर्णेनैव प्रतिमानिर्माणं न दं
 नरगनत्वात् ॥ दशेति ॥ धेन्वादिषु सर्वेषु संबध्यते चकारात् ॥ मध्यमे इति अमं च गुर्वर्चिः इमा च संप्रदा
 नत्वपक्ष एव विशेषविधिः ॥ तेन यथेष्टविभागयशो भवति ॥ ॥ इति कल्पलता महासनविधिः ॥ ॥
 अथ प्रयोगः ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ महायानकनाश भव भयाभावाभिमतफलदनाकलो
 काधिकरणा कपिना महत्रिंशदक्षरावच्छिन्नवासभवा भिवंशत्वकामः श्वः कल्पलता महादानमहं प्र
 नियादयिष्ये इति सङ्कल्प्य मधुपर्कानंतुला पुरुषवक्तृत्वा योऽङ्गारे परिषृण्विषाणि विकीर्य ननु परितः
 वरा प्रस्थं निधाय तत्र प्रत्यक्षपूर्वयोर्दक्षिणोत्तरयोर्बालना द्वयं स्थापयित्वा प्रत्यग्दक्षिणलतान्यतर
 मूलावच्छिन्नां बालीशक्तिं लवणोपरित्यजेत् ॥ पूर्वोत्तरलतान्यतरमूलावच्छिन्नामनंतशक्तिं लवण
 स्थापयित्वा उद्ग्राहिना व्यसेत् ॥ ततः पूर्वस्यां गुडप्रस्थोपरितलान्तन्मूलैश्चैर्द्विंशतिं स्थापयेत् ॥ ततः

॥ राम ॥

॥ १३६ ॥

आग्नेयां हरिद्रा प्रस्थो परितलानां नम्रलेचाग्नेयीं शक्तिं स्थापयेत् ॥ ततो दक्षिणान् संदुल प्रस्थो परितलानां
 नम्रलेचाग्नेयीं शक्तिं स्थापयेत् ॥ ततो नैऋतीं घृत प्रस्थो परितलानां नम्रलेचनैऋतीं शक्तिं स्थापयेत् ॥ ततः
 पश्चिमैक्षीं प्रस्थो परितलानां नम्रलेचनारूपां शक्तिं स्थापयेत् ॥ ततो वायव्ये शर्करा प्रस्थो परितलानां
 नम्रलेचनवायवीं शक्तिं स्थापयेत् ॥ तत उन्नरे निलो पुरो परितलानां नम्रलेचनो मशक्तिं स्थापयेत् ॥ तत ई
 शानां नवनीत प्रस्थो परितलानां नम्रलेचनैशानीं शक्तिं स्थापयेत् ॥ ततः सर्वलतानां समं नादश पूर्णा कुंभा
 न्द्राधे नूदश वस्त्रपुगानि च स्थापयेत् ॥ ततो मलदेवीयहवेत्रोरुपरिवित्ताने वधीयात् ॥ अथ सध्वो
 त्तरं रात्रि कृत्ये प्रातश्च यजमानाभिषेकाने कृत्ये यजमानो गृहीतपुष्पाञ्जलिलताः स्त्रिः प्रदक्षिणी कृत्य
 पार्थयेत् ॥ ॐ नमो नमः पापविनाशी नीभ्यो वृत्तांतो केशव पातिनीभ्यः ॥ आशंसिताधिवाफता प्रदाभ्यो
 दिग्भ्यस्तथा कल्पलता वधूभ्यः ॥ तत पुष्पाञ्जलिना कल्पलताः गंधाद्यैर्गुर्वर्चिजश्च संपूज्य तदनुज्ञातः कु

॥ दा.वि ॥

॥ १३७ ॥

शादीन्यायपुर्ववत्फलमुच्चार्यनादशदिक्यालशक्तिशौवर्णशनिमायुजाः सोयस्कृताः सुवर्णानर्मिताः दश
 कल्पलताः सर्वेषां नामगोत्रे समुच्चार्यगुर्वन्निग्भ्यो हंसं षडदशानि. सर्वन्विकरस्तोपरिस्थितगुरुहस्ते सङ्कल
 येत् ॥ ननो मध्यमस्थितलता हयगुरवे अवशिष्टा ज्ञान्निग्भ्यो दद्यात् ॥ यथेष्टविभागयक्षो नुशमादिना
 गुर्वन्निज् ॥ परित्रोषनेभ्यो नैभ्यश्च विभज्य दद्यात् ॥ ततः कृतस्य कल्पलता महादानकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं नि
 मान्मुवर्णानग्निदैवतान्गुर्वन्निग्भ्यो हंसं दक्षिणं सं षडदशानि शक्तिशनिमासहितदशकल्पलता सुवर्ण
 तृतीयां दशां दशां वा दद्यात् ॥ शमादीनां वा दक्षिणा न्वेन दानं ॥ ततः सर्वे कामस्तानि पठेयुः ॥ ततो यज
 मानः पुराणा हवाचनमावाहितदेवतानामुन्नययज्ञाविमर्जनं च कृत्वा मण्डपोयकरणादिसर्वं गुरवे प्र
 नियाय यथाशक्ति वासुणाभोजयेदिति ॥ यीमां सैकधुरंधरः धुनिधरो न्यायेपि वागीश्वरः साहित्या
 मृतसागरः सुजनतावधी रसा लज्जुमः ॥ यां विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः सासूनविश्वेश्वरं नेनाकारिसु

॥ राम ॥

॥ १३७ ॥

वर्णकल्पलनिका दानेधियायुक्तिः ॥ इतिकल्पनामहादानप्रयोगः ॥ अथ सप्तसागरमहादानं ॥ मा
 त्स्य ॥ अथानः सप्तवक्ष्यामिमहादानमनुत्तमम् ॥ सप्तसागरकं नाम सर्वं वापयणाशनं ॥ पुराणं दिनम
 यासाय कृत्वा वा सणा वाचनं ॥ अतिदुःमराउपसंभारभूषणाद्या दनादिकं ॥ तुलापुरुषवत्कुर्याद्भो केशा
 वाहनादिकं ॥ कारयेत्स प्रकुशडानिका च नानि विचक्षणः ॥ आदेशमात्राणि नथारत्नमात्राणि वा पुनः
 कुर्यात्सप्तपला इर्ध्वमास हस्ताश्च शक्तिनः ॥ संस्थाप्याणि च सर्वाणि कृत्वा जिनतिलोयारि ॥ प्रथमं पू
 रयेत्कुशंडलवरोन विचक्षणः ॥ द्वितीयं ययसान दत्तुं तीर्थं मर्षि यानतः ॥ चतुर्थं तु गुडैर्नैव दध्नापचम
 मेव च ॥ षष्ठं शर्करा न दत्तं प्रमंतीर्थवारिणा ॥ स्थापयेद्भवरास्यान्तर्बुत्ताराणां कांचनं शुभं ॥ केशवं
 क्षीरमध्वे च घृतमध्वे महेश्वरं ॥ भास्करं गुडमध्वे च दधिमध्वे सुराधियं ॥ शर्कराणां न्यसेद्ब्रह्मीजलम
 ध्वे च पार्वती ॥ सर्वेषु सर्वरत्नानि धान्यानि च समंततः ॥ तुलापुरुषवच्छेद्यमत्रापि परिकल्पयेत्

॥ दा. वि ॥

॥ १३८ ॥

ततो वारुण होमांते स्वापिनो वेदपुंगवैः ॥ त्रिः प्रदक्षिणामाह्वयमं ज्ञानेना नुदीरयेत् ॥ नमो वः सर्वसिं धूना मा
 धारेभ्यः सनातनाः ॥ जंतूनां प्रीणा देभ्यश्च समुदेभ्यो नमो नमः ॥ क्षीरोदकाज्यदधिमाधवलाक्ष्मीक्षुसारामृते
 नभुवनत्रयजीवसंघान् ॥ आनंदयनिवसुभिश्च यतो भवंतस्तस्मान्ममाप्यश्विघानमलं विधध्वं ॥ यस्मा
 त्समस्तभुवनेषु भवंत एव तीर्था मरास्फुरसुरदुमणिषतानं ॥ पापक्षयाश्चरविलेपनभूषणाय लोकस्य
 विभ्रजितदल्लममापितक्ष्मीः इति दद्यान्निरसामृतसंयुतान् भुवि रविस्मयवानि हसागरान् ॥ अमलका
 चनवर्णमयानसौषदमुपैति हरेरमणन्विताः सकलपापविघानविराजिनेपितृपितामहपुत्रशत्रुत्रयं
 नरकलोकसमाकुलमप्ययं दुठिनि सोपितयेच्छिवमंदिरम् ॥ कुराडानि यात्राणि अरन्ति मात्राणीनिके
 चित् ॥ रत्निमात्राणीत्यन्ये रत्निरंगुष्ठयवीरिणसंख्यायाचैकाविंशतिः ॥ दशतंगुष्ठयवीरिणप्रदेशः परिकी
 र्तिनः ॥ सार्धं दशाङ्गुलानि प्रादेशान्निकल्पनरुः ॥ अरन्ति सार्धं षाविंशसंगुलकः ॥ इदञ्च मानं विसरन्तो

॥ राम ॥

॥ १३८ ॥

गांभीर्यनश्चः सर्वाण्यपि नोत्तने समानि ॥ चक्रो यरिहृस्माज्जिनं न उपरि नितान्त उपरि कुंडानीत्यर्थः स्थापनं
 दक्षिणानुत्तरोत्तरक्रमेण वृत्तकेशवमहेश्वरभास्करसुराधियलक्ष्मीपार्वतीनां लक्षणा मुक्तं वृत्ताण्डे ॥
 सर्वरत्नानीनि हिरण्यगर्भे नानि विविधानि महारत्नानि गोमेदं पुष्परागे च वैडूर्यं च पवालकं ॥ उपर
 तानि च तारिकथितानि मुनीश्वरैरित्युक्तान्युपरत्नाच्चेत्यर्थः ॥ वारुणा होमश्च पूर्णाहुतिः पूर्वसचनुष्ठ
 कुंडेषु नितान्तद्रव्येणाद्या विंशति संख्ययेति दामोदरः ॥ इति दक्षनीनि ॥ दाने च नुता पुरुषवर्द्धन गुरवे
 र्जं मृत्तगभो यथेष्टविभागो वा इष्टव्यः ॥ ॥ इति सप्तसागरमहादानविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ यजमा
 ना देशकालौ संकीर्त्य ॥ ॐ सर्वपापघ्ना शांता मरुचिनात्स हरियोगमनसर्वपापविघ्नानविराजितपितृ
 पितामहपुत्रकलत्रकर्मकरुटिनीशवपुनयनकामः श्वसप्तसागरमहादानमहं प्रतिपादयिष्ये
 इति संकल्पमधुयर्कान्तं नुतारुषवत्कृत्वा षोडशांशोपरिष्ठ्याणि विकीर्य तत्राग्नीवतर्ध्वलो मकु

॥ दा. वि ॥

॥ १३८ ॥

स्मानिने शोणपरिमितां सितानि धाय तत्रैकं कुंड उन्नपरिमाणं ब्रह्मणि मासहितं लवणं पूरितं दक्षिण
 दिशि संस्थाप्य तत्र रक्तमेणुं घृतगुडदधिशर्करातीर्थजलपूरितानि ब्रह्मकेदावमहेश्वरभास्करं
 इतदक्षीणार्धे नीषति मासहितानि षड्कुंडानि स्थापयेत्. तेषु च हीरकमौक्तिकयमरागनीलमरकतगो
 मेदपुष्पागप्रवालाख्य नवमहारत्नानि स्थाप्यानि ॥ तत्समन्नादद्याद्दशधात्यानि स्थापयेत् ॥ महावे
 दीग्रहवेशोरूपरिवितानेव धीयात् ॥ अथ संध्योन्नयं रात्रि कृत्य कृत्येषातः पूर्यादुनिनः पूर्वमृत्विग्भि
 स्तिलाज्यद्वयेणाद्याविंशति संख्यया वारुणमंत्रेण होमः कार्यः स च चाग्रे देतत्तायामीति यजुर्वेदसा
 मवेदयोः ॥ इमं मेव कुर्यात्. अथ र्ववेदे ये यश्चाजुहूतीति ॥ ततो यजमानाभिषेकांते यजमानो गृहीतपु
 ष्याजलिः सप्तसागरान्त्रिःषदक्षिणी कृत्य पार्थयेत् ॥ ॐ नमो वः सर्वसिंधूनामाधारेभ्यः सनातनाः ॥
 जनानां प्राणदेभ्यश्च समुदेभ्यो नमो नमः ॥ ॐ श्रीरोदकाज्यदधिमाधवतावरेण शुसाशमृतेन भुवनत्रय

॥ राम ॥

॥ १३८ ॥

जीवसंघान् ॥ ज्ञानंदयंति वसुभिश्च यतो भवन्नस्मान्माय्यविघातमलविधध्वं ॥ ॐ यस्मान्ममसुभ
 नेषु भवन्नस्वतीर्थामरसुरसुरदुमशिष्यानं ॥ पापक्षया धरवितेयनभूषणयलोकस्य विभ्रति न दस्त
 ममापिलक्ष्मीः ॥ ततः पुण्या जलिना कुण्डानि गंधा ये गुर्वर्त्तिजश्च संप्रज्यत दनुजानः कुशादीनां दायपूर्व
 वत्फलमुच्चार्य स नान्तवरा दुग्धघृणदधिशर्करानीर्थवारिपूरितान् ब्रह्मकेशवमहेश्वरभास्करैश्च त
 क्ष्मीपार्वतीपतिमामहात्मसहितान् सौवर्णसप्तसागरान् विष्णुदेवतांस्तर्पेयानां मगोत्रे समुच्चार्य गुर्वर्त्ति
 जभ्यो हंसं प्रदददिति सर्वहस्तोपरि स्थितगुरुहसे संकल्पयेत् ॥ ततो र्ध्वं गुरुवे र्धं मृद्वि गभ्यो दद्यात् ॥ ग्रामादी
 नां वा तान्परितोषायथेच्छं विभजेत् ॥ ततः कृतस्य सोयस्करणा सप्तसागरस्य दानकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं
 मेतान् सौवर्णान्निर्देवतान्युष्मभ्यं दक्षिणां संप्रदददिति सप्तसागरसुवर्णानुतीयांशं दशांशं वा दद्यात् ॥
 ग्रामादीनां वा दक्षिणात्वेन दानं ततः सर्वकामस्तुतिं पुठेयुः ॥ ततो यजमानः पुराणहवाचनमावाहितदे

॥ रा.वि ॥

॥ १४० ॥

वताना मुन्नर पूजा विसर्जनं च कृत्वा मंडयोपकरणं दिसर्वं गुर्वेष निपाशयथाशक्ति वासुणा भोजये
 दिति ॥ मीमांसैकधुरंधरः शुनिधरोत्पायेपि वागीश्वरः साहिन्यामृतसागरः सुजननावक्षीरसातुमः
 यं विद्वन्मणिशोखरो दिनकरः शास्त्रविश्वेश्वरं तेनाकाशिसमुद्रसप्तकदौ सन्धीतये पद्यतिः ॥ इति
 सप्तसागरमहादानप्रयोगः ॥ अथ रत्नधेनुमहादानं नाम ॥ अथ तः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुज
 मम् ॥ रत्नधेनुरिनिख्यातं गोलोकफलदं नृणां ॥ पुण्यं दिनमथासाद्यतुला पुरुषदानवत् ॥ लोकेशावा
 हनं कृत्वा न तो धेनुं प्रकल्पयेत् ॥ भूमौ कृष्णजिनं कृत्वा लवणशोणसंयुतं ॥ धेनुं रत्नमयीं कृत्वा संक
 ल्पविधिपूर्वकं ॥ स्थापयेत्तमरागाणां मेकाशीनिमुखे बुधः ॥ यमरागशानंतद्वयोरां च यदिकल्पये
 त् ॥ ललाटे हेमनिलकं मुक्ताफलदानं दृशे ॥ भ्रुयुगे विद्रुमशानं भुक्तीकर्णद्वये स्थिते ॥ काचनानि च भृं
 गाणि शिरो वज्रं शनात्मकं ॥ ग्रीवायां नेत्रयुग्मं गणैः दक्षनात्विनं ॥ इन्द्रनीलशानं पृथ्वे वैदूर्यशानपा

॥ राम ॥

॥ १४० ॥

श्वकौ ॥ फाटिकेरुदरं नक्षत्रौ गंधिकशान्तकटिं ॥ सुराहममया कार्याः पुष्पं मुक्तावलीमयं ॥ सूर्यकां नेत्रु
 कांतौ च घ्राणो कर्पूरचंदनं ॥ कौकुमानिचरोभाशिनाभिरीयां च कारयेत् ॥ गारुत्मनशनंतद्वदपानेपरिक
 ल्ययेत् ॥ तथा न्यानिचरत्नानिस्थापयेत्सर्वसंधियु ॥ कुर्याच्छर्करया जिह्वां गोमयं च नयनकं ॥ गोमूत्रमाज्येन
 तथा दधिरुग्धं स्वरूपतः ॥ पुष्पाग्रे चामरं दशान्तमीयेनाश्रयेत् ॥ कुंडलानि च हेमानि भूषणानि च शक्ति
 तः ॥ कारयेद्देवमेवैतच्चतुर्थं शोभनकं ॥ तथा धान्यानि सर्वाणि पादाभ्यक्ष्णमया स्मृताः ॥ नानाफलानि स
 र्वाणि पंचवर्णा विज्ञानकं ॥ एवं विरचनं कृत्वा तद्वस्त्रे माधिवसनं ॥ अन्विग्नो दक्षिणां दत्त्वा धेनुमामंत्रये
 त्तनः ॥ गुडधेनुवदामं अइदं तदा हरेत्तनः ॥ त्वां सर्वदेवगणधामयतः यठंति रुद्रेन्द्रचंद्रकमलासनवा
 सुदेवाः ॥ तस्मात्समस्तभुवनत्रयदेवगुक्ते मां याहि भवसागरपीडमानं ॥ आमं अवेत्थमभिनः परित्त
 त्मभक्त्या दद्याद्विजायगुरवे जलपूर्विकां तं ॥ यः पुराणमाप्यदिनमत्र कृतो यवासायापैर्विमुक्तनुरेति

॥ रा. नि ॥

॥ १४१ ॥

पदंशरारेः ॥ इति सकल विधिज्ञे रत्न धेनुषानं वितरति सविमानं प्राप्य देदीपमानं ॥ सकल कलुष मुक्ते
 वंधुभिः पुत्रपौत्रैः सह मदनसरूयः स्थानमभ्येति शंभो ॥ भूमा विनिवेशामित्यर्थः ॥ धेनुमिति संकल्प्य
 तिरेखाभिर्धेनवाकारं यरिकल्पवक्ष्यमाणारत्नेन तस्यानविधिनारत्नमयी धेनुं कृत्वा दद्यादित्यर्थः ॥ वक्ष्य
 माणा प्रकारेण रत्ना निस्थापयित्वा तत्रैयं धेनुरिति संकल्पयेदित्यर्थ इति पितृचरणाः ॥ घोराणां मि
 कां ग्रंथमरागज्ञानरूपा घोराणामित्यर्थः ॥ इति रिति द्वित्वस्योद्दिश्य गतत्वेनाविवक्षितत्वात् त्वत्वेकं मुक्ताशनं
 भूयुगलानुत्तत्वेनोद्दिश्य त्वान्नपत्वेकं विदुमशानं विदुमशदेविदुमहक्षखं राडयरः ॥ भुक्तीसमुद्भु
 क्तीः भृंगारानि बहुवचनादसौ पिसभृंगः कार्यः वज्रं हीरकं नेत्रपटनेत्राख्यवस्त्रं इति दामोदरः ॥ गो
 मेदकेति वस्त्रविशेषणमिति दामोदरः ॥ इदानीं विशेषणमिति मिश्राः ॥ नचोद्दिश्य गतत्वाद्द्वित्व
 मविवक्षितमिति वाच्यं ॥ अनुवादासंभवान्न वै इत्यशनेन यार्धकावित्यर्थः स्फाटिकैः शकलैरित्यर्थः

॥ राम ॥

॥ १४१ ॥

तद्वत्तानसंख्या के रित्यर्थः सौगंधिको माणिक्यविशेषः सूर्यकांतकर्पूरौ दक्षिणेषां चंद्रिकां जेचंदनेवामे
 अन्यानि उक्तानि रिकानि मरकतादीनि चकारा उक्तान्यपि संधिबुद्ध्या यनीयानी. संधयः कक्षाजान्वाद्यः ऊ
 राडलानीनि वचनं वत्सायेक्षयाः भ्रूयण निघ्नैवेयतलाटयट्टिकायंटादिरुपाणि. भ्रुक्तिः सूर्यकांतादौ भागा
 संभवान्नचतुर्थं शग्रहणं ॥ यत्र नुस्काशीत्यादिकमुपदिष्टं तत्र किंचिन्मनता किंचिदधिकाता वा ज्ञे
 या ॥ वत्सेदधिदुग्धादिकं नालिवाधान् ॥ दक्षिणमित्यर्थः ॥ गुडैः निगुडधेनुदानस्य मंत्रै रित्यर्थः ॥ जेच
 प्रयोगे वक्ष्यते. आमंत्रेति दक्षिणानं नरमा मंत्रणनुला पुरुषानि देशान् ॥ गुरव इति. इदं च गुर्वर्त्ति
 दूमात्रसंप्रदानत्वं यक्ष एव गुरुमात्रसंप्रदानत्वं विषयं ॥ तेन ज्ञानिगादीनामधिवासनदक्षिणमा
 त्रं. यदानुयथेष्टविभागसदाद्यामादिना गुर्वर्त्तिजः परिनीष्य गुर्वर्त्तिग्नौ तेभ्यश्च विभज्य दद्यादिति
 ॥ ॥ इति रत्नधनुर्महादानविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ गो लोक प्राप्ति

॥ दा. वि ॥

॥ १४२ ॥

विमुक्तत्वात् कर्तृकमुरारियदगमदैदीप्यमानशान्तिपूर्वकसंकलकलुषमुक्तवहुवधुयुत्रयौ च सहि
 तमदनसरुयान् मकर्तृकशंभुस्थानाभिगमनकामः श्वोरत्नधेनुमहादानमहंप्रतिपादयिष्ये इति
 संकल्पमधुयकीर्तनं तु तापुरुषवन्कृता षोडशाशे परिपुष्पाणि विकीर्य तत्र पाणी वदुर्ध्वतो मके कृत्वा
 जिने शोणापरिमितं लवणं निधाय तदपरिप्रेषाभिः पादुमुखीं दक्षिणभागास्थिते पूर्वाभिमुखं व
 त्सं रचयित्वा तदंगेषु वक्ष्यमाणरत्नानि स्थापयेत् ॥ सकाशीति यमरागा मुखे यमरागशाननामिकाग्रे
 हेमनिलकलतादेः मुक्ताशनद्वयं वक्ष्येः पंचाशत्पंचाशत् विदुमान्भूयुगे ॥ समुद्रमुक्तीकर्णयोः कां
 चनेभृंगेः हीरकशतं शिरसि गोमेदशतान् चित्तनेत्रयदेशीवायां इन्द्रनीलशतं पृष्ठे पंचाशत्पंचाश
 त्कुरविंदान् यार्धयोः स्फाटिकखंडशतं मुखे सौगंधिकशतं नितंबे पादेष्वक्षदराजः रक्ताः सौवर्गाः
 मुक्तावलीं पुच्छं चामरं पुच्छाग्रे सूर्यकांतकर्पूरौ दक्षिणप्राणौ चन्दनचन्द्रकांतौ वामप्राणौ रौमस्थाने

॥ राम ॥

॥ १४२ ॥

कुंकुमकेसरं रजतं नाभ्यां गरुडोद्धारशनं गुदे. अग्न्यान्मप्यनुक्ता निरलानियथा शोभं कक्षादिदेशोऽथाप्यानि.
 जिह्वायां गोमये च शर्करा आज्ये गोमूत्रं दधितुं घृते शक्नुते एव. एवं धेनुं परिकल्प्य नक्षत्रिधौ ताम्रदोहनं सौव-
 र्णानि च कुंडलद्वयं वेयकललाटपट्टिकायं दासीनि शक्नुयात् स्थाप्यानि. ॥ एवं धेनुचतुर्थ्यं शोभनवत्सः कार्यः.
 तथा हि. ॥ मुखे विंशति यमरागाः नासिकायां पंचविंशति यमरागाः ॥ गोलं ताटेऽप्यावना सुवर्णेन तिलकं
 कृतं न चतुर्थ्यं शोभनवत्सः ॥ एवमन्नेऽपि सुवर्णे सुदृष्टं ॥ पंचविंशति मुक्ताफलैश्च क्षुषीयं च विंश-
 तिकुरुविन्दैर्भुवो ॥ समुद्रभुक्तिभ्यां करौ हेम्राशृंगे पंचविंशति हीरकैः शिरः पंचविंशति गोमेसन्विने
 नने च पटेन ग्रीवा पंचविंशतीन् दनीलैः पृष्ठं पंचविंशतिकुरुविन्दैः पार्श्वद्वयं पंचविंशति स्फाटिकखंडैः
 रुदरं पंचविंशति सौगंधिकैः कटिः कटिनटं सुवर्णेन खुरान् ॥ गोपृष्ठमुक्तावती चतुर्थ्यं शोभनं पुच्छं सूर्य-
 कीनकर्पूराभ्यां दक्षिणघ्राणं चन्द्रकोतचंदनाभ्यां वामघ्राणं कुङ्कुमकेसरेण शोभाति रजेन नाभिः पं-

॥ दावि ॥

॥ १४३ ॥

चविंशति गारुडैः पायुः रत्नानरेः कक्षाशंगानि जिह्वांगो मये च चर्करया मूत्रमाज्जेन पुच्छं चामरेण कुं
 डलद्वयं भूषणं तराणि च धेनुचतुर्थशेन इक्षुदंडैः पादान् ॥ ततो महावेदीग्रहवेद्योरुपरिवित्ताने
 वधीयान् ॥ अथ संध्योन्नरं रात्रिकृत्येषा नश्च यजमानाभिषेकाने कृते यजमानो गृहीतपुष्पाञ्जलिर
 तद्धेनुं त्रिःषदक्षिणी कृत्य प्रार्थयेत् ॥ ॐ या तक्ष्मी सर्वभूतानां या च देवेषु वसिष्ठा ॥ धेनुरुपेरासा
 देवी मम शांतिं प्रयच्छतु देहस्या या च रुद्राणीशंकरस्य सदा प्रिया ॥ धेनुरुपेरासा देवी मम यापं व्य
 पो हतु विस्मोर्वक्षसिया तक्ष्मीः स्वाहा या च विभावसोः ॥ चंद्रार्कशक्रशक्तिर्या धेनुरुपास्तसा श्रिये ॥
 चतुर्मुखस्या या तक्ष्मीर्या तक्ष्मीर्धनस्य च तक्ष्मीर्या लोकपालानां सा धेनुर्वरदास्तमे स्वधया पित्रृमुखा
 नां स्वाहा यज्ञभुजां च या सर्वयापहरा धेनुस्तस्माच्छान्तिं प्रयच्छतु त्वां सर्वदेवगणधामयतः पठन्ति रु
 देन्द्रचंद्रकमलासनवासुदेवाः ॥ तस्मात्समस्तभुवनत्रयदेवयुक्ते मां याहि देवि भवसागरपीशमा

॥ राम ॥

॥ १४३ ॥

नं ॥ ततः पुष्पांजलि नारत्न धेनुं गंधाद्यैर्गुर्वर्त्तिजश्च संयुज्यत दनुजानः कुशादीन्पादाय पूर्ववत्फलमुच्चा-
 र्येनामैकाशीति पमरागकृतसुखीयमरागशतकृतशोणांललाटकृतहेमनिलकांमुक्ताफलशतघ-
 यकृतदशविपुमशतकृतधूपगांभुक्तिं दयकृतकरां सुवर्णाभृजीं वज्रशतकृतशिरसंगोमेदशतन्नि-
 तनेत्रयटकृतशीवां इडनीलशतकृतपृष्ठां वैडूर्यशतकृतपार्श्वी स्फाटिकशतकृतोदरां सौगंधिकश-
 तकृतकरिं हेमकृतखुरां मुक्तावलीकृतपुष्पां सकपूरसूर्यकांतसचन्द्रनेन्दुकांतकृतधारां कुंकुमकृत-
 रोमां रुप्यकृतनाभिं झरुत्तमशतकृतयासुं वडुविधरत्नकृतसर्वसंधिं शर्कराकृतजिह्वागोमयं आ-
 ज्याकृतगोमूत्रां उग्धदधियुतां चामरकृतपुष्पाग्रमिक्षुकृतयादां उक्लगोरलादिचतुर्थांशकृतवत्स-
 युतां सोयस्कृतां रत्नधेनुं विष्णुदैवतां गुरोर्नामगोत्रे समुच्चार्य गुरवे हंसं षडदशनिगुरुमात्रहसै-
 सर्वरत्नधेनुं दद्यात् ॥ यथेष्टविभागयक्षेनुग्रामादिना गुर्वर्त्तिजः परितोष्यतेभ्योभ्यश्च विभज्य दद्या-

॥ दावि ॥

॥ १४४ ॥

न॥ ननः कृतस्वरत्नधेनुदानस्य प्रतिष्ठार्थमेतान् सुवर्णानि दैवतान् पुष्पभ्यं दक्षिणां सं प्रददन्निरत्न
 धेनुं नृनीयां दशस्य दशं च स्वामृत्यभूतसुवर्णं दक्षिणां दद्यात् ॥ ग्रामादीनां वा दक्षिणात्वेन दानं ननः
 सर्वकामस्कृतिं पठेयुः ॥ ननो यजमानः पुराणा हवाच न मावाहिते देवतानां मुत्तरपूजां विसर्जनं च कृत्वा
 मंडपौ पकरणादि सर्वगुद्वेषु निपाथयथा शक्तिं वा सृणाभोजयेदिति ॥ मीमांसैकधुरंधरः श्रुतिध
 रो न्यायेपि वागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजनतावद्धीरसालदुमः यं विदन्मणिश्रीश्वरो दिनकरः प्र
 सूनविश्वेश्वरं तेनाकारि मणीजधेनुं ददतौ सखीनये यद्वतिः ॥ ॥ निरत्नधेनुमहादानप्रयोगः ॥ ॥
 अथ महाभूतघटमहादानमात्मने ॥ अथानः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ॥ महाभूतघटनां म
 महायानकनाशनं ॥ पुराणां तिथिमथासाक्षात्कृत्वा वा सृणावाचनं ॥ अतिदुःमंडपसंभारभूषणाद्या
 दनादिकं ॥ नृत्तापुरुषवत्कुर्याद्ध्वोके शावाहनादिकं ॥ कारयेत्काचनं कुंडं महात्मानो न्वितं बुधः ॥ यादेशा

॥ राम ॥

॥ १४४ ॥

दंष्ट्रलशानं यावत्कुर्यान्ममारातः ॥ क्षीराज्यपरितनं दत्तकल्यहक्षसमन्वितं ॥ यमासनगतांस्तत्रवृत्तविष्णु
 महेश्वरात् ॥ लोकपालान्महेन्द्रांश्चस्ववाहनसमन्वितान् ॥ वराहेणोद्भूतान् दत्तकुर्यान्मृत्वीं सयंकजां ॥ व
 रूपां चासनगनं कांचनमकरैर्यरि ॥ पुताशनं मेघगनं वायुं कृतमृगासनं ॥ तथाकाशाधियंकुर्यान्म
 यकस्य विनायकं ॥ दिव्यसेद्वटमध्ये नान्वेदयंचकसंयुतान् ॥ त्रैलोक्ये दंष्ट्राक्षसं त्रयां यजुर्वेदस्य यंकजम्
 सामवेदस्य वीराणां दंष्ट्राक्षसं त्रयां यजुर्वेदस्य यंकजम् ॥ अथर्ववेदस्य पुनः भुक्तश्रुवौकमलं करे ॥ पुराणवेदो वरदः
 साक्षसं त्रकमंडलुः परितः सर्वधात्मानि चामरासनदर्पणं ॥ पादुको यानहस्तत्र भूषणाद्यादनादिकं ॥
 दीपिकाभूषणानि वेति क्वचिन्माठः ॥ शय्यांचजलकुंभांश्च यंच वरुणं विनानकं स्वात्वाधिवासनां नेनुमंच
 मेतमुदीरयेत् ॥ नमो वः सर्वभूतातामाधारेभ्यश्चराचरे ॥ महाभूतादिदेवेभ्यः शानिरस्तु शिवं ममः ॥ य
 स्मात्तु किञ्चिदप्यस्ति महाभूतैर्विनक्तैर्वृत्ताडैः सर्वभूतेषु तस्मात् श्रीरक्षयास्तु मे ॥ इत्युच्चार्य महाभूत

॥ दावि ॥

॥ १४५ ॥

घटं यो विनिवेदयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिं ॥ विमानेनार्कवरीं नीयितुं बंधुसमन्वि-
 तः ॥ स्तुयमानो मरुत्सीभिः पदमभ्येति वै स्रवं ॥ योऽज्ञाना नियः कुर्यान्महादानानि मानवः ॥ न तस्य पुन-
 रावृत्तिरिह लोके भिजायते ॥ इति यथा न य इत्थं वा सुदेवस्य पार्थ्वे स सुतपितृकलत्रः संभृता नीह स म्य-
 क ॥ पुररिपु भवने वा मंदिरे वा कलक्ष्मोश्चिरममरवधूभिर्भेदने सायिकल्प ॥ कुरां उपात्रं तच्च वर्जित-
 म् ॥ महाभूतघटमिति घटशब्दश्च वराणां ॥ महारत्ना मुक्तानि हिरण्यगर्भे ॥ अत्र सुवर्णपरिमाणानु-
 क्लेप्तमानमार्थिकं ॥ पात्रस्थौ लोफलाधिक्यमिति दामोदरः ॥ अंगुलशतमिति ॥ इदं मानं गांभीर्यं नो-
 विस्तारतश्च ॥ क्षीरेति ॥ क्षीराजसमेतद्वच्छब्दश्चकारार्थः ॥ यद्वा तद्वदिति आज्यक्षीरवदित्यर्थः ॥ न-
 था च कल्पहृक्षोपि मध्ये एव स्थायनी य इति कल्पहृक्षलक्षणां पूर्वमुक्तं ॥ यमेति कृतयसासनातिन्य-
 र्थः ॥ न च घटे ॥ महेन्द्रा मितिलोकपालविशेषाणां ॥ एतेषां लक्षणां बुद्ध्यां उक्तं ॥ वराहेणोत्पादिवराह-

॥ राम ॥

॥ १४५ ॥

दंताग्रस्थिनां मूर्त्तीकारं वामहस्तस्थित कमलां कुर्यादित्यर्थः ॥ आसनेति ॥ कृतयमासनमित्यर्थः ॥ आ
 काशाधिपं ॥ आकाशाधिष्ठानारं ॥ अत्र लोकपालत्वेन प्राप्तानां वरुणाग्निवायुं वाहनविधानार्थे यम
 उवाच ॥ तेनेन्द्रादयो द्यौपृथ्वीविनायकौ च घटमध्ये स्थापनीया विनिरूपनारायणदायो दशदयः ॥
 वयं तु पुनर्विधानात्भिन्नाः पंचषणिमाश्रितः ब्रूमः वेदचतुष्टयलक्षणांस्वनखाहनाद्येदेत्यादिना ॥ पु
 राणेति ॥ पुराणां वेदश्रुतिभाक्ताः पुराणेषु वेदशाब्दः कुभानिति ॥ अष्टाविनिशेषः ॥ विनिवेदयेदिति ॥
 दाने च तुला पुरुषवर्द्धनं गुरवे अर्धमृत्तिग्नौ यथेष्टविभागे वा दद्यात् ॥ इति महाभूतघटमहास
 नविधिः ॥ अथ योऽयं ॥ यजमानो देशकालौ संकीर्त्य ॐ महापानकनाश सर्वपापी विनिर्मुक्तान्मय
 रमगतिष्वपि पितृवंधुसमन्वितामरवहस्त्रीस्तूयमानात्मकर्तृकार्कवर्णविमानकराकरवैश्व
 पदप्राप्तिकामः श्वोमहाभूतघटमहादानमहं प्रतिपादयिष्ये इति संकल्प्य ॥ मधुपर्कं नंतुला पुरुष

॥ दा वि ॥

॥ १४६ ॥

बन्धुत्वाद्योऽशारेपरियुष्याणि विकीर्यतत्रयथाशक्तिसुवर्णनिर्मितउक्तपरिमाणं वर्तुलं वज्रमौक्तिक
 माणि कानीलमरकताघटिनसमगव्यक्षीराज्यपूरितं पूर्वोक्तसौवर्णकल्पहृक्षवृक्षविष्णुमहेश्वरस
 वाहनसौ कया लायकपृथ्वीवरूपावायुहताशानीविनायकवेदयचकप्रतिमायुतं संस्थाप्य तत्समेता
 दृष्टादशधा न्यत्रामरपीडादर्शयादुकोपानरुद्धत्रभूषणाच्छादनदीपिकाशय्याजलपूर्यक्तं भाषकं च
 स्थापयेत् ॥ ततो महावेदीयहवेशोरूपरिवितानेव धीयान् ॥ अथ संघोन्नरं रत्निकृत्यैषान् यज
 मानाभिषेकां नेहृते यजमानः सोपकराणामहाभूतघटयनमश्नितिसोपकराणामहाभूतघटं संपूज्य
 पुष्पांजलिगृहीत्वा महाभूतघटं त्रिःषदक्षिणीकृत्य मंचं यठेत् ॥ ॐ नमो वः सर्वभूताना माधारेभ्यश्च रा
 चरेः महाभूतादिदेवेभ्यः शान्तिरुक्तशिवं मम यस्मान्न किंचिदप्यस्ति महाभूतैर्विना कृतं ॥ ब्रह्माराडे सर्व
 भूतेषु नस्माच्छीरक्षयास्तमे ॥ तनपुष्पाञ्जलिना महाभूतघटं गंधाद्यैर्गुर्वर्चिजश्च संपूज्य तदनुजानः

॥ एम ॥

॥ १४६ ॥

कुशादीनादायपूर्ववत्फलमुच्चार्यमंषादेशाधिकपरिमाणमहारत्नघटितंगव्यक्षीराज्यपरितंमध्येस्थि
 तकल्पवृक्षवृक्षविष्णुमहेश्वरसवाहनलोकपालाष्टकपृथ्वीवरुणावायुहताशनविनायकवेदयंचक
 प्रतिममुक्तोपकरणासहितमहाभूतघटंविष्णुदेवनंगुर्वर्त्तिजान्नामगोत्रैसमुच्चार्यगुर्वर्त्तिभ्योहंसंप्र
 ददद्भितिसर्वहसोयारिस्थितगुरुहसैसकृत्ययेत्॥ततोमहाभूतघटमर्द्धगुरवेर्द्धमृत्विभ्यःप्रतिपादये
 त्॥यथेष्टविभागयक्षैर्नुशमादिनागुर्वर्त्तिभ्यःपरितोष्यनेभ्योनेभ्यश्चदीनादिभ्योयथेष्टंविभज्यदद्या
 त्॥ततःकृतस्यसोपकरणासहितमहाभूतघटमहादानकर्मणाःप्रतिष्ठार्थंइमात्सुवर्णानीनदेवतान्पु
 ष्पभंदक्षिणांसंप्रददद्भितिमहाभूतघटसुवर्णीनृजीयांशदशांशवादद्यात्॥ग्रामादीनांवादक्षिणा
 त्वेनदानं॥तनोगुर्वर्त्तिजःस्वस्वशाखायां कामसूक्तिंयठेयुः॥ततोयजमानःपुण्याहवाचमावाहि
 तदेवतानामुत्तरपूजांविमर्जनंचकृत्वा मण्डपेयकरुणादिसर्वंगुरवेप्रतिपाद्ययथाशक्तिब्राह्म

॥ रा. वि ॥

॥ १४७ ॥

राणा भोजयेदिति ॥ सीमां सैकधुरंधरः श्रुतिधरोत्पायेपि वागीश्वरः साहिन्यामृतसागरः सुजनतावरः
 क्षीरसातद्रुमः ॥ यं विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः सासूनविश्वेश्वरं तेनाकारिमहादिभूतघटके दानेधि
 याय हनिः ॥ ॥ इति श्रीमन्महाकलविद्याविशारदधौरेयसीमांसकवंशावतंसमहारायणात्मजभट्ट
 रामकृष्णसुतभट्टदिनकरनयगङ्गाभट्टाय रत्नामविश्वेश्वरपरितो दानदिनकरो घोने षोडशमहा
 दाननिरूपणसंग्रहः ॥ ॥ दिनकरपदगुणं मूर्ध्नि विन्यस्य भक्त्या गुरुगिरमथ चित्ते विज्जवन्मं विधायः
 मृडगिरमुपदानेय हनिं मूलपूर्वासकलगुणिजनानां नौ यदात्रीं वृवीमि ॥ अथोपदानोपयोगिजया
 तत्तद्द्वाराणां दानमंत्रा आदावुच्यंते ॥ तेन तत्तन्प्रयोगे मंत्रविशीषा जुक्ता वचनो ग्राह्यः ॥ हिरण्यगर्भग
 र्भस्य हेमवीजं विभावसोः ॥ अनंनपुष्पफलदमनः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ हिरण्यस्य ॥ तदुद्धवोजगत्त्वयु
 र्वेधसो हेमयंकजं ॥ जया वासहरे नीभिजान मां पाहि सर्वदाः ॥ सुवर्णकमलस्य ॥ जन्मानरसहस्रेषु य

॥ राम ॥

॥ १४७ ॥

कृतं डुरितं मया स्वर्णपात्रपदानेन शान्तिरुक्तमयममः ॥ सुवर्णपात्रस्य ॥ हिरण्यगर्भसंभूतसौवर्णचांगुली
 यकं ॥ धर्मपदं यथा मिषीरानुकमलायनिः ॥ अङ्गुलीयस्य ॥ काचनंदसवलयं रुपकांतिमुखपदम् ॥ विभूषणं
 पदास्यामि विभूषयन्तु मां सदा ॥ वलयस्य ॥ क्षीरेदमेधने पूर्वमुद्धतं कुण्डलद्वयं ॥ श्रिया सहस्रमुद्धतं ददेशीः श्री
 यन्ताममः ॥ कुण्डलस्य ॥ मातेयं सर्वदेवतावसविष्णुशिवादिभिः ॥ इंद्रादिलोकपालैश्च भूता सर्वा मंदैरपि ॥ सननं
 कंठसंलग्नाधारिनाभक्तिपूर्वकम् ॥ ब्राह्मणाय च दत्तैर्यममपापं यथो हनु ॥ करुणातायाः ॥ काचारवनउर्ध्वे
 चौरयात्ताकुले पथि ॥ हिंसवत्तनुहिंसन्तु दानस्यास्य भावनः ॥ सुवर्णसिंहस्य ॥ मरिकाञ्चनपुष्पाणि मरि
 मुक्तामयानि च ॥ तुलसीयत्र दानस्य कलां नाईति यो उशी ॥ सुवर्णतुलस्यः ॥ नात्र यत्परिणामो नूनं वर्णाद्याः क
 ल्यवर्णिताः ॥ मुक्ताः भुक्तुं भवाः संतु भुक्तिमुक्तिपदममः ॥ मुक्तानां ॥ यथा सर्वेषु रत्नेषु सर्वदेवा व्यवस्थिताः
 तपाशानि ययच्छन्तु रत्नदानेन मे सुराः ॥ रत्नस्य ॥ रत्नमुक्तांगुलीयकदानेन मंत्रद्वयं यठनीयं ॥ स्वमयेपि ॥ शि

॥ दा. वि ॥

॥ १४८ ॥

वनेत्रसमुद्भूतं रजनं पिबुवध्वभं ॥ न स्मादस्य प्रदाने न रूढः संवीयतां मम ॥ रजनस्य ॥ अगम्यागमनं चैव य
 रदारभिमर्शनं ॥ रौप्यपात्रप्रदाने न तानि नश्यंतु मे सदा ॥ रजनपात्रस्य ॥ नाभं पुष्टिकरं सर्वं दोषघ्नं श्रीक
 रं शिवं ॥ सर्वरक्षाकरं नित्यमनःशान्तिं प्रयच्छ मे ॥ नाभस्य ॥ यस्मादायसं कार्यं शित्व दधीनानि सर्वदा ॥
 लाङ्गलक्षुरिकादीनि भनः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ लोहस्य ॥ यथा यवादान्यैभूत्या दभक्ष्यस्य च भक्षणात् ॥ तत्रोभं
 यच्च मे यायंता वपात्रान्तरा स्यतु ॥ नाभपात्रस्य ॥ यायानि यातिका म्यानि कामो म्यानि कृतानि च ॥ कांस्यपा
 त्रदाने न तानि नश्यंतु मे सदा ॥ कांस्यपात्रस्य ॥ कांस्यपात्रं मया दत्तं मातुरानृण्य कांक्षया ॥ भगवन् च च नानुभूयं
 यथा मुक्तिस्तथा वदं ॥ दद्यात् साश्च उदरे रजनत्याः संस्थितस्य ते ॥ क्लेशिना वा लभावेन स्तनयानां द्विजोन्नमः ॥ म
 लमूत्रादिसंलेयलिप्ता यच्च कृतं मया ॥ भवता वचनादस्यामममुक्तिर्भवेद्दृष्टान्तः ॥ कांस्यपात्रं सुर्वरीश्वर
 नितवस्त्रादिदक्षिणाः सप्तधा न्यं मया दत्तं नृणामुक्तिर्भवेन्मम ॥ सनित कांस्यपात्रस्य ॥ यायानि यात्यने

॥ राम ॥

॥ १४८ ॥

कानिकामा कामकृता निच ॥ लोहयात्रपदानेन नानि नश्यन्तु मे सदा ॥ लोहयात्रस्य ॥ वंशो वंशकरः श्रेष्ठो वंशो
 वंशसमुद्भवः ॥ अनेन वंशदानेन ननु योऽधिकं करोतु मे ॥ वंशयात्रा मिदं पुराणं वंशजानसमुद्भवं ॥ दानानामुन्न
 मंदानमनःशान्तिं प्रयच्छ मे ॥ वंशयात्रस्य ॥ राजपुत्रिमहाभागे पुराणमूर्ते निरामये ॥ गृहारोमनिभूर्यारिण
 मया दत्ता निजानकि ॥ भूर्यस्य ॥ कंचुकी वस्त्रयुगैश्च तथा कर्णवत्तं सके ॥ कंठसूत्रैश्च मूलाभिः प्रीयतां गुरु
 नंदिनी ॥ सौभाग्यद्वययुनभूर्यस्य ॥ कमंडलुजलैः पूर्णः स्वर्णगर्भः सुलक्षणाः ॥ अर्पितस्ते महासेनय सन्त
 स्ते न मे भव ॥ कमंडलोः ॥ वारिपूर्णघटो येन देवत्रयमयं यतः ॥ प्रीयतां धर्मराजस्तु दानेनानेन पुराणदः ॥ उ
 दकुंभस्य ॥ अथ प्रतिमानं ॥ त्वया सुराणां ममृतं पिब्या हलाहलं संहृतं मे वयस्मान् ॥ यथा सुराणां त्रिपुरं
 च दध्मे के पुराणो को हि नार्थमीश ॥ तद्रूपदानादहमप्यशेषैर्दीर्घैर्विमुक्तस्तु गणान्यप्यशेषं तथा कुरु त्वं श
 रणां प्रयत्ने मयि प्रभो देव वरप्रसादं ॥ शिवस्य ॥ प्रसीदतु भवो नित्यं कृतिवासा महेश्वरः ॥ पार्वत्या सहितो दे

॥ रा. वि ॥

॥ १४९ ॥

बोजगउत्पत्तिकारकः ॥ उमा महेश्वरस्य ॥ शिवशक्त्यात्मकं यस्माच्च गदेन चराचरः ॥ तस्मादनेन सर्वमे
 करेणु भगवान् शिवः ॥ कैलासवासि गौरीशो भगवान् भगने अभिन् ॥ चराचरात्मको लिङ्गरूपी दिशनुवां
 छिने ॥ तिङ्ग ॥ महादोषनिवासत्वं महादेवो महेश्वरः ॥ पीयतां तव दानेन अतः शान्तिं ययच्छमे ॥ शि
 वनाभस्य ॥ शालग्रामशिला चक्रे भुवनानि च नुर्दश ॥ तस्मादस्य प्रदानेन पीयतां हरिरीश्वरः ॥ शालग्र
 मस्य ॥ नारायणजगन्नाथशरच्चक्रगदाधरसप्तजन्मनियज्ञादेर्विष्ठादैर्विहृतं मम ॥ चक्रहस्तगदापा
 शाश्च मया भुजगत्पते ॥ विष्णुमूर्तेः ॥ त्वया जगद्धात्रमिदं समसंतां विष्णुरित्येव वदन्ति संज ॥ त्वत्स्था
 निसर्वा शिवदेनि देवत्वाधृत विश्वमनंतमूर्तेः ॥ तच्च त्वदानादनघो भवामि यथा जगत्कारणकार
 णोऽहं तथा कुरु त्वं शरणां प्रपन्ने मयि प्रभो देववरप्रसादं ॥ अयं वामं च ॥ महाकोशनिवासेन चक्राद्यै
 रूपशोभित ॥ अस्य देवस्य दानात्तु मम संतु मनोरथाः ॥ चक्रदेवस्य ॥ पद्मासनः पद्मकरो दिवाहः पद्मयुतिः सप्त

॥ रा. वि ॥

॥ १४९ ॥

नुरंगवाहः॥ दिवाकरोलोकगुरुः किरीटीमयिषसादं विदधानुदेवः॥ सूर्यमूर्त्तिः श्वेताम्बरः श्वेतविभूषण
 श्वश्वेतगुणिर्दंडधरो दिवाहुः॥ चन्द्रो मृतात्मा वरदः किरीटीश्रेयांसि मलयदधानुदेवः॥ चन्द्रस्य॥ रक्ता
 वरो रक्तवयुः किरीटीचतुर्भुजो मेघगमोगदाभृत्॥ धरासुतः शक्तिधरश्च भूली सदासमेष्टा हरदः प्रशा
 नः॥ भौमस्य॥ पीताम्बरः पीतवयुः किरीटीचतुर्भुजो दण्डधरश्च हारी॥ चर्मा सिद्धकसौमसूतः सदासमिं
 हाधिरुणे वरदो बुधश्च॥ बुधस्य॥ पीताम्बरः पीतवयुः किरीटीचतुर्भुजो देवगुरुः प्रशान्तः॥ दधानिर्दंडचक
 मंडलं च तथाक्षसूत्रं वरदो रुक्मस्य॥ हहस्यते॥ श्वेताम्बरः श्वेतवयुः किरीटीचतुर्भुजो हैन्यगुः प्रशान्तः॥ द
 धानिर्दंडचकमंडलं च जयं च विभूषणं वरदो रुक्मस्य॥ भुक्तस्य॥ नीलगुणिः भूतधरः किरीटीगृध्रस्थितस्त्रा
 णाकरो धनुष्मान्॥ चतुर्भुजः सूर्यसुतः प्रशान्तो वरदो मेरुसमंदगामी॥ शनेः॥ नीलावरो नीलवयुः कि
 रीटीकरालवक्त्रश्च कपालभ्रूली॥ चतुर्भुजश्चर्मधरश्च राहुः सिंहासनस्थो वरदो रुक्मस्य॥ राहोः॥ धूम्रो दि

॥ दा.वि. ॥
॥ १५० ॥

वाहुर्वरदोगदाभृद्वासनस्थोविकृताननश्च ॥ किरीटकेयूरविभूषितांगः सदास्ममेकैतुगणः प्रशान्तः ॥
केतोः ॥ देवरूपं मया विप्रकारितं कांचनं भुभं ॥ नन्दराणाप्रदानेन पीयतां विश्वरूपधृक् ॥ दशावतारगणेषु
तेकंच ॥ त्रैलोक्यनाथोजगतामधीशो देवाधियो देव्यगणादिहृता ॥ श्रेयांसि मखं प्रददातु दानुर्देवाय जोव
जुधरः प्रशान्तः ॥ इन्द्रमूर्त्तिः ॥ शृणोमि देवं मरुतां नथैकं मयि प्रभो देवकुरु प्रसात् ॥ नवप्रसादादद्यानाज्ञा
नं मे सुवर्णरूपोक्तं सदा मरेश ॥ वायुमूर्त्तिः ॥ विनायकगणेशानसर्वलोकनमस्कृत ॥ पार्वतीनन्दनम
मया यमाभुविनाशय ॥ गणेशमूर्त्तिः ॥ सौम्यदेवि महाभागे सर्वदेवनमस्कृते ॥ पद्मासनगजे सर्वजगता
मार्तिहारिणि ॥ स्वरोपघातान्मदीयप्रज्ञाजशममानुद ॥ सरस्वतिमूर्त्तिः ॥ सर्वविद्याभ्रयं ज्ञानकारणं ल
लिताक्षरं ॥ पुस्तकं संप्रदास्यामि पीताभवतु भारती ॥ पुस्तकस्य ॥ गुणैरवलयापापं स्वाध्यायाध्ययने कृतं
सरस्वतिजन्मा तर्जगर्जा शापहारिणि ॥ साक्षाद्भक्तकलत्रं त्वं विष्णुरुद्रादिभिस्तुता ॥ तन्ममाध्ययनोत्प

॥ राम ॥
॥ १५० ॥

त्रंजाशंहरवशनने ॥ घण्टदानेननुयान्वसारीलोकयावनी ॥ घण्टायाः ॥ इदंनेकांचनंचक्रंरस्मिज्जातास
 माकुलं ॥ अपमृत्युविनाशायसंगृहाराघिजोन्नम ॥ चक्रस्य ॥ अथपारिनाम् ॥ कन्यांकनकसंयन्तांकनका
 भरशौर्यतां ॥ दास्याविष्मवेनुभ्यंवसलोकजिगीषया ॥ कन्यायाः ॥ इयंदासीमयानुभंश्रीवन्मपनियादिता.
 सदाकर्मकरीभोग्नायथेयंभद्रमस्तमे ॥ दास्याः ॥ यज्ञसाधनभूतायाविश्वस्याघपराजिगीविश्वरूपध
 रोदेवः प्रीयतामनयागवागोः ॥ कपिलेसर्वदेवानांपूजनीयासिरोहिणिः तीर्थदेवमयीयस्मादनःशान्ति
 पयमे कपिताया ॥ यस्मान्चयुधिवीसर्वाधेनुःकेशवसंभवाः सर्वमृत्युहरानित्यमतःशंकुधेनोः ॥ य
 मद्वारेमहाघोरेयासावैतरणीनदी ॥ तानर्जुनांप्रयच्छामिउत्तारयसुखेनमां ॥ वैतरणाः ॥ उत्क्रान्तेनुषहृत्तस्य
 सुरोत्क्रान्तिसमृद्धये ॥ नुभ्यंसंपददेसाक्षाजान्समुत्क्रान्तिसंजितां ॥ उत्क्रान्तिधेनोः ॥ धर्मस्त्वंहृषरूपराजग
 दानंदकारकः ॥ अष्टमूर्त्तरक्षिस्वानमतःपाहिमनानन ॥ हृषभस्य ॥ इन्द्रादिलोकपातानांयाराज्यमहिषीस

॥ दधि ॥

॥ १५१ ॥

दा॥ महिषी दानमहात्मा दस्तमे सुखमुन्नमं ॥ महिष्याः ॥ महिषीं वत्स संसृक्तां सुशीलां च ययसिनीं ॥ रक्तवस्त्रेणा
 पुष्पेणा दत्त्वा मृत्युं जयाम्यहं ॥ मृत्युमहिष्याः ॥ विष्णुस्तमश्चरुयेणा यस्मा दमृतं संभवः ॥ चन्द्रार्कवाहनो नित्यम
 तः शां ॥ अभ्यस्य ॥ महाशक्तिर्महाकायः पीनां वरसमप्रभः ॥ सर्वशमजजेता च गजो यद्वत्तु मे सुखं ॥ गजस्य ॥
 रथा यरथनाथा यनमसै विश्वकर्मिणो ॥ विश्वनाथा धिवासाय भास्कराय नमो नमः ॥ रथस्य ॥ यस्माच्च द्वा
 गयज्ञानात्मान्मनस्वेव्यवस्थितः ॥ यानं विभावसोर्नित्यमतः शां ॥ द्वागस्य ॥ देवानां यो सुखहव्यवाहनः सर्व
 देवताः ॥ तस्य च वाहनं पूज्ये देवैः सैन्दैर्महर्षिभिः ॥ अग्निमाघं पर्वकर्मवियाकोत्थं नुयन्मम ॥ तत्सर्वनाशाय
 क्षिप्रं रोगान्त्यान्विनाशाय ॥ मेघस्य ॥ वायूनः कायजनिनयन्किञ्चित्मम दुःकृतं ॥ तत्सर्वं विलयं शानु मे
 धित्व दानं नो मम ॥ मेघ्याः ॥ अजिनं सर्वदेवयज्ञं सर्वयज्ञांगमुन्नमं ॥ तस्मादस्य प्रदानेन मम पापं व्यपोहनु ॥
 अजिनस्य ॥ अथ वस्त्राणां ॥ शरणां सर्वलोकानां लज्जाया रक्षणां परं ॥ सुवेषधारिवस्त्रं नमः शां ॥ वस्त्रस्य

॥ राम ॥

॥ १५१ ॥

रक्तवस्त्रगुणं यस्मादादित्यस्य प्रियं सदा ॥ प्रदानादस्य मे सूर्यः सर्वपापं व्यपोहनु ॥ रक्तवस्त्रस्य ॥ और्ण्ययटमनधे
 यं खरणीवीनं न वप्रभो ॥ दत्तं गृहाणा देवेश पापं संहर सत्वरं ॥ **दुर्गायटस्य** ॥ दुर्गा मे वसुन्त्यन्ताशीतवानभ
 यापहा ॥ यस्मान्नुवारहारी स्यादन्नः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ **दुर्गायाः** ॥ पीतवस्त्रगुणं यस्मादासु देवस्य वक्ष्मभं ॥ प्रदा
 नात्तस्य मे विशुरन्नः शान्तिं प्रयच्छनु ॥ **पीतवस्त्रस्य** ॥ धर्मराजेन विधुनं कृष्णवस्त्रं सुशोभनं ॥ सर्वक्लेशविनाशा
 यं कृष्णवस्त्रं ददाम्यहं ॥ **कृष्णवस्त्रस्य** ॥ वस्त्रसूत्रं महादिव्यं मया यत्नेन निर्मितं ॥ ब्राह्मजन्मास्तु मे देव वस्त्र
 सूत्रं समर्पणात् ॥ **यज्ञोपवीतस्य** ॥ सर्वाधियाधिविध्वंसः स न नं सुखसूत्रमं ॥ **दुर्गाया वररास्यास्य दानाद्**
वनु मे हरे ॥ **कमलस्य** ॥ अथ गंधादीनां ॥ चन्दनावासमंदारमुखहंसारकार्चनं ॥ चन्दनत्वस्य दाने सांशानं
 द्रष्टुं भव ॥ **चन्दनस्य** ॥ श्रीखंडागरुकर्पूरकस्तूरीकुंकुमान्वितं ॥ विलोपनं प्रयच्छामि सौख्यमस्तु सदा मम
 गन्धस्य ॥ समस्ताभ्योपिवस्तुभ्यः संस्तुतासि सुरासुरैः ॥ विन्यस्तांगेषु सुखदासुखदास्तु सदा मम ॥ **गन्धस्य** ॥

॥ दावि ॥

॥ १५२ ॥

समस्ताभ्योपिवस्तुभ्यः संस्तुतासि सुरासुरैः ॥ विन्यस्तांगेषु सुखदास्तुखदास्तु सदा मम ॥ कस्तुर्वाः ॥ कन्दर्पदर्य
 दं यस्मान्कर्पूरं घ्राण नर्यरां ॥ अहर्षति भवस्तु यस्वदा तादय संर्यतु ॥ कर्पूरस्य ॥ कर्पूरः कदलीभूतो देवदे
 वप्रियः सदा ॥ भोग्यो नमो नृपारां च न हानास्तु खमस्तु मे ॥ कर्पूरस्य ॥ जयमां सुप्रवां देवी मेरा नाभिसमुद्र
 वां ॥ भक्त्या हं संपदा स्नामि मम संजुमनो रथाः ॥ यक्षकर्दमस्य ॥ यदंगभगं संतयं कुंकुमादिविलेपनं ॥ ज
 लकीजसुगोपीनां धारवत्ता जलार्पितं ॥ गोपीचन्दनमित्युक्तं मुनीन्द्रैः किलिषा यदं ॥ तस्मादस्य पदानेन
 विष्णुर्दिशतु वांछितं ॥ गोपीचन्दनस्य ॥ त्वादयंति मनो यस्मात्तस्मात्सुमनसः स्मृताः ॥ दत्ताददनु मे नित्यम
 त्यात्वादं सतीश्रियं ॥ पुष्पाणां ॥ तुलसीयत्र दाना घटाश्च नः कायसंभवं ॥ पापं पशममाया नुमम संजुम
 नोरथाः ॥ तुलसीयत्रस्य ॥ अयमेव मंत्रः सुवर्णतुलसा इति क्षेमप्रकाशः ॥ यथा शारवा प्रशाखाभिर्विस्मृता
 सिमहीतले ॥ नथाममापि संतानन्दे हित्व मजरामरा ॥ इर्वीयाः ॥ सुवर्ण इर्वीया अप्ययमेवेति क्षेमप्रकाशः

॥ राम ॥

॥ १५२ ॥

वनसतिरसो धूपो गन्धायः सुमनोहरः ॥ आषेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यतां ॥ धूपस्य ॥ आज्यं च वर्तिसंयु-
 क्तं बन्धुना योजितं च नत् ॥ दीपं गृह्णादेवेश त्रैलोक्यं निमिरापहं ॥ दीपस्य ॥ अत्र मेव यतो लक्ष्मीरत्र मेव
 जनार्दनः ॥ अत्र ब्रह्माखिलत्राणामस्तु मे जन्म जन्मनि ॥ अत्रस्य ॥ चंद्रमण्डलमध्यस्थं चन्द्रांबुदसम-
 यमं ॥ नित्यं दध्यन्वदानेन पीयतां वामनो मम ॥ दध्यन्नस्य ॥ दध्यन्नं सोयदंशं च ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं
 पीयतां धर्मराजो मे न दानात्सम सर्वदा ॥ सोयदंशदध्यन्नस्य ॥ सर्वात्मा सर्वलोकेशः सर्वव्यापी स नान्तः
 नारायणः प्रसन्नस्यान्कशरणप्रदानतः ॥ कृशरान्नस्य ॥ पायसं यस्मान्नञ्च सर्वदा तोत्रमोत्रमं ॥ सर्व-
 देवनयोग्यं च भ्रेयः पुष्टिं प्रयच्छतु ॥ पायसान्नस्य ॥ केशवपीति दामन्त्यांशं भुवः सार्कनुष्टिदा ॥ पृथ-
 विधा प्रयकाशाय छंतु वलमौरसं ॥ भक्ष्याणां ॥ आदित्यं नैजसाभ्यं कृतातिं श्रेष्ठकरयरं ॥ दन्तं मे मम
 विषत्वं प्रयच्छा प्रयमुन्नमं ॥ अण्यानां ॥ विष्णुरूपी सहस्रांशुः सर्वयाय प्रणशनः अण्यान्प्रदानेन म-

॥ रावि ॥

॥ १५३ ॥

मपायं वयो जुनु ॥ मलमासीयत्रयस्त्रिंशदप्यानां ॥ आदिन्यनेजसो न्यन्ताः सर्वमङ्गलकारकाः ॥ मंडकाः
 सर्वपापघ्ना भतः शान्तिप्रयच्छन् ॥ मण्डकानां ॥ प्राजापत्या यतः प्रोक्ताः सक्तवो यज्ञकर्मणि ॥ तस्मान्नसक्तस्य
 यच्छामि प्रीयतां मे प्रजापतिः ॥ सक्तानां ॥ धान्यं करोति दानारमि ह लोके परत्र च ॥ तस्मान्न दीयते धान्यम
 नः शान्तिप्रयच्छ मे ॥ धान्यस्य ॥ अन्नं प्रजापति प्रोक्तमन्त्रे प्राणाः प्रनिश्चिताः ॥ तथा चान्नं प्रदानेन प्राणिनां
 जीवनं सदा ॥ तस्माद्वादिषु दानेन शान्तिरस्य सदा मम ॥ व्रीह्या च स्य ॥ अन्नेन जायते विश्वं प्राणिनां प्रा
 णारक्षणं ॥ नरुत्ता वैश्वदेव्याः पाकेनाम्भवं नित्ये ॥ यावनाः सर्वयज्ञेषु यज्ञास्तान् यज्ञकर्मणि ॥ तस्मा
 त्त्रुलदानेन प्रीयतां विश्वदेवताः ॥ नरुत्तानां ॥ धान्यराजाश्च मङ्गल्लाघिज प्रीति कराय वाः ॥ तस्मादेवां
 प्रदानेन ममास्त्वविकलं फलं ॥ यवानां ॥ यस्मादन्नमयाजमूदीये गोधूमसंभवाः ॥ गन्धर्वसौख्यधन
 दा भतः शान्तिप्रयच्छन् ॥ मोक्षानां ॥ अन्नं प्रजापतिः साक्षादन्नमेव जनार्दनः ॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि

॥ राम ॥

॥ १५३ ॥

जगदनेन वर्जने ॥ प्रियं गुणमाकादिसन्नधानस्य ॥ एतेषां प्रजायति देवता ॥ मुद्रवीजानि वै यस्मात्प्रि
 यारिणः परमेष्ठिनः ॥ तस्मादेयां प्रदानेन प्रीतिं सिध्यन्ते सदा ॥ मुद्रानां ॥ यस्मान्मधुवर्धकात्ते विष्णुदे
 हसमुद्रवाः ॥ पितृप्रीतिकरमाया अतः शान्तिं प्रयच्छन् ॥ वायारणं ॥ पुरा गोवर्धनोत्थारसमये हरिभ
 क्षिताः ॥ चराकाः सर्वपापघ्ना अतः शान्तिं प्रयच्छन् ॥ चराकानां ॥ अभिवर्षाद्भवानामवलवर्त्तीर्ति
 वर्धनाः कुलस्थाः सर्वपापघ्ना अतः शान्तिं ॥ कुलस्थानां ॥ निलाः पायहरानित्यं विष्णोर्देहसमुद्रवाः ॥ नि
 लदानेन सर्वमेयायनाशयकेशव ॥ निलानां ॥ सोमो देवताः ॥ निलाः स्वर्णसमायुक्ता दूरतक्षयकारकाः
 विष्णुप्रीतिकरानित्यमनः शान्तिं प्रयच्छन् ॥ सहिरण्यनिलानां ॥ देवदेवजगन्नाथ वाङ्छितार्थफलप्रदः
 निलपात्रं प्रदास्यामि तवांगे संस्थिते रिह ॥ निलपात्रस्य ॥ निलाश्च सोमदेवत्या गोसर्वदेवनिर्मिताः
 स्वर्गप्रदास्वनं चाश्नन् मां रक्षन्ति नित्यशः ॥ महानिलपात्रस्य ॥ निलाः पुराणाः पवित्राश्च सर्वकर्मकरा

॥ दवि ॥

॥ १५४ ॥

स्मृताः शुक्लाश्चैव तथा कृष्णा विष्णुर्गात्रमुद्भवाः ॥ यानिकानि च पाया निवृत्तस्य ह्यसमानि च ॥ तिलपात्रप्रदाने
 नतानि नश्यन्तु मे सदा ॥ पापश्चिन्तार्थं तिलपात्रस्य ॥ सगुडं तिलसंयुक्तं शस्यं पीतं करं नृणां ॥ वर्धनं च गृह्यारो
 मम तः शान्तिं ॥ यास्य ॥ प्रतिश्रासमहं दस्ये तुभ्यं संयत्करं भुभं ॥ जन्मजन्मनि मे भूयात्संनतिर्ग्रासवर्धि
 नी ॥ प्रतिश्रासस्य ॥ कामधेनोः ॥ समुद्भूतदेवानां मुन्नमं हविः ॥ आयुर्विवर्धनं पुंसामाजं पातु सदैव मं ॥
 आज्ञास्य ॥ अमृतस्य कुतश्च न्न इक्षुस्तद्वस शर्करा ॥ सूर्यपीनिकरा नित्यमनः शान्तिं ॥ शर्करायाः ॥ मनोभ
 वगृहे मध्या उद्भूता शर्करा इति ॥ तस्मादस्य प्रदानेन मम संतु मनो रथाः ॥ खराडस्य ॥ यथा वै देवविश्वान्ता
 पुरावश्च जनाईनः ॥ वासुदेवस्तु देवानां महादेवस्तु योमिनः ॥ पुरावः सर्वमंत्राणां नारीणां पार्वती तथा ॥ तथा
 रसानां प्रवहः स देव इक्षुस्तु मत्तः ॥ ममतस्मात्परां लक्ष्मीं ददे सुगुडसर्वदा ॥ गुडस्य ॥ कामधेनोः समुद्भूतं विष्णोः
 पीतं करं परं ॥ नवनीतं प्रदास्यामि वलं पुष्टिं च देहि मे ॥ नवनीतस्य ॥ अलक्ष्मी हरणं नित्यं सुखसौभाग्यव

॥ राम ॥

॥ १५४ ॥

ईनं ॥ क्षीरं मङ्गलमायुष्यमनःशां ॥ उधस्य ॥ क्षीरजातास्तथाशोखाक्षीरादमृतसंभवः ॥ क्षीराक्षीरोदकीकी
 र्तिः क्षीरेषाणामसंभवः ॥ तस्मात्क्षीरप्रदानेन मम संतुमनोरथाः ॥ अयं वा ॥ पवित्रं मंगलं वैवकुं देवधवलं द
 धिः ॥ सर्वमंगलदयस्मादनःशां ॥ दधस्य ॥ यस्मान्मिदृणां श्रद्धेयुषियमस्य मृतो हवः ॥ तस्मान्नवप्रदानेन
 रक्षमां दुःखसागरात् ॥ मधुनः ॥ सौझारं सवने दिव्यं पितृणां मपि दुर्लभं ॥ तस्मादस्य प्रदानेन मम संतुम
 नोरथाः ॥ अयं वा ॥ रसानामग्रगं श्रेष्ठं लवणं वलवर्धनं ॥ वल्लणानिर्मितं साक्षादनःशां ॥ लवणास्य ॥ सर्व
 देवंप्रियं यस्माच्छाकं तृप्तिकरं यरं ॥ ददामि सर्वमांगल्यमनःशां ॥ शाकानां ॥ सौमो हवनिदारुणिजातवे
 दपियाणि च ॥ तस्मादेवां प्रदानेन श्रेयं देहि विभावसौ ॥ काष्ठानां ॥ जरानजायते यस्मान्मंडनं शुभकर्मसु
 तस्माज्जीरकदानेन पीयतां गिरिजायतिः ॥ जीरकस्य ॥ कटुत्रयमिदं यस्मादोगघ्नं सर्वदेहिनां ॥ तस्मादस्य
 प्रदानेन पीतो भवतु भास्करः ॥ भुंठमरीचिपिप्पलीनां ॥ लक्ष्मीप्रिया च लक्ष्मी दालक्ष्मी वतसनाश्रया ॥ सौ

॥ दा.वि ॥

॥ १५५ ॥

भाग्यकृद्वरस्त्रीणां हरिद्राश्रीषदात्मने ॥ हरिद्रायाः ॥ नैलं पुष्टि करं नित्यं आयुष्यं ययनाशनं ॥ अमंगल्य हरं पुरण
 मन्तः शानं ॥ नैलस्य ॥ यातक्ष्मीर्यत्र मेदौरखं सर्वगात्रेषु वस्थितं ॥ तत्सर्वं शमयता ज्यलक्ष्मीपुष्टिविवर्धनं ॥ अ
 रोगार्थं स्थाजस्य ॥ अथोदकमंत्रः ॥ पानीयं यरमंतोके प्राणिनां प्राणरक्षणं ॥ जलशायी जगद्योनिः प्रीयता
 मस्पर्दानतः ॥ जलस्य ॥ ॐ नमः शंकरः शंभुर्भवो धाता शिवो हरः ॥ प्रीयतां मे महादेवो जलकुंभं स्पर्दानतः ॥
 जलकुंभस्य ॥ एष धर्मघटो दत्तो बलविष्णुशिवात्मकः ॥ अस्पर्दानात्सकलाममसंजुमनोरथाः ॥ धर्मघ
 टस्य ॥ कमंडलुर्जलैः पूर्णः स्वर्णगर्भः सुलक्षणाः ॥ अर्पितस्ते महासेन ससन्नस्ते न मे भव ॥ जलकमंड
 लोः ॥ प्रपेयं सर्वसामान्याश्च तेभ्यः प्रणिपादिताः ॥ अस्याः स्पर्दानात्पितरस्तृप्यन्तु च पितामहाः ॥ प्रपाया ॥ आपः
 पवित्रं लोकानां मष्णुशने जनाईनः ॥ मणिकाभुषदानेन प्रीयतां जलशायिकः ॥ मणिकस्य ॥ वायीकूय
 दानेन जलादानमंत्र एव ॥ उत्सर्गमंत्रः ॥ प्रतीर्योने वक्षते ॥ तां वृत्तं श्रीकरं भद्रं बलविष्णुशिवात्मकं ॥ अ

॥ एष ॥

॥ १५५ ॥

स्पष्टानां दुःखाः श्रियं यच्छनुपुष्कलां ॥ तां वृत्तस्य ॥ यथानहस्मशयनं भूयं सागरजातया ॥ शय्यामनाप्य
 भूयास्तथा जन्म निजन्मनि ॥ शय्यायाः ॥ इह मुञ्चानयात्राणां कुरु केशव मेषभो ॥ छत्रं त्वत्पीनयेदन्नं
 वासनायनवं भुभं ॥ छत्रस्य ॥ उयानहो प्रयच्छामि कंठकादिनिवारणं ॥ परित्राणां यने विषगृहणान्वं सु
 रवायच ॥ उयानहोः ॥ अनडुहय संयुक्तं तांगलं कर्षणक्षमं ॥ सजीवो यस्करं पुष्पं ददामि पीयतां हरः ॥ तांग
 लस्य ॥ दर्शने न त्वमा दर्शानुशां मङ्गलदायक ॥ सौर्य सोभाग्यसत्कीर्तिनिर्मलज्ञानदोभव ॥ आदर्शस्या ॥
 त्वं देवानां मनुष्याणां राक्षसानां तथा युधं ॥ तस्मात्तव प्रदानेन शान्तिर्भवतु मे सदा ॥ आशुधानां ॥ भगवन्
 भूलहो शिवाय शिविनाशन ॥ तवायुधप्रदानेन भूलं नश्यतु मे सदा ॥ भूलस्य ॥ सर्वग्रहर्क्षनाशेश स
 र्वशान्तिहास्कर ॥ संक्रान्तिभूलदानेन निवारय दिवाकर ॥ संक्रान्तिभूलस्य ॥ देवदेव जगन्नाथ वयं न शौ
 त्यकारकम् ॥ पितृणां वध्वर्भानि नमः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ व्यजनस्य ॥ देवदेव जगन्नाथ विश्वरूपावयान

॥ दावि ॥

॥ १५६ ॥

घ॥ प्रभो शिविकाया देव प्रीतो भवजना ईत ॥ शिविकायाः ॥ पुराणस्य सर्वपुराणानां मंगलानां च मङ्गलम् ॥ वि
 ह्वता विधुतो नित्यमनःशां ० शांखस्य ॥ सिंहगिरिसंभूतं गौरीसीमंतसंगतं ॥ गजास्येन कृतं मूर्ध्नि दानान्मे
 स्पादभीषितं ॥ सिंहस्य ॥ इदं फलं मया विप्र स्थापितं पुरतस्तव ॥ तेन मे स फलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्म
 नि ॥ फलस्य ॥ ब्रह्महत्यादियायानां ब्रह्मण निर्मितं पुरा ॥ कृष्णं उंबहुवीजा ख्यमनःशां निषय छमे ॥ कृष्णं
 उषा ॥ पूरितं पूगपूगेन नागवल्लीदलान्वितं ॥ पूर्णं न वेणुयात्रेण कर्पूरपिष्टकेन च ॥ स पूगखंडनं दिव्यं
 गंधर्वाभरसां प्रियं ॥ करं कन्वं निरुतं कन्वं दानात्कुरुष्व मां ॥ करं कस्य ॥ शशां ककरसेकाशं हिमडिं
 डीन्द्रयां डुरं ॥ यौत्सारया शुडरितं मनुष्यामरवध्रभ ॥ चासरस्य ॥ कंटकोद्धिष्टयाषाणा हृश्चिकादि
 निवारके ॥ पाडुके संश्रुतामिविप्र प्रीत्या प्रगृह्यतां ॥ पाडुकायाः ॥ हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नः परमात्मा ज
 गन्मयः ॥ रंभादानेन दत्तेन प्रीती भवतु सर्वदा ॥ कदल्याः ॥ इक्षुदंडं महापुराणं रसानं सर्वकामदं ॥ तुभ्यं

॥ राम ॥

॥ १५६ ॥

दास्यामि ते नस्तु धीतो परमेश्वरः ॥ इक्षोः ॥ इदं गृहं गृहाणा त्वं सर्वं यत्स्वरसंयुतं ॥ तव विष्वक्सादेन ममास्तु
 भिमनं फलं ॥ गृहस्य ॥ व्यतीपानजमस्ते स्तु सोमस्य सूर्यसुतप्रभौ ॥ यदनादि कृतं किंचिन्नदिहाक्षयमस्तु मे
 ॥ ॥ व्यतीपानस्य ॥ ॥ इति श्रीमत्सकलविद्याविशारदधौरेयमीमांसककुलावतंसभट्टनारायणात्मज
 भट्टशर्मकृष्णसुतभट्टदिनकरनयणाभाभट्टपरनामविश्वेश्वरपरितेरातदिनकरेशोते सकलवस्तु
 नमंत्रनिरूपणं ॥ ॥ अथोपदानानि ॥ तत्र जंबूद्वीपदानं ब्रह्मांडे ॥ भृशुदेवि महादानं जम्बूद्वीपाद्रूपं
 तत् ॥ यथाह भगवानश्वमेधो निर्जनाईनं ॥ पुण्ये हि पुण्येन शत्रे पुण्यकल्पेन सर्वतः ॥ विषुवत्पथनादौ
 च ग्रहणवद्भूम्योः ॥ व्यतीपाने यथा कुर्याज्जन्मर्क्षे वा विशोषतः ॥ अष्टम्यां यच्च दशां वानित्यं वा दानमा
 चरेत् ॥ पुण्यदेशेषु सर्वेषु नदी देवा लयादिषु ॥ यतैर्गृहेषु दानं वा श्रद्धा वा यत्र जायते ॥ विप्रं तु देवविप्र
 यंगुरुं संपूजयन्ततः ॥ भूतैर्यनादियत्कार्यं सर्वं विषेण कारयेत् ॥ वितेपयेत्सर्वभूमिं गोमयेन सवा

॥ दा. वि ॥

॥ १५७ ॥

रिणा ॥ नचविंशतिरसंजुलेययेनपरिमंडलं ॥ लवणेनोदधिं नचपरितः परिकल्पयेत् ॥ सादेशमाचंवि
 स्सारदष्टद्रोणेनपार्वति ॥ नचाधनाभिर्विकिरेत्तुभवेत्तुष्टैः समंततः ॥ तन्मध्येकारयेन्मेरुंधान्यभारच
 येरावै ॥ मेरुर्महावीहिमयस्कमध्ये सुवर्णाकल्पदुमसंयुतः स्यात् ॥ पूर्वणमुक्ताफलवज्रशुक्लोयामेनगोमे
 दजपुष्परंगैः ॥ पश्चाच्चगारुत्मनीलरत्नैः सौम्येनवैडूर्यसरोजरंगैः ॥ श्रीखंडखंडैरभितः प्रवालतलान्वि
 तः भुक्तिशिलानलः स्यात् ॥ भुक्तांवरणां बुधरावलीस्यात्पूर्वणशोणानिचदक्षिणोत्तु ॥ वासांसिपश्चादथ
 कर्तुरणिरक्तानिचैवोत्तरनोद्यनाली ॥ बलानुमध्ये कमलासनस्यश्चतुर्मुखः कांचनमिर्मितांगः ॥ चतुर्भु
 जाश्चात्रनिवेशनीयोदधन्भुवंवाचकमंडलुच ॥ तथाक्षसूत्रं जयसाधनंचक्रुष्माजिनंचोपरितश्चविभ
 त् ॥ गंगाचतुर्द्वीपनिनानिधायचतुर्दिशंचोदकपूर्णरूपां ॥ गैयान्महेन्द्रप्रभृतीनां धौसंस्थाप्यलोका
 धिपतीन्क्रमेण ॥ नानादिजैघानिवराजतानिमृगाश्च सर्वत्रनिवेशनीयाः ॥ पूर्वणमंदरगिरिर्यवनंडुला

॥ राम ॥

॥ १५७ ॥

भ्यांभुक्तां वरेण परितः परिवेष्टितानः ॥ हृक्षेणकांचनमयेन हृक्षेणान्नद्वौप्येण हृक्षवृगयक्षिपुनोविधेयः
 याम्येन गंधमदनोत्रगिरिस्तुकार्यो मुकुटश्च जम्बुनरुणचहिररूपयेन ॥ हेमेन यक्षपतिना च विराजमानः ॥
 पीता वरेण परितः परिवेष्टितश्च ॥ यश्चानिता च तमथोपरिकर्तुं राभं वासः सपिण्यलहिररूपयहंसं मुकुटं ॥
 आकारयेद्विपुलमत्र मुगंधपुष्पं रौप्येण शक्तिघटिनैश्च विराजमानं ॥ संस्थाप्य तं विलशैलमथोत्तरेण शै-
 लं सुपार्श्वं सपिमायमयं सुवस्त्रं ॥ त्रयोध्वक्षमपि हेममयं मुधेन रौप्यैश्च शक्तिघटिनैश्च भुभं विधाय ॥ मे-
 रेश्च पुष्पाभरणं च कार्यं घृतोदकत्रयवर्णं च दिक्षु ॥ क्षीरज्यदध्वा मधुना सरां सिषागादिनैषां च यथाक्रमे-
 ण ॥ हियहेमकुटनिषधाः क्रमश्च याम्येसौ मेषनीलसिनधुः क्रमश्च ॥ सादेशमात्रं परिवेष्टितान् सेषाण-
 यन्तां सुतुपरिवस्त्रयन्तां च सर्वं ॥ प्रत्येकमत्र वषट्कारं नानां भारेण धान्यपरिभारा मुशंति सन्तः ॥ शक्या-
 चरौ प्लवङ्गयक्षिपुगाश्च सर्वे सौगंधिपुष्पफलवस्त्रयुगविधेयः ॥ आनीलनिषधायामौ माल्यवद्भुवमा

॥ रावि ॥

॥ १५८ ॥

दनौ ॥ नेषां मध्यगतो मेरुस्तौ च धान्यविनिर्मितौ ॥ निषधः पारिषात्रश्च मर्यादायर्वताविमौ ॥ मेरोः पश्चि
 मभागेन यथा नौ गन्धमादनौ ॥ गन्धमादनौ तौ सौ पूर्वपश्चाद्यथाविमौ ॥ श्वेतनन्दुतनिर्मर्यो दक्षिणो
 न्नरुतः स्थितौ ॥ सिन्धुतः प्रमुखाः सर्वे दक्षिणो ककुभादयः ॥ शंखकूटादयश्चैव उन्नरेयरिकीर्निताः ॥ तास्त्री
 न्केशरश्मौ तौ च कृत्वा धान्या लयान् भुजान् ॥ वसुं एवेष्टु शौ तौ ईमेरुमन्याश्च वेष्टुयेत् ॥ दक्षिणं भारतं व
 र्धनं किंपुरुषसंहनं ॥ हरिवर्धनतः प्रोक्तं मेरो दक्षिणतस्ततः ॥ इत्ता हनं हनं मेरोश्चतुर्थो ह्यवभस्तथा ॥ र
 म्पाहिररामयं नस्मात्कुरवश्चेति चोत्तरा ॥ भद्राश्च केतुमालश्च पूर्वपश्चिमतः स्थितौ ॥ योक्ता निनववर्षा
 रिजं वृद्धीयेतुमानतः ॥ हिमाद्रिमध्ये देवेशं त्रियं च विनिवेशयेत् ॥ प्रसादाभिमुखं वेनोकां च तेन विनि
 र्मितौ ॥ शंखवक्रगदापाशिं पीतावाससमच्युतं ॥ किरीटकेयूरधरं श्रीवत्सां किनवक्षसं ॥ यस्मात्सने समा
 सीनां यमहस्तां सुतोचनां ॥ युसन्नवदनां देवी तस्य दक्षिणतो न्यसेत् ॥ कैलाशमध्यगतो मां चत्वां चैव विनिवे

॥ राम ॥

॥ १५८ ॥

॥ सा वि ॥

॥ १५९ ॥

गङ्गायाः सरितः सर्वाः समुद्राश्च सरांसि च ॥ आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ इत्यावाह्यतस्तत्
 स्पकलशंविमलोदकं ॥ अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैः स्थापयेत्सीति पूर्वकं ॥ स्थापयेत्पुष्पं तत्र दत्तारं कलशो
 दकैः ॥ अग्निर्वरुणदेवीभिः पावमानीभिरेव च ॥ दानकाले च संशोभे दत्तानां शीनरोधवा ॥ स्थापितो गुरु
 णानेन सार्द्धं दानं समाचरेत् ॥ त्रिःषदक्षिरा माहृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ प्रत्येकं पर्वतान् सर्वान् प्रणि
 पातपुरःसरं ॥ मध्यमंगुरवे दद्यादिमं मे त्रमुदीरयेत् ॥ अन्यस्मै वा प्रदानं तस्यानुज्ञानभूरादिसम
 स्तनोकास्त्वयि स्थिता भूधरताय नित्यं ॥ अमी सुराण्ये सुरलोकनाथ वृक्षादयो देवगणाश्चानन्यं ॥ त्व
 त्संप्रदाता दहमय्य शैवैः पापैर्विमुक्तस्तथा भवेयं ॥ श्रेयस्तथा पर्वत राजमसंकुरुषुभो देववरैश्च
 सार्द्धं ॥ इतीदमुक्त्वा प्रददन्तु मे रुस्यकां च न राजतवस्त्वयुक्तं ॥ प्रत्येकं मे वद्विजपुङ्गवानां प्रागादिदद्या
 दिनरात्रमेव ॥ सुरसुराणाममनार्थं कृत्ये त्वया कृतं मंदरशैलसांध्यं ॥ तथा च मां रक्षत सर्वतस्तु

॥ राम ॥

॥ १५९ ॥

नवषडानादिरजो यथाहं ॥ गंधाहिमादानश्चिरिन्भूधरेऽद्भवेदेनवापि गरुडाय नमोऽस्तु नमः ॥ त्व
 त्संयदानहन्तया यसमस्तदोषकाया धिशैतवररक्षचमानजस्रं ॥ देवालयाय विपुलाय नमो वलाय हंसाय
 वेदहर्षाय नमोऽस्तु नमः ॥ युष्मत्सदाननिहिताखिलयापराशिं हंसे न सार्द्धं ममराचलयाहिमान्त्वं ॥ वंदे सु
 पार्श्वममराचलमयमेयं धेनुं च देवसुरसिंप्रणतोऽस्मि नित्यं ॥ त्वदानभक्तिं सुनसत्क्रियया ह्यमयत्वा
 मेव यामिश्रारणार्थमेवेह मांत्वं ॥ श्रीवत्सवक्षसमनादिमजस्रं लोकधियं सकलकारणमच्युतं
 च ॥ नरायणं शरणमेमिध राधरेवेः सार्द्धं श्रिया हिमवति स्थितमादिमीडे ॥ देवाय देवगणाय जि
 नया दयमयुगमाय भक्तजनदुःखविनाशनाय ॥ कैलाशशैलनिलयाय भवाय नित्यं गौरीषियाय वर
 दाय नमः शिवाय ॥ चक्रिन्तमादिनिधनः शरणागतं मां भद्राश्वनामनियतो हरिरच्युतो मे ॥ आसेह या
 ननपुनः सनकादियोगि प्ररंगैरभिष्टुतपुरातनकीर्तिमुक्तः ॥ मध्ये महर्षी वहिमाचलयो निवसतु कूर्माहू

॥ सा. वि. ॥
॥ १६० ॥

निशरणा मेभिर्भावाभावाय ॥ पाशवरं मथिनुमदिमिहा दधानियस्तनमामिसुरयूजितमप्रमेयं ॥ वारा
हरूपिरामनं तमनकेतुलोकस्वरूपिरामनेकशिरोदिक्षिपादं ॥ वन्देमहीधरममैयमयारकीर्तियज्ञे
शमेमिशरणां हृदिमीशितारं ॥ देवस्तथोत्तरकुलस्वपिनि न्यमास्ते मन्त्रः सुदेवगणयूजितयादयश्च ॥
रक्षत्वशेषजगतां पतिरच्युनो सौ ससारतुः खचलितं शरणागतं मां ॥ उक्तैवमत्रमघनाशनदानमंत्रं प्र
त्येकं मेकं द्विजपुङ्गवनां ॥ भुक्त्वा भुभानिमनसे ह्यनियानिवासौ गच्छेद्ययत्र न निवर्तयतीत्यमर्त्यः ॥ गुरु
वेदक्षिराणं दद्यात्सुवर्णं नववाससी ॥ या गोपकरणं सर्वं गुरुवे विनिवेदयत् ॥ इत्याह भगवान्मीनः पार्व
त्याः परमेश्वरः ॥ अहमण्डवस्तु सर्वं युष्माकं मुनिसत्तमाः ॥ अथ सप्तक्षीपदानं ब्रह्मांडे ॥ भृशु देवमुने
दानं सप्तक्षीपाहूयं नुयत् ॥ यत्कृत्वा पृथिवीदाने कृतं सर्वमुपाश्रुते ॥ पुराणकाले शुभं सर्वेषु चंद्रसूर्यग्रहा
दिषु ॥ देवागारादिदेशेषु पुरोषेष्टाय ननेषु च ॥ विषंगुरुं वेदविदं च दक्षं विशांपदं ह्यगुणात्तत्र पूर्वसर

॥ राम ॥
॥ १६० ॥

कारयेच्चैवतदंगकायीं ॥ ज्ञानेदानंगुरुणानेनसर्वसमांभूमिलेययक्षोमयेनवारिणाभुचितत्रपिमध्येह
 त्वाधीयंजंवुसंज्ञयदन्यत्रनवाह्येक्षनामानियद्वा ॥ जम्बूक्ष्माहूयौ दीपौ शास्त्रलक्ष्मणतथावरः ॥ कुशः क्रौ
 चश्चशाकश्चपुष्करश्चैवसत्तमः ॥ एतेदीयासमुद्रैस्तत्तमसप्रभिरावृताः ॥ लवणैश्चस्फुरासर्पिर्दधिदुग्धं
 जलेः समस्तानां एतेषां मध्यमस्मृतः ॥ तस्यापि मेरुदेवर्षेमध्येकनकपर्वतः ॥ प्लक्ष्मीयस्यविस्तारोऽष्ट
 शतगुणश्चने ॥ पादाधिकस्तथान्येषामुत्तरोत्तरमुच्यते ॥ षोडशदोराधामैस्तत्तमस्यदीयं प्रकल्पयेत्
 ततः पादाधिकं षोडशमनेषामुत्तरोत्तरं ॥ विस्तारस्य दीयानामुदधीनां च सर्वशः ॥ प्लक्ष्माख्यं च दी
 पेषु वर्षभूधरनिम्नगाः ॥ यत्पेकं सप्तसप्तसुः श्वेततंडुलनिर्मिताः ॥ पुष्करेभूधरं त्वेकमध्यनो वल
 याकृतिं ॥ वर्षद्वयं तथा चात्येषां पुनः श्रूयतां मुने ॥ प्लक्ष्मं शांतभवं वर्षं शिशिरं सुखदं तथा ॥ आनंद
 वशिचैश्चैव तंडुलमेव वा ॥ गोमदः पूर्वतश्चन्द्रानारदोऽहं दुर्भिक्षथा ॥ सोमकः सुमनश्चैव वैभ्राजः सप्तप

॥ द्वावि ॥

॥ १६१ ॥

र्वनाः ॥ अजुननाशिवाचापिअंवि काभिचिवीकमात् ॥ अमृतासुहृताचैवसप्रेतास्तत्रनिम्नगाः ॥ लक्षंनुप्रथमे
 वर्षे मध्यमे विनिवेशयेत् ॥ पत्नेन वा यथाशक्तिसदृशेन विनिर्मितं ॥ नन्वाश्वेदेव देवेशं सर्वलोकगुरुं हरिं
 सोमस्य धरं सौवर्णे विनिवेशयेत् ॥ धौने हरि नजीमृतौ रौहितो विद्युत्सुता ॥ नर्मनः सुप्रभः सप्तवर्षी
 रणेनेव पर्वताः ॥ कुसुदश्चोदनश्चैव नृतीयश्च वलाहकः ॥ कंकश्च महिषश्चैव ककुमात्सप्तमो गिरिः ॥ यो
 निस्तोयानि नृपानावचं द्वाशुक्लावमोचनी ॥ निहन्तिः सप्तमश्च शाल्मलेय रिदीर्घाः ॥ उद्भिदेवैरुमां
 श्वैव सुरलोतवर्णो धृतिः ॥ प्रभाकरश्च कपिलपर्वतानृशृणु नारद ॥ मरिादुमो हेमशैलो मुनिमानूय
 षवास्तथा ॥ कुशो धैमश्च हरि नोर्मदरः सप्तमस्तथा ॥ भूतया पाशिवाचापि पवित्रा समि - त्ता ॥ द्यु
 दंभा मीहयी चैव सर्वयाय ह्यनथा ॥ कुशसंबं कुशदीपे कौचे चैतानि बोधमे ॥ वर्षाणि भूधराश्चैव नि
 ह्नुश्च पररथ च ॥ अंधकारो मुनिश्चैव दुर्धुभिः सप्तमस्तथा ॥ कौचश्च वामनश्चैव अंधकारो थयं च मः

॥ राम ॥

॥ १६१ ॥

पुंराशीकोडुंभिश्चसप्तैनेस्फुरिताचताः॥ गौरिकुमारीसंध्याचरात्रिश्चैवमनोजवा॥ चक्षादिपुण्डरीकश्च
 सप्तसप्तउदाहताः॥ शाकमध्येशाकहक्षौवर्षक्षौवनिम्नगाः॥ सप्तसप्तवदेवर्षश्चयतांगदनोमम॥
 जलदश्चकुमारश्चमुकुमारोमरीचकः॥ कुसुमोत्रममोदश्चसप्तमश्चमहादुमाः॥ दुद्वयोजनधारश्चदे
 वनश्चामयर्वनः॥ पंचमौश्रांगरीशैलोअविकाकेरीनथा॥ सुकुमारीकुमारीचनलिनीविशुकानथा॥ इ
 उकावेराकाचैवगमस्तिःसप्तमीनथा॥ पुष्करेनुमहायमोधानकीनषकीर्नितौ॥ मध्यनोवलयाकारौ
 मानसोत्रचयर्वनः॥ न्यग्रोधहृषयर्वेनुवल्लभाः॥ स्थानमुच्यते॥ सप्तमःपुष्करदीपस्तददेवसमाहृतः॥ ए
 वंदीपाःसमुद्रेश्चसप्तसप्तनिगहना॥ दीपैश्चैवसमुद्रेश्चसप्तताद्विगुणायरे॥ दीयमानान्द्रमासर्वान्
 शतनान्निनिवेशयेत्॥ तथाक्षिमृगान्मत्स्यान्यर्वनोदधिषुक्षियेत्॥ जम्बूदीयाधियंविष्णुनत्रचैवनि
 वेशयेत्॥ हक्षैसोमशात्मलेवागुरुपंकुशदीपैवसूरूपंपुण्डरां॥ कौश्वैरुद्रंशकंसंज्ञेनुसर्पंवासरूपं

॥ दा. वि ॥

॥ १६२ ॥

करे देव देवं ॥ कृत्वा चैकं बहुधा चारुमूर्तिर्हिरण्यजं जगतामीशमाघं ॥ यथा त्वत्पूजनजननमंत्रैः सं प्रो-
 क्ष्य हर्षेऽनिधाय देवान् ॥ सर्वस्वावसैश्च धरा धरेन्द्रान्समेततौ विकरेत्पुष्पहृद्या ॥ अर्थादिभिर्हव्यमृते
 स्वहस्तैः संपूज्य मेरुं पथमांश्च सर्वान् ॥ स्वभाममंत्रैश्च नमोऽयुनैश्च स्वाहायुनैः पूर्वविधौ ममञ्जी ॥ यथा पु-
 रानत्रयैव कुर्यात् ॥ देवादिशैलेन्द्रवनस्पतीनां पूर्वपुनरेव विधिना समाप्य ॥ गुरुश्च तत्राधिवसे निशा-
 यां निशासु चैव न सथैव वस्त्रादिदानं च नतः क्रमेण ॥ ततः प्रभाते विमले नुदानकाले न दास्यापि न धौ-
 न वस्त्रः ॥ यथा पूर्वजन्तुसंज्ञस्येवोक्तं तथा दानं सादरं कारयित्वा ॥ ततो विप्रान् पूजयेत्तथां क्रमेण तां दप-
 येन्मंत्रपूर्वनथैव ॥ सोमं वायुं वसुं रुद्रं च चन्द्रं तथा सूर्यं वासुदेवं रुद्रमाघं ॥ वीरुधौषधि वृक्षाणां
 मृगाणां जगतां प्रभो ॥ आत्मा दजन नो यस्माच्च स्माच्च पाहि मां सदा ॥ अनर्वाहश्च तन्म सर्वं व्याप्य योजग-
 तस्थितः ॥ सदा गतिरमेया त्मारक्षत्वया ह नरकमां ॥ यः कर्त्ता जगतां याता बुद्धा लोकपितामहः ॥ त्वसं-

॥ राम ॥

॥ १६२ ॥

प्रदाना देवेश श्रेयश्चास्तु सदा मम ॥ रक्षार्थं देव देवानां जगतामपि शंकरः ॥ त्रयानु त्रिपुरघ्नश्च सदा मे
 संप्रसीदतु ॥ उदेत्यस्तमनं याति नित्यं याति जगज्जयं ॥ एतच्छंसर्वलोकानां यो सौ मे संप्रसीदतु ॥ सृष्टिस्थि
 ति विनाशानां कारणं जगतामसौ ॥ हिरण्यगर्भो भगवान्सदा मे संप्रसीदतु ॥ इत्येव मेभिर्धिजपुंगवा
 नां प्रत्येकमेकं च यथाक्रमेण ॥ दशाननामगुरवे दक्षिणा च वासः सुवर्णादिकं हिरण्यं कृत्वा सप्तधीयप
 र्यंतभूमिं दत्त्वा देवाज्जानत रूपान् क्रमेण ॥ दशाननामगुरवे दानं शेषं भृगोपांगं धान्यवस्त्रादिसर्वं ॥ आ
 दावने पंचभिर्विषवर्षैः पुराणा हं च स्वस्ति मृद्धिं च वाच्यं ॥ दशाननामगुरवे दक्षिणां जानत रूपं वा सो धान्यं भो
 जयेद्वा सखांश्च ॥ सप्तधीया हूय दानमेवं कृत्वा नु नारद ॥ नारीवा पुरुषो वाथ वै रं च लोकमाप्नुयात्
 उवाच नारदायैवं भगवाध्वो कनावनः ॥ तथा मया पितृत्सर्वं शोक्तं वै मुनि सत्तम ॥ ॥ अथाग्रा
 निमहा दानानि ॥ ॥ कौर्म ॥ कनकाश्च निलानागादासीरथमहीगृहाः ॥ कन्या च कपिला धेनुर्म

॥ दावि ॥

॥ १६३ ॥

दादानानिवैदश ॥ महीदानं चानिदाने ख्यंतर्भवतीति वक्ष्यते ॥ तत्र सुवर्णदानं बह्वचश्रुतौ हिरण्यदा अमृतत्वं भजं
 न इति ॥ अमृतत्वं मरणा भवः दीर्घमायुर्हिरण्यददति मनुकैः बहिष्कृतो ॥ अग्निरुदेवताः सर्वाः सुवर्णं चत
 दात्मकं ॥ तस्मात्सुवर्णं ददतां धीनाः सुः सर्वदेवताः ॥ दशपूर्वात्परं श्रैवनरकान्तरयंति ते ॥ सुवर्णं येष्यच्छ
 न्नियोवाचेदं हृत्स्यति ॥ सर्वा कामाश्च यच्छन्ति येष्यच्छन्ति कांचनं ॥ मरीचिर्भगवान्पूर्वपिता महसुनो ब्रवी
 त् ॥ यः सुवर्णं नरो नित्वं बालो भ्यः प्रयच्छति ॥ सो विरंचिरुजो विंशा देववद्विभोदने ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं
 जानरूपं ददति यः ॥ स सद्यस्तेन पापेन मुच्यते नात्र संशयः ॥ कुर्यादे ॥ सुवर्णं परमं दानं सुवर्णं दक्षिणा प
 रा ॥ पवित्राणां पवित्रं च दानानां नात्र संशयः ॥ ब्रह्मस्यति ॥ अग्नेरथ संपथमं सुवर्णं भूर्वेऽस्य सूर्यसूताश्च
 गावः ॥ लोकास्त्रयस्तेन भवन्ति दत्तायः कांचनं गाश्च मही च दद्यात् ॥ विश्वामित्रः ॥ यत्रास्ते लिखिता गेहे
 स्वर्णं दानस्य संस्कृतिः ॥ रक्षोभूतपिशाचाश्चासंनययंति भार्गव ॥ वसिष्ठः ॥ तस्माद्यो वै प्रयच्छेत् हिरण्यं

॥ राम ॥

॥ १६३ ॥

सर्वदैवतं ॥ स्वर्लोके राजराजे न सोभिषि चो न भार्गव ॥ दशपूर्वा न्दशैवान्यां सथा नां सारयन्ति ते ॥ सुवर्णीये
 प्रयच्छन्तीत्येवं मां पितरो ब्रुवन् ॥ नन्दिपुराणो ॥ कृष्णलाः पंचमायस्सुमायैः षोडशभिः स्मृतं ॥ सुवर्णीमेकं न द
 नां दानां स्वर्गं न वा पुन्यात् ॥ तस्मान्स्वराज्यादानं कांचनं मानवैर्जुर्वि ॥ नानः परतमं लोके सनः पापविमो
 चनं ॥ सुवर्णीस्य नृभ्यश्च सुवर्णीयः प्रयच्छति ॥ बहून्पदसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ सुवर्णादिन
 यंदत्वा अक्षयं गतिमाप्नुयात् ॥ दत्त्वा सुवर्णीस्य शनं दिनेभ्यः श्रद्धयान्वितः ॥ ब्रह्मलोकं मनुष्या यवस्त्रा
 सह मोदते ॥ आदित्यपुराणो ॥ आदित्यो दयसंप्राप्तौ विधिं मंत्रपुराकृतं ॥ दद्यात्तिकांचनं यो वै दुःस्वप्नं
 निहतिसः ॥ कालिकापुराणो ॥ गुंजं गुंजा कर्माचं वानियतः प्रजिवासरः ॥ कनकं यस्मिन्तिंगे तु वृजे न न्यदमुत्र
 मं ॥ अथ सुवर्णीदानविधिः ॥ ॥ कर्त्तुं देशकालौ संकीर्त्य दशपूर्वाः परस्वयं शरीरं हनन्मनारणा
 हं सर्वहं रात्रौ कृत्वा शरीरं हनन्मनारणा हं सर्वहं रात्रौ कृत्वा शरीरं हनन्मनारणा

॥ रा. वि ॥

॥ १६४ ॥

गन्धर्वहन्व कामो वासुवर्णमहादानमहंकरिष्ये इति संकल्प ॥ पात्रं हिरण्यं च संयुज्य ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं
 हेमवीजं विभावसौः ॥ अनन्त्रपुण्यफलदमनःशान्तिप्रयच्छमे ॥ इति पठित्वा ॥ आग्नेयं हिरण्यं तुभ्यं संपद
 ददमि दत्त्वा यथा शक्तिरक्षिराणां दत्तैश्चरार्पणं कुर्यात् ॥ एकमायदाने पंचवर्षाधिकरणाकस्वर्गनिवास
 कामः कृष्णलपरिमितदाने एकवर्षाधिकरणास्वर्गनिवासकामः ॥ एकसुवर्णादाने सर्वपापक्षयपूर्
 वकस्वर्गलोकमहितत्वकामः ॥ सुवर्णादयेऽक्षयगतिप्राप्तिकामः ॥ सुवर्णादाने ब्रह्मलोकप्राप्तिपूर्
 वकमोदनकामः ॥ देयाधिको फलस्याधिको बोध्यं ॥ विज्ञादिकान्फलाधिकामिति न्यायनिदर्शनादि
 तिकौर्म्योत् ॥ इति हिरण्यदानप्रयोगः ॥ ॥ आयुरारोग्यवृद्धिकामो हेमदास्ये इति संकल्प ॥ आठक
 नंदुलपूरायात्रैर्जडाठकनितपूरांयुञ्जन्तचनचआठकचतुर्थीशमिनघृतपूरापात्रं निधाय नच नि
 संनदं दृष्ट्वा हेमनिधाय शंभुं विषं हेमनीसंयुज्य आत्महत्यां घृतं दृष्ट्वा शिवः प्रीयतामिति सवर्

॥ राम ॥

॥ १६४ ॥

विषयदत्तायथाशक्तिहेमदक्षिणां दत्त्वा भूषणं कुर्यात् ॥ ॥ इति हेमदानप्रयोगः ॥ अथ शतमानदानं ब्रु-
 ह्मण्डे ॥ गयेत भूमिं शकृन्नाजलेन आतिथ्यमध्ये सिततंडुलैश्च ॥ सरोरुहं केशरभूषणं सकरिणं कंचाद्य-
 दलं विलिख ॥ तस्मिंहिरण्यं शतमानमात्रं निधाय न सोपरि न विचिंत्य ॥ ब्रह्माणां श्रीं कमलासनस्थमाराध्या-
 जं धादिभिर्दद्यात् ॥ विष्टं तथा वैदविदं वरिष्ठं विचिंत्य बुद्ध्यानुसमर्चयित्वा ॥ दद्यात्सुवर्णं शतमानमसौ सं-
 शीयतामात्मभूरितुदीर्य ॥ यो सौ दानं शतमानं हिरण्यं दद्यादायुः सर्वमेवेति चोक्तं ॥ अतः कुर्यात्त्रादेन तत्सकृदा-
 नित्यं मांसं हयनं शक्तितावा ॥ जावूनं दं जानरूपं सुवर्णं कांचनं तथा हिरण्यं चेति शक्तानि क्रमादेन निनारद-
 सकलकलुषक्षयं संपूर्णं सुखारोग्यसंज्ञानैश्च सर्वसकलमंगलावाप्तिपूर्वकस्वर्गलोकप्राप्तिकामः शतमा-
 नदानं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ गोमयलिप्तदेशे निततंडुलैश्च दलं विधाय तत्र यथाशक्ति कृत्वा लादिश-
 तमानमात्रं हिरण्यं निधाय तत्र ब्रह्मरुद्रौ संपूज्या च पूजयित्वा आत्मभूः संशीयतामिति मंत्रैरादत्ताय

॥ दवि ॥

॥ १६५ ॥

थाशक्तिदक्षिणां दत्त्वा ॥ जांबूनदं जानरूपं सुवर्णाकांचनं तथा ॥ हिरण्यं चेति नामानि त्रिवारं जपित्वा कर्मश्वरा
 पंशां कुर्यात् ॥ ॥ इति ज्ञानमानदानप्रयोगः ॥ ॥ अथ यस्मात् रजनदानं ॥ स्काने ॥ यः प्रयच्छति विषयं य
 जतं चापि निर्मलम् ॥ स विधूयाभुपायानि स्वर्गलोके महीयते ॥ रूपवान् भुभगः श्रीमानिदलोके च जायते ॥
 मात्स्ये ॥ पितृणां राजतं पात्रं मथ वा रजतान्निनं ॥ शिवनेत्रोद्भवं यस्मात्तस्मात्तन्नीति वक्ष्ये ॥ अमंगलं च य
 शेषु देवकार्येषु वर्जितं ॥ रजनं दक्षिणा माहुः पितृकार्येषु सर्वदा ॥ स्वमदेव तारुहः ॥ अथाश्वदानं स्काने ॥
 अभ्यं यस्मिन् प्रयच्छेद्देहे मच्चित्रं सुलक्षणं ॥ स तेन कर्मणा देवगाश्च र्वलोकमभ्युते ॥ भारते ॥ सर्वोपकरणो
 पेनं युवानदोषवर्जितं ॥ योऽश्वं ददाति विषयं स्वर्गलोके महीयते ॥ कालिकापुराणे ॥ अभ्यं नन्मृत्युमथ
 वाकनीयो मध्यमोत्तमम् ॥ दद्याद्विज्ञानुसारं नारायणाय रिद्धदं ॥ नारायण इति नारायणकार्यलंकारः
 शकैः पंचपलैरप्येतामेवास्वर्णभूषितं ॥ स दक्षिणां सवस्त्वं च दत्त्वा सायुज्यमाप्नुयात् ॥ हयैरिति शेषः ॥

॥ राम ॥

॥ १६५ ॥

ब्रह्महत्यादियापानिउपपायानियानितु ॥ नानि सर्वाणि नश्यन्ति हयमेधेन निश्चितं ॥ अथ प्रयोगः ॥
 देशकालौ संकीर्त्तयित्वा लोमसमसंस्ववर्षभौगस्वर्गकामौ गंधर्वलोकं प्राप्तिं कामो वा ३ भवदानं करिष्ये इति
 सङ्कल्प्य विषमभ्यं च संयुज्य उच्चैः श्रवास्त्वमभ्वानां राज्ञां विजयकारकः ॥ सूर्यवाहनमस्तुभ्यमनःशान्तिं य
 यच्छमे ॥ विष्णुस्त्वमभ्वरूपेण साक्षादमृतसंभवः ॥ चंद्रस्य वाहनं नित्यं मनःशान्तिं ययच्छमे ॥ इति मंत्रं य
 ठित्वा इममभ्वं तारागणानामकालं कारसहिजं वारुणां याम्यं वा नुभ्यं संप्रददेन ममेति दत्त्वा यथाशक्ति द
 क्षिणां दत्त्वा कर्मभ्वरूपेण कुर्यात् ॥ प्रतिग्रहीता करोष्विति गृह्णीयात् ॥ अथ भवेत्तदभ्वदानं ॥ गा
 रुडे ॥ भवेत्तमभ्वं नु यो दद्यात्फलं दशगुणं तमेत् ॥ अभ्वदानाद्दशगुणं मित्यर्थः ॥ वडवां च तथा दत्त्वा नुत्य
 मेव फलं तमेत् ॥ गारुडे ॥ अभ्वमेधमस्वयस्तु कलौ कर्तुं समीहते ॥ अभ्वदानं तु नेने ह कर्तव्यं विधिपूर्वकं
 विधिं न स्पष्टवक्ष्यामि ब्रह्मरूपानिर्मितं पुरा ॥ अनेन चाभ्वमेधफलकत्वं सूच्यते ॥ भवेत्तमभ्वं भुञ्जानं हेम

॥ सा. वि. ॥

॥ १६६ ॥

पर्याणभूषणं ॥ रौप्यकटकैः भुजैः करिदंतो यशोभिनं ॥ वज्रनेत्रं ताम्रखुरं क्षौमयुच्छं सुवाससं ॥ भुजेन य
 दकूलेन संवृणं स्वायुधान्वितं ॥ धामरत्नोपरिस्थं तु वदकक्षं सूयदकं ॥ एवं सूनैजसं चाभ्वं द्वाक्षराण्यनि
 वेदयेत् ॥ मन्वा दौ च युगा दौ च अयने विभुवे तथा ॥ चंद्रसूर्यग्रहं चैव अभ्वं दत्वा सखी भवेत् ॥ ॥ अथ
 प्रयोगः ॥ ॥ अभ्वदानफलदशागुणफलशान्तिपूर्वकवृत्तहत्यादिसकलयापक्षयचिंशान्पूर्वापरपिचु
 चरणापूर्वकाक्षयसूर्यादिलोकशान्तिकामः श्वेतमभ्वं दास्ये इति संकल्पाभ्वं संस्त्राय्य यथाशक्ति वक्ष्यमाण
 लेकारभूषितं विधाय ॥ नार्जयसूत्रेणायकशण्याय चिन्मूर्तये ॥ जगदीयाय सूर्याय चिन्वेदाय नमो न
 मश्निमंत्रेणाभ्वं संपूज्यानेनैव मंत्रेणातूर्क्षां वाभ्वकर्णायोस्मितां जलीन्दत्वा फलमुच्चार्य मंत्रेणाभ्वं हेमप
 त्याणभूषितं रौप्यकटकं करिदंतं वज्रमयनेत्रं ताम्रखुरं क्षौमयुच्छं स्वर्णनिलकोयशोभितं सूवद्र
 कक्षं स्वायुधान्वितं सूयैवेययदयदकलसंवृणं धामरत्नोपरिस्थं वरुणादेवनयमदैवतं वानुभ्यं संप्रद

॥ राम ॥

॥ १६६ ॥

दिनममेतिकर्णधृत्तासमर्थमहार्णवैसमुत्पन्नउच्चैः श्रवसपुत्रक॥ मयात्वंविषमुरखायदत्तोहयस्कखी
 भव॥ इमंविषममस्तुभ्यमभ्यनेषीतयादितं॥ प्रतिगृह्णीष्विषेमंमयादत्तंसूत्रोभनमिनि यठित्वा न प्रति
 ग्रहमंनैपठितेसूवर्णदक्षिणं दत्वा अभ्याग्रजः सन्नियदनिगत्वा कर्मभ्यर्णं कुर्यात्॥ वडवादानेपिभ्वे
 ताश्चदानवत्तयौगः॥ ॥ अथनितानं॥ ॥ वासः॥ महर्षेः कश्यपस्यैनेगौत्रेभ्यः यस्तुनास्मिताः॥ मान्से॥ वि
 श्वोर्देहसमुद्भूताः कृशाः कृष्णानितासुथा॥ संवर्तः॥ निच्येनैमिनि केकास्येनितान्दत्वास्वशक्तिनः॥ प्रजावायु
 त्रवान्नित्यं धनवान्जायतेनरः॥ कृष्णजिनेनितान्कृत्वासूवर्णमधुसर्पिवा॥ दोरौकं वाससांछन्नंविधा
 नदत्तदक्षिणं॥ आहितामौ द्विजैदत्तासर्वनरतिदुष्कृतं॥ त्रिधेतिदोरौकंदोरौ दयंदोरौ त्रयमिनि य
 क्षत्रयययमितिहेमादिः॥ नद्यदिनियक्षत्रयेकमादेकद्वित्रिसूवर्णदक्षिणानित्यर्थः॥ ॥ अथप्रयो
 गः॥ ॥ देशकालौ संकीर्त्य सर्वेदुरितक्षयपूर्वकप्रजाधनशान्तिवामः नितान्दास्ये इतिसेकत्पकृष्णजिने

॥ दा वि ॥

॥ १६७ ॥

डोरात्रयं डोरां डोरां वानिला कृत्वा वाससा छाया ॥ यथाशक्ति सुवर्णमधुसर्पिश्च संस्थाप्य कृतमुच्चार्य मां
 स्मितां नुभ्यमहं सप्तदशैः ममेति दत्त्वा ॥ मर्त्ये गौत्रं संभूताः कश्यपश्च निलाः स्मृताः ॥ तस्मादेवांषदा नेन मम
 पापं व्यपोहन्ति निपठित्वा यथाशक्तिसुवर्णं दक्षिणं दद्यात् ॥ डोरा सुवर्णः तद्वयं सूवर्णः तद्वयं सूवर्णः
 यमिति हेमाद्रिः ॥ ॥ अथ निलरश्मिदानं यमः ॥ भुक्तैः कृष्णैः यथा तवेष्टं त्रिंशत्पङ्क्तौ ह्यनं ॥ रश्मिस्तिलैः
 समेदो कर्तव्यः पुरुषाय तः ॥ यथाविभवविस्तारे यदि वाशक्तितो नरैः ॥ षणिमाष्टांगुलास्थाय्या सौवर्णी
 तत्र माधवी ॥ सौवर्णी सुवर्ण कृता अग्रे शक्ता वेति यक्षां नरोक्तेः ॥ क्षौड्रेण ययसा दध्ना घृतेना पूरयेद्दध
 दान् ॥ स्थापयेत्तत्र नक्षत्रं कपुष्यस्वयं भूषितं ॥ घटचतुष्टयं क्षौद्रादिभिः पर्ययित्वा दिक्षु समं नास्था
 पयेदित्यर्थः ॥ शक्ता वा भूष्यं तत्सर्वं वा स राशौ त्रियैर्धिने ॥ दद्यान्माघेथ वैशाखे विषुवे चोत्तरायणे
 मन्त्रो वक्ष्यते ॥ एवमुच्चार्य नक्षत्रं वा स राशौ यनिवेदयेत् ॥ यावज्जीवकृतं यापयन् क्षरा देव न इष्यति ॥

॥ राम ॥

॥ १६७ ॥

अथप्रयोगः ॥ यावज्जीवयापक्षयकामस्तिलराशिमाहादानं करिष्ये इति संकल्प्य भुवो देशो वा त्रिंशदंगुलोच्चं
 पुरुषाय नं यथा शक्त्वा यनं वानितराशिं कृत्वा तत्र स्वर्णं परिमारा स्वर्णं निर्मितां वामदक्षिणोर्ध्वं करस्थि
 तशंखचक्रां वामदक्षिणाधः करस्थितयमगदां माधवप्रतिमां संस्थाप्य पूर्वादिचतुर्दिक्षु मधु उग्धदधि घृ
 तपूर्णं चतुर्दशान् संस्थाप्य विष्णुमंत्रेण प्रणिमां विषं च संयुज्य फलमुद्धिष्ये मं नितराशिं माधवप्रति
 मां सहितं चतुर्दिग्वस्थितमधु उग्धदधि घृतपूर्णं चतुःकुंभं विष्णुदेवतं तु भ्यमहंसप्रददेन ममेति दत्त्वा ॥
 अज्ञानाद्यदि वा मोहाद्वैभाषाजन्मजन्मनि ॥ अर्जितं यन्मया किंचिदुत्कृतं मधुसूदन ॥ तत्सर्वं विलयं यांनुदा
 नेनानेन माधवेति यच्छिन्वा यथा शक्तिदक्षिणां दद्यात् ॥ अथ नित्यमदानं भारजे ॥ नित्यमभिनि
 र्वाणं दानं ते कथयाम्यहं ॥ माघमासे तु संषाप्ते भुक्तयक्षो द्विजोन्नम ॥ गोमये मंडलकृत्वा चतुर्दशं महामने ॥
 नववस्त्रं समासीर्थं कृत्वा जिनसमन्वितं ॥ दोरावशंसितांस्तत्र निधाय वसनोपरि ॥ दोरा अवरः कनिष्ठः

॥ दा.वि ॥

॥ १६८ ॥

ज्ञेयान्मनानदेयाश्चर्यः ॥ यममष्टदलं कृत्वा भुभनक्तलशो यरिः ॥ स्थापयेत्तत्र देवेशं सूर्वर्षात्रयनिर्मितं ॥ श्री
 निवासं जगन्नाथं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ध्यायेच्चतुर्भुजं देवंपरानातिहरं हरिं ॥ हिरण्यगर्भममृतं श्रीगर्भं य
 रमं परं ॥ शंखचक्रगदापारिणीनवाससमचुतं ॥ श्रीवक्त्रांकं जगदीजं सर्वकारणकारणं ॥ कविंपुराणं वि
 श्वेशं पुराणं कनिभैक्षणं ॥ आसीनं कर्णिकामध्ये सर्वशक्तिसमन्वितं ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा नमस्कृत्य पुनः
 पुनः ॥ प्रजयेत्यरमेशानं भद्राविज्ञानसारतः ॥ इंदुनीलमहानीलमणिमुक्ताफलादिभिः ॥ आराध्य च य
 थाशक्त्वा देवदेवं जनार्दनं ॥ गंधैः पुष्पैस्तथा दीपैर्नैवेद्यैश्च मनोहरैः ॥ क्षीरान्नैर्घृतयक्षैश्च फलैर्दिव्यै
 रनेकधा ॥ पुष्पाणां प्रकरैश्चैव गीतनृत्यादिभिस्तथा ॥ इत्यपराध्य देवेशं नाबुलं विनिवेदयेत् ॥ नैतत्
 स्थं घृतं प्रस्थं दत्वा कर्मनतः परं ॥ स्थापयेत्तार्धं तस्मिन् स्थाने पात्राणि चोडश ॥ सवमाराध्य तन्मयं निल
 ज्ञेयमयं भुभं ॥ एकरात्रं द्विरात्रं वा त्रिरात्रं मथावा द्विज ॥ नित्यं हरेर्भवेत्पूर्वमुपवासमथापि वा ॥ कुर्या

॥ राम ॥

॥ १६८ ॥

त्वकायमुद्यर्थं वासुदेवमनुस्मरन् ॥ ततो दशाच्च नन्यं भुविर्भूत्वा समाहितः ॥ विख्यातकुलशीला यत्रा
 स्मरणा यकुटुविने ॥ शीयतां माधवो देव इत्युक्त्वा नमनुस्मरन् ॥ हिरण्यगर्भदेव शयमना भजना ईनः ॥
 हिरण्यक्षगुणाधारसर्वाधारधरेश्वरः ॥ धनधातुसमृद्धच सर्वसंयत्नमन्वितं ॥ पुत्रयौत्रादिसंगुहं दा
 सीदासमन्वितं ॥ आरोग्यं वसुमंत्रं च सर्वदुःखविवर्जितं ॥ कुरुमां परमोदारं भक्तो यमिति चिंतय
 न् ॥ इत्थं प्रसाद्य देवेशं वासुदेवं सनातनं ॥ दशान्निलमयं यमं सर्वकामसमृद्धये ॥ वास्वराश्चापि गृ
 ह्णीयाद्वाचयेन्नुषनिग्रहं ॥ कोदाक्तस्मा अदादिनि वैदिकं मंत्रमुच्चरेत् ॥ एव निलमयं यमं यो ददा
 निविधानतः ॥ सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं स न पश्यति ॥ स्वयं भवति यत्नात्मा पि नृनथ पितामहः ॥ प्र
 पितामहं धर्मात्मा नारयणः खिलं कुलं ॥ धर्मार्थं धर्ममाप्नोति धनार्थं धनमाप्नुयात् ॥ मोक्षार्थं मोक्ष
 माप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ यान्की मुच्यते पायात्तिष्ठो गुरुतत्पराः ॥ सर्वया परतो वापि मुच्यते नात्र सं

॥ दावि ॥

॥ १६९ ॥

शयः ॥ यस्मिन् राजा धनपतिः समृद्धो नीवधार्मिकः ॥ आराध्यविषं विधिना वस्त्रालंकारभूषणैः ॥ वाहनादिभि
 रन्यैश्च श्रमक्षेत्रादिकैस्तथा ॥ यत्कृतं जायते तस्य दिज्जदानयस्स च ॥ परिच्छिन्नं भवेत्तज्जुनात्र कार्याविचार
 रणा ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ माघशुक्लपक्षां नर्गनपुण्यदिने ॥ पूर्वमहं ह्यहमेकाहं निताराह उपोषणाय
 रोवादेशकालौ संकीर्त्य सकलयापभयपूर्वकं नरकादर्शनपित्रा शारिवलकुलसंतारणा पूर्वकधर्मार्थ
 भोक्षणादिकामः ॥ निलयमंदरास्ये इति संकल्प्य गोमयेन चतुरस्रं मंडलं कृत्वा तत्र कृष्णजिनं तडपरिचव
 स्त्रमासीर्य पूर्ववत् ॥ यथा राज्ञा धिकां नितान्यस्माकारान्निधाय तत्करिष्यामि सुवर्णां च यपरिमित
 हेमनिर्मितो शंखचक्रगदायमपाणिनीं हरिष्येति मां संस्थाप्य वैष्णवं मंत्रेण षोडशोपचारैः संपूज्य पार
 यसंघटनयत्नैर्वैश्वसमर्प्य पश्यपरिमितैर्नैलघुनैश्च समर्प्य तन्मार्धनो यथा शक्तिधाम्यपरिपूर्णोऽ
 दाघदानं स्थाप्य हिरण्यगर्भदेवेशाय मनाभजनाद्देन ॥ हिरण्यक्षगुणाधारसर्वाधारधरेश्वर ॥ धनधा

॥ राम ॥

॥ १६९ ॥

न्यसमृद्धचसर्वसंयत्तमन्विनं ॥ पुत्रपौत्रादिसंयुक्तदासीदाससमन्विनं ॥ आरोग्यचसमं च सर्वदुःखविव
 र्जिनं ॥ कुरुमां परमोत्तरं भक्तौ यमिनिचिंतयन् ॥ इति संप्रार्थ्य फलमुच्चार्य दं नित्यमं हरिप्रतिमासहितं
 धान्यपूर्णं चोदशघटयुतं विष्णुदेवतं तु भ्यं संपददे ॥ प्रीयतां माधवो देव इत्युक्त्वा नममेति नित्यमं दत्त्वा
 कामस्कृतौ यदित्यां यथा शक्तिस्त्वर्णी दक्षिणं हत्वा कर्मभरणं कुर्यात् ॥ ॥ अथ रुद्रैकादशानित्यसने
 उत्तरोद ॥ ॥ भतः परं प्रवक्ष्यामि नित्यदानमनुत्तमम् ॥ यद्वा पुरुषः स्त्री वा वैरिं च लोकमाप्नुयात् ॥ आ
 युशरोगदं पुणं सर्वपापप्रणाशनं ॥ शिवधीनकरं नृणां पुत्रवृद्धिकरं ययं ॥ रुद्रैकादशमंत्रैस्तु विधाने
 कादशप्रती ॥ आशुखः प्रसगासीना नृगंधादिभिरथार्चयेत् ॥ नित्यस्य त्रयं पात्रेषु त्रेकं निक्षिपेन्नथा
 यत्रैकं मडलं हैमं पात्रेषु विनिवेदयेत् ॥ पात्राणि चैव माराध्यं शिवतुष्टायथाक्रमं ॥ रुद्रैकादशमंत्रैश्च
 दशादुदकपूर्वकं ॥ मंत्राः पुणवादिचतुर्थीनां नमो तना मरुयाज्ञेयाः नामानि स्मृत्यनरे ॥ वीरभद्रश्च

॥ द. वि ॥

॥ १७० ॥

भुञ्जिगीरीशश्चमहायशः ॥ भजैकपादहिवृद्धः पिनाकीचायराजिनः ॥ भुवनाधीश्वरश्चैव कपालीचवि-
 श्रांयतिः ॥ स्यात्तुर्भगश्चभगवान् रुद्रास्कादशस्मृताः ॥ ॥ इति रुद्रैकादशानिलदानं ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥
 शिवसंनोयपूर्वकायुरारोग्यपुत्रादिदृष्ट्यामुष्मिकबुल्लोकमहितत्वकामोरुद्रैकादशानिलदानं कवि-
 ये इति संकल्प्य प्रत्यङ्मुखवासीनानेकादशवासरान्त्वं मां न नाम मंत्रैः संपूज्यैकादशानामवाचाणि नितैः
 संपूर्य यथाशक्ति हिरण्यं निक्षिप्य नाम मंत्रैरेवैकादशभ्यो दद्यात् ॥ नेच वीरभद्रायां शंभवे गिरीशाय
 महायशसे ॥ अजैकपदे अहिर्बुध्याय पिनाकिने ॥ अयराजिनाय ॥ भुवनाधीश्वराय ॥ कपालिने ॥ भ-
 गायेति नत कर्मभ्वार्यरां कुर्यात् ॥ ॥ अथ निलगर्भदानं ॥ ब्रह्मांडे ॥ गोमयेनोपलिप्तायां क्षितावा-
 सीर्यवाससी ॥ शालीनामा छकं मध्येन दर्शनं तुलं न्यसेत् ॥ तैस्त्वयं प्रविस्तीर्य मष्टयत्रं सकर्षिकं ॥ क-
 र्षिकायां न्यसेत् नमो वरांशक्तिः कृतं ॥ नवरत्ननिनयमेभिधानव्यानियत्नतः ॥ ननस्तदाकृतः भु-

॥ राम ॥

॥ १७० ॥

अत्रिलालुयीत्समंननः॥ गर्भवसासमाभूयःसमासीर्यनतःशनैः॥ गर्भसंयोगनिमंत्रेणसमाधीययथावि
 धि॥ ततोयवेशपुरुषमृजृहन्सुसुष्टिकं॥ तस्मांजेयुत्संसेत्तंमृत्सुंजयमनुजमान्॥ नचदेवंविहयाक्षः
 मर्द्धचंद्रविभूषणं॥ कल्पयित्वाचयेत्तंत्रैःपचवृत्तभिरादरात्॥ तस्यमूर्ध्निपुनःपसंसौवर्णपूर्ववत्कृतं
 विनसेद्वस्त्रमावेष्टुनिलैरापरयेत्तनुम्॥ तंगर्भमर्चयेद्वस्त्राचिंतयित्वामृतोद्भवं॥ अमृतस्ताविरांचंद्र
 सेनमंत्रेणमंत्रवित्॥ नतःशतवृत्तमंत्रंमृत्सुंजयमनुजमं॥ नतउत्थापयेत्तस्माद्गर्भस्थानात्समाहितः
 पुनःसंशोष्यवारुणपावमानीभिरेवच॥ पूर्वदेहविनिर्मुक्तःशंकरोस्मीतिचिंतयेत्॥ वृत्तनिष्ठायतन्त
 र्वंपदशान्तनिलोदकं॥ प्रीयतांभगवान्शुभ्रंशुभ्रंमौलिरितिबुवन्॥ अनेनविधिनायसुनितगर्भस
 माचरेत्॥ अकालमृत्युर्नभवेत्तस्यनारूपचसंशयः॥ व्याधीनांविषमोक्षःस्यन्महतामपिनिश्चयः॥ ग्रह
 दोषाःप्रणाशपतिप्रसीदन्निग्रहाःपुनः॥ उत्पानानांप्रशान्तिश्चिविधानामपिक्षणान्॥ नवरत्नात्युक्ता

॥ दावि ॥
॥ १७१ ॥

नि ॥ नवाक्यतो विषवाक्यन इत्यर्थः ॥ योनिमंत्रः प्रयोगे स्पष्टः मृत्युं जयमिति सोपि प्रयोगे स्पष्टः ॥ पंचव
स्रभिरिति सशोजा नादियं च मंत्रैरित्यर्थः ॥ अत्र नितगर्भो यवेशनं शंकरात्मना भावनं नितदानं च यज
मानमन्यदाचार्यकर्तृकं ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ व्याधुपगमदीर्घायुः प्राप्तिश्च ह्यीजकालमृत्युना शोणान
सचिनारिष्टनिरासकामो हं नितगर्भदानं करिष्ये इति संकल्पाचार्यं वृणुयात् ॥ आचार्यो गोमयो य
लिप्तस्थले वा ससी आसीर्य नत्रा छकमि नानुशातीत्युसा र्य नत्रा र्क्षा छकै स डुलै रष्ट दलं कृत्वा करिं का
र्यं यथा शक्ति सुवर्णं निर्मितं स नवरत्नं यमं दित्यस्य परित उ य विष्ट यजमान पर्या प्राप्ति लान् ॥ इमे
नितः शुद्धा इति विषवाक्यनः पूजान्तराचार्येन वा स साक्षा य न कर्मस्थानमिति ध्यात्वा यस्यै तै यीज
योगर्भो यस्यै योनिर्हि रस्ययी अंगान्यहुताय स्य नं मात्रा समजीग मं स्वाहेति योनिमंत्रेणाभि मंत्रन
त्रयजमानमृज्जकृतवस्तुमुष्टिकमु यवेशनदंगेषु मृत्युं जयमंत्रेणा संकुर्यात् ॥ यथा ॥ अथ कं यजा

॥ राम ॥
॥ १७१ ॥

महेश्वरशिखायां सुगंधिं पुष्टिबर्धनं हृदये ॥ उर्वारुकमिव बंधनान्तराको ॥ मृत्योर्मुक्षीय मामृतात्
 नाभौ ॥ चंपादयोः ॥ वंगुल्फयोः ॥ कज्जययोः ॥ यंडुर्वोः ॥ जांजघने ॥ मंकद्यां ॥ हेमकुयोः ॥ सुनाभौ ॥ गंकुक्षि
 योः ॥ धिपार्धयोः ॥ पुकक्षयोः ॥ छिक्चयोः ॥ वरुदि ॥ ईस्कंधयोः ॥ नङ्ककारिकायां ॥ उकूर्यरे ॥ वामाशिबंधे
 रुकनिष्ठिकयोः ॥ कभ्रनामिकयोः ॥ निमध्यमयोः ॥ वनर्जनोः ॥ वंअंगुष्ठयोः ॥ धपाणोः ॥ नाकंठे ॥ मृचि
 बुके ॥ न्योः वक्त्रे ॥ मुनासिकायां ॥ क्षीकर्णयोः ॥ यचक्षयोः ॥ मालताटे ॥ मृमूर्द्धि ॥ ज्ञानचूजायां ॥ एवंना
 संकृता ॥ त्रैवदिरुपाक्षं चंद्रमौलिकल्पयित्वा सञ्जो जानं पप्रञ्चामि सञ्जो जानाय वै नमः ॥ भवे भवे ना
 तिभवे भवस्व मां भवो ह्रवाय नमः ॥ वामदेवाय नमोज्येष्टाय नमः ॥ श्रेष्ठाय नमः ॥ २ अघोरेभ्यो थ घो
 रेभ्यः ॥ ३ ननुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि ॥ ईशानः सर्वविद्यानामिति पंचवक्त्रसभिर्यजमानमभ्य
 च्य पुनरन्यत्सुवर्णाय नमो मुखं नमूर्द्धि संस्थाप्य वाससावेष्टुलितैरापर्यतमं नस्थ पुरुषं नित्यगर्भ

॥ दा.वि ॥

॥ १७२ ॥

रूपं मृत्युं जयं मंत्रेण भ्यर्च्य केवांचिन्मनेन बोधवति जायमानो हं केतुरित्येनेनाप्यभ्यर्च्य मृत्युं जयं मंत्रं श्रु-
 त्वा रजयित्वा तस्माद्गर्भाद्यजमानमुत्थाप्य वारूणीभिरभियं चेत् ॥ ततो दत्ताशं करो ह्यस्मीति भावयित्वा
 फलमुच्चार्य मंत्रि लगर्भं विष्णुदेवतं जुभ्यं संषट् देवेन भगवांश्चंद्रमौलिः शीयतामिति वदन् विषहस्तेज-
 लं दद्यात् ॥ ततो यथाशक्तिसुवर्णं दीक्षणां दद्यात् ॥ आचार्या यच्च यथाशक्ति दक्षिणां दत्वा कर्मभ्यर्च्य रण-
 कुर्यात् ॥ ॥ अथ निलमृगदानं कौर्म ॥ मृगं निलमयं कृत्वा सुवर्णं रजनात् नितं ॥ दद्यात्कंवले सवीत कृष्ण-
 मार्गाजिनेन वा ॥ सर्वकामसमृद्धेन विमानेन दिवं व्रजेत् ॥ कालक्षयादिदुर्गन्धराजराजो भवेन्नरः ॥ कर-
 कसंयुक्तमिति कृचिन्ध्यां स्थायाठः ॥ अथ ययोगः ॥ यथाशक्ति नितैः कृष्णाजिने मृगाकारं कृत्वा कंवलो ना-
 छाद्य यथाशक्तिसुवर्णं रजने च संस्थाप्य देशकालौ संकीर्त्य सर्वकामसमृद्धिं विमानकरणाकस्वर्गगम-
 नोत्तरभूलोकप्राप्तुं नराजत्वमवतनकाम इमं कृष्णाजिनोपरि स्थितं निलमयं मृगं यथाशक्तिसुवर्णं

॥ राम ॥

॥ १७२ ॥

रजतान्वितं कवलाद्यादिनंतुभ्यं संषट्पदे इति दत्वा यथाशक्ति दक्षिणां दद्यात् ॥ अथ गजदानम् ॥ विष्णुसंहि
 तायां ॥ कक्षारज्जुभिरायत्तं पुष्पासनसमन्वितं ॥ मणिकंचनमालाभिर्मयितं कर्णचामरैः ॥ सूत्रखंडैः
 श्रृंगैश्च भूषितं दोषवर्जितं ॥ यथा लाभोपयन्तं वायः शयच्छतिदं नितं ॥ वासनायदरिद्राय स्वर्गतोके
 मदीयते ॥ कर्मक्षयादिहागत्य राजराजौ गजाधियः ॥ सर्वयायविनिर्मुक्तौ जायते नात्र संशयः ॥ अश
 क्तौ मृत्युदानमप्युक्तं ॥ कौर्म ॥ दशाद्रजं पुराणोक्तं मृत्युं पंचशतान्विता ॥ विज्ञानुसारादत्रापि कनियौ च
 ममध्यमं ॥ रूपस्थूणा लंकरां नारागराविभूषणा ॥ सहस्रिणां विज्ञादत्वा शिवपुरं वृजेत् ॥ इति
 पुराणोक्तं मृत्युं हेममाषशतद्वयमिति हेमादिर्मदनरत्नश्च ॥ तथा च गजाभावे पंचशतं हेममाषाः
 तदभावे शतद्वयमिति फलितं ॥ मृत्याभावे च शीनिका र्घ्यरागजमृत्युमुक्तं ॥ रूपेति रूपमयग
 जवधनार्थं स्थूणा सहितमिति चार्थः ॥ इति मदनरत्नः ॥ स्थूणा रज्जुरिति हेमादिः ॥ नारागरोमौक्तिका

॥ रा. वि ॥

॥ १७३ ॥

दिहन्तो गजानं कारविशेषः ॥ अथ प्रयोगः ॥ देशकालौ संकीर्णसकलकलुषक्षयपूर्वकस्वर्गलोकम-
 हितोन्नरभूलाधिकरणाकमहाराजत्वमवतकामोगजमहादानं करिष्ये इति संकल्पवासां ह-
 त्वा नं वक्ष्यमाणो पस्करमुनंगजं च संयुज्य फलमुच्चार्य मंगजं रुणभृं खला सहितं मुक्ताजालभूषितं
 उंकक्षास्थिरुणभृं खला वयं चामरभूषितं करणमणि कांचनमालाभूषितं भुभासनसमन्वितं पृथुदे-
 शं प्रजायति देवं ननु भयमहं संयददेन ममेति समर्प्य रोदयेत् ॥ दानस्कृतिः ॥ महाशक्तिर्महाकायः पी-
 तावरसमप्रभः सर्वत्रयामजैता च गजो यच्छतुर्भुजः सुखम् ॥ अथ शिवगजदानं ॥ लैंगे ॥ गजे तु लक्ष-
 णो येन हेमं वारजतं तु वा ॥ सहस्रनिष्कमात्रेण न दर्शनं पिकारयेत् ॥ तदर्धं हि न वा कुर्यात्सर्वलक्षण-
 लक्षितं ॥ पूर्वोक्तदेशकाले च देवाय विनिवेदयेत् ॥ अष्टम्या वा प्रदानं व्यः शिवाय परमेश्विने ॥ वासा-
 णाय हविषाय श्रोत्रियायाहिना ग्नये ॥ शिवमुद्दिश्य दानं व्यः शिवसंयुज्य पूर्ववत् ॥ एवं यः कुरुते दानं

॥ राम ॥

॥ १७३ ॥

शिवभक्तिसमन्वितः ॥ स्थितास्वर्गेचिरं कालं राजा गजयतिर्भवेत् ॥ चिरकालावधि न स्वर्गवासत उन्नरगजप
 तिराजत्वमवनकाम इति सङ्कल्पः ॥ ॥ अथ विष्णुगजदानं ॥ गारुडे ॥ योजगान्निधयेनागं प्रयच्छति महाम
 तिः ॥ भद्रजानिसमुद्भूतं पद्मनाभाय भक्तिनः ॥ कथं कवलशोभायां घंटा चामरभूषितं ॥ वरत्रांकुशसंयु
 क्तमनेकस्वर्गाभूषणं ॥ नानामंडनभूषिषं चारुडिंडिमंडवरं कृत्वा विष्णोर्महापूजां कार्त्तिकैकादशीदिने
 द्वादश्यामर्पयेन्ननु देवदेवाय चक्रिरो ॥ त्रिलोकीनाथदेवेश सर्वभूतकृपानिधे ॥ गजदानेन नुष्टस्वंप्रय
 छममवांछितं ॥ इत्युच्चार्य धनं दत्वा परिणयत्यजगत्सुभुं ॥ सुरेन्द्रलोकमासाद्य क्रीडते कालमक्षयं ॥ त
 नोभूलोकमासाद्य सार्वभौमो नृपो भवेत् ॥ सुरेन्द्रलोक अधिकरणा भोगोन्नरैर्हिक सार्वभौमत्वकाम इति
 संकल्पः ॥ ॥ अथ सूर्यगजदानं ॥ सौरपुराणे ॥ निवेदयति यो भक्त्या नागं स्वर्गाय तं कुरुते ॥ सूर्याय य
 वं दिवसेतस्य पुण्यफलं भृशं ॥ समन्तैरावराप्रख्यैर्गजयुक्तैः सुशोभनैः ॥ प्रक्रीडति महायानैः ज्ञानसंख्यै

॥ रावि ॥

॥ १७४ ॥

रनेकशः ॥ सप्तदीपसमुद्रायां क्षिणौ नरयनिर्भवत् ॥ भुक्तासविपुलान्भोगान्मृतये समुपस्थिते ॥ सूर्ययो
 गं समास्थाय स न त्रैव प्रतीयते ॥ सूर्याय सूर्यमुद्दिश्य वासरायैत्यर्थः ॥ अन्ये तु सूर्यदेवा लयादावुत्सर्ग
 मिच्छन्ति ॥ ॥ अथ दासीदानम् ॥ आग्नेये ॥ अलंकृत्य यथाशक्त्वा वासेभिर्भूषणैश्च ॥ वासराय प्रदान
 व्यामंत्रेणानेन भक्तितः ॥ इयं दासी मया तु भग्वन् श्रीवत्स प्रणिपादिना ॥ सदा कर्मशी भोग्याय यथेष्टं भद्रमश्रुते
 पंचवर्षाधिका सा तु च त्वारिद्र्यात्ममावधि ॥ दासी विषाय रानव्या दासदाने ण्ययं विधिः ॥ एवं दत्ता महारा
 जकृतकृत्यो भवेत्पुमान् ॥ दासीं समीक्ष्य बहुशो गृहकार्यदक्षां यो वासराय कृतशीलवने ददाति ॥ वि
 श्राधरा धिपतिभिः प्रणिपूजितो यो मर्त्यः प्रयानि सजनेः सह विष्णुलोकं ॥ कौर्मेजु ॥ दासीं दद्याद्यथाशक्ति
 मृत्येनालंकृतां भुजां ॥ सुवर्णरत्नैः सां द्रव्यविधिवद्दक्षिणायुजं ॥ विज्ञानुसारान्नां दत्ता विषाय गृहमेधि
 ने ॥ नेदने प्ररसां लोके यावत्कल्पशतत्रयमित्युक्तम् ॥ अत्र च कालविशेष आग्नेये ॥ स्थिरनक्षत्रसंयु

॥ राम ॥

॥ १७४ ॥

कैसोमेसौम्यग्रहान्विते ॥ दानकालं प्रशंति नतः पर्वणि वायुनरिनि ॥ अथ प्रयोगः ॥ स्थिरनभत्रे सोमेसौम्य
 ग्रहयुक्ते पर्वणि वाशनत्रयकल्पावधिनामसरोतो काधिकरणाकमोदविषाधिरान्तिप्रपूजितत्वा उरुन्न
 रैहिकसुखभोगोन्नरस्वजनसहितविष्णुलोकगमनकामोदासीदानं करिष्ये इति संकल्प्य वासरां वृत्तानं
 दासीचक्राभूषणौर्वसोभिश्चालं कृत्य संपूज्य फलमुच्चार्य मां दासीं प्रजायति देवतां यथा शक्त्यलं कृतां तु
 भ्यं संप्रददेन ममेति दासीं दक्षिणाकरं पात्रं हस्तौ दत्वा इयं दासी मयानुभ्यं श्रीवत्सपुनियादिता ॥ सदा कर्म
 करी भोगायथेयं भद्रमसुते इत्युक्त्वा यथाशक्तिसुवर्णीं दक्षिणां दत्वा क्षमाप्य विसर्ज्य सीमां तमनुब्रूय क
 र्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ॥ अथ रथदानं ॥ कौर्म ॥ रथं चतुर्वर्ती वर्दयुतं धान्यावृतं तथा ॥ विज्ञानुसारं तस्यैश्वर
 थोपकरणैर्युतं ॥ सदक्षिणां च विषयदत्त्वा शिवपुरं व्रजेत् ॥ धान्यानीति अष्टादशेति मृदनरत्नः ॥ एक
 वचनं तधान्यपदेन समास संभवाद्दुवचनेन समासे निरीय कप्रमाणाभावाद्यत्किंचिदेकं धान्य

॥ दावि ॥
॥ १७५ ॥

मिनिनुक्कम् ॥ रथोपकरणनिमंत्रश्च प्रयोगेण ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ शिवपुरगमनकामोरथदानं करिष्ये
इति संकल्प्य देयं रथं विषं च संपूज्य मंथं वर्धयन् चतुष्टययुतं यथा शक्त्वा दशधा न्यान्विनं युगयोक्त्रोत्रवरत्रा
उपकरणयुक्तं उक्तानां गिरो देवतं नुभ्यं संषट्पदेन ममेति उक्त्वा ॥ रथाय रथनाथाय नमस्ते विश्वकर्मणे विश्व
रूपाय नाथाय अरूपाय नमो नमः ॥ इत्युक्त्वा यथा शक्ति सुवर्णादक्षिणां दत्त्वा ईश्वरार्पणं कुर्यात् ॥ अथ गंभीरा
नम् ॥ सा च गजाश्ववती वर्धयन् त्वभेदेन विधा ॥ गारुडे गंभीरं नु रगसंयुक्तां यो ददति विजानये ॥ सर्वकामस
मृच्छात्मा सराजा जायते भुवि ॥ आसीर्णमृच्छात्मा ररां योक्त्रयुक्तां सकवरां ॥ युक्तां चतुर्भिस्तरंगैर्घाभ्यां वा शक्ति
नो युतां ॥ पुण्ये हि विप्रमाहूय कृत्वा वस्त्रादिभूषितं ॥ सदक्षिणं यथा शक्त्वा दशधा न्यान्विनं मानमः ॥ तथा
सचक्राक्षयुगे येतां मन्त्रवारणाभूषितां ॥ एवं षट्पदश विधिवज्रं मन्त्रेण मानवः ॥ विमानेनार्कवर्ण
न देववद्विभोदने ॥ वती वर्धयन्तां वापि विषाचयनिषादयेत् ॥ इह लोके भवेज्जावलवान् धर्मव

॥ राम ॥
॥ १७५ ॥

लालः ॥ नन्नन्फलोऽवेखो मंत्रश्च षोडशयोगेऽप्युक्तः ॥ **अथ षोडशयोगः ॥** ॥ सर्वकामसमृद्धिपूर्वकराजत्वभवनका
 मइति तुरगगंगां स्वर्गाधिकरणाकार्कवर्णाविमानकरणाकदेवसहितानंदप्राप्तिकामइति हस्तिगंगां वल
 वशर्मिकराजत्वभवनकामइति हयगंगां संकल्पक्षामाणोपस्करांगं गंभीरं विषं च संयुज्य फलमुच्चार्य मांगं गंभी
 रं च क्षायुतां योक्ता वरुणकवरं मन्त्रे भद्रयुक्तां चतुर्भिर्वा भ्यां वा नुरगैरेतत्संख्याकैर्वतीवर्दैर्वा युक्तां मध्यास्तु
 तचित्रोर्णयद्यप्यहकलकोशो याद्यादिनां कोशो यवितानसहितानुक्तां गिरो देव्यां नुभ्यं संषट् देवममै
 निदत्ता ॥ गंभीरमिमांषयद्यामिविभक्तकर्मधिदेवतां ॥ दानैर्नानेन भगवान्नीयतां मे यरुपमान् ॥ इति यष्टि
 ता यथाशक्तिसुवर्णादक्षिणां दत्त्वा कर्मभ्रष्टारं कुर्यात् ॥ **अथ शिविकादानम् ॥** ॥ आग्नेये मार्गे
 श्रीर्येभ्युभेयक्षे समुपेय्य हरैर्दिने ॥ माघफाल्गुनयोर्वीपिवेशाखस्य शरत्तु च ॥ द्वादश्यां हरिमभ्यर्च्य क
 लशोपरिसंस्थितं ॥ शोखचक्रगदाशार्ङ्गधरं भक्त्या हि रम्यं ॥ शिविकां वक्रवंशोत्थामृजुदारुमयीं विभो

॥ रा. वि ॥
॥ १७६ ॥

आनीयमन्निविंविस्मोः भुभच्छत्रसमन्वितां ॥ संपूज्य च सगंडूकां जागरं न च कारयेत् ॥ पानः सभार्यमभ्यर्च्य
वासोभिः कर्णभूषणैः ॥ उपानक्षुरिकाखड्गयदकंचुकवैराकाः ॥ आदर्शस्थगिकापानीयपात्रं कांस्यभाज
नं ॥ चत्वारो ह्यवभादेया धेनवश्च सूतक्षणाः ॥ शिविकावाहकानां तु न थैव छत्रधारिणः ॥ हस्तिर्देयानथा
नं च वर्षाहं वा स्रगास्य च ॥ वर्षे वर्षे पुनर्देयं वा स्रगायनदेवतु ॥ इहामुत्र कुरुत्राणं कुरुकेशवमेविभो
गच्छत्रं त्वत्पीतयेदं त्रं वा स्रगायमया भुभं ॥ देवदेवजगन्नाथविरुपाक्षावयानघ ॥ प्रभो शिविकया देव
पीतो भवजनादन ॥ दत्तानुज्ञां तु विउषे सयलीकाय पुत्रिणे ॥ सुगयस्ते यद्वत्संगी वृत्तहागुरुनत्यगः
शिविकादानमाहात्म्यादस्य ते यानकांस्तु ॥ पितृयक्षं मातृपक्षं पत्नीपक्षं न थैव च ॥ आत्मानं वंधुयक्षं
च नारयेन्नरकारीवात् ॥ भुक्ता स विपुलाभो गानिहामुत्र सुखपदान् ॥ सयलीकः सपितृको विष्णुसायु
ज्यमश्रुते ॥ भुभे भुक्ते ॥ अत्र शिविकादानसौवर्णधान्यं ॥ छत्रादिदानस्यांगत्वं ॥ हृषा धेनवश्च वाहकानां

॥ राम ॥
॥ १७६ ॥

हन्निरिनि केचित् ॥ भट्टार्थदानमंगभूतमित्यने ॥ खड्गपट्टइमेकंयदमिनि केचित् ॥ पट्टंकठिवंधनार्थ
 वस्त्रमित्यने ॥ स्थगिकात्रलपात्रावलंबनयोग्यकायत्रयनिर्मितालोकेनिकथीतिप्रसिद्धा ॥ ॥ अथयोगः ॥ मा
 र्गशीर्षभुक्तेकादशमन्यस्मिन्वायवर्णिः संभावितवसुहृन्नादिमहायानकनाशपितृमानृपनीयक्षायत्यबंध
 पुरुषनरकार्यावतारणपूर्वकैहिकामुखिकविपुलभोगोन्नरपितृमानृसहितान्मविष्णुसायुज्यकायः शिवि
 कादानंकरिष्येइतिसंकल्पमुचौदेशेकलशं संस्थाप्यनत्रयथाशक्ति सुवर्णनिर्मितषणिमायां हरिमावाह्या
 भ्यर्च्य हरिसन्निधौ वक्ष्यमाणोयस्करमुतांशिविकां संस्थाप्यनिशंजागरेणानीत्वा प्रातर्हरिविषं चाभ्यर्च्यविषा
 यवस्त्रमुष्मकर्णभूयणपाउकोपानहुरिकाखड्गकंचुकचर्मधनुःशरा उदर्शयानीयपात्रकांस्पयात्रहृद्यभ
 चतुष्टयं वर्षपर्याप्तं भक्ष्यं च समर्प्य शकौ वर्षपर्याप्तं मन्नाह्लादनादिकं यावज्जीवं च प्रतिवर्षं देयं ॥ इहामु
 त्रापिचत्राणां कुरुकेशवमेविभो ॥ छत्रं त्वन्मीनयेदन्नं बालरायमया भुभनिति छत्रं समर्प्य छत्रधारिणो

॥ द्वावि ॥

॥ १७७ ॥

वर्षपर्याप्तं वेतनं दत्त्वा शिविका वा इकेभ्यो ह्येतेभ्यः परमं ध्यमेभ्यश्चतुरवरेभ्योऽपि वर्षपर्याप्तं वेतनं दत्त्वा
 फलमुच्चार्यैमां शिविकां वक्तव्यं भ्यां सज्जुदारुमयीं गजदंतमयीं भुक्तिं मयीं वाचित्रीं रणीं पट्टादिनां शिरोपधा
 नगंडोपधानद्वययुतां उन्नानां गिरो देवतां नुभ्यं संषट् देवममेति समर्प्य ॥ देवदेवजगन्नाथविरूपाक्षवा
 यानघ ॥ प्रभो शिविकया देवपीनो भवजनादनैर्नियतित्वा यथाशक्ति सुवर्णं दक्षिणं दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कु
 र्यात् ॥ अथ भूदानं ॥ हेमाद्रौ भारते ॥ न भूमिदानादस्मीह परं किंचिदुधिसिद्धिः ॥ भूमिं देवा ददुः पूर्वये भूमिं
 भुंजते धुना ॥ भूमिदेवाराजानः ॥ तथा संश्रामेवानुं जह्या दद्याद्वा पृथिवीमिमां ॥ अस्यां नरमिदं शश्वत्पु
 रारामेति रेजनाः ॥ यो यजेता श्वमेधेन दद्याद्वा साधवे मही ॥ तथा ॥ अत्र गाथां भूमिहृतां कीर्तयंति पु
 राविदः ॥ निवर्तनसस्वाद्या सर्वस्य श्रेहिणीं ॥ दद्याद्भूमिफलौ येनां भूमिदानं ननु च ते ॥ अशक्तौ कौर्म
 गोचर्ममात्रं भूखंडमधिकं वा स्वशक्तिनः ॥ त्रिधा स दक्षिणं हृत्ता दत्त्वा शिवपुरं व्रजेत् ॥ त्रिधेनि त्रिधेकसु

॥ राम ॥

॥ १७७ ॥

वर्णादक्षिणमुक्तमित्यर्थः ॥ गोचर्ममानं पविभाषायामनेकप्रकारमुक्तं न च फलनारत्नस्य कल्पं ॥ अथ शक्तौ वि
 सुधर्मं ॥ हस्तमात्रं नृपो दर्शा भूमिदानफलं नरः ॥ सात्त्व्ये ॥ भवनस्थानमात्रं गोसोपि पापैः प्रमुच्यते ॥ गृहकरणा
 पर्याप्तमित्यर्थः ॥ काम्यकल्पा विमुधर्मं ॥ यस्य देवस्य यद्वपनस्य देवस्य सोऽशुने ॥ वेदार्थमित्यस्य भुवं ददाती
 ति शेषः ॥ देवस्येत्यस्य लोकानि ति शेषः ॥ उद्यानभूमिं दत्वा च गंधर्वैः सह मोदते ॥ लवणाकरभूमिं च भक्षितो
 के महीयते ॥ इधनाकरभूमिं तु वह्नितो के महीयते ॥ सर्वधान्यभुवं दत्वा रुद्रतो के महीयते ॥ केदारभूमिं धर्म
 ज्ञो यः प्रयच्छति धर्मतः ॥ महापुरुषमवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ इक्ष्वाभूमिं नरो दत्वा शालिभूमिं मथापि वा
 सोमलोकमवाप्नोति सर्वकामांश्च विंदति ॥ गुल्मपुष्पतनाकीर्णो भुवं संप्रयच्छति ॥ विमानेन दत्ते सोऽथ की
 उग्रयूरसंग्रहो ॥ पुष्पदानफलदानहृक्षादधंती यृथि वीं ददत् ॥ स्वर्गलोकपरिभ्रष्टो नगरादिय निर्भ
 वेत् ॥ आरामभूमिं दत्वा विष्णोर्न दत्तेऽपि विवि ॥ ग्रामप्रदः स्यान्नृपतिः स ग्राह्यनगरो भवेत् ॥ समग्रवसुधे

॥ दा. वि ॥

॥ १७८ ॥

शः स्याच्चक्रवर्ती च राज्ञः ॥ पङ्कसस्यां वसुमती यो लं कृत्य प्रयच्छति ॥ कामगेन विमानेन वसुलो कं स गच्छति ॥
 न स्मात्कीन्वा महीं दद्यात्स्वत्या मपि विचक्षण इति ॥ दत्त भूम्य पहा रे तत्रैव ॥ स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत्तु वसुं
 धरां ॥ अर्थिनो गुलिमात्रं नु प्रमादन् ज्ञानमोहितः ॥ बहून्यब्द स हस्त्राणि धर्मोऽपि पुरुषो न्नमः ॥ विद्यायां हृमि
 त्ता मेति पितृभिः सहितस्तथा ॥ स्वराष्ट्रे यराष्ट्रे वा देव वा स्तरा संस्कृतां ॥ चिरं नरकमाप्नोति हत्वा भूमि यतिर्भु
 वं ॥ अनेन वा स्तराय दत्ता भर्त्ता य हर्या ॥ क्षत्रियादिभ्यो दत्ता य राशो दोषो नास्ति ॥ तथा ॥ राजा स्वसेवकेभ्यो वे
 तनार्थं भूदीयते नैश्वस्त्रा रोभ्योऽद्यादीयते भूस्त्र दय हारे न दोषः ॥ तेषां स्वत्वाभावेन दाना न धिकारतः ॥ पर
 दत्ता मित्रे नेन सौ गदानस्य विवक्षणात् ॥ या नु राजा स्वस्वसेवकेभ्य एव शीत्या धूता दिना वा दत्ता नन्मध्यस्था
 च भर्त्ता स्तराय दत्ता न दय हारे दोषः ॥ या नु शत्रु जयेन गृहीता शत्रुराणां पूर्वयस्मै वा स्तराय दत्ता स्थिता न द
 धी न करणे पुराणं अपहारे न दोषः ॥ भूमि हत्वा तु यः कुर्या देव वा स्तरा सा न्नरः ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति पुरुषो

॥ राम ॥

॥ १७८ ॥

पिमुदारुणा इति हेमाद्रौ विमुधर्मे ॥ नदधीन करणो फलश्रवणात् ॥ स्वदत्ता मिनिवाक्यस्य शत्रुजितभूमि
 रिक्तपरत्वादिनि ॥ नाभूमिपतिनाभूमिरधिष्ठेया कथंचनेति भारतमपिशत्रुजितभूमेः स्वीकरणाभाव
 यत् ॥ तत्र स एव करदीप्यस्थायनीयः ॥ इत्यस्तु यथे गगनं अत्र च सुवर्णं दक्षिण ॥ अत्रो गविभुविषाज्ञैः सु
 वर्णं दक्षिणामनेति मांडव्योक्तैः ॥ खनिग्रहश्च साक्षान्नसावाप दक्षिणं कृत्वेति ॥ अथ यथे गः ॥ शिवपुर
 णजनकामः स्वर्गलोकमहिनत्वकामो वा जनमयभृति संभाविता या न कनाशकामो वा एकविंशतिकुलनारणा
 कामो वा कृष्णक्षेत्रदाने संनानवद्विन्नश्रीयाप्रिका मोरत्नादिमद्भूदाने सकलवंशसमुद्धारणकामो भूमि
 दानं करिष्ये इति संकल्पभुवंद्रास्त्रां च संपूज्य फलमुच्चार्य मां गंगोचर्मव्यान्नां विमुदेव्यां भुवंतुभ्यं संपद
 दे इति संकल्प्य यथाभूमिपदानस्य कलां नार्हति यो उशी ॥ दानान्यन्यानि मे शानिर्भूमिदानाद्भवन्ति हेति मं
 त्रं ॥ सर्वस्य भ्रयाभूमिर्वराहेरासमुद्भूता ॥ अननसस्य फलदा अनः शानिं प्रयच्छे इति वामं त्रं पठित्वा ॥

॥ द्वावि ॥

॥ १७९ ॥

कृष्णभूमौ नु सद्यो हं निवीजानि फलकृष्टे महीतले ॥ तव प्रदानात्मकता मम संतु मनोरथा ॥ इति सुवर्णं तद्
 यंत्रं यं वा दक्षिणां दद्यात् ॥ षड्विंशतिं दक्षिणां कुर्वन् षड्विंशतिं क्लीयान् ॥ ग्रामदाने नु सर्वया यक्षक्षयपूर्वकं देय
 ग्रामादाय भरणयोग्यं युक्तं सख्यदशकल्याणं वृद्धिं स्वर्गावाप्त्या शैविकधनधामपान्निकामो ग्रामदानं क
 रित्ये इति संकल्प्य ग्रामं विषं च संपूज्य फलमुच्चार्य मम मुक्तनामकग्रामं संस्थो न्यत्रिजलाशयस्थानानेकवृ
 क्षतनाशुत्मादि मनोहरं विष्णुदेवतं नुभ्यं संयुद्धं देन ममेति संकल्प्य सुवर्णं दक्षिणां दद्यात् ॥ शिवधर्मे ॥
 यः शिवाय हस्तौ येनां सर्वस्य प्ररोहिणी ॥ महीं महीय निर्देशा न्नस्य पुण्यफलं भृशं ॥ यावद्दंडा भवेद्भूमिर्षी
 यमाना मम ननः ॥ सतावन्तस्य संख्या नं रुद्रलोके महीयते ॥ वायुदे ॥ विष्णवे विषयं ग्रामं ग्रामार्द्धं मापदा
 क्लितः ॥ दत्तात्री इति वैकुण्ठ - कुण्डे युनिरत्ययं ॥ यः सूर्याय हस्तौ येनी सर्वस्य प्ररोहिणी ॥ महीं महीय
 निर्देशा न्नस्य पुण्यफलं भृशं ॥ भूभागाश्चैव यावन्तौ भूतलैर्भा निसन्नमः ॥ तावद्गुणमहस्वार्णसूर्यलोके म

॥ राम ॥

॥ १७९ ॥

दीयते ॥ शिवविष्णुसूर्येद्देशेन वा सरणा ये नित्रयार्थः ॥ अथ गृहमहादानं ॥ मात्से ॥ पक्षेष्टकामयं वापि
 त्रौलेयं वापि दारुजं ॥ मृगमयं वापि भवनं भुभक्षणासंगुतं ॥ मंचावरणशोभायां धेन्वा नैव समन्वितं
 अर्जुनैः सरलैरग्नैः शालैश्चैव मनोरमं ॥ भुभस्थाने समुत्पन्नैर्वा सुतक्षणा संगुतां ॥ देवनायं च कंतं च चत्वा
 रिंशत्समन्वितं ॥ पूजयित्वा यथा मया यं न तो दशा दृष्टं दृष्टी ॥ पाप्मेदानदिने कार्यं भैशान्यां हस्तसंमितिं ॥ चतु
 रसं समं कुंडं मेखता यो निभूषितं ॥ पूर्वोत्तरे हस्तमिताथ वेदी गृह्यादि देवेश्वरपूजनाय ॥ अर्चार्चनं च हस्त
 शिवायुना नां सूर्यस्य कार्यं फलमल्पगंधैः ॥ दारैः पुकार्याणि च तो रणानि पत्रैरपि क्षीरं वनस्पतीनां ॥ म
 ध्वे च संस्थाय सरत्नकुंभं संगांधधूयां वा रत्नसुतां ॥ गृह्योक्तेन विधानेन हस्ताचाग्निमुत्तनः ॥ ततः श्रुतं
 चैव च रुजुहोति मध्यास्थिताभ्यो गृहदेवताभ्यः ॥ वलिचसमग्विधिवत्पुज्य क्षीरेणाधारं परितः सुदधानं ॥
 वासरां दक्षिणं पूर्वं परितुल्यं क्षमापयेत् ॥ दक्षिणं दक्षिणभागे तु सौम्यधानं सदीपकां ॥ सितवस्त्रैः सुसंछ

॥ या वि ॥
॥ १८० ॥

नं लक्ष्मीनारायणान्वितां ॥ सितांबरकुंडलहेमभूषितं कैचूरकंठाभरणाभिरुमं ॥ पत्नीसमेतं च करे गृही
त्वा दत्तायटे नम्रमिमं गृहस्थः ॥ मंत्रप्रयोगे स्पष्टः ॥ एवमुक्त्वा थ देवेशं सपत्नीकं धिजोत्तमं ॥ निलं प्रस्थो
परिस्थायां शय्याया मुपवेश्य च ॥ वदेदिदं न तो वाक्यं सर्वधान्ययुतं त्विदं ॥ सर्वो यस्करसंयुक्तं गृहं गृह्णति
जोत्तमं ॥ न चोपकरणां सर्वं हन्त्योर्विनिवेदयेत् ॥ यस्त्वं सर्वसंपन्नं यत्केचं विनिवेदयेत् ॥ कल्पकोटि
नं या बहुसलोके महीयते ॥ शैलजं दारुजं वापि यो दद्याद्विधिपूर्वकं ॥ वसेत्सीरार्णवे रमेनारायणसमीप
तः ॥ मृगमयं चैव यो दद्याद्गृहं चोपस्करान्वितं ॥ पुरे सुलोकपालानां प्रतिमन्त्रं न रं वसेत् ॥ धेनुं च ॥ इदं च
गृहं दीय प्रभो यो तत्रायनासनभाजनैः ॥ उयस्करैश्च संपूर्णं सर्वधान्यप्रूरितमिति वा सो नोपस्करोप
लक्षणं ॥ देवतायं च कमिनि यं च चत्वारिंशद्देवतापूजनं वास्तुशान्तिः ॥ सांवाचदानं गत्वेन विहितान्विधि
गृहकरणप्रकारनक्तादि कंचपि न कृतं शांति सारे स्पष्टमत्रापि प्रयोगे ॥ रक्षिणं पूर्वमिति दक्षं मानितं

॥ राम ॥
॥ १८० ॥

चेत्यर्थः लक्ष्मीनारायणेति ॥ नक्षत्राणां कामिके ॥ दक्षिणाधः करेयमंशं स्वमूर्ध्वकरेन्यसेत् ॥ वामोर्ध्वं च
 भवेच्चक्रं लक्ष्मीपृष्ठे परः करः ॥ वामोत्संगगता लक्ष्मीरत्नपात्रकरणवेत् ॥ दक्षिणालुभुजो देवाः पृष्ठे दे
 वस्य चक्रिण इति ॥ यएवमिति ॥ इदमपि गृहदानात्सुखी प्राप्तो वित्तदाः सर्ववस्तुषु ॥ इति संवर्तोक्तफल
 स्य क्रीडित्वा सुचिरं स्वर्गं मानुष्यं लोकमास्थितः ॥ भवत्यनाहने भवत्यर्थः सर्वकामसमन्विन इति गारुडोक्तफ
 लस्याप्युपलक्षणं ॥ ॥ अथ ययोगः ॥ दाता वास्तुशास्त्रोक्ता वास्तुमंडलयज्ञां विधाय न च गृहं कृत्वा धान्या
 दिभिरापर्यगृहं गरोशानेव स्वादिना च नुर्ध्वं रं मंडपं कृत्वा द्वा रे सुक्षीरदुमयत्रै सौराणानिवधान्मध्ये
 हस्तमितं कुंडं नदीशाने हस्तमितां वै दिंच कृत्वा करिष्यमाणं गृहं न निर्विघ्नं तासि ह्यर्थं गरोशपूजनदिक
 रिष्ये इति संकल्प्य गरोशपूजनस्वस्तिवाचनमातृकापूजननां दीपानि कृत्वा वास्तुशांतिं क्षीरदानां तां कृ
 त्वा गृहदक्षिणभागे अष्टपुष्पपरिमितं निलैषु शय्यायां लक्ष्मीनारायणपतिमां संपूज्य पुनियुद्धी नारं सय

॥ दावि ॥

॥ १८१ ॥

लीकं यथा विभवं वस्त्रालंकारादिभिरलंकृत्य मंगलघोषपूर्वकं करे गृहीत्वा भुभे मुहूर्ते गृहं प्रवेशयेदनेनैर्म
 त्रैः ॥ एते हि नारायणदिव्यरूपसर्वाभिरैरर्चितयादयम् ॥ भुभाभुभानंदभुचामधीश लक्ष्मीयुतसंहिगृ
 हं गृहाण ॥ नमः कौस्तुभनाभाय हिरण्यकवचाय च ॥ क्षीरोदार्णवसुप्राय जगद्धात्रे नमो नमः ॥ नमो हिर
 ण्यगर्भाय विश्वगर्भाय वै नमः ॥ भूर्लोकप्रमुखा लोकासवर्गभैव्यवास्थिताः ॥ नन्दनियावक्त्राणां नथास्मि
 भवने गृही ॥ त्वत्प्रसादेन देवे द्यपुत्रपौत्रपुत्रो गृहे ॥ पंचयज्ञक्रियापुत्रो वसैदा चंद्रतारक ॥ जनः पात्रं श
 ण्णायामुदमुखमुपवेश्य प्रमुखो देशकालौ संकीर्त्य सकल कलुषक्षयसिद्धसंयहप्रजितत्वा प्ररोगराक
 रकलिनामरचामरवीज्यमानत्वं संभावि नूनरकमज्जनपित्रादिपुत्रपौत्रवत्तु वं धुना ररा कृत्य कोटिश
 तावधिककालवसैकमहत्त्वकाम इति यक्षैश्चैकाविरचिजे शैलदारुजे तु कलिकलुषविमुक्तवहुसिद्ध
 पूजितत्वा प्ररोगराकरकलिनामरचामरवीज्यमानत्वं संभावि नूनरकमज्जनपित्रादिपुत्रवत्तु वं धुना ररा कृत्य कोटिश

॥ राम ॥

॥ १८१ ॥

त्रयोचनारणदिवभोगोत्रैहिकराजराजत्वप्राप्तिशीरणवाधिकरणकनारयणसमीपगमननारयण
वलोयेनत्वनारयणपरयणत्वनारयणकथासंस्मरणवशीरावच्छिन्नसुखित्वज्ञानवर्षजीवित्वकामः॥केच
तमृण्मयेनृणैकमन्त्रनरावच्छिन्नशक्तिलोकपालपुरनिवासकामः॥इदं गृहं नानाविधधाम्यदासीदासगो
महिषीशय्यापीठयादुकाकांस्यात्रतामकुंभपिन्नलदीपोपानच्छत्रसोपस्करतांवृत्तकरुंडनानाविधमृण्म
यमुसलोत्तरवतभूर्यमार्जनीकुशलदात्रकुहरवनिचसूचीकर्तरीशर्करानिलखंडगुडघृतनैलतवराणई
हिंगुमरीचधानकजीरकसर्षपहरिद्राभुटीपिप्पलीशिलापुत्रकादियथामितिनोयस्कृत्सा मग्रीनोहक
नकानेकविधवस्तुयुनंयकेसंकारचितंदासुत्रैतरचितंवासर्वदेवतममुकगोत्रप्रवरायनुभ्यंसंपददेनम
मेतिदत्ता॥इदं गृहं गृहाणत्व सर्वोयस्कृत्संयुतं॥तवविषयसादेनममारुवभिमनंफलं॥गृहंममविभूत्य
र्थं गृहाणत्वं द्विजोन्नम॥प्रायानांमेजगशोनिर्वासु रूयीजनार्दनेनियठित्वा॥सहस्रसुवर्णा एकसुवर्णातां

॥ दावि ॥
॥ १८२ ॥

शक्त्या दक्षिणां दत्त्वा ॥ संयत्नं वाप्यसंयत्नगृहोपस्करभूयसां ॥ सर्वसंपूर्णमेवास्तु न्यसादाद्विजोन्नमेति ॥
प्रार्थयित्वा संपूर्णानां वाचयित्वेश्वरार्थसंकुणान् ॥ अथ गृहमनुदायदानं ॥ हेमाद्रौ वसवे वने ॥ कारयित्वा गृ-
हान् रम्यान् अतुल्यस्वर्कसंख्याया ॥ भुवनाद्या दशविंशन्नन्वनक्षत्रसंख्याया ॥ शक्त्या तद्गुणानेव शानं यावत्त-
दस्वर्कं ॥ एवं संभृतसंभारान् गृहान् कृत्वा द्विजोन्नमान् ॥ कुलशीलसमायुक्तः सर्वभोगसमन्वितः ॥ वसवर्षा-
तान्येव दशानि दत्त्वा नामयः ॥ तस्मादिह समागत्य सप्तदीयाधिपो भवेत् ॥ वरुषजो वरुधनो द्विजो वेदे दयार-
गः ॥ अथ मठदानं ॥ स्कान्दे ॥ कृत्वा मठं पयस्तेन शयनासनसंयुजं ॥ पुण्यकाले द्विजेभ्यो धयतिभ्यो वा नि-
वेदयेत् ॥ सर्वाङ्कामानवाप्नोति निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ॥ अत्र यतीनां षण्तिग्रहाभावान् गौणादानमिति के-
चित् ॥ मुख्यमेव दानं यतीनां तु षण्णवाय इति पितृचरणाः ॥ अथ धर्मशास्त्राकरणां ॥ भविष्यमार्कंडेययो-
ः षण्तिश्रये सुविस्तीर्णकारिने सजले यने ॥ दीनानाथजनार्थी यवदकिं न कृतं भवेत् ॥ कुर्यात् षण्तिश्रयगृहं ॥

॥ राम ॥
॥ १८२ ॥

धिकानां हितावहं ॥ निजगेहैकदेशं वा साधनं यो निवेदयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धौ सौदेववद्विविगोदने ॥ एति
 श्रयो धर्मशास्त्रा ॥ इदं च न मुखादानं किं नृत्तगर्गमात्रं ॥ ॥ अथ कन्यामहादानम् ॥ आग्नेये ॥ एवं यच्छुनिये कन्यां
 यथा शास्त्राखलं कृती ॥ विवाहकाले संपाप्ते यथोक्तसदृशे वरे ॥ कयोक्तमकनुशतमनु पूर्वलभं निने ॥ नावत्स
 र्गलभेषावत्सर्वलोभानुसंचकः ॥ महीदानुश्रगोदानुकन्यादानु ॥ श्वये रथाः ॥ कन्यादानानुगाः पश्चात्तमाया नित्र
 योरथाः ॥ कन्याश्वाश्वमेधी च वाराणादानादिजेषु च ॥ समं योति रथास्ये नैत्रयो वैनात्र संशयः ॥ पूर्वधर्ममवाप्ते
 नियथावद्विधिकल्पितं ॥ यस्यान्कनायदानेन दानवा श्रेयमिच्छता ॥ दानवो न स्यन्त्यादिन्यादिः ॥ वासेण
 तु विवाहेन यस्तु कन्यां यच्छति ॥ वसन्ते कं वज्रच्छीघ्रं वसाद्यैः पजितः सुदैः ॥ यावन्ति संनिरेमाणि कन्यायाश्च
 तनौ पुनः ॥ तावद्वर्षसहस्राणि रुद्रतोके महीयते ॥ आश्वलायनः ॥ अलकृत्य कन्यामुदकपूर्वोदशादेव ब्रह्म
 विवाहसंस्कारो द्वादशावशान् द्वादशपरान् पुनस्तु भयतश्च ॥ भविष्ये ॥ कन्यामलेकृतां द्वादशात्समाह्वयन

॥ दा. वि ॥

॥ १८३ ॥

राधिय ॥ विद्यार्थिनेवा स्रगायकन्यादानं न उच्यते ॥ इति भविष्यत्पुराणैकवाक्यत्वान्न ॥ विवाहविधिना ते वा
 मपि कन्यादानाक्षेपाच्च ॥ भूदस्यापि विजसं प्रदानकमेव कन्यादानं मुख्यं ॥ भूदसं प्रदानकन्यादाने तु भाक्तं
 दानयदमिति न दनरत्नः ॥ वा स्रगायकसं प्रदानकमेव कन्यादानं मुख्यं ॥ अनस्रवनारायणहन्ति कृता वा स्रदे
 वर्धया जायन्त्या गाधर्वा सुयैश्वराक्षसान् विवाहानुपक्रम्य पूर्वो वा स्रगायकपतिग्रहार्तिज्यं संयोगेना दृष्टरू
 पभार्यान्तौ पयन्ते ॥ क्षत्रियस्य गाधर्वराक्षसोऽप्युराणेषु दृष्टत्वान्न युद्धसंयोगाच्च ॥ आसुरो वैश्यस्य धनयोगा
 त्स शस्त्र इत्युक्तं ॥ अतः प्रतियहपर्यन्तदानस्य मुख्यत्वान्न ॥ वा स्रगायकसं प्रदानकमेव कन्यादानं मुख्यमित्येके ॥
 क्षत्रियादीनां प्रतियहप्रत्यवायान्न दंजीकारेण यद्वन्न क्षत्रियादिसं प्रदानकदानस्य मुख्यत्वेन क्षत्रिरिति
 कनियुपि नृव्यचरणाः ॥ न च भूदस्य विवाहविधिर्न कन्यादानाक्षेपकः ॥ गाधर्वादि विवाहसंभवादि निवा
 च्यं ॥ न चाणुत्तरकालं दानस्य सत्त्वान्न ॥ भविष्ये ॥ विलोक्य गोत्रनक्षत्रैराशिकूटादिकं तथा ॥ सुतमे सुहृन्ने च

॥ राम ॥

॥ १८३ ॥

दशात्रैव यथाविधिः॥ गोत्रमित्युपलक्षणं सापिंशमपि दृष्टव्यं॥ तन्निरूप्य गोत्रप्रवरनिरूप्यं चास्मत्कृतं सं-
 स्कारकांडे वसेयं॥ अत्र च कन्यातावडद्वाहयेत्कन्यायावहनुमती भवेदिति अष्टाप्रजो दर्शनाविवक्षिताः॥
 कुषार्यास्त्वष्ट्रवर्यायाः शस्यनेयाणि यीजनमिति तुष्टाशस्यपरं॥ पराशरमाध्वीये तु जन्मनो गमैर्भाधाना-
 हापंचमेव त्सरेषु भूतम्॥ कुषारी वरुणा दानं मेखतावधनं तथेत्युक्तं॥ ~~चापमृगः~~॥ वरुणो वसुधैर्यषपि-
 तामहपूर्वकं॥ तामसं कीर्तयेद्विद्यान्कन्यायाश्चैव मेव हि॥ तिष्ठेत्पूर्वमुखो दानवरः सत्यं सुखो भवेत्॥ म-
 धुपर्कीर्चिता येनानस्मादद्यान्मदक्षिणा॥ उदयात्रतनो गृह्यमंत्रेणानेन दाययेत्॥ गौरीं कन्यामिमां विप्र-
 यथाशक्ति विभूषितां॥ गोत्राय शर्मसो नुभ्यं दत्तां विप्रसमाश्रयं॥ भूमिगावश्च दासी च वासांसि विविधा-
 नि च॥ महिषी वाजिनश्चैव दशान्वर्या मरणी नपि॥ ततः स्वगृह्यविधिना होमाद्यं कर्म कारयेत्॥ यथाचा-
 रविधेया निमांगल्यकुतुकानि चेति॥ अथ प्रयोगः॥ दाता देशकालौ संकीर्त्य मम समस्तपितृणां निरतिश-

॥ रा. वि. ॥
॥ १८४ ॥

यसानंदं वसुलोकावाद्यादिकन्यादानकल्लोक्तफलाप्रयेऽस्यामुन्यादयिष्यमाणं संतन्याद्या दशावरान् द्वाद
शपरान् पुरुषान् पवित्रीकर्तुं आत्मनश्च श्रीलक्ष्मीनारायणशीतयेऽमुकप्रवरया मुकगोत्रोत्पन्नाया मुका
मुकशर्मणोष्योत्रोत्राया मुकनाम्ने वराय श्रीधररूपिणो कन्यार्थिनेऽमुकप्रवरान्विता मुकगोत्रोत्पन्ना
ममुकामुकशर्मणोष्योत्रीयोत्रीं पुत्रीं ममुकनाम्नी कन्यां श्रीरूपीणीं प्रजायति देवतां प्रजाया दनार्थं नृभ्यं स
प्रददेत्पुनः कौशिकन्यामिनि पठित्वा दक्षिणां सुवर्णभूषादिकं दद्यादिति जगद्गुरुनारायणभट्टः ॥ रा
नवाकारमचिरे ॥ अत्राहुः ॥ कन्यादानकल्लोक्तफलत्वेन नोद्देश्यता योगसिद्धाधिकरणविरोधा यत्रैः ॥ तत्रा
पि सर्वेभ्यो दर्शय्यमाणमासावित्येतद्वोध्यफलत्वेनोद्देश्यसंभवान् ॥ लक्ष्मीनारायणशीतिश्च हेमाद्रिमदन
रत्नादिलिखितवचोनिचयेन भुजानफलमैव महति ॥ प्रजाया दनार्थमिति चांतिमनातीव सप्रयोज
नतामावहति ॥ आत्मनश्चेति यदि समस्तपितृणामित्यनेन समुचितं फलाप्रयेत्यनेन संबध्यते न दा

॥ राम ॥
॥ १८४ ॥

यवित्रीकर्तुमिच्छतेननसंबधेन॥ यदिचिद्विनीयार्थं नांकल्पयित्वा नत्रसंबधस्तदा फलावाप्तेरन्त्यसंधिना
 नस्यान्॥ तस्मान्नैहशदानवाक्यं॥ किंतुकर्मकृतकृतज्ञानफललाभकत्वात्तौ मसमसंख्यवर्षसहस्राविद्धि
 न्नस्वर्गवासभूदानगोदानायाचितनित्यदानसत्यवदनवृत्ताश्वमेधवा सुखाप्राणप्राणसकलव्रजन्मफल
 वसुलोकप्राप्तिकामोऽस्यामुन्यादयिष्यमाणया संजन्त्या द्वादशावरा नृकविंशत्यवरान्ता नावदपरानुपुर
 यानूयवित्रीकर्तुमात्मानंचननोगोत्रोच्चारदियजायति देवत्यांकन्यानुभ्यंसंपददेद्रीनवाक्यं॥ ननःपूर्ववदि
 ति॥ स्कान्दे॥ वैवाहिकप्रदानंचयोददति दयापरः॥ महेन्द्रभवनेयानि सेव्यमानोऽश्वरेगरो॥ तथा॥ आत्मी
 कृत्यसुवर्णनयरकीयांतुकन्यकां॥ धर्मेणविधिनादानुमसमगोत्रोपियुज्यते॥ श्रुत्वाकन्याप्रदानंचपित
 रश्चपितामहाः॥ विमुक्ताः सर्वयायेभ्यो वसुलोकंव्रजंति॥ कन्यागृहेभोजननिषेधआग्नेये॥ अप्रजायांतु
 कन्यायांनभुंजीनकदाचनेति॥ दक्षः॥ मातापितृविहीनंतुसंस्कारोद्वाहनादिभिः॥ यस्याययनितस्येहपुण्य

॥ दावि ॥
॥ १८५ ॥

संख्या न विद्यते ॥ विष्णुधर्म ॥ भूयालं यः श्रुतं राजास्वराज्ये स्थापयेत्तु नः ॥ स्यात्तिशक्रसा लोकं पावच्छ
क्राश्रुर्दृश ॥ न तो मातुष्यमासा घराजा भवति धार्मिकः ॥ स्थानप्रसूयः कुर्याद्भूपसारो यशं नरः ॥ ना क
लोकमवाप्नोति चिरं नेने ह कर्मणा ॥ अथ कपिला धेनु महादानं ॥ कपिला दशधा ॥ सुवर्णकपिता पूर्वादि
नीया गौरपिंगला ॥ नृनीया वैवरक्ता नीचनु र्थागुडपिङ्गला ॥ यंचमी बहुवर्णा स्थान्द्व्यष्टी च भेन पिंगला ॥ स
प्रमी भेन पिंगाक्षी अष्टमी कृष्णपिंगला ॥ नवमी पाटला ज्ञेया दशमी पुच्छपिंगलैति ॥ व्यासः ॥ सवत्सां कपितां
दत्तावंशान् सप्तसमुद्ररेत् ॥ चावंति चास्पारे मारिणः सवत्सायां नवंति हि ॥ सुवर्णलोकमासाश्रमनेतावतीः
समाः ॥ विधिमाह्वयः ॥ रुक्मशृंगी रूपस्वरां मुक्तालां गूलभूषितां ॥ कांशो यदो हनां धेनुं वस्त्रद्वन्नामलं कृ
तां ॥ दत्ताद्विजैशयननः स्वर्गलोके महीयते ॥ दशधेनुषदानेन ननु तैका कपितामता ॥ सहस्रयोगवां द
या कपितां वापि सुवर्णसममेव पुराणहवसा बलविदां वरः ॥ विष्णुधर्म ॥ त्रिरात्रं स्थंडिले सुप्ता त्रिरात्रं

॥ राम ॥
॥ १८५ ॥

गोरसाशनः॥ नृणां नृपिने दद्याद्वायसासं हने क्षिजे॥ अहंतां वरसं वीनां त्रिशं गोरसैस्तनः॥ प्राणासंधार
 णं कृत्वा गवां लोके महीयने॥ दत्तेवं कपितां विषः प्रमोत्तमधिकं फलं॥ रुक्मरूपकां सा अनुक्तपरिमाण
 त्वा यथा शक्नोति केचित्॥ अनेन॥ दशमौ वर्णिके भृंगे सुखाः पंचपलान्विताः॥ पंचाशत्पलिकं कांशं नासं वै
 ना वदेव नु॥ वस्त्रं नु विगुणं धेन्वा दक्षिणा च चतुर्गुणं॥ गोदानं दक्षिणा पेशया चतुर्गुणे न्यर्थः॥ एतै रलं क
 तां धेनुं पदं वरविभूषितां॥ कपितां विषमुखाय दत्ता मोक्षमवाप्नुयान्॥ एतै ररूपस्करै र्युक्ता महती कपि
 ता स्मृता॥ दत्ता सा विषमुखाय स्वर्गलोकफलप्रदा॥ सप्तजन्म कृतान्यायान्मुच्यते दशमं युतः॥ दशभिः पु
 रुषैः सहितः॥ यान् यान् न्यार्थं यने कामांस्तान्नात्या प्रोतिमानवः॥ अने स्वर्गं यवर्गं च फलमाप्नोत्यसंशयमि
 ति कौर्मोक्तं परिमाणमित्याहुः॥ पितृचरणानु कौर्मो महच्छ्रवणान्॥ एतै रित्यादिना गुणफलानि श
 यस्योक्तेर्गुणफलसंबंध इत्याहुः॥ अत्र सामान्य गोदानेनिकर्तव्यता दृष्ट्या॥ त्रिशं गोपय आहरोरक

॥ दाधि ॥

॥ १८६ ॥

रात्रं पंचगव्यां हारो वायरे शुद्धैश्चकालौ संकीर्त्य स्वर्गलोकमहितत्वगोसहस्रदशधेनुदानजन्यकलाप्राप्ति
 कामः पितृपुत्रादिदशपुरुषकर्तृकसप्तजन्यकृतयापनाशपूर्वकसकलैहिककामशाश्वत्तत्त्वस्वर्गभोगो
 चरभोक्षकामः कपिलाधेनुमद्यदानं करिष्ये इति संकल्प्य गोक्षीरघृताभ्यां विष्णोः शिवस्य वा पुरुषसूक्तेन
 रुद्रेशवाभिषेकं कृत्वा ॥ गोदानविधिना गां पूजयित्वा वा सरणाय दत्त्वा ॥ कपिले सर्वभूतानां पूजनीयासि
 रोहिणि ॥ तीर्थदेवमयी यस्मादतः शान्तिपयस्समेति मंत्रं यद्वित्वा दक्षिणां दत्त्वा भूयसी संकल्प्य कर्मभ्य
 रार्यसां कुर्यात् ॥ ॥ अथ समानवत्सा कपिलादानं ॥ ॥ भारते समानवत्सां कपिलाधेनुं दशान्ययस्वि
 नीं ॥ सुव्रतां वस्त्रसंवीतां वृक्षलोके महीयने ॥ वृक्षलोकमहितत्वकामसमानवत्सा कपिलाधेनुदानमहं
 करिष्ये इति विधिः सर्वोपि स एव ॥ ॥ श्रीमामैकधुरंधरः श्रुतिधरो नायेपि वागीश्वरः साहित्यामृतसार
 गरः सुजनतावद्भीरुमानुसः ॥ यं विद्वन्मणिमेश्वरं दिनकरः सास्त्रविभेभ्य रंते नाम्नेयपुण्यवोधितम

॥ राम ॥

॥ १८६ ॥

हासनेकृतापघ्ननिः॥ ॥ सूनोर्दिनकरस्यैषागागाभरुमनीषिणः॥ इदानीमनिदानानांविधौनीलाविजृम्भतेः
हेमाद्रावादिन्युपराणे॥ श्रीरणाडरनिदानानिगावःपृथ्वीसरस्वती॥ श्रीणिजुलपदानानि श्रीणिजुलफलानि
न॥ अत्रगावइतिपत्यक्षगोसाधनकोभयनोउरवीकपिलासमानवत्सासमानवर्णादिदानमुच्यते॥ नगुडधे
न्यादिदानानि॥ तत्रगोशब्दस्यगौरात्वात्॥ ह्यभदानमप्यनिदानंगोत्रादस्यजनिमात्रवाचकत्वादितिकेचि
त्पृथ्वीसरस्वतीनिस्त्रीलिंगप्राययादात्स्त्रीगोदानमेवानिदानं॥ अनस्यवसर्वकामउपाधेनुर्गावःपृथ्वी
सरस्वतीनिलैर्जसंगहनद्रन्ये॥ यद्यपिकपिलादानंमहादानेव्यस्तितथापिनत्रोभयरूपत्वेपिनक्षतिः
महासनेनांदीश्राद्धसत्वात्॥ अनिदानत्वेनदभावइतिनक्ष्णपितृव्यवरणा॥ हरिवंशे॥ शालग्रामशिला
दानमनिदानंयदीर्त्तनं॥ तत्रादौगोदानविधिः॥ हेमाद्रौभारते॥ दानानामिहसर्वेषांगवादानंविशिष्यते॥
गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनाजगुत्तमाः॥ यस्यसाहविव्याहृत्सर्पिषायाधिरर्मणा॥ अस्थिभिश्चैववाले

॥ द. वि ॥

॥ १८७ ॥

अथ भृंगैश्चैव नुभारत ॥ गोभिसुतं न यज्ञमिधनं किंचिदिहायुत ॥ कीर्तनं श्रवणं दानं दर्शनं वापि पार्थिव
 न गोदानात्परं दानं किंचिदस्तीति मे मतिः ॥ सा गौर्सामार्जिता दत्ता कृत्स्नं तारयन्ते कुलं ॥ लैंगे ॥ अथ गाराणि
 विषाणां देवतायननानि च ॥ यज्यंते शकृतायासां किं देयमधिकं नतः ॥ देवतः ॥ विमानवरमारूढो दिव्याभ
 रणभूषितः ॥ योगेन मिच्छन्ति स्वर्गं स गोदानं प्रयच्छन् ॥ भविष्ये ॥ आदित्यरुहिता गौर्हि पृथ्वीं यं परिकीर्तिता
 श्रेयार्थं सर्वलोकानां मुमुक्षा कृत्स्नसिद्धये ॥ ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतं ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठन्ति ह
 विरेकत्र तिष्ठन्ति ॥ गोभ्यो यज्ञाः प्रवर्तन्ते गोभ्यो देवाः समुत्थिताः ॥ गोभ्यो वेदाः समुत्कीर्णाः स खड्गपद्मक्रमाः
 भृंगभूले गवां नित्यं ब्रह्मविष्णुसमाश्रितौ ॥ भृंगा ये सर्वनीर्था निस्था वराणि चराणि च ॥ शिरो मध्ये महादे
 वः सर्वभूतमयः स्मृतः ॥ ललाटाग्रे स्मृता देवीनां सा वंशो च यशस्वरः ॥ कंवताश्च नरैर्नामैर्नासापुटानि वासि
 नौ ॥ कर्णीयोरधिनौ देवौ च भुवोः शशिभास्करौ ॥ दंतेषु वायवः सर्वजिह्वायां वरुणः स्थितः ॥ सरस्वती तु दं

॥ राम ॥

॥ १८७ ॥

कारेपक्षमासौचगंडयोः॥ संध्या षयंनथौद्याभांशीवामिंदः समाश्रितः॥ रक्षांसिकक्षदेशेषुसाधाश्वोरसि
 संस्थिताः॥ चतुष्पात्सकलोधर्मः स्वयंजंघासुसंस्थितः॥ सुरमधोनुगंधर्वाः सुराग्रेषुचयन्मगाः॥ पुराणां
 पश्चिमाग्रेषुगणाक्षरसांस्थिताः॥ रुद्रास्तेकादशपृथेवसवःसंधिषुस्थिताः॥ श्रीणीनटस्याःपिनरसो
 मोलांगूलमाश्रितः॥ आदित्यरश्मयोवालायिरडीभूनाह्वयस्थिताः॥ साक्षाङ्गचंगोमूत्रेगोमयेवमुनास्थि
 ता॥ क्षीरेसरस्वतीदेवीनर्मदादध्विसंस्थिता॥ घृतेहनाशनंरोमिष्यष्टाविंशतिदेवताः॥ उदरेपृथिवीज्ञेया
 सशैलवनकानना॥ चत्वारःसागराःपूर्णागवांयेनुययोधराः॥ एतद्विकथितं सर्वयथागेषुषनिष्ठितं॥
 नंदिपुराणो॥ विधिनानुयदादनायावैधेनुःसदक्षिणा॥ नदातारयतेजंनृकुलानाममुनंशनैः॥ भरतेःगां
 दशावेदपूर्णाचवेदविष्णुहमेधिने॥ स्वर्णालंकृतभृंगीचवस्वघटासमन्विता॥ पद्मग्रीविसमृद्धानुलला
 टनटदर्यणा॥ राजनक्षत्रचरणांमुक्तालांगूलभूषिता॥ कांक्षोयदोहनांतृष्णालवणादिनृणोदकैः॥ गवां

॥ दावि ॥
॥ १८८ ॥

पुष्टं गृहीत्वा च समुवरो नयागिना ॥ गृहस्थो वेदविधिषोदाययेन्न त्वनिग्रहं ॥ त्रिभिः शीलक्षीरसंता नैः समृ
द्धमित्यर्थः ॥ विधिमाह विश्वामित्रः ॥ प्राञ्जुखीगामवस्थाप्य सवन्तांतां सुपूजितां ॥ पुष्टदेशे नुदतां वै स्नाने
वद्धशिखो भवेत् ॥ उदञ्जुखसुविप्रः स्यात्पात्रलक्षणलक्षितः ॥ आज्ञया चंकरे कृत्वा कनकेन समन्वितं ॥ नि
क्षिप्य तस्मिन् पुच्छं नु घृतदुग्धं प्रयज्य च ॥ सन्नितं विप्रयारिणं नु प्रागग्रं नु निधाययेत् ॥ सन्नितं सकुशं चापि
गृहीत्वा दानमाचरेत् ॥ यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याश्वपराशिनी ॥ विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनया गवा
गोमती च ततो विशां जयेत् प्रयत्नः भुवि ॥ गोमती विश्वामहाभारतोक्ता यमोक्ता वे निहेमाद्रिः ॥ सा च प्रयोगे
स्पष्टा ॥ आगावो अग्ननिमित्तं यद्वर्चसूक्तमिति विवृचरणाः ॥ अत्र तृष्णां नु तर्पिते दशा दहतां वरसं ह्वनामि
ति विस्मृधर्मान् ॥ गोश्रासन र्यरण्यो रंगत्वेन विधिः ॥ तर्पिते तर्पणो हूते इत्यर्थः ॥ तेन तर्पणोन्नरं दानं ॥ दा
नोन्नरं तर्पणमिति मूर्खः स्कादे ॥ आसादाय त्रसौवर्णाः शय्या रत्नौज्वलास्तथा ॥ वराश्चाप्सरसो यज्ञतत्र ग

॥ राम ॥
॥ १८८ ॥

छनिगोषदाः गोषदोनरकनैनियथाभिन्नां वृजंजलं ॥ विमानेनार्कववर्णेनदिविराजन्विराजते ॥ अत्र
 सुवर्णभृङ्गादीनिकर्तव्यताकपिलादानोक्तापिज्ञेया ॥ पात्रवत्कः ॥ यथाकथंचिद्वत्तागान्धेनंवाधेनुमे
 ववा ॥ कपिलादानोक्तेनिकर्तव्यतांविनापीत्यर्थः ॥ वसिष्ठः ॥ सुवर्णदक्षिणासाहुर्गोषदानेविशेषतः ॥ अ
 त्रसुवर्णशब्दोयथाशक्तिहिरण्यवरः ॥ परिमारावाचकसुवर्णशब्दस्यपुष्टिं कृत्वनियमादत्रतदभावादि
 निकेचित् ॥ अत्रसुवर्णशब्दस्याहुरित्यनेनसंबन्धाद्विनीयांनत्वेननिर्झरित्तत्तिङ्गत्वेननियतानुष्ठानबोध
 कत्वेनपरिमारावरत्वस्योचित्यात् ॥ कपिलामहादानेदक्षिणाचचतुर्गुणोतिविधौगोदानदक्षिणानश्वा
 तुर्गुणविधानान्नयनपरिमारात्वेनउच्यते ॥ सुवर्णदक्षिणाद्वत्तातावद्विशुण्णमशुनश्चित्तेनैवोक्ते
 परिमारावरश्चिनुपिचरणाः ॥ स्कांदेन ॥ योनरोगाप्रयच्छेत्सवत्सांकांस्पर्शहनां ॥ हेमशृङ्गीरैष्यसुरं
 उक्तक्षौमवसिनां ॥ शय्यास्तदरासंयुक्तावहुपुष्पैःफलैर्युतां ॥ ब्राह्मणांस्पर्शयित्वातुंगधमालैरलंकृतां

॥ दा वि ॥

॥ १८८ ॥

देवैरध्यासितां तां सर्वैर्हस्तद्वयेन नु ॥ मृदुबंधेन वध्नीया दत्तः श्लक्ष्णेन रज्जुना ॥ कुशाः सुवर्णवीजानि नि
 लाः सिद्धार्थकास्तथा ॥ षडशांतां ततोऽपि श्वमंत्रेणानेन सुवत ॥ सर्वदेवमयी दोग्धीः सर्वलोकमयी तथा ॥ स
 र्वलोकनिमिज्जांतां सर्वदेवनमस्कृतां ॥ प्रयच्छामि महासत्त्वामक्षयाय शुभाय गां ॥ एवमामंत्र्यतां दत्त्वा यत्र
 यत्र प्रजायते ॥ तत्र तत्र गता सा नु जं नुं तारयते भयादिनिविधिरुक्तः ॥ नदिपुरगौ नु ॥ विचित्रवस्त्रसं
 हतां सलोहपात्रां कुतपे निविष्टचरणां तथेति विशेष उक्तः ॥ लोहं कांस्यं कुतपः कं हलः ॥ आनेये नु ॥ अनु
 वने नु गच्छं न यदा न्यदौ नराधिय ॥ अनेन विधिना धेनुं यो विषाय प्रयच्छति ॥ सर्वकामसमृद्ध्या त्वा विमु
 लोके स गच्छति ॥ सप्तावरात्सप्तपरात्मान्मनंचैव सान्वयं ॥ सप्तजन्मकृतात्मा यान्मोचयेत्पवनीयते ॥ इति धे
 नुदाने विशेष उक्तः ॥ अत्र भृंगादौ सुवर्णमैच्छिकयदि माशं कपिलादानौ क्तं वा ॥ ये नु मदनरत्नादिभिः स्कां
 दोक्तप्रकारादौ हेमभृंगीदानमिति संज्ञां तस्मिन् तत्र मूलं न कलया मः ॥ रुणखुरादानत्वापन्नेत्येति ॥ ॥

॥ राम ॥

॥ १८९ ॥

अथप्रयोगः॥ ॥ देशकालौ संकीर्त्य सवत्सगोरोमसमसंख्यवर्षवृत्तलोकनिवासकामः॥ अक्षयस्वर्गकामोवा
इत्यधेनुगोदाने धेनुगोदानेन शानकुलस्थितायुनपुरुषसंनारणकामः सौवर्णापासादरनोज्वलवराप्ररो
धिष्ठितविमानकरणाकस्वर्गतोकप्राप्तिकाम आत्मसहितपूर्वापरसप्तपुरुषकर्तृकसप्तजन्मावहित
पायमोचनपूर्वकविष्णुलोकप्राप्तिकामः विष्णुप्रीतिकामोवागोदानं धेनुदानं वा करिष्ये इति संकल्प्य ब्राह्मणं
हत्वा संपूज्यं पूजयेत्॥ सर्वपापहरा धेनुः सर्वभंगलक्षिणी॥ संसारोच्चारिणी यस्माद्दानपुराणं ददातु मे इ
ति मंत्रेणावा॥ ततो गो रंगैषु देवानावाहयेत्॥ भृंगमूले वसुविष्णु आवाहयामि॥ भृंगाग्रे सर्वनीर्था निभृंग
मध्ये महादेवमूलताटे भवानी॥ नासावंशो वरमुखं नासापुटयोः कवंताभ्वनरोः कर्णयो रश्विनौ चक्षुषोः श
शिभास्करो रंतेषु वायं जिह्वायां वरुणोः हुकारे सरस्वती॥ गंडयोः पक्ष्मासौ ओष्ठयोः संध्योग्रीवायां मिडं
कुक्षोरक्षांसि उरसि साध्यान् जंघासु धर्मम् खुरमध्ये गंधर्वान्॥ खुराग्रे यन्त्रगान् खुराणां पश्चिमाग्रेषु अ

॥ दा. वि ॥

॥ १९० ॥

पुरसः पृष्टे एकादशरुद्रान् सर्वसंधिवुवस्मन् श्रोणोः पितृन् ॥ लांगूले सोमं अधोगात्रे पुवा दशादिन्यान्
 गोमूत्रे गंगा गोमये यमुना क्षीरे सरस्वती नदी दक्षिणर्मसं सर्पिषि रुद्राशनं रोमसु अष्टाविंशति देवकोटीः
 उदरे पृथिवी ॥ स्ननेषु सागरान् ॥ संपूज्य ॥ गां प्रदक्षिणी कुर्यात् ॥ यालक्ष्मीः सर्वभूतानां याच देवेष्ववस्थिता
 धेनु रूपेण सा देवी मम पायं व्यपो हतु ॥ देहस्था या च रुद्राणी शंकरस्य च या प्रिया विष्णोर्वक्षसि या लक्ष्मीः
 स्वाहा या च विभावसोः ॥ चन्द्रार्कशक्रशक्तिर्या धेनुरुपास्तु सा श्रिये ॥ चतुर्मुखस्य या लक्ष्मीर्या लक्ष्मीर्धनद
 स्य च ॥ लक्ष्मीर्या लोकपालानां सा धेनुर्वरदामम ॥ स्वधाया पितृमुखानां स्वाहा यज्ञभुजा तथा ॥ सर्वपाप
 हर धेनुस्तस्माच्छीरक्षयास्तु मे ॥ ततो गोपुच्छेन नर्पयेत् ॥ मातृपक्षाश्रये केचि श्रेकेचि पितृपक्षाः ॥ गुरु
 श्वभरवंधूनां ये कुलेषु समुद्रवाः ॥ ये चान्ये तु प्रपिंडा वै पुत्रा रवि वर्जिताः ॥ ते सर्वे नृपि मायां नु गोपुच्छेन
 कनयैः ॥ क्रियातो पंगता ये च ज्ञान्यधाः पंगवस्तथा ॥ विरूपाभा मर्गाश्च ज्ञाना ज्ञाताः कुले मम ॥ ते सर्वे नृ

॥ एम ॥

॥ १९० ॥

प्रिमायां नुगे पुष्टोदक तर्पणैः ॥ ननः पुष्टोदकं पीत्वा गवेश संदशात् ॥ सौरभेयि जगत्सृजे विश्वमान रयामहे ॥ म
 यादन्नमि मंत्रा संय सत्तं विस्सु वंदिते इत्यनेन उदयुखीं प्राप्नुयुखीं वागं कृत्वा न स्याः पुष्टुदेवो दाना प्राप्नुयुखः ताव
 पाचमाज्यकनकयुतं करे गृहीत्वा तत्र गोपुष्टं निक्षिप्य घृतदिग्धं करे कृत्वा दयुखाय इमां गां सवत्सां दिव्यवस्त्रेण
 उकूलधौ मेरा विच वस्त्रेण वा संवीतां यज्ञोपवीतिनीं स्वर्णनिलकां रौप्यखुरां ताव पृथ्वीकां स्योपदेहां सुवर्ण
 परिकुनपो परिवासं स्थितां सितचामरभूषितां पुष्पशोभिनां मुक्तालागूतभूषितां घण्टाभरणयदृष्यहय
 तां किंकिरीजालमंडितां दयरायुतां ययस्विनीम् ॥ सुशीलां शकौ आस्तरणो येन शय्या युक्तां नरुणीं रुद्रदेव
 तां कपिलां वानुभामहं संपददेनममैति सतिलकुशवारिविषयाणैः दशात् ॥ यज्ञसाधनभूताया विश्वस्या
 घृषणाशिनी ॥ विश्वरूपधरो देवः पीयतामनया गवा ॥ गावो ममाग्रतः संनुगावो मे संनुपृष्टतः ॥ गावो मे ह
 दये संनुगवां मध्ये वसामहे ॥ गवां मंगेषु निष्ठंति भुवनानि चतुर्दशः ॥ यस्मान्न साच्छिवं मे स्यादिह लोके य

॥ दा. वि ॥

॥ १९९ ॥

रत्रच ॥ इत्यधेनुगोसाने. धेनुगोसानेनु जले जल प्रक्षेपे मंत्रः जलशायी ब्रह्मपिता वसुनामः सनाननः अनन
 भोगशायनः शीयतां परमः पिता ॥ इमां तः प्रतिगृह्णीष्वधेनुं दत्तां मया भवं समे पाया पनो हाय गोविंद शीयता
 मिनि ॥ धेनो न्वं पृथिवी सर्वा यस्मात्केशव सन्निभा ॥ सर्वपापहरा नित्यमनः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ याधेनुः कश्यप
 स्मासीदत्रे वां गौ नमस्य च ॥ स्मामेकामफला देवीं ब्रह्मलोके य रत्रचेति मंत्रा न्पूर्वोक्तानपि जयेत् ॥ गोत्वस्यानया
 चान् ॥ जनः गावो मामुपनिष्टुं नृहे मभृग्यः पयो मुचः ॥ सुरभ्यः सौरभेयश्च सरितः सागरं यथा ॥ गावः पश्या
 म्यहं तित्यं गावः पश्यं नृमां सदा ॥ गावोस्माकं यथा नासां यतो गावस्ततो वयं ॥ इति भारतोक्ता गोमती ॥ गावः सु
 रभयो नित्यं गावो गुगुलु सन्निभाः ॥ गावः प्रतिष्ठा भूतानां गावः स्वस्त्ययनं महत् ॥ अन्नमेव परं गावो देवा
 नां हविरुन्नमं ॥ जीवनं सर्वभूतानां रक्षंति च हरंति च ॥ हविषामं वयं ते न नर्षयेत्यमरा दिवि ॥ त्रयाणाम
 पि हो नृणां गावो हो मे प्रतिष्ठिताः ॥ सर्वेषां मपि भूतानां गावः शरणमुत्तमं ॥ गावः पवित्रं परमं गावो मंगल

॥ राम ॥

॥ १९९ ॥

पुत्रं ॥ गावः सर्वस्य लोकस्य गावो धन्याः सवाहनाः ॥ नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभैषीभ्य एव च ॥ नमो वसुसुता
 भ्यश्च यवित्राभ्यो नमो नमः ॥ घृजक्षीरषडागावो घृतयो न्यो घृतोद्भवाः ॥ घृतनशो घृतावर्तास्तामे संजुमस गृहे
 घृतं मे हृदये नित्यं घृतं नाभ्यां प्रतिष्ठितं ॥ घृतं मे सर्वतश्चैव घृतं मे मनसि स्थितं ॥ गावो ममाग्रतः सजुगावः
 पृथुन एव च ॥ गावो मे सर्वतश्चैव गवांमध्ये वसामहमिति यमोक्तगोमतीना गाव इति सूक्तं च जपेत् ॥ वि
 कल्प इति हेमाद्रिः ॥ न नो दत्त्वा भूयसी च दत्त्वा कर्म श्वरार्थं कुर्यात् ॥ ॥ इति दिनकर मृदसजुगागा भट्ट
 परिनंदिन करोष्येने दानकारोऽगो दानप्रयोगः ॥ ॥ वर्णविशेषे कृतविशेषो भारते ॥ भोगसौरखषदाश्च
 ताध्रमाभायायनाशिनी ॥ कृष्णस्वर्गप्रदाज्ञेया गौरी च कुलवर्द्धिनी ॥ रक्ता रूपप्रदाज्ञेया पीता दारिद्र्यनाशि
 नी ॥ पुत्रप्रदा कृष्णसारानी ताधर्मविवर्द्धिनी ॥ कपिता सर्वपापघ्नी नानावर्णचमोक्षदा ॥ इति दशवर्णधे
 तु दानम् ॥ अथ समानवत्सागो दानं भारते ॥ न च कपितोक्ता ॥ रोहिणी तु लघुवत्सां तु धेनुं दत्त्वा पयस्विनीं ॥ सु

॥ दावि ॥
॥ १९२ ॥

सुवतां वस्त्रं वस्त्रं संपन्नां सूर्यलोके महीयते ॥ समानवत्सां शवलां धेनुं दद्यात् ययस्विनीं ॥ सुवतां वस्त्रं संपन्नां
सौमलोके महीयते ॥ समानवत्सां कृष्णां नु धेनुं दद्यात् ययस्विनीं ॥ सुवत्सां वस्त्रं संवीनां मग्निलोके महीयते ॥
वानरेणुसं वरणां नु सवत्सां कांशपदोहिनीं ॥ प्रदाय वस्त्रं संपन्नां वायुलोके महीयते ॥ धूसरवर्णमित्यर्थः
समानवत्सां धूसरां नु धेनुं दद्यात् ययस्विनीं ॥ सुवतां वस्त्रं संवीनां यमलोके महीयते ॥ अष्टादेमसं वरणां नु स
वत्सां कांशपदोहनां ॥ प्रदाय वस्त्रं संवीनां वारुणलोके महीयते ॥ अष्टागौः ॥ हिरण्यवर्णां पिङ्गाक्षीं सवत्सां
कामदोहनां ॥ प्रदाय वस्त्रं संवीनां पितृलोके महीयते ॥ सवत्सां पीवरां दद्यात् शिनि कंठी मलंकृतां ॥ वैश्वदे
वमसं बाधं स्थानं श्रेष्ठं प्रयत्ने ॥ शिनि कंठी कृष्णपिङ्गा ॥ समानवत्सां गौरीं नु धेनुं दद्यात् ययस्विनीं ॥ सुव
तां वस्त्रं संवीनां वसूनां लोकमाप्नुयात् ॥ पांडुकं वलवर्णां नु सवत्सां कामदोहनां ॥ प्रदाय वस्त्रं संवीनां सा
ध्यानां लोकमाप्नुयात् ॥ वत्सोपयन्तां नीलांगीं नर्वरत्नसमन्वितां ॥ गंधर्वाणां रसां लोकान् दद्यात् प्राप्नोति मान

॥ राम ॥
॥ १९२ ॥

वः गोषदानरतोयानिभित्वा जलदसंचयात् ॥ विमानेनार्कवर्णेन दिवि राजन्विराजने ॥ अत्रापि गोदाने
 निकर्तव्यता दृष्टव्य ॥ अथोभयतो मुखीदानं ॥ चवनस्मृतौ ॥ उभयश्चिरसं दद्यात्तस्याः कालः प्रसवकालेना
 त्यकालप्रतीक्षेत सर्वेष्वपुण्यकालास्तु देवयज्ञसार्द्धं प्रसूतान् प्रसूतौ वा सखांश्च न शील सत्यशौचजानि
 क्रियाद्यैर्गुरोरूपेनं परिपश्यन् ह मनीषा नो भियश्च मामस्मादगाधा दपायन्त्संसायणी वा न्समुद्रं नृदशाव
 रान् दशापरान् ॥ आत्मानं चैवामिस्वामिभवंतं यात्रया साधयेत्तिस्रश्चैतृशुक्लानि दत्त्वा तमनुमंत्रयेत् ॥ त्वं
 महीमवनिं विश्वधेनामिति ॥ कइदं कस्मादिति गृहीतायां दक्षिणेन पाणिना वस्त्रमाकर्षयेत् ॥ गर्भे नु स
 त्तत्वेणामवेदमिति निष्क्रान्त्युच्छ्रितमुपसमाधाय देवान् पितॄन् नदीः पर्वतान् वनस्पतीन् दधीरूपयेत्तैस्तै
 र्मंत्रैस्तैः संमंत्रयदनिभवंति ॥ ये देवा सो दिव्ये का दशस्य ॥ उग्रान् रुवा ॥ इमं मे गंगे ॥ अहिभिः सुतामनि
 भिश्च तोहिनः ॥ वनस्पते जन्तवो विरोह ॥ समुद्रज्येष्ठाः अहिरिव भोगैः पर्येति वाहं ॥ मधुवाता इतद

॥ द. वि ॥

॥ १८३ ॥

नृपार्थिवीभिः पृथिवीं ईलेषावा ॥ महीधौः उर्वा पृथ्वीवरुलेदरे ॥ अने उयबुवेनमसा ॥ गौरीर्मिमायेत्यादि ॥
 भिश्च नृरशीत्याहुर्जीर्जु हो निवा सखा भोजयेज्ज्वस्ययनं वाचयित्वा पास्य कर्मणो व्यष्टिमुदाहरन्ति ॥ अग
 मागामिनमभक्षभक्षकमयेययायिनं ॥ वृक्षं घृणितं घृणस्यः पुनानि उयाधायीं स्वमुतां ॥ स्वामिभार्या
 मात्रं मृतस्वसारं मानुजानीं भगिनीं भगिनेयीं शिष्यजायां धार्त्रीं मय्या मय्यगम्यां गन्वा भयशिरसं सयरि
 करं वृक्षं यदद्यात् ॥ परिकरोस्याः सुवर्णरत्नरूपक्षेत्राणि ग्रामाधान्यानि वस्त्राणि रसालवाराणां घाश्वं
 दनाद्यागंधाः शनंगवां नदं वा सर्वं स्ववासहनया वा सखा यदद्यात् तन्महापातकमुक्तये ॥ अत्र सुवर्णसंख्या
 अलंकृतोक्तविधिना सुवर्णत्रिपलान्विता राजव्या ॥ द्विपलामथैकपलां कल्पसीमनेति देवलोक्ता ॥ य
 श्रोभयमुखी दशान्वभूतकनकान्विता ॥ तद्विनं यायसा हारः ययसा वानि वा हयेत् ॥ सुवर्णस्य सहस्रे
 णानदं नपि वा पुनः ॥ तस्याप्यर्द्धशतं वाथयंचाशचनतोर्ध्वकं ॥ यथशक्तापि यानव्यं विज्ञाद्यविवर्जितमिति वा

॥ राम ॥

॥ १८३ ॥

राहोक्तावावीधा ॥ अगमेत्यादिनोक्तामहापातकनिहन्तरूपलक्षणं ॥ स्वयमानंतुयोदयादेजुडविरासंयुतां
 मसमुद्रगृहाभूमिः सशैलवतकानना ॥ चतुरंतां भवेद्दत्तायुधिवीनात्रसंशयः ॥ यावन्तिधेनुरेमाशिवत्स
 स्पचनराधिय ॥ तावत्संख्यानपुगगरादेवलोकेमहीयते ॥ पितृन्पितामहांश्चैवतथैवपितामहान् ॥ उद्धरि
 ष्यन्त्यसंदेहो नरकाद्भूरिदक्षिणां ॥ गोलोकः सुलभस्तस्य ब्रह्मलोकश्च पार्थिव ॥ स्त्रियश्चनचंद्रसमानवक्त्राः प्र
 तप्तजावूनदनुत्पवरेण ॥ महानिबलनमध्यहन्ताभनंत्यजसंतलिनीभनेत्रा इति मात्स्योक्तमपिबोध्यं ॥ वा
 रादेविशेषः प्रयोगेस्पष्टः ॥ अथप्रयोगः ॥ कर्त्ता प्रसवार्त्तागादृष्ट्वात्वायाचं बुधात् अहमतीवार्त्ताभीतोऽस्मा
 दगाधादपारात्साराणां वात्समुच्चारयामि दशावरान्दशः परानान्मानंचस्वामि भवंतदानमासायेतिनेनत
 थास्त्वितुक्तेत्वं महीगोनमोवामदेवइदंस्त्रिषुपात्रानुमंचरोविनियोगः ॥ त्वंमहीभवनीं विश्वधेनामिति
 पात्रमनुमंचदशकालौ संकीर्त्य च महापातकतत्त्वमोपपायादिनाशनसमस्तगृहवनशैलसहितपृथ्वी

॥ रा वि ॥
॥ १८४ ॥

दानजफलप्राप्तेन तन्मवत्सधेनुरोमसमसंख्ययुगावच्छिन्नदेवलोकपूज्यत्वयितपुत्रादिदवापरावरनरकोहर
रागोलोकप्राप्त्युन्नरवत्सलोकधिकरणात्त्वकामउभयशिरसंगांदास्ये उभयमुखींदास्ये सूर्यमानोगांदास्ये
निवासंकल्पपात्रं हत्वा संपूजयेत् ॥ गवामंगेषु अगवश्निसप्तर्चनचमूकेन गोदानोक्तरीत्याभृंगामूलादिदे
वनावाहनं न डुक्करीत्या च सुवर्णाभृंगादीनां यथास्थयनं च कुर्यात् ॥ जनः क्षौमं कौसुमं वासः ॥ आद्यादनं मया द
त्तं भुङ्क्वित्तं सुनिर्मलं ॥ सुरभिर्वस्त्रदानेन प्रीयानां यमेध्वरी निसमर्प्य ॥ पुरामेत्वं जगन्मातं देविविष्णुपदे स्थि
ता ॥ आसंगृहारा मद्भक्तगोमानस्वानुमर्हसीति आसंदत्वा प्रतीक्षेत् ॥ वत्समुखे निर्गतं गोदानोक्तरीत्या सघृ
तसुवर्णकांस्ये गोपुच्छं घृताक्तं कुर्यात् ॥ तज्जलं चादाय पूर्वोक्तफलं विप्रगोत्रनामनी च समुच्चार्य मांगामुभय
शिरसं उभयमुखीं वा सुवर्णाभृंगीमित्यादि गोदानवदुक्तानुभ्यसंपददेन ममेत्युच्चाप्य हस्ते पुच्छं दत्वा ॥ इ
मांगृहारा गोभयमुखीं भवांस्त्वानामनास्तु वै ॥ नमवेत विभुङ्क्वित्तं सदा स्वस्तिकरो भव ॥ इरावती प्राचं जयेत्

॥ राम ॥
॥ १८४ ॥

प्रतिग्रहीता च प्रतिगृह्णामि धेनोत्वांकुदुर्गार्थे विशेषतः ॥ स्वस्ति भवतु मे नित्यं रुद्रमातर्नमो नमः ॥ ततः देवस्य
 त्वा इडा यगां कामस्तु निचयठित्वा ॥ सोना पृथिवि विद्रावती मंत्रद्वयं यठेत् ॥ यो स्त्वा प्रतिददामि पृथिवीने प्रति
 गृह्णामीति दत्तं प्रतिगृहीता यो वदेतामिति केचित् ॥ ततः पलद्वयं त्रयं वा गोदानं प्रतिस्वार्थं सुवर्णादत्त्वारत्नादि
 च दत्त्वा गोमतीं जयेत् ॥ ततो दत्ता प्रतिगृहीता वा गर्भं तु गौतमो वामदेवस्त्रिषु पवत्सा कर्षणो विनियोगः ॥ वत्स
 माकर्षयेत् ॥ ततः स्वगृह्योक्तमार्गेणाग्निं संस्थाप्य निलोदकेन गोपुच्छं गृहीत्वा सव्येनैव ये देवा सोदिव्ये काद
 शस्य देवास्तृप्यन्तु उशनस्ता ॥ पितरस्तृप्यन्तु इमं मे गंगे नद्यस्तृप्यन्तु अद्रिभिः सुतो मनि मिश्वनो हिनः पर्वता
 स्तृप्यन्तु ॥ वनस्य नैशतवत्सो विशेषः वनस्य तयस्तृप्यन्तु समुद्रजैः स्याः उदधयस्तृप्यन्तु अहिरिवभोगैः पर्येति वा
 हुना गास्तृप्यन्तु ॥ मधुवाता ३ ओषधयस्तृप्यन्तु ॥ ईलेघा वायु पृथिवी पृथ्वी तृप्यन्तु महीशो पृथिवी च नः पृथ्वी तृ
 प्यन्तु उवीव पृथ्वी वज्रतो इरे अंते पृथ्वी तृप्यन्तु गौरीर्मिमाय सलिला निनक्षतीति पृथ्वी तृप्यन्तु ॥ एवं तर्पणं ते ३

॥ दा. वि ॥

॥ १९५ ॥

त्वाधानं कुर्यात् ॥ चक्षुषी आज्येनेत्येते. अत्र षड्धानं गौरीर्मिमायेत्यादि मंत्रैश्च नुरशीना ज्वाहृनिभिः शोषेण स्वि
 ष्टकृतमित्यादि ॥ क्षेमप्रकाशमने तु गौरीर्मिमायेति मंत्रस्य पर्यायवत्तथा वानिर्दिष्टदेवनत्वाद्याहृनिभि
 र्हीमः प्रजापतिर्देवता. न च प्रजापतिं व्याहृतिभिश्च नुरशीनि संख्याकाभिराज्याहृतिभिः शोषेणोत्पादि. इदं
 च न युक्तं ॥ गौरीर्मिमायेत्यादि पदस्यासंगतत्वाय नै ॥ गौरीर्मिमायेत्यादिभिरादिभूतैर्गोप्रकाशकैर्हि हराव
 तीति सूक्तस्यैर्गौरवीमेदनुवत्समिधं ॥ अयं स शिङ्गे येन गौरभीवता ॥ सूर्यवसाङ्गवती हि भूया इति मं
 त्रयेणाहृत्पाशो मश्निके चित् ॥ ततो होमने भूयसीं वा सुराभोजनं च संकल्प्य तद्दिने ययो भक्षः पायसभ
 क्षो वानियेदिनि ॥ अथ वैतरणी दानं वृक्षवैवर्ते ॥ पाटलामथ वा कृष्णं कुर्याद्वैतरणीं भुभं. स्वर्णभृंगीं
 रौप्यखुरं ताप्रयात्र सुदोहनां ॥ कृष्णवस्त्रयुग कृन्तां सप्तधान्यसमन्वितां ॥ कार्या सप्तोत्तराशिरवरआसीनां
 ताप्रभाजने ॥ पञ्चहैमं प्रकुर्याद्वैलोहदंडसमन्वितां ॥ महामहिषमारूढं रुढपाशं करेयरे ॥ इक्षुवंशमयं व

॥ राम ॥

॥ १९५ ॥

धा उडुं यं पदवं धनैः ॥ उडुयोपरितां धेनुं सूर्यदेहसमुद्भवां ॥ कृत्वा धिवासयेद्विद्याञ्च त्रैपा न ह संयुतां ॥ उडु
यं स्रक्षानौ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं संगृह्योदकमंडलं ॥ यमद्वारे महाघोरे हृष्टा वैतरणीं नदीं ॥ नर्तुं कामोददा
मेतां नुभ्यं वैतरणी च गां ॥ विष्णुरयद्विजश्रेष्ठ भूदेव यं कृपा वन ॥ सदक्षिणामयानुभ्यं दत्ता वैतरणीं नदीं ॥
तां नर्तुं गां ददामेतां नुभ्यं वैतरणी महं ॥ धर्मराजं च विषं च धेनुं वैतरणीं नदा ॥ सर्वेषु दक्षिणीं कृत्य ब्रह्मणा य
निवेदयेत् ॥ पुष्टं स गृह्यत धेनो रये कृत्वा च ब्राह्मणं ॥ धेनुकेतवं प्रतीक्षस्व यमद्वारे महापथे ॥ उन्नितीर्युद्धं
देवि वैतरणीं नमो नमः ॥ अनुव्रजे च गच्छं न सर्वतः स गृहं नयेत् ॥ अत्र वैतरणाः सुखे न रणकामो वैतरणी धे
नुदानं करिष्ये इति संकल्प्य कार्यामशोणोपरितामपात्रे धेनुं उडुये चोक्तं रुयं यमं संस्थाप्य गोदातोक्तं मार्गेण
गां यमाय सोममिति यमं च संयुज्य यमद्वार इति मंत्रेण धेनुं मंत्रकुशाया राय पूर्ववत्फलमुच्चार्य मां उडु
पस्थितयमप्रतिमा सहितां कार्यामशोणोपरिस्थितामपात्रं संस्थिता स्वरीं भृंगाद्युयस्करयुतां वैतरणीं

॥ दा. वि ॥

॥ १८६ ॥

नुभ्यंसंपददेइति दत्त्वा सुवर्णं दक्षिणां दत्त्वा विष्णु रूपेण मंत्रं पठित्वा धेनुके इति मंत्रेणानुगच्छेत् ॥ मरणा काले
 वैतरणी दाना संभवे पुत्रादिरन्यो वा दद्यात् ॥ तदा यदि शक्नोति दानं वैतरणीं नृणां शक्नोत्यो रूक्षं दत्त्वा श्रेयो द
 शान्नं तस्य नृ इति व्यासोक्तेः ॥ अरु कश्चिन्न इत्यर्थः ॥ अथ मोक्षत्राणां पापेष्वांति धेनवः ॥ नन्मंत्रादिबोधासीये
 विधिसुगो दानी य एव ॥ मोक्षं देहि हृषीकेशो मोक्षं देहि जनार्दन ॥ मोक्षधेनुं प्रदानेन मुकुंदं प्रीयतां मम ॥ यन्म
 या जन्मभिः पूर्वं अणारूपेण संचितं ॥ ज्ञाता ज्ञातविनाशाय अणारूपेण ददाम्यहं ॥ ऐहिकामुष्मिकं यच्च मम
 जन्मार्जितं त्राणं ॥ तत्सर्वं भुङ्क्ष्विमायां नृपा गेतां ददतो मम ॥ आजन्मोपार्जितं यापं मनो वाक्कायकर्मभिः ॥ त
 त्सर्वं नाशमाया नृगो प्रदानेन केशवः ॥ अत्युत्क्रांतौ प्रवृत्तस्य सुखेष्वांति विवृत्तये ॥ नुभ्यंसंपददेतां ग्रां गो स सु
 क्तांति मंजिकां ॥ एतासां धेनूनामसकौ व्यासः ॥ आसन्नमृत्युना देया गौः सवत्सानुपूर्ववत् ॥ न दभावे नृगो
 रेव नरको हारणा यवै ॥ पूर्ववत् गोदानेति कर्तव्यता कर्मित्यर्थः ॥ अथ गृध्रिदानं ॥ सशः प्रसूता गृध्रिगौः

॥ राम ॥

॥ १८६ ॥

तद्विधिविस्मृधर्मे ॥ पुराणं दिनमथासाधयत्वा तर्पयितुं सथा ॥ कृतो यवा ससंशययचगव्यं नरेश्वर ॥ घृत
क्षीराभिषेकं च कृत्वा विष्णोश्चिदस्य च ॥ समन्वयं यथान्यायं पुष्पादिभिरनुक्रमात् ॥ उदयपुरीं वा क्षुरवीं वा गृहिं
कृत्वा ययस्विनीं ॥ सपुत्रो वस्त्रसंवीनां सितयज्ञो पवीतिनीं ॥ स्वर्गाश्रुं गीर्णैष्यं सुरां सुवर्णैरि संस्थितां ॥ शक्ति
तो दक्षिणां पुक्तां वा स्रगायनि वेदयेत् ॥ गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः ॥ गावो मे हृदये संतु गवां मध्ये
वसाम्यहं ॥ प्रदक्षिणां नतः कृत्वा धेनुं दिजवरंचनं ॥ इमान् यनि गृह्णीष्व धेनुं दत्तां मया नवः समेयाया यनो दा
य गोविंदः प्रीयतामिति ॥ एवमुच्चार्य तं विष्णो विंद मुप कल्पयेत् ॥ अनुव्रजे तु गच्छंतं यदा न्यस्यो न राधिया ॥
अनेन विधिना धेनुं यो विप्राय प्रयच्छति ॥ सर्वकामसमृद्धिमाविशुद्धो कं स गच्छति ॥ ॥ अथ त्रिरात्रं गोदानं
॥ ॥ तत्रैव त्रिरात्रं स्थंडिले सुष्मा त्रिरात्रं गो रसाशनः ॥ नृपां नृनर्पिने दत्त्वा वा ससां हते दिजे ॥ सदक्षिणां
महाभाग त्रिरात्रं गो रसैः स्नतः ॥ प्राणसंधारणं कृत्वा गवां लोके महीयते ॥ यावन्निधे नो रो मारिणा ता ता वदषी

॥ दा.वि ॥

॥ १९७ ॥

शिमानवः॥ दत्तैवकपिलांविषःप्राप्तोऽप्यधिकंफलं॥ अत्रापिसमस्तगोदानेनिकर्तव्यताइत्युच्यते॥ एवंप्रकारेण
 कपिलादानेनवास्तवस्यैवाधिकारःविषग्रहणान्॥ अन्यगोदानेनभूदस्यापिवास्तवैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैश्च
 नैश्चमानवैः॥ लोकाःकामडयाःप्राप्तादन्तर्द्विधिनानृपेनिविस्तुधर्मैर्नरात्॥ ॥अथदेवताभ्योगोदानं
 स्कंदे॥ शिवायविष्णवेवापियोवैदशानायस्विनीं॥ धेनुंस्नानोपहारार्थंसपरंब्रह्मगच्छति॥ भविष्ये॥ सौरीं
 सूर्याययोदशान्नरूपांचपयस्विनीं॥ कुलीनांकपिलां दत्त्वा दत्तं भवति गोदानं॥ शिवधर्मेषु॥ दशगावःसहस्र
 भाह्वयभैकादशी स्मृता॥ शिवायविनिवेशेवंविभुद्धेनांतरात्मना॥ स्कंदेकादशानुत्पात्ता बलभोगादिभिर्गु
 णैः॥ शिवादिभिःसलोकेषुयथेष्टंमोदनैवशी॥ भविष्येत्॥ दशगावःसहस्रभाह्वयभैकादशी स्मृता॥ सूर्या
 यविनिवेशेवंलभतेनत्फलंशृणु॥ वादशादित्यनुत्पात्ता अग्निमादिगुणैर्युतः॥ सौरादिसर्वलोकेषुसूर्य
 वन्मोदनैदिवि॥ शिवधर्मैःसहस्रं गौशानंदशास्त्रिवायातीवशोभनं॥ शानरुद्रवलोपेनोवीरभद्रइवापरः

॥ राज ॥

॥ १९७ ॥

गत्वा शिवपुरं दिवं मशेषाधिपतिर्भवेत् ॥ भविष्ये ॥ सहस्रं गोशानं दत्त्वा भास्कराय नराधियः ॥ विमानैः सूर्य
संकाशैर्दिवाकरश्वापरः ॥ गत्वा दिव्यपुरं रम्पक्रीडने सूर्यवनप ॥ ॥ इति गोदानानि ॥ अथ हव्यदानं
भविष्ये ॥ दशधेनुसमौ नृपानेकश्चैव धुरंधरः ॥ दशधेनुषदनाद्धि हव्यस्य कोविशियते ॥ हव्यमश्वापि पुष्पा
गोसुरोगः पाण्डुनंदन ॥ युवाभट्टः सुशीलश्च सर्वदोषविवर्जितः ॥ अलंकृत्य हव्यं शानं पुरे हि स मुपस्थिते
स्वर्णाभृंगादिभिर्गोदानैरलंकृतमिति मदनरत्न ॥ विशेषमाह ॥ रूयतांगूलसंयुक्तं वासराय निवेदये
त् ॥ धर्मस्त्वं हव्यरूपेण जगत्तनंदकारक ॥ अस्य मूर्तेरधिष्ठानमनः पाहिसनातन ॥ दत्तैर्बुधैश्चक्षुरा युक्तं
अणि यत्पवि सज्जयेत् ॥ सप्तजन्मकृते पापं वाञ्छनः कायकर्मजं ॥ तत्सर्वं विलयं यानि गोदानमुकृते न वै
यानं हव्यमसंयुक्तं दीप्यमानं सुशोभनं ॥ आरूढ्य कामगं दिव्यं स्वर्लोकमधिरोहति ॥ यावंति चैव रोमाणि
गोहव्यस्य महीयते ॥ नावर्धय सहस्राणि गवां लोके महीयते ॥ गोलोकादवतीर्णस्तु इह लोके यजो भवेत् ॥

॥ दावि ॥

॥ १९८ ॥

सत्रयाजीमहातेजाः सर्वव्यासरापूजितः ॥ स प्रजन्तावच्छिन्नकपिकवाचिकमानसिकसर्वपापनाशहृद्यभ
 युक्तदैदीप्यमानयानकराणस्वकर्मकराणस्वर्लोकाधिरोहणहृद्यभरोमससंख्यवर्षावच्छिन्नगोलोकवासो
 न्नरैहिकसत्रयाजिसर्वव्यासरापूजितविजन्तुकामशतिसंकल्पः ॥ गोदानेनिकर्तव्यतासमस्ताज्ञेया ॥ सने
 पुसागरयुजांविनादेवतावाहनमपीतिकेचित् ॥ रुद्रायगामिनिवर्तिग्रहः ॥ ॥ श्रीमांसेकधुरंधरः शु
 निधरोन्यायेपिवागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजनतावध्नीरसालडुमः ॥ यंविद्वन्मरिाशेखरोदिनकरः
 यासूनविश्वेश्वरंतेनाकारिसमसंगोतिददनौसम्भूतिकायधनिः ॥ सूनदिनकरस्यैवमहविश्वेश्वरा
 निधः ॥ विद्यानिदाननिर्णीतौवक्रमारभतेधुना ॥ नदिपुत्राणे ॥ यस्तुपुत्रपेयरोमर्तो जिगीषुः कीर्तिसाध
 कः ॥ सविधानेनवैदशाधिष्ठांवि विधकामदां ॥ विद्याचचतुर्दशभेदाः ॥ षडंगाश्चतुरोवैदाधर्मशास्त्रं
 पुरातनं ॥ श्रीमांसानर्कमपिचरणाविशाश्चतुर्दशैतिनांहिपुराणान् ॥ धर्मशास्त्रंस्मृतयः पुरातनंपुरा

॥ राम ॥

॥ १९८ ॥

रां वेदयदनुयवेदानामपुयलक्षणां ॥ सर्वेषामेव वेदानामुयवेदानुभृशुषनान् ॥ आयुर्वेदोथनायेदेयजु
 र्वेदेधनुस्तथा ॥ सामवेदस्य गंधर्वमर्थशास्त्रमथर्वण इति गारुडं ॥ तेषां न दंगत्वोक्तेः ॥ अत्र च वेदवत्सकम
 कारणा मेव स्मृतीनां धर्मशास्त्रान्न हीकानां न र्थविचारान्मकेत्वा धर्मशास्त्राक्षत्वे सौदानस्यानिदानत्वम
 व्याहृतं ॥ हेमाद्रिमाधवनिबंधदानेन नैतिके चित् ॥ पुराणपदं च पुराणां वा नर निरूपय विद्याभेदपरं पुरा
 णां वा नरा दत्त्वा यरा विद्याः सहस्रशः आयुर्वेदः सस्यं वदो शिल्पविद्यास्तथा यरा इति गारुडात् ॥ वेददानं नंदि
 पुराणो वेदविद्यां नरा दत्त्वा स्वर्गं कल्पयं वसेत् ॥ दानं च त्रिविधं ॥ अध्यापनं प्रतिमा दानं पुस्तक दानं भेदा
 त् ॥ तत्रादौ याज्ञवल्क्यः ॥ सर्वकर्ममयं बुद्धयदानेभ्यो धिकं तनः ॥ तद्दत्तमवाप्नोति ब्रह्मलोकमविच्युतः ॥ ब
 र्गवेदः विष्णुधर्मः वेददत्ता दवाप्नोति सर्वयज्ञफलं नृप ॥ उपवेदप्रदानेन गंधर्वैः सह मोदते ॥ वेदं गानां च द
 नेन शक्रलोकमवाप्नुयात् ॥ अध्यापनविधिर्गारुडे ॥ स्वयं भुविः भुवी विद्याया नः स्वातो जिनें डियः ॥ दर्शना

॥ दावि ॥

॥ १९९ ॥

रायपारोनुपाठयेनां सथा विधान् ॥ अनध्यायान्परिहरत्रीधानं भ्रावयन्नपि ॥ एवं विधानतोयस्तुऋवमेकांश
 यति ॥ त्रिविन्नयूर्णासंपूर्णानेन दत्तामही भवेत् ॥ नैतत्कल्पसहस्रेण गदिजुंशकानेफलं ॥ यदेददानेनाशेति
 स्वत्पादयिमहीयते ॥ यावन्तिवेदगीतानिपुणवेदवृत्तानि च ॥ तावन्तिवेददानेन साधुयाज्ञक्रिभाविनः ॥ उ
 पाध्यायस्य यो हृत्तिंदत्वाध्याययनेजनं ॥ किन्नदत्तं भवेन्नेन धर्मकामार्थदर्शितं ॥ छात्राणां भोजनाभ्यंगं वस्त्रं
 भिक्षामथापि वा ॥ दत्त्वा शास्त्रेति पुरुषः सर्वकामान्नसंशयः ॥ आग्नेये ॥ शान्तरूपाय यो वेदं वेदांगमपि पा
 ठयेत् ॥ पृथिवीदानं तु त्वं स्यात्फलं तस्य नृपौन्नमः ॥ यो हृत्तिं यठमानानां करोत्यनुदिनं नृप ॥ स यज्ञफल
 मादत्ते दानाच्छादनभोजनैः ॥ अपुत्रीलभने पुत्रानधनो धनमाप्नुयात् ॥ अविघान्तिश्रामाश्रेति दुःखी दुःखा
 त्समुच्यते ॥ उपवेदाध्यायने वेदांगाध्यापने चापमेव विधिः ॥ अनध्यायवर्जनं तु नास्ति अंगान्यनध्यायश्चि
 स्मरणात् ॥ ॥ अथ वेदयतिमादानं गारुडे ॥ अथ दानविधिं वस्मिरहस्यं यरं मनं ॥ यं विधाय नरो घोरा

॥ राम ॥

॥ १९९ ॥

त्रिरयात्रोपसर्पति ॥ आश्विनरूपाणि विधाय सम्यक् हेमानि पूर्वोदितलक्षणानि ॥ विभुजनानामणिभूषितानि
निष्ठागादिवेदक्रमेण निवेश्य मखभूतघनदानोक्तलक्षणानीत्यर्थः ॥ वासं सिद्धेयवियथाक्रमेण पीतानि भु
क्तान्यथलोहितानि ॥ नीलानि चैवं कुसुमानि दत्त्वा संयज्य गंधाक्षतधूपदीपैः ॥ आमोदिकयुतं घृतपायसं च स
क्षौद्रमन्त्रमथ -- घृतं क्रमेण ॥ नैभ्यो निवेश्य विधिवत्संयतः प्रणम्य सम्यक् षडक्षिणविधिर्विदधीन विधानः
नेषां पूजाविधिः कार्यो गायत्री आधीमन्तं वरं ॥ व्याहृत्य व्याहृतीः कुर्याद्यवाहनविसर्जने ॥ मंत्रैरेतैस्ततः कुर्यादमी
षामनुमंत्रणं ॥ अथैदमप्यत्राक्षरक्षरक्षक्षियाभुभं ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि धेहि मे हितमहुतं ॥ यजुर्वे
दनमस्तु लोकत्राणाय यरा ॥ त्वत्सदा देन कामा मे निश्चिताः संतु संतनं ॥ सामवेदमहावाहतां हि साक्षा
दधोक्षजः ॥ प्रसादमुमुखो भूत्वा कृपयानुगृह्णामां ॥ अथर्वन् सर्वभूतानां त्वदायने हि नै ॥ शान्तिं कुरुष्व दे
वेशुष्टामिष्टिं प्रयच्छतः ॥ इति संप्रार्थ्य वेदेशान्विष्टेभ्यः प्रतियादयेत् ॥ षडशा देकमेकस्मै सुवर्णात्रिपला

॥ दवि ॥

॥ २०० ॥

चितं ॥ दशादेकं पलोपेतमेकैकमिह उर्वतः ॥ अथ स्वशक्तिनो वापि दानमेवाविधीयते ॥ एतदेव प्रमाणं स्या
 दनेषां मूर्तिनिर्मितौ ॥ अनधीतवतो वेदान्ते दाने विधिस्तयं ॥ सदाध्ययनशुक्लस्य शिष्याध्यापनमेव हीनि
 ॥ ॥ अथ शास्त्रदानं ॥ ॥ नंदिपुराणे ॥ नर्कविद्यां नरो दत्त्वा वारुणं लोकमाप्नुयात् ॥ श्रीमांसां नरो दत्त्वा
 शास्त्रमिंद्रपुरं वसेत् ॥ आत्मविद्यां नरो दत्त्वा कल्याणं नमनुजमं ॥ नत्रलोके वसेत्तन्मर्त्ये यत्र ब्रह्मा वसेत्सुभुः
 शिल्पिविद्यां नरो दत्त्वा यानि वैवस्वराणां निकं ॥ कलाविद्यां नरो दत्त्वा वैस्ववं लोकमाप्नुयात् ॥ आयुर्वेदं नरो द
 त्त्वा वारुणं लोकमाप्नुयात् ॥ पाणिनीयं निरुक्तादिवेदांगानि स्मृतिस्तथा ॥ दत्त्वा ज्ञानमवाप्नोति वेदानां श्व
 विशेषतः ॥ धर्मशास्त्रं नरो दत्त्वा स्वर्गलोके महीयते ॥ पुराणविद्या दाना रस्तु नंत फलभागिनः ॥ धर्म
 शास्त्रं स्मृतयः ॥ नंदे देवामकाः श्लोकाः ॥ मनुर्वसिष्ठो वियराशरौ च दक्षो ज्ञानो व्यासबुधाः प्रवेनाः ॥ का
 त्यायनो गौतमशंखविष्णुसंवर्तज्ञानानययाज्ञवल्क्याः ॥ १ ॥ हारीतपैठीनसिन्धुशृंगबौधायनो व्याघ्र

॥ राम ॥

॥ २०० ॥

हृदस्यनीच ॥ सत्यवतात्रेयपुलस्त्यवत्समरीचयोरस्करगार्ग्यसोमा ॥ २ ॥ कास्मीजिनिः काश्यपनानिकेनजाव
 लितौगाशिसनत्कुमाराः ॥ यमौगिराः कश्यपवभुहृदशातानयानारददेवतौच ॥ ३ ॥ पितामहः शौनकका
 गलेयभृगुकुत्सुदसुमेनवश्च ॥ तथाभरद्वाजकपिंजलौचषजापतिश्चाप्यथशाकपूणिः ॥ ४ ॥ आयस्तव
 श्रवणेजानुकरणेविश्वामित्रोजमदग्निःकरणादः ॥ सनेचान्यतौलहंचाश्वलायनीयंचाथोलेखितंजानकं
 च ॥ ५ ॥ शतदुहृदवांसिष्टुहृदपाणशरीयकं ॥ नैनाः प्रमारांस्मृजयोहेमाशादावनुक्तिनः ॥ ६ ॥ सनेयामथा
 पनविधिः पूर्ववदेव ॥ विशेषस्तुनीदपुरारो ॥ अनेनैवविधानेनवास्तरोशीलशालिनि ॥ प्रबोधवतिधी
 युक्तेयुक्तिज्ञेवैदवादिनि ॥ विन्यसेज्जुभंशास्त्रंमहायुरण्यजिगीयसा ॥ विधिः पूर्वोक्ताकुशधारणयानः
 नपूर्वकत्वादिनिकर्तव्यताविधिः ॥ गुरुश्चाधीनशास्त्रः स्याच्छ्रद्धास्त्रविज्ञारदः ॥ अनक्षरं हृदमुवायदि
 श्यार्थबोधकः ॥ आत्मायमात्रैर्व्याख्यानैर्यश्चश्रियावबोधयेत् ॥ तस्माद्यास्यांभुभांभुत्वागुरुवक्त्राचरो

॥ दा. वि. ॥

॥ २०१ ॥

नमः ॥ मृदु च संशये जानै पृच्छे वा कमुदीरयेत् ॥ गुरुणा चोक्तमेकां ने श्रमा व वा कमाश्रयेत् ॥ यश्च श्रुत्वा न्यतः
 शास्त्रं संस्कारं चाथ वा शुभं ॥ अन्यस्य जनयेन्दीर्घं स गुरोर्बलहा भवेत् ॥ नाना हन्ता नुरुपेण तालिनेन च वाच
 येत् ॥ समाप्रे वाचने भीष्मं ब्रूया देवं विच भरणः ॥ सुश्रुतं सुश्रुतं ब्रूयाद सुव्याख्यानमित्यतः ॥ लोकः प्रवर्तनां
 धर्मराजा वास्तुमदाजयी ॥ धर्मवाग्धनसंपन्नो गुरुश्चास्तु निशमयः ॥ इति शोच्य यथा जानं गतं वंच विभा
 विनैः ॥ शिष्यैः परस्परं शास्त्रं चिन्तनीयै विचक्षणे रिति ॥ तथा ॥ श्लोकं प्रहेलिकां गाथां मन्यसापि सुभाषि
 नं ॥ दत्तापीनिकं दं याति लोकमस्मदसां शुभं ॥ तथा ॥ ययैको जीवति प्राणी कयापि किल कुत्रचित् ॥ अथ
 दानापि सावित्रा कुलानां शतमुद्धरेत् ॥ अथ दत्ता अविहित दानकेत्यर्थः ॥ वराहे ॥ रामायणां भारे न च
 दत्ता स्वर्गे महीयते ॥ पुराणां तर्कशास्त्रं च ह्यन्यो लंकारलक्षणा ॥ वेदसीमां सकंदत्वा शिवधर्मं च वै नृपः
 सप्तदीपपृथिव्यां तु राजराजो भवेत्तु स इति ॥ अथैतन्मुक्तकदानं वराहे ॥ विद्यादानविधिं वक्ष्ये यथा तवे

॥ राम ॥

॥ २०१ ॥

ननेपुन॥ सुसमेभूषदेशेचगोमयेनोपलेपिते॥ पुष्पशकारसंयन्नेगीतवाद्यसमाकुले॥ चतुरस्रंविज्ञानेच
 कृत्वा नत्रोपलेपयेत्॥ वेदिकांचतुरस्रांचचंदनेनैवकारयेत्॥ संस्थाय्यपुस्तकं तत्र धर्मशास्त्रस्य धीमना॥ वा
 स्त्राणां चैदसंयन्तान्छंदो लक्षणापारगान्॥ लिखापयित्वा यत्नेन नत्समग्रं शुभाक्षरैः॥ सौवर्णीलेखनीका
 र्यामशीभांडं चरुण्यकं॥ जयशब्दं समुदाहृत्य आरभ्य लेखकः शुधीः॥ चंद्रसूर्योपरागे च संज्ञां त्ययनवासरै
 पुण्ये हितं सुसंपूज्य वस्त्रालंकारभूषणैः॥ घृतधेनवायुतं रत्नैर्दद्याद्गुणवत्तेजतः॥ रत्नानां दक्षिणात्वेन दा
 नं॥ नव्यास्त्रभूषणानि न्यंजनानां नाशयन्त्यग्निमिडयक्रमोपसंहाराभ्यां सर्वपुस्तकदानमेतदिजिके
 चित्॥ प्रकरणाधर्मशास्त्रदानमिति मदनरत्नः॥ यनिमादाने पुस्तकदाने च स्त्रियोपधिकारः॥ स्त्रीचानेनै
 व धिनविद्यासनफलं तमेदिनि हेमाद्रौ नंदिपुराणात्॥ अथपुराणादानं॥ नंदिपुराणे॥ पुराणाविघादा
 त्ता रस्वनं फलभागिनः॥ पुराणाभेदे मासकाः श्लोकाः॥ वास्त्रं यात्रं वैष्णवं वा यवीयं मार्कंडेयं नारदीयं भवि

॥ दा.वि ॥

॥ २०२ ॥

षं ॥ लैंगं स्कांदं गारुडं मान्यकौर्मैव त्सां उंचवृत्तं वैवर्जमेव १ वाराहमात्रेयमथोपि पुण्यं श्रीवामने भागवतं न
 थैव ॥ इमेव मष्टादश वायवीय स्थाने च केचिन्नथ शैवमाहुः २ खेत्तु १० पांडवशरो ५५ दक्षिण्ये २४ ॥ २४ नंद ९
 वाराहयुग २५ सागरेंदवः १४ ॥ रुद्र ११ चंद्रवसु ८१ नंदचंद्रकं १९ शैलचंद्र १० मनु १४ सूर्य १२ दंतिकः १८ ॥ ३३ त्व
 २४ षोडश १६ खंचंद्र १० दंतिको १८ रेभिरेव गणिताः सहस्रकाः ॥ कालिका ह्यमथोपराशरं नारसिंहमथ
 नारदीयकं ॥ ४ ॥ सनत्कुमारीयमथोपि मोरंदौर्वासंमानवकापिलेये ॥ श्रीविष्णुधर्मोत्तरशैवधर्मोमाहे
 श्वरं नंदिपुराणमेव ५ कौमारोशनसे देवीपुराणं वारुणं तथा ॥ सनत्पुत्रपुराणानि संख्यया द्वाद्धानि तु
 द् ॥ अथैतेषां दानविधिः ॥ वास्तंजुदशसाहसं पुराणं परिकीर्त्तितं ॥ लिखित्वान्त्रयोदशान्निलधेनुसमं
 न्वितं ॥ वैशाखां पौर्णमास्यां तु वस्त्रलोके महीयते ॥ सप्तदेवयज्ञाय समभ्रक्षैरभयं जगत् ॥ न हृत्तांताभ्रयं
 तद्वत्पामित्युच्यते तु धैः ॥ पापं न त्वंचयं चाज्ञात्वा हस्त्राणीजयद्यते ॥ तत्पुराणं च यो दद्यात्सुवर्णं कथं तन्नि

॥ राम ॥

॥ २०२ ॥

नं ॥ ज्येष्ठे मासि नित्यैर्युक्तं सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ वाराहकल्पहृत्त्रां नमः कृत्य पशुशरः ॥ यत्राहधर्मान्स्त्रि
 लां स्युक्तं वैष्णवं विदुः ॥ नदायाछेचयो दशान् घृतधेनुसमन्वितं ॥ पौर्णमास्यां विपूजात्मासपदं या निवारु
 रां ॥ चतुर्विंशतिसाहस्रं नत्तपराणां विदुर्बुधाः ॥ श्वेनकल्पसंगेन धर्मान्वायुरिहाववीत् ॥ यत्र न दायवी
 यं स्यादुदमाहृत्य संयुतं ॥ चतुर्विंशतिं साहस्रं पुराणां नदिहोच्यते ॥ श्रावणं श्रावणमास्ये गृध्रधेनुसमन्वि
 तं ॥ यो दशाहसि संयुक्तं वा स रायकुडुविने ॥ शिवलोके स पूजात्मा कल्पमेकं वसेन्नरः ॥ यत्राधिकृत्य गा
 यत्रीं वर्णने धर्मविसरः ॥ ह्यत्रा मुरवधोपेनं न जागवतमुच्यते ॥ सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये ये स्युर्न रामराः
 न हृत्त्रां नोद्भवन् लोके न जागवतमुच्यते ॥ निखित्वा न च यो दशाहमसिं हसन्वितं ॥ पौर्णमास्यां षोडशशो स
 यानि परमं यदं ॥ अथादशसहस्राणि पुराणां नत्तकीर्तितं ॥ यत्राह नारदी धर्मान् हृत्कल्पाभिजांस्त्रिहः ॥ पं
 चविंशतिसाहस्रं नारदीयं नदुच्यते ॥ नदिदं यच्च दशानुयो दशाहमसंयुतं ॥ उन्नमांसिद्धिमाप्नोति पुनरा

॥ पा. वि ॥

॥ २०३ ॥

वृत्तिर्लभां ॥ यत्राधिकृत्य शकुनी धर्मा धर्मविचारणं ॥ पुराणं नवसाहस्रं मार्कंडेयमिहोचने ॥ परिनि-
 रण्यचयो दशान्नौ वर्णा करि संयुतं ॥ कार्त्तिक्यां पुंडरीकस्य यज्ञस्य फलभाग्भवेत् ॥ यज्ञदीशान कल्पस्य ह्य-
 ज्ञानमधिकृत्य च ॥ वसिष्ठायाश्चिनाशोक्तमाग्नेयं न त्वचक्षते ॥ लिखापयित्वा यो दद्याद्देवयस्य समन्वि-
 तं मार्गशीर्षे विधानेन निलधेन्यान्विनंतथा ॥ एतन्वोऽशसाहस्रं सर्वं कुरु फलप्रदं ॥ यत्राधिकृत्य माहात्म्य-
 मादित्यस्य चतुर्मुखः ॥ अघोरकल्पविश्रान्तसंगेन जगत्पतिः ॥ स न वेकथयामास भूतग्रामस्य लक्षणं ॥ च-
 नुर्दशसहस्राणि न थापंच शतानि च ॥ भविष्यच्चरितं शयं भविष्यन्ति दिहोचने ॥ न तौ वेमासियो दशान्नौ रा-
 मासां विमत्सरः ॥ गुडकुंभसमायुक्तं मन्त्रिद्योमफलं लभेत् ॥ रथं न रस्य कल्पस्य ह्यज्ञानमधिकृत्य च ॥ साव-
 रिता नारदय कृष्णमाहात्म्यसंयुतं ॥ यत्र ब्रह्मावशहस्य चरितं वर्णने मुहुः ॥ न दष्टा दशसाहस्रं ब्रह्म वैव-
 ज्ञमुच्यते ॥ पुराणं ब्रह्म वैवर्तनं यो दद्यान्माघमासि वै ॥ पौर्णमास्यं स भवनं ब्रह्म लोके महीयते १० यत्राभि-

॥ राम ॥

॥ २०३ ॥

लिंगमध्यस्थः प्राह देवो महेश्वरः ॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थमाप्तेयमधिकृत्य च ॥ कल्पं तर्ह्यैवमित्युक्तं पुराणां वसुधा
 स्वयं ॥ तदेकादशाहस्रं फाल्गुनां यः पश्यति ॥ तिलधेनुसमायुक्तं स या निश्चिन्तयन्मातां ११ महावराहस्य पु
 नर्माहात्म्यमधिकृत्य च ॥ विष्णुनानिहितं क्षोणेन वराहमिहोच्यते ॥ मानस्य प्रसंगेन कल्पस्य मुनिसत्तम ॥ च
 त्रविंशत्सहस्राणि तत्पराणि मिहोच्यते ॥ कांचनं गरुडं कृत्वा तिलधेनुसमन्वितं ॥ पौर्णमास्यां मधोर्द्ध्वा वा स
 राचकुटुम्बिने ॥ वराहस्य प्रसादेन यदमाप्नोति वैश्वं ॥ १२ ॥ यत्र माहेश्वराधर्मानधिकृत्य च यः पुराणं
 कल्पेन तुर्ये वृत्ते चरितैरुपबृंहितं ॥ स्कांदनामपुराणां तदेकाशीतिनिगद्यते ॥ सहस्राणि शतं चैकमिति
 मर्त्येषु यद्यते ॥ परितिरिच्योदशाक्षमभूलसमन्वितं ॥ शैवं च यदमाप्नोति मकरोपगमे रवे ॥ १३ ॥ त्रिवि
 क्रमस्य महात्म्यमधिकृत्य च त्रुर्मुखः ॥ त्रिवर्गमभ्यधात्तत्र वामनं परिकीर्त्यते ॥ पुराणां द्वादशाहस्रं कूर्मक
 ल्पानुगं शिवं ॥ यः शरद्विषुवे दशाक्षं वान्यसौ यद ॥ १४ ॥ यत्र धर्मार्थकामानां मोक्षस्य चरसातले ॥ माहा

॥ दशवि ॥

॥ २०४ ॥

त्पंकथयामास कर्मरूपी जनार्दनः ॥ इन्द्रपुत्रप्रसंगेन त्रयीणां शक्रसन्निधौ ॥ सप्तादशसहस्राणि लक्ष्मीकल्पा
 नुसंगिकं ॥ यो दशादयने कर्महेमकर्मसमन्वितं ॥ गोसहस्रप्रदानस्य सफलं प्राप्नुयान्नरः ॥ १५ ॥ श्रुतीनां य
 त्तकल्पादौषहत्यर्थं जनार्दनः ॥ मत्परूपी च मनवेन रसिं होयवरीनं ॥ अधिकृत्या ववीत्सप्तकलहन्तं मुनि
 वनाः ॥ नन्मात्स्यमनुजानीध्वं सहस्राणि चतुर्दश ॥ विष्णुवे हेममत्पेन धेन्वा चैव समन्वितं ॥ यो दशानुधि वी
 तेन दत्ता भवन्ति चाखिता ॥ १६ ॥ यदा च गारुडे कल्पे विश्वां जगुरुडोद्भवं ॥ अधिकृत्या ववीत्सप्तकलहन्तं
 दिहोचने ॥ तदद्यादशचैकं च सहस्राणी पयने ॥ सौवर्णहंससंयुक्तं गारुडं विष्णुवे नरः ॥ यो दशानि परं मि
 क्षिमाप्नोति शिवसंमितं ॥ १७ ॥ वृक्षा वृक्षां डमाहात्म्यं अधिकृत्या ववीत्सप्तकलहन्तं ॥ तत्र द्वादशसहस्रं वृक्षां डं हि
 ज्ञानाधिकं ॥ भविष्याणां च कल्पानां श्रूयते यत्र विस्तरः ॥ तद्वृक्षां डपुराणां तु वृक्षणां समुदाहृतं ॥ यो दशा
 च वनीयाने पदोर्गयुगसंयुतं ॥ राजसूयसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ हेमधेन्वायुनं न च वृक्षलोकफल

॥ राम ॥

॥ २०४ ॥

पदं १८ ॥ भारत हरिवंशश्रवणविधिरनेटमूकत्वहरसरस्वतीदानविधिश्चपितकृतकर्मविषाकसारेजे
 यः ॥ उपपुराणादानविधिरपि पूर्वोक्तप्रसक्तदानविधिनास्यः ॥ नदिपुराणे ॥ येपियत्रंमञ्जीयात्रंलेख
 नीसंपुटादिकं ॥ दशुःशास्त्राभियुक्तायनेपिविद्यापदायिनां ॥ योनिलोकान्शुभान्मर्त्याः पुराणभाजोनराधि
 प १ ॥ ॥ गीमांसैकधुरंधरः शुनिधरोऽप्येपिवागीश्वरः साहिन्नामृतसागरः सुजनतावध्वीरसातडुमः ॥ यं
 विद्वन्मणिशेखरोदिनकरः पासूनविश्वेश्वरंनेनेत्थंसमकारियद्वितिरियंविद्यानिदानेशुभा ॥ ॥ इतिमी
 मांसकभट्टविश्वेश्वरकृतौदानदिनकरोद्योतेनिदाननिरूपणं ॥ ॥ आधायराधाधवपादयमेवुद्धिसमा
 धायमनश्चसम्पक ॥ शेषावनांशेषक्षतनोनिबंधान्तिश्वेश्वरः शैलदसौतनोनि ॥ ॥ अथपर्वतदानंदे
 माज्ञौपाद्ये ॥ मेरोः पदानंवक्षामिदशधा मुनिसत्तम ॥ यत्तसादानरोलोकानामेनिसुरपूजितान् ॥ प्रथ
 मोधानशैलः स्याद्विनीयोत्तवणाचलः ॥ गुडवस्तुनीयस्तुचतुर्थो हैमपर्वतः ॥ पंचमस्तिलशैलः स्यात्तथः

॥ दा. वि ॥

॥ २०५ ॥

कार्यामपर्वतः ॥ सप्तमो घृतशैलश्चरत्तशैलस्तथाष्टमः ॥ राजतो नवमस्तद्वदशमः शर्करायतः ॥ वक्ष्ये विधान
 मेनेषां यथावदनुपूर्वशः ॥ मंडपं कारयेद्भक्ताचतुरस्रमुदमुखं ॥ पागदकप्रवरां नवत्या मुखं वा विधानतः ॥
 गोमयेनोपलिप्तां भूमावासीर्य वा कुशान् ॥ तन्मध्योपर्वतं कुर्यात्तद्विष्कंभपर्वतान्वितं ॥ धान्यशोणमहस्वेणा
 भवेद्गिरिरिहोन्नमः ॥ मध्यमः पंचविंशतिकः कनिष्ठः स्याद्भिः शनैः ॥ मेरुर्महावीहिमयस्तु मध्ये सुवर्णहृक्ष
 त्रयसंयुतः स्यात् ॥ पूर्वरा मुक्ताफलवज्रयुक्तोपामेन गोमेदकपुष्पाणैः ॥ पश्चाच्च गारुत्मनीतरत्नैः सौम्येन
 वैद्यसरोजरागैः ॥ श्रीखंडखंडैरभितः प्रवालतनान्वितः भुक्तिशितानलः स्यात् ॥ वसाथविस्मर्भगवान्पुरा
 रिर्दिवाकरोपत्रहिरण्यः स्यात् ॥ मूर्ध्ववस्थागतमत्सरेणाकार्याः सुवर्णाननथाक्षिजौ शाः ॥ चत्वारिभृंगा
 णि च राजतानि नितं वभागोपि च राजतः स्यात् ॥ आर्द्रक्षुवंशा हनकंदरस्तु घृतोदकप्रस्रवणाश्च दिक्षु ॥ भु
 क्तां वराणं बुधरावली स्यात्पूर्वशायीतानि च दक्षिणानि ॥ वासांमिषश्चादथ कर्बुरागिरक्ता निवैषोन्नरनोद्य

॥ राम ॥

॥ २०५ ॥

नाती ॥ शैष्या न्महेंडपमुखानथाद्यो संस्थाप्य तोकाधियतीं क्रमेण ॥ नानाफलातीचसमेततः स्थान्मनोरमं मा
 हाविलेपनं च ॥ विनानकंचोपरियेचवर्णमन्त्रानुष्णाभरणं सितं च ॥ इत्थं निवेश्य मरुतोलमशो मेरो सु
 विष्कंभगिरीत्क्रमेण ॥ तुरियभागेन चतुर्दिशं तु संस्थापयेत्पुष्पविलेपनाख्यात् ॥ पूर्वणामंदरमनेकफले
 अयुक्तं युक्तं गणैः कनकभद्रकदंबचिह्नं ॥ कामेन कांचनमयेन विराजमानमाकारयेत्कसुमवस्त्रविलेपना
 ख्यं ॥ क्षीरारुणोदसरसाचवनेन वैवर्ण्येण भुक्तिघटितेन विराजमानः ॥ यामेन गंधमदनश्च निवेशनीयो
 गोधूमसंचयमयः कलधौतजंघा ॥ हेनेन यक्षयजिनाद्युतमानसेन वस्त्रैश्च राजतचलेन च संयुतः स्यात् ॥
 पश्चान्निताचलमनेकसुगंधपुष्पसौवर्ण्यपिण्यतहिरण्यदंसयुक्तं ॥ आकारयेदजनपुष्पवनेन तद्वद्वस्त्रानि
 नंदधिमिनोदसरसथाग्रे ॥ संस्थाप्य तं विपुलशैलमथोत्तरेण शैलं सुपार्श्वमपि माधमयं सुवस्त्रं ॥ पुष्पैश्च
 हेमवटपादयशस्वरंतमाकारयेत्कनकधेनुविराजमानं ॥ माक्षीकभद्रसरसाचवनेन तद्वद्वैवर्ण्यभास्कररु

॥ रा. वि. ॥

॥ २० ई ॥

चावयुतं विधाय ॥ होमश्चतुर्भिरथावेदगुणवच्चिदं नैरनिं घचरिना कृतिभिर्दिजेडैः ॥ पूर्वरादस्मिन्नमत्र
 विधाय कुंडं कार्यस्ति लैर्यवघृतेन सभिक्तलैश्च ॥ रात्रौ च जागरमनुघ्नतगीनरूपैरावाहनं च कथयामिशिलो
 चयानां ॥ आवाहनमंत्राः प्रयोगे स्याः ॥ एवमा मंत्रानां सर्वान् भाते विमलैः प्रनः ॥ स्नानाय गुरवे दद्यान्मध्यमं
 पर्वतौ नमः ॥ विष्णुं भवपर्वतान्दशाहन्विभ्यः क्रमशो नृप ॥ गावो दशा चतुर्विंश दध्यषोडशार्थिवः ॥ शक्तिः
 सप्तवाद्यो वापेन दशा दशकृत्वा न ॥ एकां वां गुरवे दद्यात्कपिलां गंगायाम्बुनि ॥ अन्नान्नं वनिभूतानि जगद
 न्नैव वर्तते ॥ अन्नमेव यतो लक्ष्मीरन्नमेव जनार्दनः ॥ धान्यपर्वत रूपेणापाहितस्यान्नमो नमः ॥ अनेन वि
 धिना यस्तु दद्यात्तन्मयं गिरिं ॥ मन्त्रेन रश्मिं मायं देवलोके महीयते ॥ अक्षरोगरागं धर्वैराक्षरीणां वि
 राजिता ॥ विमानेन दिवः पृथ्वा यांति सुरसेविनः ॥ कर्मक्षया प्राजराजं प्राप्नोतीह न संशयः ॥ विधानमि
 ति ॥ अत्र कालः ॥ कार्तिका मयने चैव ग्रहरोवापि सर्वशः ॥ अन्येष्वपि च कालेषु यदाश्रमाभिजायते ॥ इति

॥ राम ॥

॥ २० ई ॥

वसांजान्त्रेयः॥ प्रथमद्वयादिपाठ्याप्रानुवादः॥ ननुक्रमविधिः॥ मंडपश्रुतिस्मृतिश्च धूपकर्त्तव्यवाचनादीनां
 नुक्तोक्तानामुपलक्षणं॥ कुंडंत्वेकमेव॥ स्नानिजोष्यौचतुरोवा॥ पूर्वतः कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं सुशोभनं॥ वासराणां
 स्नानं सोमरो अथौचत्वारण्यवचेति वसांजादिनिर्देशमादिः॥ नृतापुरुषेषोऽज्ञानां मध्येऽस्थाना मेव होमकर्तृत्वा
 न्नदनुवादः॥ तेन सोऽज्ञास्त्वन्निज इत्यन्ये॥ भूमाविशुक्तेर्वेदिर्नैतिकेचित्॥ किंतु मंडपपूर्वभागे एकं कुंडं
 विधाय मंडपपूर्वतरे च देवतावेदिकृत्वा तत्र ग्रहादिपूजेनिर्देशमादिः॥ जोषा सहस्रेणोत्पादिशक्तविषयं॥
 अलाभे वा यथाशक्त्वा कारयेच्छ्रुत्या निज इति वसांजान्॥ कुर्याद्विभवसारतश्च भविष्योत्तराच्च॥ महा
 बीहयश्च इह उपलक्षणं॥ बीहिभिः कारयेत्तन्मृगो धूमैरथ वायवैरिति भविष्योत्तरात्॥ महाबीहयोरान्न
 शालयः॥ हृक्षत्रयेति॥ दक्षिणोत्तरयोर्मंदारयारिजातौ मध्ये कल्पतरुरिति हृक्षत्रयम्॥ अत्र च पूर्वपश्चि
 मयोः हरिचंदनसेनानहृक्षावपिकार्यौ॥ मंदारः पारिजातश्च नृनीयः कल्पयादपः॥ स्नहृक्षत्रयं मूर्ध्नि सर्वे

॥ दवि ॥

॥ २०७ ॥

स्वपिनिवेशयेत् ॥ हरिचंदनसंज्ञानौ पूर्वयश्चिमभागयोः ॥ निवेशे पूर्वशैलेषु विशेषाच्छर्कराचलद्रव्यकैः
 विशेषादित्यनेन शर्कराचलएवतयोरावशकत्वादन्त्राशक्तौ हृक्षत्रयमेवेति मदनरत्नः ॥ हृक्षत्रयान्तर्ग
 तहरिचंदनसंज्ञानयोः शर्कराचलआवशकत्वोक्त्या अन्यत्रानावशकत्वादशक्तौ एकएव हृक्ष इत्यपि
 केचित् ॥ वज्रं हीरकं ॥ गारुत्मतं मरकतं ० सरोजरागः पद्मरागः ॥ मुक्तादीनां राजनभृङ्गेषु स्वचित्तत्वेन
 पूर्वादि संलग्नत्वे मानाभावात्स्थायनमित्यने ॥ भुक्तिशितेतिः भुक्तय एव शिलाः स्नाग्निमिस्रसलं अधो
 देशो यस्येत्यर्थः ॥ वस्त्रादीनि ॥ वस्त्रविद्युत्सुखादित्यप्रतिमामूर्द्धनिस्थाया इत्यर्थः ॥ द्विजौ शा इति वा
 स्रगाः पक्षिणाश्चेत्यर्थः ॥ चत्वारिंशतिभृङ्गाकाराणि कार्यरणीत्यर्थः ॥ नितंवेति ॥ धान्यरात्रोर्मध्यभागं य
 रिकल्प रजतसूत्रेणावेष्टयेदित्यर्थः ॥ आर्द्ध इति ॥ आर्द्धक्षव एव वंशासैरावृता आदिन्नाः कंदरायस्य
 सः ॥ नत्रैव कंदराः परिकल्पे शुभिश्चादयेत् ॥ घृते निचतुर्दिक्षु घृतपूर्णानि यात्राणि स्थापयेदित्यर्थः

॥ राम ॥

॥ २०७ ॥

भुक्तेतिदिशुपूर्वादिक्रमेणभुक्तपीतकर्तुंरक्तवस्त्राणिस्थाप्यनित्यर्थः॥एतेषांवस्थापनंमध्येरौप्या
 निनितीकयातावुकभूमौस्थापनंसमेतादिनिकेचित्॥नितंबभागइत्यन्ये॥मूर्द्धनिपरे॥नानेति॥फलानां
 मात्मानांवितेयनस्यचभूमौस्थापनं॥तुरीयेति॥चतुर्थभागेनैकोनतुसर्वचतुर्थीशेनविक्रभात्पर्वनाका
 रयेत्यथगिनिपास्यात्॥पूर्वशोनिमंशरोद्गीहिमयइतिहेमादिः॥विक्रंभपर्वतंचैवयवैःकुर्यान्नपूर्वतश्च
 निवसांउग्रवमयइत्यन्ये॥गगौरिनित्रिभिःपुरुषैरित्यर्थः॥भद्रकदंबःकदंबाकारोवृक्षः॥सौवर्णानक
 क्षयुक्तमित्यर्थः॥कामेनेति॥मूर्द्धनिस्थितस्यकदंबस्यमूलेस्थापनं॥कामतक्षणमुक्तंकल्पतरुदानेक्षी
 रेति॥अरुणोदसरस्थानीयक्षीरपूरितरौप्यात्रयुक्तंरौप्यघटितवनयुक्तंचेत्यर्थः॥यामेनेति॥सौव
 र्णीजेववृक्षतन्मूलस्यसौवर्णीकुवेरश्चनिमायुक्तमित्यर्थः॥पूर्ववदेवमानसेनभरसावनेनचयुक्तमि
 त्यर्थः॥पञ्चादिनिसौवर्णीपिपलंमूलस्थितसौवर्णीहंसुयुक्तंनितैर्विपुलंशैलंकुर्यादित्यर्थः॥दधियुक्त

॥ दावि ॥

॥ २०८ ॥

रजतपात्रेण कल्पिनं यत्नरः ॥ तच्च शीतोदस्थाने कल्पनीयमित्यर्थः ॥ सुषार्धमिति ॥ सौवर्गावष्टदक्षमूलस्थि
 तसौवर्गाधेनुयुक्तमित्यर्थः ॥ माक्षीकं मधुकामादीनां स्थायने विद्योषः शर्कराचले मंदारे कामदेवश्च पुनर्गव
 क्लृप्तसदाभवेत् ॥ गंधमादनशृंगे च धनदः स्थाण्डिलश्च ॥ शशुरखो वेदमूर्तिश्च हंसः स्थादिपुताचले ॥ हेमी
 सुषार्धे सुरभिर्दक्षिणाभिमुखी भवेदिदं निया मेभिहितः ॥ होमश्चेति ॥ होमस्तिलाज्ये न सहस्रं संख्याकः कर
 त्मकं कुरादोक्तेरिति हेमादि ॥ अन्ये तु एवं विधासथाविधा होमं कुर्युरतं दिनाः ॥ दंडाया लोकयातायेनेवां हो
 मो विधीयते ॥ तद्विष्टे श्वे वमं चैव समिद्धिरथावानिलैः ॥ पौरुषेणानुसूक्तेन वसादीनां विधीयते ॥ तथा
 व्याहृतिभिर्होमं निलैराज्येन चैव हि ॥ अष्टशतं न होन वां सर्वकामसमृद्धयश्च निवृत्तांश्च ॥ अष्टशतं हो
 मः ॥ समितिलयोर्विकल्पश्चाहुः ॥ देवतासन्मन्त्राश्च योजेस्पष्टाः ॥ एवमिति ॥ विमलश्रीनयनात् विद्यो
 यणम् ॥ स्नात्वेति गुर्वर्चिभिरभिषिक्तः ॥ गाश्चेति ॥ गवां दक्षिणात्वेन दानमिति केचित् ॥ सहस्रदक्षि

॥ राम ॥

॥ २०८ ॥

सां कृत्वा शक्त्वा भुवि भवस्य वे निबुद्धा एतत्सहस्रं दक्षिणा ॥ गवादीनां त्वंगत्वेना दृष्टार्थं दानमिति हेमादि ॥ दृ
 ष्टार्थं त्वसंभवे दृष्टार्थं त्वस्यान्या यत्वा तु लावदिदमनुज्ञार्थं गोदानं ॥ तेन यथेष्टं विभागयक्षो यस्तीति वयं प्रती
 मः ॥ भोजनं शक्तिः कुर्यात्सर्वशैलेष्वमन्तरः ॥ सर्वत्राक्षरलवणमश्लीयान्नदनुज्ञया ॥ अतो भोजने विकल्पः
 अतिजानपीति हेमादिः ॥ अंते च पर्वतो यस्करात्सर्वान्यापयेदुल्लङ्घयति निविशे यः ॥ शेषं सखम् ॥ इ
 ति धान्यपर्वतविधिः ॥ वक्ष्यमाणं लवणादिपर्वतेषु धान्यपर्वतधर्मानि देशो हेमादौः मान्ये ॥ पर्वतानाम
 शेषाणामेव सर्वविधिः स्मृतः ॥ ग्रहाणां लोकपालानां ब्रह्मादीनां च सर्वशः ॥ स्वमंत्रैरेव सर्वेषु होमः शैलेषु
 पद्यते ॥ उपवासो भवेन्नित्यमशक्तेन क्लमिष्यते ॥ विधानं सर्वशैलानां क्रमशः शृणुयार्थिव ॥ दानकालेषु
 येमंत्राः पर्वतेषु च यत्फलमिति ॥ अथ लवणाचलः ॥ हेमादौ यादोः ॥ अथानः संप्रवक्ष्यामि लवणाचल
 उत्तमं ॥ यत्प्रसादान्नरो लोकमाप्नोति शिवयूजितं ॥ उत्तमः षोडशशोराः कर्तव्यो लवणाचलः ॥ मध्यमः स्या

॥ दा. वि. ॥

॥ २०९ ॥

न्नदर्शनचतुर्भिर्धमः स्मृतः ॥ विन्नहीनो यथाशक्तादोणा इर्ध्वनुकारयेत् ॥ चतुर्थीशेनविखेनपर्वनाका
 रयेन्मृथक् ॥ विधानं पूर्ववक्तुर्यादुस्मादीनां च सर्वदा ॥ न ह्येकमनुरुक्तवीक्षो कया तनिवेशनं ॥ सरांसिकाम
 देवादींस्तद्वच्चानिवेशयेत् ॥ कुर्याज्जागरमत्रापि दानमत्रान्निबोधतः ॥ सौभाग्यरसं सभूतो यतो यंतव
 रोगारसः ॥ तदात्मकत्वेन च सां पाहिषा पात्रगोत्रम् ॥ यस्मादन्नरसाः सर्वे नोक्तस्तानवशां विना ॥ प्रियं त्वं
 शिवयोर्नित्यं न स्माच्या निषय छमे ॥ विष्णुदेहसमुद्भूतं यस्मादाशेषवर्जनं ॥ न स्मान्यर्वनरूपेण यादिसं
 सारसागरात् ॥ अनेन विधिना यस्तु दद्यात्तवरापर्वतः ॥ उमातो केवसे न्नित्यं नो यान्ति यशंगतिं ॥ विधा
 नमिति पूजनमित्यर्थः ॥ पूर्ववदिनिधान्यशौलोदित सर्वधर्मा निदेशः ॥ जागरय हरा मनुवादः ॥ पूर्वव
 देवाच्च दानविकल्पोऽष्टयः ॥ अथ गुडयर्वतः पाद्ये ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि गुडयर्वनमुत्तमं ॥ यस्तु सा दान
 रः स्वर्गमाप्नोति सुरप्रजितं ॥ उन्नमोदशभिर्भारैर्मध्यमः पंचभिर्मनः ॥ त्रिभिर्भारैः कनिष्ठः स्यान्नदर्शना

॥ राम ॥

॥ २०९ ॥

त्वविज्ञवान् ॥ न ददा मंत्राणां प्रजा हेम हृक्ष सुगार्चनं ॥ विष्कंभयर्वनास्तद्वत्तरांसिवनदेवताः ॥ होमं जागरणं
 न दद्वोकपाताधिवासनं ॥ धान्ययर्तवत्कुर्यादिनिमंत्रमुदीरयेत् ॥ यथा देवेषु विश्वात्मा प्रवरश्च जनार्दनः
 सामवेदसु वेदानां महादेवसु योगिनां ॥ प्रणवः सर्वमंत्राणां नारीणां यार्वनी यथा ॥ न धारसानां प्रवरः स दे
 वेश्वरसौ मनः ॥ मम न स्मान्तरां लक्ष्मीं ददस्व गुडसर्वदा ॥ यस्मात्सौ भाग्यदयित्वा भ्राता त्वं गुडयर्वनः ॥ विवा
 सश्चापि यार्वन्त्यास्तस्मान्मां पाहि सर्वदा ॥ अनेन विधिना यस्तु दद्याद्गुडमयंगिरिम् ॥ पूजमानः स गंधर्वै
 र्गौरीलोकैर्महीयते ॥ पुनः कल्पदानं नेतु स प्रदीयां धियो भवेत् ॥ आयुशरो ग्यसंयन्तः शत्रुमिश्राय राजिनः
 अत्र च दानमेतत्तदा संस्था क्लीरां राजन्विशेष्य न इति वृत्ता गन्तुं स्त्रीणां मेवाधिकार इति कश्चित् ॥ अय
 मर्थवाद इत्यन्ये ॥ उन्नम इति इदमुपलक्षणं ॥ विंशद्भारस्तु कर्तव्यं शेषं पूर्ववदचरेदिनि वृत्ता गन्तुं ॥ न द
 दिनि ॥ अत्र हेम हृक्षादीनां पुनः संकीर्तनात् ॥ शृंगादीन्यप्यकाराणि ॥ अनसुव वृत्ताडे ॥ लोकपालसमो वे

॥ रा. वि ॥

॥ २१० ॥

नंतथाकांचनभृंगिणां ॥ मुक्ताफलविचित्रांगं वस्त्रालं कृतविग्रहं ॥ प्रवालपद्मवोयेन निक्षुद्रं होयवेणु
 कं ॥ कुर्यात्कांस्यमयस्कंधं नानासानुविभूषितं ॥ सर्वैषधिस्मृतो येन सभृंगसमहाद्रुममित्युक्तं ॥ अत्र
 चात्विजश्चत्वारण्यव ॥ पंचमोगुरुरत्रोक्तस्तान् सर्वान्युजयेत्तत्र इति वस्त्रांठात् ॥ होम इति अनिदेशाया घो
 ग्रहादिहोमोवाहनिहोमश्चात्र इष्टव्यः ॥ महावाहनिभिश्चैव अयुतं तत्र होमयेत् ॥ इति वस्त्रांठात् ॥ शे
 खं स्पष्टं ॥ अथ सुवर्णावतः यामे ॥ अथ यापहरं वक्ष्ये सुवर्णाचलमुन्नमत् ॥ यस्यापसादाद्भवन् वैरिचंया
 निमानवः ॥ उन्नमः पतसाहस्रो मध्यमः पंचभिः शतैः ॥ तदर्धेनाधमः सर्वविदध्याद्राजसन्नमः ॥ विष्कंभ
 श्रोतांसद्वच्चतुर्विंशतिपादयेत् ॥ नमस्ते बलवीजाय बलगर्भाय वै नमः ॥ यस्मादनंतफलदस्तस्मा
 त्पाहि त्रिलोचनय ॥ यस्मादग्रे रयत्वं त्वं यस्मान्ने जोजगत्पतेः ॥ हेमयर्वनरूपेण तामात्पाहितगोत्तमः ॥ अ
 नेन विधिनाय सुदृशात्कनकयर्वनं ॥ सयानि परमं बललोकमानंदकारकं ॥ तत्र कल्पशतं निष्ठेन्न नोय

॥ राम ॥

॥ २१० ॥

निपरांगनि ॥ अत्रमध्यमशैलस्यात्यद्वयत्वेन गुरवेदानंवरुद्वयत्वेन गुरवजुज्यानुलायुरुषवदनमिति
 हेमाद्रिः ॥ युक्तं ताचार्यैवदानमिति ॥ अथनिलाचलः यामे ॥ अथानः संयवक्षामितिलशैलविधानतः
 यत्प्रदानान्नरोयानिविष्णुलोकमनुत्तमम् ॥ उन्नमोदशभिर्देशैः पंचभिर्मध्यमसुथा ॥ त्रिभिः कनिष्ठो
 विषेन्द्रनिलशैलप्रकीर्तितः ॥ पूर्ववच्च परे सर्वं ह्यक्षविक्रमभकादिकं ॥ दानमंत्रान्यवक्ष्यमियथावज्ञाजस
 न्नमः ॥ यस्यान्धधुवनेविहोर्देहसेदसमुद्भवाः ॥ तिलाः कुशाश्चमावाश्चनस्माच्छन्नोभवन्विह ॥ ह्यकवे
 युयस्माच्चतिलैरेवाभिरक्षणां ॥ भवादुद्धरशैलेन्द्रनिलाचलनमोस्तुते ॥ इत्यामं च न तैर्यच्चित्ताचलमनु
 त्तमं ॥ सर्वेश्वरयदयानिपुनरावृत्तिदुर्लभं ॥ दीधीयुष्यमवाप्नोति इह चा मुच्यमानवः ॥ पितृभिर्देवगंधर्वैः
 पूज्यमानो दिवंबजेत् ॥ उन्नमश्चिदमुपलक्षणां ॥ शतत्रयेण शेरानां शक्त्वा वापि प्रकलयेद्विषां शान्
 पूर्ववदिनि ॥ अत्रकोचन्दिशाचलान्मंदरादीन्तिलैरेव प्रकल्पयेदिति वृक्षां डेनिलाचलेनिदेशावाप्त

॥ सवि ॥

॥ २११ ॥

विष्कंभयर्वनडववाधान् ॥ अन्यपर्वनेः नन्नघ्नैरेव विष्कंभयर्वना इत्याहुः ॥ अन्ये तु चतुर्थी आदिपदसम
 भिव्याहारान्मुख्यपर्वनडवेणैव विष्कंभयर्वनकल्पनमित्याहुः ॥ अत्र लोकायाः सौवर्णाः ॥ वलादितो
 कपाताश्च सौवर्णाकारयेन धेनिवृत्ता इति ॥ अत्र सहस्रं दक्षिणा ॥ ॥ सहस्रं दक्षिणां दद्याच्छावा
 पिषदाययेत् ॥ अत्रापि गावो दानव्या अथैव चत्वार एव चेति वृत्ता इति ॥ यस्यादिनि ॥ एतेषां दानमन्त्रा
 न्यवक्ष्यामीति उच्यते दानमन्त्रत्वश्रवणादुच्यते संहारे इत्यामं चेत्यस्योच्चारणार्थत्वेनाप्युच्यते रेनेषा
 दानमन्त्रत्वमेवेति केचित् ॥ सर्वाचलैश्चामन्त्राणामन्त्रा एव दानमन्त्रा इति मद्वनरत्नः ॥ तैज्जेनुदशनालं
 प्रमारोत दंडं संस्थाय वैमुने ॥ दंडात्तादेश उन्मेषे उन्नमः परिकीर्तितः ॥ चतुरंगुलदीनश्च मध्यमः परि
 कीर्तितः ॥ इडनुत्पः कनिष्ठस्थानवैर्वस्त्रैश्च वेष्टयेदित्युक्तं ॥ निष्कयोरिति सुवर्णं न संयोजानवामदे
 वादिपदं च वृत्तं च कैकादशरुद्राणां निष्कत्रयसौवर्णं प्रतिमाः ॥ रजनस्य च लोकायाः आदि प्रतिमाः का

॥ राम ॥

॥ २११ ॥

र्था इत्युक्तं ॥ यस्य नोन्नतं चेतु नुला वधिना यको मायनि पूजनमष्टकुंडी चोक्ता ॥ यज्ञगेन ततः कार्यः समंताद
 र्ययर्वताः ॥ मालावान्निषधश्चैव हेमवान्हेमकूटकः ॥ गंधमादनश्चैलश्च भृंगवान्भेनश्चैलकाः ॥ इत्यने
 न मालावन्निषेधहिमवहेमकूटकगंधमादनश्चेताख्याय इविकं भा इत्युक्तं ॥ तथा अधस्तात्कल्पवृक्षाणां सौ
 वर्णा कमलै हरं ॥ सुखासीनं चतुर्विहंजतामुकुटमंडितं ॥ त्रिनेत्रं सौम्यवदनं सौवर्णन्यस्य पूजयेत् ॥ पूजनं
 चैकादशरूपाभिः ॥ पूजयित्वा धिजानयेदीनां धृक्कयणां सत इति ॥ अथ कार्यं सालचः याये ॥ कार्यं स
 पर्वतसद्विंशज्जरैरिहोन्नतः ॥ दशभिर्मध्यमः शोक्तः कनिष्ठः पंचभिः स्मृतः ॥ भारेणात्यधनो दशादित्र
 शाखविवर्जितः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमासाघराजसन्नमः ॥ प्रभातायां नु शर्वर्या दशादिदमुदीरयन् ॥ त्वमे
 वावरणां यस्या ह्यो कानामिह सर्वदा ॥ कार्यं साचलनस्माच्चमयौ घध्वसतो भव ॥ एव कार्यं सशैलैर्दं
 यो दद्यात्सर्वसन्निधौ ॥ रुद्रलोके वसेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह ॥ धान्यपर्वतवदिनि वृक्षां उपुराणोक्तवि

॥ सावि ॥

॥ २१२ ॥

शेषधर्मानिरिक्तसकलधर्मानिदेशसंग्रहः॥ नैवसौवर्णशिखराम्बरान्सर्वरत्नोपशोभितान्॥ नानाधानुवि
 चित्रांगानिनिविष्टं भवर्षनेषु धर्मविशेषः॥ कुंडेवास्थांडिलेवापिनत्र होमो विधीयते॥ अतिजम्बतथा
 चाद्यौ कारयेद्देदविन्नमान्॥ होमो व्याहृतिभिश्चैव अग्नौ न देव नैरपि॥ गंधेन मर्त्यिद्यानत्र तथा भक्ष्य नि
 लेरपि॥ अयुतं होमसंख्या च यत्ता शसमिधसु धेनि होमधर्मा इति॥ ॥ अथ घृताचलः पाद्ये ॥ अथातः ॥
 संप्रवक्ष्यामि घृतशैलमनुत्तमम्॥ नेजो मृत्तमयं दिव्यं महापातकनाशनं॥ विशत्पा घृतकुंभानामुत्तमः
 स्यात् घृताचलः॥ दशभिर्मध्यमः शोक्तः पंचभिस्त्वधमः स्मृतः॥ अत्यविन्नः प्रकुर्वीत द्वाभ्यामिह विधानतः
 विष्कंभपर्वनां सप्त चतुर्भागेन कल्पयेत्॥ शालिनंदुलयात्रा शिंकुंभोपरि निवेशयेत्॥ कारयेत्संहृत्ता
 न्सर्वान्यथाशोभविधानतः॥ वैष्टयेच्छुक्लवांसोभिरिक्षुदंडकलादिकैः॥ धान्यपर्वतवत्त्वेवं विधानमिह
 यद्यनै॥ अधिवासं च कुर्वीत न दद्रोमसुरार्चनम्॥ प्रभातायां नुशर्वर्यां गुरवैर्विनिवेदयेत्॥ विष्कंभय

॥ राम ॥

॥ २१२ ॥

र्वनां स दृष्टिगम्यः शान्तमानसः ॥ संयोगाद्घृतमुत्पन्नं यस्माद्घृततेजसो ॥ तस्मात्घृतार्चिविश्वात्मा प्रीय
 तामवशंकरः ॥ यस्तु तेजोमयं वसुधुतेन च व्यवस्थितं ॥ घृतं पर्वतरूपेण तस्मान्नः पाहि भूधर ॥ अनेन
 विधिना दद्यात्घृताचलमनुत्तमम् ॥ महायानकयुक्ते पिलोकमायानि शांकरं ॥ हंससारसयुक्तेन किंकि
 र्णीजालपालिना ॥ विमानेनासरेभिश्च मिश्रविद्याधरैर्वनः ॥ विहरेत्पितृभिः सार्द्धं यावदाभूत्तसंज्ञवं
 कुंभ इति सहस्रयत्तं कुंभः ॥ शालिनं तु लेनि ॥ पर्वतयंचकाज्यस्य लोकप्रसिद्धं कुंभयंचकेति धाता न द
 येषा यावदुवचनं इति हेमाद्रिः ॥ वयं तु विष्कंभयर्वतानां माज्यद्वयकत्वाभावात्मुख्यपर्वताज्यस्य बहुत्वे
 नैककलशे निवेशा संभवाद्दुकलशाधारकत्वेन तदभिषायवदुवचनं ॥ न चैवमवस्थितशास्त्रा
 र्थायति ॥ एकस्मिन्द्वयोर्वा कलशयोस्मावदाज्यं निवेशस्य नित्यत्वात्तादृशकुंभकरां तु प्रमाणाभावा
 देवायुक्तं ॥ अतो मुख्यपर्वतकलशापेक्षयैव बहुत्वमिति निवदानः ॥ अथ रत्नाचलः पादः ॥ अतः परं प्र

॥ सा.वि. ॥

॥ २१३ ॥

वक्षामिरत्नाचलमनुन्नमम् ॥ मुक्ताफलसहस्रेण यवतः स्यादिहोन्नमः ॥ मध्यमः पंचशतिकास्त्रिशते
 नाधमः स्मृतः ॥ चतुर्थं शौनविक्रं भयवताः सुः समं नतः ॥ पूर्वेणावज्जगो मेदैर्दक्षिणो नैऋतीलकैः ॥ पुष्य
 रागयुतैः कार्ये विषद्विर्गंधमादनः ॥ वैदूर्यविदुमैः यश्चात्तमिश्रो विपुलाचलः ॥ यच्च रागैः ससौपरी
 रुन्नरेणानुविन्यसेत् ॥ धान्ययवतवर्त्सं नैऋदावाहनं कुर्याच्छ्रुक्षान्देवांश्च कांचनात् ॥ पूजयेत्पुष्पायानी
 यैः प्रभातैश्च विसर्जनं ॥ पूर्ववद्गुरुज्ञानिगम्यमान्त्रानुदीरयेत् वमं चापियरिकल्पयेत् ॥ यथादे
 वगणाः सर्वे सर्वरत्नेष्वपि स्थिताः ॥ त्वं रत्नमयोनित्यमनः पाहि महचल ॥ यस्मादन्नप्रसादेन तुष्टिं
 यकुरुते हरिः ॥ महारत्नप्रसादेन स्नानः पाहिसर्वतः ॥ अनेन विधिना यस्तु दद्यादन्नमयंगिरिं ॥
 सयानि वैष्णवं लोकमरेश्वरयुजिनः ॥ यावत्कल्पयानं सायं वसेदिह नराधिय ॥ रुयारोगपगुरोवे
 नः सप्तधीयाधियो भवेत् ॥ ब्रह्महत्यादिकं यत्स्यादिह वा मुञ्च वा कृतं ॥ न त्सर्वनाशमायानिगिरिर्ह

॥ राम ॥

॥ २१३ ॥

ब्रह्मो यथा ॥ चतुर्थं शोनेति संख्ययेत्यर्थः ॥ अत्र विष्कंभपर्वताः न धान्यमर्च्य इत्याहुः ॥ वज्रगोमेदैरिति स
 मसंख्यैरिति हेमाद्रिः ॥ सोऽपरं रैरिति गारुत्मनैरित्यर्थः ॥ देवाश्चेति लोकयासा अपि सोऽवर्णा इत्यर्थः ॥ अत्र
 पिगुर्वर्त्तिकसंख्यदानत्वं यक्षो यथेष्टविभागयक्षो वाऽष्टव्यः ॥ अधरौ यवतः ॥ पादौ ॥ अथानः संप्रवक्ष्या
 मि रौ प्याचलमनुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरोऽयानि सोमलोकं द्विजोत्तमः ॥ दशभिः पलमाह सैरुत्तमो रजनाचलः
 पंचभिर्नध्यमः योक्तुस्तद्वैनाधमः स्मृताः ॥ अशक्तौ विंशते रुर्ध्वं कारयेच्छक्तिः सदा ॥ विष्कंभपर्वतास्त
 द्बह्वरीणां शोनेन कल्पयेत् ॥ पूर्ववज्रजान्कुर्यान्मंदरादीन्विधानतः ॥ कलधौ नमयांस्तत्र लोकेशानर्चयेद्बु
 धः ॥ ब्रह्मविष्कंभकं वाक्ता र्यो नितं वोऽहिरण्यमयः ॥ राजतं स्याद्यदनेयां सर्वतदिह कांचनं ॥ शेषं च पूर्ववत्
 र्यो ह्यो मजागरणादिकं ॥ दशान्नद्यभाने तु गुरवे रौ यवपर्वतं ॥ विष्कंभशैलान्निविभ्यः पूज्यवस्त्रविभूषणैः
 इमं मंत्रं पठन् दद्याद्भयानि विमत्तरः ॥ पितृणां वध्मभंयस्माद्धर्मदोः शंकरस्य च ॥ रजतं याहितस्नानः

॥ दा. वि ॥

॥ २१४ ॥

शोकं संसारसागरात् ॥ इत्थं निवेश्योदयादजनाचलमुन्नमं ॥ गवायुनसहस्रस्य फलं प्रोनिमानवः ॥ सो
 मलोके स गंधर्वैः किन्नरैः सारंगैः ॥ पूज्यमानो वसेद्विद्वान्मावहाहनसंज्ञवं ॥ राजतानित्यनेनानिदेश
 साप्रयवादिमयत्नबाधः ॥ गुरव इति अत्रापि गुर्वर्चिकं प्रदानत्वं यक्षो यथेच्छविभागयक्षो वा इष्टव्यः ॥
 अथ शर्कराचलः ॥ यामे ॥ अथातः संयवक्ष्यामि शर्कराचलमुन्नमं ॥ यस्य यदा नादित्त्वर्करुद्रास्तृणं निम
 र्बदाः ॥ अथाभिः शर्कराभारैरुन्नमः स्यान्महागिरिः ॥ चतुर्भिर्मध्यमः षोडशो भारभ्यामधरः स्मृतः ॥ भारे
 रावर्द्धभारेण कुर्याद्यः स्वल्पविन्नवान् ॥ विष्कंभपर्वतात्कुर्यात्तुरीयां श्रेणमानवः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्व
 मासाग्रामरसंयुतं ॥ मेरोरुपरित दृष्ट्वा प्यहेमनरुत्रयं ॥ मंदारः पारिजानश्च नृनीयः कल्पपादपः
 एतद्दृष्ट्वा त्रयं मूर्ध्नि सर्वं स्वपि निवेशयेत् ॥ हरिचंदनसंज्ञानौ पूर्वयश्चिन्मभागयोः ॥ निवेशौ सर्वशैलेषु
 विशेषाच्छर्कराचले ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमावाहनमखादिकम् ॥ कृत्वाथ गुरवे दद्यान्मध्यमं यर्वनोन्नमं

॥ राम ॥

॥ २१४ ॥

अत्रिभ्यश्चतुरः शैलानि मन्त्रानुदीरयेत् ॥ सौभाग्याहृतसारोऽयं यरमं शर्करायतः ॥ तन्ममानंदकाशीत्वं
 भवशैलेऽसर्वदा ॥ अमृतं पिवन्तं येन नियेनुर्भुवि शीकराः ॥ देवानां तन्ममृष्योऽयं याहिनः शर्कराचलाः ॥ म
 तो भवधनुर्मध्यादङ्गना शर्करायतः ॥ तन्मयोऽसि महेशैलयाहिसंसारसागरात् ॥ यो दशाक्षर्कराशैलमनो
 नविधिनानरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः प्रयानि निशिवमंदिरं ॥ चंद्रादित्यप्रतीकाशमधिरुह्यानुजीविभिः स
 हेमयानमानिष्टेन्नोरुद्रपुरं वजेत् ॥ नतः कल्पशतान्ते नुसप्तक्षीयाधिपो भवेत् ॥ आयुशरोग्यसंयत्नोया
 वज्रन्मायुतत्रयं ॥ विष्कम्भयर्वतानि नि ॥ अत्र विष्कम्भाधान्ययर्वतवशवादिमया एव ॥ अतिदेशिक इ
 द्यवाधेमानाभावात् ॥ गुरुवदति ॥ अत्रापि गुर्वचिकं प्रदानयक्षो यथेष्टविभागयक्षो वा इष्टव्यः ॥
 इति सर्वशैलदानविधिः ॥ अथ धान्यशैलदानयोगः ॥ तत्रादौ तन्निर्माणाय कारः ॥ राजशालि जो
 रासहस्रेणानंदर्द्धनतर्द्धनवा ॥ शक्रावामंडयमध्ये राशिं कृत्वा यत्नतर्द्धनतर्द्धसुवर्णमितं पारिजा

॥ द्वावि ॥

॥ २१५ ॥

नमूहनि संस्थापयारिजानं सुवर्णचतुर्थीशनिर्मितं ॥ कल्पतरुं दक्षिणो मंसारं चोच्चरे च स्थापयेत् ॥
 शक्तौ पूर्वोक्तपरिमारौ हरिचन्द्रसंज्ञानौ पूर्वयश्चिमयोः स्थापयेत् ॥ शर्कराचतुष्टयं तयोरावश्यकत्वात्
 ततः पूर्वमुक्तात्रयं हीरकत्रयं च दक्षिणानौ गोमेदत्रयं पुष्परागत्रयं ॥ यश्चात्तमरकतत्रयं नीलत्रयं ॥
 उत्तरतो वैडूर्यत्रयं च यमरागत्रयं च नैः स्वचिन्तं राजतभृङ्गचतुष्टयं वा स्थापयेत् ॥ श्रीखंडखंडानि शे
 र्वाशिशिराशोरुयरिभागे स्थापयेत् ॥ पवननिच अवतरण भागे स्थापयानि पूर्वादिषु यथाशक्तिसुवर्ण
 निर्मितवृक्षविष्णुरुद्रसूर्यशनिमाः ॥ यथाशक्ति रजतनिर्मितभृङ्गचतुष्टयं शृङ्गोपरियथाशक्तिसुव
 र्णनिर्मितान्यक्षिणो योनिनश्चभृङ्गाधस्तात्स्थापयेत् ॥ भृङ्गे भ्योवहिर्यथशक्तिरजतनिर्मिता द्वौ कपा
 लादिष्विदिषु स्थापयेत् ॥ मध्ये च रजतसूत्रेण वेष्टयेत् ॥ ततः पूर्वादिषु शुक्लपीतकर्पूररक्तानि वा
 सांसि मेघाकाराणि स्थापयानि ॥ घृतपात्रचतुष्टयं प्रसवरास्थाने दिक्षु स्थाप्या इक्षुभिः कंदराः कल्प

॥ रास ॥

॥ २१५ ॥

नीयाः ॥ समं न तत्र चंदनपुष्पफलानि स्थापयेत् ॥ ततः पूर्वकल्पितमेरुचतुर्थांशद्विहिभिर्नैवेदीमंदरं परिक
 ल्प्य तदुपरि शक्तासौवर्ण्यपुरुषत्रयं सौवर्ण्यचक्रदं वृक्षद्वयं सलेच सुवर्णनिर्मितं कामं प्रत्यगुखं स्थाप्य
 राक्षसराजनपात्रं क्षीरपूरणं मरुणोसरः स्थाने कल्पयित्वा ॥ रजनशकलैः चैत्ररथाखं वनं कल्पयित्वा नाना
 फलवस्त्रचंदनपुष्पैर्भूषयेत् ॥ ततो दक्षिणेनावज्जिर्गंधमैः ॥ गंधमादनं तदुपरि सुवर्णं नजं वृक्षं न
 न्मूले चोदगुखीं धनद्वयं निमांसं स्थाप्य घृतपूरितं रजपात्रं मानससरः स्थाने परिकल्प्य रजनशकलै
 र्गंधर्ववनं परिकल्प्य नानामूलवस्त्रचंदनपुष्पैर्भूषयेत् ॥ ततः पश्चिमेनावज्जिस्तिलैर्विपुलं कल्पयि
 त्वा तदुपरि सौवर्ण्यपिप्लवं पिप्लवं मूले सौवर्ण्यं हंसं प्रागुखं स्थाप्य दक्षिणं रजनपात्रं सितोदसरः
 कल्पयित्वा रजनशकलैर्वैभ्राजवनं परिकल्प्य वस्त्रादिभिर्भूषयेत् ॥ ततः उत्तरेनावज्जिर्मयैः सुयार्ध
 तदुपरि सौवर्ण्यं वटमूले च सौवर्ण्यं कामधेनुं प्रनिमांसं दक्षिणाभिमुखीं संस्थाप्य मधुपूरितं रजनपात्रं भ

॥ दा. वि ॥

॥ २१६ ॥

इसः एकल्यरौप्यशकलैः सावित्रं वनं एकल्यवस्त्रादिभिर्भूषयेत् ॥ न तडयरिविज्ञानं वक्षीयात् ॥ कर्त्ताधि
 वासनदिने देशकालौ संकीर्त्य मम सुरपूजितलोकप्राप्त्यै गणगंधर्वविराजमानदिव्यविमानकरालाक
 युगमनानंतरं देवलोकनिवासोत्तरं भूलोकराजराजत्वप्राप्तिसाधनं तत्रानावद्धिन्नकालवृत्तलोकम
 हितत्वं कामः श्रौधान्यपर्वतदानं प्रतिपादयिष्ये करिष्ये इति वासंकल्य ॥ गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं
 चतुर्णामक्षानां वार्त्तिजां वरणादिमधुपर्कान् कृत्वा पूर्वभागस्थितैकहस्तं कुंडं मंडपकृत्वा भद्रं करौ भि
 रित्यादिमहाध्वजोच्छ्रयणां नेमद्योगे मयेनोपलियोक्तप्रकारेण धान्यपर्वतं कृत्वा कामदेवादीद्योक्ता
 लादीन्यपर्वतांश्च नाममंत्रेण संपूज्य कुण्डे अभिषिञ्चिष्ये शान्तेवेशं ग्रहान् विनायकादीनधिदेवताः पु
 न्यधिदेवताश्चावाह्यपूजयित्वा होमार्थं अतिजोनियोजयेत् ॥ नवग्रहाधिदेवताविनायकादिपंचदशदि
 क्पालवस्वष्टकैकादशरूपद्वादशादिन्यवसुविष्णुशिवसूर्यकामधनदहंसकामधेनुभ्यां वैदिकैर्नाममंत्रै

॥ राम ॥

॥ २१६ ॥

वीषत्येकं निलयवौ उंबरसमिक्तु शैर्घृताकैस्त्रयोदशत्रयोदशसंखया जुहुयात् ॥ अष्टशतं वा होमाने रात्रौ यज
 मानः पर्वतानावाहयेत् त्वं सर्वदेव गणाधाम निधिर्विरुद्धमस्मद्गृहेष्वमरपर्वतनाशयाशु ॥ क्षेमं विधत्स्व क
 रुशानि मनुजमानः सम्पूजितः परमभक्तिमत्तामयाय ॥ त्वमेव भगवानीशो वसा विमुर्दिवाकरः ॥ मूर्तिमू
 र्जं यरं बीजमतः पाहिसनातन ॥ यस्मान्नं लोकपालानां विश्वमूर्तेश्च मंदिरं ॥ रुद्रादित्यवसनां च ततः शो
 निप्रयच्छमे ॥ यस्मादमृत्यमपरैर्नारीभिश्च शिरस्तव ॥ नस्मान्मासु द्धराद्येष्टुखसंसारसागरात् ॥ मेरुं
 यस्माच्चैत्ररथेन नभःप्राप्तेन च सर्वदा ॥ शोभसे मंदरक्षिषमतं पुष्टिकरो भव ॥ मंदरं ॥ यस्माच्च जामर
 शिर्जम्बू दीप्यन्तं गंधमादन ॥ गंधर्वकृतशोभो वाततः कीर्तिर्दृष्टास्तु मे ॥ गंधमादनं ॥ यस्मान्नं केतुमाले
 न वै भ्राजे न वनेन च ॥ हिरण्यमयाश्वत्थसखस्तस्माद्वक्षीर्ध्रुवास्तु मे ॥ विष्णुतम ॥ उन्नरैः कुरुभिर्यस्मा
 त्तावित्रेणावनेन च ॥ सुयार्धराजसे नित्यमतः श्रीरक्षयास्तु मे ॥ सुयार्धं ॥ एवमावाह्यं यजयेत् ॥ ततः

॥ दावि ॥

॥ २९७ ॥

यातः सिद्धकृद्वलिपूर्णा रुनि यजमानाभिषेकाने यजमानो गृहीतपुष्पांजलिः पार्वताम्बुदक्षिणीकृत्य पु-
 ष्पांजलिं समर्प्य चार्यं संपूज्य पूर्वफलं मुञ्चार्थं मंधान्य मेरुं हैम मंदरादिनरुत्रयवत्सु विष्णु रुद्रार्कयुतं
 मुक्तादियुतं राजतभृंगवतुष्कानि तं वैश्रादिषति मायुजमिक्षुवंशावृत्तं कंदरादिकचतुष्टयस्थापितं राज-
 तघृतयात्रकल्पिनोदकस्त्रवणं वासो घनाहृतं मात्स्यादिभूषितं गुरुनामगोत्रं संपुञ्चार्थं संप्रदद्रेति-
 दद्यात् ॥ अन्नं ब्रह्मयनः षोडशमन्त्रेषाणां ष निश्चिताः ॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि विजगदन्तेन वर्तते ॥ अन्नमे-
 व यतो लक्ष्मीरन्नमेव जनार्दनः ॥ धान्यं सर्वतरुपेण पाहिनस्मान्नमो नम इति पठेत् ॥ ततो गुरुः स्वस्ती
 मुक्ताकामसुनि पठेत् ॥ ततोऽन्नं चिह्नं कृत्वा इमं पूर्वावस्थितं धान्यं मंदरं हैमगरात्रयमूलस्थितं कामभ-
 द्रकदंबयुतम् ॥ क्षीरं पूर्णं राजतयात्रकल्पितं रुराणोदसरसं राजतचैत्रं रथवनं वस्त्रादिभूषितं संक-
 लयेत् ॥ इमं दक्षिणावस्थितं गोधूमकल्पितं गंधमानं हैममूलस्थितं कुवैरजं ब्रूहक्षं घृतं पूर्णं राजत-

॥ राम ॥

॥ २९७ ॥

पात्रकल्पितं मानसं सरसं रजनशकलकृतं गंधर्ववनं वस्त्रादिभूषितं संकल्पयेत् ॥ इमं यश्चिमावस्थितं
 निलकल्पितविष्टं विष्कंभं हेममूलस्थितं हंसपिण्डलमुनंदधियर्णरजनपात्रकल्पितमितोदसरसं र
 जनशकलकल्पितवैभ्राजवनं वस्त्रादिभूषितं संकल्पयेत् ॥ इमं उत्तरावस्थितमायनिर्मितसुयार्धवि
 ष्कंभं हेममूलस्थकामधेनुवटं मधुपर्णरजनपात्रकल्पितभद्रसरसं रजनशकलकृतसावित्रवनं व
 स्त्रादिभूषितं संकल्पयेत् ॥ ततो गादक्षिणात्वेन संकल्पयेत् ॥ चतुर्विंशतियक्षो अष्टौ गुरवे दशायक्षो बृह
 अष्टयक्षो चतस्रः सप्तयक्षो तिस्रः पंचयक्षे एकैकामिति ॥ एकयक्षो सर्वेभ्यः सहस्रं सुवर्णानां वा दक्षिणात्वे
 यद्वा गुर्वर्त्तिग्भोगाः संकल्प्य तदनुज्ञया पर्वतान् नाना मगोत्रेभ्यः संकल्पयेत् ॥ ततो गृहादीनामुन्नरयूजां
 विसर्जनं च कृत्वा यथाशक्ति वासराभोजयेदिति ॥ शिवलोकप्राप्तिपूर्वकं कल्यावधिकां लोमां लोकां न
 वासानंतरं परमगतिप्राप्तिकाम इति लक्षणा चले ॥ पायक्षयगंधर्वयूज्यमानत्वं कल्पशतकालगौरीलो

॥ स. वि. ॥

॥ २१८ ॥

कपूज्यत्तोन्नरकातावच्छिन्नायुरारोग्यसंयन्त्रिसप्तधीयाधियन्यकामश्निगुञ्जचले ॥ पापक्षयपूर्वककल्प
 शतावच्छिन्नबललोकावस्थितिनदननरयरमगनिषाप्तिकामश्निमौवर्ण ॥ पापक्षयदीर्घायुसुपुत्रपौ
 त्राघवाशुन्नरपितृदेवगर्वपूज्यमानन्त्वविशिष्टशुगमनाननरवैस्मवयदशाप्तिकामश्निनिताचले
 पापक्षयकल्पावच्छिन्नरुद्रलोकनिवासोन्नरभूलोकराजराजन्त्वकामश्निकार्षीसाचले ॥ पापक्षयहंस
 सारसपुनार्कवर्णविमानाधिरोहणविशिष्टशंकरलोकगमनपितृमित्रविशाधरपूज्यत्वकामश्
 निष्टनाचले ॥ सर्वपापनाशपूर्वकामरेश्वरपूज्यमानन्त्वकल्पशतावच्छिन्नविष्णुलोकवासोन्नरसप्त
 धीयाधियन्यकामश्निरुत्ताचले ॥ सर्वपापक्षयाशुनगोदानफलावाप्तिगंधर्वकिंनराक्षरौगरा
 पूज्यमानन्त्वविशिष्टलोकनिवासकामश्निरजनाचले ॥ पापक्षयपूर्वकामनुजीविसहितंचंडा
 दित्यपतीकाशविमानकराकशिवलोकविष्णुलोकप्राशुन्नरजन्माशुनत्रयावच्छिन्नायुरारोग्य

॥ राम ॥

॥ २१८ ॥

सप्तधीयाधिपत्यकामत्रनिशर्कयवलेदानवाक्यानि ॥ अथ वा दशमेरुदानं हेमाद्रौ कात्तो नेत्रौ
 वशास्त्रे ॥ अथानः संप्रवक्ष्यामि मेरुदानं यथाक्रमं ॥ आकार्तिकाक्षमारभ्य मेरुवृत्तं समाच-
 रेत् ॥ कार्तिकाक्षं रत्नमेरुश्च दानयसुशिवायतः ॥ सर्वेषां चैव मेरुणां प्रमाणं क्रमशः शृणु ॥ व-
 ज्रपद्ममहानीलनीलस्फटिकसंज्ञितः ॥ पुष्पं मरकतं मुक्ताया ह्यास्वस्तिभवेन नु ॥ पुष्पमाचलु-
 संग्राह्यः पश्य स्याज्जार्जमेव च ॥ यथाशक्त्याथवा देया विन्नशास्त्रं विविना सुत ॥ मेरोर्विभागं वक्ष्या-
 मि शिवस्याये यथा च येन ॥ कार्तिकायां न्यसेन्मेरुं वसुविस्वीशभूषितं ॥ तत्पूर्वं मात्यवान्नाम-
 पर्वतं पूजयेन्नदा ॥ तत्पूर्वं भद्रसंज्ञं च अश्वहृक्षं ततः परं ॥ मेरुतः पूर्वदिग्भागे पूर्वपूर्वत-
 रं त्रयं ॥ कथितं सर्वशेषेण दक्षिणस्यां ततः परं ॥ निषधो हेमकूटश्च हिमवांश्च तथा त्रयं-
 एव मुत्तरभागे तु नीलश्वेतश्च भृंगवान् ॥ यश्चिमे गंधमासख्यं केतुवैकेतुमात्यकं ॥ एवं द्वाद-

॥ स. वि ॥

॥ २१९ ॥

शसंयुक्तं मेरुं पर्वतनायकं ॥ सोऽपवासाः शुचिर्भूत्वा विशेषात् पूजयेच्छिवं ॥ महारमानं प्रकर्तव्यं महापूजा
 तथा मुनः ॥ पूजांते देवदेवा ये रत्नमेरुं प्रकल्पयेत् ॥ षडशास्त्रिविधाय शिवमंत्रमनुस्मरन् ॥ दशशैरोस्तु
 नैवेद्यमष्टशैरो रथापि वा ॥ दशशैरासमं पुराणं आठकेनो वधीयते ॥ विज्ञहीनं स भक्तस्य नात्र कार्यं वि
 चारणा ॥ भैरीसृदंगमरुजनिमिता पटहादिभिः ॥ वादित्रैर्विविधैश्चान्यैरां दोनैर्विविधैरपि ॥ जागरं
 कारयेत्तत्र प्रार्थयेत्तु यथाक्रमं ॥ स्वभृत्यपुत्रदरैश्च तथा सर्वं धिवा धवैः ॥ सार्धं यदक्षिणां कृत्वा प्र
 र्थयेद्ध्वंगमैश्वरं ॥ इत्यहीनैः क्रियाहिनैः श्रद्धाहीनैः सुरेश्वरः ॥ कृत्वा वाप्यकृत्वा वापि क्षंतुम
 र्हति शंकरः ॥ इत्युक्त्वा चैव रुद्रं च चरितं शांतिमेव च ॥ स इत्येव महावीजं तथा यन्वाक्षरेण वै ॥
 नमः कान्चनदेहाय धराधारय वै नमः ॥ वसुविह्वलीश भृंगाय धराभाभिस्थिताय च ॥ नगघा
 दशनाथाय सर्वपापाय हरिणे ॥ शिवभक्ताय भुवनाय त्राणं मेकं रूसर्वदा ॥ निःपापः पितृभिः

॥ राम ॥

॥ २१९ ॥

साईंशिवंगछामिरुंनमः॥ त्वंशिवसुशिवस्यामे शिवो हंच शिवायच॥ निवेदयामिभक्त्यानुपितृणांनार॥
 येदिनि॥ हेममेरुप्रमाणानुफलंचैवभृगुयनत्॥ फलानांनुसहस्रेणमध्येमेरुंयकल्पयेत्॥ भृङ्गत्रय
 समायुक्तंवल्लविस्तुहरान्वितम्॥ एकैकंयर्वनंनस्पृशनेकैकेनकारयेत्॥ मेरुरागसहस्रैराविस्थानासु
 त्रयोदश॥ एवंशिवाग्रतोमेरुदीनबसुप्रयत्नतः॥ अयनेषुचसर्वेषुग्रहणेषुविशेषतः॥ आचार्य॥
 यप्रदानव्यःसंहितायारगायच॥ पूर्वोक्तस्यमहामेरोःसनकस्यमहात्मनः॥ शिवलोकेवसेत्तोपिया
 वन्नःपरमाणवः॥ पितृन्पितामहंश्चैवतथैवयपिनामहन्॥ पुत्राभौत्रास्यपौत्राश्चनारयेत्कि
 मन्तःपरं॥ भोगाभुक्त्यामहीकृत्वाभुंक्तेचशिवभाविनः॥ परिडोरूपमेरुंचहेममानेनकायेव
 येत्॥ पर्वनाद्यादृशतथासंकल्पारचनान्विताः॥ उन्नरेक्षयनेदेयंदेयंवाग्रहणद्वये॥ यागुक्तंनु
 फलंनस्यभवत्यत्रनसंशयः॥ भूमिमेरुप्रमाणानुकूलमानंभृगुयनत्॥ विषयंमंडलंवाथग्रा

॥ रावि ॥

॥ २२० ॥

मंवायवर्तनंस्मरेत् ॥ शेषास्तद्व्यचानेननगासुरवि संख्या ॥ भूमिपर्वतपुराणं तु को वा वर्णीयितुं क्षयः ॥
 परमाणुरजोयावत् क्षितीशो भवति ध्रुवं ॥ नावत्कोटि सहस्राणि शिवलोकैर्महीयने ॥ भोगान्भुक्ता नो
 राजा जायते योगिनां कुले ॥ ज्ञानं प्राप्य न दानस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥ हस्ति मेरु मत्तो वक्ष्ये संक्षेपात्पार्व
 तीयुत ॥ न ह्यखं न तथा वानं दं न पुच्छं सुशोभनं ॥ सौरं सर्वं गुणो ये न घंयन्तामरभूषितं ॥ नक्षत्रं
 माहासंयुक्तं शस्त्रं ध्वजविभूषितं ॥ दिव्यवस्त्रं समायुक्तं सुवर्णं रजतान्वितं ॥ सूर्यस्य ग्रहणो देयं गु
 रवे नं शिवाय नः ॥ नैनदत्तेन दत्तं तुल्यं लक्ष्यो जनयर्वनं ॥ पुरुषत्रयसंयुक्तं यर्वनं वा दद्यान्वितं ॥ मु
 च्यते सर्वं यायेभ्यः शिवसायुज्यं तं व्रजेत् ॥ पितरस्तस्य मोदते शिवलोकैर्ममंजनः ॥ एतन्नवस
 माख्यानं हस्ति दानं समासतः ॥ अथाश्वमेरुर्वा देयो यो दत्तो रविराण्युरा ॥ श्वेनैर्विनीतैः सौवरीः
 प्रत्ययैः पंचसंख्या ॥ मध्ये मेरुः कल्पितव्यो रवि संख्या सुयर्वताः ॥ सवस्त्रं हेमदानैश्च सप्तवाध्वजभू

॥ राम ॥

॥ २२० ॥

धिनाः ॥ वैशाखां वाथ कार्त्तिक्यां दानव्यः सुशिवाग्रतः ॥ विषाय शिवभक्ता यसं हि मायारगाय च
 तस्मै देयो यथोक्तश्च ह्यमेरुर्विधानतः ॥ संपूज्य यस्या भक्त्या हेमकंकरा कुण्डलैः ॥ रसना मु
 कुटे मैव अंगुली यद्येन तु ॥ सर्वेषां चैव दानानां भूयशो भूय येन दा ॥ अहन्निमैर्भूयशो सुरजमे
 रुं विभूययेत् ॥ अभ्वमेधय दानेन रुद्रलोके महीयते ॥ अश्वाभावे दरिद्रसुमेरुं वापि प्रकल्पये
 त् ॥ अभ्वसंखाय माशो न फलं वै तत्समं भवेत् ॥ अथवा वस्त्रमेरुश्च दानव्य सुशिवाग्रतः
 भारमात्रेण देयसु नाना वर्यो युयवन्तः ॥ मध्यमेरुः कल्पनीयो वस्त्रैः शेषां सुकल्पयेत् ॥ मेरुव
 स्त्रसमा नेन नाना वर्यैः सुशोभनैः ॥ यन्मेकं यवन्तः कल्पा हैमभृंगाः सुवर्णाकाः ॥ शिवभक्ता
 य विषाय दानव्य सुशिवाग्रतः ॥ दिव्यैश्चर्ययदं यानि सहस्रं क्रतुसंभवम् ॥ दिव्यवर्षश
 तं सम्य कुर्याद्भोगं यथैच्छया ॥ चक्रवर्तिनमभ्येति ज्ञानवान् जायते न दा ॥ शिवाल्लयं ततो यानि

॥ दा.वि ॥

॥ २२१ ॥

न भूयोजन्मचाजुयात् ॥ अथवा घृतमेरुस्तु दानवः कथने मया ॥ मेरुः यत्नानां मध्ये तु सहस्रैः पं
 चभिर्हि नः ॥ शतैः पंचभिरेकैकं यवतं न त्रकल्पयेत् ॥ त्रिभुगं त्रिपतं मेरोः काचनं देवतार्चनम्
 एकैकं यत्ति कंशेषं यवतं न वस्त्रभूषिते ॥ कृत्वा पूजां विशेषेण शिवस्याग्रेषु कल्पयेत् ॥ शिवभक्ता
 यविषाय दानव्यं शिवभिद्वन् ॥ कुलमुद्रने सोपि यैतुकं मातुकं तथा ॥ दिवं वर्षं शतं सायं रुद्रलोके म
 हीयते ॥ भारते पृथिवी खंडे वर्तिर्भवति नान्यथा ॥ एवं वै खंडमेरुं तु शित्ताखंडे न कल्पयेत् ॥ रुद्रलो
 कयदं पानिपितृभिः सह मोदते ॥ अथवा धान्यमेरुं तु शिवस्याग्रेषु कल्पयेत् ॥ पंचवारी मितं मध्ये मेरुं धा
 ने न कल्पयेत् ॥ एकैकं स्वारिमात्रेण यवतं शेषभादिशेत् ॥ पूर्ववद्मेरुं भुगं तु सवस्त्रं परिकल्पयेत्
 शिवपूजाविधाने न शेषविषाय दाययेत् ॥ कल्पकोटि सहस्राणि शिवलोके महीयते ॥ पितृरस्तस्य
 मोदते वसुलोके तथा चिरं ॥ एतदष्टाशमानेन नित्यं मेरुं कल्पयेत् ॥ भुगं शिवपूर्ववत्तस्य तथा न्येयु

॥ राम ॥

॥ २२१ ॥

नमोऽस्तु ॥ निलमेरुः प्रशान्तः शिवस्याग्नेगुरोः सदा ॥ प्रयानि शिवसायुज्यं बंधुभिः सहितो नरः ॥ मेरुं द्वा
 नमिति द्वादश पर्वतसहितमेरुं दानमित्यर्थः ॥ सच रत्नसुवर्णशैवभूगजाध्वजो वस्त्रचतुर्मुखः ॥
 निलमेरुभेदो द्वादशधा ॥ रत्नमेरुः रपिवज्रादिभिर्युधा ॥ तत्र मेरुः उद्यौ वमात्यवशादि द्वादश
 पर्वतनिर्माणं मेरुः द्वादशांशपरिमितेन धान्यनिलमेरुं सुपंचमांशमिनेन हेममेरुं द्वादिषु न
 था दर्शनात् ॥ तत्र द्वादशमेरुं दाने कार्त्तिक्यां रत्नमेरुं मार्गशीर्ष्यां सुवर्णमेरुं रितादिक्रमः ॥ इ
 छयानुयस्मिन्कस्मिंश्चित्पर्वतायस्य कस्यचिद्दानमिति ॥ अत्र च लक्ष्यो जनपरिमितमेरुं यर
 माणुसमसंख्यत्वं सहस्रावच्छिन्नशिवलोकमहितं त्वसप्तकुलसंजनं नगं नगं गुरुद्वोहिपितृघा
 तकादिमहापातकिपतिनादिकर्मका शिवसामीप्यनयं रकामश्निरत्नमेरुः ॥ मेरुं यरमाणुसमसंख्यक
 त्वावच्छिन्नशिवलोकेशां पुत्ररजन्मावच्छिन्नसकमहामंडलराजत्वं पितृपुत्रादित्रयोदशकामश्निरहेम

॥ दावि ॥

॥ २२२ ॥

मेरौ ॥ राजनेयेवं ॥ मेरुपरमाणुसमसंख्यकल्पसहस्रावधिन्नशिवलोकमहितलोत्तररूपो -- कुलोत्पत्ति
 राजत्वभवनोत्तरनत्वज्ञानवाचकमुक्तिकामश्निभूमेरौ ॥ सर्वपापक्षयपूर्वकशिवसायुज्यकामश्नि
 हसिमेरौ ॥ रुद्रलोकमहितत्वकामश्निभूमेरौ ॥ गोमेरुवयेवं ॥ दिव्यवर्षशतावधिन्नरुद्रलोकमहित
 त्वोत्तरभारतखंडस्वाम्यकामश्निघृत्तमेरौ ॥ पितृमहितरुद्रलोकाधिकरणाकालदकामश्निशर्करामेरौ
 कल्पकोटिशतावधिन्नात्मकर्मकशिवलोकमहितत्वब्रह्मलोकाधिकरणकचिरकालावधिअपिचाशानंदका
 मश्निधान्यमेरौ ॥ बंधुमहितशिवसायुज्योत्तरजन्मावधिन्नसमपृथिवीभोगोत्तरशिवसायुज्यकामश्नि
 नितमेरौ संकल्पः ॥ दैवपययोगेस्पष्टः ॥ विमुधर्मोत्तरे ॥ अत्रशोवराराजनताप्रकांस्तोदसीसलवरावीहिशर्करा
 गुडकक्षूरिकर्पूरकुंडलमकार्पासानां परिमाणविशिष्टानां मेरुरुक्ताः ॥ मातृवदादियर्वनाश्वनोक्ताः ॥ नत्राये
 नैलेशाश्निकेचित् ॥ नैत्यन्ये ॥ ॥ अधिशिवरसनम् ॥ ॥ विमुधर्मोत्तरे ॥ मायभुक्तृनीयायां मार्गशीर्षे

॥ राम ॥

॥ २२२ ॥

हेमाद्रौमात्मान् ॥ अथ हिरण्यरत्नधेनुः ॥ मात्से ॥ हिरण्यरत्नधेनुश्च देया विधिना मुना ॥ सुचने स
 र्वपापेभ्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ गुडधेनुविधानेनेत्यर्थः ॥ अथ धान्यधेनुः ॥ वाराहे ॥ उन्नमाधान्य
 धेनुः स्याद्द्वीरणानां चतुष्टयं ॥ मध्यमा च न दर्शनं न दर्शनं कनीयसी ॥ चतुर्थं शेनधेन्याश्च वत्सं तु प
 रिकल्पयेत् ॥ रुक्मेण भृंगे कर्तव्ये राजनाश्च रुद्रस्तथा ॥ गोमये नाक्षिणी कुर्यात्तृतीयां अगुरुचंद
 नं ॥ मुक्ताफलमया देना गुडक्षौद्रमयं मुखं ॥ पञ्चस्रयश्च वराणां स्यदौ हनकान्विता ॥ इक्षुयष्टि म
 याः पादाः क्षौमपुच्छसमन्विता ॥ नानाफलसमोपेतारत्नगर्भसमन्विता ॥ पाउको या हं नं कृत्वा भाजनं
 दयिष्यां तथा ॥ इत्येवं रचयित्वा गां कृत्वा दीयार्चनादिकं ॥ पुराणकालं च संकुप्य स्नात् शुक्लां वरेण्युदी ॥ त्रि
 षदक्षिणमावृत्य मंत्रानेनानुदीरयेत् ॥ भवविषमहाभाग वेदवेदांगयारग ॥ एतां ममोपकारय
 गृह्णीयत्वं विजोत्तम ॥ प्रीयतां मम देवेशो भगवान्मधुसूदनः ॥ त्वमेवलक्ष्मीर्गोविंदे साक्षात्तैव विना

॥ सा. वि. ॥

॥ २२३ ॥

वसौ ॥ शकेशचीनि विख्याता शिवे गौरी नि संस्थिता ॥ गायत्री वसुशिषोक्ता ज्योतिश्चन्दे रवौषभा ॥ बुद्धिर्ह
 हस्यतौरया नामे धामुनि युसन्नमौ ॥ न स्मन्सर्वमये देवि धाम्नरूपेण संस्थिता ॥ एवमुच्चार्य तान् धेनुं पद
 आशः पदानतः ॥ न स्मन् नरे पदान व्याभुक्ति मुक्ति फलप्रदा ॥ इह लोके च सौभाग्यमायुशरीरमय सु
 खं ॥ अक्षिणी मित्त्र कमये करौ चागरुकाद्यजौ ॥ देवदारुमयं पुच्छं गुदं गुग्गुलु संभवं ॥ कुशं कपो
 लकेशोक्तं सुशीरं चर्म चैव नु ॥ उदरे वदने दशाक्षुराये नखमेव च ॥ एवं संकल्प्य कर्पूरधेनुं वस्त्रे
 ण पूजिताम् ॥ विषं संयुज्य कर्पूरवस्त्र युग्मेन चैव हि ॥ कर्पूरधेनुं विषं दृष्ट्वा हास्य मां सुपूजितां ॥ पु
 ष्य गन्धस्थिता सा मे कमला पीयतामीति ॥ दत्त्वा धेनुमिमां राजन् गन्धर्वाणां समीभवेत् ॥ कल्पत्रयं
 वसेत्स्वर्गे राजराजो भवेदिह ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति गौरी लोके महीयने ॥ ॥ अथ कस्तूरिधेनुः ॥
 तथा कस्तूरिका धेनुः श्रद्धा विन्नममन्वितः ॥ पात्रे दद्यात्तु यश्चेष्टमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ एवं कर्पूरधे

॥ राम ॥

॥ २२३ ॥

धेनुक्तं ॥ इदं सर्वं तिकर्तव्यं नो यत्तत्क्षणं ॥ अथ गंधधेनुः ॥ दत्ता गंधमयी धेनुं कामानां फलमाप्नुयान्
 सर्वकाम्यफलमित्यर्थः ॥ अथ दधिधेनुः ॥ स्कान्दे ॥ अजुलिष्वेव दीभागे गोमयेन नराधिपः ॥ गोवर्ममात्रं तु
 पुनः पुष्पकरसंपुनः ॥ कुशैरासीर्यवसुधां हृत्वा जिनकृता सरां ॥ दधिकुंभं च संस्थाप्य सप्तधा तस्य चोपरि
 चतुर्थी शो न वत्तं तु सौवर्णीमुखं संयुताम् ॥ पञ्चसप्तत्रिंशद्वराणां मुक्ताफलमये क्षणां ॥ चंदनागरुभृंगी च सुते
 वै गंधमालिकां ॥ जिह्वा शर्करा राजन् प्राणां श्रीरवंडकं तथा ॥ फलमूलमया दन्ताः सितसूत्रस्य कंबलः ॥ ना
 वपृष्ठादर्भरेमा पुच्छं सूत्रमयं तथा ॥ स्वर्णभृंगीरुप्यखुशं नवनीनमयसनीं ॥ इक्षुयादां सुसंस्कृत्य सर्वा
 भरणभूषितां ॥ आच्छाद्य वस्त्रयुग्मेन पुष्पगंधैः सुपूजितां ॥ पुच्छदेशो यविष्ठा यमुद्रिका कर्णाभूषणम् ॥
 पादकोपानहौ छत्रे दत्ता मंत्रमनुस्मरेत् ॥ दधिकाशो निमंत्रेण दधिधेनुप्रदाययेत् ॥ एकाहरो दिनं ति
 छेदध्वाधानंदनदन ॥ यजमानो वसेज्जात्रादिनं च द्विजोत्तमः ॥ दशपूर्वा नक्षत्राणां नामानं चैककविंशकं

॥ रावि ॥

॥ २२४ ॥

विभुलोकमवाप्नोतिस्वयंयातिपरंगनिं ॥ अथरसधेनुकादे ॥ भनुनिप्तेमहीपृष्ठकृत्ताजिनकुशीन
 रे ॥ रसस्यनुघटंराजन्मपूर्णमैक्षवस्यनु ॥ तद्यत्संकल्पयेत्ताजश्चनुर्थोऽनैवहि ॥ इधुदंडमयापादाराज
 नधुरसंयुताः ॥ सुवर्णभृंगाभरणवस्त्रपुष्पाभनलनी ॥ पुष्पकंवत्संयुक्ताशर्करामुखजिह्विका ॥ दन्ताः
 फलमयास्तस्याः पृष्ठतश्चमयभुभं ॥ पुष्परेमानुराजेंद्रमुक्ताफलं हनेक्षण ॥ सप्तवीहीसमायुक्ताचतुर्दिशु
 सदीपिका ॥ सर्वोपस्करसंयुक्तासर्वगंधविभूषिता ॥ चत्वारिनिक्षपात्राणिचतुर्दिशुनिवेशयेत् ॥ धेनुंच
 पूजयित्वाग्रेगंधधूपशगादिभिः ॥ पूर्वोक्तायेचनेमंत्रास्मानेवप्रयत्नःपठेत् ॥ एवमुच्चारयित्वायोदरा
 निदिजसन्नमे ॥ दशपूर्वाभ्यंशैवआत्मानंचैकविंशकम् ॥ नयन्नुपरमंस्थानंयस्मान्नावर्त्तनेयुनः
 दातावाग्राहकोवापिस्काहंरसभोजनः ॥ पूर्वोक्तामंत्रायास्तद्वीरित्यादयःस्वरूपंधेनुदानमनिदाने
 सायं ॥ अथसुवर्णधे ॥ अत्रनुठितंयंचदशोन्नदिशतयवस्यसंकपृष्टेपथमयंकौडव्यम् ॥ रो

॥ राम ॥

॥ २२४ ॥

णवर्द्धनम् ॥ विमानैतार्कवर्णेन किंकिरीरत्नमालिना ॥ सहदेवाप्ररोभिश्चयानि शिवमंदिरम् ॥ याव
 च्छ्यान्नेज्यतावत्स्वर्गे महीयते ॥ ॥ अथ सप्तवीहिधेनवः ॥ ॥ विष्णुमित्रः ॥ सप्तवीहिमयाः सप्तधे
 नवः परिकीर्त्तिताः ॥ यथानितमयी धेनुसथैवैसासुकारयेत् ॥ यववीहिमयी धेनुगीमसतितापराः ॥
 मायमुक्तमयी चैव स्पृष्टं गुञ्जसप्तमी ॥ उपस्कृतं तु सर्वासु निलधेनुवदीरितं ॥ सप्तवीहिमयाः सप्तयोद
 दानि हिमानवः सयानि परमस्यान्तवा युभूतश्चमूर्तिमान् ॥ धेनुदानेन यूयो सौयानि विस्माः परंपदं ॥
 अथ गुडादिहवाः ॥ आग्नेये ॥ यामयाधेनवः पौक्ता हवासावतस्वहिः ॥ हरयेतानि योज्या सुहृदा यवतथा
 हवाः ॥ तत्र गुडादिहवाणां स एव विधिः ॥ सुवर्णी हवे विशेषस्तत्रैव ॥ भारदित्रियत्नान्वहवह्वह्वदि
 धाननः ॥ पुनर्धेनवाधवादया छक्तिनो नृयसन्नमः ॥ गोमयेन समालिप्ते पृथ्वस्व समाह्वने ॥ हवे हेममयं
 तत्रैव प्यंवारत्नसंयुतं ॥ तस्य नीलमये भृंगे मौक्तिके च क्षुषीरदाः ॥ घात्रिंशच्छुभह्वत्तनि विदुमो यौतु

॥ रावि ॥

॥ ३२५ ॥

नामिका ॥ यत्र कनं जुनिर्दिष्टं कर्णो वै हरि नारमके ॥ यमरागेशा वै पादाः खुरारुयमयाः स्मृताः ॥ राज-
 तानि च रोमाणि क्षौमवस्त्रेण केवलं ॥ पट्टेन पुच्छमुद्विष्टं सर्वे वामययं विधिः ॥ हृषरोः स्फटिकस्या-
 पि मणिलिंगेषु कीर्त्तिनः ॥ तथा धेनु र्यथानृणां वर्यां स्मृत्कारयेत् ॥ यो हृषो यत्तदने भूच्छनानीकस्य
 निष्कलः ॥ जानरुयमयः सोयं नारिनामानं संशयः ॥ एवं सविभवं दानमनंतफलदस्मृतम् ॥ निःस्वेपे
 वसत्सदानादाशो न्यविकलं फलं ॥ पुनर्भिनि ॥ तां धेनुं नैन हृषेण सहायवाधेनुमेव वेनियक्षत्रयमि-
 त्तर्यः ॥ सर्वे वामिनि ॥ गुडादिहृषेयि शृंगादि कडुक्कनीलादि घटितमित्यर्थः ॥ तथा धेनुरिति ॥ यथाश-
 क्ये विपर्ययेण योज्यौ ॥ अन्यथा यामये तु यक्रमविशेषाय तैः ॥ भार्गवीति ॥ इदमुपलक्षणां ॥ हृषरुयं
 हिरण्येन सहस्रेणैव कारयेत् ॥ नदूर्ध्वनाथवाधीमान्नदूर्ध्वेन वा पुनः ॥ अथोन्नरशनेनापि हवभंध-
 नरूपिणामिति तैलैर्गान् ॥ अत्र सहस्रादिशब्दो निष्कपरश्च हेमाद्रिः ॥ जांबूनदस्य भुजस्य यत्नैस्त्रिंशति

॥ राम ॥

॥ ३२५ ॥

भिक्षुथा॥ न दर्शन न दर्शन यथा शक्त्या यत्नैस्त्रिभिः॥ बाष्पा मे केन वा कार्यो ह्यः सर्वा गच्छेभनः॥ यत्ना इनो न क
 र्त्तव्यो ह्यः शोक भयाय ह इति गारुडा च॥ न स्यात्ताल मयेति॥ इदमुपलक्षणां॥ ताला टेकारयेत्पुंडु मर्द
 चंद्रकला कृतिः॥ स्याठिकेन तु कर्त्तव्यः खुरश्वरजनेन च॥ पुंडुनिलकं स्फाटिकमित्यर्थः॥ श्रीवांतु यमरा
 नेरा ककुद्गो मेदकेन च॥ श्रीवायां घटा वलयं रत्नचित्रं तु कारयेदिति लिङ्गपुराणीयो यस्कराणां गारुडे
 न्ययस्करानोक्ताः अतः शक्त्या विकल्पः एवं स विभवमिति॥ तैगेनु ह्यो कं कारयेत्तत्रैकं किं कृत्तय
 नगं॥ ह्यो को मे ह्येव॥ न ह्यक्षरां॥ त्रिनेत्र सुचतुर्बाहुर्जगमंडलमंडितः॥ त्रिभूलखड्गवरदाभयपाशिर्भ
 हेध्वरः॥ इति हेमाद्रवुक्तं॥ ह्यभं स्थापयेत्तत्र यश्चिमा मुखमग्रतः॥ ईश्वरं पूजयेत्तत्र ह्यारुखं ह्यध्वजं
 ह्येडं पूजयेत्तत्र ह्यनमस्कृत्या विधानतः॥ त्रीक्षा शृंगाय विष्णु हेधर्म यादा यधी महि॥ तन्नो ह्यः उचो दया
 न्॥ मंचेरानेन संयज्यो ह्यो धर्मविहृष्ये॥ होतव्यं च घृताग्नेश्च यथा विभव विसरं॥ ह्यगायत्रे वहो मो

रा वि
२२६

दृशनमसहस्रवा ॥ हृषः संपूज्यदातव्यो वा सरोभ्यः शिवाय च ॥ दक्षिणा चैव दातव्या यथा विज्ञानुसार
 तः ॥ गारुडेन पूजामंत्रः ॥ नमस्ते जगदाधारः प्रियः पुरणकुनामसि ॥ त्वदिहीनेत्यस्मिन्नकश्चिच्छुभमश्रु
 ते ॥ नमस्ते धर्मराजाय हृष रूपधराय वै ॥ त्वं मामुद्धर देवेश दुर्ग संसारसागरात् ॥ यशः कीर्तिर्धनं धा
 न्यं यदप्यदपि संस्तुतं ॥ तन्न त्वयच्छ देवेश यत्र च शुभांगतिमित्युक्तः ॥ ततो धिवा स नमधिकमुक्तं गारु
 डे ॥ दानमंत्रमुत्तम एव ॥ अत्र फलं लेंगे ॥ एतच्च कुरुते मन्त्रा हृष दानमनुत्तमं ॥ शिवस्यानुचरो भूत्वा
 सुचिरं तत्र नोदने शति ॥ गारुडेन ॥ दत्त्वा दानमिदं सम्यग्वि धिनानेन यार्थिव ॥ कुर्याद्विद्विजयं विद्यो
 वेदकर्म समाचरेत् ॥ वैद्यः समुद्रगमनं भूदः कर्म यथेषितमित्युक्तं ॥ अथ रूप हृष ॥ कष्टहर
 हृष दानं तु पितृकृतकर्मवियाकसारं ज्ञेयं ॥ हेमाद्रौ स्फाटं ॥ त्रिंशत्पलात्समारभ्य यत्नत्रितयमंत
 तः ॥ हृषं रौप्यमयं कृत्वा सर्वरत्नै रलंकृतं ॥ क्षौमवस्त्र परिछन्नं धान्यवित्यासमभूषितं ॥ यथोक्तकाले

॥ राम ॥
॥ २२६ ॥

पात्रायां धविषा यो यदा दयेत् ॥ दानमंत्रमिमांसाज्ञानकाले समुच्चरेत् ॥ धर्मस्त्वं ह्यरुये राजगदा
 नंदकारकः ॥ अष्टमूर्त्तिरधिष्ठानमनः पाहिसना नन ॥ एवं ददातियो मन्त्रा कलधौतमयं नृप ॥ सर्वपा
 पविनिर्मुक्तो देववद्विभो दने ॥ गारुडे नृ ॥ पातालके चरौ ये राहृत्वा ह्यममुन्नमं ॥ मुक्ताफलैरलंकृ
 र्णीत्यसरागैः सुशोभनैः ॥ सुवर्णनिलकीयेन चारुचामरयूजितं ॥ गत्वा शिवालये सम्यक् पूजयित्वा शि
 वं ततः ॥ रुद्राध्यायं जपित्वा नृप उगं सरहस्यकं ॥ होमश्च शिवमंत्रेण नित्यं जपेन विधीयते ॥ अथाहूय
 द्विजवरवेदवेदांगपारंगं ॥ वस्त्रालंकारमात्याश्रयः पूजयित्वा शिवं यथा ॥ उमायनेत्रि लोकेश जगत्कार
 णाकारण ॥ स्ववाहनयुधानेन पीतो भवनमोक्षने ॥ मंत्रेणानेन दद्यात् कैमदक्षिराया नितं ॥ दानस्या
 स्पृशनेन शिवलोके महीयते ॥ ॥ अथैतेषां सर्वसाधारणप्रयोगः ॥ ॥ कर्त्ता देशकालौ संकीर्त्य ममे
 हलौकिकायुगरोगसमृद्ध्युत्तरहविस्मरेण सहितमरणोन्नयविष्णुपदप्राप्तिकामो गुडधेनुदानं

॥ दा. वि. ॥

॥ २२७ ॥

करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजापराणाहवाचने कृत्वा चार्यं वरुणात् ॥ आचार्ये भुवनं गोमये नोपलिप्य
 कुडैरास्तीर्य न च पसारिते कृष्णजिने पूर्वोक्तान्यनममाने न गृहादिना प्राक् शिरसमुदीचीनयदधो
 न्वाकारं कृत्वा मुखे पदेशे घृणयरीयात्रे कर्णदेशे भुक्तिके पाददेशे इक्षुन् अक्षोर्मुक्ते नारकयो
 रन्ध्रनीलौ शिरसु सिनसत्त्राणि सास्त्रायां सिनकं वलं कुकुदयुष्टयोऽस्त्रायटं ॥ रोमसु सिनचामरं
 भूषयेद्विद्रुमद्वयं स्ननचतुष्टयेन वनीनया च चतुष्टयं ॥ पुच्छेक्षौ मं० दनेषु नाताफलानि घ्राणयोगंध
 करंडकास्थाययेत् ॥ नतः सुवर्णाभ्रुंगीरौ व्यखुरां कांस्यदो हांसिनसूक्ष्मवस्त्राहनां कुर्यात् ॥ एवं धेनोरु
 त्तरनो धेनुद्वयचतुर्थीशेन प्राप्नुवन्नाभिमुखं वा वत्सं निमौ यधेनूयस्करद्वयैरुपस्कृत्य सबन्ता
 ये गृहधेनवे नम इति नाममंत्रेण राखोडशोपचारैः संपूज्य गृहीतपुष्पांजलिर्धेनुं प्रदक्षिणीकृत्य
 पालक्ष्मीः सर्वभूतानां यावदेवेष्टवस्थिता ॥ धेनुरूपेण सा देवी नमपापं व्यापोहन् ॥ विस्रोर्वक्षसिया

॥ राम ॥

॥ २२७ ॥

लक्ष्मीर्लक्ष्मीर्धनदस्पच ॥ लक्ष्मीर्लोकपालानांसाधेनुर्वरदासुमे ॥ स्वधयापितुमुर्यानां स्वाहाय
 जभुजां चया ॥ सर्वयापहराधेनुसस्माच्छान्तिं प्रयच्छमे ॥ इति यज्ञये चकेपठित्वा पुण्याजलिं प्रक्षिप्य पु
 ष्पदेष्टोठयविश्य पूर्वोक्तं फलमुच्चार्य गाममुकय रिमारा गुडनिर्मितां घृतायां भुक्तिं कर्णमिश्रयादां
 मुक्ताफलेश्वराणि मिषनीलतारकां नानाफलमयदत्ता गंधकारं उद्याराणि सितसूत्रसिरां कंदलुसास्त्रां ना
 म्रककुत्पुष्पां सितचामरशेखकां विद्रुमभूषणां नवनीतसनीं क्षौमपुष्पां कास्पदोशं सुवर्णभृंजीं यैयसु
 रांसितवस्त्रां हतांधेनुद्वयनुरीयां शनिर्मिततावदुपस्करसहितवत्सां विष्णुदेवतां नृभ्यं संपददे इति पु
 ष्पदशान् ॥ ततः कृतेन कुडधेनुदानकर्मणाः प्रतिष्ठार्थं यथाशक्ति सुवर्णदक्षिणां संपददे इति रक्षि
 राणां दत्त्वा ॥ भूयसी संकल्पकर्मेश्वरायै रां कुर्यादिति ॥ घृतधेन्वादौ नौ औषदेष्टिकं द्रव्यै रानिदेशिकाणां
 बाधः ॥ अनुक्तभृंगादिषु इमान्येव ग्राह्याणि ॥ आवाहनमंत्राश्चैते एव ॥ फलोद्धेखोशनमंत्राश्च नत्रन

॥ दावि ॥
॥ २२८ ॥

त्रस्य द्या इति ॥ ॥ श्रीमान् सैकधुरंधरः भृगुनिधरेत्यायेपि वागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजनतावत्वीरः
सालकुम्भः ॥ यं विद्वन्मरिचित्रे स्वरो दिनकरः प्रामूनविधेः श्वरं नेनाकारि समग्रधेनुददतौ सन्धीतयेयद्व
निः ॥ इति दिनकरम् ॥ दस्युना गाभट्पूतिना दिनकरे पोते दानकारे गुडादिधेनुदानप्रयोगः ॥ सनो
दिनकरस्यैष गाभानीधिराः ॥ ॥ इदानीं देवता दानविधौ लीलाविजृम्भते ॥ ॥ अथ ब्रह्मविष्णुम
हेश्वरदानम् ॥ हेमाद्रौ लैंगे ॥ अथान्यं संखवक्ष्यामि सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ पूर्ववद्देशकाले तु मण्डपे
वा विधानतः ॥ प्रपायां कूटमध्ये वा स्थंडिले शिवसन्निधौ ॥ पूर्वविष्णुसमाराध्य यमयोनिं नतः परं ॥ मं
त्राभ्यां विधिनानेभ्यः प्रगावादिनमोत्तकं ॥ पूर्ववज्रलापुरुषवदित्यर्थसन्निधानात् ॥ प्रपाकूटो मंडप
विशेषो ॥ स्थंडिले वेद्यामित्यर्थः शिवसन्निधावित्युक्तेरर्थश्चिद्वपनिमाकराणां न उक्तं कामिके ॥ मंड
लांतः शिवं हेमं यार्ध्वर्यं वस्त्रकेशवौ ॥ तानुद्दिश्य दानं बंधोत्रियेभ्यो धनं वहु ॥ उन्नमंत्रि सहसं तु म

॥ राम ॥
॥ २२८ ॥

धामं द्विसहस्रकं ॥ सहस्रं कन्यसंशोक्तं समासात्प्रोच्यते नमः ॥ पूर्ववच्छिवपूजाचक्रातिगाचार्यदक्षिणा ॥ मं
 त्राभ्यामिति नारायणाय विमहे वासुदेवाय धीमहि ॥ तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ बृहद्बृहदाभेदाय बृहत्सरो
 धनदायिने ॥ शिवाय हरये स्वाहा स्वधा वौषट्कृत्य नमः ॥ इत्येताभ्यां प्रणवादिनमो ताभ्यां बृहत्विम्बोः शिव
 स्त्ववक्ष्यमाणारुद्रेणेति हेमाद्रिः ॥ तत्पुरुषाय विमहे महादेवाय धीमहि ॥ तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ इति शि
 वगायत्रापूजारुद्रजयो हृष्टार्थ इति वयं स्तेमं समाचरेत् ॥ सर्वद्रव्यं च होतव्यं चाभ्यां कुंडैर्विधानतः ॥ जज्ञा
 रुद्रं मुनियतः शिवैकगतमानसः ॥ अतिजौघौ नु कर्तव्यौ सगुणौ वैदपारगौ ॥ नानुद्दिश्य यथान्यायं विप्रेभ्यो
 दापयेद्धनं ॥ शतमष्टोत्तरं नैभ्यः पृथक् पृथक् नुत्तमं ॥ ब्रह्मभरणं संयुक्तं यथाविभवविस्तरं ॥ गुरुभ्यश्च
 त्विजौ चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ तेषां पृथक् पृथक् दद्याद्भोजयेद्ब्राह्मणानपि ॥ शिवार्चनाचकनं व्यास्य
 नादियथाक्रमं ॥ सर्वमिति तैत्तिरीयादिब्राह्म्यां अतिगम्यां गुरुसहितभ्यां होतव्यमित्यर्थः ॥ महेश्वरा

॥ द.वि ॥

॥ २२९ ॥

निनिविधायेनिशेषः ॥ मन्त्रिचयं त्रिभ्यो दशादिन्यर्थः ॥ देशिकं पूर्ववत्सूत्रं त्रिजिज्ञापिष्यते ॥ पुराणा ह
 वाचकानि प्राक्पूर्ववत्पूजयेदुधः ॥ एवं कृते च तन्मन्त्रे सर्वं यज्ञफलं नरः ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति निर्वारां चा
 धिगच्छति ॥ अथ त्रिमूर्तिदानं वृक्षादेः ॥ त्रिमूर्तिदानं दानानामुत्तमोत्तममुच्यते ॥ विष्णुवत्पयने वापि च
 त्वसूर्यग्रहादिषु ॥ नित्यं वायं च दद्यात्तन्मन्त्रं समाचरेत् ॥ देवालये न दीनीरेषुरपेक्षायनेनेषु च
 गृहे वा कारयेद्दानं यत्र भूमिः भुविर्भवेत् ॥ चतुरस्रं समां भूमिं गोमयेना तुलेययेत् ॥ तत्राक्षनाभिर्वि
 किरेत्पुष्पांजलीन्समं नतः ॥ एकहस्ता द्विहस्ता वा त्रिगुणा दैर्घ्यतः स्मृताः ॥ त्रिवेदिका भवन्निर्यकश्चेत्
 नंदुलमिश्चिता ॥ वृक्षाथ विष्णुर्भगवान्मुरारिर्हिरण्यमया स्तत्र निवेशनीयाः ॥ चतुर्भुजाः सायुधभूष
 णाश्चः किरीटिनश्चापयथाक्रमेण ॥ स्नानार्घ्ययाचमनीयवस्त्रगंधादिभिस्तानभियंज्य भक्त्या ॥ प्र
 दक्षिणी कृत्य सपुष्प हस्तः प्रणम्य चोवा स्य नतः प्रदद्यात् ॥ प्रत्येकमेकं बहुमानपूर्वं संपूज्य दानव्यम

॥ राम ॥

॥ २२९ ॥

नुक्रमेण ॥ त्वया जगत्सृष्टिकरस्त्वमेव सर्वस्य पितामहोसि ॥ त्वमेव कर्ता जगतां विकर्ता त्वमेव धा-
 ता जगतां विधाता ॥ यत्संयदनादनशो यथा हं त्वया च सा युज्यमुयैमि देव ॥ तथा करुत्वं शरणां प्रयत्ने
 मयि प्रभो देव वरप्रसादम् ॥ त्वया मरणा ममृतं विधाया हला हलं संहतमेव यस्मान् ॥ तथा सुशरणां
 त्रिपुरं च दग्धमेकेषु शालोकहितार्थमीश ॥ त्वद्वयदानादहमप्यशेषैर्देवैर्विमुक्तसु गणान्प्रयशे ॥ त-
 था करुत्वं शरणां प्रयत्ने मयि प्रभो देव वरप्रसीद ॥ इत्येवमुक्त्वा विधिवद्दानिसयानिसा युज्यमथ त्रि-
 मूर्तेः ॥ यः कारयेद्विष्वक्शयनसौ सुवर्णसंख्यायशितं हिरण्यं ॥ दशान्वता सोऽयुगमादरेण तथा कृतै-
 र्यत्नभते फलं नत् ॥ ॥ अथ त्रिपुरस्य दानम् ॥ मृत्युं जये ॥ सुवर्णरत्निकानां च शतैर्नैकेन शक्तिनः ॥
 कार्यो विस्वाथ विष्णुश्च शंकरश्च नथैव च ॥ यत्नं दशमानेन पीठं लोहेन कारयेत् ॥ देवता स्थापनार्थं
 यच्चक्रवत्परिमंडलम् ॥ ततश्च स्नादयः स्थाप्या यमईतं पुरो न्यसेत् ॥ चतुर्मुखश्चतुर्विहयमहस्तः पिता

॥ रा. ना ॥

॥ २३० ॥

मरुः शं करो विभुजः भूती ह्यारुठ स्त्रिलोचनः ॥ विष्णुश्चतुर्भुजश्चक्री गदी गरुडवाहनः ॥ यम इतः पाशपा
 शिर्दंडवान् विह्वलाननः ॥ सनुतो ह मयः कार्यो भीतौ वद इवाशनः ॥ तनौ विधाय देवानां पूजा पुष्पकलादि
 भिः ॥ यजमानः करे खड्गं गृहीत्वा निशिनं नवं ॥ इदं शिरश्चिह्नं न मीति इतस्यास्य उरान्मनः ॥ इत्युच्चार्य शि
 रश्चिह्नं दद्यात् तस्य यमदिगुरुवः ॥ ततश्चतुर्भिर्विधैस्तु कार्यं बालसा वाचनं ॥ तनौ वृक्षादि देवानां दानं कु
 र्यात्प्रयत्नतः ॥ देवालये गृहे वा पिनीर्थे वा न्यत्र कुत्रचित् ॥ बालसा यनुतान्दशादयं गायत्री सिने ॥
 सुवर्णादक्षिणायुक्ता बालसा ननु पूर्वशः ॥ अथ मृत्युभया च स्तोत्रोदशा देवता च यम् ॥ तस्य मृत्युर्वि
 नश्ये तदनादस्मान्न संशयः ॥ मृत्युना ग्रस्यमानोऽपि जीवत्येव नरः स्फुटं ॥ चासी करप्रतिह्वति चिनयं
 विधाय वृक्षादि दानमिह यः पुरुषः करोति ॥ रोगान्निरस्य सकलानपि दुर्निवासान् नैवाय मृत्युभय
 मेति नरः कदाचित् ॥ अथ चतुर्भिर्निदानम् ॥ ॥ वृक्षां डे ॥ चतुरस्रां समां भूमिं लिप्त्वा गोमयवारी

॥ रा. ॥

॥ २३० ॥

णा ॥ चनस्वस्वलेखाः सुः प्राचो दी चक्षुः सत्ताः समाः ॥ नवकोशानितत्र सुः कोशाकोशानिवर्जयेत् ॥ तत्र
 ते सुचमूर्तीश्च नृदिक्षुनिवेशयेत् ॥ प्रागाशुत्तरपर्यन्तं जानरूपमयीभुभा ॥ भुभतं हुतयमे सुपुरा
 पंचसुनिवेशयेत् ॥ पुरतो वासुदेवचसंकर्षणमनः परम् ॥ प्रशुभं चानिरुद्धं च चतुर्भुजं यथाक्रम
 म् ॥ शंखचक्रगदायाशिं पीतवाससमच्युतम् ॥ श्रीवत्सां कंचनूर्वाहं केयूरमुकुटोज्ज्वलं ॥ नीलांबरध
 रं देवमनेनं मुशलायुतम् ॥ संकर्षणं चतुर्बाहुं कटकादिविभूषणम् ॥ प्रशुभं चानिरुद्धं च शंखच
 क्रगदाधरौ ॥ पीतश्वेतांबरधरौ केयूरादिविभूषितौ ॥ एवं कृत्वा चतुर्भुजं चतुर्बाहुं समर्चयेत् ॥ प
 तस्माद्भुवरो न यथाशक्ति विनिर्मितम् ॥ प्रागाशुत्तरपर्यन्तं देवानामर्चनाक्रमः ॥ स्वस्वमंत्रैरादेवा
 नामाराधनमनुक्रमान् ॥ स्नानं वासोयुगं चार्घ्यं यात्रमाचमनीयकम् ॥ गंधं सुमनसो धूपं दीपनै
 वेशमेव च ॥ धारत्रयं भुजलैस्ताम्बुलैर्विनिवेदयेत् ॥ परितो लकपातांश्च गंधादिभिरथार्चयेत्

॥ दा वि ॥

॥ २३९ ॥

त्रिःषदक्षिणमावर्त्यगृहीतकुसुमांजलिः ॥ वरुणविशानाराध्यदशान्त्रमुदीरयन् ॥ नमोस्तुवादेवायज
 गतांयनयेनमः ॥ तवसंकीर्तनादानाच्छेयः स्यान्नुसदामम ॥ संकर्षणनमस्तेस्तुजगत्स्थित्यंनकर्मणा
 तवदेवप्रदानंमेसर्वपापहरंभवेत् ॥ यशुस्नायास्वितैशायभक्तानांउःखहारिणो ॥ नमोस्तुदेवदेवा
 यभक्तानामार्त्तिहारिणो ॥ सदानमोस्तुजगत्तःस्थिस्थित्यंनहेनवे ॥ अनिरुद्धायदेवायविष्णवेयव
 मात्मने ॥ योहिदशाच्चतुर्मूर्तिः श्रद्धायुक्तस्तुनारदः ॥ नादीवापुरुषोवापियथोक्तंफलमश्नुते ॥ ॥
 अथयंचतुर्मूर्तिदानम् ॥ ॥ वृक्षाडे ॥ अथदानंषडक्षामिषञ्चमूर्तेरिति श्रुतं ॥ यत्कृत्वापुरुषःस्त्री
 वासर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ यत्पापंमनसावाचकमर्णामन्युनाकृतम् ॥ जन्मानरसहस्रेषुतन्ना
 शंयानिसर्वजः ॥ दानमारोग्यमायुष्यंश्रीकरंभुक्तिमुक्तिदम् ॥ चंद्रसूर्यग्रहेचाथविषुवत्ययनादि
 शु ॥ पुराणकालेषुसर्वेषुगृहेवादानमावरेत् ॥ आचार्यवरयेद्विषंनस्थानुज्ञामवाप्यच ॥ विशावि

॥ राम ॥

॥ २३९ ॥

नयसंपन्नं सर्वं नैव कारयेत् ॥ लेपयन्नुसमां भूमिं गोमयेनोदकेन च ॥ चतस्रस्तत्र लेखाः सुः पाचो दीक्षा
 ताः समाः ॥ त्रिरसमाश्नाः सर्वास्तिष्ठः सुर्नवकोटकाः ॥ तत्र यंचैव संयासाश्चतुर्कोणानि सर्जयेत् ॥
 तेषु पंचसुकोटेषु पत्ते कंकमलं न्यसेत् ॥ श्वेतं तु तपुंजेन अष्टयत्रसंकरिणं कं ॥ तेषु तं तु तपस्येषु
 च मूर्तिं निवेशयेत् ॥ सुवर्णं निर्मिताः पंचमूर्तीः कृत्वा विधानतः ॥ ईशां सौवर्णमासीनं कर्पूरमुकुटोज्ज्वलं ॥
 चतुर्बाहुमुदारंगकटकादिभिर्भूषितां ॥ दक्षिणोपरं हस्ते सव्ये तु मृगयोनकं ॥ अभयदक्षिणोपरं
 व्योमलं तत्र त्रयं न्यसेत् ॥ सद्योजातं वा मदेवं भयोरं पुरुषं तथा ॥ सुवर्णं नैव कुर्वीत प्रधानादर्थमानतः
 सद्यं पश्चादुत्तरे वा मदेवं न चान्यस्मिं दक्षिणे वा ष्ण्योरं ॥ सद्यस्योजातं तच्छ्रौतं कं पुरुषं पूर्वकोट्येतेषां मध्ये
 च मीशानमेव ॥ तच्छ्रौतं कं पुरुषं तत्पुरुषमिदं ॥ स्नानं वस्त्रं चार्घ्यं याचा च मेयं गंधपुष्पधूपदीपौ ह
 विष्यं ॥ अभ्यर्चिताः पंचमूर्तीः क्रमेण मंत्रैः पंचवसभिमीनपूर्वं ॥ संपूज्य चैवं विधिनोदिनेन स पादि

॥ सवि ॥

॥ २३२ ॥

देवाश्च यथाक्रमेण ॥ पंचर्षस्रणाः स योजानं प्रपशामीत्यादि पंचमंत्राः ॥ तेनैव विशेषात् सर्वमेतत्कृत्यैव दा-
 नं स्वयमेव कुर्यात् ॥ रातकाले तु संप्राप्तेन दानादीनां पौथवा ॥ स्त्रियेनागुरुणा तेन मंत्रयूतैः कुशोदकैः ॥ अ-
 भ्यर्च्य विष्वग्गन्धैर्मंत्रानेनानुदीरयेत् ॥ अथैकमेकाक्षतव्या देवमूर्तिं रजुकुमान् ॥ नमोस्तु स योजाना-
 य नमो भगवमायिने ॥ भवभंगा भवेत्स एतवरूपप्रदानतः ॥ सोमाशा वामदेवाय शिवाय शिवरूपिणे-
 सदा मे शिवमेवासुतवरूपप्रदानतः ॥ नमो घोराय योराय जगत्संहन्ति कर्मणे ॥ शरणांश्चाप्यनो ह मशं-
 कं ममशंकरः ॥ पुरुषाय पुराणाय हराय वरदाय च ॥ तत्परूपप्रदानं मे श्रेयसेऽस्तु नमोस्तुने ॥ ईशानो-
 जगतामीशो देवानामभयंकरः ॥ रक्षन्तु शेषभूतानामीशमंशरणांगतम् ॥ विष्वदक्षिणमाहृत्य गृही-
 तकुसुमांजलिः ॥ प्रणिपत्य नमो दद्यादेभिर्मन्त्रैर्यथाक्रमम् ॥ गुरवे दक्षिणां दद्यादन्यस्मै वा प्रदाय-
 चेत् ॥ दक्षिणां गुरवे दद्यात्सुवर्णचैव वा सखी ॥ एतन्नरोऽथ वानादीनां विधिवदाचरेत् ॥ मुच्यते स

॥ राम ॥

॥ २३२ ॥

वीषायेभ्यः शिवसायुज्यमाप्नुयान् ॥ अथ शालग्रामदानम् ॥ मदनरत्ने हरिवंशे च ॥ चतुःसागर्येनां
 सशैलवनकाननां ॥ दत्ताय फलमाप्नोति शालग्रामात्तदभुने ॥ शालग्रामशिलादानमतिदानं प्रकीर्तितम् ॥
 शालग्रामं तथा लिंगं यो ददाति कुरु ब्रह्म ॥ नमस्तौ कर्मवाप्नोति शिवलिंगप्रदानतः ॥ पाप्मे ॥ शालग्रामशिला
 चक्रं यो दद्याद्दानमुत्तमं ॥ भूचक्रं तेन दत्तं स्यात्स शैलवनकाननं ॥ पौरुषेणैव सत्केन संयुज्य च यथाविधिः
 सौवर्णेन राजते वापि तांश्चेवाभाजनेन वै ॥ नववस्त्रसमासीरोष्णिष्टा प्यहरिततः ॥ संयुज्य क्षीरयक्ष्णैर्नै
 वेशादीन् समर्पयेत् ॥ ततः संयुज्य विषेऽंभुयर्कपरसरं ॥ ततः सुवर्णसहितं वस्त्रं युग्मं समन्वितं ॥ ग्रा
 ह्यं सयात्रं हस्तेन शिलाचक्रं नराधिय ॥ ततः परमिमं मंत्रं देशकालादिकीर्त्य च ॥ शालग्रामशिलाचक्रे
 भुवनानि चतुर्दश ॥ तस्मादस्य प्रदानेन धीयतां हरिरीश्वरः ॥ नारायणराजगन्नाथशंखचक्रगदाधरः ॥ स
 भजन्मनियज्ञादेर्विघ्नाघैर्विकृतं मम ॥ चक्रहस्तगदाधारोऽमया भुजगत्यते ॥ पुरावं च समुच्चार्य शि

॥ दावि ॥

॥ २३३ ॥

लावकं मदात्मकं ॥ मङ्गलाय यदा न व्यंजलदानपुरःसरम् ॥ देवस्य त्वेति राजत्वे गीमं मंत्रस्तनः परं ॥ अतिश
 हीनयत्नेन यदनीयो यथाक्रमं ॥ ततः परं कृतं कर्म कार्यं सर्वमदर्शयाम् ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या शिलादानं
 यथाविधि ॥ समहायापसंघेभ्यः सशस्त्रविविमुच्यते ॥ यं यमर्थं समुद्दिश्य शिलादानं करोति यः ॥ स तं
 तमर्थं तभने मन्त्रसादान्नराधिय ॥ शालग्रामसमं दाननासि कुत्रापि वैयतः ॥ सर्वेषामपि दानानामुन्न
 मंतम्य चक्षते ॥ यः करोति विधानेन समेति श्रीनि वर्द्धतः ॥ व्यासः ॥ यो ददाति शिलां विष्णोः शालग्राम
 समुद्रवां ॥ वैष्णवो विष्णुभक्ता येनेनेष्टं कुरुभिः शतैः ॥ ॥ अथ लोका कपालाश्च कदानं लैंगं ॥ ॥ लोका
 लाश्च कं दिव्यं साक्षात्परम दुर्लभम् ॥ सर्वं स यत्करं गुह्यं परचक्रविनाशनं ॥ मध्ये शिवं समभ्यर्चयथा
 न्यायं यथाक्रमम् ॥ दिग्विदिशुचकर्तव्यं स्थंडिलं बालुको मयम् ॥ अष्टौ दिशाः समाहृत्य वेदवेदांगपा
 रगान् ॥ जिज्ञेदिया कुलोद्भूतान् सर्वलक्षणसंयुतान् ॥ शिवभिमुखमासीनान हनैष्वं वरेषु च ॥ वसै

॥ राम ॥

॥ २३३ ॥

राभरौर्दिव्यैर्लोकपालान्त्रमंत्रकैः ॥ गंधैः पुष्पैर्धूपैर्दीपैश्चाक्षरं श्रावयेत्कृत्वा ॥ पूर्वतो होमयेदग्नौ लो
 कपालाष्टमंत्रकैः ॥ समित्पृष्ठाभ्यां होतव्यमधिकर्मक्रमेणानु ॥ एवं कृत्वा विधानेन वा स्रणान्वेदपारगान्
 यजमानः समारूय सर्वाभरणाभूषितान् ॥ सुत्तानान्पूजयित्वा यदि जेभ्यो वा ययेदनं ॥ पृथक् पृथक् स्व
 मंत्रैश्च दशनिष्कं च भूषणम् ॥ दशनिष्कैरावस्त्रार्धं आसनं कंवलयं पृथक् ॥ स्मयनं तस्य कर्तव्यं शिव
 स्य विधिपूर्वकम् ॥ दक्षिणा च षडानव्यविभवं विस्तरम् ॥ अत्र कुण्डमण्डलादिनुलापुख्यौक्तेतिकर्त
 व्यनाभवतीति हेमाद्रिः ॥ वेदिकामात्रं तु लोकां अन्यथोक्तं ॥ अतिदेशे प्रमाणभावादिनिवयम् ॥ य
 क्षिमयदेशे मध्ये शिववेदिकाः परितो द्विविदिभुवेदिकाष्टकैर्लोकपालपूजा ॥ आचार्यसहितवा
 स्रणाष्टकायदानं पूर्वतो होमः ॥ निष्कदशकदक्षिणा ॥ वावाचार्यायेति यथाविभवं ददिरोत्पि हे
 माद्रिः ॥ कामिकेन एकस्मिन्पण्डिते वाथ कुण्डे वा होममाचरेत् ॥ लोकपालाष्टमंत्रैस्तु पृथगष्टोत्तरं शन

॥ रा. वि ॥

॥ २३४ ॥

म् ॥ मभिन् घृताभ्यां होतव्यं अने पर्णहुनिंददेत् ॥ सनयः कुरुने दानं लोके शानां नु भक्तिनः ॥ लोके शानां
 चिरस्थिता स्थानेषु समुखं नरः ॥ कलं शिवपुरे स्थिता सार्वभौमो भवेद्भुवि ॥ अथ नवग्रह दानं वृत्तां
 डे ॥ ग्रह दानं यथा वक्ष्ये सर्वं सिद्धि करं परम् ॥ सर्वशानि करं नृणां सर्वं या ययणा ज्ञानम् ॥ विष्णु
 यनैराहुर्ग्रहणो शशिसूर्ययोः ॥ जन्मक्षेप्तौ रवारैवायं च दृष्टं न थैव च ॥ पुराण कालेषु सर्वेषु पुराण दे
 शेषु विशेषतः ॥ ग्रह दानं नु कर्तव्यं निम्नं श्रेयो भिक्वाक्षिणा ॥ हस्तमात्रं हि हस्तं वा त्रिहस्तं वा धनार्द्र ॥ च
 तुरस्त्रां समाभूमिं गोमयं नानुलेपयेत् ॥ रेखाः प्राच्य उदीच्यश्चतुश्चतस्रस्तथा समाः ॥ नवकोष्ठेषु
 यस्मानि विन्यसेत्तन्धेनतंडुलैः ॥ आदित्यश्चंद्रमा भौमो बुधजीवसि तार्कजाः ॥ राहुकेतुरिनिषोक्ता
 ग्रहलोकसुखावहाः ॥ स्यां ह्ये रणरूपाणि कारयित्वा यथाविधि ॥ त्रिनिष्के राधवाकुर्याद्यथा शक्ना
 पृथक् पृथक् ॥ आदित्यं नध्यमे कोट्ये दक्षिणं गारकं न्यसेत् ॥ उत्तरे तु गुरुं विंशां शुभमुत्तरपूर्वके ॥

॥ रत्ना ॥

॥ २३५ ॥

भार्गवंपूर्वतो न्यस्य सोमं दक्षिणपूर्वकं ॥ यश्चिमेऽर्कमुनं न्यस्य राहुं यश्चिमे दक्षिणे ॥ यश्चिमेऽत्ररके केनूं सं
 निवेश्य यथाविधि ॥ तद्वर्णागंधपुष्पाद्यैस्त्वं च ये त्वस्वमंत्रकैः ॥ दानं भूजोऽथ वा कुर्यात्स्त्री वा तत्र नुना
 रद ॥ भूते यना दियत्कार्यं सर्वं विषेण कारयेत् ॥ आनकालेन संवापे स्नात्वा तिलकुशोदकैः ॥ य
 तो यजमानसु धौतवस्त्रः पञ्चवर्णः ॥ अर्चयित्वा स्वयं दद्याद्दहस्तरमुखान् यज्ञान् ॥ यत्नेकमेकवि
 षोसौ स्वर्णमंत्रमुदीरयेत् ॥ यथासनः पश्चकरो दिवाहुः पश्चगुनिः स प्रनुरंगवाहुः ॥ दिवाकरो लोक
 गुरुकिरीटीमपि पश्चादं विदधातु देवः ॥ १ ॥ श्वेतां वरश्चेत विभ्रषणश्च येन गुनिर्दंडधरो दिवाहुः
 चंडो मृतात्मा वरदकिरीटीभ्रेयांसि मत्स्यपददानु देवः ॥ २ ॥ रक्तां वरो रक्तवयुः किरीटीचतुर्भुजो मे
 व्यगमोगदामृत ॥ धारासुतः शक्तिधरश्च भली सदा समे स्याद्दरदः पशानः ॥ ३ ॥ पीतां वरः पीतवपुः
 किरीटीचतुर्भुजो दंडधरश्च हारी ॥ चर्मासिधकसोमसुतः सदा मे सिंहधिरुडे वरदो बुधश्च ॥ ४ ॥

॥ रावि ॥

॥ २३५ ॥

पीतांबरः पीतवपुः किरीटीचतुर्भुजो देवगुरुः प्रशान्तः ॥ दधानिदंडं च कमंडलुं च तथा क्षस्रच्चं वरदोऽसु
 मस्यम् ॥ ५ ॥ श्वेतांबरः श्वेतवपुः किरीटीचतुर्भुजो देवगुरुः प्रशान्तः ॥ दधानिदंडं च कमंडलुं च जयं
 च विभ्रद्वरदोऽसु मस्यम् ॥ ६ ॥ नीलश्रुतिः भूतधरः किरीटीगृध्रस्थितस्त्राणकरो धनुष्मान् ॥ चतुर्भु
 जः सूर्ययुतः प्रशान्तो वरदो मेऽसु समंदगामी ॥ ७ ॥ नीलांबरः नीलवपुः किरीटीकरालवक्त्रक
 रवालभूती ॥ चतुर्भुजश्चर्मधरश्चराहुः सिंहासनस्थो वरदोऽसु मस्यम् ॥ ८ ॥ धूम्रोऽपि बाहुर्वरदो
 गदामृत्पृष्ठासनस्थो विह्वलाननश्च ॥ किरीटकेयूरविभूषितांगः सदासु मे केतुगणाः प्रशान्तः ॥ ९
 इत्युक्त्वा दापयेत्सर्वमादिताशान्नवग्रहान् ॥ पुरुषोवायनारीवायथोक्तफलमाप्नुयात् ॥ मधुमे
 गुरवे दद्यादन्तर्मेवाप्रदापयेत् ॥ अथवा दक्षिणा देया सुवर्णवाससीभुजे ॥ ॥ अथ दद्यान्नार
 दानम् ॥ विश्वामित्रः ॥ ॥ दानानामुन्नमं दानं हैमं विष्णोः स्वरूपकम् ॥ तस्मान्पुण्यार्थिना देयो हैमा

॥ राम ॥

॥ २३५ ॥

विष्णोः सुरुपकाः ॥ मत्स्यः कूर्मो थवारा हो नारसिंहो थवामनः ॥ रामो रामश्च कृष्णश्च बुधकल्की च ते द
 श ॥ वामेशं खंगदां दक्षे विभ्रह्मे मत्स्यरूपधृक् ॥ नरो हि मत्स्यरूपी वामत्स्यरूपी जनार्दनः ॥ ए० तदेव
 कूर्मलक्षणां ॥ मधुपिङ्गलवर्णा च चतुर्वर्णा युधैर्युतम् ॥ नरांगं सूकरां संचमना कपी तं सुभाषणम्
 श्रीवामकूर्यस्थानुधरानं नौ पदानुंगौ ॥ एतद्वयधरं देवं वाराहं भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ज्वलद्दीप्तसमाका
 रं सिंहवक्त्रजरांगकम् ॥ दंष्ट्राकरालवदनं ललज्जिह्वं सुभीषणम् ॥ वृत्राक्षं जटिलं कुञ्जं आलीढं
 यौनवक्षसम् ॥ अमेयनीबनखरं वामोरुक्षनदानवम् ॥ नक्षत्रोदारयन्तश्च करभ्यां नखैर्भृश
 म् ॥ गदाचक्रधरं द्वाभ्यां नरसिंहं जगत्प्रभुम् ॥ दंडी छत्रधरो दिर्देवमनः परिकीर्तितः ॥ छत्रां नकार
 णां घोरं उद्वहन् परभुं करम् ॥ जामदग्न्यः प्रकर्तव्यो रामो रोषारुराणो धराः ॥ युवा प्रसन्नवदनः सिंह
 स्कंधो महाबलः ॥ अजानुबाहुः कर्तव्यो रामो बाहुर्धनुर्धरः ॥ शंखचक्रधरः कार्यो नीलोत्पलदलछ

॥ दा.वि ॥

॥ २३६ ॥

विः॥ कृष्णो दीर्घविवाहश्च सर्वदैवक्षयंकरः॥ काषायवस्त्रसंवीतः स्कंधसंसक्तचीवरः॥ पद्मासनस्था
 द्विभुजो ध्यायी बुधः प्रकीर्तितः॥ खड्गो घनकरः कुक्षो हयारूखो महावतः॥ स्नेहो हृदकरः कल्की हि
 भुजः परिकीर्तितः॥ यथाशक्त्वा प्रकुर्वीत सुवरो निर्विजानता समेन योऽशेनैव समान्येनानि कारयेत्
 स पूज्यनामभिस्तैस्तु पुष्पध्वजनिवेदनैः॥ भक्तिनम्रः प्रणामांते निवेश्य भद्रयानतः॥ आहूय वास्त
 रान्तराजन्त्यादौ च क्षात्पयत्नतः॥ उयवेश्यासने सर्वांश्च दनेनानुलेपयेत्॥ सुगंधैः कुसुमैश्चैव धू
 यदीपैस्तथैव च॥ आच्छाद्य वस्त्रयुग्मे सुग्रहरोचं च सूर्ययोः॥ ग्राहकान्विष्णुरूपांस्तु अर्चयेत्तविम
 त्तरः॥ एकैकं देवरूपं तमेकैकस्य समर्पयेत्॥ अथवा विष्णुवै सर्वान् देवात्सं पूज्यमानवः॥ देवरूपं
 मया विप्रकारिणं कांचनं भुभम्॥ नङ्गहारप्रदानेन पीयता विभ्वरूपधृक्॥ सनतुच्चार्य विप्रस्य ह
 स्तेनोयं क्षिपेत्त्वयम्॥ प्रदक्षिणांतनो देवासं पूज्य प्रविशेद्गृहम्॥ ॥ अथ द्वादशादिनदानस्वसारो

॥ राम ॥

॥ २३६ ॥

ऋणानारदभद्रनेदानमादिन्यसंज्ञितम् ॥ यथोक्तलोकगुरुणाविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ कर्तुःयायह
 रं पुराणं मायुष्यं श्रीकरं शुभम् ॥ आरोग्यं सर्वमांगल्यं दुःस्वप्नादुत्तनाशनम् ॥ सर्वशान्तिकरं ह्येनत्सर्व
 सिद्धिफलप्रदम् ॥ विष्णुवत्पयनेशहर्षहृष्टोच्चंदसूर्ययोः ॥ जन्मक्षौ सौरवारेचयंचदृष्टकसंगमे ॥
 सप्तम्यां वाथसावित्रे नक्षत्रेऽनुददर्शने ॥ उःस्वप्नदर्शने कुर्याद्दानमादिन्यसंज्ञितम् ॥ देवालयेन दी
 तीरेन डागेवरुणालये ॥ अन्येषु पुराणदेशेषु देवदानं समाचरेत् ॥ आलियवैवा दशाहस्तदैर्घ्या
 क्षिप्तिनथा गोमयसंयुताभिः ॥ तस्मिन्मिनैस्तंडुलपुंजकैश्च विसारयेद्वा दशयंकजानि ॥ आदेशमा
 त्राणि शुभानि तानि सकर्णिकान्यष्टदलेषु नेषु ॥ हिरण्यरूपाणि रवेर्विधाय यथा क्रमा उन्नरतीथ
 थर्व ॥ नेयां लक्षणं प्रागुक्तं ॥ यत्तु शुखान्याशुखस्वदेवांसंस्वर्गागन्धादिभिरर्चयित्वा ॥ दद्यादय
 पंसृष्टनंगुडाखंबस्त्रैरथोनेष्ट्ययथाक्रमेण ॥ अथैकमेकद्विजपुंगवाय आराध्यगंधादिभिरादरेण

॥ सा.वि. ॥

॥ २३७ ॥

संशीयतामित्यथ चक्रमेराप्रत्येकमुच्चार्यतदीयनाम ॥ धाता च मित्रश्च तनः परेणामार्तेडनामा च न
 थार्यमाच ॥ शक्रश्च देवो वरुणस्तथा सौमगो विवश्वान्न वमस्तथैषां ॥ आदित्यनामा सविना तथा स
 रत्नं द्यातथैकादशमश्च नैषां ॥ विष्णुस्तथा द्वादशमश्च मंत्रैराधयेद्देववरान्दिजांश्च ॥ ॥ अथ
 रुद्रानमुक्तांते ॥ ॥ अथान्तःसंख्यवक्ष्यामि भृशुधुमुनिसत्तमाः ॥ यश्च क्लामयते दानान्तत्फलमुपा
 श्रुते ॥ पुराणकालेषु सर्वेषु जन्मर्क्षेषु विशेषतः ॥ पुराणदेशेषु सर्वेषु गृहेषु दानमाचरेत् ॥ देवास
 कानयन्वाशद्देवैरुसमर्तेजसः ॥ भानरः पुरुहूतस्पर्शमरुतः सूर्यवर्चसः ॥ किरीटहारकैयूरक
 टकादिविभूषिताः ॥ खड्गवर्मधरा नित्यं शक्रस्यानुचराः सदा ॥ तेषां पुत्रिणिरूपाणि जानरूपेण कार
 येत् ॥ तेषां दानानि तत्सर्वविषेणैव समाचरेत् ॥ भुञ्जते देशे समाभूमिं लिप्यगेमयवादिना ॥ दक्षि
 णोत्तरतो विद्यालेख्याः षट्पञ्चना समाः ॥ प्रागेकादशरेखाः सुः पञ्चाशत्कोट्यमुच्यते ॥ चतुरस्राः समा

॥ राम ॥

॥ २३७ ॥

सर्वे हस्तत्रिनयसंमिता ॥ कोष्ठे मध्यमवीथ्यावै पृष्ठे चोत्तरः स्थितम् ॥ इन्द्रमासनमित्युक्ताभ्यन्तरे मरु
 तस्तथा ॥ कोष्ठेषु सर्वेषु सरोरुहारिणः कृत्वा सितैः सन्दुतमंडलैश्च ॥ यस्मानि देवासनमारभेत्तसंस्थापये
 त्तेषु यथाक्रमेण ॥ अत्र दक्षिणोत्तरायनं रेखायद्द्वमातिरम्य पूर्वयक्षिमायिताभिरेकादशरेखाभिः
 पंचाशत्कोष्ठनिष्पत्तिः स्यात् ॥ तत्र मध्यमवीथ्यां उत्तरतः पृष्ठे कोष्ठकेन्द्रासनं भवति सुकाः मरुता
 मासनं ॥ मरुतामानि वायुपुराणैः ॥ ततस्तेषां जुनामानि माना पित्रोः प्रवक्तुः षड्विधैः कर्मभिश्चैव
 मरुतां नौ पृथक् पृथक् ॥ भुक्त्वा नित्यं स्थादिभ्यः सत्यज्योतिस्तथापरः ॥ चित्रज्योतिश्च ज्योतिस्मान्
 त्सहस्रं नयास्तथा ॥ प्रथमोऽंगराः प्रोक्ते द्वितीयं जुनिबोधतन् ॥ जानजित्सत्यजिज्ञैव सुषेराः से
 नजिज्ञथा ॥ अतिमित्रो ह्यमित्रश्च हरे मित्रस्तथापरः ॥ गणारुषद्वितीयस्तु नृनीयं जुनिबोधतः
 ज्ञानः स नो ध्रुवो धर्ता विधर्ता च विधारयः ॥ वरुणाश्च नृनीये च वनुर्यमे निबोधतः ॥ ध्यातश्च ध्रु

॥ रावि ॥

॥ २३८ ॥

निश्चैव उग्रभीमस्तथैव च ॥ अभिपुक्तोक्षिपथैव सा सहांश्च गराः स्मृतः ॥ ईदृशैव तथा न्यादृक् स दृक् पुनि
 सहक तथा ॥ मितश्च संमितश्चैव सभराश्च तथा गराः ॥ ईदृशा सः पुरुषश्चैव अन्नादृशा सरत्नौ ॥ सं
 मिताः समदृशा सः पुनिदृशा च वै गराः ॥ मरुतेन्द्रसमरत्नया देवविशेषरः ॥ यत्तश्चैवानुवर्त्मानस्त
 थान्योमानुषीविशः ॥ दैत्यदेवाः समाख्याताः सप्तैते सप्तका गराः ॥ एते ह्येकोनयंचाश्चामरुतो नाम नः
 स्थिता इति ॥ आगादिपूर्वेत्तरमत्रैव सर्वाणि कृत्यानि च कारयित्वा ॥ वस्त्रैरथावेष्ट्य कुशोदकैश्च
 संषोक्ष्य तद्धिः ॥ युने र्यजुभिः ॥ मध्ये महेन्द्रविगुरो न देवा चक्रा सुधः शक्तिधर किरीट ॥ हारादिकै
 यूरविभूषिणां गोदेवाधिपोलोकपतिः प्रशान्तः ॥ कार्यदत्तधा हा र्यः प्राप्ते भुभे पुराणे काले पि दाना
 स्नात्वा ततः ॥ निलमिभ्यः कुशोदकैः प्रक्षिप्त्वा पुष्पगृहीत हस्तः क्षत्वा तु विप्रेणा सं ह वै स वनिः ॥ पुराण्यु
 ष्यां जलिना च सर्वं प्रदापयेद्देवगणां क्रमेण ॥ यत्ने कमेके दिजपुंगवानां पुराण्यममवसमुदाहरे वै

॥ राग ॥

॥ २३८ ॥

ऋणोमिदेवं मरुतां तथैकं मयि प्रभो देव कुरु प्रसादम् ॥ तव प्रसादादघनाशनं ने सुवर्णीरूपा सुस
 दामरेशः ॥ इत्येवमुक्त्वा मरुतः प्रदाय ततो महेंद्रं प्रददद्देवम् ॥ यः कारयेद्विष्णुवरसुतसौख्यं
 निविष्टांश्चतुरो निधाय ॥ ततः संयुज्य गुरवे दक्षिणां च यथोचितां ॥ स्वस्तिवाचकविषाणां दक्षिणां च
 यथाह्नः ॥ चैतौ कन्याथौ जगन्नामधीशो देवाधिपौ दैत्यगणानि रुन्ता ॥ श्रेयांसि मस्य प्रददातु दानु
 देवाग्रजो वज्रधरः प्रज्ञातः ॥ इत्युच्चार्य ततो दद्याद्देवं वज्रहरं हरिं ॥ पूजायामपि शक्रस्य मंत्रस्यः प्र
 कीर्तितः ॥ मरुवं कुरु मे दानं मरुतां विधिपूर्वकं मूसमर्वकालं संपन्नो देववद्विबोदने ॥ यथोक्तं व
 स्रणा चैदं नारदाय सुरर्षये ॥ तथा नवापि वा सर्वशोक्तं वै मुनिसत्तमाः ॥ ५ अथ चंद्रादित्यदानम्
 विष्णुधर्मेत्रे ॥ चन्द्रादित्यौ नुदानौ सूर्यः सौवर्णी उच्यते ॥ भुङ्क्ष्यारजतस्यैव मंडलं हिमवन्निष्क
 द्वादशांगुलं हनन्नुभयोरपि मंडलम् ॥ हनौ पद्मसमाकारौ मध्ये चैव नु कर्षिका ॥ भानुना घ्नम

॥ यवि ॥

॥ २३६ ॥

ये पात्रे घृतपूरौ नु निक्षिपेत् ॥ सोमं शंखे क्षीरपूरौ उपरिस्थापयेत्तु ॥ सूर्ये नुरक्तकुसुमैः सोमं शु-
 क्लैः सथैव च ॥ आदिताय सुगंधि च धूपं च प्रतिपादयेत् ॥ सोमस्य गुणुर्दयो गंधः शुक्लस्यैव च ॥
 कुंकुमं तु यतं गायत्री पंचैव घृतेन तु ॥ एवं संपूज्य यत्नेन चंदादिमौ पृथक् कृतौ ॥ अमृतपूर्तये सोमं न-
 मो नैनैव यजयेत् ॥ आरूय ब्राह्मणान् भक्ष्या वेदवेदांगपारगम् ॥ कुलम्बिनंदरिखवा आहिताग्निं नथै-
 व च ॥ रक्तेन वा ससाक्षात् कुंकुमं नानुलेपयेत् ॥ संपूज्य धूपदीपैश्च द्विजं सूर्यं मिवापरम् ॥ समर्पये-
 ब्राह्मणाय संचरणेन भूमि यः ॥ रुक्मच पुरुषं चैव परां पुष्करयेव च ॥ त्रयीविद्या च सांगानुयसांगं
 विश्वरूपिना ॥ समेदिवाकरो देवः प्रीयतां विषमाचिरम् ॥ एवमुच्चार्य भानुं तु ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 क्षीरशंखे क्षिप्तं देवं द्विजराजं नथैव च ॥ अमृतमूर्तिशीतां शुन्ददामिते द्विजोत्तमः ॥ गायत्रैव तु सू-
 र्यस्य अर्हं जायते विभो ॥ सोमं नरत्नमं दीतिशुचिः शुद्धेन चेतसा ॥ एवं चंद्रं दिवं दत्त्वा बलीराज्यमवा-

॥ राम ॥

॥ २३७ ॥

पह ॥ अथ कालपुरुषदानम् भविष्योत्तरे ॥ पुराणं दिनमथासाद्यभूमिभागे समं भुजे ॥ चतुर्दशां च
 तुर्थावायव्यां वायां दुनन्दन ॥ पुमान्कृष्णतिलैः कार्यैर्यदन्नः सुवर्णादक ॥ खड्गो घनकरो दीर्घो जया
 कुसुमकुण्डलः ॥ रक्ताम्बरधरः स्वावीशं स्वगता विभूषणः ॥ तीक्ष्णसिपुत्री वंधेन विस्फारितकटीत
 तः ॥ उपानपुगसुक्तांघ्रिः कृष्णकंवलयार्धकः ॥ गृहीतमांसं पिंडं च वामे करतले तथा ॥ एवं विधः पु
 मान्कृत्वा गृहीतकुसुमांजलिः ॥ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैर्नैवेद्यं च निवेदयेत् ॥ यजमानः प्रसन्नात्मा इमं
 त्रमुदीरयेत् ॥ सर्वकलयसेयस्मात्कालस्त्वेतन्नचोच्यते ॥ वस्त्रविष्णुशिवादीनां त्वमसाध्योऽसि सुव्र
 तः ॥ पूजितस्त्वमया भक्त्या पार्थिवश्च यथा सुखम् ॥ यशुज्यते न वविभो न त्कुरु खनमो न मः ॥ एवं संपू
 जयित्वा नं वासराणां निवेदयेत् ॥ दक्षिणां भक्तितो दद्यात्पण्यत्तं विमर्जयेत् ॥ अत्र दक्षिणा ॥ जे
 यं निष्कशतं पार्थिवं दानेषु विधिरुत्तमः ॥ मध्यमस्तु न दद्वेन न दद्वेना धमः स्मृतः ॥ अशक्तस्यापि कृ

॥ दा. वि ॥

॥ २४० ॥

श्रोयं पंचमौ वशिर्कोविधिः ॥ अतो यत्नेन यो दद्यान्महादानं नरोत्तमः ॥ यत्तिष्ठेत्कानि वानस्पृशः खशोक
 भया वहमिमुक्ता ॥ अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥ नायमृभंभुंयंनस्यनचवाधिकृतं भवे
 त् ॥ भवत्यव्याहृतैश्वर्यः सर्ववाधाविवर्जितः ॥ देहानैः सूर्यभवनं भित्तायाति परं यदमृः ॥ पुराणक्ष
 यादि रागन्यराजा भवन्ति धार्मिकः ॥ माघ्याचतुर्दश्यां चतुर्थ्यां भद्राया वा देशकालौ संकीर्त्यमाय
 मृत्युव्याधिभयनाशा व्याहृतैश्वर्यसूर्यभवनभेदपूर्वकपरमयदस्थित्युन्नरजन्मानरावद्विन्न
 धार्मिकराजत्वभवनकामः कालपुरुषदानं करिष्ये ॥ इति संकल्पः ॥ गणेशं संपूज्य वासरां ह
 त्वा वासोभूषणादिभिः संपूज्य कालपुरुषं नाम भद्रं वैराग्यसंपूज्य पुनः फलमुच्चार्य मे कालपुरुषो
 रणाधिकपरिमाणकृष्णतिलनिर्मितमूर्ध्वं शङ्खकंजयानिर्मितकुंडलरत्नांबरं शंखमालं कुरीक
 णिसोपानकपादकृष्णकंबलपार्श्वकंबलं करगृहीतमां सपिंडं तुभ्यं संप्रददे ॥ नतः कृतस्य काल

॥ राम ॥

॥ २४० ॥

पुरुषदानस्य प्रतिष्ठा र्थं जुक्तं निष्कृष्टान्तात्पुनरां दक्षिणां दद्यादिति ॥ ~~अथ यथापुुरुषदानम् स्तुते ॥~~
 अज्ञानात् ज्ञानं नो वापि यत्पापं कुरुते नरः ॥ पापपुरुषदानेन मुच्यते नात्र संशयः ॥ मन्त्रादिदिवसेषां
 म्रियदास्यर्थं दिनं भवेत् ॥ तदा स्य मूर्तिः कर्तव्या हैमी विषयतुष्टेये ॥ अत्रार्थिकं मानमिति मदनरत्ना
 दयः ॥ पलाधिकसहस्रपलावधिकमिति कल्पतरुः ॥ तुलापुरुषवत्कार्यं कुंडमंडपयोर्विधिः ॥ परं
 होमः प्रकर्तव्यो गायत्र्या केवलं नृप ॥ तुलापुरुषवदित्यनेनैकाग्रियक्षः कूटयक्षश्चोक्तः ॥ गायत्र्येति
 सूर्यस्य देवता ॥ अन्यहोमवाधः केवलमित्यनेन ॥ संस्त्राप्ययंच गव्येन न तस्मात्तापि पूजयेत् ॥ पंच
 विंशतिसंख्याभिः श्वेतपुष्पैर्नराधिय ॥ संस्त्राप्येत्यस्य प्रतिमा मित्यादिः ॥ स्त्रात्वेति अधिवासनोत्तरं
 नराभिषिक्त इत्यर्थः ॥ ॐ पृथिव्यै नमः जलाय तेजसे वायवे आकाशाय श्रोत्राय त्वचे चक्षुष्ये
 जिह्वाय घ्राणाय शब्दाय स्पर्शाय रुचाय रसाय गंधाय वाचे पाणिभ्याम् पादाभ्याम् पायवे

॥ रा. वि ॥

॥ २४१ ॥

उपस्थाप्य मनसो बुधैः अहंकाराय आत्मने परमात्मने इति ॥ एवमसंपूज्य राजेंद्रकर्पूरं दीपमाचरेत् ॥
 धूरसीति च धूपं च अग्निर्ज्योतीति दीपकम् ॥ युवा सुवासे नितनो वाससी परिधापयेत् ॥ न तो
 वा सुखमाणीय वेद वेदांगपारगम् ॥ आचार्यं पूजयित्वा तं ध्यायेत् इति केचित् ॥ अतिग्राहको न्यजाचा
 र्यादिभ्यः पारितोषिकीदक्षिणोत्पत्तेः ॥ अक्षत्पचरणौ तस्मावस्त्रादिय परिधापयेत् ॥ केयूरैः कटकैः
 श्वैव अंगुलीयकभूषणैः ॥ भूषयित्वा ननु तस्य तनौ मूर्तिं समाधेयम् ॥ स्पृशेदित्यर्थः मंत्रेणानेन
 राजेंद्रतनूस्मै निवेदयेत् ॥ एष आत्मा मया दत्तः सुभ्यं हे मम यो दिज ॥ यत्किञ्चित् विहितं पूर्वपापं
 नाशय मे खिलम् ॥ तनूस्त्रां सुखो मंत्रमिमे राजन्ममुच्चरेत् ॥ यदेतद्विहितं यापयन्त्या पूर्वमया
 हितम् ॥ गृहीतं मूर्तिरूपं ते जानस्व यापवर्जितः ॥ एवं कृते तनूस्मै दत्त्वा चाप्यथ दक्षिणान् ॥ यथा
 तुष्टिं समभ्येति ततः पापञ्जयत्यसौ ॥ एकजन्मकृतं पापं निजकोपेन निर्मितम् ॥ शिवाक्षयेत देवा

॥ राम ॥

॥ २४१ ॥

स्यसहस्रगुणितं हरेत् ॥ अत्रैकजन्मकृतज्ञानज्ञानसकलयागकक्षयकामशनिसंकल्पः ॥ शेषं सद्यः ॥
 अथान्यथा कृतिदानम् ॥ भविष्ये ॥ हेमीश्वरिणः कृतिरम्यांकारयित्वा ननो नृप ॥ अभीष्टलोकसहितां सर्वोप
 स्करसंयुताम् ॥ अभीष्टलोकाः सुन्दरभार्यादिः ॥ नेत्रयटपटी वस्त्रैश्छादितां स्वमिभूषणैः ॥ कुंकुमेनानु
 लिप्तां गीर्कपूरगरुवासिताम् ॥ स्त्रीचैर्ददानीं शयनैश्चायितां कारयेत्स्वयम् ॥ यथादृष्टमं किंचित्तत्त्वा
 र्त्वं पार्श्वतो न्यसेत् ॥ उपकारकरं स्त्रीणां पुरुषाणां च यज्ञवेत् ॥ तत्सर्वं स्थापयेत्तार्थे स्वयं संचिन्त्य चैतसि
 एतत्सर्वं स्थापयित्वा स्वे स्वे स्थानेनियोजयेत् ॥ गुर्वर्चिजो होमादिकर्तुमाज्ञाययेदित्यर्थः ॥ पूजयित्वा
 लोकपालान् ग्रहदेवीं विनायकम् ॥ रात्रौ होमशनिकेचित् ॥ तुलापुरुषवदित्यनुक्ते होमप्राप्तौ यदेशि
 क्तां सत्यामपि नाधिवासनमित्यन्ये ॥ ततः भुक्तां वरः स्नानाद्युद्गीतकुसुमांजलिः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं विप्र
 स्य पुरतः स्थितः ॥ आत्मनः प्रतिमा चैवं सर्वोपकरैर्युताम् ॥ सर्वरत्नसमायुक्तां तुभ्यं विप्रनिवेदिता ॥

॥ रा. वि ॥

॥ २४२ ॥

आत्मा शंभुः शिवः शौरिः शक्रः शिवगणैर्युतः ॥ तस्मादान्नपदानेन मम चात्मा वसीदतु ॥ इत्युच्चार्य नतो
 दद्याद्वा सखाययुधिष्ठिरः ॥ वा सखायश्चाथ गृह्णानि कोदादिनिचकीर्तयेत् ॥ ततः पदक्षिणी कृत्य वा
 सखायं न विसर्जयेत् ॥ सायं वर्षशतं भव्यं सर्वलोकैः सुरैर्वृतः ॥ अभीष्टफलदानेन सोभीष्टफलभाग्यवे
 तः ॥ यत्रैवोत्पद्यते जंतुः प्राप्नोति कर्मक्षयः क्षणम् ॥ तत्रैव सर्वकामानां फलभोक्ता भवेन्नृपः ॥ इष्टवन्धु
 जनैः सार्धं न वियोगः कथंचन ॥ यात्रेति पुरुषो राजस्वर्गे चान्नमश्नुते ॥ ॥ अथ कालचक्रदानम् ॥
 मृत्युं जयेत् ॥ चक्रं रूपमयं कृत्वा मुक्ता रश्मि मयान्मकम् ॥ कृत्वा मूर्ध्नि शरच्चंद्रं रश्मिमाभ्यन्तरस्थित
 म् ॥ तमास्यते करुपाणि गात्रेषु च समनतः ॥ एवं ध्यानवतस्तस्य च चंद्रः कृष्णजावजेत् ॥ ततो यनंतरं
 पश्चात्स्थित्वा विषः पदक्षिणाम् ॥ तं गृहीत्वा वजेद्वै अदृष्टत्वमपि वजेत् ॥ स्वयं धामृतसंघातपूर्णाका
 य इति स्थितः ॥ इमं नैराजनं चंद्ररश्मिजालसमाकुलं ॥ अपमृत्युविनाशाय ददानीति समुच्चरेत् ॥ सुवर्ण

॥ राम ॥

॥ २४२ ॥

दक्षिणा युक्तं वा स्रणा यनिवे दयेत् ॥ ततो गृह्योक्तविधिना स्थापयेत् ज्ञातवेदसं ॥ जुहुयात्कालनाम्नानुशानम
 द्योन्नरं नितैः ॥ तनसु भोजयेद्भक्त्या विधाना दशसंख्यकान् ॥ स्वयं मक्षारतवरां भुंजीत सकृदेव हि ॥ एवं कृ
 तै नरो नूनं चिरं जीवेन्न संशयः ॥ तथा कृतो वनश्चेत् अपमृत्युन संशयः ॥ मीमांसैकधुरंधरः श्रुतिधरो न्या
 ये पि वागीश्वरः साहिता मृतसागरः सुजनताव ह्रीरसालुभः ॥ यविद्वन्मरिणोऽश्वरो दिनकरः शासूनवि
 श्वेश्वरनेनाकादिसमस्तदेवदत्तौ दानै धिया पदतिः ॥ शास्त्रापरां स्वकृत्तिकुंचिकया गभीरनु द्वाटयन्ति
 नकरः सुषुवेयमेव ॥ विश्वेश्वरः सकलदेवत रूपदाने यूक्ता धया च दत्तौ विधिमाननौ नि ॥ हेमाद्रौ
 स्कान्दे ॥ भाजनं यः प्रयच्छेत् विषेभ्यो भाजनं भुभं ॥ स गंधर्वयदं प्राप्य उर्वरासहमो दते ॥ ताम्रं यो भाजनं
 दद्याद्वा स्रणोभ्यो विशेषतः स भवेत्प्रक्षराजस्य षभुर्वलसमन्वितः ॥ क्षेमप्रकाशे ॥ पथमं नितयात्रं
 स्यादाज्यपात्रं द्वितीयकं ॥ तवराचतुर्तीयस्या चतुर्थं शर्करा त्वितं ॥ पंचमं क्षीरयात्रं स्याद्विषयमुदा

॥ द.वि ॥

॥ २४३ ॥

हतं ॥ मङ्गलमङ्गलपात्रं च वीहि पात्रं नतः परं ॥ न च मङ्गलपात्रं च न वनीन मथापि वा ॥ एकादशवारि पात्रं फल
 पात्रं मङ्गलः परं ॥ त्रयोदशं नैत पात्रं मङ्गलः परं ॥ रत्नपात्रं नतः पात्रं संखया दशयं च मङ्गलं ॥ वाराहेतुका
 र्थासपात्रं षोडशमित्युक्तं ॥ पात्रं मानं मदनरत्ने ॥ दुर्नमयत्तवष्टिश्च त्वा रिंशत्तु मध्यमं ॥ द्वाविंशदधमं पा
 त्रं नत्वा च चायं संस्मृतं ॥ अयोध्यानुपात्रं वाराहे ॥ कृतानां प्रमयं पात्रं यथा विभवविसरं ॥ उमया सहितं
 शंभुं हरिं सश्रीकमेव वा ॥ कृतानुकां च नीमूर्तिं संपूज्या वा हनादिभिः ॥ विषयवरं कुर्यात्तु भूषा
 तुलेयनैः ॥ नतः प्रतिष्ठयेत्पात्रं स्त्रैः स्त्रैर्मन्त्रैश्च पूजयेत् ॥ पश्चाद्विषयदानं स्वर्गोक्तं न समन्वितं
 प्रतिमां वा सरोदयात्पात्रं भूतैर्विषयश्चिन्तः ॥ एवं दत्त्वा तु राजा सौमन्वज्जन्मानं रंभवेत् ॥ सुभगो दर्शनी
 यश्च नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥ आत्मानं सकलं वंशं नयेत्तत्तु सरोत्तिकं ॥ अत्र च षोडशपात्रा रोयकदे
 वसंस्थाप्य सर्वान्त्रा न्यठित्वा वा सरोत्तिकं भ्योदयात् ॥ शक्त्वा वित्री रणे कं वा पात्रं संस्थाप्य दशादिनिवा

॥ राम ॥

॥ २४३ ॥

पात्राणि षोडशादाय द्वांसंशाय निवेदयेत् ॥ षोडशस्थार्धमर्द्धवा दद्यादल्पफलपिबेति न दजरनेवा राहान्
 सर्वपात्रेषु ॥ सकलपापक्षयपूर्वकात्मसकलवंशबुलसमीपनयनोत्तरसप्तजन्मावच्छिन्नसुभगदर्शनीयरा
 जन्मभवनकामसकलपापक्षयपूर्वकविष्णुलोकप्राप्तिकाम इति वा संकल्पः ॥ सर्वपात्रेषु विष्णुदेवता यथा श
 क्तिसुवर्णदक्षिणा ॥ यदायमस्मिन्तपात्रे आज्यपात्रे वह्निः तवरापात्रे सिंधुः शर्करा क्षीरपात्रे घृतं द्रुपपात्रे
 अग्निः जूहिपात्रे प्रजापतिः रसपात्रे निः जलपात्रे इन्द्रो वरुणो वा फलपात्रे ब्रह्मा नैलपात्रे पर्जन्यः मधुपात्रे
 वनस्पतिः रत्नपात्रे समुद्रः अथ क्रमेशमंत्राः देवदेव जगन्नाथ वा छिन्नार्थफलपद ॥ नितपात्रेषु दानेन
 शान्तिर्भवतु मे सदा ॥ आज्यं तेजः समुद्भूतमाज्यं पापहरं स्मृतं ॥ आज्यं देवानां ग्राह्यं आज्ये देवाः प्रतिष्ठिताः त
 वरो वै रसाः सर्वे तवरो सर्वदेवताः तदधीनानि चान्नानि रसः स्वादुयुतः सदा ॥ तस्माद्ध्रुवरा दानेन समृद्धिर्भ
 सुसर्वदा ॥ देहस्थपापनाशाय शर्करा पुष्टिदा स्मृताः ॥ तस्मादस्याः पदानेन मम संतु मनोरथाः ॥ क्षीरादमृत

॥ रा. वि ॥

॥ २४४ ॥

संभूतिः क्षीराज्जातः कलानिधिः ॥ क्षीराक्षीरोदकीकीर्तिः क्षीरे विश्वस्य संभवः ॥ क्षीरपात्रदानेन मम संजु मर
 नोरथाः ॥ पवित्रं मंगलं चैव कुंदं उधवलदधिः सर्वमंगलदं यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ सहेमक्षीरमाधीकं
 सर्वं पुष्परसैर्युतं ॥ सौभाग्यदं भवास्माकं यतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ रत्नानि सर्वदेवानां भूषणानि स्त्रियामपि
 रत्नपात्रदानेन ममृद्धिर्मे लु सर्वदा ॥ अथ निलनाम्रपात्रदानं विष्णुः ॥ नाशपात्रेति तान्कृत्वा यत्नोऽ
 शक्यतेः सहिरणं स्वशक्ता च विषाय प्रतिपादयेत् ॥ नाशयेत्त्रिविधं पापं वाङ्मयः कायसंभवं ॥ अथ
 निलकांस्पपात्रं ॥ शुद्धकांस्पस्य पात्रस्य प्रमाणं यच्च विंशति ॥ पत्तानामत्र निर्दिष्टं नितानां पथ्यसप्तकं ॥
 गोमयेनाथ संतिष्ठ गृहमध्ये च सर्वतः लिखेत्पद्मं द्वादशारं कुंकुमेनाथ चंदनैः ॥ ननो वहिस्थायित्वा होमं
 कुर्याद्य वैल्लैः ॥ तत्र पात्रं प्रतिष्ठाप्य पूजयेद्भक्तिसंयुतः ॥ गंधचंदनपुष्पादिधूपदीपैश्च शोभितं ॥ पादौ
 प्रक्षाल्य विधिवत्सामृद्वा द्रवमाचरेत् ॥ तत्र संयुजयेद्द्विषं पुष्पधूपविलेपनैः ॥ वस्त्राणि यरिधा यो सौ

॥ राम ॥

॥ २४४ ॥

सुभवा निमृदनिच ॥ जीवती भूषयेदस्त्रैर्भोजैरपि विभूषणैः अमावास्याया दत्तायितृणां च मया पुरा ॥
 तथा माघी मया दत्ता मातृणां नात्र संशयः ॥ दत्तं जप्तं हुतं स्नानं विधिवन्नर्यरां कृतं ॥ तदक्षयफलं सर्वजाय
 ते मुक्तिरिव च ॥ विषं संपूजयित्वा च न त्याज्यं तस्य दाययेत् ॥ पराम्य विधिवद्भक्त्या मंत्रमैतमुदीरयेत् ॥ का
 स्य पात्रं मया दत्तं मानुरा नृणां काक्षया ॥ भगवन्वचनानुभवं यथा मुक्तिस्तथा वद ॥ दशमासांश्च उदरे जनया
 संस्थितस्य मे ॥ क्लेशनावाहभावेन स नयानैर्धिजोन्नम ॥ मलमूत्रादिसंते पलिघ्नाय च कृता मया ॥ भव
 तो वचनादस्या मम मुक्तिर्भवेदृणान् ॥ कास्य पात्रं सुवर्गाच्च नित्यावस्त्रादिदक्षिणां ॥ समधान्यं मया दत्तं
 मम मुक्तिर्भवेदृणान् ॥ कास्य पात्रं यदा नेन तत्त्वज्ञानशरीरकं ॥ तथा हेमप्रदानेन तपरमात्मानमव्ययम्
 आच्छादयन्तु वस्त्रां देवस्य मे तत्सनातनं ॥ विषाच्छादनदानेन तपरमात्मा संपूजितः ॥ निलसंख्याकृतं दुः
 खं जनन्या मम मे विनं ॥ निलदानप्रभावेन कृते मुक्तो भवाम्यहं ॥ एवमुक्त्वा ततः पात्रं प्रदद्याद्वा स राय वै

॥ रावि ॥

॥ २४५ ॥

वासुदेवो न तो वाचं जननी संभवा दृष्टान् ॥ युक्तस्त्वं पात्रदानेन महेश्वरवचो यथा ॥ दत्त्वा विषस्य पात्रं तु होमं
 कुर्यात्स यत्नतः ॥ सोपस्करं सत्ता वृत्तं क्षमाप्यनुविसर्जयेत् ॥ अनेषामपि विषाणां भोजनादिषु दापयेत्
 अथ भांडदानं ॥ तानि च स्वर्गारजनेनाश्रुकोऽस्य लोहदारुवशांश्च मृगयानि ॥ हेमाद्रौ लैंगे ॥ स्वर्गारोप्य मयं भा
 रदेव नार्थे ददनियः ॥ कुवेरलोकमासाश्रमो दने वहुवत्सरान् ॥ ताम्रायसानां भारडातां दानां च क्षाधियो भ
 वेत् ॥ हरिभक्तिविलासे दिवशोभो ययोग्यानि शिल्पभाराडा नियो नरः ॥ दद्याद्वा वाघभांडानि गरोशत्वम
 वाप्नुयात् ॥ वारिधानी तथा दत्त्वा वारुणा लोकमश्नुते ॥ कमंडलुपदानेन यज्ञस्य फलमाप्नुयात् ॥ मात्स्याधा
 रं तथा दत्त्वा धूपधारं तथैव नु ॥ गंधाधारं तथा पात्रं कामानां पात्रं तां वजेत् ॥ समुद्रजातिपात्राणि दत्त्वा वै नै
 जसानि च ॥ पात्रं भवति कामानां विद्यातां च धनस्य च ॥ मंत्रा उक्ताः ॥ अथ स्थालीदानं ॥ भविष्यो नरे ॥ कृत्वा
 तां प्रमयीं स्थालीं यत्नानां पंचभिः शतैः ॥ अशक्तसुतदर्शेन चतुर्थं शतं वा पुनः सर्वशक्तिविहीनसुमृत्तयौ

॥ राम ॥

॥ २४५ ॥

मपिकारयेत् ॥ सुगंभीरोदरहरीदृढदंडकउच्छकां ॥ कउच्छकोदवी ॥ मृदुनंदलनिषन्नद्वन्द्वक्षीरेणापूरितां ॥ पा
 यसपूर्णामित्यर्थः ॥ उयदंशोदकयुतां घृतयात्रसमन्वितां स्थाप्यमंडलकंवस्त्रैः पुष्पधूपैरथार्चयेत् ॥ आदि
 त्यवारेसंक्रांतौ चतुर्दश्यष्टमीषु च सकादश्यां तृतीयायां विषाययनियादयेत् ॥ मंत्रः ॥ ज्वलने सनिपार्श्वस्थे स्तं
 डुतैः सज्जलैरपि न तावज्ज्यसंमिद्धिर्भूतानां पिठरीविना ॥ त्वं सिद्धिः सिद्धिकामानां त्वं पुष्टिः पुष्टिमिच्छतां
 अनस्तां परातोयाचे सत्यं कुरु वचो मम ॥ ज्ञानिवंधुसुहृद्वर्गविषेषस्वजने तथा ॥ अउक्तवत्सुनाश्रीयांत
 थाभववरषद ॥ इत्यन्वार्यपदानवाहंडिकादिजपंगवे ॥ स्थालीं विशालवदनां सकउच्छकांचयच्छंति ये म
 धुरभृत्ववतीं दिजेभ्यः ॥ तेषां सुहृत्स्वननविषजने न भोजं संभुजमानमपि हृद्यतपाविनाशः ॥ अथ पाक
 दानं भविष्योत्तरे ॥ आपाकाखं महादानं कथयामि शुद्धिश्चिरग्रहता रावतं बुद्ध्या कंभकारं च पूजयेत् ॥
 वासोभिर्भूषणैश्चैव पुष्पैश्चागरुचंदनैः ॥ वृषात्तथेदं सामान्यं यथा तुष्टो भिजायने ॥ त्वं मे भंडा निचिन्ताणि

॥ दा. वि ॥

॥ २४६ ॥

गुरुशिबलघनिच. मणि कादीनिशुभाणिभ्यात्पश्चसुमनोहराः ॥ घटकाकरकांश्चैवपरीताः कुंडलानिच
 शरावादीनियान्नाशिभांडान्चावचानिच ॥ एवमन्यच्चयत्किंचिदुयभोग्यंभवेजृहे ॥ संयादयमहाभाग
 विश्वकर्मात्वमेवहि ॥ भोगोपिप्रयत्नेनभांडौघैरन्वितंभुभं ॥ आयाकंकल्पयेदेवंविधिदृष्टेनकर्मणा.
 सहस्रमेकंभांडांतांस्यापयित्वाविचक्षाः संधाकालेमथित्वातुदत्वाचापिउताशनं ॥ रात्रौजागरणंकुर्या
 मीतमंगलनिःस्वनैः ॥ ततःप्रभातेविमलेजातानिर्वीयितंशनैः ॥ रक्तवस्त्रैः समाच्छाद्यपुष्पमाताभिरर्च
 येत् ॥ यजमानस्ततःस्नात्वाशुक्लावरधरः शुचिः ॥ हेमशैल्यानिभायदानिताप्रतोहमयानिचपरितःस्था
 पयित्वाचस्वशक्त्यातानिबोडशः ॥ तानिचत्वारिचत्वारिभ्यसेत्पूर्वादिक्रमात् ॥ पूजयित्वाप्रयत्नेनकृत्वा
 वापिप्रयत्नतः ॥ नार्यश्चाविधवास्तत्रसमानीयषपूजयेत् ॥ षडक्षिणांततःकृत्वा मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥
 आयाकबसुरयोसिभांडानीमानिजंतवः ॥ यजानांतंयज्ञाप्रष्टिः स्वर्गश्चासुममाक्षयः ॥ भांडानियानिया

॥ राम ॥

॥ २४६ ॥

न्यत्र कल्पितानि मया कित. भूत्वा सत्त्वानुरूपानि उच्यन्ति स्म नूतनानि च ॥ यो ह्यर्थी येन भांडेन तजस्य प्रणिपादयेत्
 स्वेच्छया चैव गृह्णन् न निवार्य सुकश्चन ॥ अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्स यच्छति ॥ विश्वकर्मा भवेत्तु यस्तस्य
 जन्म त्रयं नृप ॥ नारी दत्त्वा च सौभाग्यमनुलंघनियतेन गृहं सर्वगुणोपेतं भूत्वा मित्रजनैर्हृतं ॥ अवियोगं स
 दा भर्त्रा रूपं चानुत्तमं तमेत ॥ सौभाग्या वैधव्यं सर्वगुणोपेतं गृहं प्राप्तिं पुत्रपौत्रादिसंनतिं स्वाम्ययौ ग्य स
 दा सुखं कामौ ह मिममाया कं नाना भांडरचित्तै वैष्णवं नाना जनैर्भ्य उत्सृज्या भीति संकल्पः ॥ ॥ मीमांसै क
 धुरंधरः श्रुतिधरो न्यायेपि वागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजनता वक्षी रसा लडुमः ॥ यं विद्वन्मणिशेखर
 रो दिनकरः प्रासूत विश्वेश्वरं तेनाकारि समस्तया त्रददत्तौ सन्धीनये यच्छति ॥ अथ मेष्ठादिदानं भविष्योक्त
 रे भृशुपार्थ परं दानं सर्व कित्तिव्यनाशतं ॥ सुवर्णरोमांसौ वर्णा पत्यक्षां वा सुशोभनां सुवर्णसिलकोपेतां
 सर्वालंकारभूषितां दिवा प्रहोय हारांश्च सर्वधानुरसैर्युतां ॥ सप्तधान्यसमायुक्तां फलपुष्पवतीं तथा ॥ ३

॥ रा. वि ॥

॥ २४७ ॥

तेन कारयेत्तानु सुवर्णं स्पृशतः ॥ यथा शक्ता धवा कुर्याद्विनाशं न कारयेत् ॥ उः स्वप्रदर्शने चैव जन्मर्क्षेतिथि
 संक्षये ॥ यदा वाजायते विनं चिन्तंश्च द्वा समन्वितः ॥ तत्र संस्थाप्य देवेश मुमया सह शंकरं वसारां सह गायत्र्या
 सश्रीकं श्रीधरं तथा रत्ना सह तथा नगं लोकपालान् ग्रहं तथा ॥ उमा शंकरस्वरूपमा हविश्च कर्मा ॥ चर्मधारी
 चतुर्वर्गः शूलखट्वांगपादाभृत् ॥ हृषांकशं करो गौरी वामोत्तं गे स्थिता भवेत् ॥ वसगायत्री लक्ष्मी नाराय
 रारतिका ममूर्त्तयो वसा उहे महसि रथ कल्प हृक्ष दानेषूक्ता ॥ तानुपूज्य विधानेन गंध पुष्प निवेदनैः अ
 लं कृत्य धिर्जशां तं वा सोभिः परियूज्य च ॥ तद्धिं गमं नैर्देति व्यंति लाज्यं ज्वलितेन ले ॥ वसगायत्री लक्ष्मी ना
 राय रारतिका मदेव प्रकाश कैरित्यर्थः ॥ ते च वसज्जानं गायत्री सुकुमिव इदं विष्णुः रतिका मयोर्ताम
 मंचौ ॥ ग्रहलोकपालानां प्रसिद्धाः ततस्तानि लङ्गभस्यां लवणासनं संस्थिता ॥ पूजयित्वा विधानेन मंत्रमे
 तमुदीरयेत् ॥ रोमत्वष्मा समज्जाघैः सर्वोपकरणैः सदा जगत्तः संघटना सिन्धुमतः प्रार्थये शिवं वा

॥ राम ॥

॥ २४७ ॥

अमः कायजनिनंयत्किंविन्ममडुःकृतं ॥ तत्सर्वं विलयेयांनुत्तदानाडयसंचितं ॥ एवमुच्चार्यतां दद्यात्तास्रणा
 यकुटुंविनेनाभिभाषेन्नतोदत्तातन्मुखनावलोकयेत् ॥ दक्षिणाचसुवर्णादिः अमुन्नोलभतेपञ्चमधनोलभ
 तेधनं ॥ दत्तादानंशुभांकांतिविपुलाचतथाश्रियं ॥ यश्चमष्टगुणान्नित्यंदानकांडमनुन्नमं ॥ अहोरात्रकृता
 त्पायास्तुच्यतेनात्रसंशयः ॥ अथमेषदानंभारंते ॥ अजाविकंचमहियंदत्ताविषायशक्तिनः घृतक्षीरवहा
 नघोयत्रतत्रसमोदनेमंत्रस्तु यस्मान्चंछागयज्ञानामाहुतिवैद्यवस्थितः ॥ यानंविभावसोर्नित्यमतः
 शांतिंप्रयच्छमे ॥ मेषस्यवौधायनः अग्नेमीद्यंभवेत्तस्यस्येवानिविनाशकः ॥ वक्ष्येत्तस्यपत्नीकारंय
 थोक्तं वह्निनापुरा ॥ यत्तार्द्धेनतदर्द्धेनतदर्द्धेनवापनः ॥ राजतंकारयेत्तौम्यमग्नेर्वाहनमुन्नमं ॥ सोव
 र्णाश्चरुराः कार्यः श्वेतवस्त्रेणावेष्टयेत् ॥ त्रंडतोपरिसंस्थाप्यपुनसंपूजयेत्तुधीः ॥ त्रंडुतानांपमारा
 तुडोराद्यमुदाहृतं ॥ आग्नेयादिशि होमस्यसमिदाज्यतिलैरपि ॥ अग्निमूर्धनिमंत्रेणासमिद्धोमःप्र

॥ दावि ॥

॥ २४८ ॥

शस्यते ॥ पूर्णाहुत्यं तं कृत्वा आपो हि स्येति श्रुत्वा हिरण्येति च नु श्रुत्वा यावमानानुवा केन रोगिणं मार्जयेत् ॥ ततो दद्यात् ॥
 अथ शार्थना देवानां यो मुखं हव्यवाहनं सर्वदेवताः तस्य त्वं वाहनं पूज्यं देवैः सैर्धर्मैर्हर्षिभिः ॥ अग्निमांघ्र्यं पूर्वकर्म
 विष्णोर्कोत्थं नु यन्ममः ॥ न त्सर्वेनाशयक्षिपं जठराग्निं विवर्द्धय ॥ अग्निमांघ्र्यं हरमेव स्य ॥ अथाज्ञादानं सुमंतुः ॥ पु
 जापतिसप्तपञ्चा अजाप्रत्या घयन्नतः यज्ञार्थे न त्सुतं कल्पय भुंयं जसमुद्धता वित्तु यक्तस्य अयने विषुवै चैव युगा
 दौ ग्रहरोषु च अमावास्या मज्ञादानं यौर्गोमास्यां च शस्यते ॥ विधिं न स्य प्रवक्ष्यामि विश्वामित्रेण निर्मितं ॥ सर्व
 रत्नोपसंपन्नां सप्तधा न्योपरि स्थितां ॥ वस्त्रमात्मोपमात्मैः सुभूषितां यशुजानकीं ॥ वज्रनैत्रां हेमशृंगीतां वृष्ट्या
 सदोहनां ॥ समुतां रौप्यपादां च कक्षौ दद्यान्निलोदकं ॥ गोदानवत्सुं जीतमंत्रैरानेन संयतः ॥ मंत्रावासे अजे
 श्मक्षोः सर्वसंयत्करेषु भै ॥ स्पृष्ट्वा त्वं हरमे पापं जन्मान्तराशनेः कृतं ॥ एवं समुच्चरेद्भक्त्या द्विजहस्ते जलं क्षिपे
 त ॥ पीयनां यज्ञनाथा यवा सुदेवा यवै नमः ॥ एवं षडभिरी कृत्य सूर्यं समविलोकयेत् ॥ ततश्च गच्छेत्तद्वृहं ह

॥ राम ॥

॥ २४८ ॥

रिंसंस्पृश्यमानवः॥ यदा तत्वेकतं पापं कामतो वा यः कामेनः यौवने वा द्विकीर्त्ता देशसंगेनापि पातकं॥ अजायानस्य मा
 हात्म्यान्निःपापो जायते नरः॥ विमुधर्मनु॥ तस्मादजां प्रयच्छन्त नः सर्वमवाप्स्यसि॥ मंत्रैरानेन विधिवदलं क
 त्पुत्रशक्तिनः॥ त्वं पूर्ववत्सरा सृष्ट्या यवित्रं भवती यरं॥ त्वत्सूतौ स्थिता यज्ञा संसाक्षां निकरी भव॥ यतिगृही
 ततां चैव पृष्ट्य देशे द्विजोन्नमः॥ एवं प्रदाय विषाय सर्वयायैः समुच्यते॥ अश्वमेधफलं प्राप्य मोदते वै स वेपुरे॥ अ
 था ज्ञानं भारते॥ अजायानमुक्ता न मेवलोकमाप्नोति दत्ता जं विधिवन्नरः॥ तं वह्निलोकं विधिवदित्यजायाने
 निकर्तव्यता निदेशः॥ अथ मदीयादानं भविष्योत्तरे॥ महिषीदानमाहात्म्यं कथयामि शुद्धिश्चिरः॥ पुराणं यवित्रं
 मायुषं सर्वकामसमृद्धिदं॥ चंद्रसूर्यग्रहेऽप्येकार्त्तिकामयने तथा॥ शुक्रयक्षेत्रे चतुर्दश्यां सूर्यसंक्रान्तिवास
 रे॥ यदा वा जायते विजं चिन्तं चक्रुर्न दनः तदैव देया महिषी संसारभयभीरुणा॥ सुययो धरा सुजघता सुभ्रं
 जी सुसुरा तथा॥ अथ मयस्मृता नरुणी सुशीला दोषवर्जिता॥ सुवर्णाभृंगनिलका घटाभरणाभूषिता॥ रक्तव

॥ रा. वि ॥

॥ २४९ ॥

स्वाह्वनारम्भानाम्रदोहनकान्तिना ॥ पिण्णकपिटकोपेतामहिराणाचशक्तिः ॥ सप्तधान्युतादशावास्तरोवे
 दपारगे ॥ मंत्रस्तु ॥ इंद्रादित्यो कपालानां पाराज्यमहिषीभुभा ॥ महिषीदानमाहात्म्यत्तास्तुमेसर्वकामदां ॥ धर्म
 राजस्यसाहाय्येयस्याः पुत्रः पुनिष्ठितः महिषासुरस्यजननीयासास्तुवरदामम ॥ दशाक्षदक्षिणीकृत्यवास्तरोतां
 पयस्विनीं ॥ पुनिष्ठहस्मन्तस्तस्याः पृष्ठदेशे स्वयं भवति ॥ एवं दत्ताविधानेन वास्तुरास्य गृहं नयेत् ॥ क्षमापयेन तो
 विषं सुसंजुष्टो भवेति च ॥ अनेन विधिना दत्तामहिषीं द्विजपुंगवः सर्वान् कामानवाप्नोति इह लोके परत्र च ॥ या
 स्त्री ददाति महिषीमाराजमहिषी भवेत् ॥ मराराजः प्रमांश्च स्याद्यासस्य वचनं यथा ॥ यज्ञयाजी भवेद्विषः क्षत्रि
 यो विजयी भवेत् ॥ वैश्यस्तु धान्यवानभूदः सर्वकामार्थसंयुतः ॥ न स्मान्नरेणादातव्यामहिषी विभवे सति ॥ पुत्र
 पौत्रपौत्रार्थमात्मनः शुभमिच्छता ॥ दशधेनुसमां राजन्महिषीं नारदो ब्रवीत् ॥ विंशधेनुसमां व्यासः सर्वदा
 नोत्तमां कविः ॥ महिषीदानमाहात्म्यं यः भृशो निसदानरः ॥ सर्वयापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ दुग्धाधि

॥ राम ॥

॥ २४९ ॥

काचमहिषीं नवमेथवर्गां संनुष्टनर्गा कवनी जघनाभिरासां ॥ दत्ता सुवर्गां नितकां धिजपंगवाय हो कदयंजय
 तितेन किमत्र चित्रं ॥ अत्र सुवर्गां दक्षिणाः मृत्तंजयमहिषी दानेन सुवर्गां दशकं ॥ तद्विधिः पितृकृतकर्मविषा
 को घोते स्पष्टः ॥ अथ कृष्णाजिनदानं मान्ये ॥ कृष्णाजिनदानस्य विधिं कालं च कीर्तय ॥ मत्स्य उवाच ॥ वै--
 - ॥ अथ कृष्णाजिनदानं ॥ विष्णुः ॥ अथ वैशाखां पौर्णमास्यां कृष्णमृगाजिनं सखुरं सभृगं रौप्यखुरं मुक्तालां गू
 लभूषितं कृत्वा विक्रेयस्त्रेयसारयेत् ॥ न तस्मिन्नेष दयेत् ॥ सुवर्गां नाम च कुर्यात् ॥ अहनेन वा सोयुगेन षष्ठा
 दयेत् ॥ चतसृषु दिक्षु चत्वारि नैजानि पात्राणि क्षीरदधिमधुमर्पिः पूर्णानि निधाया हिताग्नेये वा स रायवा
 सोयुग षष्ठादिना यदशात् ॥ वैशाखां मित्युपलक्षणां ॥ कार्त्तिकं पौर्णमास्यां वैशाखां वा चंद्रसूर्यग्रहे विषुवत्पथ
 नयोर्वेति प्रलस्योक्तेः ॥ पौर्णमासि नुयामाघे आषाढी कार्त्तिके तथा ॥ उत्तरायणं द्वादशी वा नस्यां दत्तं मलफलमिति मा
 त्स्याच्च ॥ युगादौ वा षष्ठ्यंतिविधिना येन वैदिजा इति कालिकापुराणं च ॥ द्वादस्यां च चतुर्दश्यां कृष्णायां तु विशेष

॥ दा. वि ॥

॥ २५० ॥

तत्रत्यानेयाच्च अत्रविशेषनत्रचुक्तेः भुक्तापिचतुर्दशीकालः ॥ सभृंगमित्युपलक्षणां कृष्णमृगाजिनं ॥ सगुरंसभृंगं
 गमयन्मनोहरं हि वरुणभृंगं रूप्यगुरं युक्तां गूलभूषितयन्तर्मसंवहितो मया ग्नीवगोमयो यतिप्रायांश्च
 विकृतपाणास्तीर्य तस्मिन्नाविकं वस्त्रं प्रसार्येति षलस्योक्तेः ॥ तथा च कृष्णमृगाजिनगुरपुच्छेषु सुवर्णाभृंगादीनि
 स्थाप्यानीतिः अंतरिति उपरितो मकमधस्ताद्विशानमित्यर्थः ॥ रूप्यगुरमित्युपलक्षणाः कर्णव्यंरुक्ताभृंगं
 नुरुपदेतंतथैव च ॥ हेममुक्ताविडुमंच दाडिमं वीजपूरकं ॥ यशस्तयत्र श्रवणोखुरेभृंगाटकानि च ॥ एवं कृ
 त्वा मयोक्तेन सर्वशावाफलानि चेति मात्स्यात् ॥ कृतपाते पालकं बलः ॥ बहुवचनात्तत्र कशा इति हेमाद्रिः
 तत्तल्लितैरिति पूर्वसुवर्णां कृष्णमृगाजिनमध्ये संस्थापयश्चान्तिता दानमर्थान् ॥ यद्यप्यत्र नितयानं नोक्तं त
 थापि नितैरात्मसमं कृत्वा वा ससा दये दुध इति मात्स्या उपविष्टात्मसमराशिकरणा समर्थत्वं मार्थिक
 परिमाणं बोध्यं भविष्योत्तरे तु श्रेणामितन्वमुक्तं ॥ तैजसा नीति पात्राणि स्थाप्यानीति शेषः ॥ कांस्यमयानी

॥ राम ॥

॥ २५० ॥

त्वर्थः॥ कांस्यात्रागिचत्वारिदिक्षुदद्याद्यथाक्रममितिमात्स्यात्॥ उल्लस्यस्मृतौनु चतसृषुदिक्षुचत्वारिपात्राणि
 ताप्ररौप्यकांस्यसौवर्णानियथाशक्तिनश्नक्तं॥ तत्रयथाशक्तिनश्नक्तैः॥ पात्रचतुष्टयेतावमयत्वरौप्यम
 यकास्यमयत्तुर्वर्णमयत्तनांविकल्पइतिकेचित्॥ शक्तिनश्नस्ययथाशक्तियरिमाराणीत्यर्थाक्रमेणा
 पात्रचतुष्टयमित्यये॥ क्षीरेनिक्षीरादिपूर्णांनिमृन्मयानिस्थाप्यानीत्यर्थः॥ सुवर्णानभंतत्कुर्यादंतंकुर्याद्वि
 शेषतः॥ रत्नैर्गंधैयथाशक्त्यातस्यदिक्षुचवित्यसेत्॥ कांस्यात्रागिचत्वारिदिक्षुदद्याद्यथाक्रमंमृन्मयेषुच
 पात्रेषुपूर्वादिक्रमकेरानु॥ क्षीरं दधि घृतं क्षौद्रमेवंदत्वायथाविधिरितिमात्स्यात्॥ अत्रसर्वरत्नैरित्यस्यालं
 करणोन्वितस्याप्याकांक्षायांकांस्यात्रेष्वपिसंबंधात्सर्वरत्नानांकांस्यात्रेषुस्थापनंक्षीरादीनांमृन्मयेषुनि
 धानमितिहेमादिः॥ तत्रसौवर्णक्षीरपात्रंतुपूर्वस्यांदिशिदाययेत्॥ राजतंदधियात्रंतुदक्षिरास्यानिधापये
 त्॥ ताम्रपात्रंघृतपूर्णयश्चिमायांनिधापयेत्॥ कांक्षपात्रंक्षौद्रपूर्णमुत्तरेरानिधापयेदितिबिष्णुधर्मविरो

॥ दा. वि. ॥

॥ २५१ ॥

धाउपेक्षं ॥ कल्पतरुसुतभयत्रापि क्षीरादिनिधानमिच्छाह ॥ कांस्यपात्राणि केवला निक्षीरादीनि तु मृत्पत्रे ये वै
 तिकनिष्पिन्तव्यचरणाः ॥ मात्सेविशेषोऽप्युक्तः ॥ पंचकस्य तथा शाखा मवशां कुंभमेव च. वासो यथापनं कृत्वा
 भुमचिन्नो निवेदयेत् ॥ दानदेशाद्विह्वयकशाखा युक्तं कुंभं स्थापयेदित्यर्थः ॥ चतसृषु दिक्षु च तस्मिन् गृहीर्नि
 दधादिति पुनस्त्यः ॥ मात्सेनुधानुमयानि पात्राणि पादेष्वस्य निवेदयेत् ॥ लोहपात्रौ यस्वर्णपात्रौ च तु य
 सं चतुर्भिर्मंत्रैः पादेषु स्थाप्यमित्यर्थः ॥ मंत्राः प्रयोगे वक्ष्यन्ते ॥ मुलस्य स्मृतिविष्णुधर्मोत्तरयोर्होमोऽप्युक्तः ॥ प
 श्विमेभागे सुसमिद्धमग्निं कृत्वा परिसमुद्यय्युक्ष्यपरिस्तीर्य प्राग्यैर्दभैर्महावाहतिभिः सिलान् गृह्णात्वा
 ननु हुयात् ॥ श्रद्धास्य नमस्कारेण तत आहिताग्नये ब्राह्मणाय सर्वगैः परियूरीय पाठसंयुक्ताय विडवे व
 स्त्रयुगोपछत्राय लंकताय दद्यात् ॥ सर्वशराविशिष्टं कृष्णजिनंददामीति तामिं स्पृशन् नदिनये कृष्णजि
 नं प्रति गृह्णामीत्यसावपि गृह्णीयात् ॥ विष्णुधर्मे तु ॥ संप्रज्यवस्त्रयुग्मेन अलंकारैश्च शोभनैः दिशः संशो

॥ राम ॥

॥ २५१ ॥

क्षयायान्तिलमिश्रेणावारिणा ॥ ह्यमाजितं द्विजश्रेष्ठसशिरो गृष्टिभिर्भुजं ददामिषतिगृह्णीष्वपीयतां ध
 मराडिति ॥ नाभिस्युशान्तिनिपूर्वस्थाधिनसुवर्गादेशं स्पृशान्तिन्यर्थः ॥ अदिनयइतिषतिग्रहितापुच्छस्यश
 त्वनियहकालेअदिनिर्घोरितिमंत्रंजपेदित्यर्थः ॥ यनियहश्चनस्योक्तः पुच्छदेशोमदीयनइतिमात्स्यात् ॥ अ
 दिनिर्घोरितिजपेत्परावेनाभिनंदितामिति विष्णुधर्माच्च अत्रविष्णुधर्मो नरे गोभूहिरण्यसंयुक्तं मार्गमे
 तददानियइत्युक्तेर्गोभूहिरण्यदीनां दक्षिणान्त्वमिति हेमादि ॥ गारुडेणु ॥ शतनियसमोयेतं न दई ई मथापि
 वा ॥ अतोमृतं न दानव्यमधिकं फलमूर्जितं ॥ उन्नमंतु शतेनैव मध्यमं तु न दई न ॥ न दई न कनियं तु देयं कृष्णस्य
 गाजितं ॥ न विनशाद्यं कवीनफलदाने सुकारयेदित्युक्तं ॥ कालिकाप्रयोगेणु ॥ पलं पलार्द्धं मथार्द्धं वा विनरेडे म
 संयुजमित्युक्तं दानो नरे च स्वगृहान्पेष्यतं विषजलैः स्नानमथाचरेत् ॥ पूर्णाकुंभे नराजेऽशारवयाचं पकस्य
 च ॥ कृत्वाचार्योजलसिंचेन्मंत्रेणानेनमूर्धनि ॥ आप्यायस्वसमुद्रजेषु नचो ज्ञेया सुषोडश ॥ अहनेवाससी

॥ दा. वि ॥

॥ २५२ ॥

वीनभावांतः श्रुचितामियान् ॥ जीर्णवस्त्रेषां वीतेन सर्वाङ्गानि च मार्जयेत् ॥ तदस्त्रं कुंभसहितं तीक्षाक्षेप्यं च नुष्प
 थे इत्युक्तं ॥ अत्र फलं स सर्वं पापकर्मपि सा सायुज्यं वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ मात्सेतुः समग्रभूमिदानस्य फलं
 पाप्मो निमानवः ॥ सर्वाद्योकांश्च चरनिका मचारी विहंगमः ॥ आभूतसंज्ञवं यावत्सर्वलोकैर्महीयते ॥ नपि
 नृपुत्रमरणां वियोगं भार्याया सह ॥ धनदेशय रिन्ना गंनचैवेहापुयात्कचिन् ॥ त्रिंशत्कोट्यसु लक्षाणि भ
 शीत्यभाधिका पुनः ॥ सिंहसनोपविष्टस्तु भूतवस्त्रय रिच्छदं ॥ वसनेन च वै कालं यावदाभूतसंज्ञवं ॥ यदि
 मानुषमाया निकदा चित्कालपर्यये ॥ चतुर्वेदगृहे जन्म जायते महतां कले ॥ रूपवान्बलवान्श्चैव दीर्घायुः ॥
 प्रियदर्शनः ॥ वस्त्रभः सर्वतारीणां दाता भोक्ता नथैव चेत्त्युक्तं ॥ ॥ इति गागा भट्टकृतदानोद्योते कस्माजिन
 सनविधिः ॥ ॥ अथ उपयोगः ॥ देशकालौ संकीर्त्य सर्वपापक्षयपूर्वकं वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ सायुज्यकामसमग्रभूदान
 समफलं प्राप्ति सर्वलोकचरणां कामचारित्वसमग्रभूतसंज्ञवातावाच्छत्रसर्वलोकैर्महितत्वाशीत्यधिक

॥ राम ॥

॥ २५२ ॥

त्रिंशत्कोटिवर्षावच्छिन्नसिंहासनोपवेशनवसलोकमहितलोचनैरैहिकवेदचतुष्टयविधिषकुलजन्मरूपवत्
 दीर्घायुष्टुसकलनारीपियन्त्रपूर्वकराजराजत्वभवनकामोवाहसमाजितदानंकरिष्यन्निसंकल्पः॥ गरीशं
 संपूज्याचार्यं वरुणाय॥ ततः आचार्यः स्वयंवागोमयोपलिप्तचतुर्हस्तैः कुशानां स्त्रीर्यः तत्र कवतं षागं नडय
 रिहसमाजिनं सपञ्चसंखुवं सभृगं सकर्णं यथा लब्धं वा पाश्यावमुन्नरलोमा स्त्रीर्यः तत्र मध्ये यथा शक्तिहिर
 रापं निधाय तडपरिदोरा मिता नुय विद्यात्मसमराशी करणयोग्यान्वा नितान्निधाय यथा शक्तिसुवर्णां
 गेभृगयोरुप्यख - भृगाटकानि चतुरेषु यत्ता सपञ्चदशं कर्णयोर्मुक्ताफलानि उद्धेरुप्यं दंतदेशे संस्थाप्य
 वासोदयेनाद्याद्यरत्नैर्गंधादिर्भूययेत्॥ पूर्वादिदिक्षु च नारिकांस्पया चाणिनां चाणिरुप्यानि सौवर्णां निवा
 रकैकं वाताम्ररुप्यकां स्पमुवर्णी मयं स्थापयेत्॥ यदा वैकैकं तदा क्षीरपूर्णी सौवर्णी पूर्वतः दक्षिणपूर्णी राजतं
 दक्षिणस्यां॥ घृतपूर्णी ताम्रं यश्चिमस्यां मधुपूर्णी कां स्पमुन्नरस्यां यदा तु सर्वाण्येकधा तु मयानितदा म्रुण्यये

॥ दावि ॥

॥ २५३ ॥

वः मृत्पात्रचतुष्टयं च पूर्वदिक्कमेषाक्षीरदधिहृतमधुपूर्णां संघः प्रसूतगोचतुष्टयं च स्थाप्यं ततो यः पात्रं दधयं
 पापानि यानि काम्यानि मया लोभात्कृतानि वै ॥ लोहपात्रप्रदानेन परासंति ममाश्रवे ॥ इति यः पश्चान्नतो न
 रखुरेदक्षिणखुरे मंत्रावृत्त्या निधेयं ॥ ततो प्रभागदक्षिणखुरे परापवादमैश्वर्यान्नाद्यमांसस्य भक्षणात्
 नत्रोत्थितं च मे पापं नाशयान्मृगशयन्तु ॥ इति मधुपूर्णां नाशयान्मृगशयन्तु ॥ ततो नरखुरे निलपूर्णां रजनपा
 त्रं कन्या नृनंगवांचैव परदारषधर्षणं ॥ रौप्यपात्रप्रदानेन क्षिपंताशं प्रयानुमदिति स्थाप्य मध्ये निलव
 स्त्रोपरि अक्षतपूर्णां सुवर्णापात्रं जन्मजन्मसहस्रेषु कृतं पापं कुबुद्धिना सुवर्णापात्रदानात्तन्नाशयानुज
 नार्दनेति स्थापयेत् ॥ समंताच्च हैममुक्ताषवालदाडिमवीजपूरादिफलानि शाकांश्च स्थापयेत् ॥ ततः
 कृष्णजिनस्थापनदेशाद्वहिरुत्तरतश्च यकशाखायुक्तं जलपूर्णं कलशं स्थापयेत् ॥ ततः कृष्णजिनं सं
 पूजयन्निमनः स्वगृहोक्तविधितानि प्रतिष्ठाप्याज्यभागां नैभूर्भुवः स्वर्मलोजनस्यः सत्पस्वाहेत्यष्टसह

॥ राम ॥

॥ २५३ ॥

स्वमष्टशतं वाजु रुचात् यजापतिर्देवता ॥ नमः स्वाहेति श्रुत्वा समं तत आचार्यं वस्त्रं द्रव्येनालंकारादिभिः संपूज्य
 पूर्वोक्तफलमुच्चार्य दं कृष्णजिनं तिलजोराग्रं तं मध्यस्थितं सुवर्णं सुवर्णं शृंगं रूप्यखुरं मुक्ताभूषितं तांगूतं रज
 तदंतं लोहनासराजतपात्रं च नृस्यस्थितं खुरं दिकचतुष्टयस्थितं गृथिचतुष्टयकोस्पयात्रं दिकचतुष्टयस्थितं क्षी
 रादिपूर्णां मृत्पात्रं च नृस्यमुक्तानां गिरोदैवतं नृभ्यं संप्रददइति तिलमध्यस्थितं सुवर्णं हस्तं लापयित्वा पात्रं द
 स्ते संकल्पयेत् ॥ ततः सर्वगुणाविशिष्टं कृष्णजिनं ददामीति पठेत् ॥ कृष्णजिनं द्विजश्रेष्ठं सशिरो गृथिभिर्भु
 तं ददामि पतिगृह्णीष्वपीयतां धर्मराडिति वापतिगृहीतामुच्छेदं हस्तं लापयित्वा ॥ अदितये कृष्णजिनं पति
 गृह्णामीत्युक्त्वा अदितिर्द्यौरिति मंत्रं पठेत् ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा दानं स्तुतिं च ॥ ततः कृतस्य कृष्णजिनदानस्य प्र
 तिष्ठार्थं मिदं सुवर्णमाग्रेयं दक्षिणां संप्रददइत्युक्तपरिमाणं सुवर्णं दक्षिणां दद्यात् ॥ ततः स्वात्वाजीरा
 पीतं वस्त्रं द्रव्येनांगप्रक्षालनं कृत्वा तद्वस्त्रं च यकशाखासहितं कुंभं च नृस्यथेक्षयेत् ॥ ततः कर्मश्वरार्पणं

॥ रा. वि ॥

॥ २५४ ॥

कुर्यात् ॥ ॥ इति गागाभट्टकृतदिनकारी द्योने कृष्णजिनदानप्रयोगः ॥ ॥ अभिषरागोनु ॥ संतिष्पगोमयेना
 यचनुर्हस्यमागतः ॥ वस्त्रेष्वस्त्रारयेद्भूमावजिनंतत्रवित्तसेत् ॥ कृष्णैस्त्रिलैस्तुमं कृत्वा तत्रोपरित्तसेत्
 मधुसर्पियुतं यात्रं हेमं चोड्वरं तथा ॥ सुवर्गाप्रक्षियेन तत्र पतंवाथ स्वशक्तिनः ॥ संखायतस्तु भैर्वस्त्रैः पात्रं
 यज्ञोपवीतिनं ॥ कुंभांश्चाद्यैतथादिक्षु समवस्त्राः पात्रं संयुजाः ॥ संस्थाप्यावाहनं कृत्वा विधिवत्पूज्यकेशवं
 कृष्णजिनं समभ्यर्च्य वासरायोपयादयेत् ॥ कृष्णैस्त्रिलैः कर्मणा कृष्णः कृष्णजिनमनस्त्रिलैः ॥ कृष्णैर्भुतं पु
 तीह्रस्वकृष्णः संशीयतामिति ॥ एवं दत्त्वा विजेभ्यस्तु यश्चाद्दृष्ट्या दक्षिणां ॥ तिलाहारो भवेत्तत्र वासराभो
 जयेत्ततः ॥ एवं कृष्णजिनं दत्त्वा तरो विगतकल्मषः ॥ पितामहात्म्यमुद्धृत्य स्वर्गं याति न संशयः ॥ सर्वपाप
 क्षययिच्छुद्धाराणां पूर्वकपिचादियुतस्वर्गभोगो न रविस्तु यदप्राप्तिकाम इति संकल्पः ॥ ॥ अथार्धकृष्ण
 जिनदानं ॥ भूमिं प्राकप्रवराणां भुङ्गां गोमयेनोपलेपयेत् ॥ तस्यां हरितदर्भास्तु घटानां स्त्रीर्ययत्ततः ॥ म

॥ राम ॥

॥ २५४ ॥

ध्ये कृष्णजिनं राजन्ना ई सर्वगिकं दृढं ॥ आसी र्यभृंग सहितं शास्त्री वंशिरसा सह ॥ केनितं ब्राह्मणं पूर्वया च त
 क्षणतश्चितं ॥ केनितमिति मंत्रितमित्यर्थः ॥ यथा त्वया दौनस्यैव दद्यात्कृष्णेन वा ससी ॥ सौवर्गो कुंडले देये
 कंठाभरणा मेव च ॥ सौवर्गो कंकरो देये हस्ताभरणा मेव च ॥ स्वर्गदामभिसु संपूज्य भृंगयोर्मध्यदेशतः ॥ प्रा
 ऽगुरुं ब्राह्मणस्थाय मृगं सौवर्गभृंगिकं ॥ नितैराच्छादयेत्कृष्णैर्ब्राह्मणं शिरसा सहः ॥ यदा शिरो ब्राह्मण
 स्पमयं भवति भूभुज ॥ नये दैर्मूलं मंत्रं तु गायत्रीं वा समाहितः ॥ यापं संचिंत्य चित्ते न हननं ब्राह्मणस्य तु
 नाभिमात्रं समुहृत्य नितैः संछादयेत्तु नः ॥ संछादिने पुनर्विषजयेत्तं च च पूर्ववत् ॥ पुनरुहृत्य विषं तु
 नाभिं यावन्नुपार्थिव ॥ पुनः संछादयेत्तस्य शिरः कृष्णानितैस्तथा ॥ त्रिः कृत्व सुनिमज्जे वंदना दद्यान्म
 गाजिनं ॥ यात्रं मनसि संपूज्य तोयमसु विनिक्षिपेत् ॥ पीयतां विश्वकर्मानु विश्वात्मा विश्वरूपधृक्
 एवं कृष्णजिनं दत्त्वा ब्रह्म हन्ता व्यपो हति ॥ पापिष्ठः परमं स्थानं याति यत्र न शोचति ॥ इति ते गृह्यमाख्या

॥ दा.वि ॥

॥ २५५ ॥

नंदानं सर्वा घनाशनं ॥ मुंडितेन तु कल्लायवा सरो घानि जेसति ॥ सहस्रं दक्षिणां दयान्त्रियतं वा सखाय
 तु ॥ जययोगः ॥ देशकालौ संकीर्णं ब्रह्महत्यायापक्षयपूर्वकाशोचनीयस्थानपात्रिकामआर्द्रहृत्माजि
 नशानं करिष्यन्ति संकल्पवहुवारं पञ्चकृतपत्तिगुरुनिश्चयं पात्रं हत्वा कृष्णवस्त्रं धयकुंडलकंगभर
 शाकं कणांगु - गंधमात्यैः संयुज्य ॥ गोमयेनोपलिप्तभूमौ हरितदर्भेष्वार्द्रहृत्माजिनमासीर्यः स्वर्गाभृ
 गादीनिष्ठनिमुच्यत कुंगयोर्मध्ये प्राप्नुयं वा सखामुपवैश्यन उपरि नितान्दशान् ॥ यथा वा सखास्तित
 मध्ये निमज्जति -- वा सरो यशतं निलोसिमो मे देवत्य इति वामं व्रजयेत् ॥ ब्रह्महत्यां मनसि विभाष्य
 नाभिपर्यंतं विषमुद्धृत्य पुनरन्ये सिलौ पूरयेत् ॥ एवं त्रिः कृत्वा पूर्ववत्फलमुच्चार्य दमार्द्रहृत्माजिनं सु
 वर्गाभृंगादि यत्नेन भुंज्यते ॥ पीयतां विश्वकर्मानुविश्वात्मा विश्वरूपधृतिनिपठित्वा ॥ सहस्रं सुव
 र्णां दक्षिणां संकल्पयेत् अन्यत्पूर्ववत् ॥ ॥ इति गागाभट्टप्रित्तनदिनकरोघोने आर्द्रहृत्माजिन

॥ राम ॥

॥ २५५ ॥

दानप्रयोगः ॥ मृगदानं कर्मविपाकसारेत्युच्यते ॥ अथ दशदानानि ॥ गोभूति तहिरण्यज्जवा सो धान्यं गुडानि च ॥
 शैषं तवणमिना हुर्दशदानानि यं डिनैः ॥ एतत्परिमाणं धर्मप्रवृत्ता वृक्तं ॥ गोमूलं सवर्णं रूप्ययोर्निष्कं न दर्श
 नदर्शवा ॥ भूमानं गोचर्म दशहस्तायं च हस्तावा सुवर्णानि स्फोदक्षिणा ॥ निता जोरामिताः न दर्शनदर्शवा
 योऽशयनमिनं तिलयात्रवा ॥ मायचतुष्टमिनं सुवर्णं दक्षिणा ॥ हिरण्यमेकस्तातकस्तावत्येव दक्षिणा
 आज्यमानं षष्टिचत्वारिंशत् दशवायतानि ॥ हेममाषो दक्षिणा ॥ वासांसि त्रीणि ॥ धान्यं यंच जोराल
 दर्शनदर्शवा ॥ शक्त्या दक्षिणा तवणं षष्टिचत्वारिंशत् दशवायतानि ॥ गुडश्चैतन्निघ्नगुणः हेममाषद्वयं
 दक्षिणा ॥ रूप्यं तोतकचतुष्टयं न दर्शनदर्शवा ॥ चतुर्थ्यं शो दक्षिणा ॥ अथ दानाष्टकं ॥ तानि च नितातो
 हं हिरण्यं च कार्पासं तवणं तथा ॥ सप्तधान्यं महीगावः प्रत्येकं पावनं स्मृतं ॥ एतन्मानं दिवौ सीयेषकारघ
 येन ॥ निता दशजोरा मिता तवणं जोरायं चकं ॥ सार्धं सप्त दशजोरां सप्तधान्यमुदाहृतं ॥ गोचर्ममात्राष्ट

॥ दावि ॥

॥ २५६ ॥

धिवीनिस्त्रोगावः सवत्सकाः ॥ देयडवतृतीयांशं दक्षिणां परिकल्पयेत् ॥ नदभावे दशांशं नु यथाशक्त्वाथ
 वामवेत् ॥ भूमिरधो यथाशक्ति नितोषा दयं तथा ॥ गौः सुशीला च दोष्ठी च कुंभैराज्यं च यंचभिः ॥ यत्न
 मेकं नुरुप्यस्य सुवर्णस्य सुवर्णकं ॥ दशवस्त्रैर्महादानं दानव्यं सुविचक्षणाः ॥ अथ मंत्राः ॥ गवामंगेषु
 निष्ठांति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्यानस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च ॥ गोः सर्वभूताभ्यां भूमिर्वराहेण
 समुहृताः ॥ अनंतस्य फलदा जनः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ भूमौ ॥ महर्षेर्गोत्रं संभूताः काश्यपस्य नितोः स्मृताः ॥
 तस्मादेवां प्रदानेन मम पापं त्वयो हतुं ॥ नितानां ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्य हेमवीजं विभावसौः ॥ अनंतपुराण
 फलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ सुवर्णस्य ॥ कामधेनुयुसंभूतं सर्वकृत्युसंस्थितं ॥ देवानामाज्यमाहारम
 नः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ आज्यस्य ॥ शरणां सर्वलोकानां तज्ज्ञाया रक्षणां परं ॥ सुवैद्यधारिवस्त्वन्मनः शान्तिं प्र
 यच्छ मे ॥ वाससः ॥ सर्वदेवमयं धान्यं सर्वोत्पत्तिकरं महत् ॥ ऋणिनां जीवनोपाय मनः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥

॥ राम ॥

॥ २५६ ॥

धान्यस्य ॥ यथा देवेषु विश्वात्मा षड्वरश्च जनार्दनः ॥ सामवेदस्तु वेदानां महादेवस्तु योगिनां ॥ प्रणवः ॥ सर्वमंत्रा
 राणां नारीणां पार्वती यथा ॥ तथा रसानां षड्वरः सदैवैश्वर्यसो मनः ॥ मम न स्मात्परां लक्ष्मीं ददस्व गुडसर्वदा ॥ गु
 डस्य ॥ श्रीतिर्य्यक्तः पितृणां च विष्णुश्चक्रयोः सदा ॥ शिवनेत्रोद्भवस्तु मन्त्रः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ रजनस्य ॥ य
 स्मादन्नस्याः सर्वे नोक्तस्तत्तवरां विना ॥ शंभोः श्रीति करं नित्यमन्त्रः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ तवरां यद्दामा निदशा
 दाना निषाद्यश्चिन्नानं तत्सर्वं भ्यस्व देयानीति जगद्गुरुना रायशय भट्टचरणाः ॥ वस्तुनस्तेषां मंगलाभा
 वादनेभ्यो धीनिपुक्तं ॥ इमानि च प्रायश्चिन्नानं तत्सर्वं मन्त्रस्मिन्काले दत्तव्यानि ॥ आचारस्तु प्रायश्चिन्नौ नरमे
 वेति ॥ इति गागा भट्टपरित्तदानदिनकरेद्योने मेव्यादिदानप्रयोगः ॥ नक्षत्रयुक्तनिधि वारभयो
 गकल्पसंक्रान्तिमासकरोषु शुभादिकांते ॥ संवत्सरेषु सकलेष्वपि दानवाक्यानां लोच्येन करिष्यत नुनं
 प्रयोगः ॥ तत्रादौ निधिदानानि ॥ प्रतियद्यप्युष्माण्डिनीयां यां घृणस्य च ॥ उपानहस्तु नीयां च नुर्थी मोद

॥ रावि ॥

॥ २५७ ॥

कानुनः ॥ पंचमांशु फलानां वैषम्यांस्तान् समानदः ॥ सप्तमांशाप्यपां मष्टमांश्च शुद्धस्य च ॥ कुत्सावस्य न
 वम्यानुदश्यां भोजनस्य च ॥ एकादश्यां सुवर्णस्य दश्यां वसनस्य च ॥ त्रयोदश्यां तु गंधानां शितया स द
 नंतरं ॥ दानं च परमान्नस्य पंचदश्यां महाफलं ॥ माधवीये भविष्योत्तरे ॥ प्रतिपत्तु द्विजान् पूज्य पूजयित्वा पु
 जायति ॥ सौवर्णमरविंदे च कारयित्वा यत्र कं ॥ कृत्वा तौ डंवरे यात्रे सुगंधि घृतपूरिते ॥ पुष्पैर्धूपैः पूजयि
 त्वा विषय प्रतिपादयेत् ॥ अथ नक्षत्रयुक्तयोरामासीदानी ॥ हेमाद्रौ विष्णुस्मृतौ ॥ मार्गशीर्षपंचदश्यां
 भुक्कृगशिरो युक्तायां च चूर्णिनलवणस्य सुवर्णनाभं स्थ मेकं च द्रोदये वा स्तराण्यप्रतिपादयेत् ॥
 अनेन कर्मणारूपसौभाग्यवानभिजायते ॥ यौवीचपुष्ययुक्तास्या नत्स्यां गौरसर्वपकल्पेनाद्यादितशरी
 रोगव्यघृतपूरि कुंभेनाभिसिक्तः सर्वोषधिभिः सर्वैर्गंधैः सर्ववीजैश्च स्नानं घृतं घृतेन च भगवन्तं वा
 सुदेवं स्नापयित्वा पुष्पगंधधूपदीपनैर्वेद्यादिभिश्चाभ्यर्च्य वैराग्यैः ॥ शाकैर्वा हस्यते च मंत्रैर्वा

॥ राम ॥

॥ २५७ ॥

वकं हुत्वा सुवर्णेन घृतेन वास्तरां स्वस्ति वाचयेत् वा सोऽयुगं क - - दद्यात् ॥ अनेन कर्मणा युष्मन्ति ॥ माघीम
 घायुक्ता चेत्स्यान्त्यानि लैः श्राद्धं कृत्वा पूतो भवेत् ॥ भोजनार्थे श्राद्धे तिलाद्वा सर्वजनपियो भवति.
 फाल्गुनी फाल्गुनी भयुक्ता चेत्स्यान्त्यानि यमुसंस्कृतं स्वासी रां शयनं निवेद्य भार्या मनोज्ञां भार्या य
 क्ष्मीं इविण्वतीं दद्यात् ॥ नार्यधिभर्ता रं चैत्री चित्रायुक्ता चेत्स्यान्त्यानि चित्रवस्त्रं सदानेन सोऽभाष्यमाप्नोति
 वैशाखां विशाखां युक्तायी यो र्मास्यां वास्तरां सप्तकं शोडशयुक्तैः सिलैः संतर्प्य धर्मराजानं प्रीणयि
 त्वा पापेभ्यः पूतो भवति ॥ ज्येष्ठी ज्येष्ठा युक्ता चेत्स्यान्त्यानि हस्तो दानं हस्तदानेन नगराधिपत्यमाप्नोति ॥ आ
 षाढ्या माषाढ्या युक्ता यामन्त्रपानदानेन देवाक्षयमवाप्नोति ॥ श्रावणां श्रावणायुक्ता यां जलधेनु
 मन्वा सोऽयुगान्तिनां दत्वा स्वर्गलोकमवाप्नोति ॥ पोष्य पौष्या युक्ता यां गोदानेन सर्वपापविनिर्मु
 क्तो भवति ॥ भाद्रपद्यां भाद्रपदी गते वंशमसि घृतपूर्णं भाजनं सुवर्णं युतं विषयदत्ता दीप्ताग्नि

॥ दा. वि ॥

॥ २५८ ॥

र्भवति ॥ कार्त्तिकीचेत्कनिकायुक्ता तस्यांसितमु-
 त्तामन्यवर्णं वा शशं कोदये सर्वस्य रत्नगंधो ये तं द्वापमधे-
 द्वास्त्राय दद्यात् ॥ कान्तारभयं न पश्यति ॥ अथ वारणानि. हेमाद्रौ स्कांदे ॥ दशादादित्यमादित्ये सोमे सोमं
 कुजं कुजे ॥ एवं बुधादीन्मंदे तु राहुके तु शनैश्चरान् ॥ एतेषां लक्षणानि प्रागुक्तानि ॥ मंत्राश्च ग्रहदाने ॥ यथा-
 शक्तिमुवर्णं दक्षिणा ॥ बुधश्चोक्ते ॥ आदित्यवारे सुवर्णं मयमादित्यं कृत्वा रक्तवस्त्रं यमरागं च द्वास्त्राय द-
 द्यात् ॥ सूर्यलोके सर्वांस्त्वा मानवाप्नोति निष्कामो मोक्षं ॥ सोमदिने राजतं सोमं शंखं वा. मं-
 गलदिने सौवर्णं मंगलरक्तं धुरंधरं वा ॥ बुधे सौवर्णं बुधं ज्ञानं वा प्रयेदद्यात् ॥ गुरुदिने सौवर्णं बृहस्पतिं
 पीतं वा वस्त्रं दद्यात् ॥ शुक्रदिने राजतं शुक्रं श्वेन हयं वा तस्मीतये दद्यात् ॥ शनैश्चरे सौवर्णं शनैश्चरमिन्द्र-
 नीलं युतं कृष्णं गां वा तस्मीतये दद्यात् ॥ तस्मिन्नेव दिने. अत्र राहुकेन वेपि सौवर्णं एवं विशेषदानेन स-
 र्वांस्त्वा मानवाप्नुयात् ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ लवणाज्यगुडो येन मय्यस्यैव वासरे ॥ सहिरण्यं नरो दत्त्वा नरो

॥ राम ॥

॥ २५८ ॥

गेरभिभूयते ॥ एवं विधं वेँ उदिने दत्तासौ भाग्यमाप्नुयात् ॥ काष्ठदानं भौमदिने रात्रौ नाशमवाप्नुयात् ॥ बुधेऽपि
 उनकानां च दानं बालेषु शस्यते ॥ जीवाहिवस्त्रदानेन यशं पुष्टिं समश्नुते ॥ सर्ववराक्षमाघोनिभुक्ते दत्तारतिं
 स्त्रियः ॥ अभ्यंगं सूर्यदिवसे दत्त्वा जीविनमाप्नुयात् ॥ अथ नक्षत्रदानानि हेमाद्रौ भारते ॥ कृत्तिकासु महाभा
 गपाय सेनसर्पिषा ॥ संनर्यं बालराणां क्षाधन्तौ कानां प्रोत्पन्नमान् ॥ रोहिण्यं यां उवश्रेष्ठमाघे रत्नेन
 सर्पिषा ॥ पयोनुयानं दानं वं जानुराण्यर्थं हि ज्ञातये ॥ रोहिणीं सवत्सां नुनरे नक्षत्रे सोमदेवने ॥ दत्त्वा दिव्य
 विमानस्यः स्वर्गेषां प्रोत्पन्नमं ॥ सोमदेवतं मृगशीर्षं ॥ आर्द्रायां कृशरं दत्त्वा निलमिश्रं समाहितः ॥ नर
 सरति दुर्गाणि क्षुरधारं च यवनात् ॥ पूयं पुनर्वसौ दत्त्वा घृतदूरां सुपाचिनं ॥ यशस्वी रूपसंपन्नो बहू
 न्नेजायने कुते ॥ पुष्ये नृकाचनं दत्त्वा कृतं चाकृतमेव च ॥ अनालोके सुलोके सुसोमवत्स विराजने कृत
 मलंकारादिरूपं ॥ अश्लेषासु तथा रूपं हवमं वापय छनिं ॥ ससर्वभयनिर्मुक्तः शास्त्रवानभिजायते

॥ दावि ॥

॥ २५९ ॥

शास्त्रज्ञानवानित्यर्थः ॥ मघासुनिनपूरुणनिर्वर्द्धमानानिमानवः ॥ प्रदाययभुमंश्चैवपुत्रवांश्चप्रजायते ॥
 फाल्गुनीपूर्वसमयेवास्तराणामुयोधिनः ॥ भक्ष्यान्नाशिनसंयुक्तादत्तासौभाग्यमृच्छति ॥ घृनक्षीरसमा
 युक्तंविधिवत्पायिकोदनं ॥ उन्नयविषयेदत्तास्वर्गलोकेमहीयते ॥ यदाप्रदीयतेदानमुन्नयविषयेनरै
 सदाफलमनंतंचभवतीहविनिर्णयः ॥ हस्तेहस्तिरथंदत्ताचतुर्गुक्तमुयोधिनः ॥ नरस्तरतिउर्गाणिक्षु
 रधारंश्चयवर्त्तान् ॥ चतुर्गुक्तंहस्तिचतुष्टयमुक्तमित्यर्थः ॥ चित्रायामृषभंदत्तापुण्यांगंभारत
 चरत्यप्सरसांलोकेरमनेनंदनेवने ॥ स्वानिष्यथधनंदत्तायदिष्टतमसात्मनः ॥ प्राप्नोतिलोकात्सभुभा
 निहचैवमहेशः ॥ विशाखायामनश्राहंधेजुंदत्ताथदुग्धदं ॥ सप्रासंगंचशकटंसधान्यंवस्त्रसंहनं ॥
 पार्श्वोयुगकाष्ठं ॥ पितृन्देवांश्चपीणानिषेत्यचानंत्यमभ्रुते ॥ नखदुर्गाण्यवाप्नोतिस्वर्गलोकंचग
 छति ॥ अनुश्रुत्वा सुप्रावारं वस्त्रोन्नरमुयोधिनः ॥ दत्त्वायुगयुतंचापिनरः स्वर्गेमहीयते ॥ प्रावारप्रा

॥ राम ॥

॥ २५९ ॥

वरावस्त्रं परिधानवस्त्रं सहितं ॥ कावशाकं तु विषेभ्यो दत्त्वा मयं समूलकं ॥ ज्येष्ठायामृत्युमुखा घगतिमि
 स्त्वां च गच्छति ॥ मूले मूलफलं दत्त्वा वासरोभ्यः समाहितः ॥ स्वपितृन्प्रीणयेद्देवं गतिमिस्त्वां च गच्छति ॥ अथ
 वास्त्रं वासासु दधिपात्राण्युपोषितः ॥ कुलहन्तो यस्य स नैवास्त्रो वेदपारगः ॥ यदा यजायते श्रेष्ठे कुले बहु
 गुणा कुले ॥ पुत्रयौत्रैः परिष्ठतः पशुमाश्वनवांस्रथा ॥ ओदनं च ससर्पिष्कं प्रभूतमधु फाणिनं ॥ दत्त्वा
 रास्त्रं वासासु सर्वलोकानवाप्नुयात् ॥ फाणिनं खंडविकारः ॥ दुग्धं च भिज्जिते योगे दत्त्वा मधु घृतैर्युतं ॥ धर्म
 निष्ठो मनीषिभ्यः स्वर्गलोके न दीयते ॥ उजरा वाहनक्षत्रचतुर्थयादः ॥ श्रवणस्याय घटिका चतुष्टयम
 भिज्जिघो ग इत्यर्थः ॥ श्रवणं कंवलं दत्त्वा वस्त्रांतरितमेव च ॥ श्वेतेन या निया नेन स्वर्गलोके न संवृतः ॥ गो
 युक्तं च धनिष्ठा सुयानं दत्त्वा समाहितः ॥ वस्त्रमस्मिन् वंदत्वा येन राज्यं प्रपद्यते ॥ गंधं शतभिषा योगे द
 त्त्वा सागरुचंदनं ॥ पाशैस्तु पुरसां लोकं येन गंधांश्च शश्वतान् ॥ पूर्वाभादयदा योगे राजमासान्यदा यदै

॥ दावि ॥

॥ २६० ॥

सर्वभक्षकतोपेतः सर्वेष्वसुखीभवेत् ॥ औरध्रमुन्नययोगेयसुमांसंषयहृति ॥ पितृन्मीरानि सकला
 न्नेत्यत्रानंन्यमभुने ॥ उरध्वमेवः ॥ कांक्षोपदोहनां धेनुं रेवत्यां यः पयहृति ॥ सपेत्तकामानादात्तारमुयनि
 यति ॥ रथमश्वसमायुक्तंदत्ताभित्यां नरोत्तमः ॥ हृत्पथवर्यसंयन्त्रो वर्चस्वान्जायतेकुले ॥ भरणीयुधि
 जानिभ्यस्तिलधेनुं प्रदाय वै ॥ गाः पशूनाश्च पाशोति नरः पेत्य च शसथा ॥ विष्णुधर्मोत्तरेण ॥ कृत्तिकासु
 सुवर्णास्यदानं वरुफलं स्मृतं ॥ रक्तवस्त्रस्य रोहिण्यां सौमेयुल्लवरास्य च ॥ कृत्तरस्य तथा र्ज्यामादिन्ये
 जतस्य ॥ घृत्तस्य तु यथापुष्ये गंधानामथ सार्यभे ॥ तिलानां च तथा यैत्रे प्रियंगोर्भगदेवने ॥ आर्यशो
 चाप्यपूयानां सावित्रे पायसस्य ॥ चित्रायां चित्रवस्त्राणां सकृन्वायुदेवने ॥ ह्यंशमे चैव लोकानां मे
 त्रैमात्यफलस्य च ॥ ह्यत्रस्य तु तथा शाक्रे मूलस्य तु फलस्य च ॥ हेमश्च मधुसुक्तस्य दानमाज्ये महाफलं
 विश्वेश्वरे न्नयानस्य श्रवणो वसनस्य च ॥ धान्यस्य वासवे विष्णो वारुणौषधस्य च ॥ आज्ये पुराणा बीजा

॥ राम ॥

॥ २६० ॥

नान्नदनं नरे ॥ गोरसानां तथा यौले - - नाना मथवाभिने ॥ नितानां च महादानं भरणी शुभ महाफलं ॥ अ
 थयोगदानानि ॥ विक्रंभे सर्वधान्यानां दानं सर्वाघनाशनं ॥ धौनौ न धान्नपानानामाशुष्मनिघृतस्य च ॥ कुं
 भस्य च सौभाग्ये यवदानं च शोभने ॥ अनिगंडै च वस्त्राणां यायसस्य सुकर्मणि ॥ धनौ रजनदानं च भूले
 भूलादिदानकं ॥ गंडेमंडनदानं च ह्येगोदानमिष्यते ॥ ध्रुवे च यवरत्नानां व्याघाने फणि तस्य च ॥ हर्ष
 शो गंधदानं स्थावृज्जदशान्मणीनपि ॥ सिद्धौ सिद्धार्थका देया व्यतीपाते तु कांचनं ॥ वरीयसि नितान्दशा
 क्खस्त्राणि परिधे तथा ॥ जलकुंभाः शिवे देयाः सिद्धे सिद्धान्नमिष्यते ॥ साध्ये लंकरणं चैवं ह्यन्नदानं भुभे भु
 भं ॥ भुक्ते चोपा न हो र्दानं शस्त्रं वस्त्राणि सर्पिषः ॥ सेषे च दीपकाद्दशा वै धनौ कनकं हितं ॥ दानान्येते युयोगे
 यु यथोक्ता निधिजो न माः ॥ भक्ति युक्तो हि जेदत्वा लोके वसति चक्रिणः ॥ ॥ अथ करणदानानि विस्नुध
 र्भनरे ॥ करणेषु च वक्ष्यामि दानानि धिजसज्जमाः ॥ दवे यायसदानं स्यात्सक्तुदानं च बालवे ॥ कोतवे गो

॥ रा. वि ॥

॥ २६१ ॥

रसान्द्रशानिलां सैनिलनामनि ॥ गराभिधाने लवणां वणिजे देयमंवरं ॥ विद्योचषष्टिकान्निशकुनौ स
 र्पिरैव च ॥ मधुदानं चतुःपादेशस्मना गेचवाससां ॥ दानं प्रियंगोः किं सुष्टे श्रेष्ठमुक्तं द्विजोत्तमाः ॥ अथ सं
 ज्ञानिदानानि विष्णुमित्रः ॥ मेघसंक्रमणो भानो मेघदानं महाफलं ॥ हृषसंक्रमणो दानं गवां प्रोक्तं तथै
 व च ॥ वस्त्रान्नयानदानानि मिथुने विहितानि तु ॥ घृतधेनुप्रदानं च कर्कटैर्यदि शस्यते ॥ समुवर्णां ह्य
 त्रदानं सिद्धेऽपि विहितं सदा ॥ कन्याप्रवेशे वस्त्राणां सुरभीणां तथैव च ॥ तुलाप्रवेशे धान्यानां वीजानां मेघचोत्त
 मं ॥ कीटप्रवेशे वस्त्राणां वैश्वनां दानमेव च ॥ कीटोत्पत्तिकः ॥ धनुःप्रवेशे वस्त्राणां यानानां च महाफलं ॥ श
 यप्रवेशे सरूपां दानमग्नेस्तथैव च ॥ कुंभप्रवेशे दानं तु गवामं बुद्ध्या स्य च ॥ मीनप्रवेशे यानानां मात्या
 नामपि चोत्तमं ॥ दानान्यथैतानि मया द्विजैः प्राप्ताः प्रोक्तानि काले तु न यः प्रदत्त्वा ॥ प्राप्नोति कामान्मनसस्वभीष्टा
 न्नस्मान्प्रशंसति हि कालदानं ॥ स्कंदे ॥ धेनुं नित्यमर्था राजन्द्वाघश्चोत्तरायणौ ॥ सर्वकामानवाप्नोति वि

॥ राम ॥

॥ २६१ ॥

दत्ते परमं सुखं ॥ विष्णु धर्मे नरे ॥ उत्तरे त्वय नै विषा वस्त्र दानं महाफलं ॥ नित पूर्ण मनश्चा हं दत्तारोगैः प्रमु-
 च्यते ॥ अथ मास दानानि विष्णु धर्मे नरे ॥ नित षडाना न्मा ये नु या म्यं तौ कंच गच्छति ॥ प्रियं गुफा लुने दत्ता पि-
 यो भवति भूत ले ॥ चैत्रे चित्राणि वस्त्राणि दत्त्वा सौभाग्य मभुते ॥ अप्रयानं प्रदाने न वै शखे स्वर्ग मभुते ॥ छ-
 त्र दानान् तथा ज्येष्ठे सर्व कामान् मभुते ॥ आवरो वस्त्र दानस्य कीर्ति नं शुभ हन्फलं ॥ पौष्या देनं तथा मासि
 षडानान् फणि तस्य च ॥ आश्विने घृत दाने नरुप वान भिजा यते ॥ कार्तिके दीप दाने न सर्व थो ज्वल मा पुत्रा-
 न् ॥ लवणं मार्गशीर्षे नु दत्त्वा सौभाग्य मभुते ॥ पौषे कनक दाने न परं तुष्टिं न थै वच ॥ पुष्या णां च सिनेप-
 क्षो दानं तक्ष्मीं करं स्मृतं ॥ फलानां च तथा दानं कृष्ण यक्षे महाफलं ॥ वामन पुराणो ॥ माघे मासि निलाः श-
 स्तसि लघे नुश्च दानव ॥ इध्मं धना दयश्चा नो माधव पीशा नायतु ॥ फाल्गुने वीहयोगा वो वस्त्रं कृष्ण-
 जिना न्नि तं ॥ गोविंद पीशा नार्था य दानं वं पुरुष र्थ नैः ॥ चैत्रे विचित्र वस्त्राणि शयनान्या सनानि च ॥

॥ दा. वि ॥
॥ २६२ ॥

विष्णोः प्रीत्यर्थं मेतानि देयानि वास्तुशेषथ ॥ गंधाश्वमात्यानि तथा वैशारवे सुरभीणि च ॥ देयानि विज
मुखेभ्यो मधुसूदन नृपये ॥ उदकुंभां बुधे नृचत्तल हंतं सचंदनं ॥ त्रिविक्रमस्य प्रीत्यर्थं दानव्यं साधुभिः
सह ॥ उपातयुगलं छत्रं वरुणा मलकानि च ॥ आया छेवा मन प्रीत्यै दानव्यानि नृभक्तिनः ॥ घृतं च क्षीर
कुंभांश्च घृतधेनुफलानि च ॥ भ्रावरणेश्वरी धर प्रीत्यै दानव्यानि विद्यश्चिने ॥ मासे भाद्रपदे दद्यात्ताय संम
धुसर्पिषा ॥ हृषीकेश प्रीत्यानार्थं लवणं सगुडौदनं ॥ निलासुरंग हृषभं दधितान्नायसादिकं ॥ प्रीत्यर्थं
यस्मिन्नाभस्य देयमाश्वयुजे नरैः ॥ रत्नं कनकं दीयान्मणिमुक्ताफलानि च ॥ दामोदरस्य प्रीत्यर्थं पदया
न्कार्तिके नरैः ॥ खरोष्ट्राश्वत्थीनागान्मकटाक्षगजादिकं ॥ दानव्यं केशव प्रीत्यै मासि मार्गशिरे नरैः ॥ प्रा
सादनगरादीनि गृहपावरणानि च ॥ नारायणस्य नृप्यर्थं यौषे देयानियत्नतः ॥ दासी दासमलंकार
मन्त्रं च द्रुसंयुतं ॥ पुरुषोत्तमस्य प्रीत्यर्थं प्रदेयं सर्वकालिकं ॥ यद्यदिष्टमं किंचिद्व्याप्य स्निग्धं भृ

॥ राम ॥
॥ २६३ ॥

हे ॥ तत्र द्विदेयं श्रीनर्थदेवदेवस्वचक्रिणः ॥ देवीपुराणे ॥ मार्गे रसोनमंदशात् घृतं यौवे महाफलं ॥ रसो
 ज्ञमंलवरां ॥ नितान्माघे मुनिश्रेष्ठसप्तधात्यानिकालुने ॥ विचित्राणि च वस्त्राणि चैत्रे दद्याद्द्विजो नमः ॥ वैशा
 खे द्विजगोधमान् ज्येष्ठे नो यभृजं घटं ॥ आषाढे चंदनं देयं सकर्पूरं महाफलं ॥ नवनीतं नभोमासि ह्यंशुषु
 पदे मत्तं ॥ गुरुशर्करवर्णाद्यान्तडुकानां धिने मुने ॥ दीयदानं महापुण्यं कार्तिकेयः प्रचक्षति ॥ सर्वकामा
 नवाप्नोति क्रमेण दसुदाहृतं ॥ वृतांते गांशुभां दद्यात्स वस्त्रां कांस्पदोहिनीं ॥ सयुगां सस्त्रजं वत्सं दापयेद्वि
 धिना मुना ॥ देवीं विरंचिनं सूर्यं विष्णुं वाथ यथाविधि ॥ स्वभावभूदो विधिवन्मूजयित्वा द्विजो नमः ॥ दान
 व्यावीनरगेनुकामक्रोधविदर्जिते ॥ अयाचके सदा चारे विनीते विनयान्विते ॥ तथा ॥ आषाढे नो यधेजुं
 च घृतं भाद्रपदे तथा ॥ माघे तु निलधेजुः स्याद्घादन्नालभते हितं ॥ तथा ॥ धेजुं निलमयीं माघे दद्यात्तथा
 नरायणे ॥ सर्वकामानवाप्नोति ज्येष्ठे निलमयीं तथा ॥ पुष्ये घृतमयीं दद्यात् श्रेयाहे विधिना मुने ॥ आ

॥ रावि ॥
॥ २६३ ॥

दिन्यपुराणे ॥ ज्येष्ठे मासि नितानन्दत्वायै र्णमास्यां विशेषतः ॥ अश्वमेधं स यत्पुण्यं न त्वाप्नोति न संशयः ॥ यमः
घृतमाश्वयुजे मासि नित्यं दद्याद्द्विजानये ॥ श्रीणयित्वा रं श्विनौ देवौ रुयभागभिजायते ॥ विष्णुः ॥ आश्वि-
नं सकलं मासं विशेषतः सत्यं हं घृतं ॥ यदा याश्विनौ श्रीणयति रुयभागभवति ॥ तस्मिन्नेव मासि सत्यं हं गो रसे
वो सृणान् भोजयित्वा आरोग्यभागभवति ॥ भारते ॥ माघे मासि नित्यात्म्यं सुखास्त्रेभ्यः प्रयच्छति ॥ सर्वसत्त्व
समाकीर्णं नरकं न स यच्छति ॥ अथर्तुदानानि विष्णुधर्मोत्तरे ॥ स्नानानुत्तरे पनादीनां वसंते दानमिच्छते
पानकानां तथा ग्रीष्मे छत्राणां नदनं नरे ॥ देवीपुराणे ॥ यः पुनर्विधिना वत्सदेवीमुद्दिश्य प्रावृषि ॥ विष्टे
पुविष्टकृत्या मुनिलादीन् संप्रयच्छति ॥ तस्य सानुष्यते देवी अचिरेण पुनर्विद्यया ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ शरद-
न्त्यधर्मज्ञा वस्त्राणां मयि हेमने ॥ वह्निदानं नरः कृत्वा सूर्यस्योदयनं यति ॥ शिशिरे स न नं वह्निं नृप्ययि
त्वा तथा निलैः ॥ कुत्सायं स घृतं दत्वा यथा शक्त्वा द्विजानिषु ॥ कायाग्निदीप्तिं प्राकाशं शत्रुनाशं च विंदति

॥ राम ॥
॥ २६३ ॥

सक्तुसिताखंडुनत्रपुसैवाहकान्तिनं ॥ लवणाजयुनंदनान्थाहरिनकान्तिनं ॥ मध्याह्नेषाहविस्त्रानः सन
 तं विजपुंगवाः ॥ जलकुंभोपरिकृतं हृक्षयं फलमभुने ॥ यमः ॥ शरारं मोचयित्वा नुस्वशक्त्या शिशिरे विजा
 नू ॥ प्रदीप्ताग्निमवाप्ते निस्वर्गतो कंच गच्छति ॥ अथ संवत्सरदानानि ॥ विष्णुधर्मनरे ॥ संवत्सरे तु दानां
 नितदानं महाफलं ॥ परिपूर्वे तथा दानं यवानां विजसत्तम ॥ पारवत्सरमित्यर्थः ॥ इडापूर्वे च वस्त्राणां दाना
 नानां चानुपूर्वकैः ॥ इत्यर्धे रजनस्यापि दानं शौक्तं महाफलं ॥ प्रभादि वत्सरयं च कस्यैकैकां संज्ञा ॥ अथ क
 ल्पदानानि ॥ मदनरत्ने मात्से ॥ कल्पानुकीर्तनं वक्ष्ये सर्वकामफलप्रदं ॥ यस्यानुकीर्तना देववेदपुराणै
 न युज्यते ॥ अथ मः श्वेतकल्पसुविनीयो नीललोहितः ॥ वामदेवस्तनीयसुतनोरथं नरो यरः ॥ रौरवः
 पंचमः प्रोक्तः ॥ अष्टाश्वरा इति स्मृतः ॥ सप्तमो थ हृक्कल्पः कंदर्पोऽयमुच्यते ॥ सत्यो धनवमः प्रोक्त ईशा
 तो दशमः स्मृतः ॥ वानरका दशः प्रोक्तस्तथा सारस्वतः परः ॥ त्रयोदश उदानसुगारु उथ चतुर्दशः ॥ को

॥ दा. वि ॥
॥ २६४ ॥

मः पंचदशः प्रोक्तः पौर्णमासी यज्ञायने ॥ षोडशो नारसिंहसमानस्तथा परः ॥ आग्नेयो द्वादशः प्रोक्तः
सोमकल्पस्तथा परः ॥ मानवो विंशतिनमस्तत्समानि त्रिचा परः ॥ तत्सूर्य इत्यर्थः ॥ वैकुण्ठश्चापरो कल्पो
लक्ष्मीकल्पस्तथा परः ॥ चतुर्विंशतमः प्रोक्तः सावित्रीकल्पसंज्ञितः ॥ पंचविंशस्तनो घोरो वायुस्तनो प
रः ॥ सप्तविंशो यवैराजो गौरीकल्पस्तथा परः ॥ माहेश्वरस्तनः प्रोक्तस्त्रिपुरो यत्र घातिनः ॥ पितृकल्पस्त
था तैजसा कुडुबस्तथा स्मृतः ॥ इत्येवं ब्रह्मणो मासः सर्वयानकनाशनः ॥ आदावेव हि माहात्म्यं यस्मिन्
स्य विधीयते ॥ तस्य कल्पस्य तन्नामविहितं ब्रह्मणो पुरा ॥ यस्तु दद्यादिमान् कृत्वा हेमान्यर्वाणि पर्वणि
ब्रह्मविष्णुपुरे कल्पं मुनिभिः पूज्यते दिवि ॥ सर्वपापक्षयकरं कल्पदानं यतो भवेत् ॥ मुनिरूपं स्तनः
कृत्वा दद्यात्कल्पान् विचक्षणाः ॥ शेषिना शेषयायाय दंडयज्ञो यवीतिने ॥ जटाकमंडलुधने मुनिरु
पायते नमश्च नमः पूज्यदशात् ॥ एवमुक्त्या कारणम् ॥ यनि शहीन वरणादिदानं नरवत् ॥ अथ युगादि

॥ राम ॥
॥ २६४ ॥

दानं ॥ युगादयः संग्रहे ॥ वैशाखमासस्य चत्वारिंशत्तृतीया नवम्यसौ कार्तिक शुक्ल पक्षे ॥ नभस्य मासस्य तमि श्रप
 क्षेत्रयो दशी पंचदशी च माघे ॥ सप्तम्य नवम्यसिंथयो युगाद्या दत्तं हुतं चाक्षयमेव विंशति ॥ पंचदशी च माघे
 इति पौर्णमास्यमावास्या योरत्यन्तरत् ॥ अत्र दत्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जग
 कुरुं ॥ नारायणं पूजयेत् ॥ पुष्पगंधादिलेपनैः ॥ लक्ष्मीनारायणमिच्छार्थः ॥ नम्राश्च नस्तनो धेनुर्लवणास्या
 षकेन तु ॥ कार्यं कुरु कृतश्रेष्ठ चतुर्भागेन वत्सकः ॥ अविचर्मैरिस्थाय कल्पयित्वा विधानतः ॥ शास्त्रोक्त
 क्रमयोगेन वा स्त्रणा यशस्ययेत् ॥ श्रीधरु श्रीपतिः श्रीमान् श्रीशः संक्षिपन्नामिति ॥ अनेन विधिना द
 त्वा धेनुं विषायभारत ॥ गोरुसहस्रा दशगुणं प्राप्नोतीह न संशयः ॥ तथैव कार्तिके मासि नवम्यां नक्तु
 गुरुः ॥ उमासहस्रं वरदं नीलकंठमथार्चयेत् ॥ उमामहेश्वरप्रतिमामिच्छार्थः ॥ धेनुं निलमयीं दद्यात्पु
 णोक्तविधानतः ॥ अष्टमूर्तिर्नीलकंठः प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ दत्त्वा चैवं विधानेन शिवलोकमवाप्नु

॥ दावि ॥
॥ २६५ ॥

यात् ॥ त्रयोदशीनभस्येया कृष्णं तस्यां समर्चयेत् ॥ पितृभ्यो त्रयदानेन मधुना च तथैव च ॥ भोजयेद्वा स्नाना
भक्त्या वेदवेदांगपारगान् ॥ प्रत्यक्षागौ महाराजनरुणीं सुपयस्विनीं ॥ पितापितामहश्चैव तथैव प्रपिता
महः ॥ प्रीयतां गोप्रदानेन शनिदत्ताविमर्जयेत् ॥ पुत्रान्यौ त्राम्रयौ त्राम्रधनं सुमहदीप्तिनं ॥ इह्या प्रोतिपु
रुषः परत्र च भ्रातृभ्रातृनि ॥ पंचदश्यां च माघस्य पूजयित्वा पितामहं ॥ गायत्र्या सहितं देवं वेदवेदांगभूषितं
नवनीतमयीं धेनुं फलैर्नानाविधैर्पुतां ॥ सहिराणां सवत्सां च वास्त्राणां निवेदयेत् ॥ कीर्तयेत्प्रीयताम
त्रयमयोनिः पितामहः ॥ तत्त्वर्गेयचपातालेयन्मर्त्ये किंतु दुर्लभं ॥ तदेवा प्रोत्पद्यं दिग्दंयमयोनिप्रसाद
नश्नि ॥ ॥ श्रीमान्मैकधुरंधरः भुवि धरोन्माये पिवागीश्वरः साहित्यामृतसागरः सुजननावधरीरसाह
दुमः ॥ यं विद्वन्मणिशोभरो दिवकरः प्राप्नुत विभ्वेश्वरं नेनाकारिसमस्तकालददौ सत्प्रीतये पशुनिः
॥ ॥ समस्तकालदाने पुहृत्वा निर्णयमादरात् ॥ सर्वोपस्कृष्टदाने युगागमो वदत्यथः ॥ अथर

॥ राम ॥
॥ २६५ ॥

तदानं ॥ जावतिः ॥ रत्नानियोविजेदशादृष्टमूल्यानिमानवः ॥ अलंकारनिमित्तं वा देवताभ्योनियतः ॥ सप
 यन्वाय निर्मुक्तौ उक्तिमेव समञ्जसे ॥ स्कां दे ॥ विदुमाणां पदानेन रूपलोकं वृजेत्तरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तौ
 दानेनानेन जायते ॥ लोकमाप्नोति दानेन नरो वज्रस्य वज्रिणः ॥ तथा पदनेर्गे मे दे भी दनेन दनेवने ॥ सर्वे य
 हाः पतुष्यन्ति प्रपश्यन्त्य दानतः ॥ गारुत्मनैर्मरुत्वं नं नियतं जयति धिया ॥ वैश्यैः सूर्यलोकं च यमराजै र
 रोगनां ॥ पदानैरिन्द्रनीलानां तीक्ष्णानां भाजनं भवेत् ॥ सुखी शंखपदानेन शक्तिर्मुक्तापदानतः ॥ भर्गदर
 गतगंडहररत्नदानं पितृकृतकर्मविपाकसाधनं ज्ञेयं ॥ अथालंकारदानं ॥ ब्रह्मवैवर्ते ॥ विजानिभ्यस्तु
 यो दद्यादलंकारान् समुद्रतान् ॥ सो लं कृतः स्वर्गलोकैर्जीउत्यप्सरसांगरौ ॥ अलंकारपदानेन सूर्यः सु
 भगो भवेत् ॥ तथा लंकारदानेन दीर्घमायुश्च विंदति ॥ नराभरणादानेन तुष्टिं यानि सदाशिवः ॥ बाधिराभ
 रणो दने शीयते हि मञ्जुलजा ॥ विष्टुधर्मो नरे ॥ मूर्धाभरणादानेन वृजेन्मूर्धाभिषक्तना ॥ करीजैस्तैः सु

॥ य. वि ॥
॥ २६६ ॥

दीर्घिः स्वाध्वक्षीकांठैरकुंठिता ॥ पाणिजैः पाणिजैश्चः स्यान्जघनै रजघन्यजः ॥ जानुजैः सानुजै जैत्रं सर
रां चरणोद्भवैः ॥ मूर्ध्निभरणं मुकुटादि ॥ कर्णजंकुंडलादि ॥ कांठं - वरीमालादि ॥ पाणिजं मुडिकादि ॥
जघनभवं सुवर्णकटिसूत्रादि ॥ जानुजं किंकिण्यादि ॥ चरणोद्भवं नूपुरादि ॥ मंत्राः पूर्वमुक्ताः ॥ अथ व
स्वदानं देवतः ॥ ॥ कांनियुक्तमुभयः श्रीमान्भवत्तं वरदानवान् ॥ भविष्ये ॥ मध्यमो नमवस्त्राणि यो द
द्यादहन्तानि च ॥ स ते नैवानुसारेण शोभिनि विपुलं फलं ॥ विष्णुधर्मे ॥ नीलं वस्त्रं तथा जीर्णं न देयं द्या
स्तरास्पनु ॥ देयां वरं चांगिरसं लोकयानि ब्रह्मस्य ते ॥ दत्ता कार्यासकं वस्त्रं स्वर्गलोके महीयते ॥ न वा स
रो मनत्रापि फलं दशगुणं भ ॥ यथा शक्त्वा विधानेन अग्निहोमफलं भवेत् ॥ रोगहृद्यज्ञो यवी नदानं पि
तृक्कनकर्मविपाकसारे ज्ञेयं ॥ अथ गंधादिदानं स्कांदे ॥ सनरः - - - हत्वं गंध - - दवा पुने ॥ भो
गवान् जायते निचं शरीरं नास्पन्यति ॥ विष्णुधर्मे ॥ सौभाग्यकारकं श्रोतं वरदानं कुंकुमस्पनु ॥ तथा

॥ राम ॥
॥ २६६ ॥

कर्पूरदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ मृगदर्ययदानेन यशसा भुवि जायते ॥ यक्षकर्मदानेन साध्या जं रा-
 ज्यमश्नुते ॥ अथ पुष्पदानं मदनरत्ने ॥ कांचनानिचयुष्पाणि मणिमुक्ता मयानि च ॥ तुलसीपत्रदानस्य क-
 लां नार्हन्ति षोडशीं ॥ अथ धूपदानं ॥ हेमाद्रौ भारते ॥ पूयदः सुरभिर्नित्यं पुष्पादः सुभगः सदा ॥ तस्माद्देवा-
 यविषायदानं व्यंनत्सुखार्थिभिः मंत्रा उक्ताः ॥ नंदियुग्गो ॥ धूपदः सुरभिर्नित्यं पुष्पादः सुभगः सदा ॥ त-
 स्माद्देवाय विषायदानं व्यंनत्सुखार्थिभिः ॥ ॥ अथ दीपदानं संवर्तः ॥ देवागारे दिज्जानां च दीपं दत्वा चतु-
 ष्पथे ॥ मैधावीज्ञानसंयन्त्रश्च शुष्मान् जायते नरः ॥ गारुडे ॥ वर्षी सुदीपदानेन पित्राणामन्तर्यामि भवेत् ॥ य-
 सुवासुराणां हेतुदीपमातां प्रयच्छति ॥ सनिर्जित्य तमोघोरं ज्योतिषां लोकमाप्नुयात् ॥ भारते ॥ वर्षी सु-
 दीपदानेन शशिवच्छो भते नरः ॥ व्रतहेमाद्रौ विष्णुधर्मे ॥ महावर्तिः सदा देवाभ्यामयातमहाफलता ॥ कृष्ण-
 यक्षो विशेषेण तत्रापि च विशेषतः ॥ अमावास्या विनिर्दिष्टा द्वादशी च महाफला ॥ आश्वयुज्या मनीषायां ह-

॥ रा. वि ॥
॥ २६७ ॥

सपक्षस्याभवेत् ॥ अमावास्याहिसापुराणाद्यादशीचविशेषतः ॥ देवस्य दक्षिणे पार्श्वे देयानैतनुत्तान् य-
पलाष्टकयुतां राजन्वर्जितत्रयदापयेत् ॥ वाससानुसमग्रैरासौ पवा सोजिनैर्द्वियः ॥ उत्तरे देवपार्श्वे
नुदेया घननुत्तान् य ॥ पलाष्टकयुतां पुराणाभुक्तां वर्जितत्रयदापयेत् ॥ वाससानुसमग्रैरासौ पवा सोजिनै-
र्द्वियः ॥ महावर्जितत्रयमिदं सकृन्नुत्तान् महीयते ॥ स्वर्लोके सुविश्रंभुक्ता जायते भूतलैश्च दा ॥ तदा भवन्ति
लक्ष्मीवान् रूपसौभाग्यसंयुतः ॥ राष्ट्रे वा जायते तस्मिन्देष्टो वा नगरे तथा ॥ कुले वा राजशाई तत्र तत्र स्याद्दी-
पवत्सुभो ॥ एकामप्यथ वा दद्याद्भीष्टा मन्योर्ध्वयो ॥ मानुष्ये सर्वमाप्नोति यः पुत्रं ते मया न घ ॥ सामान्य-
स्य नु दीयस्व राजन् दानं महत्फलं ॥ किंपुनर्महत्तो यस्य फलस्यान्तो न विद्यते ॥ किंपुनर्देवदेवस्य अनेन
स्य महत्तमः ॥ गिरिभृङ्गेषु दानं नदीनां पुलिनेषु च ॥ चतुष्पथेषु रथ्यासु बाह्यराणां च वैश्वसु ॥ वृक्ष-
मूलेषु गोखेषु कान्तारगह्वरेषु च ॥ दीयदानेन सर्वत्र महत्फलमुपाप्नुते ॥ इति दीयदानं ॥ अथान्नदानं ॥

॥ राम ॥
॥ २६७ ॥

मदनरत्ने॥ अन्नदः प्राणादः प्राणादश्चापि सर्वरुः॥ न स्मादन्नपशनेन सर्वदानफलं लभेत्॥ धर्मार्थका
 ममोक्षाणां देहः परमसाधनं॥ स्थितिस्तस्यान्नयानाभ्यामनस्तत्त्वर्गसाधनं॥ अन्नं पश्यापतिः साक्षाद
 न्नं विष्णुः शिवः स्वयं॥ न स्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति॥ भजान्नशब्देनामान्नपरः॥ तस्य पृथग्
 नोक्तेः॥ नापि यद्वमान्नपरः॥ दधियुक्तयद्वमायैषु दधन्नशब्दापयोगात्॥ किंतु भोदनमात्रपरः॥ भि-
 स्त्रीभक्तमंधोन्नमित्यमरात्॥ विष्णुधर्मं॥ नात्र पात्रपरिहास्यान्नकालनियमसुखा॥ न च देशः परीक्षो
 च देयमन्नं स देवतु॥ भव्यश्च यतिने भव्यं अंत्यजे भव्यं यैव च॥ कृमिकीटयतं गेभ्यो देयमन्नं स देवतु॥ उ-
 त्खैवैवर्त्ते॥ न स्मादहरहर्देयमन्नमेव विचक्षरौः॥ अपरीक्षो व सर्वे भवन्ति स्वायं भुञ्जसन्॥ चण्डिकायां
 व्यासः॥ ग्रासमप्येकमत्र स यो ददाति दिने दिने॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति नरकं च न गच्छति॥ हेमाचो व्यासः
 ग्रासादहं मपि ग्रासमर्थिभ्यः किं न दीयते॥ इच्छानुरूपो विभवः कदाकस्य भविष्यति॥ विष्णुधर्मं॥ य

॥ दा वि ॥

॥ २६८ ॥

स्थानेनोदरस्थेन वासराणोमि यनेदिज ॥ तानुयोनिमवाप्नोति नात्र कार्याविचारणा ॥ भक्ष्यदः स्वर्गलोकां
 तु शक्रलोकं तु भोज्यदः ॥ लेख्यदोषरसां लोकं वसूनामपि चोष्यदः ॥ वारुणां लोकमाप्नोति तथा यानप्र
 दानरः ॥ परमान्नप्रदानेन नृभिर्भवति शास्वती ॥ गुडप्रदस्तथारोग्यं सितादः कामभीक्ष्णं ॥ फाणिन
 स्पप्रदानेन तु यरां नृभिर्मवाप्नुयात् ॥ खंडप्रदश्च सौभाग्यं सर्वाङ्गमात्मधुप्रदः ॥ घृतदोत्रीवितं दीर्घ
 मारोग्यं तैलदस्तथा ॥ भगवतीपुण्या ॥ लवरां च घृतं तैलं गुडं हिं गृहभावन ॥ कृष्णं रंजीरकं चैव
 पत्रशाकं च शोभनं ॥ व्यंजनानि च यानानि दत्त्वा त्वं तं सुखी भवेत् ॥ यमः ॥ गोरसानां प्रदानेन नृभिर्मा
 प्नोत्यनुत्तमां ॥ अथ शतभोजनं ॥ वृक्षवैवर्ते ॥ यस्य ह्यन्नमुदाश्रानि वासराणां शतं सदा ॥ तुष्टेन
 मनसा दत्तं तसतिर्यगतिर्भवेत् ॥ अथ सहस्रभोजनं ॥ वृक्षवैवर्ते ॥ भोजयित्वा दशशतं नरो
 वेदविदं नृप ॥ न्यायविष्णुर्मविदुषां स्मृतिभाष्यविदं तथा ॥ नयानि नरकं घोरं संसारं न च सेवने ॥

॥ शम ॥

॥ २६८ ॥

बौधायनः॥ अथानः सहस्रभोजनविधिं व्याख्यास्यामः॥ उदगयन आ पूर्यमाणायक्षे पुराणमक्षत्रे त्रिजन्मनक्षत्रे वा
 दक्षिणाथ गोवास्वगृहवान्यत्र भुवौ देशे भुवि र्युग्मान् विष्टान् क्षातिनपारिणाया दानासनं कृत्वा गंधाद्यै रलंकृ
 त्पसंकर्तृसिद्धिरस्ति निवाचयित्वा त्रिवृत्तान्त्रेन वा स्रणा न्मं पूज्या शिषो वा चयित्वा यदक्षिणां नमस्कारा कृत्वा
 सहस्रात्मानमीशं सहस्रभोजने न सं पूज्य देवयजनो ह्योखन षष्ठ्यग्निमुखा कृत्वा एकस्मै स्वाहा॥ वाभ्यां स्वाहे
 नि दशानुवाका क्ता दशविष्टाः श्राविता भवन्ति॥ षष्ठिषानन्नेन यरिविष्टा पुराणा हं स्वस्ति त्वादि रिति वाच
 यित्वा यत्कान् जुहोति॥ विष्मोर्जुकमिति पुरोनुवाक्या मन्त्र्यविष्मोः युष्टमसीति आज्यया जुहोति॥ आज्याहु
 तीर्जुहोति कैशवाय स्वाहेत्यादि दशानामभिः स्विष्टकृत्यनिसिद्धनाथे नुवरुष दानात्॥ यदोदनं वा विष्टे
 भ्यो नि कुंडल युग्मानि अंगुलीयकमुया न हो ह्वं च दद्यादन्न शेषमाज्य शेषं यक्षशेषं ज्ञेया यती अग्नीयानां
 सर्वकर्म यैर्महायानकैर्जुच्यते॥ षष्ठिवर्ष सहस्रारिब्रह्मलोकमनीत्यविष्णुलोके महीयते॥ इत्याह भगवा

॥ दावि ॥

॥ २६८ ॥

नौ धायनः ॥ अथाजः ॥ सहस्रभोजनं सुतं व्याख्यास्यामो विष्णुवे अयने ॥ अयने जन्मर्क्षे ग्रहगृहीने व्याधिग्रस्तेषु
 जाकामो ॥ अयं कामो वा विप्राननुज्ञाप्य भीष्मागुरुं कृत्वा सहस्रं विष्णुवे दयारगान् संभोज्य सहस्रं संखयति
 पूर्णे पुरणर्क्षे द्वादशविंशतिमंत्रा सनादिगंधपुष्पधूपदीपैरभ्यर्च्य देवयजनोद्धेखनाया प्रणीताभ्यः
 कृत्वा ग्रेणान्निव्याहनीभिर्विष्णुमावाह्य परिधानप्रभृत्याग्निमुखात्कृत्वा देवमर्चयत्तापो हि सुमयो भवति
 निति सृभिर्हिरण्यवर्णाः भुवयः पावका इति च तसृभिः पंचयावमानः सुवर्जन इत्येते नानुवाकेन गंधपु
 ष्पधूपदीपैरभ्यर्च्य यत्कान्जुलो नि ॥ केशवाय स्वाहेति द्वादशनामभिः स्विष्टकृत्यभृति सि- माधेनुव
 रप्रदानादथ विष्णुं संभोज्य गुडया यस्य घृतमिश्रमथान्नस्पवतिं हरत्यमुष्मे स्वाहेति द्वादशनामभिरथ वि
 प्रेभ्यो वस्त्रयुगानि कुंडलयुगान्यंगुलीयानि चोपानहौ छत्रं कमंडलुं च दत्तशेषं ॥ ज्ञायायती अश्रीयातां स
 र्वकामानाप्नोति महायानकैर्मुच्यते ॥ षष्ठिवर्षे सहस्राणि विष्णुलोके मदीयत इति बाहभगवानौ धायनः

॥ राम ॥

॥ २६८ ॥

अत्र सहस्रसंख्याया ब्राह्मणगतत्वेनैकस्या भोजनेन सहस्रभोजनमिति केचित् ॥ भिन्नयदोषान सहस्रसंख्याया ब्रा
 ह्मणविशिष्टभोजनेनैव या कवृत्तापि भोजने सहस्रभोजनोपपन्निरिति युक्तं प्रतीयेत ॥ अथायुतभोजनं ॥ यदन
 रत्ने वासे ॥ ब्राह्मणानां सहस्राणि दशभोजनं रक्ष्यम् ॥ नरो धर्मात्प्रमुच्येत यायेष्वभिरतः सदा ॥ अथ तन्मभोजनं
 क्षेमप्रकाशेभारते ॥ ब्राह्मणानां सहस्राणि शतं भोजनानि कौरव ॥ नरकात्प्रमुच्येत यायेष्वभिरतः सदा ॥ देवतः
 मिष्टमन्नं स्वयं भुङ्क्ता यश्चात्क दशानं लघु ॥ ब्राह्मणभोजयेन्मूर्खो नरकं चिरमावसेत् ॥ स्कादे ॥ एकं याभ्युपतंभ
 क्ता भोजयित्वा प्रणम्य च ॥ नानाविधैर्महाभक्षैर्विहाय सिसमो दत्ते ॥ ग्राममात्रं नुयो भिक्षाय निभ्यः संप्रयच्छ
 ति ॥ विमुक्तः सर्वयायेभ्यो नासौ दुर्गतिमाप्नुयात् ॥ अथाय्यदानं ॥ आथर्वण्यपरिशिष्टे ॥ अथ यः कामयेन
 सर्वेषां नृणामुन्नमः स्यामिति स भस्कराया ययं दद्यान्न स्य कत्पो यवगोधूमानामन्यनमच्चूर्णेन मंडत्वा कृतिः
 संसृपयात्रैकत्वापि हितं स गृहाज्यसुवर्गा कलशं चोपरि निधाया च येन कुसुमैर्विद्यासहिंसहमानमि

॥ दा. वि ॥
॥ २७० ॥

नियः अल्पमृत्युश-सायनाशयन्यविचारतः ॥ यद्वन्नसूर्यलोकं वषाययेन्मरुमपदं ॥ भारते ॥ सक्तुप्रस्थं हि
जेदत्वा ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ अथामानदानं विष्णुधर्मे ॥ धान्यानामुन्नमदानं संशोक्तं मुनिपुंगवाः ॥ धान्येभ्यो
पुनर्मदानं रक्तशालेः प्रकीर्तितं ॥ याष्टिकान्नप्रदानेन लोकं नैर्ऋतिकं लभेत् ॥ अन्येषां शिविधान्यानां दाना
त्स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ कृष्णशालिनं दत्त्वा अलकायां प्रमोदने ॥ रक्तशालिनं रोदत्वा सूर्यलोके महीयते ॥ द
त्त्वा शालीन्सुगंधाशान्गंधर्वैः सह प्रमोदने ॥ यवप्रदानेन नरः शक्रलोके महीयते ॥ तथा गोधूमदानेन वस
नां लोकमाप्नुयात् ॥ प्रियो भवन्ति लोकस्य प्रियंगुयः प्रयच्छति ॥ दद्यान्नियसुश्रामाकांस्वस्य श्रीरांतिदेवताः
मुद्गदः शक्रलोकं तु यमलोकं तु मायदः ॥ यथेष्टं लोकमाप्नोति तथा विधस्मिन्तपः ॥ याष्टिकान्नप्रदानेन
लोकं नैर्ऋतिकं लभेत् ॥ सचीनचराकंदत्त्वा वा रुशं लोकमाप्नुयात् ॥ वायवं च मसुराणि राजमायाणि
धानदं ॥ सर्वेषां भूकधान्यानां प्रदानेनिरत्नो नरः ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति नात्र कार्यं विचारण ॥ आग्नेये ॥

॥ राम ॥
॥ २७० ॥

शाकं विभवतो दत्ता नराः स्वर्गं निधार्मिणः ॥ अथोदकदानं ॥ सनितं यः पयस्तेन जीवानां पाणधारां ॥ शीत
 लं ग्रीष्मकाले तु तस्य पुण्यफलं भृशं ॥ कपिता कोटिदानस्य तु पुण्यं हि विधीयते ॥ तत्पुण्यफलमात्रे निपा
 नीयं यः पयस्तेन ॥ पानीयदानं यस्मिन् सर्वदानाधिकं स्मृतं ॥ तस्मान्पानीयमानीय देये धर्मविदा सदा ॥
 व्यासः ॥ दुर्लभं सनितं दानं विशेषणयत्नवै ॥ पानीयस्यापि दानेन नृभिर्भवति शास्वती ॥ भविष्ये ॥ पानीयं
 प्राणिनां पाणरक्षणं किन्नदीयते ॥ सर्वव्यामेव दानानामेते देवाधिकं यतः ॥ यद्गुणराशे ॥ सुगंधाशीन
 ताश्चायोरसौर्द्वयैः समन्विताः ॥ यः पयस्तेन विषेभ्यस्तस्य दानफलं भृशं ॥ विमानं सूर्यमंकाशं भस्मरोग
 राग्मेविनं ॥ सोऽधिरुह्य दिवं याति वरुणास्य स लोकतां ॥ नंदिपुराणे ॥ योऽपि कश्चित्पुण्यं जलदानं पय
 स्तेन ॥ सनितं नृभ्यो वसति स्वर्गे युगशतं नरः ॥ हेमाद्रौ ॥ अथान्यमपि वक्ष्यामि जलदानविधिं यत् ॥ वसं
 तसमयं ज्ञात्वा गत्वा देवालयं यत् ॥ यत्र स्नायंश्च वंति गमार्थं वा देवयूजितं ॥ तस्य गर्भगृहं तस्थो घटं तोये

॥ दा. वि ॥
॥ २७१ ॥

नसंभृतं ॥ कुर्यात्सुरभिगंधैश्च वासिनं वस्त्रगानितं ॥ स्ववेत्तवदिवा रात्रौ न जलं लिङ्गमूर्धनि ॥ एवं यः कारयेत्कुं
भं श्रद्धाभक्तिसमाधितं ॥ शिवस्य विष्णोरर्कस्य इत्युदेवस्य वा पुनः ॥ जनैर्न विधिना कृत्वा नरो मासचतुष्टयं
नतः कर्कटकेशप्रेषिवं यंचामृते नतु ॥ संस्नाप्य पूजयेद्देवं नैवेद्यैश्च मनोरमैः ॥ प्रशियत्यमहेशानं मंत्रमेत
मुदीरयेत् ॥ ॐ नमः शंकरः शंभुर्भवो धाता शिवो हरेः ॥ प्रीयतां मे महादेवो जलकुंभप्रदानतः ॥ नत आगत्य
स्वगृहं शैवान्निषांश्च भोजयेत् ॥ एवं यः कुरुते ग्रीष्मे जलदानक्रियां हरेः ॥ यावद्विद्वन्लिङ्गस्य यतिना
निनसंशयः ॥ सवसेच्छां करे लोके नावत्कोटिनरेश्वरः ॥ अथ प्रयादानं लैंगे ॥ ग्रामे वा नगरे वापि मार्गे
वा तोषवर्जिते ॥ यः प्रयां कारयेद्दृग्भासपुष्पांगनिमाप्नुयात् ॥ विष्णुधर्मे ॥ प्रयां यथि शुभां कृत्वा कलोके
महीयते ॥ प्रयास्थानं भुभं कृत्वा सर्वयायैः प्रमुच्यते ॥ रज्जुं दत्त्वा प्रयास्थाने गोदो भवति मानवः ॥ वारिधा
नीं तथा दत्त्वा तदेव फलमाप्नुयात् ॥ कुंभप्रदानाद्भवति सदा पूर्णमनोरथः ॥ प्रयापालं तथा कृत्वा पुरुषं

॥ राम ॥
॥ २७१ ॥

परिचारकं ॥ सर्वकामसमृद्धः सन्मयस्तस्य फलं तमेत ॥ दद्यात्तु विविधाः कृत्वा यथायामासना निच ॥ स्वर्ग
 लोकमवाप्नोति मानुष्यस्थानमेव च ॥ कृत्वा निदानशरणां प्रयास्थानमनो हरं ॥ सुरभ्यं लोकमाप्नोति वसनां ना
 त्र संशयः ॥ ॥ अथ मणिकदानं ॥ देवता ॥ ग्रीष्मप्रवेशे मणिकं ददति विजयमनम ॥ योऽपूजितमाप्नोति सत
 तगच्छतं फलं ॥ विशेषं धर्ममीप्सता ॥ दानं तेन प्रकर्तव्यं मणिकस्य युधिष्ठिर ॥ वैशाखस्य तृतीयायां पौर्णमा
 स्यां विशेषतः ॥ वसन्ते ग्रीष्मकाले च मणिकं च प्रदीयते ॥ चत्वारिंशद्द्वैतैः श्रेष्ठं त्रिंशद्भिर्मध्यमं स्मृतं ॥ विंशत्या
 कल्पसंशोक्तमनोहीनं न कारयेत् ॥ जलपूर्णां नतः कुर्यात्सहिरण्यं स्वशक्तिनः ॥ भुक्तचंदनदिग्धांगपुष्पा
 दामो यशोभितं ॥ वासोभिः संपरिहृष्टसत्त्वभांडकृतो यदि ॥ तस्योपरित्यजेदेव वरुणां हेमनिर्मितं ॥ सद
 क्षिरांतु विषादशालं चिंत्य केशवं ॥ आपो नाशयति प्रोक्ता आदित्यवरुणौ च मः ॥ मणिकं पृथिवी सर्वा
 दानुःशान्तिं प्रयच्छतु ॥ पूजामंत्रः ॥ ॐ आयः पवित्रं लोकानामस्तु शेते जनार्दनः ॥ मणिकाभुप्रदानेन प्रीय

॥ द.वि ॥

॥ २७२ ॥

नांजलशायिकः ॥ दानमंत्रः ॥ अनेनविधिना दत्तामणिकं द्विजयुगवे ॥ दानायत्फलमाप्नोति भृगुखनरोन
 म ॥ वियोगो नैव नस्यासीत्युच्यते ॥ गृहसंभारवैकल्यं नयाप्नोति नरः क्वचिन् ॥ यास्वीददतिम
 णिकं न स्पृशेत्फलं भृगु ॥ अष्टत्रालभने पुत्रं पुत्रं पुत्रं भृगु ॥ विधवा सप्तजनानि न ज्ञायेत्तमणि
 कदा ॥ गृहदानं फलं पापविमोक्तं के महीयते ॥ अश्वयुज्यां नवग्रहं च भुक्त्वा यां भरतर्षभ ॥ सरूढपुष्पके
 दिव्ये आखंडतपुदेवसेत् ॥ इति मणिदानं ॥ अथ वायीदानं ॥ हेमाद्रौ देवीपुराणे ॥ यौवायीमग्नि साक्षेण
 विधिवन्निद्यादयेत् ॥ कोशोष्पदककुंभस्याक्षमुजानर्च्य श्रद्धया ॥ चतुरश्वचतुरंतानुनेन दत्तामहीभ
 वेत् ॥ अथ कूपदानं न चैव स्कां दे ॥ अवटं योनरः कुर्यादयां पूर्णसुशोभनं ॥ दद्याच्च वात्सरोभ्यसं पूजयि
 त्वा यथाविधि ॥ त्रिभिः पत्नाकाभिरलं कृतं दत्तपितृं स्ता ॥ नेयश्चानं च दत्ता नरो नमः ॥ यान्याप्सः सुगी
 तेन वरुणस्य सत्त्वोक्तं ॥ अथ नावलदानं ॥ मदनरत्ने ॥ नां वलमुच्चलं दद्यात्तु विधेभ्यः समाहितः ॥ शि

॥ राम ॥

॥ २७२ ॥

वायकेशवायाथनागलोकैसयज्यते ॥ स्कांदे ॥ तां वृत्तं ब्राह्मणेन्द्राय यो दत्त्वा प्राप्नुमक्षयेत् ॥ सुरुयो भग
 वान्द्रक्षो भवेन्नन्मनिजन्मनि ॥ पृगंबुला हरिः यत्र च चर्या देवो महेश्वरः ॥ एतेषां संप्रदातेन वर्धता भयसंय
 दः ॥ तां वृत्तं श्रीकरं भद्रवृत्तं विष्णुशिवान्मकं ॥ अस्पृशानां ब्रह्माद्याः श्रियं यद्धं नुपुष्कलं ॥ अथ तां वृत्तं घाय
 नं ॥ अर्गस्तुरुवाच ॥ तां वृत्तं शतमाश्रमं कथस्व मम प्रभो ॥ उग्राय न विधिं न स्पृश सर्वकामार्थसिद्धये ॥ च्छ
 द उवाच ॥ सर्वेषां भवदानां तां वृत्तं चोत्तमं स्मृतं ॥ अन्नदो दीर्घमायुष्यं भो मनस्यं च युष्यदः ॥ सौभाग्यं चंद
 नादिभ्यो नैर्मलं च भविष्यति ॥ एतच्च नुष्टयं ब्रह्म तां वृत्तां ध्वभने नरः ॥ क्षुत्पिपासा हरं स्नातु स गंधनिर्मलं
 स्मृतं ॥ चात्रिंशत्तत्र कैर्युक्तं पुंगीकृतं समन्वितं ॥ एता लवंगकर्पूरैर्युतं तां वृत्तं मुच्यते ॥ यथा लाभं भवे
 दपि देयं द्विजवराय च ॥ द्विजाभावे पुरंधीभ्यस्तदभावे कुमारिका ॥ उग्राय न च कर्तव्यं यथा विभवसा
 रतः ॥ भुङ्क्ते हि मासे कर्तव्यं चाक्षौ वैवाहिके तथा ॥ सप्तमं च त्रयोविंशत्सपत्नीकान् यजयेत् ॥ पूर्वैरिह

॥ दा. वि ॥
॥ २७३ ॥

त्रौ सं पूज्य लक्ष्मी नाशयणा बुभौ ॥ उमा महेश्वरौ पूज्यौ सति वृत्तरागे वच ॥ रतिं चर्म च वासां च स्वाहा - पू
जयेत्ततः ॥ त्रिभिर्मिष्टि वि - राजं लोक पांश्च पूजयेत् ॥ वर्जु लेष्ट दले कृत्वा पूजयेत्स्यं डिते भुभे ॥ स्वलि
केन समा युक्तेनोरणा घे सुदीय कैः ॥ नां वृत्तोपस्कारा सु - स्थाप्याश्चानरदेशतः ॥ पूर्णा स्थापनपात्रं च च
र्गाया च तथैव च ॥ स्वर्णै रौघनाश्रमयी लौही वा पूग भंजिका ॥ नेवां पूजा प्रकर्तव्या गंध पुष्पादिभिः स
था ॥ पौरुषेणैव सूक्तेन पूजा होमौ प्रकल्पयेत् ॥ अन्ये पुराणि संस्थाय होमं कुर्याद्विधानतः ॥ सहस्रशी
र्षा मंत्रेणापमृचं कुरुयाच्छुनं ॥ अष्टविंशतिरद्वैतवाजुह्या च यथाविधिः ॥ पूर्णाहुतिं नतः कुर्याद्ब्राह्म
णान् पूजयेत्ततः ॥ एवं कृते विधाने तु वनं पूर्णं भवेदिह ॥ अथ शय्यादानं महाभारते ॥ शय्यामासुरणो
पेतां सुषुप्ता दनसंयुतां ॥ षडशाग्रस्तु विषाय भृगुनस्यापियत्कलम् ॥ सुरुयः सुभगः श्रीमान्स्त्रीमह
स्वामि संयुतः ॥ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ विधिर्भविष्योत्तरे ॥ शय्यादानं प्रवक्ष्यामि तु

॥ रा. ॥
॥ २७३ ॥

भंयां दुकलौ दह ॥ अनित्यं जीविनयस्मान्पश्चात्कोन्यः प्रयास्यति ॥ तस्मात्स्वयं प्रदानं वा शय्या भोजनजलादिकं
 तस्माच्छयां समासाशसारुमयीं दृष्टं ॥ दत्तयत्र विनां रमां हेमयद्वैरलंकृतं ॥ हंसतलीषति छन्नां भुभगं
 डीयधानिकां ॥ पक्षादनपदीयुक्तां गंधधूयाधिवासितां ॥ तस्यां संस्थापयैवैमं हरिलक्ष्म्या समन्वितं ॥ उद्धी
 र्यके घृतभृते कलशपरिकल्पयेत् ॥ तां वृत्तकुंकुमशोदकर्पूरागच्छचंदनं ॥ पार्श्वे सुस्थापयेद्भक्त्या सप्तधा
 न्यानि चैव हि ॥ शयनस्थस्य भवति यदन्युदयकारकं ॥ भृंगारकरकाद्यं च यंच वरं विना न कं ॥ शय्यामेवं
 विधां कृत्वा वासराण्यो यथा दयेत् ॥ सपत्नीकाय संपूज्य विजाय विधिपूर्वकं ॥ मंचो वक्ष्यते ॥ दत्तैवं तस्य सफलं प्र
 सिध्यति विसर्जयेत् ॥ स्वर्गपुरंदरपुरे सूर्यप्रचालयेत् तथा ॥ सुखं वसत्यमौजं नुः शय्यादानप्रभावतः ॥ आभूत
 संस्रवं यावन्निष्ठानां कवर्जितः ॥ मृतशय्यादानमपि न चैव ॥ एकादशाहेपितथा विधिरेव प्रकीर्तितः ॥ वि
 शेषं चात्र राजेंद्रकथ्यमानं निशामय ॥ तेनोपभुक्तं यत्किंचित्पूर्वनस्य गृहीत्यतः ॥ न क्वाचनं च तथा वस्त्रवा

॥ दा.वि ॥

॥ २७४ ॥

हनभाजनं ॥ यद्यदियं च तस्य स्थानं सर्वं यदिकल्पयेत् ॥ तमेव पुरुषं हैमं तस्यां संस्थापेयत्तदा ॥ पूजयि
 त्वापदानव्यामृतशय्याय यो दिना ॥ मृतशय्यायां विशेषः प्राप्ते ॥ सूनकां नैदिनीये हि शय्यां दशान्तदक्षि
 णां ॥ कांचनं पुरुषं तद्वत्फलवस्त्रसमन्वितं ॥ संपूजयिज्जदाय तं नानाभरणभूषितं ॥ उयवेश्यतु शय्या
 यां मधुपर्कं तनोददेत् ॥ रजनस्य तु पात्रेण दधिउग्धसमन्वितं ॥ अस्थिता ताटिकं गृह्य सुक्ष्मं कृत्वा सयाय
 सं ॥ भोजयेद्दिजसां यत्नं विधिरेव सनातनः ॥ एकादशाहेतव्यदपि दानमुक्तं देवजानीये गारुडे ॥ यदानि
 सर्ववस्त्रनिर्वारिष्ठानि च यो दश ॥ यो दशानि मृतस्य हजीवनोप्यात्महेतवे ॥ सुखी भूत्वा महासार्गे वै न ते यंस
 गच्छति ॥ यदक्षरं तत्रैव ॥ आसनोपानहौ च्छत्रं मुद्रिकांचकमंडलुः ॥ भाजनं भोजनाधारैव स्त्राणपट्ट
 विधेयदं ॥ यददानांगभूतमुक्तं तत्रैव ॥ भाजनासनदानेन मुद्रिकाभोजनेन च ॥ आज्ययज्ञोपवीतेन यदं
 संपूर्णं तां वजेत् ॥ तथा ॥ महिषीरथगोदानात्सुखी भवति निश्चितं ॥ चतुर्दशोपदानान्युक्तानि तत्रैव ॥

॥ राम ॥

॥ २७४ ॥

अन्वैवौदकं वैवौयानहौचकमंडलुः ॥ छत्रं वस्त्रं तथा यष्टिं लोहदंडं तथा यमं ॥ अग्नीष्टकां च दीपं च नित्यं
 ज्ञातुं ब्रूतमेव च ॥ चंदनं पुष्पदानं चोपदानं निचनुर्दशैति ॥ अथ शय्यादानप्रयोगः ॥ देशकालौ संकीर्त्य म
 मसरूपं त्वसौभाग्यसहस्रीसंघसमाहृतदशसहस्रावच्छिन्नस्वर्गलोके महितवकामः शय्यादानमहंक
 रिष्ये इति संकल्प ॥ पात्रं हत्वा संपूज्योक्तोपस्करसहितायां शय्यायां लक्ष्मीनारायणप्रतिमां संपूज्य शिरः प्र
 देशे घृतपूर्णकुंभं पार्श्वतः सप्तधान्यानि तिधाय पूर्वोक्तं फलमुच्चार्य मां शय्यां सारदारुमयीं तृतीकोत्तरहृद
 प्रच्छन्नां लक्ष्मीनारायणयुक्तां घृतकुंभयुक्तां सप्तधान्यानि तां तां ब्रूत कर्ष्य रज्जुं कुमागरूचं दनदीपिकोपा
 नहृत्तत्रा मणसनभोजनभाजनयुक्तां शय्यां दानुमहमुत्तुज इति संकल्प ॥ यस्मादभूत्तं शयनं केशव
 स्य शिवस्य च ॥ शय्यामयाप्यभूत्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनीति मंत्रं पूर्वोक्तं मंत्रं दद्यात्पुनरंवापयेत् ॥ न
 तो यथा शक्तिरक्षिणां दद्यात् ॥ प्रतिग्रहीता स्वस्तीत्युक्त्वा दानस्तु निपठेत् ॥ ननसंकरे धृत्वा शय्यायामुप

॥ रा.वि ॥
॥ २७५ ॥

वेशयेत् ॥ येन शय्यादानेन षेन प्रणिमा पूजे निविशेयः ॥ इति शय्यादानप्रयोगो गंगाभट्टकृतः ॥ अथायुधा
दिदानानि ॥ मनुः ॥ आयुधानां यदानेन नरः शममवाप्नुयान् ॥ क्षेमप्रदाय ॥ दत्त्वा निस्त्रिंशत्कान्मुखात्
शत्रुभिर्नाभिभूयते ॥ विमुधर्मे ॥ दर्यया स्य यदानेन रुयवान् दर्यवान् भवेत् ॥ मार्कण्डेये ॥ दर्ययां योनरो
दद्यान्निर्मलं च दिजातये ॥ सचन्द्रलोकमाप्स्यति मोदने शरदांशतं ॥ भविष्ये ॥ तालहन्तं दिजेभ्यस्तु यः प्रय
च्छति भक्तिः ॥ स दिव्यभोगसंयुक्तमरोगः सर्वदा भुजे ॥ भारते ॥ यस्तु भक्त्या दिजायेभ्यो दद्याच्चामरमु
ज्ज्वलं ॥ स भूयन्त्वमवाप्नोति सकलैव निमण्डलैः ॥ वायवीये ॥ चामरं चामरं योऽपि शिवाय निवेदयेत् ॥
स सर्वकामसंपूर्णः स्वर्गाद्भोक्तव्यं ते वसेत् ॥ मायूरं चामरं योऽपि शिवाय निवेदयेत् ॥ विमानवरमा
रुखो वीज्यते स्मरसांगणैः ॥ अदद्याच्चामरं यस्तु भ्रष्टा विस्मयेन नरः ॥ परं पदमप्नोति यस्तु रैरपि दुर्लभं
नादपुशरो ॥ योगीनवाग्रं दद्यान्नुवा सखायस्तु बुद्धिमान् ॥ स गंधर्वपुत्रं गच्छेत् सैन्यं पुत्रं यं देव

॥ राम ॥
॥ २७५ ॥

तायननेयसुवासाणां गृहेष्वपि वा ॥ गायत्रीं सुमधुरं गंधर्वीणां पुरे वसेत् ॥ देवतां त्रेविजात्रे वा यो नि
 तं नृत्यमाचरेत् ॥ विनोदयति तं स्वर्गे नित्यमस्मरसांगरौ ॥ योगी नवाग्रनृत्यानि मत्स्यदन्वानुकारयेत्
 सशक्रं भवने तिष्ठेद्यावदाभूतसंज्ञवं ॥ यो वायिमुखवाद्येन विनोदयति देवतां ॥ स धौ न कल्मषमलः
 स्वर्गं यतिन संशयः ॥ स्त्रीयैः परकृतैर्वापि यः स्तोत्रैः स्तोति देवतां ॥ तस्य पुण्यवतः पुण्यमगण्यं केन वर्य
 ते ॥ अथ छत्रोपायान् उकाशतः ॥ हस्त्यनिः ॥ असिपत्रवतं मार्गं क्षुरधारसमन्वितं ॥ तीक्ष्णतपंचनर
 नि छत्रोपायान् उकाशतः ॥ भारते ॥ ब्राह्मणाय सुशीलाय यो दद्यात्काष्ठयादुके ॥ स वाहनेन दिव्येन दिवंग
 ह्नि भोगवान् ॥ अग्निः श्राद्धकाले च यो दद्याद्भोजनं च उपायतौ ॥ तस्य वै विपुलं पुण्यमश्वदानफलं तभे
 त् ॥ अथाग्निं दद्यात्तं न विद्योर्नरे ॥ आदौ मार्गं शिरे मांसि शोभने दिवसे भुम्भां ॥ अग्निं दद्यात्तं कारयित्वा
 सुखासीनवतीं ददां ॥ ततः पुज्यान् ये दग्धिं हुत्वा वा हनिभिः क्रमात् ॥ ब्राह्मणं भोजयेद्दद्यात्तं भोजयेद्दद्यात्

॥ रा. वि ॥
॥ २७६ ॥

तुदक्षिणां ॥ अनेन विधिना कृत्वा प्रत्यहं जालयेत्ततः ॥ यद्यिदं सर्वं स ह स्वाशि यद्यिदं सर्वं शतानि च ॥ अर्चि
तोत्पन्नं संतुष्टो ब्रह्मलोके मदीयते ॥ इह लोके वतीर्णश्चतुर्वेदो द्विजो भवेत् ॥ अथ रिमिन्नका तमोग्यव
ल्लोकं प्राप्ति सर्वार्थसंयन्तं चतुर्वेदं वा स एतन्व कामो हं हेमन्तं शिशिरं शरत्कालं ज्ञातुं हयं यावत्सर्वं कालं वा य
थाशुखं सर्वं स त्वं प्रतापनाय नार्थं मिमांसति यिदं विष्णुं देवता मुत्सृजामीति संकल्पः ॥ कान्ताय नः ॥ इधना
निचयो दशाद्विजेभ्यः शिशिरागमे ॥ नित्यं जयति संश्रमे श्रेयो शुक्तश्च दीप्यते ॥ अथाभ्यंगदानं ॥ नैलेन भु
भगंधेन दत्त्वाभ्यंगं द्विजानये ॥ विरूक्ष भुभक्षुर्गो न स्नाय कोष्णे न वारिणा ॥ प्राप्नोति चंद्रसालोकं याव
दाभूतं संज्ञवं ॥ यच्च यक्वादि नैलेन द्विजं वा केशवं शिवं ॥ स स्नाय यतिपुण्यात्मा किं तस्य बहुभिर्मखैः
भुभगंधेन नैलेन शक्तिनोगो घृतेन वा ॥ नित्यं नैलेन वालोके गंधर्वाणां समोदते ॥ अथ यद्यिदं ॥ ब्र
ह्मवैवर्ते ॥ ये पंगुभ्यश्च यांथेभ्यो दीनेभ्योऽपि दद्यात्तवः ॥ यद्यिदं पङ्कर्वे निरीरगास्ते न संशयः ॥ यद्यि

॥ राम ॥
॥ २७६ ॥

वृक्षाय यो दद्यात्पुरुषस्कंदयान्वितः ॥ सदा श्रयो भवेन्नित्यं गतभीः स्वर्गमाप्नुयात् ॥ अथ यन्मादिवयनं ॥ ब्र
 ह्मचारियज्ञिभ्यश्च वयनं यस्तु कारयेत् ॥ न ख कर्मणि कुर्वाणश्च क्षुष्यान् जायते नरः ॥ यस्तु सर्वजनार्थाय
 केशत्रयमभुनखादिकीं ॥ क्रिया समुद्दिश्य भृतिं नापि नाययच्छति ॥ स वसेदाश्विने लोके वीनशोकः शानं
 समाः ॥ अथ नरुदानं ॥ आदिन्यपुण्यं ॥ पक्वान्दानं केदारान्मृतांश्चैव पादयान् ॥ षष्टिकोटिसहस्रा
 णि अर्चयन्नां च वैत्रयं ॥ क्रीडन्ति नैश्वेन पुण्यं वीणां नृदिजो नय ॥ विष्णुधर्मे ॥ आश्वत्थवृक्षदानेन सर्वा
 न्कामानवाप्नुयात् ॥ वीजपूरकदानेन सौभाग्यं महदाप्नुयात् ॥ चण्डकोमस्त्रिकाजानीश्रेष्ठाः पुण्यकरा म
 ताः ॥ अन्येभ्यो धिकमाप्नोति दत्तैः नान्फलमीप्सितं ॥ गुल्फपुष्पदंयस्तु तन्वा संषयच्छति ॥ विमानेन द
 ते सोऽथ क्रीडन् पुरा सांगणैः ॥ भारते ॥ सहकारदुर्मदत्वा किन्नरैः सह मोदते ॥ यानि दत्वा धिजे जं वूमं च
 कायाः स लोकतां ॥ वारुणां नालिकेरेणा खर्जुरेणा च नंदं पूगी दुमयदानेन लोकं सारस्वतं वजेत् ॥ या

॥ दा. वि ॥

॥ २७७ ॥

निचंद्रमसौलोकंदत्वायनसभूरुहं ॥ चिंचाप्रदानतोयानिरुचिरं लोकमाभिनं ॥ कपिभ्यं दडिमायातक
 दत्तामलकीनरुन् ॥ दत्तानक्षत्रलोकेषु सुखमभ्यानिमानवः ॥ अन्येषामपि सर्वेषां सुमनः फलशशिनां
 प्रदानाणेन रायां निपरमैश्वर्यसंपदं ॥ अनेकवर्षावद्विन्नभवेन पुराधिकरणा कनिवासकामश्निह
 क्षसामान्ये संकल्पः ॥ न च दृक्षेत्तत्फलं लोके श्वश्नि ॥ मंत्राः ॥ पितृकृतकर्मविषाके ज्ञेयाः ॥ अथ यथाय
 वारः ॥ गारुडे ॥ पांथं परिचरेद्यस्तु शयनासनभोजनैः ॥ सख्येन प्रयासेन भजति कृत्याजिनं ॥ प्र
 तिभ्रयं सुनिर्वीतं भुवि भूमितलं भुवं ॥ आध्वनीनाय संपाद्य सशो रहितयातकं ॥ वर्षासु सुखमवने
 हेमने शिशिरेषु च ॥ ग्रीष्मे च शीतलतले पांथं विश्राम्य नार्तिभाक् ॥ दत्तावासो विवस्त्राय रोगिरुक्
 पुनिक्रियां ॥ नृयार्त्ताय जलं दत्वा निदमन्नं च भुक्षिते ॥ यद्येकाय यथाविनं सर्वत रनिडः कृतं ॥ अथ
 न्यमनुनात्यापि शाकमूलफलैर्जलैः ॥ सकृत्सकृत्वाचापि श्रेयसो भाजनं भवेत् ॥ तथा जभावेत्तरा

॥ राम ॥

॥ २७७ ॥

भूम-यत्रे धनफलानि च ॥ दत्त्वा --- ॥ विष्णुधर्मे ॥ उद्यानभ्यां च वृक्षैराश्रानं संयोज्यमानवं ॥ संस्था-
 ष्य भुभदेशे तु क्षणाद्बहुफलं लभेत् ॥ तथा मूलेन च ह्रमरभारं विचक्षणा ॥ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं द-
 शगुणं लभेत् ॥ चौरैरभ्यो रक्षणां कृत्वा शकलौ केमहीयते ॥ स्कंदे ॥ यस्तु मामपरिश्रानं विजानीयाय क-
 शितेनाभ्यजयेत्तज्ज्ञः स सुखी यो ददने चिरं ॥ नंदिपुराणे ॥ पादाभ्यंगं तु यो दद्यात्पांथाय परित्यजेत् ॥ स
 शुभाभरणैः पादेर्विभिर्नित्यं दत्तः ॥ भवेन्तृपो महाभागो मंडलेशान्नयोजने ॥ संवासाधपरिश्रानं
 पादाभ्यंगादिना नरः ॥ धर्मस्य पुरमारो नि सर्वकामगुणो ज्ञते ॥ दत्त्वा वारिसु संस्पर्शयादाभ्यंगं विजान-
 ये ॥ उद्धिष्टमार्जनाद्यापि गोदानफलमभुने भविष्ये ॥ ब्राह्मणस्य तु यो भक्त्या यादौ पक्षात्पशुक्तिनः ॥ स
 ते येभ्यं जयेत्तौ स विष्णुलोकं केमहीयते ॥ अथाभयदानं ॥ भूताभयप्रदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ शी-
 र्घमाशुश्च लभते सदा च सुखिनो भवेत् ॥ रामायणे ॥ ----- दीनं याचंतमपराधिनं ॥ नर-

॥ दा.वि ॥

॥ २७८ ॥

न्याच्छरणां पात्रं सनां धर्ममनुस्मरन् ॥ इति श्रीमन्नायकाभट्टसूरिसूत्रोपनिषद्महात्म
 जदिनकरभट्टसूत्रविश्वेश्वरायनामकगाभट्टविरचिते दानोद्योते सर्वोपस्करदानविधिः ॥ दाना
 निसर्वाण्यभिधायनेषां प्रतिग्रहभूमिमतोभिधास्ये ॥ यथाधियाभावितयापहृतिः प्रतिग्रहे साधुजा
 नस्य न स्यात् ॥ तत्र मेघीदानप्रकरणे ॥ उद्युप्रतिग्रहहृत्तौ विषोभवति पातकी ॥ नाभिभाषेत्ततो दत्तात्
 न्मुखं नावतो कथेदिन्यादिभविष्योत्तरादौ उद्युप्रतिग्रहनिषेधः स्पष्टः ॥ प्रतिग्रहस्य उद्युत्वं चतुर्धा ॥ द्या
 तृकालदेशप्रतिग्राह्यदोषभेदात् ॥ चांशकालत्वयनित्वा दयो दान्तदोषाः ॥ कुरुक्षेत्रत्वादयो देशदोषाः
 २ ॥ ग्रहणात्वादयो कालदोषाः ३ ॥ उभयतो मुखीत्वमहिषीत्वादयो देयदोषाः ४ ॥ इति तत्रैव तन्निषेधो
 रुणास्मृतौ ॥ परमायज्ञनेतापि अंत्यजानि प्रतिग्रहः ॥ न कार्ये वात्सर्येनेह आत्मनः श्रेयमिच्छता ॥ प्र
 तिग्रहत्वां त्यजानेः पतिनत्वं प्रजायत इति ॥ अंत्यजानाहमनुः ॥ रजकश्चर्मकश्चैव नटो वुरुडश्च

॥ राम ॥

॥ २७८ ॥

कैवर्त्तभेदमिष्टाश्चसर्पैर्नैअंत्यजाः स्मृताः ॥ चांडालानाहवासः ॥ वासरणंभूजजानि नश्चांडालो धर्मवर्जितः
 कुमारीसंभवस्त्रैकः सगोत्रायां द्वितीयकः ॥ वासरणंभूजजानि नश्चांडालस्त्रिविधः स्मृतः ॥ तथा ॥ कुरु
 क्षेत्रप्रतिग्राहीनभूयः पुरुषो भवेत् ॥ गायत्रीमनुजयेन सप्तलक्षं भवेत्कुचि ॥ कालदेयदोषभिन्नो स
 त्वनिग्रहनिषेधसन्नत्वनिग्रहप्रायश्चित्तकथनेन स्फुटः ॥ सर्वसत्त्वनिग्रहे प्रायश्चित्तं षड्विंशत्तमे
 देव्यालक्षजयेनैव शुभ्राने ॥ सत्त्वनिग्रहादिति ॥ यजुषा जवत्क्यः ॥ गोष्टे वसन्त्स चारी मासमेकं पयो
 वृतं ॥ सावित्री जाप्यनिरतः शुभ्राने ॥ सत्त्वनिग्रहात् ॥ जपसंख्याः जपित्वा त्रीणि सावित्र्याः सहस्रारिणः
 समाहितश्चिन्तयन् ॥ तद्विषयकारेण प्रतिग्रहस्यासत्वं विषयं ॥ तेन याति तादिभ्योऽप्युद्देशका
 लयोरुद्देश्यप्रतिग्रहे षड्विंशत्तमोक्तं दशप्राजापत्यरूपं ॥ यतिनादिभ्यो महिष्यादिप्रतिग्रहे यात
 वत्क्योक्तमिति विज्ञानेश्वरः ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ सर्वज्ञानकौदात्तदेशकालप्रवेष्टुभउष्टेषपि दश

॥ दा. वि ॥

॥ २७९ ॥

निष्कषमाणव्ययतिग्रहे कार्यं ॥ एवं सर्वत्र द्रव्यानुसारान्यायश्चिन्तव्यद्विहोसौ कल्पौ ॥ दानुदेशकालद
 व्येष्टन्यनरदोषे एकैकगुणवृद्धिः ॥ नरिणवासोगवादीनामन्यतरप्रतिग्रहेण यत्रष्टमहस्रजयः ॥ भिक्षा
 दिप्रतिग्रहेषु षण्मन्त्रोच्चारणं ॥ नचप्रतिग्रहस्यानिषिद्धत्वात्कथं नचपायश्चिन्तविधिरिति वाच्यं ॥ य
 तिग्रहेण विषाणां ब्राह्मणेजः प्रदीयत इति अरुणस्मृत्या पायश्चिन्तायां नचनक्तथनान् ॥ प्रतिग्रहसम
 र्थोपि प्रसंगं नचवर्जयेदिति स्पष्टनिबोधमन्वाच्यं ॥ पायश्चिन्तं च प्रतिगृहीतं सर्वद्रव्यं नक्तैव कार्यं ॥ तत्रिद
 दोपायश्चिन्ताधिकारभावादिति स्मृत्यर्थसादादयः ॥ अरुणस्मृतौऽनुषङ्गं दशाष्टां परित्यागौ वैक
 ल्यिकावुक्तौ ॥ अरुणस्मृतौ प्रतिग्रहस्य द्वांशं वा शिष्याच्चतुर्जीयकं ॥ कथं विंशतिमं भागं नजतो नस्ति
 पानकं ॥ प्रतिग्रहः कुम्भितानां चिभिः कृद्धैर्विभुष्यति ॥ रथोवाजी च महिषो निलधेनुर्गजोऽजिनं ॥ सूय
 माना च सुरभिर्घोरा सप्तप्रतिग्रहाः ॥ एतेषां प्रतिग्रहे आहिताग्नेः प्राजापत्येष्टिः ॥ स्मार्त्ताग्निमनश्चरुः ॥

॥ राम ॥

॥ २७९ ॥

अनमैः कृच्छ्रयः ॥ गृहधेन्वादिधेनूनां प्रायश्चित्तं नथोच्यते ॥ यन्निग्रहे च रेद्विषः प्राजापत्यमनं द्वितः ॥ जये
 द्यौरुखं सक्तमशुचैवायमर्थरां ॥ अहोरात्रस्थितं श्वैव मुच्यते नेन किल्विद्यात् ॥ अयुनं जपसंख्या ॥ गृह
 दानं मलादानं नास्ति दानं गृहान्तरं ॥ येन दत्तेन दानेन सर्वं दत्तं भवेत्पुण्यां ॥ गृहोपस्करणं सर्वं गोमहिष्या
 दिभूषणं ॥ कुटिनीयेयणी सुधी सुदुर्लभा मर्जनी ॥ शय्याचभाजनं कृत्रं विज्ञानं रथागोहयं ॥ तत्र कृ
 द्ध्वं च रेद्विषो मलासां नयनं तथा ॥ शनं वा भोजयेद्विषाणां यत्री लक्षमेव च ॥ प्रायश्चित्ते कृते विषो मुच्यते
 तस्य निवृत्तः ॥ प्रायश्चित्तस्याकरणं युवैव श्रियते युनः ॥ अभ्यस्य निग्रहं कृत्वा च रेत्तां प्रायश्चित्तं ॥ लक्षत्र
 यंच गायत्र्या जयेद्विद्वान्समाहितः ॥ त्रिगुणं वा जयेद्देदं शतं विषांश्च भोजयेत् ॥ अभ्यस्य विक्रयं कृत्वा स्ये
 न देववृत्तं चरेत् ॥ कपिला विक्रयं कृत्वा च रेत्तां प्रायश्चित्तं ॥ गोशतं गोसहस्रं च कृत्वा वैतरणीं तथा ॥
 चतस्रश्चैव गावश्च वर्जनीया प्रयत्नतः ॥ चतस्रः ॥ उक्तांति करणाय पमोक्षधेनवः ॥ गृहीत्वा वैतरणीं

॥ रा. वि ॥
॥ २८० ॥

लोहदंडं भयावहं ॥ राजा पत्न्ययं कुर्याज्जये च शनं द्विजान् ॥ जये द्वावामदेवं च शिवसंकल्पमेव च ॥
- रं वामदेवं च मुच्यते नैव किं त्विषात् ॥ यज्ञकर्मणि याधेनुर्वनधेनुस्तथैव च ॥ मधुपर्के च याधेनुर्याधे
नुर्कर्मसिद्धये ॥ एतत्प्रतिग्रहे विषयश्चिन्नं विग्रहे ॥ पर्वतादशये प्रोक्तास्तथैव द्विमुखी च गौः ॥ एषां
प्रतिग्रहे विषयः क्षयेन्मासचतुष्टयं ॥ राजा पतेन कृच्छ्रेण यष्टं शंनुपरित्यजेत् ॥ जये द्वादशलक्षं वा गायत्र्या
सायभोजने ॥ शनेन मुच्यते पायादिप्राणां भोजनेन च ॥ शनभोजनेनेत्यर्थः ॥ गजप्रतिग्रहं कृत्वा द्विजश्रां
द्रायणाच्चयं ॥ मरुसां नयनं वापि वसु कर्त्तव्यं समन्वितं ॥ रथप्रतिग्रहे लक्षं गायत्री जपमाचरेत् ॥ अयुतं
वार्धगायत्र्याः संगमे स्नानमाचरेत् ॥ यष्टं शंनुपरित्यज्य वासुणा भोजयेत्कुविः ॥ प्रतिगृह्यान्नपां ना
नि प्रायश्चित्तं यथोदितं ॥ जयेत्त्रिरंजं रं देवीं वैष्णवं वृत्तमाचरेत् ॥ अयुतादिजपसंख्या ॥ विद्यादानं गृही
त्वापि यत्किंचित्सुसकादिकं ॥ वासुणा भोजयेत्कृत्वा कृच्छ्रमेकं समाचरेत् ॥ पृथिवीं प्रतिगृह्याथ सत्रौ

॥ राम ॥
॥ २८० ॥

लवनकाननां ॥ अविधानुमयीं गृह्यत प्रहृष्टयन्तथा ॥ भूत्वा त्रिववरा स्नायी क्षेपेन्मा सचनु खयं ॥ एवं सु-
 द्विमवाप्नोति विजाययां शमुत्तजन् ॥ इदं च दक्षिण प्रतिग्रहे ॥ न प्रहित प्रतिग्रहे न दोषः ॥ भूमिं यः प्रति-
 गृह्णाति यस्तु भूमिं यच्छति ॥ ननु भौ पुण्य कर्मणो नित्यं न स्वर्ग गमिना वित्युक्तेः ॥ अथ षोडश महादानेषु
 तत्रैव ॥ तुला पुरुषभागं च गृहीत्वा चांद्रकं चरेत् ॥ हिरण्यगर्भं च तथा वृक्षांडं कस्य पादये ॥ जले त्रिववरा-
 स्नायी चरेत्तान पन वयं ॥ गोमहस्य प्रतिग्राही यस्तु विषोऽस्य कामतः ॥ गोमूत्रं यावका हारो मासे नैकेन भुञ्ज-
 ति ॥ हिरण्यकामं धेन्वादिदानं यथोदितं ॥ महाभूत -- तेषु प्रायश्चित्तं मथोच्यते ॥ गायत्र्या दशलक्षैश्च
 प्राणायामसहस्रकैः ॥ नश्यन्ते पापसंघाश्च का कथा उः प्रतिग्रहे ॥ पावमानं च सूक्तं वै सर्वयानकनाशनं ॥
 अत्रायमभिसंधिः ॥ आयुषमिति सूक्तेन मणिं कंठे प्रतिमुच्येन्मादिसूत्रेषु विधानात् ॥ न च च फलापेक्षा
 या खिलानामपि विनियोगदर्शनात् ॥ नैवामपि शमाराणावसायात् ॥ पावमानीजपसाखिलेषु विधाना

॥ दा. वि ॥
॥ २८१ ॥

नत्रच फलापेक्षायांगो घ्रात्मात्पितृवधादिन्यादिमंत्रवरोनननन्या न कनाशस्य फलत्वा वत्सायात् न
नन्यायेषु पावमानीजपस्य प्रायश्चित्तं ॥ पापानुरोधेन च जपसंख्या कल्पनीयेति दिक् ॥ श्रीमद्दिन
करसूतोः कृतिरेषा दानगोचरासम्भक् ॥ विश्वेभ्य रस्य सुधिया मंनः कुरुता त्वमोदातीम् ॥ इति श्रीम
त्सकलविद्याविशारदधौरेयमीमांसकवंशावतंशमहारायणात्मजमहर्षमहर्षमुनभट्टदिनकर
नयगागाभट्टायरनाम विश्वेभ्य परित्तदानदिनकरो शोने सकल दुःखनिग्रहप्रायश्चित्तनिरूपयशांस
मात्रं ॥ शुभम् ॥ ६ ॥ अथ संख्या ६७५० शुभमस्तु शुभम्

॥ राम ॥
॥ २८१ ॥

